Pamětní kniha

1955 - 1962

Olbramice - Rzy - N. Hrádek

Ant. Boš

Vlastivědné a dějinné sbírky
v Dolních Kounicích

1968 – 1969.

vily 148 49
359
361

Kniha vzpomínek
z let
1955-

Dlouhé-Rzy, Nový Hrádek, Olešnice
a okolí.

Ant. Boš

Rok 1955.

Začátek Nového Roku.

Nový rok 1955 začal s nestálým počasím, první týden 2 dni jasno, potom pod mrakem, sněžilo, sníh z minulého roku, za se obleva, sníh hodně stál, dobře se chodilo přímo, 11 ledna ve tý den přišlo.

Počet dobytka.

1 ledna bylo v obci Dlouhé - Lhy sčítání hovězího dobytka. napočteno 149 kusů skotu z toho 93 krav.

Pád dobytka.

14 ledna 1955 přišli Smrčkovi ve Rzich č. 11 o krávu, byla postižena býlou, byla před telením, stalo se to při vstávání Byl tu dvakrát zvěrolékař Šorm z Chrisova. Po vytelení je zavezli i s telátkem na jatky.

Důchodové zabezpečení.

Vzhledem k posudku krajské posudkové komise důchodového zabezpečení ze 16. prosince 1954 bylo přiznáno Antonínu Bořovi ve Rzich, výměrem ze dne 18.1.1955 důchod invalidní ve výši 245- Kčs měsíčně. Jmenovaný žádal o důchod 16. září 1954, byl v n. Městě nad Metují při posudkové komisi zastoupení MUDra Husáka po obdržení odmítnut, podal žalobu ku krajskému lidovému soudu, kde i Bořovy důchod přiznán. Prohlídky provedlo téměř 11 lékařů. Konečné uznání p. MUDrem Hanouskem při krajské posudkové komisi v Hradci Králové. Byl pojištěn po 6 roku, při samostatném zemědělském pojištění s placením 24 Kčs 30 hal. měsíčně. Připomíná se, že před 1. říjnem 1948 neměl většec zemědělec a samostatně hospodařící chalupník nikde možnost být ku stáru pojištěn a tu si byl nucen takový pamatovat na stáru svými úsporami. Jak dopadnuť, povídá Váš rok 1953 při měnové reformě. Nyní se říká, že vzhledem ku krátkodobému pojištění nemůže se výši důchod poskytnout. Nárok je po čtyřletém placení pojistného a po

uplynutí 65 roky věku. U nás béře důchod František Mar-
tínek 245- Kčs měsíčně v roce 1886 nar. a Jos. Šmíček Rzy 11- 300- Kčs
měsíčně r.r. 1887 nar.

Masopust a zábavy.

V sobotu 5 února 1955 byl v hostinci Jos. Andrše ve Rzech
„lidový ples". Bylo měkké jvočasí, účast prostřední, bylo asi
5 osob z Klášnice, 6 osob z Hradku, z Dlouhého ale skoro
žádný Franť Hartman č. 15, Bek Vend. č. 12, Čáp čp. 34 a
Soukup čp. 5 nebyli. Hudba Bystruška 7 hudebníků vstup-
né 6- Kčs. Ples připraven na popud Josefa Šalty z Dlouhého čís.
K plesu se nepřidalo. Světlo z milosti pustil (elektrika-netáhla)
Antonín Šmíček, tkalcovna naproti, odkud měl Andrš provizor-
ní vedení. Václav Mach ze Rzu č 12 a Mirek Klamtus z Vokrá-
dy šli na sauě a vytopili. Jídlo připraveno hostinským ne-
zbylo, ale nejen snědl návštěvníci, také ho odbyl. návštěvníci ple-
sů se domnívali, že v tom je prasky maso, tak na večeři ně-
kteří měli, ale ono nebylo. To se myslelo z toho důvodu, že při
přípravách pomáhal Václ. Mach.
Na zítřek 22 února žádná zábava nebyla u Andrše
ani v Dlouhém, v Klášnici v Národním domě jen harmonika
v Klášnici byly plesy: 12 února Družstev. Svíčka
19 února „Letadlo" ples, od nás z Dlouhého - Rzu bylo asi 6 párů
Jos. Aujnar č. 21, Štrbáčkovi z Dlouhého č.1. Šaltovi Jos. a Em. č. 40.
Klamtus z Dlouhého č. 28, Andršovi Jos. Marie ze Rzu 27, Vymě-
tal z Dlouhého č. 32 sám, vdova Fišerova z Vokrády č. 33 a od
Žuňuku č. 18.

Není práce.

V zimě není letos práce ani v lese a v menších chalupách
jsou bez práce. 3 mladí lidé: Josef Bor ze Rzu č. 16 r.r. 1925 nar.
Miroslav Klamta Dlouhé 28 (nar. 1928) a Jos. Linhart Lužany
(1914 r.r.) jsou daleko na lesní brigádě až do Doupova u Kad-
lec. 20 února jeli a 2 dubna zpět přijeli. Hledali výdělek až
jej našli daleko v Doupovských lesích ale jen na chvíli.

Nouzi o topiče.

Žijeme zde v samých lesích a vyskytly se rodiny, že měly tuto
zimu nouzi o topiče a je teprve začátek února. Jos. Andrš Rzy
Adolf Pyla Dlouhé č. 8. a vdova Anička Pohlová Dlouhé č. 26. Jsou blízko
v lesích, ale lidé jsou odkázáni na přívoz uhlí, dříví se nedostává

Domácí práce tkalců - srážky na platě.

Za dřívějších let bylo zde velmi málo chalup a rodin, kde
by se nedělalo za ručním domácím tkalcovským stavem a kde
by se nepoukalo. Nyní ruční stavy, ze všech chalup vymizely a s ne-
jsou tkalcovské. Mechanické tkalcovničky zastaveny (u M.
Šmídkové Rzy 18 a Ant. Šmídka Rzy č 33.) a toho času dělá za
mechanickými stavy Josef Vondrůjc s manželkou v Dlouhém č 38
jako domácí tkadlec na elektrický pohon. Pracuje ve mzdě pro
tkalcovny „Národní podnik Jasná" z Novému Městě nad Mal.
Domácí tkalci, kterých je několik také v Klášnici a ve Smě-
covaru shromážděny vály a punktopsy (t. j. bavlna na cívkách) hus-
tota zboží - 65 chodů (chod - 40 nití) v šíři 86 cm, kanafasy
to je prostěradla bílá - režná s barvenou, síla bavlny čís. 24 osno-
va i útek (tkaní) v chodu 1 čtverečního centimetru vesklé
24 nití (na tkaní) délka kusu uděl. zboží 120 metrů
od toho zpracování je plat 69- Kčs, mimo toho 15% příplatek
na režii to je na plátno světlo a pod. a na dovoz 4- Kčs.
Vyrobené zboží se při kazech boduje a 27 bodů se promíjí, z
více bodů jsou srážky na plat. Bod tedy znamená kaz: na
malou 1 čtvereční centimetr díru (díra - nezatkávané nití)
jsou 2 body, na větší díru = 4 body. Na nedotaz - nepřitažená
tkanina nit jsou 2 body, větší nedotaz 4 body. Chybějící nit po osno-
ze do 2 cm = 1 bod, do 10 cm jsou 2 body a t. d. Když je více než
27 bodů, srazí se ze mzdy za práci.

Matky početných rodin u presidenta.

Matky početných rodin dostávají odměny, vyznamenání a pozvání jede do Prahy k presidentovi. Z naší vesnice
byla Anička Klamtová z Dlouhého č. 28 v roce 1889 narozená
matka 13 dětí (12 je živo) na takové pozvání byla v Praze.
Byla jedna věc, že to budou matky velkých rodin, které jsou
známy, ale bylo jich tam v Praze nad 200, ale nebyly to samé matky
byly tam mezi nimi vedoucí a ředitelice jed. závod. družstev
krásné shon politický zamýšlení. Klamtová jela do Prahy v neděli
6. března a přijela 9 března ráno. Byly pozvány na Hrad
ke paní presidentové (Zapotockému) který s ženami rozmlou-
val, též pí presidentová, která byla prý skladně učesaná a
měla nadělané šaty bez vzdob. Pozdravila se mezi ženami
a pozdravila všechny. Účastnice obdržely jízdné, stravné

uplynutí 65 roku věku. U nás běží duchod František Martínek 245-tého měsíčně v roce 1886 nar. a Jos. Šmuček Bzy 11- 300:-tého měsíčně r.v. 1887 nar.

Masopust a zábavy.

V sobotu 5 února 1955 byl v hostinci Fr. Studně ve Dvoře „lidový ples". Bylo mírně prochladno, účast prostřední, bylo asi 5 osob z Olešnice, 6 osob z Hrádku, z Dlouhého asi hlavně kápo Frant. Hartman č. 15, Bek Vinc. č. 12, Čáp čp. 34 a Sedlák čp. 5 nebyli. Hudba Bystřická 7 hudebníků vstupné 6-tého. Ples přáván na hřpnd Josefa Šalty z Dlouhého čp. 40 To plesu se nepřidali. Světlo z milosti pustil (elektrika nestála) Antonín Šmuček, chalcovna naproti, odkud měl Studně provizorní vedení. Václav Mach ze Dvu č. 12 a Míček Hlaváček z Vohrad jěli na saně a vytopili. Jídlo připravovaná hostinským kuchyně, ale nic zajímavého nebylo, takže hr odbyl. návštěvníci plesu se domnívali, že v tom je příčiny masa, tak na večeře některý nejedli, ale ono nebylo. To se myslelo z toho důvodu, že při přípravách pomáhal Vlad. Mach.

Na ostatek 22 února žádná zábava nebyla u Studně ani v Dlouhém, v Olešnici a Národním domě jen harmonikas v Vlčnici byly plesy. 12 února Družstvo Lužka 19 února „Letadlo" ples, od nás z Dlouhého - Dvu byli asi 6 párů Jos. Aspar č. 21, Štrbáčkem z Dlouhého č. 1. Šalter Jos. č. 40. Hlaváček z Dlouhého č. 28, Studenti Jos. Marie ze Dvu č. 27, Vymětalek z Dlouhého č. 32 sám, vdova Fišerova z Vohrady č. 33 a od Lužnice č. 18.

Není práce.

V zimě není letos práce ani v lese a v menších chalupách jsou bez práce. 3 mladí lidé: Josefi Bor ze Dvu č. 16 r. 1925 nar. Miroslav Hlaváček Dlouhé 28 (nar. 1928) a Jos. Šmuckart Lužany (1914 nar.) jsou daleko na lesní brigádu až do Dvorova u Kbel. Tar. 2 února jeli a 2 dubna zpět přijeli. Hledali výdělek až jej nalezli daleko v Dvorovských lesích ale jen na chvíli.

Nouzi o topiče.

Žijeme zde v samých lesích a vyskytly se rodiny, že měly tuto zimu nouzi o topiče a je teprve začátek února. Jos. Šmuček Bzy Adolf Pala Dlouhé č. 8 a vdova Šmuček Josefa Dlouhé č. 26. Jsme sice v lesích, ale lidé jsou odkázáni na přívoz uhlí, dříví se nedostane

Dodávkové úkoly z 1 ha na rok 1955
pro obec Dobrenka

pro JZD		Samostatní rolníci s výměrou od 5 ha do 10.
maso vepř.	47 kg	50 kg
„ ostatní	74 „	79 „
mléko	416 l	630 l
vejce	105	220
vlna	18 kg	23 kg
Zrní celkem	350 „	495 „
pšenice	110 „	140 „
žito	130 „	160 „
ječmen	60 „	120 „
brambor	260 „	410 „
mák	415 „	495 „

Za humnickání z celé výměry a 1 krávy
maso 15 kg, mléko 250 l, vejce 80

JZD mají stejné úkoly jako samostatní od 2-5 ha
JZD Dobrenka (5-6 set v Žitné) a Žitné (2/3 rozvážení) získali za 1. pololetí 1955 o lepe na dani zemědělské 25.000 = Kčs. (V Průchopníku z listopadu 1955)

VILMA KLIMEŠOVÁ
PRAHA XII. - ŘEPORYJSKÁ 97
TELEFON 736-69

5

Byla jsme se, že se bude [illegible] vedoucí a vedoucí jed. zemědělského družstev Všichni skoro politický zaměření. Klantová jela do Prahy z neděle 6. března a přijela 9. března ráno. Byly pozvány na Hrad k paní prezidentové (Zápotockému) kdy s ženami rozmlouval též pí. prezidentová, která byla pro hlad učesána a měla nadělaný šaty bez vzdob. Rozdrbla se mezi ženami a porozprávela s nimi. Účastnice obdržely jízdné, stravné

a nožek zdarma a když se zajíždělky byly obdarovány knížkami, jedna silnější, tři slabší z nového tisku s politickým názvem zaměřením.

Zásobování.

Zboží nového zboží je v našich nejbližších prodejnách 2. ji v novém Hradku ze. Bohumila Bubeníčka v Načeradské ulici, Flugy Štěpána v náměstí a v Olešnici u Skalníka Emily v náměstí dostatek, polzam musí být v zimě každá prodejna pomínuje zásoby na 3 měsíce aby nenastala porucha při zavátých cestách. Pečivo je se zásobováním mnacím. Je málo výsekového masa, nahrazuje se to vyšším druhem uzeným, salámu a uzenin od 23-36 Kčs / uzených mas sušek a pod v cenách od 34- do 60- Kčs. Chléb je zase dobrý, byla obava že při mrazivých dnech bude chleba málo, ale vhodným opatřením, vyměnou zmí na sušší mouku a pek. dovedeme chleba dobrého. V Novém Hradku v náměstí u Zlebačku pečou chleba dobrý je vedle chleba nebyvra, též v náměstí u kostela - bývalé tam Šubrt) vzorného a čerstvého masa je v N. Hradku v náměstí u Ant. Štěpána a v kostela a v Olešnici u pana Macháčka, rovný nad náměstím. Mléčné výrobky, z vozu z mlékárny z Vamberka.

Dobytek chybí do plánu.

Při posledním soupisu dobytka k 1.1.1955 do plánovaného stavu chybí na rok 1955 - 20 krav. Tyto se mají nahradit dostavy telat. Jílíře jest vepřů, chybí jich přes 40, byla svolána schůze rolníků a jednáno o tom, rolníci odpovídají, že není dostatek krmiva, hlavně je málo brambor pro špatné úrodě.

Nedodávky.

Hodnocení dodávek za rok 1954, v obci Dlouhé-Vsy
Mléka 60% vepřů 25% brambor 55% obilí 70%
na počest X. sjezdu Komunistické strany čsl. došly od okres. nár. výboru směrnice k organisování zavazků soukromě hospodařících rolníků ke zvýšení zemědělské výroby a plnění dodávek. Provedení uloženo místnímu nár. výboru.

Lékařská služba.

Lékařská služba pro naší obec Dlouhé-Vsy je v N. Hradku za vedení Dra Chvostovského, který se dobře obětuje. Dojíždí ordinaci má jednou v úterý a v pátek do Bystřeka a ve svojí ordinaci má jednou zkoušenou sestru z Opočínka nemocnice jisker. MUDr Chvostovský který ordinuje v N. Hradku a v Bystřeku je rodem Rus (spíšeno zdání) je velice oblíben a příjemným v jednání s pacienty, velmi dobře se vyzná i v dětských nemocech.

Nákupní panika.

Koncem března 1955 vypukla panika a nákupní horečka. Dle všeho pro zprávy v novinách a v rozhlase o konsultaci statu a lidovědemokratických a SSSR kde usneseno společné vedení a velení. K tomu se lidé přidali, že přijde sloučená měna, již prý nemá se že je méně peněz. V městech byly nákupy velké, bylo také z čeho se vybrat. Hlavně se kupoval nábytek a pod.

Zlevnění průmyslového zboží.

Ale přišlo 1. dubna zlevnění cen, hlavně v průmyslovém zboží u některých druhů. Ceny zboží které takto se mění, bude lze snadno a nejlépe uchovati pro budoucnost taky že se uloží. Katalogy cen zboží, které jsou ve všech prodejnách aspoň u nejhlavnějších druhů domu potřeby. Je časté poptávka po určitých druzích zbož. Elektrické pračky, rádia, televisory, motocykly, nábytek elektrické spotřebiče. Tyto druhy zboží, které se nárazově žádají dodávají se postupně a prodejny dle možnosti dostávají čas od času potřeby. Pro naší obec nemá toto zlevnění o kterém bylo více čteno a řečí, nemající významu, protože je náš lid u nás nůzdý.

Televize.

11 února 1955 zahájila v Československu své první vysílání Československá televize.

Oslava „Vzkříšení".

Poslední.

Na Bílou sobotu, 9 dubna 1955 o „Vzkříšení" byl v novém Hradku před večerem kolem náměstí církevní průvod s Nejsvětější Svátostí na památku z mrtvých vstání, průvod byl zdařilý. Byl uspořádaný, vinul se kolem náměstí v přehledu za-

čátek u svatého Jana Nepomuckého konce v hostinci Václava Lepše. Okna v náměstí byla osvětlena kolem dokola rozžehnutými svíčkami a v těch domech kde to jindy nebývalo ku příležitosti svíček u Václava Lepše hostinec, jen se žádalo Čp. 2 byla obklad u Václava Lepše hostinec, jen se žádalo Čp. 2 byla obklad na tmavo. Napřed zpěv školní děti, hrůz s nejvědější vážnosti (Karel Filip) pod vlivy zpěvácký mládež, muži, hudba, ženy. Průvod - jasno studento. Bylo to prosluněné Vzkříšení"

V Náchodě, nový děkan.

Za připomínku stojí, že v Náchodě mají nového děkana a jmenuje se Vladimír Hanáček, narozen ve Vrbně okres Hlučín, rodiče jeho byli zaměstnáni v cukrovaru, bydlili potom v Hodoníně. Je z 9 dětí nejmladší nikdo nestudoval. On studoval reálku v Hranicích, potom seminář v Hradci Králové vysvěcen v roce 1919, byl kněžem v Želnicích 4 ½ roku a 23 roku v Dolní Kalné, ku které byla přifařena 1 obec německá, kde musil vykonávat náboženství německy. V únoru 1955 byl ustanoven za děkana v Náchodě. Předešlý děkan Lukeš který byl v Náchodě velmi oblíben přeložen do Lštěně nad Vltavou. Děkan Hanáček měl 13. března 1955 v Čelčí Lomci služby Boží a Jaroslava Vondřejcovy pokřtil syna Jaroslava a potom byl u něho v 2 Lomci na obědě, kde vyprávěl historky, jak se s otcem v kostele při službách Božích za varhanami bavili a o hrabě Kinkym. S děkanem tu vedl také varhaník učitel Stöck z Náchoda.

Ozimy vyhynuli.

Ozimy žita jsou letos opět přezimovala, jsou většinou vyhynulá, které žito zůstalo je slabé-řídké, nemá nikde takové jak bylo jindy. Vobec Dlouhé-lázy jsou žita pravidelně vyhynulá, ležy je zaorávají. Na horším Dlouhým, jsou asi u lidí hospodáři dobré, ostatní jsou pryč.

Dřevní stavby.

Stavby a opravy budov v obci a v okolí nadobro ustaly, je nedostatek nedostatek cement, vápno, překna trámy, tašky, eternit a pod. Zatím ale jsou ve mlýnech se staví o přídech. Z Prahy píší, že tam staví, novou technikou. Celé stěny panely jsou dělány v továrnách, natírá, jak se jen provizorní hotové části budovy na staveništi, sestaví a zmontují a dům je za chvíli hotový. Právě touto technikou staví už dávno ve Švédsku, Francii a nebo na západě. Nyní staví v Praze na Pankráci ta-

hový dům patnáctipatrový, mají tam ohromný jeřáb, který je při dvě těchnicky, kdyžtak snadno celou stěnu do výše pětí pater a tam ji usadí.

Vymáhání nedodávek.

V minulém čísle ONV upozorňuje, že zemědělci v naší obci zaostávají v dodávkách, jsou volání na místní národní výbor a jeden po druhém se musel zodpovídat proč nesplnil. Všichni, kteří nesplnili souhlasně vyhovují, že následkem vynikových předpisů pro naši chudou horskou obec a špatného krmení pro dojnice, se nemůže požadované množství dodat, ve zvýšené míře nelze krmiti, pomáhají jsou velké předpisy obilí a brambor, nikde nezůstáváme ani celé dávky tyto mnohé splnit. Zástupci Okresního národního výboru odpovídají: „Musíte splnění nicháním jinému nezbývá splnit náhradní nebo zaplatit."

Květnové oslavy.

V neděli 8 a v pondělí 9. května 1955 jsou oslavy 10ti letého trvání osvobození naší vlasti. V Dlouhém Místní Národní výbor pořádá slavnostní schůzi v hostinci v sále pí Anny Čtvrtečkové. Je tu přirozený sál, v čele za řadou stolů sedí členové MNV vlevo čelem obličejem obrácení do sálu (8 členů z nich 4 ženy: Josef Hamerský Pzy 13, Fera Čejnar Dlouhé 30, Jiří Klanica Dlouhé 28, vždy důležitá Anežka Uf narozená Dlouhé 21, Božena Čajná Dlouhé 34 Františka Hanková Dlouhé 71, Emilie Faltýnová Dlouhé 40, Josef Vondřejc Dlouhé 38 jako předseda. Schází nezbytný František Hartman Dlouhé 15 nad „na truc". Členové místního nár. výboru se sedí ode všech ostatních oddělené jako výše postavení nadřízení ostatní účastníci, kteří přišli do schůze sedělí oddělené, nedaleko dveří jako níže postavení podřízení plebejci. Ke této schůzi byli v každé chalupě zvlášť pozvánkou pozváni. Předseda Fr. Vondřejc, přečetl co vše v pro obec učinilo za posledních 10 roku, byla to celkem práce drobná, vše méně administrativní. Jiný program nebyl, schůze ukončena, účast malá.

MUDr Jaroslav Bůžek.

Po úmrtí vdovy manželů Mauerových v Dolanských hynčiny Smržné nyní čp. 91. Smržné se uvolnila chaloupka, příslušná k čp. 88. Tuto chaloupku si najmul v měsíci květnu 1955, lékař ortopedické nemocnice MUDr Jaroslav Bůžek v roce 1919 30 5 narozený v Brumově, ženatý jeho paní Ludmila rozená Volštátová v roce 1929 narozená v Lužici okres Bílina, povoláním též lékařka. Tito manželé sem přišli v květnových svátcích 8 a 9 a 15 května si sem přistěhovali nábytek.

Čtvrté snížení cen.

Od 1. dubna 1955 je snad čtvrté snížení ceny ale u takových věcí, které u nás člověk nejméně potřebuje a nač není prostředků, jenže, který je snad celému odbytu. Zlevněny jsou elektrické pračky, chladničky, vysavače prachu, elektrické zavlažovače vody, elektrické sporáky a pod. to jsou věci, to jsou věci do tisíců, které o pět zlevnění nelze ani pomýšlet. Ze životního zlevnění nelze ani pomýšlet. Ze životního zlevnění nelze ani pomýšlet. Ze životního

Válcování silnice. Rokolský most.

Válcování silnice od Oblešnic k Rokolu. Od 12 června do 16 června 1955 válcuje se Brzeh silnice, je to jen provizorní zatímní úprava, protože byly již výmoly, že se na kole nedalo po silnici jet. Poslední se válcovalo v roce 1930.

Koncem září a v říjnu 1955 se započíná pod Rokolí na přístupové silnici most přes Olešenku. Stávající most postavený v roce 1892 za okresního hejtmanství Ferdinanda Příbyly tovární firmou v Zhání. Most byl příliš úzký, takže provoz na lince nebyl možný, byl tu na stavbě ještě písmínu ale úzkého mostu, přistaven vedle most nový betonový, takže tím byl most starý značně rozšířen a při nosti upraveny tři rozjezdy ku N. Hradu a k Oblešnici.

Mandelinka.

28 června 1955 se objevila v bramborách na poli v Brodku Josefa a Emilie Smrkových ve Dvorcích mandelinka bramborová, ohlášena na okresní nár. výboru, nařízeny prohlídky v obci všech polích osázených bramborami, na místě kde se nalezla vzhledná obilná tyčka, brambory v okruhu asi 5 metrů vykopány, brambory na celém kusu-naťě pokrajovány dinitrylem a místo v okruhu výskytu desinfikováno nejakým larvy a brouka ničícím prostředkem. Potom každých 10 dnů se muselo až do vybrání brambor zasílat hlášení.

Úraz.

23 srpna 1955 starý Benedik Falta, bývalý thalerovský mistr na pevu řezal na cirkulární hoblovací dříví k palivu a nepatrností mu pilka ušmykla z ruky prsty, musel do nemocnice v Opočně, kde byl k léčení 8 dnů.

Práce v poli s traktorem.

Ve žních a na podzim tohoto roku 1955 používají zdejší rolníci ku práci v poli na sečení obilí, vození hnoje, diskování a orání traktorů ze strojní traktorové stanice v Tisi (bývalý Hejdův mlýn, zrušena Svobodova thalerovna) Josef Vomáčka z Podborovin

(hončiny Smržné čp. 65) který se svou přítelkyní přijel z polanecka z Broumovska a jsa takto na ně zvědavý, přijel s vozovým traktorem z uvedené stanice v Hradci sobě na poli za také jinými zemědělcům u nás.

Mlecí povolení a Hubálku mlýn.

Zemědělci každé obce jsou mletím svého obilí přidělení určitému mlýnu, nikdo si nesmí své obilí dát semlít kam by sám chtěl. Naše obec Dlouhé Dvory je přidělena ku mlýnu p. Hubálka v Ohnišově. A tak jsme od jakživa jsme plných 5 roků již po válce, žijeme v vydávání mlecí povolení. Rolník, který měl na hospodářství obdržel mlecí povolení. V naší obci byli asi 4 muži s jmény František Hartman Dlouhé čp. a němec Ferdinand Čejnar. A také který zemědělec nesmí splněno, nesmí si koupit prase, ano se dle prasat krmilo mělo, zase němec Čejnar. Těžká, prováděla se to všelijak. Někdo dával mlet na toho kdo prodlení měl a jinak jak to kdo vystihnul.

Ale lid se při tom stýskal na Hubálka mlynáře, zvláště na mladého, který s lidem zvláště od nás z hor špatně zacházel. Každý pytlík dovezeného obilí do mlýna nakázal do obilí sáhl ruku a když se mu nezdálo dost a dost suché jako písek, hned obilí vrátil a nebyl žádnému slovu přístupný. Forman přivezl v lednu toho roku 1955 pokolikrát obilí naspět, měl také obilí již nasypané v koši, z koše nasypal obilí zpět do pytle a dima při přvážení již 5-kg a více chybělo na 50 kilogramech. Tak vrátil zde obilí čtyřem hospodářům. A také jednou přivezl forman - vozil to nejčastěji Vlastíčka z Olovského nebo Jan Pola z Olešnice z hrbatka koně měl hnědé - celou fůru obilí zpět. Dvakrát obilí vozit z domu k silnici a do Ohnišova a zase zpět, zdarma to nebylo a doma to na kamnech a v trubě na pekáči sušit a b. p. nikdy to nebylo až nyní. Všeobecně se hovoří, že si Hubálek hodný během mimořádných opatření a časů, zvá to od roku 1939, hodně pomohl, zbohatnul, všeduje si pořídil, má auto televizi, nábytku, peněz nic a nikoho nepotřebuje a tak co by s lidem nepohnul. Takových případů mezi námi lidu, nepamatovali toho nestatečné lidé ani nikdo z nás. Tak se všeobecně mluvilo.

Ceny tržební a ceny kupní.

Ceny jsou dvoje, tržby a kupní. Zemědělci tržili za 1 q - 100 kg brambor na dodávku jedlých zdravých za 21- Kčs a poběctané dopravné 4- Kčs od 100 kilogramů do skladiště v Novém Městě (bývalé hospodářské družstvo) tržil zemědělec za 1 metrický cent - 100 kg 17- Kčs. Konzument pak, který si koupil brambory v obchodě, ku příkladu v Novém Hrádku u Budečského musel zaplatit za 1- q to je 100 kg 65- Kčs. By si koupil brambory přímo od rolníka to nebylo přípustné, to musel se dát přes obchodníka. Za 1- kg vepřového masa živé váhy se platilo zemědělci 6- Kčs, v krámě pak v masné se vyskakovalo za 28- až 30- Kčs, žitky stály 32- Kčs za 1- q žita se platilo zemědělci 87- Kčs, 1- kg chleba stál 2·60 Kčs. Za 1- q pšenice se platilo 96- Kčs, mouka stála 1- kg pšeničné polohrubé hladké 3·90 Kčs. Za 1- kg másla zemědělci na odvod se platí 19- Kčs (kdo odtud máslo) konsument v krámě dá 42- Kčs.

Věci lesní.

Zemědělci a chalupníci ve Rzích vlastní skoro každý menší výměru lesa. K těchto kusu se předepisoval na rok 1955 kontingent - předpis dodávky. Jak se za odvedené dříví platilo, jaká cena byla a jaké srážky a skutečná výplata uvedeme na jednom případě: Ku příkladu Josef Chotun Boží ve Rzích dodal ze svého lesa (na 7 ha) 6·44 m³. V tomto množství bylo 6 druhů (jehličnatá kulatina) dříví a také šestero cen za 1 m³ (kubíky mety) od 116- Kčs do 151- Kčs. Za odvedené dříví byla cena 822·96 Kčs. A z tohoto obnosu jsou srážky, 7 druhů srážek dohromady z každého 1 m³ dodaného dříví 61- Kčs 14 hal. činí 6·44 m³ - 393·76 Kčs. Mimo toho srážka z bruto obnosu 65 85 Kčs, fakturačné 3·63 Kčs, celkem se na obnos 822·96 Kčs srazilo 463 Kčs 24 hal, takže přišlo k výplatě za 6·44 m³ jen 359 Kčs 72 hal a kdyby se měla zaplatit ještě dřevařská práce byla by třeba ještě menší. Kontingent předepisuje Odbor pro lesy a dřevařský průmysl Rady Okres. národního výboru v Dobrušce. Fakturu vystavuje Lesní správa Dubno pro firmu Orlický lesní průmysl nár. podniků Hradec Králové VIII.

Bez povolení, které vydává Lesní úřad při ONV v Hradci Králové nesmí nikdo nic ve svém lese určeného a ani se dát na pile nerozřezati, bez tohoto povolení na pile nic nerozřezají. Úřední žádosti o povolení trvají dost dlouho a když má dost zamítnuta. Pro nás nejbližší pila je Kole se dříví v Dobrušce. Tím je různě značně zdražil. Každý majitel lesa musí platit každoročně příspěvek na odborné správce lesa. Na rok 1955 je z 1 ha 80 ara 40- Kčs. Poměr 1959 19/7

Dodávky zemědělců.

Výše dodávek, co se vyžaduje z 1- ha půdy zemědělské orné v obci Dlouhé. Dny na hospodářský rok 1955.
Tak maso vepřového se žádá k odvedení z 1- ha zemědělské půdy 36- kg živé váhy
maso hovězího 30- kg živé váhy z 1- ha zemědělské půdy.
mléka 400 litrů z 1- ha zemědělské půdy.
vajec 220 kusů z 1- ha orné půdy.
Sena 18- kg z 1- ha zemědělské půdy.
Obilí 205- kg z 1 ha orné půdy z toho žita 130- kg
Brambor 550 kg z 1 ha orné půdy.
Půda zemědělská se rozumí půda orná, louky a pastviny.
dohromady.

Geologický průzkum.

Geologický průzkum v naší obci. V týdnu od 12 do 17 září byla zde zkušební komise, prozkoumávali vrátek země jestli zde se nenachází uranová ruda. Šátralo se po celém okolí a shledalo se, že tu nic podobného není, prý samá skála.

Slabá úroda a dodávky.

Úroda brambor byla v roce 1955 slabá, brambor se urodilo méně, mnozí rolníci předepisované dodávky nesmířou splnit. Obilí mělo být odvedeno do 5 října, kdo odvedl později dostane za něj o 15% méně. 14 a 15 října chodili výkupníci po bramborách. Z Bystřice zaslano od Okr. nár. výboru větší počet výkupčích a malí lid k plnění předepisovaných vysokých dodávek brambor, kdo dosud nesplnil, lezli mu do sklepa a zjišťovali množství sklizených brambor zda-li se brambory nezatajují. Mnohým brali brambory zrovna s pole. Do Rzích jel plnomocník ministerstva výkupu Boček se zvláštním autě 3 osoby, 2 chodili v tu dobu

po obci s Jos. Vondějcem předsedou Místního národ. výboru, jiný řekal na autobus a to vše mají hůmest bramborou. Jakostirované dodávky se vyznamenaly následovně, vyznamenaly také na Lužanech, Smd. Dolní 20-q, Blanka Plant. také 20-q, v Sněžném na Kmínkách u Hnarana č 38, dynamo č 100, to větší dávají 20-q a mo po návštěvě vykupovači a brambory je letos opravdu pěkné. U bás se štěch q 15 je dařat 17-q muže u však dodati 10-q. Lid se brání a jsou z toho nepříjemnosti, vykupovači musí se leccos vyslechnout.

Školní děti s učiteli na brigády.

Školní děti chodí se školou s učiteli na brigády na brambory, sbírat brambory hlásí škola v Olešnici na statku Sedlonínský, škola v N. Hrádku na statku Hradecký, po 4 - 5 dnech. Děti ve škole se mění naučí, je to na újmu vyučovacích hodin, školní děti nikdy na polní práce ven nechodějí, zavádí se to v mnoh době škody je čím dále větší, nouze obrovská, sily z zemědělství. Na brigády chodí také dělníci z továren, z Velt dvorníka z Olešnice šli 28 října na řepu. Z N. Hrádku z továrny po 30. října.

Svobodná Evropa.

V minulých se často píše o Svobodné Evropě, co to je a jakou práci se zabývá tato společnost za našimi státními hranicemi s nepřátelské cizině, že svou protistátní propagandu rozšiřuje jednak rozhlasem, jednak tiskem a shozenými letadly. Také v naší obci spadly k prodlouženému tak jedinečné letadly „Svobodná Evropa" (sešitek) ve velikosti čtvrtky archu o 8 stranách ve formě časopisu s obrázky s protistátním protikomunistickým českým tiskem. Letáky když byly nalezeny byly zničeny a nepřikládal se jim žádný význam.

Autobus Olešnice - Sněžné - N. Hrádek.

Cesta autobusem. Od 1. června 1955 začal jezdit do Sněžného autobus, vlastně zajíždět z Linky Olešnice Hradek N. Město a také se nám jízdné z 1·80 Kčs při jízdě na Hrádek a Nové Město a zpět zase o 1·80 celkem z 3·60 Kčs zdražuje. Nyní na Hrádek to stojí 3·40 Kčs dříve to stálo 1·60 Kčs. Je proto rozhořčenost zejména vůči lidu dělníkům ze Sněžného má jiných 60, rozumí se také z Olešnice zdraženo jízdné. To trvalo do 1. října.

Od října jezdí autobus Dobřany - Sněžné - Hrádek - Nové Město tři krát denně, takže nyní zajíždka autobusu v lince Olešnice Nové Město přes Sněžné odpadá.

Beseda čtenářů „Zemědělských novin".

Beseda čtenářů zemědělských novin se konala 3 října 1955 v hotelu „Holub" v Opočně. Bylo na ní asi 60 účastníků, zaplatili cestu a oběd. Průtomek byl a vedl to šéfredaktor Smíd. Měl řeč jak se tu zemědělské školy v Kostelci nad Orlicí; ředitel Polar po 30 let na samostatné hospodářce, zastával Holdut z Ohnišova. Byla debata o kritice, mínění reformě, uznávání, jakosti lnu a pod. Ten den bylo v Opočně současně hospodářská výstava, jelikož naměstí stroje, zastával jen velkovýrobu a na otázané věci, které byly přednesený neodpovídal, odpovídal totiž naposledy najednou jsa o čem chtěl. mnohému se vyhnul, nezmiňuje se o tom.

Svatky v roce 1955.

V sobotu 4 června se vzalo Josef Boš ze Brů s Věrou Kulhánkovou z Jirbice narozené v letech 1925 a 1930.
V sobotu 18 června vyjmaroval svatbu Jan Čejnar z Lužan č 60 mimo ve Vižňově své dceři Smd narození 1933 provdanou za Balcara.
V sobotu 23 července se ženil Zdeněk Hajzlar ze Brů čp. 18 s Evou Čapkovou z Borové, narození v r 1928 a 1932.
V sobotu 1 října se vdává Ludmila Čejnarová z Lužan otce Antonína Čejnara čp. 60 nar. 1936 a 48 za Hrudíka ze Zakrav.

Farní budova v N. Hrádku.

10 října 1955 začali s obnovou střechy na farní budově v N. Hradku. Na střeše byly tašky, střecha byla již špatná, dávná při stavbě nové fary 1882, tekla tu a válo se. Mnul je dařila nová prkna a eternit. Střecha musela být pořízena ze sbírek od lidu v kostele, státní pokladna přes všechny žádosti, odmítala na střechu něco dáti, musel se tudíž vybrati na střechu po hromadách a halířích, bylo to pracné, farář Karel Filip z hromadu materiálu vypůjčal, našli se dobrodinci, kteří materiál na jednu stranu eternit (113 m²) půjčili. Jedna tabulka šablona stojí 2·40 Kčs a 9 ze celá strana do 1 m² Prkna na střechu stála přes 3.000·- Kčs eternit 4.230·- Kčs.

Střelil do stropu.

Miroslav Klamta z Dlouhém 28 l. r. 1928 narozený měl lovecký lístek a oznámenu nositi pušku. Dne 1 října byl s puškou v hostinci u Onase v rozjařeném stavu v kuchyni z pušky vystřelil, naboj vletnul do stropu. Někdo to oznámil a 9 10 8, tě to vyšetřili, zjistili, Klamta byl volan do Dobrušky s puškou na Okresní nár. výbor, kde Klamtovi pušku odebrali a je bez pušky.

Vzali motocykl.

Na císařské prázdniny, 16 října, 16 tě letý a 17 tě letý výrostek z Rečnice syn Bohumila Ptáčka a z Potnou syn dělníka Petra vzali při zátavě v Olešnici u hostince stojící motocykl uzamčený řetězem mazlík a jeli na něm do Deštné, kde zde obrazně pak se předtavovali jako kapitána policie a vyzadovali na majitelích obrázku překážky a za chvíli byla hospoda prázdná. Zdejší hoši jeli zpátky v Skalsíře motocykl rozbili, vletli u baráku do schůdku, potom rozbitou motorku hodili do potoka. Byli zjištěni, motocykl nový z Blažkova Suchárkem stál 9.000- Kčs, škoda na něm 6.000- Kčs, kterou musel otec Ptáček hradit. Tak skončil kousek rozjařených mladých hochů.

Chtěl být listonošem.

U nás obecní tajemník František Hartman z Dlouhého č. 15 hledá nějaké lehčí zaměstnání a vybral si být listonošem. On totiž v m. Hradku u Prahy vyměňoval listonoš Jos. Štěpán byl uprázdněné místo a tak se hnedem hlásil Hartmann. Ale Štěpán se pouhá uzdravil, Franta musel ustoupit, chodil s taškou asi 2 měsíce. Ale když Štěpánovi to předce místo nechal, si to zaměstnání z rodiny zpět a na dlouhé místo nastupuje syn Cyril. To lítce mrzí Hartmana a zaslal do Dobrušky na nadřízený poštovní úřad stížnost, že Cyril špatně doručuje, předpisal si do místní národní výbor v Dlouhé. Cyr sám a dalšíma to hned tak MNV v Dlouhé. Byl, ale místní národní výbor o ničem neviděl, tak se prohazalo, že Hartman zaslal stížnost z osobní msty a stížnost byla bez předmětná, šla do koše a za listnoše se už nedostal, musel dál zedničit.

Stávkokazi.

Vyjelo se ve středu v noci 1930 v Olešnici dělníci z thalcanu pana Semerádka z Červeného Kostelce, číslo pozv. 25 dolní Olešnice pro zvýšení mzdy o 15% dělnictvo thalcanu stávkovalo. Muži dělnictvem byli uznáno, že dokud zaměstnavatel Semerák nedá starý plat, že nikdo do práce nenastoupí. Ale za nabízenou nižší mzdu o 15% práci přijal a Adolf Hartman z Janova, kteří předešlého manželka Hala se také stávkokazi.

Dlouhý se rozpadá, od JZD z Nahořan.

Koncem listopadu 1955 byli na Dlouhém z Nahořan od Jednotného zem. družstva, kteří od JZD s autem a obhlíželi terén, ze by se zde tamní JZD založilo pastrinu, ale potřebuje k tomu 7 lidí. v Dlouhém to je však bledý, že zde většina hospodářství, která živoří, mladí z nich odcházejí a zůstávají jen starší. Nejsou do budoucna žádné vyhlídky. Omezka Čáplová č. 2 je sama, Láďa syn který to měl převzít odešel do Čáslavy k ženě a chodí do Náchoda do práce, Pavel Šepl čp. 4 hospodaří sám, 4 dcery jsou všechny z domu, žena je v Náchodě v práci, Ferdinand Šimbal v Dlouhém čp. 5 je dvě dcery studují, Adolf Hánl v Dlouhém č. 7 dětí má na mém domě, Adolf Pála v Dlouhém č. 8 ac ženat s práce pokulhává a živoří, Josef Smola v Dlouhém č. 9, měl v Dlouhém poslední nejdéle ve světnici stát tkalcovský ruční stav do Vánoc 1954, chodí do Vámu do Deštné do práce, Vendelín Bek č. 13 jeho děti, ze z domu rozchází, Stašek v Dlouhém č. 13 živoří chorý asi 8 kusů dobytka, 2 pluhy ale jsou na to odsunuté někdy za Skalníka starší Hartmelíky a vypomáhají bratři Hánlové Adolf z č. 7 a František z č. 24. Anežka Zrzavecká z čís. 14 drží krávu je tu s invalidou Emanem Škodou je jí 64 let, z čísla 15 František Hartman sám se ženou dítě obecního tajemníka dcera je vdaná ve Rtyni - z čísla 16 u Vernerů jsou 2 starší nedružení lidé, dcera chodí na Hradek do práce, Ahrotsyn je vzat mimo domov. — z čísla 18 Josef Nývlt r. r. 1886 narozený s ženou hospodářství pokládá - z čísla 17 starý Fiala a nemocný r. r. 1870 mar. s nemluvnou manželkou ve stáří 65 let z čís. 21 jsou Čejnarovi roce 1895 a 1904 rození sami, z čís. 22 Josef Zelený živí 2 dův. zatě, jedna je vd. r. 1953 provd, druhá provdá také, — z č. 23. Jos. Smejda svobodný, se starou 72 r. starou matkou, — z čísla 24 Hánlův Franta s Emilou, bratr se sestrou již starší nedružení, - z č. 26 je vdova Pohlová 56 let sama lamentuje, bych syn na vojně, - z čísla 28 Petr Klamta r. r. 1884 rozený invalida a syn Jiří svobodný jsou pod jednou střechou, vedle na okr. hospodářství dvoje by nebylo postihování jsou větší vyššími dodávkami

A tak z Nahořan z JZD v Dlouhém nic na škodu Dlouhého nevyjednali a s hrazdnou odešli. Žádný nemeb jim rozumělc s nimi jednat.

Vánoční vzpomínky.

Příští Vánoce 1955 a mame všelijaké vzpomínky vzpomínáme každý jak to bývalo v rodině, na rodiče, bratry a sestry a my všichni zvlášť vzpomínáme jak bývalo doma v rodinném kruzku. A také jak to bývalo v obci. V chaloupkách kde klapaly cvočne tkalcovské stavy bývalo přede váchy plno, stavy klapaly celé noci. Mnohé zablouzí vzpomínka jak bylo krásno na svátky Josefa Bartoně. Ke svadlenka v té škole v Dlouhém a pak velké přípravy na štědrovečerní hostinu a ty dárky pro zaměstnance, které měli dostávat hlídě podle toho, jak kdo měl jak byl v oblibě u milostivé paní, nebo ba ve všem rozhodovala. Dnes je všechno jiné a mámě jen vzpomínky.

Do nemocnice.

V pondělí 5září odjela Marie Knourková bývalá majitelka tkalcovny č.18 v Bílých do Býchor do svého původního bydliště a domova jako nevěsta, byla sama a tak si syn Zdeněk který je zaměstnán jako šofér u autobusu taky dovezl. Manžel je zaměstnán ve Starých Splavcích se dokud zařídil Knourek je zaměstnán ve Starých Splavcích se dokud zařídil Knourek je zaměstnán ve Starých Splavcích se dokud zařídil Knourek

a mužem špatně nalehádali, činilo mu výčitky a tak z
mrtvý žízně se Nemec a od rodiny navázaly spolupráci a
ubýval se po válce sám a zdálo se nemá hlavního
manželku Rita, pobíral Ulrich v Libavském domě kde ordinoval
již jako duchodce nar. 1888 provádět lékařské elektrické
zařízení. Asi se mu ztýskalo a tak každoročně zebral ma-
terku „maneta" a objíždět známé a náš se nad barvě
se ženským mi a každoročně přijel i na Vzy, uměl fotogra-
fovat a potom z bydliště zaslal fotografické snímky v
různých velikostech i zvětšené, zaslal je zdarma, nic za
nechtěl, jsou prý od něho na památku (+ 9. prosince 1957
v Lib. nemoci).

Vojáci.

Vojáci v obci Dlouhé-Vzy. Vít Klamta z Dlouhého č. 28 v
les. Budějovicích, Josef Ihle Dlouhé 26 v Sokolově, Adolf Čejnar
Svržno 160 v Jindř. Hradci, Milan Jeníček v Praze, Luboš
Hejzlar v Hořicích. Služba prezenčně je dovolená.

Stavebniny.

Novohrádecká konsumní jednota dostala větší množství -
přídel cihel z nově otevřených cihelen v Kučíně a Semechnicích
Cihly stály 500 Kčs za 1000 kusů a když si kupující sám vez-
nal pro ně, zvátělo se kupujícímu na dvacet 45 Kčs za 1000 kusů
ale následující rok se žádný nechtěl rozvykalo se, byly nedobrou
zhotoveny. Vápna na cihly se musí nahořkat a nechat delší dobu
uvnitř. Kdysi pravidla špatí osvědčeného nebylo dbáno a tak asi
byl jím objeven hlavní důvod závazek s tím zničeno mnoho
Materiálu. Cementy se občas dostane 1-2 vagony. Je ale napustá
nouze o vápno, prkna, trámky, tašky, eternit a t.d.

Počasí v roce 1955.

V měsíci lednu.

Nový rok začal počasím mrazivým a slabým větrem. První týden v
dni jasno, potom pod mrakem, 5 ledna 16° pod 0, na 3 hrabě 23° - jasno
7 ledna 19° pod 0 C polojasno, 8 ledna nízká teplota 0°C mlží. Oblevou
hodně stálo mlhy, dělá se chvilky mělo vždy jasno. 11 ledna celý den
hodně stál mlhy, dělá se chvilky mělo vždy jasno. 11 ledna celý den
pěkně, druhý den jasno - příjemně. Druhý týden jasno příjemně, jasno
pod mrakem. Počasí se mění až do konce ledna.

Únor

a v do začátku února s menšími mrazíky přes noc 3-5° ve dne

teplejší na silnici blato. K 5 únoru úplná obleva. V týdnu po 6 února
na pladě hodně sněhu přes půl metru místy. 9. neděle 13 února
zase sněžení, cesty zasněžený. Některý den se ukáže slunko, ale ne
na dlouho, přitom mrazy zvláště v noci 12-15°C pod 0. 22 a 23
snad přes 20°, tepla bez větru. Zima drží celý únor do konce
ostý severák, slabě oblačno až jasno, mrazy v noci přes 10°

Březen.

7 březen drží, žádná obleva, slunce málo svítí, většinou oblačno
a přituženo většinou do 10° pod 0, 10, 11, 12 hezké větry od severu
se zhavilo vše zima a mrazy, bylo kolem 10° pod 0 a pršívalo do
20, kdy bylo jižně 10° pod 0 - 18 března byl celkem tepleji než
v Oleníci, ale bylo šeroucí mrazivo a zima. 21 března první jarní
den nastává jaro, zrovna obleva celý týden sníh šel dolů, mrazy
vše rozvodněno, 26 března teplo pěkně 15-20° tepla ale celý špatně
27./3. pod mrakem, občas prší teplota 10°, od poledne v 3 hodině 40 mi-
nut bouřka prší asi hned Sněžným dosti brzo, ale hned jasno.
Potom následující den hned celkem chladno, prší noc mrazíky
většinou pod mrakem oblačno, 29 března spatřen 1 špaček

Duben

na velký den Zelený čtvrtek 7 dubna jasno ale chladno, na Velký
pátek příjemný, na Bílou sobotu ráno studený vítr, odpoledne jasno
chladno, na Vzkříšení průvod kolem vsi. Velikonoce zamračeno a příjemný i po Velikonocích chladno a příjemný
no a dne 15 ráno sníh, který dopoledne stál a 16 ráno do rána
bílo teplota 0 a od severu příjemný, mírně, zůstal ležet. 18 dubna ráno
4° pod 0, odpoledne se chumelí, mlhy zůstává ležet. 20 dubna ráno
4° pod 0 a chumelí se, teplota přes den 0, ještě 24 dubna ležel
mlhy též padají krupky s deštěm, stále nepěkné počasí jako v
dubnu až do 27 dubna, byl příjemný den zrovna ráno
26.4. ráno byl jitřenka 3° - začalo se pracovat v poli. 28 dubna
29 a 30 dubna hezky. 29 dubna kukačka.

Květen.

1. května z rána pěkné, později oblačno a k večeru déšť začalo
celý máje do 8.5 první týden střídavé počasí, v poli se dá dobře
dělat s menšími přestávkami. Celý měsíc květen většinou stude-
ný, občas prší, slunce málo a chladno. 21 května přes noc i mrazí
Téměř v týdnu od 15/5 do 22/5 v květu jabloně nebyl mrazu. Do 15/5 je
sic zasetý, ale brambory mají sázet příchnu: 23/5 brambory dosázeny,
ny, ale Hamerský sázel ještě 31/5. V pátek 20/5 v sobotu 21/5

a 22 května dokonce se měřilo, ale mi to nezůstal. Bylo stu
den, obrás slunko, ale hned za mraky. Počátek měsíce a
studeno, na Svatodušní svátky 29 a 30 května příšlo.

Červen

V pátek 3 června celý den příšlo ale 4, 5 a 6 června krásně.
nce celý den, ale dopoledne hrozně. Medarda hrálo 40 dní
kapek. Po 3 dni nepršelo je oblačno, chladnějí 8-10° C tepla na
neděli 12/6 dokonce krásně přívařilo slunečno, ale ve stínu
chladno. 13 června na Antonína příšlo, 14 a 15/6 oblačno
na to 17, 18 a 19 června hezky dalo se sušit, něco sena sena
o 20/6 do 4 hodin odp. to vydrželo ale potom lijáky s bouřkou
21/6 příšlo a teplo. Potom střídavě počasí, kroupy oblačno a
s slunečno, ale nejisto. 26 června sudě dopoledne hezky, kli-
dněji, odpoledne bouřka, pršelo a zase bez deště. V pondělí
27/6 hezky skládalo se, dokonce června střídavé počasí, většinou
pěkně. Brambory zjinu vzhůru po oplačení po pravé prospěchu.

Červenec.

Do 4 hezky začalo odpoledne pršet a celý týden pršelo, oleškovka
byla původně popadala obilní lidka za zaplavila spousta trávy
a zkazila seno. Potom lijáky ustaly a lidé zase sušili ale bouř-
ka přišla na lukách kutila, 22 a 23/7 krásně bez bouřky
v neděli 24 oblačno, též 25 a 26 prosinko slunko. Příšlo do konce
měsíce a posledního dne pršelo do 10 hodin potom hezky

Srpen

První týden v srpnu v pondělí hezky ve Všenicích skládali
li poslední seno do kup, oráčky zpoledne zavřeli. První
týden jakž takž hezky mohlo se sušit, v neděli ve Smržovce
pršet, přeložen chmíří o poledních dopoledne slunečno
ve Smržovce velká v kapli, odpoledne prý mrakem a oblačno.
V pondělí 8 a 9 srpna příšlo pak již do 14 hezky v týdnu
od 14-21 proměnlivé počasí, které se místy ráno mlhy je v
týdnu následujícím hezky, krátí malé obrás deštíčky. 27/8
zase velká bouřka a lijáky, lidé začínají sečet žito, 28 srpna
v Bystrém pršet, oblačno přes poledne deštíčky. Do konce měsíce
pěkně, ale někde tady ani jeden snop obilí není doma.

Září

Začátek září proměnlivý, velké rosy sušíka se hlídá obilí na pole

nemyslícha. V týdnu od 4 do 11/9 hezky pěkně se klidilo, sklízí
nopies polovici, ale v neděli 11/9 již zastává, pod mrakem v pon-
dělí všem pěkný a v úterý 13/9 hezky od 10 hodin pršelo a
takže žito sklízelo (ultr. rok) pěkně do 24/9 vyšlo tady po všech.
Jen ojedinělé Adolf Boš má ještě žito venku, málo kdo 2.

Říjen.

V začátku do 7. hezky vybírají se brambory sejé se žita.
(myslí se 5. října) Brazilové pšeničnému počasí, žito nebyla
bez podprostředně, lepší než vloni ale ne skvělé, několik země-
dělců nemohlo splnit, předepsanou dodávku (Smíček č. 11 po-
mněl velmi těžká. Od poloviny října opět pěkné mírné počasí
po mnoholeté. Hub letos také málo. Ještě hrozně dělají v poli
padlinují a orné. Skoro se mušce mrazy 3° pod 0 ale vcelku
při jasném počasí oblevy, ve stínu mráz drží.

Listopad.

Na vše svaty mrzlo, ale potom ještě mráz polevil, tak že si
lidé mohli dodělat v poli, nebyly pak ani mrazy. První mil
na neum vzlou, zemi přišel 20 listopadu a 24 listopadu ko-
jist na 10 cm. Při oblevách sníh drží až do konce, již při
deštíchách šel dolů.

Prosinec.

Začátkem prosince mlhavo pravý advent na 8 prosince jasno
ale potom zataženo déšť se sněhem, dne 10 a 11 prosince přišlo
přes noc sníh, ráno však již 11/12 umrzlo 7-8° mrazu a
ledy. 12 ještě s dobytkem pár ciheb, 13 pros. to již prý led nesl.
Potom příšlo a mlhy, déšť s mlhou až do neděle 18 prosince
kdy přišlo a k večeru se ochladilo a sníh napadl slabě
a zůstává při klidném a dosti jasném počasí následující
týdny před Vánoci ležet. Do toho času přišlo na štědrý den bez
bouřky a hodně ledu. Přes Vánoce příhavé počasí, zamlačeno a
mlhavo. Po Vánocích stále zamlačeno příš a mlhavo, na Starý
rok bez mlhy, oblačno.

Podpisy za mír.

Předsednictvo Světové rady míru na svém zasedání ve Vídni
dne 19. ledna 1950 usneslo se na výzvě proti přípravám atomové

války. Byly natištěny letáčky proti atomové válce a byla organizována kampaň za podepisování výzvy světové radě míru. Každý jednotlivý občan a občanka prodepsal tyto výzvy míru proti přípravám atomové války. Každý, kdo tuto výzvu podepsal obdržel na to potvrzení o podpisu členů dívčí národní fronty. U nás Emilie Faltová Hradec č.40. U nás obcházely 7. března 1955.

Statistika.

V roce 1955 se v obci narodilo 1 dítě (v čp. 7 Rez) a nikdo nezemřel. Dle ohlášení fa. faráře se narodilo ve farnosti Novohradské 16 dětí (není to známé to asi ještě byly ve mně prokřtěny) 23 lidu zemřelo, 15 snatků.

V roce 1955 zemřeli v okolí známí.

1.) 14 února Konrád Teuner, Olešnice 89a stáří 57 let
2.) 12 února Josef Výmetálek, Bohdašín 68.
3.) 27 února Filoména Herzigová Olešnice 34a 75.
4.) 2 března Albín Zeuner, Polom 95.
5.) 12 března Albín Čejnar z Lužan 79.
6.) 27 dubna Jiří Černý, Praha-Smíchov 57.
7.) 7. května Emilie Bílná, Praha Vrsovice 58.
8.) 12 května Marie Smíšová, Pardubice 67.
9.) 17. května Marie Vašíčková, Bystré 75.
11.) 31 června Petr Čejnar, Snížná 130 54.
11.) 15. října Anna Bekará Snížná 116 90.
12.) 25 září Božena Bělobradková Hádek 54.
13.) 24 října Františka Páblová Rokol 64.
14.) 3. listopadu Josef Zeipelt Krčín 48.

12. II. 1955 † v Bohdašíně Josef Výmetálek.

V sobotu 12 února 1955 zemřel v Bohdašíně rolník a bývalý starosta obce Josef Výmetalek ve stáří 68 let. Byl starostou obce Bohdašína za druhé světové války do roku 1945. Byl velmi dobrým a lid se mu jako obyčejně bývá odměnil

nevděkem tak si častokrát prostěl neuznání za věcka zlého. Rikaval, na otázku komu odpouští heligon zemřel, že mu heligon da za smrtě na zápěv. Odevzdal se do Opočenské nemocnice kde mu kazdých 14 dnů cukr zákovinu zátěž, pohřeb měl 15 února římsko-kat. do Slavoňova kde mu ale pro sněhové závěje nemohli s nimi do Bohdašína dostat vrátili se s nimi a tak zamel v Opočně. Pozůstavil vdovu a dvě dcery. Chovali 8 kusu dobytka.

14. II. 1955 † v Olešnici 89a Konrád Teuner.

V pondělí 14 února 1955 zemřel v Dolní Olešnici známý Konrád Teuner čp. 89a, pěstitel kožek, vcelař a obecní posel. Choval jen kozy, byl německé národnosti, ženat bez dětí, narozený 1898 měl svůj zděný domek, zkonfiskovaný mu dle dekretu prezidenta 108 ale odsunut nebyl. Má jmění živého otce. Zanechává vdovu nar. 1897 bývalá Khadlena, němka česky neumí, zemřelý česky uměl dobře. Pohřbu jako řím. katolík v Olešnici.

27. II. 1955 † v Olešnici Filoména Herzigová.

V neděli 27 února 1955 zemřela v Olešnici Filoména Herzigová manželka Antonína Herziga rolnička v Dolní Olešnici čp. 34a ve stáří asi 75 roku. Byla rozená Kladová z Olešnice. U Herzigu byl velký zemědělský závod, sedlaci chovali stále kolem 15 kusu hovězího dobytka a 3 tažné koně. Pozůstalý manžel Antonín Herzig je v roce 1878 narozený. Manželům Herzigovým jakož se zdálo narodili se 3 synové, syn Antonín byl zabit, syn Jan narozen 1905, mladý rolník sloužil ve válce 1939-1945 u Wehrmachtu, nevrátil se snad padl, ten byl ženat, žena Marie. Třetí syn jako řkalecký místa, byl mimo domov před válkou v Jugoslávii Herzigovští jako Němcům byl majetek 1945 podle dekretu prezidenta republiky č. 12 zkonfiskován, Rodina byla odsunuta do zázemí do Litoměřic kde u sedlaka jako defakatářice pracovali, ale přišli v roce 1952 zpět do Olešnice bydlely zas ve svém dřívějším domově čp. 34a, kde pozemky již obhospodařoval státní statek. Ale rána po mladém Herzigovi, který nad ním vojně ve válce padl, odsla z Litoměřic dobrovolně do Rakous, ku svému bratru, který tu působí jako řím. katolický kněz, zdaleka z Litoměřic se navrátil do Olešnice 3 osob a ze nich tato stará paní Herzigová zemřela je pohřbena jako římsko-katolička v Olešnici.

2. III. 1955 † stařec „Mádrštunc" Albín Ženuer.

Ve středu dne 2. března 1955 zemřel v Polnech, stařec všeobecně známý stařec „Mádrštunc" spíše zjevný Albín Ženuer, rolník na odpočinku rolovec, zemřel v požehnaném věku stáře 95 roků stařec. Bydlel u svou ženou rozenou Šijtákovou z Plasnic, která již před více než rokem zemřela. Ženuerovi zvodná byvala na zadních Lužanech, kde obývala větší chalupu, chovali 4-5 kusů hovězího dobytka. Pokud je známo narodila se Ženuerovi 7 dětí, 5 hochů a 2 děvčata. Byli všichni během poslední války z domu, manželka zemřela. Jeden syn nejstarší bydlel v Tasově, vyučen švec, je nyní odsunut z Tasova je na ostrově Borkum v Severním moři, druhý syn Petr bydlí jako rolník konečný Sněžný č. 100, syn Pavel bydlel v Kelnově, syn František kterému otec postoupil chalupu a že v r. 1945 byl vyučen truhlář a nejmladší syn Adolf, oba jsou ženatí a v Hradišti. Jedna dcera provdána za Zdila v Polnech u silnice je vdovou, druhá dcera provdána na Zdíle v Polnech, Žuchova majetek byl jako majetek němců z poručenským, chalupa, inventář a stařec Ženuer, když měl jako stařec v Lužanech bydleti sám odešel na Polomy ku své dceři Fabové, chalupu na Lužanech měhal prázdnou, byla konečně zničena. Stařec Ženuer za stále čilý a zdravý, stále nezůstal na vsi. Stařec Ženuer pro

a Čejnarovy - ač to bylo ve válce a živobytí bylo poskrovnu - přijeli slavnostně sdmi rytmusili kostelníka a nástupníci, farář, který měl kázání a vykonal obřad svěcení a oltář ne požehnal a pohostili čajem, kávou a koláčci. Čejnar Albín byl při tom vesel, jak se usmíval a legračničal slova přinášel. Když po dlouhé válce po odsunu Němců z pohraničí se uvolnilo na Brumovsku spousta překrásných usedlostí, tu Čejnarova rodina si nenechala ujít příležitosti a svůj pobyt změnila. Tady mou rodinu chalupu a pole zanechali a odstěhovali se v roce 1945 na svátek patrona českého sv. Václava pryč do pohraničí vesnici Vižňova na Brumovsko. A starý Albín Čejnar v 70 letech, opustit své rodné místo, kde se narodil, vyrostl, sestárnul, stěhuje se také.

Po uprázdnění Čejnarovy chalupy na Svržanech se nastěhoval z Podbrouzky (kraj Čáslav č.65) Láda Smola jejíž svobodný s ním žijící se zde Prlačkou Helenou, která když od něho přes Tatry bude již byla Prlači utekla, sám se odtud zdratil také. Ve Vižňově Čejnarovi obsadili a bylo jim přiděleno větší místo zdejšímu usedlost statek čp. 185 u silnice přes náves velké vesnice s 15 kusy dobytka a pracovní koně. Zde Čejnarovy pilně pracují a hospodaří tady starý Albín otec pracoval a jezdil s koňmi, při pomáhá a práci v hospodářství, dělal také v místním filiálnímu hotelu ve Vižňově hostelníka. Tady ve Vižňově má také otec Čejnar zahrnou a byla mu přidělena z oblasti chalupa zděný domek, ale on v tom nebydlel, bydlel se čtyř členná rodina a dcerou společně ve statku. A v tomto novém domově Čejnar nepobyl ani 10 roku, zde zemřel a bylo mu splněno jeho přání, by ho políbili v jeho rodišti a domově kde také odpočívají jeho rodiče a dvě manželky. Byl pochován z Vižňova sem zpět. Pohraničí, otci zemřelo mu nikdo nepřirostlo a proto zde nechtěl po své pozemské pouti ve Vižňově na hřbitově v cizině odpočívat. Jeho stav členů se rakví přivezli za nepříznivého počasí za vánice a zimy - ač to již bylo k jaru 18. března do Olešnice na Moravě, odkud měl celebrál Čejnar pohřeb na Olešnický hřbitov. Při pohřbu také celebroval kněz z Vižňova vedle Olešnického faráře Hlenicha. Albín Čejnar byl prostředního slabší postavy, při odjezdu si rád zahrál dýmku a měl rád společnost, rád se pohovořil a porozumoval, čtě byl odsud již 9 let přec jsme na něho stále vzpomínali. A již tu není.

27. IV. 1955 † v Praze Jiří Přemysl Černý.

Ve středu 27 dubna 1955 zemřel v Praze na Smíchově po těžké chorobě náš známý a milý pan p. Jiří Přemysl Černý, učitel odchovanec spořitelny v Praze ve věku jeho 57 let. Zesnulý byl synem učitele přípomínky a ubližený tr pan, vzpomínáme jsme se když zde před lety byval se svou panu Marii rod. Vožickou v Praze u Hodkovic na letním bytě, na zotavenou. Jeho žena která mu v minulém roce 1954 zemřela, byla jedinou z rodu 1942 za Nečeru umučeného norimberského obětního hrdiny mana JUDra Jaroslava Vožického hr. Z manželství Černých jsou na živu Zdeňka provdaná Kolářová a syn Dr. Jiří Černý již také ženatý, kterým upřímná a přítě se na shledanou. Zaklal nám také pálá o úmrtí své matky a svého otce.

7. V. 1955 † Petru Bošovi žena Emilie.

V sobotu dne 7. května 1955 zemřela v Šonově za Borou mocným manželka Petra Boše domkaře v Šonově č.p. 270 pí Emilie Bošová zemřela snad po delší nemoci ve věku pouhých 58 let narodila se 19. června 1897 ve Snížném čís. 6, byla to dcera Josefa Školníka a Anny Vanžurové, dcera krejčího a domácí hotkal ce. Byla vychovaná a odrostlá ve skromnosti, mezi chudým pracujícím lidem, sama chodila ponosi po práci obdělala pro otec chaloupku na obci u silnice bez pozemku do které se přivdala ze Brd Petr Boš, bylo to v roce 1921, 19 dub na jako domácí ručení tkadlec. Tady se při ručním tkalcovině v manželství Bošovým narodilo 5 dětí, ze kterých pár hned po narození 1921 zemřeli - příčina vrozená slabost - a jsou na živu 3: syn Josef nar. 1924, syn Adolf nar. 1926 a dcera Emilie nar. 1929. Ve Snížném Bošovi manželé dlouho nepobyli v roce 1926 chaloupku tady prodali a koupili ve Lhotě chalupu od Petrova bratra Adolfa, kde měl dříve Petrovy jdmov kde bydleli rodiče Petrovi a kde trávil mládí a dětství, čp. 6 ve Lhotě, u kterého bratr Adolf Boš nechal pro kozu 52 arů pozemku. (Původně tu bylo 2 ha 5 aru, 1 ha 53 aru si nechal Tady manželé Petr a Emilie Bošovi, postavili ruční tkalcovský stav, který mistrně seřízený ve dne a v noci při petrolejové lampě stále klapal, dítě a již zemřela matka, stále soukali a připravovali do příze osnovu, soukali na stroju soukačky na lyžovy (t.j. na snovy) a na dvoky na tkaní, které soukačky sám Petr Boš zkonstruoval a vyrobil, pracovali za mzdu pro

firmu Bernatský v novém místě, mst. odkud měl na
ruční stav havlíčku a práci. Takto zaměstnaná rodina
pracovala s menšími přestávkami během prvního války
až do roku 1945. Synové po vyjití obecné školy, před válkou
byli krátce zaměstnáni v Kralovně fy. Nyklíčka v N. Město
nad Metují, kde se učili dělat za mechanickými stavy,
ale aby se válce nebyli o trámy vytaženy a nasazeni v
německu v říši do práce, zmenšili zaměstnání a sklá-
zet do Ohnišova sedláčkovi, ze zemědělství nebyla tak dů-
ce v říši nasazování, tu byli lépe chráněni a uchováni.
Když se v roce 1945 for válce v pohraničí for odsunu Němců
by přidělovány uhářeným do vlastnictví a bylo to lákavé,
vě, neboť se čekalo že uchazeči budou míst místa usedlosti
lacině a skorem zadarmo, tu si synové Bořoví, Pepa a
Adolf v pohraničí v Šónově vyhlédli a zabrali statek se
živým i mrtvým inventářem a který jim byl také pozem-
kovým národním fondem přidělen do vlastnictví. Hned
na to se rodiče Bořoví, Petr a Emilie na podzim 1945 do Šó-
nova ku svým synům vystěhovali a chalupa ve Rzech č. 6
zůstala nebydlená, prázdná. V Šónově když se starší syn
oženil, rodiče koupili pro sebe svůj domek se sadem čp. 270
a osamostatnili se. Dcera Emilie † 1947 provdala za zední-
ka Štýnara. Pro vzdálenost málo zpráv bez uvítě, hospo-
daření synům se na statku nevedlo, bylo zde zadlu-
no JZD mladší bratr svobodný ze společenství na statku
vystoupil a chodí jen tak po práci a je více u rodičů v dom-
ku, starší dal vše do užívání JZD a pracuje s manželkou
na jednotkách. Starý Bořoví zde v klátké době opustilo zdra-
ví a svěžest, stali se nedůvěrnými postonávali a manželka
Petra Boše zde po mnohých let letech po delší nemoci zemřela.
Před svou smrtí přála, by ji v Šónově nepohřbívali, žádala
o převezení těla do svého původního domova, nechtěla v Šó-
nově ležet. Ale z nevysvětlitelných příčin, nebylo jí vyhověno
její tělo leží na opuštěném hřbitůvku u vesnice Sondraz, ved-
le samé si lípa zarostlým vysokým stromovím. javory. Ovdovělý
Petr Boš a žije po smrti své mi Emilie manželky ve svém
domku v Šónově nad silnicí na svahu s ovocným stromovím
sám se svým ještě svobodným synem Karlem, který dochází
na práci v JZD a ale vaří, pere a hospodaří, vede domác-
nost, chová z kozy přestaje slepice a kuřata a je plněně nedůvěr-
důchod po tolika letém pojištění od roku 1920 a dřív až do

roku 1945 žádný nebere, jen nepatrnou výpomoc od Ligy proti tuber-
kulose 360- Kčs měsíčně na pohřbu byl bodlina lidu katolický, skoro
žádný, Bohu římskokatolický

12. V. 1955 † z Pardubic Marie Smržová.

Dne 12 května 1955 zemřela v Tuněchodech u Chrudimi sestřen-
ce paní Marie Smržová rozená Štěpánová vdova po soudním
revidentovi p. Janu Smržovi, poslední bydliště v Pardubicích,
Leninově 90 a zemřela ve věku 67 let. Narodila se 8 prosince 1887
ve Sviňném, byla dcerou Františka Štěpána, obchodníka v Náchodě
na Plhově a Anny rozené Grünnery ze Sviňné. Zemřelá Marie Smr-
žová byla ze 3 dětí, ale byla již sama. Oba mladší sourozenci
zemřeli v srdci jsou již delší čas po smrti. Bratr František
zemřel brzy po vyučení asi v 26 letech za první světové
války, sestra, mladší Anna v 18ti letech také za nedlouhé
otec František Štěpán zemřel rovněž za první světové války
Dcera Marie provdána asi v 20ti letech za četníka Jana Smrže,
po převedení bydleli v Náchodě, později když byl Smrž na
penzi na odpočinku bydleli v Pardubicích a matka
jí Smržové stará paní Štěpánová z Náchodě svůj výměnek
který tu měla za syna Františka dělaný opustila a by-
dlela v Pardubicích u dcery, kde také v 76 letech 11. března
1938 zemřela. Smržovým z manželství se narodily 4 dětky
3 synové a 1 dcera. Je to František, který jako vědec v lese
je na Moravě v Hodoníně, má dcerušku Běťušku, Jan je
právníkem v Teplicích má 2 dětky Jeníčka a Ladmilky
a za revoluce v Pardubicích následkem zranění zemřelý
Arnošt, jsou po něm 2 dětky Arnošek a Jitka. Dcera Marie
po druhé provdána za Slavíka v Tuněchodech v krubovce
má 4 holčičky: Adrianu, Alexandru, Magdu a Jitku.
Jan Smrž manžel zemřelé v Pardubicích před 3 lety, 4 ledna
1952 v 77 letech. Marie Smržová jako vdova žila poslední do-
by sama v Pardubicích, kde měla správný byt a občas do-
jezdila do Tuněchod ke dceři provdané Slavíkové do cihel-
ny na návštěvu. Při poslední návštěvě, když byla sama
sedětmi s vnučaty doma, dcera se zetěm odjeli do Pardubic
sla záno do lázničce k dětem, náhle u postýlky padla
a byl konec. Ranila je mrtvice. Dcera se zetěm byli hned tele-
fonicky voláni a když přijeli zpět domů, ležící Marii Smr-
žovou již nikdo nevzkřísil ani zavolaný lékař. Dcera čím byla
jak psala nanynší překvapena a zděšena se stěny slzy
smířil. Zemřelá pěstounice mě za svého života a ještě před
smrtí více krát psala, postěžovala si, že se jí stýská, že má

potíže se srdcem a také to zě má chromý duchod a ze musí chromě žít. Její pohřeb žehem se konal 18 května v Pardubicích krematoriu

17. V. 1955 † v Bystrém Marie Vašíčková.

Dne 17. května 1955 zemřela v Bystrém vdova a rolnice Marie Vašíčková v 78 letech své bohaté života. Narodila se 20. května 1880 v Bystrém na Bystrušských Polích, byla to evangelička Balcarova rozená dcera Františka Vejzlara a Anny Svatošové která vdala kolem roku 1902 kupila roku 1910 na Bystrém čp. 18 ze Brd (bývalý Zelníkův mlýn z roku 1910 vyhořelý) přistěhovala se sem do Brd Vejzlarové mlýn prodanou Dintarovou v Bacetíně, manž. Josefa, Františka a Augustina, Jana Marie, která se provdala za nějakého Vašíčka bud padl nebo se stal nezvěstným a vdova pro něho se válce bud padl nebo se stal nezvěstným a vdova pro něho brala dvakrát od úřadu prohlášence, kolem 1000 Kč měsíčně. Vašíčkovým se narodil v manželství syn Bohumil 1914 a dcera, která se provdala Vašíčkovou a pracoval, také po vyučení školy v mechanické tkalcovně u Vejzlaru se svou matkou, kde mu šlo for jeho nové svěřicí, kde spolu s matkou bydleli a žili tě matce „Vašíčkovou". Tak bylo až do roku 1936 a když v tomto roce Augustin Vejzlar, tu pro potřebu se Vašíčkovi vydělávali ve Brně do Bystrého, kde si později postavili domek a Bohumil chodil zde dál do thalerny a dělal také i mistra. Žili s matkou v jednom domácnosti až do její smrti. V pátek 20 května měla pohřeb na evangelický hřbitov v Těši.

30. VI. 1955 † Petr Čejnar.

Zemřel Petr Čejnar. Ve čtvrtek 30 června 1955 zemřel v Opravňské nemocnici náš soused Petr Čejnar rolník ze Smrženských končin čp. 100 ve věku pouhých 54 let. Zemřel na rakovinu stehenní kosti. Narodil se 5 září 1901 na zadních Zuranech, byl to syn Albína Čejnara „Mádrštunce" a manželky rozené Šimákovy z Plasnic. Byl příkud známý za 7 dětí a byl z páru s Pepíkem jak se vyjíti školy v Domech a v Olešnici šel z domu, k sedlákovi služit do Vanovky k Machům do statku. Ale doma zůstali na Zuranech menší hospodářství, kolem 6 ha a chovali 4-5 kusy svěrného dobytka pro potřebu rodiny, výnos na slušnou obživu a ošacení nestačil

proto dvě starší děti hledali obživu mimo domov. Petr Čejnar vyučil se sedlákem, dosloužil v armádě roku 1927 oženil se Albínou Čejnarovou z Zuran, dalekou příbuznou Jana Čejnara č. 92 a Ludmily Hartmanové z Olešnice č. 36 a hned v tomto roce koupili za příbuzného Josefa Šmejdíra vdovec bez dvou nezletilého vnuka Josefa Šmejdíra vdovec bez dvou nezletilého vnuka Josefa Šmejdíra vdovec bez dvou nezletilého vnuka

u kamen a v peřinách, že ani nemohl jíst pro bolest svého
95letého otce. 6. března zemřel. Bylo to stále bolestínější
až ho Nechvátalův lékař poslal do nemocnice, byl tam za-
zván 15. března, ale byl operován na sarkom, to je vazivový
nádor slezinné kosti, se sklonem sčítit a do ostatního
těla, propuštěn 16. dubna domů na doléčení, ale pro brzké
dělení f. Kvítka v Praze Čejnara do nemocnice pro druhé
zavření, vrátil se jak lékaři říkali „recidivou a metastasami“ to znamená znovu
vzplanutí nemoci se zanesením chorobných bakterií
bývá na jiná místa těla. Diagnosa ta byla potvrzena
histologicky v Hradci Králové. Ostatní již byl osud jeho ži-
vota zpečetěn. Při jeho nemoci byly jeho postele, pro nárůst
ných stále jeho prohlubujícím a zhaveným obstoupena,
nemocný měl stále velký zájem o dům a o celé hospodářství,
dával stále své manželce pro čas který ležel v nemocnici
rady a pokyny, a těšil se na domov a vždy pro rozcházení
se Marií slzy mu stékaly. Za velkých bolestí jak se čtvrtek 30. června po svátku Petra
a Pavla jeho svátku v nemocnici v oprátce za chirurgů
na pokoji č. 26 dokonal. Pohřeb jeho se konal
se z domova smutku ve čtvrtek 30. června v pondělí
6. července na Nechvátalův hřbitov, kde se za velkého množství
loučil za sousedy Antonín Bč. Zůstává po něm doma
manželka se dcerou Vlastou, syn Adolf svobodný je na
vojně. (Manželka bere po zemřelém důchod 180- Kčs měsíčně.
Jeden již mezi námi Petra Čejnara. Byl vyšší hubené po-
stavy, protáhlého hubeného obličeje rysy dlouhých vrásčitých
tváří, hovořil spěšně se znatelným zdrhováním přízvu-
kem, řeč měl rozvázaný s veselým humorem.
Na konec se uvádí lékařské pohřbení o jeho nemoci po
čas léčení v Opočenské nemocnici psal MUDr. Jaroslav Bářek.

Čejnar Petr nar. 1901, bytem Smržov čp. 100, byl ze dne
byt přijat minulý měsíc na sarkom pravé stehenní kosti a
patologickou frakturou pravé stehenní kosti, která byla
upravena Küntscherovým hřebem. Diagnosa SA byla
potvrzena histologicky z VLA Hradec Králové. Dnes se pa-
cient opět dostavil s recidivou a metastasami. Stav jeho je
velmi vážný, budeme pravděpodobně rychle zhoršovat a nebude
dle možnosti přijat zákonně ošetřován. Nebude už asi pro-
puštěn z ústavního léčení.
Toto potvrzení vydává se jako doklad k žádosti jeho syna
na Adolfa o vojenské služby.

Poznámka: Žádost vojína Adolfa Čejnara byla sepsána poté
zemí lékařské přítomno, ale syn Adolf se základní vojen
ské služby propuštěn nebyl, přišel domů po skončení služby
na podzim v listopadu.

15. VIII. 1955 † v Polomkách Anna Beková.

V pondělí 15. srpna 1955 zemřela Anna Beková roz. Marva
nova na Sněženských končinách čp. 116, manželka Antonína
Beka rolníka, nyní již na odpočinku, zemřela ve vyso
kém věku 90 let. Narodila se v Dlouhém č. 24 (t. č. Hanlov)
21. září 1865, byla třetí dcera 1912 zemřelého Františka Marvana
a 1912 zemřelé Marie Bekový. Byla ze 7 dětí: nejstarší byla Fran
tiška nar. 1863 provdaná z Bělkovic za Světlíka, podruhé z
n. Hradečku za Emanuele Dras Andrše, Anna 1865, Alžběta
1869 Dlouhé 2½ zemřela 1920, Václav 1872 byl ve Sněžném 88
zemřel 1938, František nar. 1878 byl v Dlouhém č. 22 † 1950.
A jistě Alžběta a Emilie zemřelé hned po narození 1862 a 1876.
Nyní zesnulá, Anna Beková, narodila se tudíž v Dlouhém
na panské chalupě v podruží, svá dětská léta strávila v ne
dostatku a ve skromnosti, byla z hodu doma dělali za stavem
byl to hubený výdělek a Marvan chodil po okolí po nadenič
ké práci za 20-30 krejcaru mzdy denně, bez zdravý. Když
v rodina Marvanova chtěla touhu samostatnit, koupili chvo
1880 v Polomkách od Jana Macha živnost č. 12, a půl ha po
zemku, koupili živnost za dluhy a pořádný výměnek jim v
dluzích ztěžoval hospodaření. Výměnící Machovi bydlili ve
vzlášť postavení chalupce za chalupou živnostenské č. 88, stála
u samého lesa a nese dnes č. 91. Manželovi byli nuceni
při živnosti si ještě postaviti ve světnici školní stav
a dělat za stolem. Zemřelá Anna Beková, za mladých let za
svobody, chodila v Náchodě do fabriky svůj chléb vydělávat.
Provdala se za o 3 léta mladšího Antonína Beka, který bydlel
v chalupě hned pod Marvanovou jak kdysi vedle. Za ně
kolik let po provdání ujali se manželé Bekovi zadluženého
místa čp. 116 za lesem 22 korci pozemku, které Beku bratr
František, když místo předlužil, pustil, ze kterého manželé
Anna a Antonín Bekovi po více let živořili a v nadostatku žili.
Beka obraz když byl ještě mladší se zabouřil, ale ne pořádný jen
obraz. Bekové narodily se již dříve, snad ještě před provdáním
2 děti: 1889 Anežka 1908 provdána Klímtová nyní v Dlouhém
č. 28 a 1894 Jaroslav, který byl stále jak opustil školu se

domova prýč, nyní je v Liberci jako zřízence u krajského soudu. Když byli tako Bekovi sami a děcka Smržka mála spoustu dětí - celkem 13, tu aby se jí odlehčilo, tam si ještě přídavky nadělo se nebrali, vzali si Bekovi k sobě a tak tu vychována Smržka nar. 1913 provdána Plíchová a vdala ta vnučka Hedvika nar. 1911, která tu vyrostla a také se provdala 1931 za bruslařova Jana, Sechka z nového Hrádku, vyučen truhlář, který se sem jaksi přiženil, ale chodil vše po práci jinam. Než začal dělat manžel, dělala Bekova jen sama, později chodila do továrny Smrčkom na šicí příslušky a když již toho nebylo a tkalcovna ochabovala - přestala. Vnučka Hedvika chodila po mnoho roku do rodných tkalcoviček ve Rtyni dělat. Bekovi poslední léta po druhé světové válce měli dělat. Bekovi poslední léta po druhé světové válce měli oprávku mezi mladé tu a tam po práci vyšli, ale stáří nemělo z ničeho hrouše. Ve zdánlivě bylo se spotřebovalo a na trhu nebylo. Stará Bekova byli jinak sousedi dobří, Bekova trochu falešná - o tom se vědělo - ale jinak jednou vzala z sousedství Božinou kolečko, kterou byl to na lince pod jich stavením a usedavě plakala, naříkala, čeho se to dožila, že má příliš nouze, nemá kousky, by si mohla z nějakého příležitostného si něco koupit, to bylo již ve značném stáří, důchody nebrali, bylo to asi v roce 1950. Když Bekova chtěla, nějaké dítě přilepšit a poslat svému synu Jaroslavovi k Stránce nezbývalo, tu přadce z domku tu a tam něco rád přijal, bydlel ve městě nouze o to zvýšit, tu Bekova aniž by o tom domácí smělí něco zvědět, přisypala mouky kousek másla a prosila o kousek papíru na zabalení a provázku na svázaný kalíšku k vypravení pro syna Jaroslava v Novém Městě Jistě a v Liberci. To provádělo tajně o tom Jaroslav vědět bylo to v duchotě a přání babičky Bekové by se o tom nepovídalo bylo splněno. Tak dotrápila trochu selka svůj život v kamrlíku a stísněnosti. Ve mládí prožila sice bídu bouřlivé, do společnosti šla i do zábav zřídka, byla zřídka veselá, pohostinná, společenská a těžce nesla, když doby přemě odjakživa se trousedy byl poslední dobře byl hašteřivý zvlášť a vinou mladých domácích přerušen, tiše k nim tomu plakala. Se svým manželem, který za prvních let, byl občas opilý umělá dobře

zacházet, takže nikdy řádným různým výstupním nedocházelo. Pohřeb zemřelé se za přítomného početného se se zemřelou rozloučil hezkými slovy Olešnice. Zůstává pozůstalý manžel, který je ještě na živu Mauzelé Bekové svůj majetek chalupu 3 pozemky 6 ha 45 a se souhlasem syna před smrtí Bekové přistoupili Hedvice Šukové vnučce a syn Jaroslav se vyměnil k výplatě cenně 3.000- Kčs. Bekové byla různohabolička, chodila ráda často na fuhry a také je navštěvovala kdekoli přátele zvláště moučila a Spanilci a byla v mnohých případech prababičkou. Byla mnoho zaměstnaná, chodila hodně bosa, doma, na lince a na poli při pohonění a při práci i za citelného chladna, podle módy se nestrojila, chodila stále ve feldvanyelu se šňůrkách, střihné sukni zdržovanou, by si jí zástěry nezcuchala, sukně polodlouhé ne dlouhé ani krátké a když mohla šla a spěchala, střevíce obyčejně k sobě svázané nosila v ruce a běžela bosa a nohe na Hrádku nad chalupama se teprve obouvala. Byla nepřítelkyní nastalých mikád, přístřižených u děvčat a žen vlasů. Bekova byla hrozná řeči svázané. Byla stále zdravá na mysli, nikdy nezastonala, zdálo se, že bude věčně, přes veliké trampoty byla na světě ráda, ale k poslednu byla, když již nikam vycházet nemohla a byla bez peněz - smutná. Ještě krátce před smrtí, obcházela bosa stavení, zahánělo volala a hnala slepice, ale nyní již je nevídáme! Vzpomínáme.

25. IX. 1955 † v N. Hrádku Božena Bělobrádková.

V neděli 25 září 1955 zemřela v N. Hrádku pí Božena Bělobrádková manželka Josefa Bělobrádka ředitele učitele v. v. Zemřela po dlouhé těžké nemoci ve věku 54 let. Byla dcerou Antonie Novotné dvorní chalupnice Hrnčího v náměstí provdána za Ludvíka Lipše, později v náměstí dům čp. 6. Dcera Božena se provdala za vdovce, ředitele učitele Bělobrádka, který pochází z Bacetína a byl v N. Hrádku po mnoho roků ředitelem učitelem. Měli nám známého syna, kterého dali studovat na lékaře a je nyní lékařem v Nové Pace v nemocnici (1955) Zesnulá byla příslušnicí církve československé a byla pohřbena zehem v Pardubickém krematoriu v pátek 30 září

24. X. 1955 † hostinská Františka Páblová.

V pondělí 24. října 1955 zemřela v Opočenské nemocnici paní

Františka Páblová vdova po Albínu Páblovi, hostinskem v Roholi ve věku 64 roků. Byla rozená Marková z Loun a v Roholi byla hostinskou přes 40 let. Vzala si od zemřelého hostinského Albína Páby nájemce Pětbylova hostince v Roholi zvýstavného v roce 1892, který zemřel v únoru 1948 v 76 letech. Páblovi se vmanželství narodil syn Albín, který vyučen ševcem a nastupuje rodičům v hostinském v Roholi a dcera Páblové (Páblová) provdaná za Stanislava Štěpána v Semdraži - Zemřelá hostinská Páblová trpěla silnou cukrovkou, měla silný krk a od toho chřadla - až dostihla. Pohřeb měla 28 října na Čím - katol. hřbitov v N. Hrádku.

2. XI. 1955 † z Hrčína Josef Zeipelt.

Ve středu na Dušičky dne 2 listopadu 1955 zemřel v 9 poč. ranní nemocnici v Opočně Josef Zeipelt manžel sestřenice Boženy Šulcové z Nového Města nad Met. narozené 1910. Zemřelý Zeipelt se narodil 3. března 1907, bylo mu 48 let. Byl jsem s ním v roce 1954 na podzim v nemocnici a byl to opravdu ubožák, ony totiž spadl na zimu z jablone na nůž a zranil si páteř tak silně, že se nemohl na nohy vůbec postavit a přeležel asi 8 let v lůžku, že se nemohl ani doma. Posledně jsem s ním hovořil v nemocničních lázních a ještě doma. Posledně jsem s ním hovořil 1. června 1955. Měl trochu a přidýchavě, že se to hůře lépe, snažil se pomáhat si všemožně, přečíst vždy v nemocnici se stejně do vlastních a to pěkných bot se řemeny a to mu trhalo a snažil se mohl sám sešel o dvou berlích z pokoje ku známým se pohovořit, tenkrát 1954 na podzim když jsem byl v nemocnici, chodil Zeipelt na pobyt k hostinskému Prausovi z Nového Města, Stěpánovy ze Spy a k soseru Kulhavému z N. města a k jinými, snědní vyprávěl asi 2 hodiny a zase se začal na své lůžko. Na lůžku se v pohybech vrátil, zvláště svaly v ruku pěrovým rozcvičováním, jen aby nestratil pohyb, všechno bylo však marné, neuzdravil se, o své měl zájem, velkou známost, dobrou náladu, paměť po celé nemocnici své vědět a personál všechny znal. Tenkrát říkal (na podzim 1954) že je již 7 roků nemocným, těšil se při tom všem na domov, ale při tě jeho dobré chuti a své uzdravení, nebylo mu dopřáno by hostal. Zemřel 2 list. 1955 psala mě o tom jeho manželka Božena za svobody Šulcová. Vyučil se 7 listopadu byl v Jaroměři zpopelněn. Hostavil po sobě 2 dcery: Miloš. nar. 2 května 1938. a Libuše nar. 1945.

Očím psaly 1955 noviny a co hlásilo rádio.

Smlouva s Rakouskem.

15. května 1955 čtyři velmoci podepsaly státní smlouvu s Rakouskem. Rakousko bylo obsazeno od války 4 velmocemi, každá část obsazena, stará se stálým neutralním jako Švýcary. Rakousko se zavazuje, nepřistoupit k žádným vojenským paktům a nedovolit budování žádných základen na svém území.

Konference ve Varšavě. Varšavská smlouva.

Ve Varšavě se od 11 do 15 května 1955 konala druhá konference evropských 8 států: Polsko, Československo, Východní Německo, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Albánie, Sovětský svaz. Uzavřena smlouva o přátelství spolupráci a vzájemné pomoci. Toto bylo vynuceno vývojem mezinárodní situace v Evropě v souvislosti s ratifikací pařížských dohod o znovuvyzbrojení západního Německa a jeho zapojení do vojensko-politických útočných uskupení západních mocností. Ratifikace v Paříži byla v květnu 1955.

III. Všeodborový sjezd.

Ve dnech od 19. května až do 22 května od čtvrtka do neděle se konal v Praze III. všeodborový sjezd. Na sjezdu odboráři zhodnotili výsledky dosavadní práce a jsou projednány nové stanovy ROH to je revolučního odborového hnutí. ROH pracuje pod vedením Komunistické strany československa vedoucí síly naší nové společnosti. Sjednocující masy pracujících kolem komunistické strany a mobilizuje je pro výstavbu socialismu. Sjezdu se zúčastnila delegace strany a vlády v čele s prezidentem Antonínem Zápotockým. Sjezd. ukončen 22 května a rozpravy v němž se zúčastnilo 81 delegátů a hosty. Hodně se hovoří o ROH, kterátce čemu slouží, proč je a jeho význam. Nejzávažnějším úkolem který dnes před odborovými organisacemi stojí je: plnit důsledně úlohu, která přísluší odborům v boji za vybudování socialismu - být opravdovou školou správy, školou hospodaření, školou komunismu. Splnění tohoto úkolu vyžaduje: soustavně mobilisovat pracující k aktivní účasti na socialistické výstavbě.

Trvale zvyšovat produktivitu práce.
Posilovat neotřesitelný svazek dělnické třídy a rolnictva
neustále věnovat velkou pozornost zlepšování práce, podmínek
důsledně bojovat proti všem nepřátelským ideologickým a
zvyklostním názorům i jejich projevům v životě.
Zvyšovat politickou a organisační aktivitu všech členů,
prohlubovat spojení odborových orgánů s pracujícími v
závodech a rozvíjet kritiku a sebekritiku, zbavit se boje
s nedostatky.
Upevňovat mezinárodní solidaritu s dělnickou třídou.
Zaměřit veškerou organisační a výchovnou práci na zlepšo-
vání rozvoje socialistického soutěžení t.j. předhánění).
Usilovat o neustálé zlepšování organisace práce a výroby
a další mechanisaci výrobních procesů.
Stále objasňovat pracujícímu smysl a význam spravedlivého
odměňování za práci.
Dbát aby byl růst mezd podložen růstem produktivity práce
Uzavírat s hospodářskými orgány v závodech kolektivní smlou-
vy po zabezpečení splnění úkolů státního hospodářského plánu.
Poskytovat pomoc v plnění programu ve zvýšení zemědělské
výroby.
Pomáhat při náboru pracovníků do zemědělství
Poskytovat na venkově pomoc mezi rolnictvem při budování
socialismu (zakládání jednotných zemědělských družstev)
Věnovat pozornost při práci občanských kontrolorů při
obchodech.
Pečovat o závodní společné stravování zlepšovat práci na
úseku národního pojištění. Mít na zřeteli rekreaci a lázeň-
ské zařízení, hygienu při práci, kulturně výchovnou činnost
komunistické výchovy pracujících, pečovat o školství a stá-
ly boj a uplatňovat zdraví pracujících, tělovýchovu a
sport a t. d.
Dělníci a zaměstnanci sloučení a organizovaní v ROH
musí platiti příspěvky z výplaty 1% to je z každé sto-
korunový výplaty 1- Kčs.

Schválení smlouvy.

Národní shromáždění schvaluje 24. května 1955 smlouvu
o přátelské spolupráci a vzájemné pomoci podepsanou
ve Varšavě 14. května 1955.

Fleku pivovar v Praze.

Flekovské pivo má svou tradici a je známé. Fleku pivovar v
Křemencově ulici v Praze byl založen 1499. Restaurace U Fleku
pojme dosavadními salóny a prostorné zahrady 1.800 hostů.
V době I. celostátní spartakiády zvýší pivovar kapacitu na
100 hl piva denně a v restauraci a přípravovalo denně na 1400
obědů. Je tu sál, kde sedávali spisovatelé, malíři, skladatelé,
Emauzský klášter.

Konference v Ženevě.

Sovětská vláda 26 května 1955 navrhla vládám Francie,
USA a Velké Británie by se sešla konference předsedů vlád
čtyř mocností, k tomu 3 západní mocnosti přistoupily a kon-
ference se uskutečnila. Sešlo se vlád 4 mocností a sešli v Ženevě
prvním, za USA Eisenhower jako prezident a státní tajem-
ník Dulles, za Británii ministerský předseda Eden spravedlivým
a za Francii ministerský předseda Faure a ministr zahraničí
Pinay. Konference zasedala 6 dní. Na konferenci se mají dohody
že by byly dobré odzbrojení.

Světová rada míru.

Světová rada míru svolala konferenci do Helsinki. Sešlo se
tu zástupci z 80 zemí celkem 2.000 delegátů. Z Německa bylo
vysláno na 200 delegátů, z Japonska 50, z Indie 90 a t. d. Z
Československa odjela 30 ti členná delegace v čele s akademikem
Janem Mukařovským, nositelem řádu republiky.

10 let Organisace společnosti národů.

10 let organisace spojených národů. Před 10 lety byla podepsána
v San Francisku Charta, na jejímž podkladě začala pracovat OSN
Lid všech zemí vítal s velikým nadšením a nadějemi tuto or-
ganisaci jejímž hlavním posláním je udržovat mezinárodní mír
a rozvíjet přátelství mezi národy centru spolupráce v oblasti po-
litické hospodářské, kulturní sociální humanitní a t. d.

Celostátní spartakiáda.

Celostátní spartakiáda. Za bývalé sokolské slety jsou nyní
pořádány spartakiády. Nejprodstatnější a také nejpůsobivější
součástí spartakiádních slavností jsou masová vystoupení v
tělovýchovných cvičištích na Strahově ve dnech 23-26 června kdy vystou-
pila mládež, 2-6 července ve dnech dospělých.

SSSR a NSR v Moskvě.

Vládní delegace SSSR a NSR se sešly v Moskvě k jednání. V rozhovorech byl oslovován projev N.Bulganina a dra K. Adenauera. Bylo vidět řeč, kulatých, přátelských úsměvů, ale k dohodě o uzavření míru s Německem nedošlo.

Druhá konference v Ženevě.

Konference ministrů zahraničních 4 velmocí zahájena 27/10 za tří Molotov za SSSR, Pinay, macmillen a Dallas. Zasedání od 16 listopadu. Projednaly se podrobně 3 body.
1/ to je evropská bezpečnost za 2/ odzbrojení za 3./ rozvoj styků mezi Východem a Západem. Odložen jednání bude příští rozhodnuto kdy bude až se sejdou diplomatičtí zástupci. To byla v roce 1955 druhá konference v Ženevě. Německý problém zůstal dosud nevyřešen, z Německa jsou 2 státy a mírová smlouva s Německem nebyla nyní sepsána a uzavřena. Bez úspěšného vyřešení německé otázky a bez podepsání míru s Německem, nebude možné o zajištění celého míru v Evropě.

Rok 1956.

Začátek Nového roku.

Sylvestr byl bledý, nikde pro mládež v našem okruhu nebyla žádná zábava ani divadlo, nejbližší na Dobrušce. Na Nový rok 1956 bylo oblačno, teplota kolem 0 bez sněhu. Pomalá žádná nálada. Na pondělí 2 ledna přes noc na 10cm sněhu oblačno, teplota 0. 3 ledna z rána jasno, přes noc za severu větr, teplota 3° pod 0 potom oblačno tiché. Na 3 krále je pracovní den ale cukrárně je zavřeno, u nás v naší vesnici, kdo nejde do brány do práce, od všední práce se zdrží a svátek světí v kostele v N. Hradku byla mše svatá v 7 hodin ráno. Středa v sobotu bylo slunečno se slunečním počasím celý týden 5-10cm sněhu

Nedodávky mléka.

Nedodávky kontingentu mléka z roku 1955 v obci Dlouhé-Vrty a okolí, které mlékárna v Opočně vymáhá na zemědělcích. nedodávky v litrech:

Anna Čtvrtečková	Dlouhé	čp. 1.	1333 litrů
Anežka Čápová	"	čp. 2.	177 "
Pavel Šeps	"	čp 4	547 "
Adolf Hlávka	"	čp 7	773 "
Adolf Pola	"	čp 8	1252 "
Josef Smola	"	čp 9	852 "
Arnošt Beck	"	čp. 12	668 "
Anežka Trahulcová	"	čp. 14	278 "
Anna Černová	"	čp 16	464 "
Anna Nýdlová	"	čp 18	115 "
Josef Cejnar	"	čp. 21	994 "
Teodor Zelený	"	čp 22	131 "
Josef Snajdr	"	čp. 23	1239 "
Anežka Pohlová	"	čp. 26	443 "
Petr Hlavata	"	čp. 28	634 "
Jiří Hlavata	"	čp. 28	1132 "
Ludmila Cejnarová	"	čp 30	943 "
Marie Čápová	"	čp. 36	721 "
Emilie Faltová	"	čp. 40	47 "

Josef Remeš	Rzy	čp. 3	1495	litrů
Josef Martinek	"	čp. 7	798	"
Em. Lichá	"	čp. 10.	19	"
Emilie Smečková	"	čp. 11.	984	"
Václav Mach	"	čp. 12	408	"
Anna Bosová	"	čp. 15	166	"
Josef Andrš	"	čp. 27	424	"
Ant. Smrček	"	čp. 23	128	"
Josef Otrzlička	N. Hradek		605	"
Franť Matějů	N. Hradek		1181	"
Jos. Vomáčka	Snižné 65		895	"
Anička Cejnarová	Snižné č. 100		3357	"
Franť Mavran	" č. 88		2149	"

Kontigenty mléka na rok 1956 jen u některých u kterých se daly zjistiti u sběrače v hostinci u Jos. Andrše, který ze níže vypsaných zemědělců mléko sbíral.

Josef Remeš	ve Rzech	čp. 3	má dáti 2961	litrů
Josef Martinek	"	čp. 7	" 5711	"
Adolf Boš	"	čp. 9	" 1929	"
Em. Lička	"	čp. 10	" 1040	"
Emilie Smečková	"	čp. 11	" 2028	"
Václ. Mach	"	čp. 12	" 1362	"
Josef Hamerský	"	čp. 13	" 1028	"
Anna Bošová	"	čp. 15	" 2580	"
Ant. Smeček	"	čp. 23	" 825	"
Marie Andršová	"	čp. 27	" 1260	"
Ludmila Cejnarová	Dlouhé	čp. 30	" 1688	"
Franť. Matějů	N. Hradek		" 1852	"
Josef Otrzlička	"		" 1484	"
Bartol. Klíma	"		" 1632	"
Josef Novaček	"		" 1.500	"
Josef Vomačka	Snižné	65	" 2228	"
Jan Juk	"	116	" 1860	"
Ant. Bek	"	116	" 1586	"
Franť. Mavran	"	88	" 3823	"

Anička Cejnarová	Snižné 100	má dáti	4055	litrů
Ant. Cejnar	Zuzany 92	" "	2852	"
Josef Sběrák	" 61	" "	250	"

Kontigent mléka zemědělcům se vyměřoval z 1 ha zemědělsky obhospodařované půdy 400 litrů.

Další povinné dodávky na rok 1956,

byly vypočítávány zemědělcům v naší obci dle následujících norem z 1 ha zemědělské nebo orné půdy:

Maso vepřové	z 1 ha zemědělské půdy		29 kg
maso hovězí	z 1 ha	" "	50 "
vejce	z 1 ha	orné půdy	220 kusů
seno	z 1 ha	zemědělské půdy	18 kg
obilí	z 1 ha	orné půdy	215 kg
brambory	z 1 ha	" "	550 "

Platy obecních funkcionářů v obci Dlouhé Rzy

Část rozpočtu v obci Dlouhé Rzy, co mají na platě funkcionáři

č. 1. MNV v roce 1956.

Předseda s tajemníkem dohromady 420 - Kčs měsíčně
pokladník ... 63 - Kčs měsíčně.
vedoucí zemědělské evidence ... 162 - Kčs měsíčně.
obecní posel ... 195 - Kčs měsíčně.

Předsedou M.N.V byl Josef Vondrůj Dlouhé č. 38
Tajemníkem byl Franť. Hartman Dlouhé č. 15
Zemědělským referentem Adolf Háně Dlouhé č. 7
a obecním poslem Františka Bekrá Dlouhé č. 12 která měla také za dalších 20 - Kčs měsíčně uklízet a vytápět (místnost ve školní budově) Předseda MNV měl platu ale 70 - Kčs, ostatní (ze 420 - Kčs) tajemník.

Odcizená mouka.

Zdejší zemědělci dávají si semleti obilí do Hubálkova mlýna v Ohnišově. Když jede někdo s provozem, nejčastěji Jan Polka z Dolní Olešnice, vezme obilí více okolním rolníkům na plný vůz. Tak se stalo i v úterý 10 ledna 1956.

Při zpáteční cestě, složil mouky zrovna tách dudlíku - fy. Zlíku je z Luhy obil spousta - v hostinci u Studnů na sinu a v bouděčce, ohlásil a přidal hostinskému a vy- ke večeru odjel. Při sečtení, když nebyla mouka hned rozebrána a uklizena, někdo toho využil a 32 kg hrubé mouky z toho odcizil. Manželům Františkovi Kmoníčkovi 17 kilogramů a Františku Hauptovi z Lužan 15 kg. Mouka jiných žádné stopy, mlenáři se koho to mohl být, ale nezjistil se to, že to byl Zlíký.

První televize u nás.

Byl to velký podnik, když asi v roce 1923 objevilo se v obci u Smilovna Smrčka ze Prahy první radio, byla to rokem neuvěřitelné. Lidé z celého okolí se zajímali o nový objev, jmenuje to to je, je to nyní přenášení zvuku a hudby z velké dálky ale tady už je také současně se zvuky přenášení obrazů skutečně se pohybujících figur v třídách místností na obra- zové. Je to televize a jistě u nás byla používána, stalo to asi 5000 Kčs u Zdeňka Hyzlaza zbudováním rádio (rádio) autobusu u ČSAD a československé autobusová doprava ve Zlíku čp. 18. Zdaj se objevila na střeše první anténa televize u nás. První hub za tím vysílaný jiné viděl od Josefa Ka- jména byla „Krakonošův dědek".

Požár „Detechy" v Olešnici.

V pondělí 6. února 1956 o 11 hod. dopoledne v chemické čistírně na mydlo, Detecha v bývalé Soumarově továrně v části bývalé tkalcovny nad náměstím, kde se tato výro- ba zřídila před krátkým časem zavedla, vznítil se hořla- vý přípravek ve vařícím kotli (benzín a jiná směs) ve- oheň se pak rychle rozletěl po dílně, že byla zasažení ob- ním a značně popálení obsluhující dělnice. Z naší obce Josef Smola z Dlouhého čp. 9 Josef Ksandr, dělník, bydlištěm v Olešnici a dělník zvěbrečně nazývaný Tedor, byl to Bul- har svobodný který v Olešnici uvázal od roku 1940, kdy jich tu bylo v republice z Bulharska na práce více, ale jen brzy rok kdo odešli. Byli všichni tři postiženi hned dopra- vení sanitou do opočínské nemocnice k ošetření, kde si delší dobu poleželi nejdelší Smola měl nejvíce popálené ruce, poležel v nemocnici asi 2 měsíce, ruce měl když se vrátil z nemocni- ce dlouhý čas chromé ve vlasti na zimu, měl na ruku slabou horší narostlou hůžičku. Ksandr měl vzchmutý

oblíčej, rovněž Bulhar, štěstí, že nepřišli v zrak. Budova ve které se výroba provádela část Soumarovy bývalé tkalcov- ny, vysoká dvoupatrová budova se dvorním přídatkem sroovna- lou střechou, byla z přízemí zasažena celá, očazena okna v jednu prohořela a stropy se také propadly. Budova obnovena k používání nikdy nebyla a zůstala z ní z přízemí spálené zbytky kotle, a spousta kupy vše vnitř a kolem venku vzdoli jakýchsi puchovek, že to po dlouhou dobu straší. Vznik ohně nezjistili, jsou jen dohady.

Bartoňova rodina z Náchoda.

Ve vilách nazvaných nyní Fučíkovy chaty jako podnik ministerstva vnitra, bydlel od vystavění vnitra 1926 až do roku 1946 vždy přes letní čas a na Vánoce Josef Bartoň velkopísmomyslník z Náchoda se svou paní Boženou nebo Bar- borou Stýblovou z Prahy, Vídeňské náměstí. Po poslední válce rodina Bartoňova utekla mezi za hranice naší republiky sám Bartoň jel 3 září 1948 odtud do Prahy na Benešův- prezidentů pohřeb a již zpět nepřišel a dal vypravovat pří- bytek v Paříži. Bartoňovi měli jednu dceru Bar- boru v roce 1928 narozenou, ta se v cizině provdala prý po- prvé za Holanďana Bijterwalda po rozvedení, jak slyšeli kolovala zpráva se podruhé provdala v Paříži za barona z Daunu a narodila se jí dvojčata, která dostala snad rovněž jména matky Barbora. Vede se jim dobře. (v únoru 1956)

Nové zlevnění od 1. dubna 1956.

Je to zlevnění jistých věcí, ale né takových, které u nás náš chudý lid nejvíce a nejčastěji potřebuje. U mouky je zlev- nění o 50 haléřů, o 40 haléřů na 1 kg, chléb laciněji není. Maso je lacinější jen o něco skopové, pak jsou levnější některé konzervy a sádlo č. 2. V trafice obyčejné tabáky laciněji nejsou pouze cigarety, balíčky. Potom jsou laciněji některé druhy textí- lu, které nesly na odbyt. Levnější je rýže. Cukr, který byl pomě- rně dost drahý, levnější není.

Umělé oplodňování krav.

Inseminace t. j. umělé oplodňování krav. Oplodňování krav se provádělo od r. 1928 nejvíce obecními plemeníky nadále- vyšími na některém větším hospodářství, u nás v Dlouhém vč. 1.

v hostinci a hospodářství u Ohmy Čmelíkové, jeho válku pak v Dlouhém v čp. 13 v Baštýřově statku a poslední zase v č. 1 u Petra Čtvrtečky. V poválečných letech se však v mnoha položených obcích zavádělo umělé oplodňování a na Slovensku jsme se s ním setkali v horách ve velké míře. Ale u nás jsme nerozhodnutí asi proto, že přirozeným stavům vyhovovaly stále jak přirozeným stavům vyhovovaly stále jak přirozeným stavům vyhovovaly stále jak

že týž samý hospodář, dříve, když sám ještě hospodařil, prodrbne pašíral dobytek na holiku a letáku 5, 6, 7 kusů dobytka a tento dobytek v létě jeho noc, nevadil ani domu odpovídal na pole. Jako jednou při naledě jel s neokovaným koněm do Vlašimi, na cestě na silnici poblíž domku čp. 47 d Ptáčkem kůň mu upadl, nebyl skrvaje a zlomil si nohu. A tak ušlechtilý kůň nebyl hrozný případ. Rozdílů, ale ještě tento rok Vích se mu manželkou postaral jeho hospodářství částečně státnímu statku.

Resignoval.

V posledním týdnu měsíce června 1956 se stala v místním ne národním výboru v Hrubé Vrbě u nás změna. Rozhodnutí zvolený předseda Josef Vondrje, který byl v roce 1954 zvolen předsedou, rezignoval a místo něho prozatímně z nové zvolen svobodný Jiří Hlavata v roce 1926 narozený, byl zvolen z veliké nouze, neměli koho volit, žádný nechtěl z mínu bých voltáchů býti volen, jen ze stavých byvalý předseda Mrv Franc. Hartman. Kandidátní listina byla k volbám v roce 1954 sleplena neúplně, jen tak aby v ní byl předepsaný počet kandidátů, tak se stalo, že na kandidátní listině se octlalo 4 ženy a ostatní lidé slabé mezi nimi dřívější předseda Hartman. Při volbě však Hartman který počítal zas na předsedu, obdržel nejméně hlasů. Pak při volbě předsedy musel tu funkci vzít Josef Vondřej a v Hrubém 38 roku 1902 narozený, ženatý, který však byl na zastávaný úřadu slabým, Hartman Franc jako kandidát se dělal co chtěl sám, ostatní kteří nebyli zaměstnaní a nemůli prostých prýmě přihlížel. Úřady se sám zamykal a nosil sám ode všeho klíč, předseda pak by chtěl do spisů a vedení nahlížet, opatřil si klíč jiný náhradní. Vondřej pak pro nepružen s tajemníkem, jsa slabý na něho, vzdal se předsednictví. Svůj klíč od spisů náhradní před předáním zničil a rozlámal.

Senoseč.

Letošní senoseč se pro zpatné počasí značně zdržela a oproti dalším měsíc červen bylo příšerné, žádný nemohl sušit, nešlo to ani brambory prohrábět. Teprve 1 července byla nádherné, když se na Hradku dělal proud, bylo prvních dva hezky a potom bylo 14 dní hezky, takže se teprve pilně sušilo.

Lišky se rozmnožily.

V letošním roce 1956 se nebývalo zde v okolí rozplemenily lišky. Hnízdily v rozsáhlém lomu - kryly se pod Mavanovým zadním lesem na hnízdech v kmenech od čp. 38. Ty lišky vyvedly mladé a ledem v únoru po okolí sněhu, sebraly v každé chalupě 6, 7, 8 kusů. Zlé mělo od lo. Nikdy nebyl výkupnými drobnými ani úřady brán na tuto zvěř zřetel, ani ohled, žádost nežádost oznámení prosba, dokazování, nic nepomáhalo, bez pardonu dojde, odvedle nebo pohuta a když neodvedl, trika nebyla, pokuta také byla. A nepodařilo se hnízdním střelcům, ani návštěvním lýnarům, který jinak střílel na louce hrdlu žádné lišku zastřelit. Lišky byly v Telákovým lese, kde byl ještě od vysázení neprořezaný les v Polomkách č. 3 pod Zvířovým a nářkali se lidé v hnízdním Dlouhým, že se lišky zdržují v Vlnkovým ve druhé řadě vysázeném lese, jsou 4 kroce je ku zasázené pole od bývalé chalupy č. 3 (Mašková chalupa ten vyhořela 1904.)

Neštěstí se štěstím.

Na Hradeckých končinách v Pazi stojí zděná chalupa č. 215 náležející Josefu Čtvrtečkovi. Chalupa zděna se zděným dílem stínem svítícím při východu slunce - chalupa pozdává k východu - do dálky. V sklonku od kamene chlévě vyrazí 2 krávy, které obhlížejí babička Kazimírská stará Čtvrtečková 82 roku stará. V první polovici července jednoho dne, sotva babička prodojila krávy a odešla z chlévě, na hle jakoby zahřmělo a také stavením to zatřáslo, klenutý strop ve chlévě, náhle se propadnul, spadl do chlévě, suchý prach se rozlézal po celém stavení po půdě po chodbě se vznesl se usazoval. Byla však větší štěstě než neštěstí. Štěstě bylo, že se nezasypala stařena Čtvrtečková, potom krávy se při spadnutí stropu, kámuly tak na stranu, že je to nezasáhlo a pozdě, že to bylo v létě, tudíž v teplu, jinak kdyby se to přihodilo v zimě, mohly by krávy nastydnout nebo zmrznout. Hospodář Čtvrtečka nar. 1900 narozený při žních nehodě vyrážel kamení a mazaninu z chlévě na kolečku po několik dní ven a chlév stropu, avšem že již ze dřeva byla do příští zimy hotova.

Začátky socializace.

Jednotné zemědělské družstvo ve zkratce JZD Nalžovy znovu se zajímají o půdu v Dlouhém, svolali na 10. ledna ve 2 hod. odpoledne do místnosti Místního národ. výboru schůzi, zdejších zemědělců ve které zástupci tamního JZD a od Oku národ. výboru, chtěli zde založit a zplodit pastviny pro mí dobytek na pozemcích pod Pavličkami, nad čp. 18 Wyrlt, čp. 16 Vernerovi, 15 Hartmany, čp. 20 Balgarovi 19 Světlíkovi, dále ku Pavu nad čp. 1 Otradičkovi a mlýnu kde zajímalo se o 40 ha. Ale nikdo z uvahu přichází nikdo nemá chuti, ani jeden, bylo to hnusné a mají škoda, že na to nepřistoupil Wyrlt Vernerovi Otradičkovi Čápovi čp. 2, Janštaf čp. 34, Lepš čp. 4, Roubal čp. 5 a hodně Polce pomůže z hudrnechtů.

V pátek 27 ledna 1956 je v Dlouhém ve škole schůze zemědělců z obce svolaná Okr. národ. výborem, je tu Ant. Šotola z okres. nár. výboru syn Ant. Šotoly z Pluh tento vinil naše zemědělce z dodávkami, nedodávky za léta 1953 a 1954 se likvidují, ale musí každý slíbit že bude dodávat. Šotola vedoucí JZD, chválí to a agituje, ale, že to chválo Šotola naše zůstaly nikdo to nechce a Šotolovi nevěří. Je zde u nás velí nezajištěné půdy: Pavlíčkovi od čp. 20 - 3·40 ha, od Vogelova č. 25 - 5·90 ha, Alžbety Švercové (vydělá ve Rtyni č. 8) 88 arů, Jos. Hartmana Pluhé 36 - 7 ha, Jos. Štulky č. 31 - 3·70 ha a o ty pozemky a mají zajemci rozdělit a ještě se musí zemědělcům vrátit. Dobrovolně se o ty pozemky nikdo nehlásí, žádný se nehlásí.

Plakáty Bohuslavického JZD.

V okolí jsou vylepeny plakáty ze 24. 3. 1956 s tučným nápisem:

Družstevní myšlenka v Hradeckém kraji si nezadržitelně kráčí cestu vpřed! Drobní a střední zemědělci okresu Dobruška jsou příkladem.

JZD „Druhá pětiletka" Bohuslavice. Založeno 27. 1. 1956 dle E. typu. Na ustavující schůzi se stali 80 zemědělci s výměrou 230 ha zemědělské půdy členy

družstva. Nyní má družstvo již 114 členů, kteří budou hospodařit na 550 ha zemědělské půdy vlastní a 50 ha nezajištěné. Pro letošní rok má JZD tento plány stavět. Postavit kravín pro 110 kusů a rozšířit další rovněž pro 110 kusů. Dále plánuje vybudovat 4 moderní drůbežárny pro 1.000 slepic, skladovak, centrální mlíčnici, silážní jámy pro 1.000 m³ a rodní zařízení ve hodnotě 2,700.000 Kčs.

Výzva předsedy JZD Jaroslava Lukáška a předsedy MNV poslance Jos. Hromovského všem jednotlivě hospodařícím zemědělcům v kraji.

Českosl. státní statek v Olešnici.

V Olešnici se zase usiluje v založení státního statku. Jezdí sem soudruh Šotola z okresního národního výboru, syn zemřelého všude v okolí známého Tisovského Antonína Šotoly a vybízí a usiluje ke vstupu do ČSS. V polovici ledna 1956 skutečně se vyskytli a rozhodli se ke státním statkům přistoupiti a přenechy na kterých sami hospodařili postoupiti státnímu statkům do obhospodařování. Jsou to: Oldřich Vích Dolní Olešnici č. 37, Bohumil Ptáček Dol. Olešnice čp. 47, Josef Boř čp. 40 a, Josef Škoda čp. 68 a, Jarol. Lukášek čp. 37 město, Adolf Sommer ml. čp. 58 m, Adolf Sommer st. čp. 5 m, Josef Rudolf 89 horní, Vojtěch Studrý v Kotlích č. 96 m. Koně chovali a byli větší zemědělci a hospodáři: Oldřich Vích, Josef Škoda, Jarosl. Lukášek, Adolf Sommer ml. Vojtěch Studrý tady 1 kůň. Všichni jmenovaní mimo Jos. Boře jsou nově přistěhovalí v roce 1945 do pohraničí. Vstupujícím do státního statku nechávaly „zahumenky" 20-30 arů což se později ruší a mění na výměry menší. Dobytek odebírány se odvedl přyč do Sedlečka a na jatky.

Nábor do JZD v Dlouhém.

Na neděli 12 srpna 1956 byla svolána do místnosti MNV v Dlouhém do školy všeobecná schůze zemědělců z Hradeckého, která však nebyla plně navštívena. Přišli zástupci a agitátoři a měli na programu založení jednotného zemědělského družstva v Dlouhém.

Po zahájení schůze ve třídě ve škole, řečnil nějaký
nám neznámý Svoboda od KSČ, pak soudruh Borek
plnomocník ministerstva výkupu a Okres. národní
ho výboru a známý s Antonínem Šotola, bývalý listonoš
syn bývalého hostinského a starosty Ant. Šotoly z Tisu
tohoto času člen ONV. Přišli tedy založat JZD, jedno-
dach společného hospodaření, že by se lid zbavil na-
mahavé dřiny, že se takové hospodaření lépe vyplatí,
že jim pro družstva stanoveny nižší dodávkové přído-
ly, družstva mají se lehčejší a předmět před samo-
statné hospodařícími a mimo toho jsou družstva pod-
porována z veřejných prostředků a že nadúrovně slož-
ky nemohou nikdy družstva přijít do tíživé na přeza-
čenou vybírali, by se zemědělci žili podílat do takových
založených družstev v nahoštěnich, Dolžánech, nedověřím
a jinde jinam. Byl vypočítáván výhledový plán dle
výpočtu, že vychází 15 Kčs na pracovní jednotku,
okresní tajemník s. František Hartman z Dlouhého 15
v roce 1905 narozený, však tvrdil, že za trvrdí, že bude
na jednotku mnohem více 17-18 Kčs, opakoval to tvr-
likrát. Po delším studavém řečnění a vybízení k
přihláškám, byla patrna mezi přítomnými země-
dělci stísněná nálada, sklon k nedůvěřivosti. Z ně-
častníku se přihlásil za místní zemědělce v diskusi
o slov s. Josef Falta z Dlouhého čp. 48 v roce 1920 naro-
zený, tajemník čsl. strany lidové, který založení ze-
mědělského družstva velmi doporučoval. Přihlášky k
hodu podepsali. Josef Falta přihlásil svou rodinu
Emilii s půdou 1 ha 82 a sám sebe ml., Ferdinand
Čejnar z Dlouhého 30 roku 1895 narozený, půdy 3·61 ha
Marie Nyvltová z Dlouhého č 18 za své staré rodiče 1886
a 1900 nar. samá však je tovární dělnice půdy 4·14 ha
Vendelín Bek Dlouhé 12 za svou ženu Františku sama
1908 nar. sám je zedník půdy 5·16 ha dále František
Hartman Dlouhé 15 v roce 1905 narozený, obecní tajemník
půdy 2·60 ha a Emilie Smrčková ze Rtí č. 11 r. č. 1891
narozená vdaná manžel. duchodce půdy s ním 5·80 ha

Příští den po této náborové schůzi, obcházela dvojice z
obce manželů Faltů za chalupy k chalupě a vybízeli
nepřihlásili by prodejnali přihlášky do založ. družstva
družstva. Nikoho nezískali. Po této náborové schůzi
je delší čas tichý, žádná činnost, ku skutečnému za
ložení družstva činnost se nezahajuje pro nedostatek
pracovních sil do družstva přihlášených. Ty se přihlá
sily byly jen prázdný bez pracovní síly. Aby ku založ
družstva je třeba různých druhů schopných pracov
ních sil, které jim s půdou vloženou a nemůžeby by bez
půdy činnou by jinak by zamístnání. Zakladatelé nahlé
nadělili, že by družstvo se starými lidmi bez pracov
ních sil, následků a dorostu nepros pívalo a proto se od
družstevní myšlenky upustilo. Po založení klidu nasta
lo v zemědělském dělbou u okres. národního výboru nové
plánování, a u lidu u nás zneklidnění. Dne 23 srpna
chodil také po obci a vybízel při návštěvě některých domác
nosti do vstupu JZD bývalý finanč od finanční stráže
z Olešnice Zehovec. Nikoho však jak se mluvilo nezískal.

Rychle dodávat.
Termín dodávek obilí. Hrozby.

Na Místní národní výbor v obci Dlouhé-Lhy došel od
plnomocníka ministerstva výkupu oběžník, že do 20. zá-
ří 1956 mají být dodávky obilí splněny. Ovsy na polích
nejsou ještě vzaté, jsou ještě zelený a již prochází
oběžník o odvodu obilí. To bylo 6 září. 18 září dozrál
oves. Práce jsou letos zpožděny, doma jsou jen ženy, jaře
jsou všude venku, ve snopkách na řádku i sice je ob
va jak to bude. Do 20 září má být obilí splněno. 25 září
chodí zemědělcům upomínky zase od plnomocníka, že dodáv
ky obilí nebudou nikomu sníženy a znova přikazuje se, že
obilí být splněno do 30 září. Po tomto termínu budou nedo
dávky podle zákona o výkupu vymáhány. Náhradní
plnění, nebude povoleno. A 20 října chodí znova upomín
ka a upomíná se za rok zrušený 1955 a dává se nová
lhůta až 25 října 1956. A zase, že po tomto termínu budou
dlužné nedodávky vymáhány úřadně cestou podle zákona
o výkupu.

Předvolání do schůze při zakládání státního statku.

Na pondělí 8 října 1956 byla na Místní náv. výbor obce Dlouhé-Ves svolána nová schůze zemědělců za účelem založení státního statku v Dlouhém.
Každý jednotlivý zemědělec a chalupník obdržel poštou doporučeně předvolání do schůze, které je níže opsáno: Tištěná hlavička

Rada okresního národního výboru v Dobrušce.
Dne 3 října 1956
Č. j. R A 27/56
Pan Ant. B
Rada okresního národního výboru v Dobrušce spolu s místním národním výborem v Dlouhém Vás žádá abyste se dne 8. 10. 1956 (pondělí) ve 20 hodin dostavil na MNV v Dlouhém k úřednímu jednání ve věci převzetí Vašeho hospodářství státním statkem. — Ve vlastním zájmu se dostavte včas a bezpodmínečně. Nedostavíte-li se bude považováno za souhlas k předání Vašeho hospodářství státním statkům.

Předseda MNV: Klamla Jiří v.r.
Předseda ONV Lemfeld Bohk., v.r.

Zemědělci byli takto svoláni všichni postupně, každý v jinou hodinu, jednání trvalo po celý den takto od 8 hod. až do 22 hodin.
Tento program založení státního statku byl spojen s nesplněnými předepsanými dodávkami zemědělských produktů. Ve schůzi byl přítomen za zemědělský odbor okresního nár. výboru kolegy soudruh Antonín Sotola syn bývalého hostinského zemřelého Antonína Sotoly z Tesy a sepisoval o nedodávkách s každým zápis. Který chalupník zemědělec nemohl dodati a nemá čím dluh uhradit, činil MNV zástupcem tajemníkem Hartmanem spolu s okresním národním výborem zastoupený Antonínem Sotolou dotaz zda-li mění ještě samostatně hospodařit, nebo jestli chce pozemky předat státním statkům. Který zemědělec se nemůže zavázat, že všechno splní i dluhy za minulá léta, činí se místního národ. výborem a okresním národním výborem návrh by byl dlužník výměru předán ku statkům. Některé se zapsáno do protokolu, že dodávky nejsou zajištěny. Na přistoupení dobrovolně ku statkům se nepřihlásil nikdo. Zemědělci se dohání by dodávali, dodávky se vynucují, připočítávají se nedodávky z minulých let a tak nedodávky rostou. V Dlouhém je vůbec neobdělané půdy není o ně zájem a je to pojmá ku založení státního statku.
Hartman Brant. z pohraničí toho času hospodář ve statku v Dlouhém čp. 13 upustil s Hartvichovými hospodářství, potom vzal místo čp. 36 se 7-ha jak v příkazu uvedeno je bez hospodáře - bydlí tak přistárlí lidé Čápovi. Je tu místo nebydlící Vogelová se 6-ha, Světlíkovi 2·80 ha, Balcarovi (čp. 26) 3·45 ha, většina chalupníků pokulhává s plnění dodávek, je tu sama vdova Zrahulcová čp. 14, vdova Čápová č. 2 Pohlová č. 26 jsou stař Nyvltová č. 18, Šiala č. 17 a b. d. A z tuto všech, jejichž k těchto chalup obyvatelných i prázdných stále předepisuje nepřiměřené dodávky, ale přes to ke stále hrdé, že jsou předpisy minimální a že úlevy neexistují.

Nově založená družstva.

Nově založená jednotná zemědělská družstva v roce 1956
Okresu Dobruška: Bohuslavice III. typ 114 členů, obhospodařuje 600 ha zemědělské půdy.
Pohoří III. typ, 54 členů. 227 ha. Spy III. typ 64 členů 220 ha
Chrastov III. typ 118 členů 465 ha.
Okresu Náchod: Dolní Ladečková III. typ 22 členů 96 ha
Okresu Rychnov: Javornice, Zdelaty, Lukavice, Slemeno.
Okresu Broumov: Heřmánkovice, Starkov.

Svévolně a násilně rušená služebnost knihovně zajištěná.

Svévolně a násilně rušená služebnost knihovně zajištěna vozové cesty. Ferdinand Zeuner z Dolmu, příslušný do Dlouhého čp. 30, narozený v roce 1895 v Dlouhém, narozený otec národnosti německé, žal se mařit bez vší omluvy řádně užívanou služebnost vozové cesty, přes své pozemky, která tu trvala po staletí od usedlosti čp. 15 ve Dřeh a která byla i v pozemkových knihách zajištěna. Byla tu v poli travou zarostlá mez a cesta vedla přes potok, kroužky přes louku přímo

po mezi na roucích obecních ast u Jos. Polumka na 4 stra
hy k Zuzanům, k Dlouhému, ku Snižnému, v roce 1951 za
prodzim z nepadání, zrana po prodání (1951 29/4) ne
dany Marie, která Zemec sdělí nikomu nabízel a ke
za te nepovídala jak by si přál, začal ze zášti s kopá
rat nez do polc až je skopal úplně a potom s hrano
dcem s jeho polozy zdělil, aniž by byl to někde ohlásil
byl to slavnostní čin, tehr byl schopen jen zaputitý
humorný rondec. Pak konečně natáhnul přes cestu, dvě
tenty plotní hlob. Když tudy šel 24 června 1952 uvi-
dal st. B. s hrabmi do Dlouhého ku plemenčku a za-
stavil se. Zemec to od stavenu spatřil, běžel od stavenu a pře-
skočil přes plot, nadával lámanou češtinou
zlodějů a potom krátce přeskočil cestu v místech kde
vedl zasypaný protitankový příkop, v potoku pak
vydlažděné ve dně vyrval a kamení vyházel. Když
se uživatel B. stěžoval na MNV písemně, přišl výbor
ve kterém zasedal tehdejší samozvaný, nezvolený také
sám Zemec v celé s tehdejší předsedkyní Františkou Hart-
manem (do r. 1954) tu si nás uživatele „otevírali hubu"
Vendelín Bek z Dlouhého 12 a tehdejší politický tajemník
v obci z N. Hradku s. Kubát, jeho rozhodnutí jednalo nes-
tranně. Josef Zelený z Dlouhého č. 22 a Ferdinand Roubal
z Dlouhého č. 5. a kterému bylo Zemcovo uloženo, když
nechtěl trvat na žádný směr přistoupit, by překr.
pavou cestu a potok dal do pořádku. Dejmar však nev
poslechnul. Nadšak na podzimu 1955 zakopal Zemec
příkop do cesty 3 stupky třešňky a tyto obvazal klys-
tě chvojím, by se holem hromadil sníh. Také v zimě
zapichuje stužky ve směru označující směr cesty vyházel.
Zhlátka chůzí po cestě stále soustavně mařil. Když okresní
národní výbor ku stížnosti uživatele čís. 13. přípisem na
MNV nařídil místnímu národnímu výboru, bylo to v lis-
topadu 1956 by věc na místě samém vyřídil, tu se tehdejší
předseda Vondřejc, by nemusel do sporu zasahovat a
spravedlivé věci dáti přednost a potřebu cesty potvrdit. Tomu
se vyhnul a ke komisi nepřišel, musel jít dceři při křti-
nách na „dobrou" nechal v tom rozhodovati přespřícház-
ře a pletichaře Františka Hartmana. To Vondřejc z Dlou-
hého 38 předseda Místního nár. výboru, slabochu učinil po
druhráte.

19 března 1956 na sv. Josefa ze Zemce od kumíku v Olešnici
v hostinci opil. nachmelit, původně vracel do Andrlova ho-
molnou češtinou nadávat a konečně se na pořád vrátil a
který když opilého Zemcera odvezl až se valil, odešel napro
dený pryč. Vozraly Zemce vracel se na to za chvíli k
B. známému stavení, kde v chlévě buď do dveří, do okna, roz
hazel tu stromané cihly a při tom nemorálně češtinou nadá
val. Dle zavolání na místní nár. výbor Zemec vše z návodu
pletichaře tajemníka Hartmana, vše zapřel, že nikde
nebyl a z místa nevr. Soused B. žádal by Zemec za svůj
službový čin zaplatil ve prospěch katolické Charity 100 Kčs pa
pokutu a tu se ho zastával Jiří Hlavata z Dlouhého 28
a nazval sprostě kat. Charitu žebrotou.

14 června 1956 přišla na místo samé od Okr. nár. výboru
komise, které se předseda Vondřejc zase vyhnul, že musel do
nemocnice. Při komisi ze které byl od Okr. nár. výboru Dr. Petru
a písař Prostředník, byla cesta zjištěna, potvrzena. Tajem
ník Zemcem nařízeno, by 1 stromek uklidil a při sepisová
ní protokolu se vyjádřilo MNV zástupce obce, kterému ne
čině předseda Vondřejc místo, tajemník Hartman uvádět
vše prokopávku přes cestu a vyhlášenou potok v místě přejez
du učiněná voda při dešti a povodni, voda která po sta
letí nikdy cestu nepřekodila až teprve nyní, když Zemec vrs
tavě ruší cestu, Hartman podporoval a zakrýval Zemcerou klu
kovinu. Ku komisi se dostavil též velký podivín člověk
nestřeženický lakomý bručoun Jan Suk hrnčíny Smržné 116
rázce 1906 narozený, který tu hemžil dle výroku dra Petra
co činiti a B. rozkazoval, by se učinila cesta po svém
sám však chrdí se snad podivnou přes prezenky souseda
B. dennč. Tomu se u nás obecně říká „opuštěnost". K mrzkos
ti Zemcera. V roku 1947 14/7 změněno na Dejmar, by zakrýval
německý původ. Přičinil se do Dlouhého 1927 31/5 a za tu
dobu plodnou se řádně češky nenaučil, ve volbách volil v Klá
šterní v Dlouhém 28 s Němci (1935) a za svobodných let v Polo
nicích, chodil v neděli, když byl lid v kostele a nebyl doma
tu kouřmili Zemcerou po polích, lidem odcizovali zrní.
Zemec, jotva se zde v Dlouhém ohřál, začíná se vzít po
zdejších starých usedlých českých sousedech v čím mu nč
které národně uvědomělí lidé napomáhají. Po komisi přišel
výměr z jednání ve kterém se uložil další úprava cesty
dle kterého na pořad práva soukromého, tj. je na lidový soud
v N. Městě nad Met.

Zasvěcené svátky 1956.

Průvod o. Vzkříšení se poprvé nekoná.

1. ledna 1956 Nový rok byl v neděli, byl klid
6. ledna pátek celkem zasvěcen v kostele smíšená
v 7 hodin ráno, v trvánách se pracuje pracovním dnem
2 února čtvrtek hromnice, pracovní den, celkem zasvěcen
25 března neděle Zvěstování P. Marii, celkem zasvěcen
byl pracovní klid

Předchází velké dny: 29 března Zelený čtvrtek. V kostele jsou poprvé nové obřady. Vždy by byly obřady ráno nyní jsou k večeru o páté hodině.

30 března Velký pátek. Vždy začínaly obřady v kostele (různého kat. v N. Hrádku) ráno v 8 hodin, nyní však zase navrátily odpoledne o 3 hod. je to správné hodiny, pašije zpívané a Batuškové čtení u oltáře a na kruchtě.

31. března Bílá sobota. Vždy byl o. Vzkříšení průvod svým půvabem svátosti, kolem náměstí, hudebních zpěvů, sražená školní mládež, a ostatní věřící v řadách vcelku o půlnoci hodině za osvětlení oken domů kolem náměstí. Dnešního dne poprvé se průvod již nekonal je to zrušeno. Probuzení ztráceno v kostele o 6½ hod. začíná se paschal, lid se nechává v ruce obnovuje křestní slib, otcem z T. knihy Mojžíšovy slaná mše svatá, trvalo to do půl jedné hodiny.

Průvod se zase konal v roce 1969. 3/4

29 dubna neděle nesvěcena v trvánách pracovalo se v obvodu učilo ale služby bez byly žádné v kostele v 9 hodin, ale ones bez mniohlantie, jindy jich je 20-24. Odpoledne byl pohřeb na Smalcovny staré zvyklosti Lepšové vzdy po 3 hodinách pak v pondělí, trvání led měl den svátečně.

Svátky dlužné svátky:
V pondělí svátky 21 května se nesvětí, jen celkem zasvěcen, v kostele mše v 7 hod. ráno jindy v neděli a ve svátek v 9 hod.

31. května čtvrtek Božího těla se nesvětí, ale celkem zasvěcen
Průvod s Nejsvětější svátostí, kolem náměstí v N. Hrádku
3 června v neděli
29 června Petra a Pavla na Hrádku býval slavný pout
nyní se nesvětí - pracovní den. Pout se držel
1 července v neděli. Byla tu jen houpačka malá-dětská
a střelnice. Jinak jiný kram ani jeden.
5 července čtvrtek Cyrila a Methoděj, celkem zasvěcen ale nesvěcen.

22 července Neděle Máří Magdaleny v Olešnici pout, byla tu střelnice, houpačka, kram s látkami.
5 srpna Marie Sněžné, ve Sněžném pout, ale kramu žádný jen o půl jedenácté v kapli mše sv.
26 srpna neděle v Bystřém pout (sv. Bartoloměje 24.8.) Pěkný den pěkné panenky žito na poli. Vyložilo mé věci ale kramu.
9 září neděle. Jména Panny Marie byl v Rokol pout. Bylo pěkně. Nebylo sklizeno s pole, žito doma, oves nevalný. V Rokol velká spousta prodejníku. p. farář N. Fridl z N. Hrádku měl kázání.
1. listopadu se nesvětí - pracovní den
8. prosince se nesvětí - pracovní den

Zábavy - plesy - posvícení.

Lidový ples. V sobotu dne 28 ledna 1956 se pořádal v hostinci Josefa Andrše ve Rzech lidový ples, sehnal to Josef Falta z Dlouhého č.40. Bylo pěkné počasí, trochu mrazík, sněhu málo, světlo. Účast obstojná: Z Olešnice z Hrádku ze Sněžného. Jídla a pití dost. Vstupné 6.- Kčs. za osobu.

Posvícení. 30 září neděle je u nás v Dlouhé-Lhy N. Hrádku posvícení, ale jako by nebylo. Zábava v obci žádná v neděli ani v pondělí, na Hrádku jen v sobotu.

Na sv. Štěpána 26 prosince v Dlouhém v hostinci Anny Ahrtichové Ples požárníku. Účast prostřední, z Dlouhých sousedů zelmo málo, jen omladina z okolí, hudba Bystřeska. Na Silvestra nebyla nikde zábava, jen něco v Olešnici, nebylo nic ani na Hrádku.

Podzimní práce v poli uvázly.

Je již listopad v týdnu od 4-11 listopadu celý týden pršelo, v poli nelze dělat, všechna práce v poli stojí. Řepy jsou sice vše sklizeno ale v Sedlonově u státního statku jsou ještě brambory pod sněhem 1-ha musí je sklízet pod sněhem, František Mavián, končiny Sněžné 88 a v N. Hrádku Hrádecký nad Smutčinou, bývalé Šustáčkovo Robertov. Na pondělí 12 listopadu jsou volány z továren, úřadů a obchodu brigády na řepu. Ve dvoře Ostrově u Mazičů je na 40 kotcích zelí vedle, řepy, cukrovky i krmné.

nám zůstalo na jablonci asi půl hora prozdních jablek na stromě, hrušky se uzdravily. Je 1 jmenuje pukne přitulilo malý příkrov sněhu zůstala, mnohý nemá v polí zoráno ani brázdu. Marianovi končiny. Značně zůstal venku lep, v kraji řepa i brambory chodí z továrem na brigády ku JZD i státním statkům.

Životní úroveň živitele čtyřčlenné rodiny.

Píše se rok 1956. Vypravuji při práci na louce jeden vedle po cestě jdoucí turistka.: „Jsem dělník vydělám průměrně u stavebních podniku měsíčně 800- až 1.200- Kčs. A nyní uvažujme jak vystačí při dnešních cenách se svým výdělkem a když mám být živitelem čtyřčlenné rodiny, ženy a dvou dětí. Tak když se ráno vyjde trochu teplé vody a k tomu rohlík stojí to: 70 haléřů

ku desáté hodině také tak	70	"
K obědu oběd jin	5.–	korun
Odpoledne svačina	70	haléřů.
Večeře	5.–	korun
	12.10 Kčs	1 osoba x 4 osoby
	48.40 Kčs	x 30 měsíců
	1.452 Kčs	To je vše a kde

je být světlo ošacení obuv, v tom není zahrnuto ani kouření, ani biograf, televize, radio, noviny a pod. nacvrhy mi já každý dělnick nárok o auto a motorce se nemluví, to je prý pro jiný. (myslel tím pány) Nevbývá než že mě od rodiny z rodiny vzít a poslat ji sobě vydělávat a obě děti dát z domu." Soudil turistka rozpravu.

Oprava mostu ve Rzech

Ve dnech 22 - 25 června 1956 opravovala obec Dlouhé - Rzy most přes Olešenku ve Rzech k velmi se bývalé Hradcovny čís. Smrčka ve Rzech č. 23. Základy mostu které byly zhotoveny 1932 zůstaly staré a bylo obnoveno přepažení betonové se železobetonem. Přepažení je nastuženo 5 kolejnicemi, které se použily ze starého mostu. Na most byly dlažbáky ze Schejbalova lomu v Opočně, které byly stavbou, přemění, těžkými náklady a vozidly prohozeny asfoprackaty.

Počasí v roce 1956.

1 ledna je neděle je oblačno teplota kolem 0
2 ledna přes noc vlá 10 cm sněhu oblačno kolem 0 přes noc vítr severní z rána jasno 3° pod 0, potom oblačno tichý.
Do 10 ledna bylo místy sněhu na 5-10 cm většinou oblačno kluzko přitáhlo 2-3° pod 0. A z pro 10 ledna poprašek sněhu někdy spuchlo - ledovka, převážně oblačno teplota kolem 0 v noci klesalo pod 0, občas jasno sluníčko a hvězdy.
Je 30 ledna k večeru mráz 14-15° zima stoupal 31 ledna k večeru mráz 19° je jasno slunce ale severní vítr.

Únor

1 února ráno mráz 22° je jasno slunce, severní vítr. Potom zima trochu slevuje v sobotu 4 února na 8° pod 0 sněhu stále málo vzhůru jít přímo, 6 února teplo 6-7° pod 0 sněží se. Další dny stoupají mrazy za jasna a severní ho větru. 9 února mráz 27° metelice s větrem, 9 února mráz ráno 18·5 odpol. 10° metelice. 11 února vybráno mráz 20° metelice a 12 února pod mrakem mráz 12° vítr ustal. V týdnu od 13 do 19 února (14.2. ostatek) vzhůru neslevila, mráz 8-12° C prosleduje dne přes poledna 5-7° V týdnu od 20 února do 26 občas mírnou vánice mrazy hu 15° přes dopoledne, 23.2. v poledne 2°, do 24 skála pod mrakem, 25 a 26 slunečno, přes noc mráz 10-12°, sněhu nepatrně místy jíne hrubá prázdná, místy závěje. 27.2. mráz 10° C slunečno, 28 února 2-3° pod 0 pod mrakem, 29 února teplo 0 pod mrakem mlha.

Březen

1-3 března pod mrakem, občas se přichumelí, mlh se tlapě 1-2° C tepla nad 0. 4 března mlh a přeška, hazí na cestách, 5-7. bře na oblačno, občas padá lehký mlh, cesty se zavírají, 9. 3. mráz přes noc 14° pod 0, do 11. března pod mrakem chumelí se vánice, cesty zavátý, vítr od severu, padá stále lehký mlžek ohna hlabě omrzlá. 12-14 března chumelí se lehký mlžek teplota 5° pod 0 cesty zavátý, 15. března jasno trochu oblevá do 5° nad 0 v noci chladnější 16, 17, 18 března jasno oblevá přes noc přituhlo odpoledne 18 března mlh rozbrázdy. V týdnu od 19-25.3. přes ve dne táhlo, stále silné větry jihozápadní. Hlavní v Hoře zaměstnání to vzalo střechu na stodole, přes noc přituhlo nejvíce vítr ve středu, čtvrtek a pátek t.j. 21. 22. 23. v týdnu od 26. března do 1. dubna, je to týden tání a oblevy při jasném slunečním počasí, přes noc mírné mrazíky cesty splatné

Duben

Hlavní mlsy ještě mlh. V neděli 1 dubna noc přes se sněhem. 1 dubna objevil se špaček. 2 dubna pondělí velikonoční pod mrakem, ráno hodně sněží, bílo, vůbec se jaro nedařil ale přes den vešel. 2 dubna jasno a slunko do 8 dubna oblačno a k tuhá 8 dubna se sněží,

vše pokryto novým sněhem, pří noc mrazy do 5° přes den oblevy
od severu větrík, v neděli sněhu, 9 dubna chumelí se mlha
od 10-15 dubna oblačno přeprušky teplota kol 10° mlh odešel
jen v roklích, mrazy nejsou. V pátek 13 dubna a v neděli
15 dubna bouřka 16 dubna pěkné teplo oblačno 17 dubna
v předních pršů a silná bouřka až hodinu. 18 dubna o
dělání, chumelí se, 19 dubna rano bílo 5-20 cm sněhu.
20 a 21 dubna oblačno, chumelí se na 10 cm sněhu v ne
dělí 22 dubna rano 5° pod 0 přes den mlh setál. V týdnu
od 23-29 dubna pěkné a slunečno teplo od 10-15°C žita se
hodně zarávají, která zůstala jsou vidět. 30 dubna přísav
28. dubna kukačka.

Květen.

1 máje, chumelí se déšť bílo, celý den. 2 máje pod mrakem
mlhavo ale nepršelo. 3 máje slunce mlh při tom chladno. Lidé nějí ale
nechce to nic. 4 máje slunko svítí, větrík od severu, odpoledne
bouřka a déšť přes hodinu, pak pěkné. 5 máje slunečno pěkné
ale na práce v poli pěkné oblačno. 6 máje pěkné slunečno v krátké
popisy, bez zimníků. 11 máje pršelo dopoledne dešť, odpoledne s
smíšenými pěkná rukama. 12.5 mokro a mlhavo, 13 května v noci dlad
no a drobně pršelo. 14-17 máje pěkné, obilí se dosti, jistě brambory
18.5 pršelo, 19.5 pěkné, za května Svatodušní neděle, pěkné chladno
ncch. pršelo. V týdnu od 21.5 do 27.5 celý týden pěkné, lidé se moh
li jen trochu dosázet brambory, ale řepkám nejsou ještě hotovi. V
týdnu od 28 května do

Červen

3 června, celý týden hezky svítí slunce, ač je mrazy 4-6 čer
na hezky, 7 června oblačno, 8 června začalo na Medarda
pršet, až 10 června pršelo. Od 11 do 17 června celý týden pršelo
od 15 června do 24 větrno pod mrakem oblas mlhy, mrzí a
i chladno, 24 června odpoledne prší. V týdnu od 25 do 30 čer
na celý týden deštivo pod mrakem, mlha a chladno, zasévy
mi nechtěl ani brambory nejsou úplně projety.

Červenec

Na to 1. července v neděli první den hezky 2.7. pěkné, 3.7.
mlha pršelo, 5.7. pěkné, 6.7. z rána hezky v 9 hodin pršelo
větr s deštěm potom hezky, 7.7. hezky, 8.7. neděle pod mrakem
se dnech 9-14 července hezky, 14 července večer pršelo bouře a li
ják, 15.7. pršelo i pršelo, 17.7. oblačno, 19.7. hezky v noci pršelo
21.7. oblačno a jasno, 22.7. dopoledne pod mrakem, déšť potom slun
ce, od 23-26.7. vždy zataženo, oblačno, 27.7. jasnější počasí
28.7. pěkné krvavým rosou, 29 neděle jasno slunce, od 30 července

Srpen

do neděle 5 srpna byl deštivý lijavec pršelo. V neděli 5 srpna pří
den pěkné večer bouřka, velký liják se sněžením prut. Dalšího
dne proměnlivo. 7.8. oblačno jasno teplo 10.8 ze hranic den
11.8. rano mlha slunečno, odpoledne mrzlo a pršelo. 13.8. dopo
ledne pršelo, odpoledna hezky, 13.8. hezky, 14.8 hezky v 6 hod. večer
liják, 15.8. pod mrakem chladno, 16-18 srpna pod mrakem, 19
neděle hezky, 20.8. pršelo, 22.8. pršelo pod mrakem, 23.8 celý den
pršelo. 24.8 Bartolomej oblačno, mokro pod mrakem, 25.8 oblačno
pršelo chladno. 26 srpna mrzlo v Bystřině prut pěkné, první pa
ráky žita u Janova. 27 až 29 srpna oblačno, 30.8. dopoledne
pršelo, 31. srpna pěkné u nás začínají kosit žita

Září.

1 a 2 září pěkné, klidí se žito a seče se proso. 3 září pondělí
pěkné až do večera, klidilo se. Večer přišla bouřka lijak a kroa
py, které vytloukly obilí na Polomcích, Lužankách Obříství na 50
až 100%. U nás méně, kroupy byly velké, kdy z spadla kroupa to
skřípalo, blýskalo se dost, bydlilo tak nehrmělo, ale z lijáku byl
provádělo se v obci soupis škod. 6 září bylo pěkné u nás se klidilo
poslední žito. Ovsy jsou prozelenalý a do 29 září mě být sklizeno
no obilí, kontingent neurcen. 9 září neděle v okolí prut, ne
bylo klizeno, žito doma, ovs nezralý. Od 10-13 září pod mrakem
deštivo nedalo se venku ani nic sklat, 14 září bylo pěkné trhal
se len, 15 září sobota bylo pěkné, začal se sít ovs, 16 září
pěkné sklí se ovs, 17.9. mlhavo, studeno, odpoledne mrzí a prší
18 září jasno a slunce dopoledne mokro, dozrály se ovsy. Práce
jsou zpožděny, doma jsou jen ozimy, jaře jsou všude venku
ve snopkách a sečt, je obava jak to bude. Do 20 září má
být obilí sklizeno. 19-23 září bylo dnů je stále hezky, lidé
dobře pokrok, s polí se úroda ztrácí, 23 září se klidí kopřivě se.
24 září hezky, 25.9. poslední sklizeň ovsa hezky počasí, 26 září
velký vítr 27 září chladno 28 září Václav bylo 10 dní stále
hezky, žakře se žnou šťastně u nás v okolí dodělaly, 29.9. pěkné,
30 září hezky v Olešnici sekly na státním statku kombajnem.

Říjen

1 října pondělí hezky, 2.10. 3.10, 4.10 pod mrakem, studený vítr
6 října přízemky, 7 října neděle studeno pod mrakem v pístech
kloupání, na lánech bílo. Na státním statku v Olešnici v stodolním
ještě žně. Minulý dní lidé sekly žito. 8 října pod mrakem. V týdnu
od 8 do 14 října pod mrakem studeno občas ojamo lidé jsou v brám
borách. 14 neděle ráno, mokrá mlha, vítr z kraje přes poledne prší,

Úroda jablek

k večeru jasno, 15 října pondělí krásný čas i 16.10 a 17. Také sklo. 18 října ráno mlha k 11 hodině začalo pršet až do večera a v noci. 19 a 20 října mlhavo pod mrakem 21 října neděle císařské počasí pěkné slunečno. úroda jablek prostředně kyselí, lepší druhy nejsou. 22 října pěkně, 23, 24, 25 října pěkně, dělá se dobře práce mimo práce, 26 října prší, žádná práce, přes noc vrch od hor, 27 října přeháňky, 28 října zamračeno, 29/10 ráno bílo, 30 října sněžek drží mráz 5° pod 0, 31 října přituhlo pod mrakem.

Listopad.

1. listopadu Všech sv. umrlo stáčeno. 2 list. neděle práce v poli ustala, je všechno orat jen brambořiště sklizeno. Stále umrzlo, mráz neprasklo. 4 list. je neděle je pod mrakem málo se chumelí přituhlo. 5 až 11 listopadu celý týden přituhlo v poli dělat nelze, všechna práce v poli stojí. Tady je sice vše sklizeno, ale na Sedlonově u stat. statku jsou ještě brambory pod sněžením 1 ha, je nikde i ten kousek Marxan na 3 muženských končinách č. 88, v N. Hradku Hradecký dílce Šimbalkov. Robertov. 12 listopadu většinou oblačno, mírně je mlhavo je 5° tepla, 15 - 20 cm sněhu na pondělí 12 listopadu jsou volány z továren, úřadů a obchodu brigády na řepu. Ve dnech Ostrov u Mučice je na 40 korcu země venku zelí, řepy cukrovky a krmné. Celý týden od 12 do 18 listopadu byla obleva, očekalo se že mírně bude ale nesněží a nastal zas obrat. Od 19 do 24 list. nylo krásno teplota klesla, v úterý 20 listopadu a ve středu 21 listopadu je 10° pod 0, studený vítr od hor, stále umrzlo i ledovka venku se nedá nic dělat ani fofrovat je zima. Práce venku se nedá nic dělat ani fofrovat je zima. Práce přísně stojí. 25. list. vítr se otočil od jižních chodu, ale je stále studeno a fičí, teplota 5° pod 0. Od 26 list. do 30 listopadu první dni obleva, z vody přituhnutí nedělá, lidé padají.

Prosinec.

2 prosince neděle pěkně přituhlo malý přídavek sněhu všude Polní práce zůstává, mnoho nemá brambor. Mezi nic zůstal venku len, v kraji řepa a brambory, z továren chodí na brigády ku JZD a stát. statku. Od 3 do 9 prosince byl týden ledů, že se nemohl člověk takřka hnout. Autobusová doprava byla jeden den 5 prosince pro náledí zastavena. Od 10. prosince do 15 prosince mírné počasí, obleva, mlhavo mírně jde dolu. 16 prosince je neděle, slunce pěkně hřálo teplo jak z jara

17 prosince též pěkně, teplo jako z jara. 18 prosince 19 prosince a 20 prosince chladnější, mlhy, ledovky přes den mokro. 21, 22 a 23 prosince pod mrakem občas padá mírně, mrazíky 2 - 3° pod 0 asi na 10 cm sněhu. Na štědrý den pod mrakem tiché. Na Vánoční svátky tiché, mírně mrazíky do 5° pod 0. od 27 do 31. prosince bylo stále pod mrakem, mírně málo, lyžovat lyžařům to nějak pro mrazíčí stmívá, mrazíky do 5° z kraje vanul ostrý větříček.

Přehled počasí v celém roce.

Roky 1956 byl po stránce počasí kritický. Dlouhé jaro jarní práce opožděny, lidé sečí ještě v druhé polovici května a brambory okopávali začátkem června. Sečení opožděné o celý měsíc - do konce června žádný nic nesušil a obilí vytlouklo, na Zvíkanicích a v Polní Olešnici až na 90% u nás méně. Brambory se dobaly ze země dobře. Žní bylo mírné, lidé dodávali na stolárce, úroda brambor byla průměrná. Někteří dodali přes kontingent, ponévadž strašili je státním statkem, že kdo nedodá pole mu nezmou na státním statkem. Však se mnoho lidí nastrašili byla schůze přes tu chvíli a také se to provádělo a připravovalo v okolních vesnicích, jak bylo slyšet v Bystrém nedvězím, Olešnici a pod. Na podzim přišel brzo mrazík a sníh, takže veškeré polní práce utichly, nikdo nemá hotovo ani brázdu. A také to zavinilo to rychlé mlácení by bylo pokud možno do lhůty odvedeno.

Lidé se odtud stěhují.

Koncem listopadu 1956, koupil František Matějů r. v. 1910 narozený, který posud bydlel v chalupě proti kůlnici na Hradeckých končinách čp. 159 v nájmu, chalupa byla majetkem Karla Strnadky procházejícího z Dlouhého čp. 1 a manželky Marie t. č. bydlištěm ve Vajnorce. Matěj koupil zemědělskou usedlost v Mezilesí po zemřelém Josefu Ptáčkovi, který procházel ze Dřín čp. 20, okr. Mezilesí se Ptáček as 1916 přestěhoval k Soumarovu za 35.000 Kčs a matěj se se svou osmičlennou rodinou do Nového roku přestěhuje odtud stěhuje. Prodávající Josef Ptáček r. roce 1926 narozený syn zemřelého Jos. Ptáčka z Dřín čp. dědic, kterýto zděděnou usedlost Matějovi prodal se přiženil do Vrchovin k Trnečkom srje jmého Ptáček na přání své nevěsty zaměnil na jméno Trnleček, ve smyslu zákona ze 7. prosince 1949

o právu rodinném § 17 mohl tak učiniti své jméno psáti
ute přezvěnil, ale jak lid vtipně říkal, ptáček mu zůstal
František Matěj, který měl za manželku Boženu Smolnou
z Podborovinky č. 65 (Sněžné nar. 22. 1. 1912 byl majitelem
asi 8 korcí pozemků na Hradecku (ve Kněžnách u Rců a
již tam též stará chalupy čp. 158, kterou jako nezbytnou
v roce 1957 rozbourat a dříví do mezi lesního odtahat a
pozemky kolem tohoto zboření opustil, užívá jich sta-
ná Matějová (maminka Matějův byla bezmocná. Dělil a
zde dělal jako domácí Hradec za mechanickými stavy na
rodní pohon na vodním díle mlýn čp. 210 Nový Hrádek
které bylo z majetku Karla Čtvrtičky ale byl mu
zkonfiskováno.

František Haupt na Lužanech

Rovněž v tom čase tak učinil a vystěhoval se tento ze
svého František Haupt na Lužanech (končiny Sněžné) č. 74
který tu měl živnost - zemědělskou usedlost (dědičnou) for
mátce o 12-ka, koupil zemědělskou chalupu ve Sněžném
od nějaké Burdychové, a z Lužanech dřív trochu opravené
nou chalupu opustil, nechal prázdnou a vystěhoval se
se 4 člennou rodinou do vsi do Sněžného. Pozemky na
Lužanech, jíž ke Sněženky končiny si ponechal, ale když
byl po tomto přinášení Hauptovy rodiny ve Sněžném zalo-
ženo JZD, byl Haupt přinucen vstoupiti do družstva a
pozemky postoupiti založenému JZD.

Podobně se stalo i výše uvedeného Františka Matějů a jeho
rodiny z Mezilesní.

Zemřel
Královéhradecký biskup Dr. Mořic Pícha

12 listopadu 1956 zemřel Královéhradecký biskup
Dr. Mořic Pícha, který posledně bydlel v N. Hrádku
v sobotu dne 25 května 1940. Po biřmování byl při-
biskup na obědě ve Brech čp. 29 v letním sídle Josefa
Bartoně - ve vilách.

V roce 1956 zemřeli v okolí:

1.)	18 ledna	Františka	Tošovská	n. Hrádek	stáří 81 roku
2.)	28 ledna	Stanislav	Štěpán	Smidraž	49 "
3.)	21 února	farář	Wolf	Dešťné	59 "
4.)	25 března	Josef	Martinek	Radechová Dol	76 "
5.)	25 března	Ferdinand	Drašnar	n. Hrádek	62 "
6.)	9 dubna	Karel	Chudomelka	n. Hrádek Kůň	58 "
7.)	27 dubna	M	Lepšová	Smalcovna	80 "
8.)	1. května		Šmída	Sedlňov	45 "
9.)	28 září	Marie	Černá	n. Hrádek	62 "
10.)	2 října	Benedikt	Falta	Dlouhé	80 "
11.)	14 října	Karel	Věbr	Smižní	46 "
12.)	28 října	Antonín	Remeš	Bzy	51 "
13.)	31 října	Kristina	Sivarová	n. Hrádek	85 "
14.)	17. prosince	Jaroslav	Macek	Olešnice	44 "
15.)	24 prosince	Adolf	Klamta	Dlom	80 "
16.)	28 prosince	Antonín	Čtvrtička	Olešnice	80 "

18. I. 1956 † v N. Hrádku Františka Tošovská.

Dne 18. ledna 1956 zemřela v N. Hrádku Františka Tošovská,
vdova po Janu Tošovském obchodníku v N. Hrádku, v náměstí
tzv. části postranec synu zemřelé Josefa Tošovského čp. Byla
rozená Pohlová, měla bratra kněze.
Byla matkou 5 dětí, 1 syn, 4 dcery. Syn nyní hostinským
v N. Hrádku, u něhož zemřela bydlela a zde také dožila
a zemřela a 1 dcera je učitelkou dosud svobodná doma s
matkou. Zemřela při krátké nemoci, jako říjen - kat zaopatřo-
na sv. svátostmi, chodila pilně do kostela ve věku 81 let
Pohřeb v sobotu 21 ledna z domu smutku č. 23 s hudbou
průvod kolem náměstí za pěkného počasí, mírný mráz
poprašek sněhu a ticho, pohřbena do rodinné hrobky
na místním hřbitově při žádušních službách Božích.

28. I. 1956 † Stanislav Štěpán v Sendraži.

V sobotu 28 ledna 1956 zemřel v Sendraži hostinský Stanislav Štěpán ve věku pouhých 49 let. Byl to nevlastní bratr hostinského Adolfa Soumara hostinského v Olešnici a Josefa Soumara v N. Městě n/Met. měl za manželku z Rohole z hostince hostinské Pallve 1955 zemřelé dceru, byl vyučen kuchařem. Zemřel nečekaně, pohřeb měl jako římskokatolický z domu smutku č. 14 v Sendraži a po zadušních službách Božích v chrámě Páně sv. Jana Křtitele na Slavonově na hřbitově v Jiřetíně, v úterý dne 31. ledna dopoledne, do rodinného hrobu pohřben. Zůstává po něm manželka a dcera provdaná za kominíka Miroslava Chudomelku z N. Hrádku.

21. II. 1956 † Dešenský farář dp. Wolf.

Dne 21 února 1956 zemřel Dešenský p. farář dušt. p. Wolf zemřel na cukrovku ve věku 59 let. Byl prostřední postavy trochu silnější, chodil v kožence dlouhém kabátě a byl společenského. Někdy zastupoval faráře v Sedlnicích. Pohřben byl na hřbitově u kostela v Dešném, kde lze spatřiti jeho prostý upomínkový náhrobek.

25. III. 1956 † Josef Martinek v Dol. Radechové

V neděli 25. března 1956 zemřel v Dolní Radechové Josef Martinek manžel Marie Krausové z Dlouhého (Vohrady) čp. 29 zemřel ve věku 76 roku. Narodil se 15. února 1880 v Borovém, oddán byl s Marií Krausovou 14 února 1911, tudíž v 31 letech na Praze a František Kyncl. Maderové. Po oddání bydleli mladí manželé u rodičů Krausových s nimi ve společné světnici, kde Martinek postavil tkalcovský ruční stav a dělali za stavem a asi po roce si koupili v Dolní Radechové za Náchodem uprostřed vsi u silnice chalupu, kde zemřel ručně tkalcovali a kde také Martinek dožil do své smrti v manželství se narodili Martinkovým 4 dítky, které jsou všichni již odrostlí a ve svém povolání a zaopatření. Pohřeb měl Martinek 28 března, odtud však na hřbitov nikdy nebyl Martinek pohřben jako římskokatolík na hřbitově v Náchodě Chalupu Martinkovu převzal nevlastní syn Martinkův Vendelín Kraus, který se s Martinkovou v Dol. Radechové vzal a tudy se oženil s Marií Zelenou z Dlouhého 3. října 1931.

25. III. 1956 † v N. Hrádku Ferdinand Drašnar.

V neděli 25. března 1956 zemřel Ferdinand Drašnar, Ferdův Viktorův, malíř, školník a obecní strážník-policajt v Novém Hrádku ve věku 62 let. Ferdinand Drašnar byl synem Viktora Drašnara, řezaře a alkoholika v N. Hrádku, bydlelí na Herbkách v nájmu. Syn Ferdinand vyučil obchodu v N. Hrádku a jeho učňovské škole měl nadání k malování, malíř. Ručně na kus papíru různé portréty císaře Františka Josefa z jeho vousem šel po skončení obecné školy do učení na malířství. Po vyučení se oženil s M. Smídovou dcerou čeledína ze Smižního čp. Smidy, obce nový Hrádek mu tři jeho různé svědčila v obecné škole v Horním vodina dostala byt ve škole a později přival ještě k tomu službu obecního strážníka, nebo jak lid říkal stal se policajtem, chodil v modré uniformě s pendrekem pod paží. Při tomto zaměstnání ještě ku a tam vymaloval si nějaký byt, pokoj a pod. nějaký obraz. Ale pro neuspokojivý zdravotní stav službu policajta ještě za první republiky zanechal převzal to po něm také již zemřelý Jaroslav Grib. Ferdinand Drašnar, zemřel po delší nemoci jako římsko-katolík v obecné škole v č. 102, zanechal ženu a 4 odrostlé děti Pohřben na Novém dalším hřbitově 29. března 1956.

9. IV. 1956 † Karel Chudomelka kominík

9. dubna 1956 zemřel v Kvíčíně kominík Karel Chudomelka bývalý místní kominický ve zvmetacím obvodu pro Nový Hrádek kterýž živnost kominickou koncesi převzal po zemřelém místním kominíkem Josefu Grulichovi a konečně od vdovy po Grulichovi při Grulichové v N. Hrádku. Chudomelka se narodil 1898 zemřel tudíž ve věku asi 58 let. Při vykonávání řemesla v N. Hrádku se oženil s M. Hořínkovou z N. Hrádku kde po mnoho roku s rodinou bydlel a před několika roky převzal živnost kominickou v Kvíčíně a v N. Hrádku živnost kominickou předal svému synu Miroslavovi nar. 1925 vyučeným též kominictví. Karel Chudomelka zemřel na rakovinu.

27. IV. 1956 † M. Lepišová, šmalcovská mlynářka.

Dne 27 dubna 1956 zemřela v N. Hrádku ve šmalcovská mlynářka vdova po zesnulém Lepišovi M. Lepišová, dívčí jména byla rodem Vaníčková z Olešnice. Lepišovým ve šmalcovně se narodily 3 známé

dítky: Antonína, Karel a Božena. Antonín obdržel mlýn za Václava Sychrovského † 1947 v N. Hrádku. Mlýn však ve válce 1939-1945 zastaven, zastavena thalcová, která stojí ve Smaleně podle mlýna. Mlynářka Lepšová chodila každou neděli pravidelně do kostela, kde měla ta ké svou stolici - lavici ve které seděvala, stala na levé (severní) straně pod kruchtou za ženskými lavicemi

1. V. 1956 † Šmída v Sedloňově, utopil se.

1 máje skončil můj život v Sedloňově truhlář Šmída němec cítky uměl chatrně asi 45 let stár, nastěhoval se v válečných v potoce utopeného, šel domu z hostince a cestou k domu spadl do potoka a také s ním dokonal. Pohřeb měl 6. května na hřbitově v Sedloňově. Byl prostředí postavy v obličeji, dolíčkovaný (as od neštovic) a rád se zdržoval v hostincích. Odsuhut jako Němec nebyl, zůstal jako starousedlík v Sedloňově.

28. IX. 1956 † Marie Černá vdova po Jiřinci.

Dne 28 září 1956 zemřela v Novém Hrádku Marie Černá rozená Skrdlova čp. 33 vdova po respicientu finanční stráže, zemřelém 15. února 1943. Narodila se 1894, vzdělala se na rodičích domech č. 33, proti továrně Sychrovského dnes Velodružstva přes cestu. Jsou 2 děti Ludmila Zdeňka a Božena.

2. X. 1956 † Benedikt Falta v Dlouhém

V úterý 2 října 1956 zemřel Benedikt Falta, Vohradský soused, bývalý thalcovský mistr ve věku 80 let. Narodil se 25 června 1876 ve Sněžném čp. 13, byl to syn Antonína Falty a Anny Jozcové ve Sněžném č. 13. Mladý Benedikt když povyrostl vedrával se strojní thalcovinu a stal se thalcovským mistrem. Byl po dvakrát ženat. První ženu měl Matějovou z Komárova, která mu brzo zemřela a zůstala po ní dcera Anna provdaná v N. Hrádku v Bukovci za Karla Drašnara. Falta podruhé se vzemil s Anežkou Bubenickovou nar. 1885 v Borovém. Falta se z dřívějšího bydliště Komárova přistěhoval na Nový Hrádek a po několika letech v roce 1924 koupil v Dlouhém na Vohradě od Františka Grima chalupu čp. 40 a přistěhoval se spodinou do Dlouhého. Falta jsmi léta svého pobytu v Dlouhém chodil do thalcovny Josefa Suchánka

v Novém Hrádku mistrovat a to do 30 dubna 1930, potom chodil jako cihlář do cihelny Antonína Lepše ve Smaleně do 30 června 1930 dělat cihly. Falta byl pilným, dovedným společníkem a v hostinci veselým, byl menší postavy, šedivým prošedivělý hlavu, měl trochu vyšší zvídavý, pokuřuje si dýmku s hůlkou v ruce. 25 června 1930, když přijel nad stavením sousedů chalupy, oheň a protože byla chaloupka dřevěná, shořela celá do základu. Falta nemá chalupu již na tom místě nestavěl. Stavěl ale na novém místě u kraje poblíž silnice. Postavil nový zděný dmek a současně vedle dal s mechanickými stavy, v tom čase 1930 chovaná 1 kráva, 1 kozy 9 slepic a u chalupy které 1924 koupil byly 2 ha 69 arů prom. Stavení měl Falta pojištěno na 20.000 Kč, obdržel 10.000 Kč, cihly na 8.000 Kč obdržel 1.000 Kč. Falta měl dvakrát manželství a narodily 3 dítky: 1909 Marie provdaná ve Sněžném 1930, 1912 se narodil syn Antonín vyučen kovářství oženil se 1937 ve Sněžném a 1920 narozen syn Josef, zemřel od r. 1943. Falta na novém místě thalcovali za mechanickými stavy dělali ve mzdě Falta Josefu Svitlíkovi v Novém Hrádku. Falta když přestal chodit jako mistr do práce zažádal si o penzi, která mu skutečně byla od 2 srpna 1932 vyplácena, byl mu přiznáno 427 Kč měsíčně, tudíž od 56 let. Syn Josef, který zůstal u rodičů po sňatku se 1943, 16 listopadu ožení a stará Falta mu 27 října 1943 postoupili chalupu s pozemky, sami si vyhradili do své smrti bydlení v jedné světnici v postupované chalupě. Stařý Falta pokud mohl rád se vyšel, bývál každou neděli na Hrádku jezdil autobusem, stávoval se do autobusu do půl dvanáctá v hostinci u Tůmů, kde ve výčepu u stolu nedával. Poslední léto však již nevycházel, zemřel po delší nemoci na rakovinu plic. Pohřeb měl jako římsko katolík v pátek 5. října 1956 v 9 hod. dop. na Novohrádecký hřbitov. Zůstává po něm vdova Anežka Faltová 71. roku stará, děti Anna, Marie, Antonín a Josef jsou všichni ženaty. Ve volbách Falta volival stranu Suchánkovu, Národní sjednocení. (Viz rok posl. voleb r. 1935.

14. X. 1956. † Karel Věbr, hostinský.

V neděli 14. října 1956 zemřel ve Sněžném čp. 4 Karel Věbr hostinský, majitel hostince na horním konci v kapli a selnice nedaleko od Dlouhého k Bystřinu. Zemřel náhle v nedožitých 46 letech věku, narodil se 24 prosince 1910 ve Sněžném čp. 4, byl to syn hostinského a řezníka Vendelína Věbra a M. Ulrichtechny byl ze čtyř nejmladší. Byl vyučen v Náchodě u řezníka Nováka řeznictví. Pozůstal rodiče hostinec a živnost řeznickou, ostatní sourozenci jsou rozesláni mimo

domov, matka zemřela za první republiky před válkou otec
zemřel v roce 1947 v 84 letech. Karel se oženil s Boženou Sm-
drovou, jedinou dcerou chalupníka a rolníka v roce 1954
zemřelého Josefa Ondráče ve Stružním čp. 61. Mladým
manželům se narodil v manželství 2 dítky, chlapec
Jarka a holka. Karel žehr jako hostinský se řád napil
a potom hlasitě křičel, zpíval a pořádal si dosti rušně
už mu také jak lékaři dotrpěli, skrátil a tak si také
ukracoval svůj věk. Jinak jeho hostince udržován v pořád
ku, byl úkoslalost se mýlu hostinským. Zvlášť za posledních války, kdy Karel
znám as hledaný, zvláště za posledních války, kdy Karel
jako řezník uměl opatřit jídlo bez lístků. Je to hlavní
hostince ze 4 hostinců ve Stružním, jsou tu hlučné zábavy
tradiční pouti, promenády, hostince je čistý prostorný. Karel
zemřel náhle raněn snad srdečním infarktem, neočekávaně.
v neděli toho 14. října ještě obsluhoval hosty, udělalo se mu
nevolno, šel si lehnout a víc nepovstal. Pohřbu se za pěk-
ného počasí 17 října odpoledne, jako příslušník církve čes-
koslovenské, pohřbem na hřbitově Nedvědickém.

28. X. 1956. † Antonín Remeš, byv. rotmistr

V neděli dne 28 října 1956 zemřel v Nádrodské nemocni-
ci Antonín Remeš, vyučen truhlářství, potom na vojnu dále-
služící četař a rotmistr u čsl. vojska nyní v. v. a dů-
chodce, zemřel ve věku pouhých 51 roku poslední bydlí-
cí v Olešnici čp. 138 m. Narodil se 30 července 1905 ve Rzech
čp. 3, byl to syn Antonína Remeše rolníka ze Rzech čp. 3 a
Klementiny Fišerovy z N. Hrádku. Byl ze 4 dětí nejmladší
vychoval pětitřídní obecnou školu v N. Hradku a posled-
ní rok navštěvoval německou měšťanskou školu v Olešnici,
vyšel školu 1919. Po vyjití školy šel se učit 1. března 1920
řemeslu truhlářskému k Janu Novotnému v Novém Hrád-
ku čp. 138, učil se po 3 roky do 28 února 1923. Vyučil se ve
pilný, neboť manželka mistra Novotného byla sestra Antonína
Remeše sestřenice. Po vyučení pracoval ještě rok jako truhlářský
dělník v truhlářské dílně v Křivici u Holého na Sychrově (Holý
pocházel z Borového) a potom pracoval 1 rok od 29. září 1924
do září 1925 jako truhlářský pomocník u Jana Uhlíře v
Mezilíčí do nastoupení činné vojenské služby. Po zrušení
pracovního poměru v Mezilíčí napsal místo Uhlíř Remšovi
vysvědčení, že u něho pracoval ku vší spokojenosti svědo-
mitě, přesně a zručně a choval se mravně a pro jeho

spořádanost, muže ho smele postavit za vzor a co nejlépe
ho všude doporučiti. Odcházel na učilišti splnění vojenské povin-
nosti zdráv. Přeje mu štěstí a zdar na další cestě životem.
Počet živnostenského společenstva v Mezilíčí 20 září 1935.
Činnou vojenskou službu Remeš nastoupil 1 října 1925. Sloužil
u pěšího pluku 21 v Č. Třebové (maršál Foch) v Čáslavi, zde byl
v poddůstojnické škole od 15 listopadu 1925 do 1. srpna 1926
na plynovém kursu od 1 dubna do 15 dubna 1926, z této čin-
né vojenské služby přišel domů v hodnosti četaře, koncem zá-
ří 1927, tudíž po dvou letech. Po příjití z vojny, pracoval zase
v N. Hradku u Novotného, kde se mýlil, pracoval rádně
na různých pracích po venku a za zmínku stojí, že praco-
val také na oltáři v Roholském kostelíčku, který byl stavěn
1928 nákladem Ferdinanda Dřímaly z Křína. V tom čase
byl také Remeš nějaký čas doma u rodičů a pracoval také
něco pro sebe a po vzetí svého bratra Josefa (15. II. 1930)
bydlel u sestry Anny Božové ve Rzech č. 15 od jara 1931 až
do podzimu, kde pracoval na stavbě nové stodoly. Byl vo-
bodný, neměl žádnou známost a byl členem „Národní stře-
lecké jednoty v Novém Hradku" v letech 1927-1931. V posled-
ním čase v těchto letech se mu truhlářská práce začínala ne-
líbit, přemýšlel jak by své povolání změnil, vzpomínal na
vojenský život, který se mu zdál lepší a snadnější a tak si
podal žádost ku další službě u vojska a byla kladně vyřízena.
Po dvouleté přestávce nastoupil na podzim 1931 asi 1 října za
se vojenskou službu jako dělesloužící četař a sloužil v Jihlavě
ve roku 1931-1935 jako velitel kulometného družstva a zá-
stupce velitele čety u pěšího pluku 31 v „Arco". V tom čase pro-
dělal kurs dělesloužících poddůstojníků od 1. března do
1. května 1934 u pěšího pluku 43 Brno. Na to v roce 1935-
1936 sloužil ve Znojmě rovněž pěší pluk 31 v té samé hod-
nosti jak v Jihlavě. V roce 1936-1937 byl po 9 měsíců ve škole pro
rotmistry pěchoty v Milovicích a sloužil u posádek pěšího pla-
ku č. 46 v Chomutově a Kladně v letech 1936-1938. V Kladně
byl od 1. 10. 1938 do 17. 11 1938, kde byl za mobilisace 1938 us-
tanoven jako účetní technické roty a roty doprovodných zbraní.
Po likvidování armády a mužovaní stavu vojska v poměru těch
dnech na podzim 1938, byl Antonín Remeš 17. listopadu 1938
z vojenské služby v hodnosti rotmistra propuštěn a služby
zbaven jak ministerstvo národní obrany v Londýně sděluje
dnem 31. prosince 1939. Po tě době pobíral služební jako by
sloužil a od 1. ledna 1940 měl 860 - Kč měsíčně jako plat

na odchodnou 10.390- Kč ročně. Když byl propuštěn z
vojenské služby, vrátil se k sestře
Anny ve Rzechu č.15, kde pobyl od 25 listopadu 1938 do 6 ledna
1944, kdy vstoupil v službu do nemocnice nepřetržitě.
Vedl zde dost nemravný život, na té vojně jak slou-
žil jako zdělesloužící, přivykl k jinému životu pro-
vozovat a prodlévat v hostincích a při tom navykl
pití. Dle pozůstalých spisů, měl na vojně různé ma-
léry, jako učeň měl jednou schodek u pěšího pluku
46, na 8.000- Kč, které musel z odměněného vena pro-
matce vyrovnat. Toto se stalo nikoli odměněním a zpro-
nevěřením ale nedbalostí. Jednou zase v hostinci se dě-
le zdrželi a měl výstup se strážmistrem majorem služ-
bu, který to ohlásil a obdržel 10 denní vězení podmíněč-
ně, když mu byly pomstu sfouknuty. Jeho vojna hotova
skára. To propuštěné, když bydlel u sestry, až tato mu
domlouvala a rozmlouvala nevydržel, jak přišel z města
do výplaty, již šel listonoše, kterého vyhlížel a nemohl
ho dočkati. Napotě a kolikráte dřív nepřišel domů až
bylo 860- Kč utraceno, neznal ceny peněz. Tu často vy-
stydnul, zčervenal, že nemohl boty a punčochy z nohou stáh-
nouti, jak byly přimrzly, kolikrát přišel, dýchal a shánějící
jak by to zvěř. Nachladil se často pořádně, pravděpodobně
i na vojně musel vzít na svém zdraví začátek úchovy, za-
čal puzdrovna na jedno straně lovou ochabovat, mě-
lo se za to, že to jsou reuma, ač právě přítomný primář
Kudrnáč ve Rzechu zjistil, že je to spastická, dutina lové
polovíny těla po nějaké traumě do mozku, čili jak lid
říká mrtvice a přes všechno dávolání lícími, které pocítil po-
celkem roku 1944 se jeho zdravotní stav nezlepšil a byl
invalidním plných 13 let. Po zjištění této nemoci odejel na
doporučení p. primáře Kudrnáče 6. ledna 1944 do Zlálo-
vé hradecké nemocnice, kde pobyl do 24 ledna. Stav jeho
se nezlepšil a po krátkém pobytu u sestry odejel znovu
12 února 1944 do Náchodské nemocnice, kde poležel pět
nových 6 neděl, přišel zpět na Velikonoce a hned zase přes-
těhl se, že všechno to nebylo nic platný. Ve Rzechu u ses-
try Anny pobyl do 26 dubna 1944, potom snažil se vrátit
ku němčině, šel dělat do N. Hrádku k Novotnému na sta-
ré místo, ale musel toho zanechati, neboť to ztratil u
toho paměť a dovednost. Pobyl zde do 28.6.1944 a ode-
šel domů ku svému otci a sestře Anně, kteří bydlili
ve Rzechu č.3 otec v výměnku, dcera Anička s ním. Chtěl
se a pokoušel se léčit sám, přikládat na nemocnou nohu

na kterou při chůzi napadal, také chycené vředy, by zvýš
žihaly mrazem a nohy odstávaly, oblékaly, že tak vě-
řím jako satanky, bo nic se mu však nadělaly větší
sklíny a puchýře, obvázal nohu na žhavém sluníčku, z to-
ho však dostal úpal a bylo to ne lepší ale horší. Pobí-
val stále ten duchod 800- Kč a když otec a sestra se 1.
listopadu 1945 z čísla 3 od syna a bratra Josefa Remeše vy-
stěhovali, bydlel tu ve výměnku ve světničce u bratra Josefa
sám. Bylo po válce, zase byl po protektorátu znovu obnoven
československý stát a znovu organizována čsl. armáda.
Remeš dostal od ministerstva národní obrany výzvu by
se dostavil a přihlásil u vojska k nastoupení vojenské slu-
by jako rotmistr z povolání. Remeš zaslal návrh na lékařské
lékaře, že pro nemoc není schopen vojenské služby
To však nepřekáželo, měl nastoupiti ku pěšímu pluku č.4, který
zahájí superarbitrační řízení z moci úřední. 1. srpna
1946 byl vojenským lékařem uznán jako nemocný v do-
mácím ošetřování do provedení superarbitrace.
Byl poslán do lázní v Teplicích Šanově, kde pobyl od 15
října 1946, do 10 prosince 1946. 17 prosince 1946 byl v Praze
na palestranském náměstí před komisi superarbitrovaný.
Podával znova žádost o lázeňské léčení, ale nebylo vyhověno.
Ministerstvo obrany sprostilo Remeše činné vojenské služby
počínaje 1. dubnem 1947 na 12 měsíců a potom zase k prohlí-
ce a expiraci na duchod na 11.450- Kč ročně, přídavek 2.049
a zvláštní přídavek pro svobodné 1.800, celkem 15.300- Kč l.g.
1275- Kč měsíčně. 10 června 1948 byla nová superarbitrace
v Praze III. 1 dubna 1948 předložen Remeš do výslužby. Nová
úprava důchodu na 1.291 měsíčně, tudíž nezměněno.
Remeš je jaké bylo vojenské služby neschopen, protože trpí
spastickou obrnou levé poloviny těla. 11.5.1950 byl Remeš
jmenován podporučíkem z účinností od 4.3.1947 jeho
plat odpuštění se nezměnil. Od 1.1.1953 bral 1.505- Kč měsíčně
Remeš chtěje se dostati ve svého vlastního bydlení podal si v Okre-
ční žádost na MNV o přidělení chalupních čp. 108 m, která
mu byla přidělena a do které se 14 února 1947 ze Kruč čp. 3 pře-
stěhoval. Jeho shromou výtahu a svršky vezli na traktoře. Dle
přídělové listiny vydané vsídlovacím úřadem a fondem ná-
rodní obnovy v Praze ze dne 9.2.1950, chaloupku kompl
příslušenstvím (4 šatníky, 2 postele, 1 sklenník, 4 židle, 2 malé
stolky, 2 stolečky ke kamnům, 1 komo, 1 kuchyňský stůl, 3 la-
vice ke kamnům, 1 polička, 3 obrazy svatých, 1 zrcadlo, 2 staré truhly
1 kmín, 1 přádelník, za přejímací cenu 2.522- Kč

Na to si Remeš vypůjčil u spořitelny v novem Městě 7 mil. 2.000- Kč, kteru ta spořitelna nechala na baráčku kmi-
hone zajistit. Uvedený domek v Olešnici čp. 108 m byl
konfiskát dle dekretu prezidenta republiky č. 108/45 Sb.
pro Ronna Martinkove, která byla odsunuta do Říše
Zde v této dřevěné chalupce nad náměstím pod pilou
Ludvika Novotného bydlil Remeš po 9 roku sám a vdo-
vil (Saxana), také mu podal obědy sousedi, které všech
ny hodne navštěvoval, také jim dával prát prádlo,
za kaž o ném, že je divný. Nikdy, byl zpomalený na
své hubirne, přes to za mu poslouži nadával, zlo-
žil se na ně a nesl k nim. Chodil sám do lesa, měl
často od lesní správy dřevní výzvu, který když sám nes-
potřeboval odprodal z něho, byl za svého pobytu v
Olešnici také nemocen v nemocnici a v r. 1953 a
poslednč opuvodně z lesa, tam upadnul, odkud ho
přivolana sanita, muzne z práce obleč. do nemocnice,
dopravila v Opočně do nemocnice, odkud byl dopra-
ven zas do nemocnice v Náchodě, podstoupil po 14 den
nim léčeni zemřel. Je skoncem jeho život,
nuby zařídili hodny. Již nebude chodit po Olešnici
a okolí s hůlkou, mající levou ruku v rukávě kabátu
nést bezohledně, na levou uhu napadaje a při chu-
zi za sebou přitahoval. Byl muž postavy hez-
ké také kouřil cigareta, těžko se ustrojil, zvláště mě
praci s kabátem, urázet mi ruku. S prý tom chodil
do lesa pracovat, to musel jen jednou rukou pilku
tahat, klestit, ztahovat a pod. Základní nemoc:
Arteriosklerosis universalis. 13 let Komatění tepen.
Komplikace která vedla k smrti: Kmenová malácie,
trombóza obou vnitřních krkavic. Bezprostřední pří-
čina smrti: selhání vitálních center kmenových (Bílé změknutí mozku) Místo úmrtí: Neurol. odd. OÚNZ
Náchod. Datum úmrtí: 28. 10. 1956 v 17 hodin. Opatřil
se postaraly a jemu vystrojily obstarání sestry. Otma Božská
a služba Vondějcová. Jeho rakev převezena z Náchoda
na Nový Hrádek, kde z kostela sv. Petra a Pavla po za-
dušnou službu Božích byl ve středu 31. října odpoledne

pohřben na novohrádeckém hřbitově do rodinného hrobu.
Remšova chalupka v Olešnici osiřela. Zařízení v této chal
oupce bylo chudičké. Při oplenění po pohřbu byl spatřen
ubohý úklid, svetnička nakouřená, zápoly v ničemu nibo
žádné, po stole a po okne oškrtaných zápalek a plno
popelu od cigaret, postel neustlaná, nemomaná a t. d.
Kdyby když šel do Olešnice, měl slušné šaty dvoje boje,
které pokud byl v Olešnici nemosil a sám nerozdával.
K doplnění ku zakončení se uvedou výdaje spojené s pohřbem:
Místo pro hrob 20- Kčs. Vaňkovik zpěváci 200- Kčs. Mši sv.
10- Kčs. Elektrika světlo 20- Kčs. Kostelník 50- Kčs. Zvonik 20- Kčs.
Ministranti 20- Kčs. Nářadí 10- Kčs. Svíčí hrabiv 20- Kčs.
Náchod právo 664·60 Kčs. Ustrojení 45- Kčs. Hřebař 650- Kčs.
Krajská rejonská správa v Hradci Králové vyplatila na
pohřebném 1.000- Kčs.

31. X. 1956 † Kristina Livarová v N. Hrádku

Ve středu dne 31. října 1956 zemřela v N. Hrádku v Bukovci
stařena Kristina Livarova manželka † Karla Josefa Livara.
Zemřela po delší nemoci zaopatřena sv. svátostmi ve věku 85 let.
Kristina Livarová se narodila 1871, 20 prosince v N. Hrádku v
Dolích, byla to dcera Josefa Fišera (holohlavý Fišer) a Anny Hyra-
lovy z Dobřan. V létky 20 března 1956 jsem navštívil stař. man-
želé Livarovi v Horním Hrádku v Bukovci č. 202 v jejich příbytku
ve světnici, kde jsme oba jako důchodci na odpočinku. Pobyl
jsem zde asi 2 hodiny, vypravovali mi oba jak a
co za života zažili, učinil jsem si o tom poznámky a po-
tom jsem to nejdůležitější, co jsem si pamatoval doma sepsal.
Kristina Livarova 84 letá stařena, je upnutá na lůžko v
sedě, trochu sama od sebe potom na dotazy vypovídá: Můj
otec se jmenoval Josef Fišer, lidé mu říkali „Holohlavý Fišer"
a matka byla z Dobřan Anna Hyralová. Mojenovští obyvatelé v
nájmu, měli svoji chalupku, staršu však jsou několikrát změnili, naj-
dříve bydleli ve Smaleovně, potom v Dolích a posledně v Bukovci
čísl. 202. Otec byl dvakrát ženat. S první ženou byl 1 syn Josef,
který zpěl pastorecké, vzal se s Marií Průbylkou-Kominíc ovou,
byl 7 krát ženat, dělal za stařeny, najednou spadl pro
stavu a byl mrtev. Druhou ženu vzal, když jí mu bylo 40 roků
Annu Hyralovou z Dobřan, s tím manželstvím se narodilo 7 dětí
3 zemřely a 4 zůstali. Sestra Marie zemřela 1955, byla to vdova

Trimlová, bratr František zemřel půa mnoha lety as
před 20ti, byl to dvar, při poražení stromu v lese přišel
o život, zůstal tragickou smrtí (bylo to v roce 1923 jsem
psatelé) Bratr Antonín byl bednářem, měl se na Hrob-
kách u Čistay, dostal se do Eplenec, potom do Valeny-
berku, kde chodil do bednářsky továrny a zemřel tam
zanedl. Můj otec dvarcl. já jsem chodila 8 let do obec
ní školy v Novém Hradku, všechno již nepamatuji. Když
jsem opustila školu, matka mě naučila dělat za stavem
snovat, příležitostně a pak, nemohla jsem za stavem
nohama na podnožky dostat, měla jsem ještě krátké
nohy, dávala jsem se na podnožky špalíčky. Dělali jsme
Václavem Lepšom, postupe na náměstí č. 30. za svobod
ných dnech, let k zábavám jsme chodila často a zá-
roda, o pouti, posvícení do tabe, a zvláště o svatbách
když hrály muziky za starých časů, většinou. Když
zavdala návěstu, dali jsme 20 krejcaru, v kole smvés
tou jsem se drakrát zatočila a předala je jinému, aby za-
platil zase druhý. Tancovalo, městuro byla v zatchouze (z
německy Rathaus) v náměstí čp. 1. (Dnes je Hudba). K mu-
zice jsme šla třeba v šotyšce, šla jsem se v neděli v šotyš-
ce i taukat, stavili jsme se u Václafa u muziky a prozeta
jsem s tanečníkem v šotyšce kolo. Tancovala jsem vždy
ráda, tancovalo se na jistro i na levo, skákali jsme v kolijak
šla jsem za družičku na svatby. Máma koupila kartoch,
dala mít sukni s kanýrem a život, nosili jsme to obě,
já k muzice, máma do hostela. Z profitu od kusu jsem
dostávala malé. Když se stavěl kostel tento v Bukovci mu
sela jsem pomáhat. Když byla potřeba udělala jsem kusíčka
za 4 dni, spěchala jsem zvláště před nějakými svátky. Vě
domě byla dobrá nálada, těšila jsem se na svátky. Vě
la jsem za svobody společnost, chodili se ke mě točtat
do vsi hoši i děvčata, stavovali se tu a scházeli a potom
jsme šli společně k zábavám. Při zábavách říkali: „kdy
by nepřišli Bukovecký byli by lady prázdno" a na to jsme
byli hrdi. Na koledu jsme chodili za dětských let pro
Hrádku. Do kostela jsem chodila, za svobody ráda, až do
prodání a pořád. Strava naše byla bramboky a ukrop, lidé
zadělávali těsto vodou, cukr se nedával do mělo jsme to
za pochoutku, mouka byla mákhdy, někdy čtvrt libry nás ne-
dělí za 11 krejcaru. — V 25 letech 28 listopadu 1896 jsem se
vdávala, oddával nás farář Josef Kovář v Novém Hradku,
provdala jsem se za Josefa Šiváka, tkalce z N. Hrádku. O
svatbách nás bylo 5 párů, šli jsme pěšky při svatbách jsme
tancovali doma při harmonice. Po svatbách jsme bydleli

na Hrobkách u matky co jsou nyní Fišerovi hostelníkovi by
dleli jsme tam 1 rok, dělali jsme tam za stavem, narodila se
mě a má matka, měli 1 den pohřeb byl to asi 1897. Přes
202 za 400 zlatých, kde jsme postavili stav a dělali. Zboží jsme
tkali kladky, přádkovány, dělali jsme Hajzlarovo hupeno
(čp. 25) Hajzlarovi provozovnu, též bratrovi Popelkar č. 24
Václavu Lepšovi č. 30, Josefu Lepšovi asi č. 4 všechny jsme v známé
ti, do Nového Města, barvu do kusy jsme půnášeli a odnesli
na zádech. V této chaloupce se nám narodilo 7 dětí. Tři děti
zemřeli brzo, čtvrtá byla Ohnišovská Anna narodila se 1901
2 října, potom 1903 se narodila Marie, ta je vdova Bruchy, 1905 se
narodil Tepa, potom Antonín brzo zemřel, Alois zemřel ve 4 letech.
Ohnišovská Anna sloužila od 14 let u faráře Kováře na faře v
Jesenici, potom v náměstí u Václava Lepše č. 30 a ve 34 letech se
provdala. Marie se provdala 1924 do Brna za Josefa Šmarda, že-
nil se 1933, přistoupili jsme mu chaloupce a zemřel 14
dubna 1946, to byla pro nás velká rána, ale jsme uberpřeč
ni, že za jeho těchý zbožný život, bude mít odměnu na věč-
nosti a bude se vzadovat na slávě nebeské. Jak jsem již vypravo-
vala, že jsme za svobodných let, měli doma kluzdejme k krop
ai, brambory a když jsem se vdala, nebylo to lepší, také same
brambory a ukrop, byla to strava při těch dětech, platí to, to se
mám lepší, mnohem lepší, než dříve, ale brambory pořád stejně
ráda. Na kostel jsem nezapomněla ani po provdaní, každý ne-
děli, pokud jsem mohla s ohledem na děti, jsem šla třeba
dvakrát, to jsem si neodpřežovala až do posledka. Ráda jsem šla
na kázaní a zpívanou mši svatou a nebýt v neděli v kostele
nebyla by neděle. Naposledy jsem šla v roku 1955 na Boží naro-
zení, šla jsem z kostela do kostela a cestou jsem upadla, táta
mě prondhal, nemohl mě zmoci, upadl také, leželi jsme na
Tu nás našla Služenská Přibylka, přišla na pomoc, přitáhla
sáňky, mě zavezli zpět domu, táta šel do kostela sám. Od to-
ho času již skoro 3 měsíce jsem v posteli, ani jsem ze začátku z
postele nešla, ale na radu jiných přes moc bolestí a těla mé
vrdí po světnici. Jinak mě mne nebolí, jsem spokojena, dobré
myslé, ráda si něco přečtu, a jsem ráda, když někdo přijde
na návštěvu." Tak byla babička a stařena Šivarová dobré
myslé a dobré nálady do posledního dechu. Byla stále čilá a
veselá, chodila v minulých letech častěji na Kay, ku své dceři
všichni jsme tu Šivarku do Šivara dobře znali. Pohřeb Šiva-
rové se konal v sobotu 3 listopadu za farářé dp. Karla Filipa.

17. XII. 1956 † Jaroslav Macek, řezník.

V pondělí 17. prosince 1956 zemřel v Opavském nemocnici o Olešnice řezník Jaroslav Macek, ve věku pouhých 44 roků narodil se 1912 v Dolnusce, vyučen domácí řezničské řemeslu, ve vlastním řezníckém závodě ve městě Dolnusce přes ulici před kostelem sv. Václava, měl mad ještě 2 bratři a z nich domácí závod, dům s krámem a řeznou. Jaroslav se v Dolnusce oženil, jeho manželka byla již před prodejem zaměstnána v domácnosti v továrně na tkaniny Thonet po válce, tehdejší v Dolnusce, v roku 1947 pustěhoval se rodinou do Olešnice čp. 137 m, kde převzal jako správce řezníc tají Jaroslav Macek se v roce

Ve zkratce z novin 1956.

XX. sjezd komunist. strany v Moskvě

Začátkem března 1956 se konal v Moskvě XX. sjezd komunistické strany. na kterémž sjezdu byla kritizována činnost zesnulého předsedy prezidia nejvyššího sovětu Josefa Stalina. Kritizován byl zde jeho osobní kult moci, ale všechny úspěchy byly přisuzovány osobě Stalina.

Revoluce v Maďarsku.

23 října 1956 vypukla v Maďarsku revoluce, revoluční živly zahájily odpor proti stávajícímu společenskému a státnímu zřízení. V Budapešti se dle novinových zpráv střílí, jsou mrtví a zranění. Revolucionáři znepokojili se nástupem většího vlivu a vlády, ale pozastavení ruského sovětského vojska, byla myšlenka revoluční strana ustavena a dosažena stále vláda nad dělnými. Maďarsko vlá s pomocí Organisací společných národů.

Hledí se o tom psáti v novinách, hlavně v rádiu a televizi.

Nákupní horečka.

Se zprávami o Maďarsku, a o Suezkým průplavu mezi Afrikou a Asií, o který usiloval Egypt by se stal mezinárodním, nastala nákupní horečka, lidé se zásobí v potravinách i v oděvu, všechno skupují a zavážejí po okresech, takže místy není k dostání cukr, mouka, sůl a jiné věci.

Rok 1957.

Nový rok začíná.

Nový rok 1937 připadnul na úterek s novým měsícem zaostřil s tmavými nocí. Bylo prod mrakem, tiché, příjemné mělo malo. Tak bylo do soboty 5 ledna, kdy přišla náhlá obleva, prší a mlha. V 3 hrálích celý týden pořád mírné počasí bezvětří, ale teplota pořád pod 0°4-6 stupňů.

Polární záře.

21 ledna v pondělí na večer, v noci od 11 do 12 hodin byla polární záře při jasné obloze, bylo nybráno. Bylo červeno nad Telakovým lesem, vystehovaly pruhy duhových barev, potom nad Polumky a zase nad Hradiš hym kopcem, jako když někde hoří, snih byl od toho červeny.

Schůze požárníku.

V neděli 27. ledna se konala v Dlouhém v hostinci Amy Čtvrtečkové schůze Sboru dobrovolných hasičů, nyní se jmenují „Požárníci", ve které schůzi vyúčtování po stánce činnosti, Požárnický ples pořádaný na sv. Štěpána. Vydání bylo 843- Kčs, příjem 836- Kčs, chybělo 7- Kčs. Každý člen výboru dal do pokladny hasičů 1- Kčs a tak schodek zatlumán. Do okresní schůze v Dobrušce, která se má konati 3 února, jsou zvoleni 2 zástupci, kteří se mají zúčastniti okresní schůze: Antonín Boš ze Rzi čp. 15 a Pavel Vymetalek v Dlouhém čp. 32.

Okresní schůzi požárníků v Dobrušce o půl deváté hodině 3 února v zasedací síni Okresního národního výboru. Po zprávách jednatelské pokladní a politického referátu byla diskuse ve které se vyjádřil z Desného Šetl, úspěšný lesní správce. Organisace tvoření okresní, okresní velitel dohlíží na okolní sbory, jakou vedou činnost v jednotlivých strech se zakládají požární družstva, jsou 100 obyvatel 1 družstvo, stejnokroje, distinkce na rameno, prevůnce, prohlídky komínu, na dotazníky zasílané na sbory dbát a uhlášené lhůty zachovávat dotazníky o hodnocení okresní o % benzin do hasičských rauk, pokutáky, třetí díl obci chybí.

Kronikářský sjezd v Opočně.

V pátek 25 ledna 1957 se konal kronikářský sjezd ve městě Opočně (okr. Rychnov n. Kněžnou). Zahájen o půldesáté v Sokolu ve Kodyňově náměstí. Účast byla slabší asi 125 obcí. Sokol sezvání byli přítomni z Bohdašína Novotný, Potštejn byl osvětový referent z okresního národního výboru Němec a z Opočenského zámku archivář Jaroslav Láska. Sjezdovou schůzi zahájil s Němec, měl přednesy, připomínky z kronikářské příručky, funkcionoval na kronikářské nedostatky, co v kronikách má být a co není o úpravě kronik, obrázky do kronik nelepit, byla debata o obecních kronikách, že se odstraňují dílatře-to že se z nich píše proti zřídlu a že při tom bývá nápustě nezávadné, spisy Sokola Týnu, by snad prvé spisy od Vlasty Bittnerové a pod. zpisovatelů. Ať se nepřijímají do knihoven knihy jako dary od soukromníků, z soukromé knihovny může se spisy různé, ale nemají se mezi ně přijímat.

Zahájil pak archivář Jaroslav Láska, rodák z Lukavice okres Rychnov nad Kněž. který je archivářem na Opočenském zámku. Krátce se zmínil jak důležitý je pramen pro kronikáře Opočenský archiv, z něho se dají čerpat začátky dějin vesnic z Opočenského panství, důležitý význam pro kronikáře Opočenský archiv z něho se dají čerpat dějiny vesnic z Opočenského panství, důležitý význam pro kronikáře má archiv pro přírodopis i národohospodářské poměry, jsou tam uloženy různé listiny, zemědělskému i rybničnímu, jsou tam uloženy různé listiny, zemědělskému i rybničnímu, zápisy těžby dřeva, popisy pozemků, knihy účetní, platové zápisy těžby dřeva, popisy pozemků, knihy účetní, platové mzdy hospodářů na zámku a na dvorech, dělnictvo v letech se při robotě od 16 století až do roku 1945. hospodářství pokud co se činu, oživalo, co se hlídilo, že v 17 století celý pokusy s pěstování rýže a tabáku. Dále jsou tu zápisy o hospodářství rybničním. Z hrat ka Opočenský archiv má velký a důležitý význam v pokusnictví, o hospodářství, v lesnictví a polních a archiv je pro ústavy pokusné pomůckou nenahraditelnou a je denně přístupný. Archiv byl do roku 1945 nepřístupným zvlaště pro lidi a v čase po revoluci a znárodnění zámku se stále upravoval, třídil, upravuje a dává do pořádku. Po přednášce přednosty p. archiváře Lásky je hned debata a po ní v druhé místnosti hotelu společný oběd, při kterém je seznamování se vzájemné besedě.

Prohlídka archivu.

Odpoledne o 1. hodině odchází se do zámku v Opočně k prohlídce archivu a dvou místností v zámku mimo archivu. Archivář Láska, bývalý duchovní panství Kravského, přichází z hospodářství z Lupenice na Rychnovsku má v zámku zřízenu pracovní kancelář, ale bydlí jinde v náměstí. nás kronikáře vidíme v nádvoří zámku přivítá, otevírá dveře do archivních místností, ukazuje chodbě před nádvořím, stojící dělo ze 30-té letě války v Uhrách a krátkou chodbou se ocitáme, hned v sále ve kterém stojí na pěti samé regály vysoké kolik metrů samé řady které jsou plny samých starých zažmědlých spisů knih desek, mezi prázdnými místečka a mezi regály člověk zbytka projde. Na kraji před vstupem do sálu v prostřed učinil archivář ze zaskleného skříně místami důležitých knih a spisů, postavil se u skříně na stolce - stoleček a učinil k tomuto spisu výklad. Jsou tu vyloženy urbáře jež za časů Trčků (byli zde od 1494 do 1637) z let 1642, 1698, 1655, 1773, 1806 a t. d. Je tu na ukázku „Kniha gruntovní, Kniha kšaftů, Kniha skrotů, Povolení k stěhování, Kniha svatků, Kniha dlužníků" a pod. Dále je tu soupis obyvatel z roku 1651. Berní rula z roku 1654. Ku každé knize učinil archivář příslušný výklad, k čemu která kniha sloužila. Spisy a knihy by byly uloženy v suterénu, ve sklepních místnostech kde trpěly nedostatkovaním a vlhkem takže s některé když se pohnulo, tak se drobila vlhkem a sešlením. Některé jako gruntovní knihy se nechaly přivázat a spravit od opravy jedné knihy se dalo 500 Kčs. Vyložil význam knih gruntovních, jsou to byrálé knihy pozemkové, jsou to seznamy rustikálu a jich poslupnost, nejsou to knihy gruntovní všechny některé jsou ve státním archivu, jako ku příkladu vždy obce Dobré-ky z urbáře vysvětlivě, kdo to byl „osedlý" dejme tomu zahrádkář 51 lánem pole - 60 korců. Korec - plocha na které se vysel 1 korec obilí, takže nebyl asi stejný, kolo sel různě mohl být větší. osedlý

Všechnost zdárala problém ku svatku, ku stěhování, ukládaly se zde v Opočně u Vrchnosti sirotčí peníze, půjčovaly se úroky, platily se sem kontribuce to je daně přímé, řídily se vobaty o tom všem se díly do těchto knih zápisy. Potom nám archivář ukazoval velikou mapu těch pověřovací ku zdi z roku 1790 a panství Opočenského z roku 1810 na které jsou vyznačeny lesy, rybníky a pruhy pozemků.

Dále nás vedl archivář do archivu, v suterénu, ve sklepích, které jsou na straně obrácené k nám k východu slunce před zadnějším

bílém masnu zdiva. Z roku nádvoří velvadiště otevřené
spustu schodu kolem 4) do zdiva masivní dveře a vstupu-
me do chlebovy, která však není tmavá, jak tu je dvoje
metrovou a silnějšími zdmi okna zamřížovaná, vnitř
vysoká klenba, hladce vše omítnuto a čisté vybíleno. Je
tu mezi pilíři kolik místností a tu stojí sámé regály
a v nich samé a samé knihy desky, spisy, diplomatář
v jedné místnosti naše archiváři ukázali, že je uložen
osobní archiv Rollerů. Ve vitríně nám ukazují

darovací listinu

císaře Ferdinanda II. z roku 1636 (30. srpna) kterou
bylo panství Opočenské postoupeno Rollerům je na
pergamenu, je to listina formátu 80 cm x 60 cm, ne-
mocky psaná znění císařem podepsaná a opatřená
voskovou pečetí kulatou v průměru as 16 cm, na pečeti
vidíme, by se časem nesebrala. Listina je dosti zachovalá
dá se velkopitě do rukou. Pečeť je upevněna na silnějším
dvojitém provázku as 20 cm dlouhém přivěšeném ve
císařově podpisu. Jsou tu asi 4 místnosti - oddíly dosti pro-
storné ale jinak úzké. V jedné místnosti jsou dvě okna obrom-
ná kachlová kamna, ale netopí se v nich. Do nich by mo-
hl lézt celá buková polena. Netopí se v nich kvůli dár-
ku. Prohlídka archivu ukončena, tu tě jsme se s archivá-
řem rozešli a následovala prohlídka ostatního zámku.

Prohlídka sbírek Opočenského zámku.

Průvodkyní dělala kastelánova manželka Tomanová
Ve velké přízemní jsou různé vycpaniny zvířectva a
ptactva cizokrajného z Afriky, pěkných obrazů afric-
kých domorodců, šípy, ostepy a pod. všelijaké exotické
africké nářadí a náčiní, vstupuje se na schodiště do
prvního patra postranní obraz zlé Mandy a Rudi Třešky.
Dva schody naproti kapli se čtyři vysoký strop
na stěně malby. Nad schody v I. patře jsou obytné a společ-
enské místnosti. Jdi obkládané dřevem tažlované, jsou
tu stoly prostřené lustry, skříně samé sklo, koberce, je tu pro-
storná obrovská obytná místnost, ložnice, jídelna, řada pokoj-
ů, pěkně za sebou v řadě pro hosty 7-8, pokud se tu na-
chází obrazárna, jsou tu obrazy bitevní velikých rozměrů.
Poslední večeře Páně, uprostřed obrazárny na stole jsou
modely lodí, globusy, pravzlaštní náboženství, jsou tu pastely

je tu kulečníkový sál - hemna, zbroj rytířská, zbraně všech časů
a typů, od kuše šípy a šípy až po pušky, brnění rytí-
řů a na koni, mučednické nářadí a t. d. Je tu jedné
místnosti knihovna na 5.000 velkých svazků vše jsme viděli, ze
by, jsou to knihy německé, francouzské, anglické, italské
je to zeměpis, dějepis, filosofie, theologie, přírodopis a pod.
a posléze vycpaniny zvěře a ptáků všech možných druhů
dlaní, vodních, říční a jiné. Po prohlídce k večeru
jsme se konečně rozešli a rozjeli do svých vesnic a domů.

Přírodní zjevy a vlivy.

Vichřice

18 března 1957 při příšerném dnu o 3 hod. odpolední se ze-
dla z naší krajiny vichřice a déšť s bouřkou vše porážel
stromy u silnic všechny smrčky, v Borovém pak prudký na-
raz silného prudkého větru, vzal na chalupě jednu stranu
střechy s hory na dvojici p. Trnečkovy, který když přišel ze práce
měl chalupu odkrytou nad obytnou světnicí ve které se
při prudkém dešti vše polilo. Ve Rzech u stavení čp. 15
uhodilo (blesk) do smrku, což se zjistilo na stromě zeno-
kolik dní, byla to silná rána, vše se ve světnici otřáslo.

Kometa.

V týdnu mezi 21 a 28 dubnem 1957 svítila na severním nebi
kometa, ale jen slabě, ohon na 2 m.

Kukačka

V sobotu 27 dubna 1957 se ozvala u nás poprvé letos kukačka
namálně se ozve k 1. máji. Topak je opravdu jaro

Žita přezimovala.

Žita přezimovala tuto zimu 1956-1957 celkem dobře, ale
pro špatný hnilý mrazy podzimní, lichého žito nezel, nemo-
hl se k tomu dostat. My jsme sele již 17 října a žito předce
bylo, vydrželo a pšenice také (na velkém kus. Matiček ve
Rzech č. 7, který sel pšenici o 3 dni dříve 2 horce a stejného nevydrželo

Sena málo

Sena je málo, kdo rádi, každý naříká.

Ovoce nebude

stromy nehrozno. Žita a pozdě zasety jsou pěkné udržely se, květou.

Soudní odhad Rokole.

Ve středu 6 března 1957 se prováděl ekskuční soudní odhad Rokole, to je hostince, lesa, pozemků to patřilo vše Kršnskému otakaru Přibylovi, kostel pak, kaple roleta, křižová cesta římsko katolické církvi, ale bez stavebních míst. Ponevadž Přibylovi byl jeho veškerý majetek zkonfiskován, byla Rokole s tím. Nyní majitelem byl stát finanční prokuratora. Za data Rokole do dražby a uvedeného 6. března byl na Rokoli odhad. Při odhadu byli přítomni: Za lidový soud aktuár Hudera, za místní národní výbor v Bohdašíně předseda Přibyl, za okresní národní výbor zástupce Mavran pro věci církevní, za Kraj zástupce Maxan pro věci církevní, za římsko kat. zástupce biskupské konsistoře. Soudní znalec na pozemky pan Hůlka rolník z Kšína. Bylo odhadnuto: Hostinec a příslušné budovy kolem (chlév, stodola kůlna) za 29.000- Kčs. Les ve kterém stojí křižová cesta za 60.000- Kčs, pozemky ostatní za 9.000- Kčs. Při dražbě budou jednotlivé objekty prodávány po nejnižším podání to je tedy třetiny odhadní ceny, to je hostinec s budovami kolem (chlév, stodola) kolem cirkusu 20.000- Kčs, les 40.000- Kčs, pozemky ostatní 6.000- Kčs. Ulžker římsko katolická církev má na těchto zkonfiskovaných pozemcích objekty: kostel, kaple, roleta, křižovou cestu, které stojí na zkonfiskovaných pozemcích. Místa stavební na kterých jmenované objekty stojí, nebyla Přibylem církvi darována ani odprodána a zakonfiskována a tak tyto objekty byly spolu zkonfiskovány a byly by mad přišly do dražby. O kostel se zajímala církev československá. Ale Slavíčský p. farář byl s věcí nějakým způsobem vyrozuměn, podal o tom zprávu na biskupství a to tak k odhadu přijel od konsistoře zástupce církevních věcí se zastal a čato hodlá tyto věci uchránit, bude muset dotyčná místa a mad i cizími stavby vykoupit, aby nepřišly do jiných mimocírkevních rukou. Kdo se bude o tyto věci zajímat se neví kdo by je v dražbě koupil ale budou to pravděpodobně socialistické a státní podniky. Čsl. státní lesy, československé státní statky a pod. O hostinec zájem nebude, protože je zchátralý a bude vyžadoval na opravy větších nákladů.

III. sjezd Jednotných zeměd. družstev.

Ve dnech 22-24 března 1957 se odbývala v Praze třetí celostátní sjezd Jednotných zemědělských družstev. Jsou na něj zvány družstevníci, rolníci a všichni pracující v zemědělství. Po roce se družstev založeno již v 57% obcí a hospodaří již na 30% zemědělské půdy. Vyvíjí se všemožná agitace mezi samostatnými zemědělci, vybízí se ke vstupu do JZD a v tisku, letácích a jinak se vyzdvihují přednosti a výhody ze společného pozemku a slibuje se všemožná pomoc z všemožných prostředků, samostatní se potom opomíjí a jich hospodaření se ztěžuje. V naší obci Dlouhé-Ry se obyvatelé u vesnic drobných zemědělců samostatně hospodaří a těmto drobným a sociálně slabým chalupníkům se ukládají značně dodávkové úkoly, které se velmi ztěžka a nedostatečně plní a tím se vesnice naše ztrácí a vylidňuje.

Hořké vzpomínky.
Důvěra v pozemkovou knihu zanikla.

Mařená zaknihovaná služebnost užívané cesty. Od stavení čp. 15 ve Rzech (toho času majetek Ant. Boš) vedla od pozemku vozová a pěší cesta, vedoucí přes role, neplodné louky (toho času Jan Suk Smržné 116) a pozemky obhospodařujícími Čechy v čp. 30 Dlouhé do roku 1927 (Čejnarovými, po tomto roce přičemž uvažuje se sem „kopčákem" německem z Polomu Ferdinandem Zeunerem (dle se Čejnarem až do roku 1957, kdy tento předal tyto pozemky nově založenému Jednotnému zemědělskému družstvu, jichž členy se staly a družstvo si založili chalupníci, jedhak bližší příbuzenstvo z rodu Klamtova a Marvánova, dále všichni sblížení a spřízněni s těchto německé národnosti též odsunutými, k nimž těhnoucí. Tak tu při roce 1939, 15 března na Vohradě u Klamty č. 28 vítali příchod Hitlerových vojsk, od stavení bylo slyšeb volání „Heil Hitler" a starý p. Petr Klamta v ten den v hostinci v Zeleném údolí sušickými němci z Tasova oslavoval zánik Čsl. republiky. V roce 1935 při volbách do Národního shromáždění a do Zemského sněmu volil Klamta s Zeunerem německou kandidátku (byli v obci Dlouhé-Ry při těchto volbách odevzdány 4 německé hlasy. kandidátky) Ferd. Zeuner (Čejnar) byl v roce 1945 jako

hajný z národnostních ohledu ze služby propuštěn (50 až)
Celkem 6 chalupníku vesnických zpupnějších a trochu
sousedících ze 2 hat obce Blunkého a Smržného kmenu
Hlamta č. 28, Zenner č. 30, manžel Smržné 88, Cejnarová
Anežka č. 100, Jan Suk č. 116 se v říjnu 1957 tajně sešli
založili JZD družstvo a hned v únoru získáno přátelským
hovorku se stal samozvaně bez volby předsedou Jiří Hlam-
ta svobodný v roce 1926 narozený založeného družstva
se celka 40 ha různě půdy. Ohledně narod-
nosti a vzdělání že Marianna matka byla rodačka
z Tasova Kasturova, manžel Smržné Cejnarové z kon-
cín Smržné 100 byl z Polnou, jeho bratr byl odsunutý
do Německa, manželka Jana Suka Smržné 116 je
pestra předsedy J. Hlamty, jeho bratr je v Německu a stý-
cové pro účast v NSDAP vystěhování do Německa. Zenner
hajný má asimilované sestry v Německu a druhá sestra
šla do Německa dobrovolně k příbuzným.

Výše uvedenou cestu, řádně zakmočovanou, začal ne-
mě Zenner v roce 1952, ze vztahu ke společnému vlastní
svou nabízenou daru - malit, přikopal mez pozdy
cesta vedla, aniž by to dřív ohlásil, prokopával
zahrazený vojenský protitankový příkop, prokopával
dno od Šubanského potoka, by mařil sjízdnost
a chůzi, vystupoval na uživatele a s příbuzenstvem
nemilosrdně nadával zlodeji, ač sám ze svobody v
Polomě odcizoval věci a úrodu z pole, při vyjíždění
řepě, když byly lidi v kostele, dle vyjádření soudu
(místní Svoz) a konečně v roce 1955 na podzim, nasázel dr
cesty i stromky, 3 třešničky. Toto znaření služebnosti nemoc-
hal nechati bez obrany uživatel a na uvědomění nemoc Cej-
nara a sesazeného hajného, podal stížnost na místní
národní výbor. Zenner byl tehdy zaměstnán novým členem MNV
a byl ve všem k ruce (předseda) t.č. Hartmanov a ten
to by ku svým pletichám potřeboval, bylo proto v poda-
né stížnosti bráněno, stížnost nebyla vyřizována až
na urgence a stranou Zennerovi se stížnost dostala před
okresní národní výbor. Ten po prošetření při komisionelk-
ním řízení na místě samém dne 14. března 1956 (Dr.
Petr a soudník psal Prostředník) služebnost cesty zjistil
a potvrdil a finančně Cejnar řádné náhradu cesty
by nechtěl dáti a nedal, věc se tu nesrovnala a uživa-
tel byl odkázán na pořad civilního soudního práva

na lidový soud. Za příjmenuté zde slušá o sousedovi Che-
bovi kmenu Smržné č. 116, který je členem Jednotného zeměd.
družstva výše uvedeného, přes jehož prašný pozemek, přes
níček nyní dobře suché lůžky asi 30 metrů, služebná cesta
roce 1906 narozený, hájný ve svém v roce 1931, 17 října z nového
hrádku přízeně, na předsedy družstva Hlamty sestru
se samozvané ku komisi dívce přijímal a na uživatele
Boží začal křičeti a rozhazovat, že si má nadělat cestu
po svém ani po jeho. Jistém ale člověk skoupý, lakomý a
sobec, nespolečenský brečoun, bez charakteru, nedbá toho
že přes pozemky uživatelovy nepatrné služebnosti, den co
den po léta, cesta necesta cara sám se sedmi nákolnými
skrampami v polovíci pozemku, ní nikde při kraji v dél
ce 150 až 200 metrů šmatlá on a celá jeho rodina a široké
vzdálé příbuzenstvo Hlamtov i Marianov. Tudy chodí je-
dí, což jemu Boží mezi při komisi připomenul a řekl mu
až vzlouchy půjde po cizím pozemku a je to každý den
ať se vzpomene na případ při komisi, že si na dva let
cestu po svém. Vedoucí komise Dr Petru Sukop vytknul,
že u komise nemá co dělat, že je tu zbytečným. Při komisi
Zenner se živě hájil, že potok a vojenský příkop, kde Cejnar
kopal a cestu rušil vybrala povodeň ze roku, utekl se k
nicemu lži a v tom mu byl napomocen předseda Hartman
a v prokopávání potoku i Suk. Uživatel, chtěje si své právo
a hlavně pro nástupce by nemohli naříkati, že se nic
proredbalo uhájiti, hubot to patřilo od pradávna k místu
čp. 25, podal na Cejnara pro několikeroh smírném a bezvýsled-
ném jednání soudní žalobu. Právník Dr Stuchlík, který byl
bráněn jako poradce v začátku, nyní zastoupení nečestně a zba
bělě odmítnul a tak byl přibrán zástupce Dr. Torsch z
Náchoda, řád, brečoun nervově tělesně viditelně postižený
jiný nebyl, který žalobu napsal a soudu zaslal. Stání bylo
určeno na 24. dubna 1957, ale jen smírné, bez svědků ač
této byli v žalobě navrženi (Ant. Knourek čp. 18, Josef Boš)
lidový soud tuto věc nevyřešil soudce (dr. Havránek) nechal
spor otevřený se lhůtou jednoho roku, do té doby sednání
bylo obnovit, když by né tak věc zůstane tak jak byla v
klidu. Žalovanou stranu při tomto stání zastupoval již
v předu zmíněný advokát Dr. Stuchlík z n. Města. Při
tom uživatel služebnosti užíval cesty, ovšem jen chůzi
dál přes obdělávaná pole, přes mezku, dráhy, obilí, bram-

lovy tak jak původně se chodilo a jezdilo. Na podzim 1957 bylo založeno již zmíněné jednotné zemědělské družstvo a vše toto bere na sebe. Proto také dr. Studilo přibylo. Toto jednotné zemědělské družstvo se se svým předsedou, ovšem že ve velmi úzkém profilu, samozřejmě mu J. Hlamta, který proti uživateli vystupoval velmi hrubě a nepřátelsky, přes to že o 35 roku mladší, ač uživatel za dobré služby za poslední války u toho opravdu nezasloužil. Jen pro Hlamtova se zásadil že za neodvedené máslo v roce 1942 nemusel zaplatit uloženou pokutu 3.000. Korun t.j. slovy tři tisíce korun. Nejen měl zaplatit 1000:- Korun nezaplatil pokutu jeden den druhý, nýmž přišly 15 října 1943. Když toto bylo při jednom výslechu Hlamtovi připomenuto odsekl chlapec o 35 roku mladší: Vy jste pro nás vymahal houno. Dále na uživatele služebnosti poslal úřad předsedu JZD při Hlamta celnice - stař národní bezpečnosti, které se dostavili, psali tento zápis, že se chodilo po poli, který zápis jak u nadřízeného úřadu pro bezpředmětnost a uživatelovu oprávněnost odložil bez povšimnutí do koše. Jak dopadla věc dál, je zaznamenáno později v 1958 a 1959.

Řezání dříví na pile.

Řezání dříví na pile na prkna je zvlášť. Používání dříví pro potřeba z vlastního lesa je ztížené a omezené nikdo bez povolení nesmí ničeho ze svého lesa a nikde z pozemků mimo les vzíti a pro svoje potřeby použíti. Na nejnutnější opravy stavení, nutno požádati žádost o povolení ke porážení stromu potřebného a doporučeno místním národním výborem. Takto potvrzená žádost, kde musí být vyznačena potřeba s kubíkem obsahu se předkládá nadlesnímu Wyšátkovi v N-Hradku na Trumbursku adresovaný, Krajská správa lesů, lesní závod Hronov, kde se přečíslená a hromadně sčítá žádosti zašle na okresní národní výbor v Dobrušce, odkud se zase hromadně zasílají na okresní národní výbor v Hradci Králové, je to budova u nádraží na Pražském předměstí se nového hotela. Je tu vedoucí Ing Vambera a soudruh Sach.

Příklad: Mnt. Boř žádal před Vánoci 1956 na nově stavěnou obecní místnost o porážení a vyřezání 6 jemných metrů, vyřízení dlouho vedrchvátelo, v měsíci dubnu 1957 se žádost klepadla, po dotazu na Trumbursku zaslána na okresní výbor v Dobrušce, odkud byl žádatel referentem Jirsou odkázán na Hradec. 13 dubna se vyřízení hledalo v Hradci Králové u Krajského národního výboru, lesní odbor číslo dveří 280, po prochodě odkud poslali na okresní národní výbor v Hradci Král. u nádraží. Zde žádost vyřízena a zaslána na Trumbursku, kde také již nebyla, byla odevzdána hajnému Štěpánovi a ten jí nosil v kapse. Z požadovaných 6 metrů povolený pouhé 2 metry. Na opětovanou novou stoho intervenci a požadování větší kvantitou, povolen z místě o 2 metry více celkem 4 metry. I tímto povolením je dřevo možno použíti, což musí dříve lesní správa vyznačit a u dřevem se smí jeti na pilu s množstvím vyznačeným a úředně razítkovaném na dříví a na papíře povolení. Takový je nyní postup při řezání dříví na hole na prkna. Řezalo se dříví na pile: ve Smržovce u Pevdulína Čtvrtečky na vodě pod Dobrany nyní zrušeno, v Dolích pod Novým Hrádkem u Foserových nyní zrušeno, v Olešnici nyní tam je Nerudný, kde je zapečetěná a otevírá se dočasně na žádost a nyní hlamť až v Dobrušce, bývalá pila Nezvalova na náhradě dříví majitel Bohumil Šesť, obchodník dřívím v N.Hrádku naměřil Pěžkov, se dalekou dopravou na pile a z pily zdraží. Po předběžném umluvení se možno na prkna v Dobrušce počkat.

Ukazovali rozbité auto.

V měsíci dubnu po automobilové havárii v Hradci Králové ukazovali potom na Ulrichově náměstí rozbité osobní auto. Řidič z povolání nedal přednost jízdě nákladního auta po hlavní silnici, narazil na něj osobní auto se odrazil a vlétl přes silnici do domu do zdi. Sofér těžce zraněn, žena smrtelně, svoje auto zničil, bylo na něm ujeto 2016 km dru auta byl namalován plánek jak jelo a najelo do auta a do zdi.

Oslavy 1. máje.

Jako každoročně tak i letos se pořádaly okázalé oslavy 1. máje na popud Komunistické strany byla agitováno pro účast všech v celém městě, 1 máj, kde se pořádá pochod od nádraží na náměstí je potom shromaždiště kdo, kde účinkuje a funkcionáři projevy.

Z naší obce nejsou hromadné výpravy, jen ze zúčastní někte
ří (ze zvědavosti) ojediněle. Ale Zdlešťané se pořádají výpravy
s alegorické vozy. Oslav se zúčastňují převážně členové lid
divadelního ochotnického spolku Tyl, jehož členové se delšího
období, je klid zdržení se od práce, za kterýžto den se delšího
trhu mzda vyplácí. Ale venkovský zvlášť lid v zemědělství
v poli pracuje, svátek světě malý. Před svátkem 1 máje, by
ly po obci bylány dívčice, které obcházely dům od domu
rozdávaly obrázky jako pozvání na oslavy 1. máje, které
v kterém místě pořádal Okresní výbor národní fronty.

Hnízdí lišky.

Vyskytují se zde v okolí zase lišky. Chalupníkům v Dolním
lesích a okolí, ztrácají se slepice i prasečata. Hnízdí v Telákovým lese,
pouštěny. Hnízdí v Telákovým lese, kde je prosím nepro-
vrácena houština a skály a v lese Dolumka. V tomto lese v
Dolumkách, miroslav Hlavka se skalách na svátek státu
9. května, vybral 6 liščích mláďat, malých psíků volná
vidět. Ale starou nedostal. Jiná se usadila v Telákovým lese
Božím v neděli 18 června 1957 sebrala černou hrozivou
od malých kuřátek. Matka hrozná byla ostrá, bránila
dětičky a zaplatila to jako dobrá matka životem.

Poslední volby v obci Dlouhé-Rzy

V neděli 19. května 1957 se prováděly volby do míst-
ního národního výboru do okresních národních výboru
a do krajských národních výboru. Volby v naší obci
se konaly v Dlouhém v obecné škole. Do místního národ-
ního výboru v obci Dlouhé-Rzy se jich volilo 9 zástupců.
A byli zvoleni:

1.) Ferdinand Roubal v Dlouhém čp. 5, naroz. 1910
2.) Adolf Hanl v Dlouhém čp. 7 nar. 1901
3.) Jaroslav Smola v Dlouhém čp. 9 nar. 1932 svob.
4.) Petr Ulrichka v Dlouhém čp. 1. nar. 1932
5. Anežka Čejnarová v Dlouhém čp. 11 nar. 1904
6. Josef Zelený v Dlouhém čp. 22 nar. 1901
7. Josef Matiuch ve Rzech čp. 7 nar. 1923
8. Emilie Fallová v Dlouhém čp. 40 nar. 1924
9. František Studes ve Rzech čp. 27 nar. 1932 svob.

Předsedou místního národního výboru v obci Dlouhé - Rzy
zvolen zvolenými členy MNV Ferdinand Roubal a tajem-
níkem, který musel být zvolen deníkrát z plena místního
národního výboru byl zvolen Adolf Hanl.

Pozavadní předseda s. František Hartman v Dlouhém 15
úplně vyletěl, proněvadž dle pokynů z hůry z nadřízených
míst, všemi byl k hlasování na kandidátku, dělal za jiného
podpisy a stranil svojí diktatorsky. Volby organizoval Fran-
šová, sedmá za nekacního střídu ka v Hlíži Krejčí chatkách
(Bartoňovy vily čp. 19, 29, 30, Rzy 42 Dlouhé)
Současně se provádely volby do okresního národního vý-
boru v našem obvodě asi 15 obcí a zvolen Josef Trinta učitel
školy v Olešnici.

Do krajského národního výboru navržen a zvolen Josef
Talla z Dlouhého čp. 40 za čsl. stranu lidovou.
Jak se konaly volby je podrobněji uvedeno při roce 1954.
Kandidátka žádný volič domů neobdržel, by každý volič
obdržel u volebního volilo se nejtajně ale veřejně, bez obálek,
který volič nepřišel volit pro různé stáří k pod. šlo se za ním.
Při památku se poznamenává, že jest to poslední zápis
pitelský sbor naší obce Dlouhé-Rzy, který již dosloužil.

Volby v Olešnici. (19.5.1957)

V sousední Olešnici jsou všichni členové místního národního
výboru noví. Tam jsou utvořeny pro volby obvody pro 15 členů.
z Dolní Olešnice byla na kandidátce kapitána manželka
Bedřicha Smoly - Marie Smolova čp. 29 a v roce 1904 naroz.
zvolena však nebyla, obdržela z 35 hlasů jen 5. Za 14 dní byly
v témže obvodě volby nové a tu zvolen Josef Čenbeck z čp. 42 a
v roce 1924 narozený. Pozavadní tajemník Salač není ve
výboru. Tajemníkem je Michalík a předsedou bývalý od
finanční stráže Studlík.

A ještě mlynář Hubálek.

27. května 1957 byl Jan Pola z Olešnice s povozem s obilím
ve mlýně v Ohnišově u Hubálka a vezl lidem, rolníkům
samozásobitelům do mlýna obilí ku semletí na mouku,
ve mzdě nyní mzda se vybírá v obilí. Vezl převážně žito
to k semletí na chlebovou mouku. Mlynář Hubálek, mladý
to však nepřijal, že to prý nebylo patřičně suché. Nám
pro Okt. Boží 250 kg. A 19 června zavezeno to samé obilí do
nového města Mat mlynáři Horákovy, bez nejakého sušení

a tady to bez všeh námitek vzali. Tak Ohnišovský mlý-
naři, mladý Hubálek ubohý lid terorizuje (na léta nemají)
provedl to již opravdu. Stěží trvdo budnena za zaznamenání

Penále.

Zavedly se různé daně, jako domovní, zemědělská, živno-
stenská a jiné. Někdo na daně nemeč, jiný platil leda
byle a někdo neplatil vůbec. Finanční úřady zavedly
tak zvané penále, to jsou vysoké úroky za dlužící
daně, za zpětná léta 1954, 1955 a 56. Mnohý to zapla-
tit nemohl a také mnohý jak uvedeno, platil remíčel
skou a domovní daň ledabyle, tak toho mají na krku dost
Tak Adolf Hanl v Dlouhém měl platit 1.900:- Kčs, Jos
Smajda v Dlouhém 400:- Kčs, v Olešnici farník Sauer 3.000:- Kč
lidé na to ztratají, že jest to nesmírné a nespravedlivé.

V Olešnici finanční revize.

V Olešnici na místním národním výboru, byla koncem
srpna finanční revize, revident známý z Valky Mikulka
z Opavy a shledán manko 9.600:- Kčs od bývalého
výboru, vedl tajemník Salač, pochází z Lovu do
Olešnic byl dosazen v roce 1952 jako politický tajemník
Při volbách letos 19. května 1957 se již nedal volit tudíž
již v národním výboru není, chodí na práci do Velo-
družstva, má za ženu Mucrovu z Olešnice je zvrhlý.
Uvolil se, že bude manko splácet 400:- Kčs měsíčně.

Špatné žně.

Špatné jsou letos 1957 žně, je konec srpna a jsou dosa-
ženy žita, obilí je zralé ale pro velmi nejasný čas se mabo-
cené. Teprve po 4 září proskočilo několik pěkných dnů
až do 9 září, neboť počas trval od Clemenského posví-
v plném proudu, u nás však pod lesem a vrbce jinde
ve stínu uvarby, neboť se čas zase ve středu 11 září po-
kazil a zase prší. Tyto zbytky osa se dokončily teprv
prší brambory 3 října, kterýmž dnem se žně končí.
Ovoce byl všem hrozně nízký počet po polích, ale zádné do-
chly nebyl. Se zněmčil nás urazumí i statní statek

který na sv. Václava má vše venku i v polohách na slunci
celý velký kus ovsa je venku, spousty černé promoklé ze
částem sýpna, osení, že moka, nedoschlé.
Poznámka z 28 září. Špatná vyhlídka, stále prší, ne-
mě sklizen ještě ves, myslí se máme za žrozy, kterýmž jar
nebo žita a len, není kromádka hnoje na poli, celý
rozmočeny v Dlouhém ve státním statku, mají celý
velký kus ovsa venku, je posečen a ve snopkách a
i nad pachovou k N. Hradku jsou kupy sběl statku.
Jinak hospodáři nižší mají pro žnichy, ale do kopců
žně uvazly. Lenovzdělaný je již zpuchřely.

Brambory domu pěkně.

Teprve 4 října se udělal pěkný čas, který potrval do konce
října nebyly ani smazy pěkně se letos sybírály brambory.
Hlavní sběr průměrně byly větší, ale málo pro hatí 2-3.
Předepsaná dodávka (u nás 20-q) se splnila všude.

Očkování a klasifikace dobytka.

20 srpna 1957 byl všeobecně očkován tuberkulinem dobytek
hovězí je to zjišťování tuberkulózy u hovězího dobytka.
21. listopadu 1957 se prováděla klasifikace hovězího dobytka
ve všech chlévech, nejlepší klasifikován A, špatnější B, B/1
B/2, C, a D to byl nejhorší (u nás 3 kusy B/2 1 kus D)
25 listopadu 1957 očkován dobytek proti slintavce i kozy a pes

Změna v duchovní správě.

14 září 1957 odchází z N. Hradku všeobecně oblíbený kněz farář
dp. Karel Filip. Je v roce 1915 v Přibyslavi na Českomoravské
vysočině narozený syn malorolníka a domácího tkalce, má
bratra Jana, profesora bohoslovní v Jičíně, naposledy působil
byl dosud v Přibyslavi, tam byl 1942 narozený a měl pěkné nás-
tavě několikrát na Hradku služby Boží a kázání. Filip bratři
měli svobodnou starší sestru Hadlel, ta vedla i s matkou pana
farářů dp. Karla Filipa v N. Hradku domácnost na faře
9. farář Karel Filip odchází daleko na nové působiště do Lovených
Jeseníc, je tr asi 1 hodinu cesty přímky za Čáslaví. Na Hradek pří-
šel z Náchoda, byl tu působit v N. Hradku od 14 července 1944.

Odchod tohoto kněze litovalo všeobecně, hlavně se o tom mluvilo v Bukovci živě, velmi pobožný dědek při kněžském smutečním projevu nahlas plakal.

Jak se vyprávělo v Novém Hrádku v Zipci, byly v jedné přízemní chaloupce (mad Jeřábově) ubytovány dvě 3 řeholní řádové sestry a vedly tu své pobožnosti, ač to jejich muky zakázáno, sestry jménem Šťastná, Prutová měly tu oltář na půdě, křížovou cestu, šinak chodily do práce do tkalcovny dělat. Šťastná obsluhovala 8 nemohoucích starců. Sestry byly oslavovány a potrestány sedm, jedna obdržela věznění 4 roky, dvě 3 roky a třetí 2 léta. Dle časopisu „Pochodeň" jim byl kladen za vinu zahraniční styk u nás s nedovolenými náboženskými spolky, které měly také předpoklady a nevyhnutelnosti války a že mely také předpoklady a nevyhnutelnosti války a že chápou kněz a nehlásil to, tak prý byl potrestán. Dle domněnek lidu měl snad o protistátních zvěstech od-

Nové přicházejí duchovní správci se jmenují Bernard Toman, je 20 ledna 1917 v Pastvinách Bohus Zambeck narozený poslední působil v Bubenci za Jaromeřicemi.

Neobsazené prázdné farnosti.

Od tohoto času (září 1957) je také nové uspořádání působení kněží v upražděných okolních kostelích. Tak Nové hrádecký kněz z farář Filip měl dopustit přidělen Slavonov, kde kněz farář Pavelkovi z Nového Města nad Metují s děkanem Čápem, který přišel z Červených Janovic, za něhož tam dosáhl Novohrádecký p. farář Filip a Novohrádeckému novému knězi Tomanovi přidělena Olešnice. Olešnici zastával kněz Sedlonovský kaunník Oldřich Hlinych, tam byl přeložen do Náchoda a Sedlonovské farnosti přidělený Dobřany. V Sedlnově je nový kněz Mauk z Třebechovic. Dobřany obstarával Bystřický kněz tit děkan František Mimra, který ze správy farnosti suspendován a sem do Bystřic dojíždí děkan z Dobrušky

Sčítání ovocných stromů.

3 září 1957 se provádělo sčítání ovocných stromů. Jabloní (10) Hrušní (5) Švestky (2) Oříšek (1) Třešně uvádělo žádný (7 do 10 let) (8 nad 45 let) (Celkem v nás 18)

Provisorní elektrika.

Obec naše Dlouhé Rzy je zelektrizována jen z polovice. Tuto vymoženost má od r. 1933 jen hvozní polovice obce a to vymožením Josefa Bartoně. Elektriku má čp. 7 Marie Martinková a Adolf Hanl, čp. 34 Jan Láb čp. 2 Anežka Čápová čp. 1 Petr, Chaloupka, čp. 12 Vendelín Bek čp. 3 hajovna hrazný Jos. Štěpán, čp. 13 začínající stálý stálý fauna Dlouhé čp. 14 Anežka Krahulcová, čp. 36 Marie Čápová čp. 23 Josef Šnajdr čp. 24 František a Emilie Hanlovi, čp. 21 Josef Čejnar, čp. 22 Josef Zelený, čp. 25 prázdné po vápelových čp. 26 Anežka Dohlová, čp. 19, 29, 30, 42 Kotavorna mlýn mitra Julia Fučíka Dlouhé Rzy, čp. 18 Marie Knourková čp. 32 Pavel Čtmetálek, čp. 40 Josef Falta, čp. 35 Tábor stavbařů kraje Králové Hradeckého čp. 38 Josef Vondrejc ostatní čísla elektřinu postrádají. Byla sice vyměřena v roce 1956 elektrika také i kostarním číslům po obci i na končiny Hradek a Sněžné ale nestavěla se.

Když v tomto roce Josef Falta z Dlouhého č. 40 byl volen do krajského národního výboru a chtěje se vykázati poněkud nějakou prací a činností jak se na Volnadě a v přilehlých číslech Sněženských končin mezi pokrokovými průkopnými zakládati Jednotné zemědělské družstvo, toho času z vyšších míst propagované. Aby těchto několik chalupníku, přivázně mezi sebou zpřízněných lépe podchytil a spojil, zavádět dříve k nim do těch chalup prozatímní elektriku, nastrkali bez mlhy do země bidélka a hrázky na ně navěsili bez všech izolátoru dráty a tak vedli proud od Falty čp. 40 po Volnadě přes louky do čp. 28 Klamtom, odtud přes vřesy do Polunek k čp. 30 Ferdinandu Čejnarovi, odtud do čp. 88 již ve Sněžném Mravenci a konečně do čp. 100 Anežce Čejnarové a 116 Hedvice a Janu Šuhovi. Ot světilo se na Faltovy hodiny. To byl plnil Falta náběh k založení JZD, sám ale do družstva jet vstoupit nemínil, tam nastrkoval jen ženu. Po tomto prozatímním zavedení elektřiny byla zřízena podobným způsobem natažením drátů od Kašparovy vilky čp. 14 ve Rzech do čp. 15 ve Rzech Antonínu a Anně Bořovým postavením 8 žádných sloupů s izolátory. V tom ale brzdil závistivý soused Josef Hamerský, přeskakoval Kašpara, byl několikrát v Náchodě, aby Kašpar tomuto připojení zabránil. Kašpar však prohlédl nepěkné jednání závisť a lakotu Hamerského tak na Hamerského hledal a posvícení lidem

v čp. 15 dopřál a tak se osvětlení elektrickým světlem do čp. 15 uskutečnilo a 6. října 1957 tak proudí elektrický proud 220 voltů a 6 lampami na Kašparovy hodiny. V čp. 15 měla také své hodiny, ale ty nejsou cejchovány. Přípojku od vedení Kašpara ku čp. 15 postavil a materiál obstarali Josef Hala a Lad. Mařík oba z Nachoda.

V Dlouhém založen státní statek

V týdnu po 10. březnu 1957 byl v Dlouhém založen státní statek s centrem čp. 13 v Dlouhém, které místo to posud obývají a zbytky jakési správce starý Hartmichové. Těmi odsunuti po komisnácích majetku ze Sedlonova se synovcem Františkem Hartmanem. Byli tu zástupci Smíčkého soudu s geometry a kartografy po 3 dni, změřovali, měřili, kreslili, přebírají v celku „Velký kus“, nejlepší pole v Dlouhém jsou to pozemky od čp. 25 Vogelovy, od čp. 23 Šnajdrovy, od čp. 24 Hanlovy, od čp. 22 Zelenýho a od čp. 26 Pohlovy a náhradou dávají těmto (Šnajdrovi, Hanlovi a Zelenému) pozemky od čp. 36, jsou to nad školou opuštěné po Čapových Hartmanové. Tam jmenovaně jejich pozemky za tyto. Dále přibírá statek prozatímně! jen na 1 rok pro dělníky pozemky na smíchu k tak zvané „Pačkově“ jsou to pozemky nad silnicí k N. Hrádku: Kralusové od č. 14, Bekovy od č. 12, Čtvrtečkovy od č. 1. Vernerovy od č. 16 a Mýlovy od č. 18 a dávají náhradu Bekovi a Čtvrtečkovi od čísla 6. „U hranic“ Vernerovi a Mýlovi Hartmanovo od č. 36, které číslo nese tu pozemky na Novohradském katastru „na Pačkově“ a pozemky Šiaplovy od č. 17. A tak jsou nuceni majitelé arondací zabraných pozemků hospodařit na jiných za náhradních pozemcích ovšem jen prozatímně.

Pokud měli Hartmichovi ze synovcem Hartmanem, 1933 nar. z nerajištěných pozemků, jen nepatrný kontingent, ku příkladu jen 1.200 litrů mléka, tak se tu drželi, ale když byl kontingent na rok 1957

předepsán jako ostatním, podle stejné normy, tak hospodářství František Hartman vbrce 1933 narozený ženatý, mladý člověk, přišel z války a má za ženu Maďarku, dobrodruh, nechce hospodařit, hospodářství skládá a že jde pryč. Občané sousedé nemohou jeho pole rozebrat do 15 ha a tak to přibírají a pozemky kolem zabírají státní statky.

V týdnu po neděli 17. března 1957 a ještě před touto neděli, zrána po mšení státní statek odcelení Sedlonov viz na „Velkém kusu“ pásovým traktorem, prastarý příkop mezi poli, na jedné straně Vogelovými č. 25 Hanlovými 24 na druhé straně Šnajdrovými a Zelenýho č. 23 a 22, ten příkop široký rozorán. Dna totiž nuby lastkem nikde podrobnými práce hotova, byla to samá stiniska a zříceniny (byl špatný hvozdník) a zase rozjíždí nad budovami statku k Pačkově. Také tu není podrobnými práce hotova. Ve statku dnes posud 10-12 kousků dobytka a 2 koně s kterými prý mají Frant. Hartman jezdili a prý mají tato poslední zimu zde „travil“.

21. března 1957 obdržel majetek města Petr Čtvrtečka č. v roce 1932 narozený ženatý bývalý (s matkou Annou rozené) ze kterých pozemky, které dosud obhospodařovali ve výměře 10 ha, 53 arů a jim se živým i mrtvým inventářem odebírají, vypravádají jim další na nich hospodaření a vše přidělují ke státnímu statku. Tím je toto místo celé mého obytnou místnost, tudíž i stáje a stodola zlikvidovány. Mimo toho 1 pracovní síla (Petr Čtvrtečka) přidělena na práce u státního statku, která tu musí pracovat za mzdu. Dobytek 5 kusů, z toho 3 krávy hovězího a 2 koně odebrány, postupně 3.000-Kčs ročně proplácený nejednou za cenu 4-5-Kčs za 1-kilogram živé váhy. Pouhá malá zahumenka pro chování 1 krávy. V hospodářství čp. 1 se chovalo vždy průměrně 6-7 kusů dobytka hovězího, 1-2 koně, 2-4 prasata. V roce 1945 bylo obydleno čp. 1 šesti lidmi jedné rodiny v čas zabírání němci 6 lidmi.

V měsíci dubnu 1957 přišel do Dlouhého na farmu státního statku nový správce, říkali mu farmář jménem Bedřich Průdek, 1926 narozený se ženou Marií, přišli z Hodonic se svobodným údržbářem Frant. Ptáčníkem 1931 nar. z Slovenska, truhlář. Tohoto času (v březnu 1957) je u nově založené farmy státního statku v Dlouhém 46 ha z pozemku z toho na 30 ha orné půdy. V této

výměře jsou zahrnuty všechny pozemky, které náležely
k čp. 13, to jsou ty, které skupoval Bartoň as 10 ha, od čp.
čp. 25 Vogeltovy 6 ha, od čp. 19 Svěšinkovy 2 ha 85 a, od čp.
20 Dvořákovy (Balcarovy) 3 ha 45 a, od č. 36 Čápovy-Hart-
manovy 7 ha, kterých bylo zatím použito na výměnu,
od čp. 9 Otrubeckovy 10 ha 53 a a jiné, jsou to pozemky
3 poslední dostalo výměnou pozemky na Hradeckém
od čís. 36 ale ne takové velké. Též pozemky od čís. 14
Hrabalcové 2 ha 60 a. Vroce 1945 chováno na těchto
pozemcích na 40 kusů hovězího dobytka, 5 koní
14 prasat. Budovy farmy byly přes léto 1957 značným
nákladem opraveny a upraveny zvláště stáje no-
vě oplocený výběhy a v upravených stájích je během
léta 1957 zde ustájeno 47 hříbat, 3 starší koně a cho-
vá se 1 krásný. U vchodu do dvorce hudovyla na pilíři
přibita plechová tabule s nápisem: „Velkovýkrmna
Smiřice, národní podnik oddělení Sedlenov, farma
Dlouhé. A jsou tu stále zaměstnáni: Výše uvedený far-
mář Bedřich Průšek 1926 v Horním Boru narozený se že-
nou Marií nar. 1924 v Horních Bukovicích, dělnický Franc.
Ptáčník 1931 nar. v Suché nad Labem svobodný. Dále
Josef Šimpík nar. 1939 v Kostelci okres Chrudim svobodný, Václ.
Dolínil nar. 1941 v Lánech okres Kolín svobodný,
1942 v Komyně svobodný.
Dále Petr Chrtecka nar. 1932 v Dlouhém č. 1 ženatý bydlí
dnna a Oldřich Všelu nar. 1910 z Dolní Olšnice č. 37 a rozvedený.
Stará Hartwichová Antonín nar. 1890 a Marie nar. 1893
a Morganzová Emílie nar. 1895, synovec Franc. Hartman
nar. 1933 se ženou Marií, kteří sem přišli jako odsunuté
němci ze Sedlenova jako pracovní síly 1948 v květnu se
nyní přistěhovali do uprázdněné Chalupy č. 36 pro
čápových - Hartmanové.
Úpatný rucas 1957 postihl také první úrodu ovsa na
farmě státního statku v Dlouhém. Mají tam celý „velký
hus" ovsa posečen a ve snopkách, je již Václavě a ovs
vymohlý a černý, snopky se válí po poli po břehu
a cestě jako hnůj, prodažky se přihadaly na zemi
plno zrní. I nad Pec horou k n. Hradku jsou hnupy obilí
na poli náležejíci stát. statku. Hospodáři nějaký a i
ostatní v okolí mají již po zrních, nikomu jen uvařil ně-
jaký stinný kout a také ruč vázky vzhůru do kopců.

na louce ve Plánci v Olešnici musila farma z Dlouhého pra-
sec na podzim v měsíci září za na Všerady tam ještě byly
kupy sena domu nevezeného.

Zakládání zemědělských družstev.

Včase začátku měsíce října do 13 mnoho se hovoří o za-
kládání jednotných zemědělských družstev, vždy skoro
ho mají, ve Smiřicích, v Týnu, Bystřici, velký nátlak
všude slibování, přesvědčování, vyhrožování, pokuty
pro nedodávky. Též na Náchodsku velký denodenní
nátlak, každý den jezdili od okresu, činili nátlak mu-
tili až lid z Broumovska se dal přemluvit a k založení
přistoupili. Zemědělské družstvo založili v první polovici
října v Jizbici, Borovém.

Začátky zemědělského družstva v Dlouhém.

V naší obci velmi se namáhal Josef Falta, letos nově zvolený
člen krajského národního výboru z Dlouhého č. 40 v roce 1920
narozený, neškolený (jen obecnou školu) nezemědělec bez zamést-
nání, který a dostal k lidové straně za tajemníka (na chvíli)
která ho postavila na kandidátku ve volbách do krajs-
kého národního výboru. Falta se chtěl zavděčiti a splniti zá-
vazek, usiloval, když se mu nepovedlo - neměl důvěru -
by založil jednotné zemědělské družstvo jak se patří v celo-
státním v celoobecním měřítku, usiloval o slepení malič-
kého vesnického průbuzenecky a národnostně spřátelného
družstíčka zemědělců, chalupníků, z 5 chalup ze 3 vemic
které předem hledil spojit zavedením elektrického světla
natažením po tyčkách obvyčejných dřevěných; bylo to vše však
jak se později ukázalo celkově obce a zemědělců v obci k úkoz
spolupráci jak k založení jak se patří skutečného velké-
ho JZD nedošlo, stala tu vcelku překážka: JZD tu bylo a
nikdo do něho nechtěl ze nemohl již z patřných důvodů
vstoupiti a oni v založeném přátelském družstvu těchto
mezi sebe nechtěli. Faltovo malé družstvo bylo samo pro
sebe, pro nikoho jiného.

Založení JZD v Dlouhém.

Založení jednotného zemědělského družstva v Dlouhém.
Bylo to v pondělí 14 října 1957 před večerem sebral se zástup
6-8 pánů v Polumkách po Polumeckých polích, Mazrá-
nově cestou od Mazranova stavení č.p. 88 do zadu na pole
v Dolcích pod Čihadlem na Mazránu kopec, kde se
nad Popelkovu chalupou furt Borovinou zhatili zmize-
li. Dle rozhovoru a hlasu bylo pozorováno, že mezi nimi
se pachažel Josef Falta a hodně nahlas a nijno mlu-
vil jakési s nadšením v pozdějším náladě z Vohrady ješ-
tě svobodný v roce 1928 narozený Jiří Klamta. Byla to ho-
mise od zemědělského odboru od okresu pánů, nejsnáze
mezi nimi Ant. Sotola, doprovázená Jos. Faltou a Jiřím
Klamtou, ti úředníčtí od okresu přemlouvali o tom, že
by se tady družstvo, když to zde by bylo malé, a zmeškalo
všemi mohlo založit. Do tohoto jednání v pátek 18 října
1957 k večeru bylo teplo a klidno, chodil jsem po venku a
když se úplně setmělo, je slyšet v Polumkách, třeba se by-
la tma nebývalý rachot motorky - motocyklu a od toho
směru vycházela záře, nikdo tu na motorce nejezdil, ny-
žádný jen z Vohrady Jos. Falta. A co to vlastně bylo?
Zjistil se že Falta s Klamtou měli tajně svolanou v
hostinci u Andrse schůzi, ku založení jednotného
ho zemědělského družstva a Falta k této schůzi svážel cha
lupníky, kteří zdě vstoupit do družstva. Falta jel s nu-
kem až na Skutiny Čejnarovým čp. 100 Sněžné a od-
tud Čejnarovi kaštého vzlát - Matěje Smrčka a zpát
Adolfa zavážel do tajně svolané schůze, pořádané ve Rauch
u Andrs. Byli svezeni Ferd. Čejnar Dlouhé 30, František
Marvan Sněžné 88, Smrčka Adolf Čejnarův Sněžné 100,
Jan Suk a Hedvika Sněžné 116. Ti se tu založili JZD. To
zpozoroval Jos. Smrček ze Psí č.p. který sem ač pozván ne-
byl přišel a když viděl že se zakládá JZD úpěnlivě prosil
by ho také za člena mezi sebe přibrali. Po delší poradě ač
sheradi na přemluvu přítomného zástupce okresu soudru-
ha Antonína Sotoly z suchoti družstevní Smrčka do
družstva vzali. Tak je věci milý a budiž pro paměť
budoucím zaznamenáno.
Chalupníci a zemědělci z Vohrady, Sněženských končin
z Polumek, Skutiny a 1 ze Psí založili prosebe Zemědělské
družstvo. Vesnické okresní noviny „Průkopník" číslo 43
přinesl 24 října 1957 na první stráně zprávu o založení
u nás Jednotného zemědělského družstva, které zní doslova:

Okresní venkovské noviny
Průkopník
Dobruška
24. října 1957 Ročník VIII. Čís. 43
Cena 20 hal.

Družstevní rodina stále roste
JZD obhospodařují již 55% zemědělské půdy
z krajský plánovaných úkolů
Socialistický sektor dosáhl již 61% veškeré zemědělské půdy v okrese

53. družstvo v okrese založeno v Dlouhém.

Ani hranice katastru nebrání zemědělcům ve sdružování se ke společnému hospodaření.
V horské obci Dlouhé nebylo s JZD ani počítáno. Zemědělci se sami přišli a požádali o ustavení družstva. A tak se v pátek 18 října 1957 sešlo (bylo svoláno pozn. pís.) 13 zemědělců na ustavující schůzi. Základ družstva tvoří rolníci z obce Dlouhé (pozn. jsou 3 zájmena 12 ha 48 a) a přibrali do kolektivu zemědělce ze Sněženských končin (pozn. 3 zájmena 25 ha 94 a). Dohromady budou hospodařit na 43 ha zemědělské půdy. Zvolili si pětičlenné představenstvo. Do čela družstva byl jednomyslně zvolen mladý hospodář Jiří Klamta, který bude současně agronomem a zootechnikem. Správný chod hospodaření bude sledovat revizní komise jejíž předsedou je František Marvan.
Fakt to, že družstvo v Dlouhém je nejmenší na našem okrese věříme, že nebude mezi posledními. Hned na ustavující schůzi projednali společné ustájení, zastavení pastvy a organizaci podzimních prací. Zrodu nového družstva byli přítomni člen krajského národního výboru s. Falta a člen ONV s. Trinta (okresní tajemník), kteří slíbili družstevníkům účinnou pomoc a jistě ji nezklame.
Boček.

Opis z časopisu „Průkopník" tak to napsal

Seznam členů zem. družstva			Zem. půda	Orná půda
1. Jiří Klamta	Dlouhé 28	nar. 1926	7·05 ha	3·27 ha
2. Jan Suk	Sněžné 116	„ 1906	7·61 „	4·50 „
3. žena Hedvika		„ 1911		
4. Smrčka Čejnarova	Sněžné 100	„ 1904	9·17 „	7·50 „
5. syn Adolf		„ 1933		
6. Ferd. Čejnar	Dlouhé 30	1895	3·61 „	1·80 „
7. žena Ludmila		1895		
8. Emilie Faltová	Dlouhé 40	1924	1·82 „	0·96 „

9. Josef Smrček	Rez II	nar 1887	3·19 ha	1·29 ha
10. žena Emilie		" 1891		
11. Frant. Marvánů	Sněžné 88	nar 1900	9·16 ha	6·44 ha
12 žena Marie		" 1899		

Celkem půdy 41·61 ha zem. 25·76 ha orn

Členové družstva uvedení pod běžným číslem: 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11 a 12 jsou všichni vespolek bližší zpřízněni, tak proto hranice katastru nehrála. O založení družstva se zasazoval člen K N V nezemědělec Josef Falta, členem je jen manželka Emilie. Ještě toho roku 1957 v prosinci přistoupil ke nově založené zemědělské družstvo 1 pár lehčích hnědých černých vraníků s malým hřbetem od rolníka V. Hanuše z Bílých Vrbných za 12.500 Kč a jumak nic z Chmelíkova za 4.000 Kčs. Hnůj jsou nuceni jíž v Marvánově chalupce tohoto času č.p. 91 Sněžné. (chalupě vejměnitelka platí k č. 88 Sněžné. Příští rok začnou se stavbou na Vohradě společného kravína a drůbežárny, tu u čp. 30 v Dlouhém.

Požár v Mokrém.

V den 28 října v pondělí - den závodních - v obci Mokrém u Opočna vznikl v hodinách JZD požár a shořela tu velká stodola a stáje s hnojem. Shořelo 17 vagonů sena. Do vyjevení členů hasičského sboru z vesnice Láníka Žilvara na hasičské schůzi v Dolnůvce, když v Mokrém u JZD hořelo, členové sedět v hospodě a hráli karty, zatímco se hasiči u požáru namáhali a pachtili.

Vojenské cvičení.

Na vojenské cvičení. V pondělí 14 října 1957 v 7 hodin odešel Josef Goš, ze Rtí č. 15 z roku 1925 narozený na vojenské cvičení do Jaroměře na 56 dní, přišel 6. 12.

Chalupy mizí.

V týdnu 21–26 října 1957 se bourá starodávné stavení čp. 29 v Dlouhém, Pauzova chalupa, na dřevěné mariánské sloupě z roku 1948 zemřelém Josefu Pauserovi. Chalupu koupil Josef Vondrák z Dlouhého č. 38 jehož dcera Blažena vdala Pauserovy syna Františka. Stavení bylo stavěné ze dvou částí: stodůlka, chlévy komora, chodba z kamene, opředu 1 světnice, ze tří stran obroubená ze dřeva, tesaných trámů. Nad těmito jmenovanými místnostmi byla budova zastřešena hambalkovým sedlovým krovem, pokrytá celá slámou. Budova stálá v obdélníku 8 m krát 14 m, obrácená okny k východu. Chalupa byla od 18 října roku 1952, tudíž 5 let prázdnou. Poslední její obyvatelé byli vdova Marie Pauserová nar. 1891 a její syn František nar. 1926 a vystěhovali se odtud po svatbě-oženění Františka Pause do čísla mlýna čp. 2 ve Rzech. Chalupa byla postavena v roce 1852 otcem Alžbětou Dostovou po požáru.

Hostince v Dlouhém a ve Rzech

V obci Dlouhé-Rzy se nachází 2 hostince: otcovy Čtvrtečkové v Dlouhém čp. 1 a Josefa a Marie Andrtových ve Rzech 27 jsou to posud oba soukromé podniky, jedná se o převzetí jednotné spotřebních družstev, ale všechna k tomu jeden ani druhý obnos by mohly v jednotě prosperovat a na obě se vydělat. A tak zůstávají oba v roce krokem podnikání, ale jsou jim předepisovány vysoké daně, tak že jsou chyby rozdělit to jeden jak druhý vydrží, hovoří se o sloučení jednoho hostince, není se kterého.

Počasí v roce 1957.

V lednu

Měsíc leden začal s tichým mírným počasím, prší mrazivým tichým sněhu málo. 5 ledna prší a zase příští týden to samé mírné počasí, bezvětří pro mrazem, teplota 4–6° pod 0 v polovici ledna 14 a 15 jsou 2 dny bouřlivé, severák, vánice při 10° mrazu, hopce vyrazily sněhu prostě, mlh v údolích, dále počasí se zlepšuje teplejší 4° pod 0, 21 ledna polámě zase další 2 dny jasno a mrazíky dříve končí měsíce je oblévá go málo pod 0 a kolem 0 trochu se přičiní mlžit.

V unoru

Únor začal mokrou, prší, asty blátivé, smíh z hor utíká do 16 února mírné počasí přeprchy, teplota kolem nad 0. 16 února prosněží ráno 6 hodin a zase mírné počasí slabé poprašek, místy sníh bez sněhu, ku konci února z 25 na 26 ve přechumelko 10–15 cm

Měsíc březen

Začátkem března jasno přes noce mrazíky bez sněhu z'en zbyl 8. března přišlavo, ledovka přes polovici měsíce počasí má proměnlivé, mrzlo jelmo mírně a zase jasnějí a t. d. 18. Března na večer sněhovka, vítr vzal z Borového Trnečkou stěchu a v Polomce kalvárii do stromu, přes potom do 27 pěkně, slunce večno, kew kona měsíce sněží přišlavo.

Duben

1. dubna oblačno, lidé dokaží v poli, prodzimní práce v zimě nelem vše pro pučány zanechané, 2 dubna prší a zas mrzne po 3 dne pěkně v neděli 7 prší a dál do polovice dubna přes den pěkná, ale přes noce mrazíky 3-5° pro 15 dubna poletuje sněhy, lidé mají na poli zasetr. Velikonoce 21 a 22 dubna jasno za hovánek, přes noce mrazíky 2-3°, slunko svítí ale na větřiku chladno. Na Velikonoce jasno a zima, 22 prší do 23 pěkně teplo, lidé nejí 27. dubna prvně kukačka. V týdnu od 22-29 dubna sněhu na severu a v zimě nebo kometa, ale jen slabě okno měla as na 2 metry 30 dubna prší.

Květen

Máj po neděle 5. května pěkně. Lidé mají obilí zasetr bez ze země a sazíce. V pondělí 6 května ráno na 10-15 cm mě hu teplota až 2° prod 9, 7 a 8 května mlhy - sešel do 19/5 pěkně, dobře se dosázelo 15/5. Po 19. květnu proměnlivo 24. května prší, ku konci měsíce přes noce chladno a mra zy 1° přes den 7-8° tepla, 28. května ráno mráz jedinký hu kna května vítá od severu jasno a chladno to až do 29. května potom hezky

Červen

Ze začátku hezky teplo až moho 5 a 6 přepršky potom hezky, 9 a 10 června Svatodušní svátky. V neděli přes den hezky prší noc bouřka a lijavec a v pondělí svatodušní zase hezky. Celý týden po svat. svátcích hezky, upravují se brambory, lidé začínají sušit, v neděli 16 června v Olomouci prší, pěkné sušil se. Do 19 června stále hezky, 20 čtrtek Boží tělo nesvěcené, pod mrakem a přešlo. A zase přepršky sušit a nedá. 24 června k večeru od hor vítr, mlha blízko se as bouřka, přes noc se lilo do 28 oblačno, vyjasnilo se a 29 prší a 30 června zase hezky sušil se.

Červenec

První týden v měsíci červenci do 7 bylo pořád vybráno hezky přílišné horko, teplomě přes veden vykazoval 43° C, dobře se sušilo, ale sžatině seklo bez rosy sušily se i hory i luka

v noci na neděli ze 6 na 7 po druhé hodině velká bouřka a blesky byla blízko s deštěm k ránu utalo a na neděli zase hezky, v pondělí 8 července do 2 hodin slunce, oblačno k 5 hodině bouřka lijak přešlo do 18 hodin. Do 12 července přišlavo, 13/7 pěkně, 14 neděle prší (v 4. hodině prší, 15, 16, 17 přišlavo, 18 rovněž 19 hezky, 20 přepršky, 21 v neděli proměnlivo do konce měsíce přepršky.

Srpen

V měsíci srpnu prvních 7 dní ani nekapko ofnavcu pěkně dobře se dosušilo, 8 srpna spadlo, 9 pěkně, 10 prší, 11 ve středu pršet, lidé sečou ječmínek žita. 12 srpna za svítání se přikna la bouřka s přeškou, přes den přepršky pak přeška po 2 dne pěkně večer prší, na svátek nanebevzetí P. Marie pěkně, 16 celý den prší do 20 proměnlivo s přeškami a mokro, 20 pěkně, 21 a 22 přeš vo 23 pěkně, 24 na Bartoloměje kritický den, zpolední lijak vichřice přetrhala stromy, 25 srpna v 3 ráno pršet celkem pěkný den, lidé rovnali po poli rozházené snopky obilí, mnoho pa náku po poli, 26 ráno přeška, pěkně a zas přeška. 27 do 4 hod. pěkně potom přeška, 28-31 srpna přepršky. Doma jen větr.

Září.

4 dní proměnlivo, do 9 hezky, lidé hodně shlízeli obilí na 10 prší noc hodně prší přes den slunce 11 září dopoh hezky od 4 hodin prší, přes noc se lije, 13 a 14 prší celou oblačno na noc přes 15 září přišlavo (neděle) 18 do 20 září celou přišlavo, 21 září pěkný den, ale ku poledni 22 se lije, nemohlo to splatit, 23 a 24 září prší a prší. 25 z rána slunko, lidé obrací obilí, 27 září ráno vybráno a bílý mráz, odpoledne se mračí, na Václava přepršky drobně prší. Na povečeří 29 září drobně prší i odpoledne hustěji

Říjen

října od 1 na 2 přes noc mráz jedinký, přes den slunko ale moko v 1/2 2 na 3. mráz přes den jasno, vzkali ještě oves 130 mopu byl velikýa mnoho po poli, 4 přepršky, 5 pěkně, vybírají se brambory, 6 října neděle oblačno, noc napada, 7 a 8 října pěkně lidé v bramborách. Do 20 října pršet pěkně, lidé v bramborách. Do 20 října prší pěkně a ne zima, dobře se vše de vybíralo. 20 října k ráno zamrzačeno a mlhy, přestávkami Do konce měsíce, obstojný čas někdy mlhy, oblačno a zas slunko pěkně se dělá v poli prodzimní práce.

Listopad

je listopad stále obstojný čas, žádná zima. Proměnlivo někdy zama-

Číno mlha a zase oblačno pěkné teplota 12-14° příští neděli venku pěkně dělat v poli a jiné práce, 6.7.8 listopadu mohlo se dělati bez kabátu. 9 list krásný den. 11 listopadu na Martina, byl v počasí obrat. mrhá, studený vítr od hor a mužilo. 12 s přeháňkami studený vítr, 13 list. studený vítr od hor a sněhu to polevilo, mohl v poli dělat. 14 list. z rána umrzlo k poledni mrakem, klidno 3-4° tepla, oči se. 15 a 16 list. studený vítr od hor a chladno, 16 a 17 list slunečno ale chladno, teplota na slunci 3-4° v noci 1° pod 0. 18 a 19 list. pod mrakem chladno je 1° pod 0. 20 list. neděle pod mrakem chladno, teplota 1° nad 0. v Pluhem měli hon, 2 zajíci 1 liška. Po 24 list. mráz pouští vločku mokro. Dotáhnu 24 list. a padá sníh, 30 listop. sobota, mráz 8° pod 0, padá sníh, zastavena práce.

Prosinec

1. prosince neděle, sněžení jasno, teplo 2° pod 0, sněhu je 10-15 cm potom pod mrakem, obleva, smrk tajo. 4 pros. pod 3-4° nad 0 K neděli 8. pros. zase přituhuje, ze soboty 7. pros. na neděli jsme kance s větrem od západu jíte v neděli dopoledne potom dělat v přírodě. Potom se zase ochladilo 9-11 prosince vítr od jihozápadu, teplota 4-6° pod 0, 13 prosince se otepluje a 14 prosince přituhlo. na neděli 15 prosince zase přituhlo zase zima 5° pod 0 vítr od severu, sněhu 5-10 cm Ve Svátečním jar. Stárek mlel pořád. A zbytek prosince až do konce počasí stále stejné pod mrakem, nic nepadá, slabá pokrývka sněhu přituhlo, teplota nic pod 0 ale většinou nad, teplo až na 10° mrazu. Vánoce jsou 25 ve středu a Štěpána ve čtvrtek, Sylvestra v sobotu. Vánoce jsou celkem hnusné, nový měsíc 31 prosince a první čtvrť 29 prosince.

Plukovník Šlajs píše.

Plukovník čsl. vojska Josef Šlajs t.č. ve výslužbě, který bydlel za okupace hraničními v Dlouhém u Stříbra odtud v r. 1945 vystěhoval do Náchoda, odtud po nějakém čase do Kašperských hor a zase odtud do Zlatých a nyní stěhuje lístkem ze 10.7.1957 z Prahy že má novou adresu: Praha Dejvice-Buquetská. A proč se stěhuje? Dcera Alena narozená 1927 má dítě bytu (Brabenec) a dle toho, kde má tento příbuzenstvo rodina se stěhuje. Plk Šlajs je již z naší obce přes 12 let pryč a stále píše a nezapomínají. Dcera, co se mu po Zlatých stýská, kde měl společnost mezi sousedy

rolníky, on totiž plk Šlajs je rodák ze Šumavy z Havlovic u Domažlic z Chodska a také v Zlatých byl jmenován ve svém životě.

Svátky církevní, státní u nás.

1. ledna úterý Nový rok se dožel svátční klid v továrnách se nepracovalo
6. ledna neděle - nedělní klid v kostele v 9. hodin
2. února - sobota - Hromnice - pracovní den církevně zasvěcen
25. března - pondělí - Zvěstování Panny Marie - pracovní den, církevně zasvěcen.
22 dubna - pondělí Velikonoční - svátční klid. V kostele služby Boží v 9. hodin
1. května - středa - státní svátek, klid v továrnách, úřadech
9. května čtvrtek - státní - svátční klid v úřadech, továrnách
16 května - čtvrtek - Jana Nep. - pracovní, církevně zasvěcen. Cyklar Nemuc strach dům na cirkulář
30 května - čtvrtek - Nanebevstoupení Páně - pracovní - církevně zasvěcen
9 a 10 června - Svatodušní svátky. V pondělí se nedělá pracovní V kostele služby Boží v 9. hod. Církevně zasvěcen.
20 června - čtvrtek - Boží tělo - pracovní den - církevně zasvěcen Božítělový průvod kolem náměstí a pořádal v neděli 23 června byl pěkný při proměnlivém počasí.
29 června sobota - Petra a Pavla - pracovní den - církevně zasvěcen Hrohrádecký pout který býval vždy slaný a odbýval v neděli 30 června. Byla tuhá střelnice, prodej houpačka a kolotoč z kraliny Borový od Jedlinky z Vápenice obchodních Smola a z Hradiska obchodník Hugo Štěpán obchodnice Jednoty, spotř. družstva. Dopoledne slunečno horko 31 stod. bouřka přišlo zas hezky. Toho dne byl též pout v Borovém Hlavnímu Pobřanech Pobřanu.
15 srpna - čtvrtek svátek Nanebevzetí Panny Marie, pracovní den je církevně zasvěcen, v kostele mše sv. v 7. hod. ráno.
8 září je svátek a neděle Narození Panny Marie, v Pokoli pout dopol. mše sv. odpol. přednáška kázání, křížová cesta to sloužil a kázal naposledy Hrohrádecký farář Karel Filip, který na to 14 září odchází do Levenetz Jantovic u Loun.
28 září sobota Sv. Václava patrona země České - pracovní den církevně se však svátí v kostele v 8 hodin mše sv.
1. listopadu pátek Všechsvatých pracovní den ale církevně zasvěcený v kostele v 9 hod mše sv.

28 října pravidelný den znárodnění státní v závodech místní klid
8 prosince neděle Nepokrmena počátek 9 mají svátek na neděli
jinak by byl pracovní den nesmělo se.
24 prosince neděle byl den pracovní i v sobotu 28 prosince se
dělalo jako jiný den, ale náhradou za to byl
30 prosince v pondělí a 31 prosince ještě tyma Silves-
tra pracovní volno.

Nyní se nezachovává pracovní klid a nesvětí se jako
dříve za první republiky před okupací:
6. ledna, 2 února, 25 března, 16 května, 30 května, 10 června
20 června, 29 června, 5 července, 15 srpna, 8 září, 28 září.
1. listopadu, 8 prosince. Tyto ani se nezachovávaly klid
za okupace to začalo a po okupaci to prodlouženo.

Zábavy, slavnosti.

V sobotu 2 února se pořádal v Opočně na náměstí v
hotelu „Holec" ples zaměstnanců okresních silnic.
Hudba hrála Bystrska, duchna hrála v sále v I.
patře a smyčcová, dříž hrála dole v kořále, stála
1.700 Kčs. Vstupné 6 Kčs. Účast značná. Celý dům
hotel všechny místnosti v něm v provozu. Byl jím na
plesu p. Kyncl z Opočna ze Rzi č. 18, stavili jídlo se
Miroslava Klapky (byv. uzenář) a v hostinci u Alšů na
Vančury, jelož otec Václavek ze Rzi č. 15. Přítomni jíd
v plesu Klapkový, Milan Knourku s Jiřenkou, Láda
Knourek s Mářou, Špirovi, z Bohdašína Ant. Hacer
s Boženou, z Pohoře Josef Martinek pochází z Podhorního
č. 119 z dálky Štěhárka nar. 1885 se sedmi babkou
z n. města Ostrnice Vavrous s Hanou jsem, cestmistra
Prachatice a j. Byla jsme fady do 2 hodin, dospal jsem
v hostinci u Vančury a ráno ve 3/4 na 8 hodin odjel
do Dobrušky do hasičské schůze v zasedací síni okres.
národního výboru.

V sobotu 9. února pořádala Lada žen v Dlouhém zástěr-
kový ples v hostinci Anny Ebrtáčkové v Dlouhém. Účast
byla slabá.

V sobotu 16 února byl pořádán rozsecký ples v hostinci p.
Andrše ve Rzech. Osvětlení bylo elektrické od Gopollu
vička p. Z. Kašpara čp. 14. Provizorní natažený na
kabelem. Účast slabá.

V pátek 1. března byl také v hostinci biograf, promítal
večerní z Tuckových chat (Bartůňky vily Františka Šrám
bývalý od finanční stráže bydlící v Olešnici.

Na svátek Trojice 16 června je v Dlouhém pouť. Bylo celý
týden v této neděli hezky, počasí čistá pěkně teplo až horko.
Letos pouti mše svatá u kaplánky venku pod lípou při
pěkném počasí, hudebníci hráli, při mši svaté zpívali
píseň Lýrilomélho dýšoku, odpoledne zábava od 4 hodin
tancovalo pro mládež venku pod lípou na lavicích pivo.
Mši svatou sloužil zde naposledy p. farář Karel Filip.

25 srpna je v Bystrém pouť, celkem pěkný den, je to pouť tra
dičně poslední, bývá vždy slaný. Letos několik jen hráma
asi 2 zábavné podniky v hostinci u Valáška však zvíno a
živo známých na pouti spousta. Lidé vonalí po poli voz ha
zinek panáků, obilí je mnoho po poli stojí ještě panáky.

Ve čtvrtek 26 prosince na sv. Štěpána v Dlouhém v hos tin
ci Anny Ebrtáčkové se pořádal ples požárníků hanácký
z obce Dlouhé, důvod byl Sbor dobrovolných hasičů účast
velká, ale hlavně cizí a mládež. Od nás ani jeden správný pár.

Sylvestr v Dlouhém

Na Sylvestra v úterý 31 prosince 1957 mládež z Dlouhého a Rzi
si uspořádala také svého Sylvestra, pokud známo, byl to
vůbec od nepaměti první až také nad poslední. Sylveste.
Nazvali to „Estrádky" hráli to na postaveném jevišti, mají
při tom 5 Bystrských hudebníků, účast slabší ale pořád
lepší než v hasičském plesu 26 prosince na Štěpána, vstup
né bylo 6 Kčs. Po estrádě, která byla hratka, byla tanco
vní zábava. Z děvčat hrály: Lučkovaly: Marie Štěpánová
Dlouhé 3 nar. 1940 — Marie Rozbalová Dlouhé č. 5 nar. 1943 -
Marie Haňlová Dlouhé č. 7 nar. 1936, — Božena Smolová č. 9
nar. 1939 — Helena Zelená Dlouhé č. 22 nar. 1939, — Anička Vor-
dějová Dlouhé 38 nar. 1942 — Josef Smola Dlouhé č. 9 nar. 1938
Josef Pohl Dlouhé 26 nar. 1934 — Vít Hlavata Dlouhé 28 nar. 1934
Frant. Andrš Rzy č. 27 nar. 1932.

Obraz a situace naší obce v roce 1957. Předneseno na Sylvestra
1957 v hostinci v Dlouhém při pořádané estrádě Jos. Šrámkou č. 9

1.) Kde kdo si myslí může mít, že na Dlouhém jak se mlu
vě prošel pes, pak žaltat se ho je moje povinnosti — neb toť Dlou
hej se Rzy je romantická ves.

2.) Že se u nás nic neděje — to není pravda pouze prohýbá se
při se staví brdce, — zdáme se jen bouře.

3) Holé kominy nechali jsme státi proto - by nám dětem o ceduli vzpomínat se mohlo - kde bydlil Kaliček (č.6) Balcar (č.25) Šulc (č.27) a Praus (č.29) a tak dále, by upomínku na vzácky tu měli a vzpomínali na ně nadstak 4. škola mamy ale pěkna, výbor hánave v ni sedí - by nebyla prázdna však pilot jsme nemali ve sklepě na hromadu, tak lide jistějí, by ho někdo neukradl.

5) Co od války zachránilo naši vesnu ces, byl stav a špatnou sjízdnost cest - proto stavý výbor vozil kamen na obecní cesty - nový výbor ani pro změnu jej hude vozit zpět.

6. Prohibice - od toho tu máme chaty - od pětačtyřicátého hostilo smís různých panic - jedno společné však všichni hosti mají, - že jsou legraci smallajú nam tráva.

7. Rybníka tich tu máme celou řadu - celkem je jich nejmín 6 kdysi byly jen pro parádu, dnes nam nedělají ze už žádnou čest.

8. Co srybníky, když jim chybí voda - sbor hasičů nevěstí - pryč se stříkačkou dnes je jiná doba - hospoda je nedaleko, v ní nechť se místo rohlí zřízen hasič.

9) Fr) dlouhý stehlík nemódní - hrchní vereba je kopa) poslednu 2 zajíce prš hnedě zastřelil, co se s hrdinou ta pozde sama.

10) V prohlubením styku, že Vám pozemek chybí - k bratrům Polákům, že podivat se chcete - malichost to padesátka zpravě zaplatje se děrčat dlouhých - zhusta to a jste s vase.

11 V jednom čase po Dlouhým sle popisná zpráva po obci že potulujeje se divoke prase, - tatínek holek si to chválil, že jich holky jim brzo doma, popisach přišel a rozkoukané holky - tulaje se nevěra.

12) Ve nás na horách pejčárky se obvěšedou - pro zdrudu zimu vzhůru jsme bodlák s kopřivou, dnesdenci a kamenné jsme měli velkou - pole státním statkům - kde kdo dává s chalupou.

13. Stím prohlýbit se žádná obec dovede - jsou tu samostatní - statné statky - na Vohradě je Zeb-Dě.

14) Ferda Roubal příjezda je jak se patří - jako jiný hezkej na zahrádce, tak on hezkej to jinak ne pole.

15. Hánla Adolfa tajemníka - práci čipá hromada - na poli však místo brambor - vyrostla mu lebeda.

16) Referentem v zemědělství je Josef Zelený, - se zřízenou je první hotov - oves sice zelený.

17. Jarka Šrajbu, ten je ve výboru pokladní
však nez funkce - táhnal ho ze Polomy

18) Franta Šnaser kulturnim je ve výboru, ve svazu i u hasičů
milá v Polsku pro ný pláče, Franťák nad hromadnu dopisuje.

19. Pepa Štrlička ten na funkce času nemá - aby dlouhou chvíli nemněl - malou doma houpa).

20. Ležnarová Anežka za dna do večera nachází se na poli, přes dnuc nevjde jí a zpravy mezi sensační a čerstvy.

21. Faltýnek Emilji, stárek, má s hrdinama, kdy z manželka zajíce pro vši hledá zajisté, že je hrdina.

22) Tepa Pálu tr Vám je hrch nesmělý, protože na vyspání a na nedělní pohádky.

23) Vita Hlaváček hrch je ženak hrdina, co nahání mu hrůzu kůži, to zase ženom důvěrata.

24) Josef Faltýn Justýnu tr host a kůře - co kyjrachá pro nim zhusí - že jí zbraty lezou z dnů - stavitě s nim měla velké - jeho vlastní manželka, - když se ze Snežnyhor vrátil s ohňama na kapsama.

25) No a tedy je řada na mě - starostí mi dělá velké - co mám říci o sobě - Snad, že chci se ženiti v 50tě v 60tě chci mít děti. - V zjizdě se ve dnu pořekadlem naších předků, že koně harty v rukách sušte - mě však u mil smůla nevpustě - a proto do nemi zimerát chci si dát - kdo zahrál by si se mnou a aspoň jednou mě nechal vyhrát.

Drazí mili nezlobte se prosím na nás - jestliže vás řeč tu byla, vždyť jsme všichni jenom lidi, kdo myslí, že je bezchybný tak je trouba.

Šťastný Nový rok Vám přejem - našimi družstevníkům vám i těm Vašim dětem, by jsme se zas zdrávi sešli se za rok o Sylvestru. K tomu ať nám tedy zahraje hudba a to až do půl noci a od půl noci až do rána.

Přednesl Js Smola Dlouhé 9 nar. 1958.

V roce 1957 zemřeli v okolí.

1)	4. I.	Antonín Karlíček	Dlouhé 6	stár 69 let
2)	10. I.	Antonín Láp	Dlouhé 36	78.
3)	21. I.	Rud. Rámek	N. Hrádek	50.
4)	20. I.	Marie Procházková	Lhy 5	72.
5)	18. II.	JUDr. Antonín Tomek	N. Město n/M.	59.
6)	27. II.	Jan Kubín	N. Město	77.
7)	12. III.	Vendelín Venarějc	Tis. Opava	48.
8)	28. III.	Josef Šindelář	Bacířín	52.
9)	11. IV.	Antonín Herzig	Plešivec 34 a	79.
10)	8. V.	Františka Bubeníčková Hejdová	N. Hrádek 55	82.
11)	17. VI.		N. Hrádek	95.
12)	8. X.	Alois Balcar	N. Hrádek - Č. Čermná	66.
13)	11. X.	Karel Černý	N. Hrádek	60.
14)	19. X.	František Suchánek	N. Hrádek	65.
15.	9. XII.	Jaroslav Rámek	Potštejn	55.

4. I. 1957 † Antonín Karlíček z Dlouhého

V pátek 4. ledna 1957 zemřel v Teplicích v chorobinci bývalý Bartoňů hoch, poslednější ubytovaný v Dlouhém čp. 6 Antonín Karlíček, důchodce ve věku 69 let. Narodil se 10. června 1888 v Hejnicích, byl to syn Františka Karlíčka a Františky Martinkovy. Kdo rostl a trávil mládí - mládí léta je nám neznámo, naši se jen znamr, že to byl hoch v Náchodě u Bartoně a pak Dlouhé přišel s Bartoňovým závětřím a personálem a zde také u nás v Dlouhém uvázal. Karlíček byl zde známý již za první republiky před poslední válkou, tady již přespával a k pobytu se přihlásil. V září 1942 byl usazen s koňmi v čp. 6. Tu přes válku měl na starosti hřebce 6-8 kusů, byla tu ve stodolky a z chléva zřízena stáj a kolem stavení zas stavebně oplocený výběh. Když po převratu po roce 1945 byl Bartoňův chov hřebců zrušen, bydlel tu Karlíček v chalupě sám, ale již ne jako Bartoňův zaměstnanec ale již jako důchodce. Pokud byl zaměstnán u statku chodil sem do statku na stravu a potom již jako

důchodce se stravoval a vařil si sám a to až do posledního roku 1956. Byl poslední léta skromně živ z menšího důchodu asi 300 Kčs měsíčně. Obec mu nějakou dobu posílala asi po 2 roky obecního kozla. Chodil s holí pokulhával, měl ze světové války 1914-1918 omrzlé nohy. Chodil denně od velkého obydlí dolů ku zvonku, zvonit poledne, klíče od zbrojnice nechával v kostnici, kde si odpočinul a někdy se zdržel. Kouřil dýmku a v neděli se sousedy si zahrál prefe vanec, na nádraží byl čistě vyholen nakrouceny dělší pod nosem knír a volňejší řeči vyprávěl rád o zašlých časech, na které nikdy nestýskal, rád se bavil, byl veselého ducha. Svého bývalého zaměstnavatele Bartoně nehanil, říkal, že se měl u něho dobře. Významem byl římskokatolické, říkal, že je věřící a že nad námi něco musí být, a všechno že nelze mu vždy říditi se svým postavením se uděleny byl spokojen. Byl dle své řeči ženat, ale se ženou nežil, ani že měl také dítě to nebylo nenavštěvovalo. Jinak to byl člověk poctivý, okolní sousedy navštěvoval a že ho mnoho rádo, nestýskal na něj, byl se zimi v dobrém poměru. Poslední léta byl také dvakrát v nemocnici, kde se seznámil z Libchyně s nějakým Lojzou, který Karlíčka chodil do Dlouhého navštěvovat a Karlíčka jako milosrdný samaritán v jeho osamocení podporoval dle své malé možnosti a přičítal si to za ctnost. A když se mu v osamocení již těžko žilo, snad přičiněním Lojzovým dostal se na podzim 1956 do Teplic do chorobince. Jeho také na začátku roku 1957 4. ledna zemřel. Pohřben byl 7. ledna v Náchodě, příbuzní nechali jeho rakev převézti, byli odtud od nás na pohřbu zelený soused s manželkou z čp. 37. Není již Karlíčka.

10. I. 1957 † Antonín Láp, Pod Hrobkou.

Ve čtvrtek 10. ledna 1957 zemřel v Opatově v nemocnici Plavský soused pod Hrobkou, jinak nad školou Antonín Láp, jinak jmenovaný Placovský Láp, zemřel ve věku 78 roků. Narodil se 19 července 1878 v Bozově, vyučil se tesařinu, oženil se s Bozovičkou s Františkou Zacíbrovou, nar. 1876 19/10 v Bozově 75 s níž se mu narodila 25. února 1911 dcera Libuše ale tato první manželka 3 dubna 1927 Láp v 50 ti letech zemřela, příčina smrti se uvádí „Nádor v břiše" snad rakovina a Láp se stal vdovcem. Ale dlouho vdovcem nebyl. V Dlouhém byla vdova pod „Hrobkou" Marie Hartmanová vdova po Josefu Hartmanovi, zemřelém 24 ledna 1938 měla z manželství s Hartmanem 3 dítky, Josefa nar. 1917, Marii nar.

1920 a Vlastu 1923, sama byla mladší proti vdově Čápové o plných 10 roků, narozena 21. ledna 1888. A i Louis vdovec Hartmanovou 1c vdovec Čáp přišel a nechali se 6. června 1928 oddati. Čáp přišel do Dlouhého se 17ti letou dcerou Libuší a se svým otcem starým Ant. Čápem z roce 1854 narozeným. Hartmanovým dětem pak bylo 11, 8 a 5 roků. Tady u Hartmanů je 7 ha hospodářství, 5-6 kusů dobytka, zde se Čáp jako pracovní síla plně uplatnil. Tady byla práce z pole na pozemcích v pěkné poloze při hospodářství, Čáp uměl dělat a dělal za ručením tkalcovským stavem, chodil na práci tuzemskou i jinam. Léta vzal manželům v zaměstnání ubíhala a čeleď rozcházela. Vrce 1929, 31/5 zemřel otec starý Čáp, 1933, 30/3 se provdala dcera Libuše z Libchyně za Václava Hrudíka 1940, 2o. ledna se vdává dcera Čápové Marie Hartmanová a 1942, 31. října dcera Vlasta Hartmanová a konečně 1951, 28/4 se žení syn Josef Hartman a odchází zdmu do Ouezda u Hořiček, kam se přiženil a tak manželé Čápovi prodlužují Hrobkou, nebo jak se tiž říkalo nad školou zamčeli. Čáp byl člověkem hospodárným, doma domácnosti vhledel, kde si byl potřeba zařídil a jako řemeslník správě, dělal v zimě sám za ručním tkalcovským stavem, 1933 nechal do stavení zavést elektriku, byl společenským a jak se do Dlouhého přistěhoval, byl hned v Dlouhém u Staré Paničů, byl v hasičích, chodil ze začátku s manželkou do kálení jí v Borovém, chodil ze sousedy do hasičských a v neděli odpoledne, chodit se scházet do místního hostince ku Čvrtačkovým s Hánlem, Želeným, Harličkem, Paukem a j. hrát přeferanc, byl u toho vesele, nepijel se. Ale posledních léta, když se mu sousedi také chzadeli, jakt Hánl, Pánek (zemřeli) chodil na přeferanc řídčeji, žárval se tíž nedužívým až ku konci roku 1956 byl nucen vyhledati nemocniční ošetření, kde také 10. ledna 1957 skončil (nemoci) podlehl. Po příkazu z opočenských se nemocnice byl v neděli 13. ledna na Novohrádeckém hřbitově pohřben. Čáp byl vyznáním římskokatolík, chodil občas do kostela, kouřil dýmku, nosil dlouhý kníř pro nosení na tkaní až s kšeftem za uši, filcovky boty, ohrnovací, kožešinovou čepici se šiltem s kulkou, pobíral důchod od 300 do 400 Kčs, se sousedy vycházel a u hrobu byl od svých nevlastních dětí a pozůstalou vdovou tklivě oplakáván. Jeho rakev byla za zimního nedělního dopoledne z nemocnice na Nový Hrádek na náměstí přivezena a po cestách obřadech za hojné účasti přátel ze

ostatního lidu k věčnému spánku uložena na zahradu Dlouhského hřbitova. Pozůstalá vdova Marie Čápová, zůstává samy ve Dlouhém na hospodářství čp. 36 úplně sama, ale ne nadlouho. Pozemky jsou hlášeny za nejlepší v Dlouhém, přidává státním statkům a chalupa nejsou Hartmanovy a sama se stěhuje k synovi.

21. I. 1957 † řed. školy Římek.

V pondělí 21. ledna 1957 zemřel v N. Hrádku ředitel měšťanské školy Římek. Na Nový Hrádek se dostal po roce 1945, za okupace byl v Německu v koncentráku. Byl to člověk příjemný prostý, ženatý, chodil prostě oblečen, chodil sám do obchodu na nákup. Zemřelý ředitel Římek měl ve čtvrtek 24 ledna pohřeb na evangelický hřbitov v Tiši. Byl snad vinou chřtělického.

26. I. 1957 † Marie Procházková.

V sobotu 26 ledna 1957 zemřela ve Rzech Marie Procházková, manželka důchodce Josefa Procházky bydlícího nyní ve Rzech č. 5. Zemřela ve věku 72 let. Procházková se narodila 19. června 1885 ve Rzech č. 5 byla to dcera Josefa Světlíka obchodníka ve Rzech č. 5 a Anny Ondrášovy z Bacetína. Byla z většího počtu dětí, nadanými pouze 7 ale bylo jich více. Procházkova vyrostla v četné rodině, vychodila obecnou školu v N. Hrádku, po vyjití školy šla za výdělkem do zdejších mechanických tkalcoven, pracovala prvě. Skalou u stavě Václava Andrše tzv. čp. 210 Nový Hrádek a dále v tkalcovně Ant. Smrčka ve Rzech č. 23. Tu v tkalcovnách pracovala kratší čas, potom změnila své zaměstnání a odebrala se za službou do světa. Dostala se až do hlavního města Rakouského mocnářství do Vídně, kde se seznámila s truhlářským dělníkem Josefem Procházkou, kterého si vzala. Bydleli po první světové válce v Praze na Malvazinkách, kde si z úspor postavili vilku v Mozartově ulici 1774 tady byl manžel Procházka zaměstnán jako truhlář v továrně. V roce 1935 koupili Procházkovy od sestry Kordasové ve Rzech domek, ale sami bydleli dále v Praze. Procházkovým se narodily v manželství 3 dítky: 1915 dcera Marta, 1919 syn Pavel a 1926 Růžena. Procházka jako zručný dělník, dovedl si vydělati, byl při tom také šetrný, takže si ušetřil a mohl mimo postavení vilky v Praze si koupiti také domek ve Rzech. Ale rodinu Procházkovu postihnul také několikrát žal a smutek.

V roce 1939, 4 ledna zemřela 23 roku čítající, svobodná dcera Marta na tuberkulosu, ta zemřela ve Vrchu u Tábora. Rozvedená dcera Růžena, v roce 1943 - 13 srpna zemřela druhá dcera o pouhých 17 ti letech Růžena také na tuberkulosu. Vdova po Procházkovi, vystěhovala se s manželkou do Brd až velkou v Praze. Tak Procházkovi ke stáru na odpočinku bydlet

hu druhému a kryty vodou kropil, měl také zamětnání
v roce 1939 za okupace, krupil z nového mýtě, někde u
vzdala při Mutiji, nějakou sestru chalupky, kam se
se zetěm odstěhoval a k nám sem již nedocházel, ale
když zemřel, přijela zpráva o jeho smrti. Manželé Kr-
bílkovi byli pozváni, nechali Kubínu pohřeb
bité na hřbitůvku Slavoňovském. Kubín byl prostá-
ní postavy, zamenatý, kulatějšího obličeje, prov
nosem klapý plavý knírek prořídlých svetlejších vlas
klativé chůzky, prostě oblečen, do hostela nechodil.

13. III. 1957 † Vonda Vondřejcí z Tisu.

Ve středu 13. března 1957 zemřel v Opavě náhlou smrtí
mladý člověk, tady známý Vonda Vondřejcí, nyní u
radník magistrátu v Opavě ve věku 4 roku. Narodil
se v roce 1933 v Tisu, byl to syn Josefa Vondřejce z Tisu,
(na rozcestí u Smečenky) a Marie Smolkovy ze Rzd. Vo
němu, Tisu, Rokoli a Klešnici) a Marii Smolkovy ze Rzd. Vo
delín Vondřejc byl z otců rodiny 8 dětí. Vychodil obec
školu v N. Hradku, pomáhal v domácnosti při kalen
ně, a při barvení barvy. V roce 1949 odešel na vojnu a
vrátil domu nepřišel. Za dvouleté vojenské služby se stal
čtářem, zůstal na vojně jako dělnostnící a v nějakých le
tech se stal náměstkem ministerstva národní obrany. Za
Protektorátu přistoupil na jiné působiště, když bylo mi
národní obrany zlikvidováno a dostal se do Opavy, kde
se také oženil. Ale zmínkami ve svém povolání se ve
stále pramálo pomněch, nervově onemocněl, měl pořád ne
jaké strašidelné vidiny, myšlenky a přízraky, to se stup
ňovalo na tolik, že v úterý 13. března 1957 zvítě
ve vzdáleném městě Opavě. Pohřeb měl v sobotu 16 března
v Opavě, zůstává po něm vdova se dvěma školou povinný
mi dětmi. Vonda Vondřejcí býval tu po druhé světové vál
se na dovolené u svého strýce Josefa v Hlavním č. 38, tak
jsme se s ním za těchto dovolených scházeli, byl to kluk
věk nadaný, čilý a cemu podělil a co by sitlo, tomu
jsme se obdivovali. Je na něho vzpomínáno.

28. III. 1957 † Josef Šinták v Bačetíně.

Ve čtvrtek 28. března 1957 zemřel v Bačetíně náš známý
hostinský, kožník a bývalý starosta obce pan Josef Šinták,
ve věku 52 roku. Byl majitelem velkého hostince v Bačetíně
patrové to budovy. Šinták byl známý jako dlouholetý obecní
starosta, zaměstnal hodně mužstva. Byl středního postavy, ze
žilnatý, kulatého obličeje. Jeho podobizna v obrazárně [illegible]

11. IV. 1957 † Antonín Herzig v Olešnici 34a.

Ve čtvrtek 11. dubna 1957 zemřel v Olešnici čp 34a rolník
na odpočívadle Antonín Herzig ve věku 71 roku narodil
se v Olešnici v čp. 34a. Byl to zkušený, moudrý lesní
hud je známo naučily se Herzigovým v manželství 3 dítky
syn: jeden syn byl mimo, druhý tkalcovským mistrem
narodil, sloužil za poslední války u Wehrmachtu, ne
vrátil se, snad padl, třetí syn Antonín, hrbatý, zbrod
žák statek asi 29-ha s živým (chovali pár koní) i
mrtvým inventářem, byl dle dekretu Ze prezidenta repu
bliky v roce 1945 zkonfiskován a rodina odsunuta 4 osob
do zázemí na zemědělské práce do Černčic za Novým
Městem v roce 1946. Statek v Olešnici byl přidělen do národ.
ní správy Bohuslavu Štěpánovi ze Šenkvaře, který to však
po krátkém čase, asi po půl roce upustil, odešel a převzaly
to státní statky. Manželka mladého Herziga Jana Maria
se dobrovolně z Černčic vystěhovala do Rakous ku svému
bratru, který tu byl římskokatolickým knězem, odsunu
ty z čích sem. Rodina Herzigova se však v roce 1952, 3
osoby - stará a syn Antonín z Černčic přistěhovala zase zpět
do svého domova do Olešnice. Po krátkém čase tu zemřel syn
Antonín a v roce 1955 27 února zemřela stará paní Herzigo
vá. A tak tu byl otec starý Antonín Herzig poslední a ode
šel již také a je pohřben u své manželky a syna v Olešnici
a pozůstalý na kterých Herzigovy hospodařili obhospodařuje
státní statky a budovy slouží stát statkům za drubežárnu.

8. V. 1957 † Františka Bubeníčková.

Ve středu 8. května 1957 zemřela v Novém Hrádku v
v Náchodské ulici čp. 55 bývalá obchodnice, zelenářka
Františka Bubeníčková, manželka bývalého porostníka
Josefa Bubeníčka, ve věku 82 let. narodila se v 1875 v
Mezilesí, byla rozená Holá, provdala se v mladých letech
za Františka Lepše, zelenáře z N. Hrádku v Náchodské u
lici. Lepš měl koníčka a kočárek a jezdil každý tý
den k neděli do Hradce pro zeleninu a v neděli se ze
leninou přijel hostelem po ranní (mše svatá s kázáním
o půl osmé, v zimě o osmé hod.) vyhlásal a přivezenou
zeleninu prodával a manželka mu při tom pomáhala.
Bylo to skromná tržba, lidé vycházející z kostela, kupovali
za 1 krejcar, za 2 krejcary zeleniny, bylo to trochu peněžky

mukrička, cibulka, krouch cerelu k nedělnímu obědu do polévky. Manželům Lepšovým se v manželství narodily 2 dítky: syn František, který po vyjití školy zemřel a dcera Anna. Lepší zelenář, který přijížděl s koňmi a vozem až z Jaroměře, zemřel v roce 1902 a jeho vdova Lepšová se podruhé provdala za Josefa Bubeníčka z Jaroměře, který u ní nejdříve pracoval jako čeledín a později se s ní oženil. Bubeníček byl pracovitý, pilný a podnikavý - upevnil a rozšířil. Bylo to ke začátku vedle zeleniny a ovoce hlíže ně a punčové nádobí, později obchod ve smíšeném zboží. V zimě místnosti nutkaly klamek byl malý, musely se přestavbou rozšířit. Takový zvětšený obchod obstarávala manželka Bubeníčka sama, Sám pak Bubeníček pořídil si pár silných těžkých koní, zavedl povozničství, postavil stáj je sklepy, stodoly, nové obývací místnosti, pořídil dvě tažky, vápno, cement. Obchod u Bubeníčků vzrostl ve velkoobchod, bez pomocných sil. V manželství se Bubeníčkovým narodilo 5 dětí: Nejstarší Josef, ženatý v Meziluží, Ludmila vdaná, Karel svobodný v obchodě. Bohumil svobodný v obchodě, Bohuslav ženatý v Trutnově. Z těchto 2 synové a dcera obchod vedli a vrou matku a jí otce vystřídali. Ve válce však a hlavně po druhé válce živnost povoznická zanikla, koně a vozy prodány. Bubeníčková měla ku staru potíže na nohou s bolestivými žilami, a kečemi vždy dvě ležela. Při obvazování a ošetřování stále chůze a stálé na nohou při oblaďování. Stravila ku staru mnoho času při lžení v prochodě. Strávila ku staru mnoho času při lžení v postýlce a po nemocnicích, stále otvírané vždy, nechtěly se vyspat a hojit. Nemocnice v Opočně, Náchodě, Trutnově, kde jily jí vždy, uklidnění bylo pouze krátký čas před smrtí. Po náhlém a starostlivém životě, zemřela v kruhu své rodiny jako římsko-katolička pohřbena v sobotu 11. května na hřbitově v N. Hrádku.

17. VI. 1957 † v N. Hrádku Hejdová.

V pondělí 17 června 1957 zemřela v N. Hrádku v nádražní ulici rodina po majiteli domu paní L. Hejdová ve stáří 95 roku. Zemřela při dobré paměti bez známek psychozy. Byla matkou našim známých 5 dětí

asi před 30 a více léty bydlí Hejdovi v přístěhovaly z Bělovsi na Nový Hrádek, kde koupila od Sekina domek, hlemýžě a holičství a Božena na naměstí dům. Zemřela Hejdová by zde zaznamenáváme. Jsou po Hejdové 2 dcery a 3 synové. V N. Hrádku bydlí 2 svobodní již starší synové kolem 60 let a dcera Ludmila provdaná za Ferd. Fišera tajemníka MNV.

8. X. 1957 † Alois Balcar, řezník.

Včera 8 října 1957 zemřel v Rychnově nad Kněž. v nemocnici po delším churavění, nám zde tolik známý řezník z Nového Hrádku, posledně bydlící sám o samotě na Hradeckých končinách u Dru v Roubalově chalupě Lojza Balcaru. Zemřel na tuberkulosu ve věku 66 let narodil se 25 září 1891 v Čeřínské Lhotce v hostinci u Javora, rodiče mu brzo zemřeli, dán na učení, vyučil se řemeslu řeznickému, byl od vyjití školy pořád ve světě. Vyučil se v Prusku v Lentě, pracoval v Hradci v Dutnících a jinde, byl za Rakouska odveden na 3 roky k vojsku, sloužil z hodnosti četaře, za první světové války byl po 4 roky jako četař ve válce u pěšího pluku a vojenských kuchyní. Když přišel z války tak se v roce 1920 oženil, vzal si za ženu z Brvného ze zahrady Struhu Balcarovic dceru Adolfa Balcara a Františky Cyrimovy, pocházela od nás z Dlouhého č. 30. Balcar jako mladý řezník zavedl se v Novém Hrádku řeznický krám a dílnu, v náměstí za panství rodičů manželky, koupili po Hejzlarovi Popel koji se hostila dům čp. 24 ve kterém byl a v zimním velký krám se vchodem z náměstí. Ale zda v tomto krámě Balcar provozoval řeznickou činnost asi jen 4 roky, byla v Novém Hrádku tou dobou 4 řezníci tak byl obchod a odbyt slabší. Balcar přestal si řemesla hledět a byl nucen jeho neodbyt krám uzavřít a z domu odejít, dům pak koupil starosta a trvámík Jos. Suchánek. Po odchodu z Hrádku z náměstí, bydlili Balcarovi nějaký čas u Dru v Bosově chalupě čp. 158 potom v N. Hrádku v chalupě u Pinkasů. V tom čase Balcar chodil jako zaměstnanec k jiným řezníkům a snad i na jatky. Na to se Balcar jsa nervózní a také žárlivý se ženou nepohodli, až se rozešli a žili každý zvlášť, oddělené přes 13 roků. V manželství, kdy z žila popelu se Balcarovým narodily 4 dítky - dcery. Balcar ze samotářského života, když žil sám a sám v té Roubalově chalupě, je to u Dru při silnici se stal trudnomyslným, zádumčivým, pro sebe uzavřeným, při rozprave s jiným, měl stále na myslí svou manžel-

ku, podezříval je, nadával jim opilcům jinému, byl přitom domýšlivým, každého podezříval, že mu škodí, záděmu nedůvěřoval se žádnému nějaké společenství přátelství a sousedství to bylo namožmo a vyloučeno. Jednou se vypral na statku zhaněl popa a když to doslechl, přišel sousedi, že ho chtějí vyprášit. Měl stále uražené a když by někdo k němu šel a zaklepal na dveře, ze strachu otevřel a zrovna vytýkal, že ho špehujou a pod. Za samota k jeho uspokojení nic nepomáhala. Měl ta v chalupě své zařízení, koupil si nějaký starý tvrdý nábytek, měl spousta knih různého vyražení dějepisných, také od brožených, bible, když byl v zimě nemálo a později zdravý, byl věřícím římsko katolíkem, chodil každou neděli do kostela na služby Boží. Přišel občas do hostince, též na Rzy rád vypravoval o své řeznické práci, o svém umění, síle z vojny, kde se stal čtářem, uměl dobře německy své vypravovat o řemesle a vojně mluvil s němčinou, jak kdo se mu německy řekl, měl dobrou paměť z vojny o místech vojenských, kde všechno v Haliči, v Ruském Polsku a Bukovině byl. Měl dobrý hlas a vyznával, byl prostředního postavy, pod nosem knírek, chodil pěkně oblečen, vždy s holí, kouřil cigareta. Hodně vypravoval, jak chodil pro armádu v poli na vojně shánět dobytek, prochodil jatky, uměl v tom chodit. Když byl o samotě chodil s Vaškem Machem, který pocházel z Tisu a byl ve fruku u Jankové č. 12 - do okolních panských lesů na pařezy, když se pak s Machem rozhodl, chodit na pařezy sám měl kolem obydlí u obydlí hranice, sousedních pařezů mu nebyl nikdo, každý byl proti, bědná kdyby dřevo někomu mlátil kdekoliv z jeho zimoru. Tato která bydlela na Hrádku (v Šukarově chalupě, kterou koupila) Balcara hrozně nechtěla, bála se ho, dítě děrčata však měl rád. Když měl nějaký korunu, tak pro ni něco koupil, tak dopřál. Také pokud byl trochu schopný, pracoval u zemní kuru na zabijačkách, zabíjel u lidu po chalupách kozy kuřata, stahoval zajíce, králíci a pod. Až k poslední poslednu léta již pro lidi nezabíjel. Měl od roku 1950 také důchod, asi 350 Kčs měsíčně. Zamanonat slušné, když byla roce 1953 měnová reforma přišel k obchodu do Hostince a tam za znehodnocené peníze, které

ještě ten den platby, zaplatil hostinskému půlku (50l) piva za každý, kdo do toho hostince ten den přijde, ať mu hostinský nalije piva a ať zdarma bezplatně pije. Bylo to 1. června 1953. Balcar po několik roku pro smích oženil bratr důchod, byl stále doma uzavřen, vin nenáhodil, až to došlo tak daleko, že obec se nad ním ujala dohledu a byl mu ustanoven jakýsi opatrovník (hajný Josef Šotola) který dělal nad Balcarem dohled. Takovýmto uvedeným strádáním Balcar onemocněl, ze zármutku snad nějaký, nespal, hubnul, ztrácel barvu, hlas až 28 září ho zavezli na Opatov do nemocnice, odtud byl převezen do Bychnova, kde 8 října 1957 zemřel, ve vysokém stupni tuberkulózy. Po přenášejícím mávzelka a děti vystrojili 12 října pohřeb v Novém Hrádku se smírnými církevními obřady. Na konec Balcarova života, je správné dlužno k jeho dobru zaznamenati, že Balcar přes všechny stíny ve své povaze byl spravedlivým a i protivným. Od hostinského nic nežádal, k poslednímu kapky byl na samotě a ramena nahé nemělo, zadarmo za požádané věci k živobytí, jako mléko, máslo, vejce a pod. vždy se snažil platit, velkému obnosu než byly požadovány a když mu to bylo navracováno, tak se zlobil. Balcar byl jak uvedeno od roku 1944 v nájmu, když se s manželkou rozešel v nájmu chalupě Martinkové na zhradských končinách u Rzi čp. 378, zde tento byt mu byl na jeho žádost přidělen okresním úřadem v Náchodě výměrem z 22 června 1944 č. 3348/44, provázaz se ho Martinek z Rzi (žulo 7) zdráhal vrátit do chalupy. Balcar Martinka jmenoval "domácí" a Martinkovým pohádal v práci: sázet a sbírat brambory, hrabat, vázat obilí a pod. Na dobrovolné úkole při sbírkách dle možnosti rád přispíval, rovněž na potřeby a opravu kostela říkal: „Náš kostel si nenechame spadnout." Hodně rád, když byl tak sám četl, měl jak uvedeno hodně knih dějepisných, politických a četby náboženské, odebíral „Posledné", „Katolické noviny" a obrázkový týdeník „Svět sovětů".

11. X. 1957. † Karel Černý v N. Hrádku č. 17

V pátek 11. října 1957 zemřel vlastní vzal si život v Novém Hrádku před kostelem - od hřbitovní zdi přes cestu do Bukovce Karel Černý hovoditník na důchodě ve věku ne plných 60 roků. Byl to syn Jana Černého hrobníka (Honzy hrobníka) a Alžběty Šubyltri z Dlouhého č. 39 (Běly Broučky) tak oba je u nás stavu lidé jmenovali. Zemřelý Karel Černý, byl ženat, oženil se s Anežkou Fialovou, dcerou Karla Fialy v Dlouhém č. 17 a v tomto manželství se jim 1925 narodil syn Přemysl

ten se věnoval obchodu, vyučil se u Bubeníčku v n. Hrádku, kupectví je zakončený v Jednotě společné v obchodu. Dědí Zemský Josef Černý šel předčasně na duchovní, prob. rač velký duchovní 930: Jeho smíšené. K poslední několik roku oddával se nemocnému pití lihovin, zdržoval se po hostinců a při hovoru u piva zapřádal hovor o kostelu a knězích a dával hodně na jevo nenávist ku církvi, kostelu a knězům, hovořil vždy proti, aniž by se kdo ho na něm zdál. Tak ukončil svůj život násilně, žijíc rozhodně v nenormálním stavu. Zůstává po něm vdova Anežka a zánatý syn - Byl vysoplečen.

19. X. 1957 † František Suchánek.

V sobotu 19 října 1957 zemřel v Novém Hrádku majitel domu a bývalý obchodník zaniklé obchodní firmy František Suchánek ve věku 65 let. Narodil se 7 října 1892 ve Rzechu č. 23, byl to syn Josefa Suchánka, tehdáž mlynáře ve Rzechu č. 23 a Emilie Šťerový z n. Hrádky 183. Suchánkovi se po prodeji mlýna ve Rzechu Smuchov byl to asi roku 1896 odstěhovali na nový Hrádek kde Tady František vychodil obecnou školu, vyučil se v Levíně v Prusku řezníkem, ale toto řemeslo později nevykonával, zavedl si obchod a zaniklého bavlněným zbožím. Oženil se 11 srpna 1919 s Annou Lepšovou z hostince v n. Hrádku v náměstí. Koupili si ho Plodkových dům čp. 60 se zahradou a pozemky, kde chovali koně. V manželství se Suchánkovým narodila dcera Božena, která se provdala za účetního Větrovského. Zemřelý Suchánek po- před známý těžký pracovník nikdy nedělal, choval často po náměstí, kouřil dlouhé viržino a dělal si z mnohých dobrých den, byl vtipkař a humorista, byl to tvárníčka u starého Josefa Suchánka z n. Hrádku bratr. Zašel si často do hostince k Lepšům k švagrovi Václavovi na pivo a také si rád sehrál karty - jedenadvacet a sedla. V roce 1931 12. 8. přestoupil od církve římsko-katolické k církvi československé. Zemřelý byl také pro nucovolené obchody se zbožím také nějaký čas vězněn, byl to asi v roce 1955. Byl delší čas nemocným, nad nádorovému, kterému nemocnému podlehl. Pohřeb měl v úterý 22 října odpoledne opuštěné hrobině, jak příslušník církve československé, zahrn uložena do rodinné hrobky na hřbitově Novohradském. Zůstává po něm manželka Anna a provdaná dcera Božena.

9. XII. 1957 † Jaroslav Kárník ve Sněžném.

V pondělí 9 prosince 1957 zemřel ve Sněžném na hořejším domě, domkař a domácí tkadlec p. Jaroslav Kárník ve věku asi 55 let. Narodil se v Ohnišťově, byl to syn Františka Kárníka, obchodníka hutního železa, byl asi z 5-6 dětí. Ožení se se dcerou po Langrovi, sem se přiženil, zde ve Sněžném chovali mladí Kárníkovi 2 krávy a obhospodařovali kus pole a při tom dělali za mechanickými stavy, jako domácí tkalci. Při běhu stavu se udělalo Kárníkovi nevolno, usedl mezi stavy na stoličku a tu navždy usnul smrtnou. Pohřeb měl tento v pondělí 15. prosince odpoledne za 10° mrazu a sněhu po kotníky na hrbitově.

Zápis
o konfiskaci a dražbě na Rokol.

Podle § 1 odst 4 dekretu prez. republiky č. 108/45 a podle právoplatného konfiskačního výměru býv. O.N.V. v Novém Městě nad Met. vyměřovacího se konfiskuje nemovitého majetku: Na Rokol majetek Otakara Dřímyly, viz o tom zápis v předu kde je psáno o exekučním odhadu.

Odhad Rokole na vyhlášce.

Pozemky odhadnuty za 84.955.77 Kčs. Nejnižší podání 56.637.- Kčs

na budovy v Rokoli nejnižší podání 21.238.- Kčs.

Odhad majetku Otakara Dřímyly z Zhtěna v Olešnici

Stavební parcela 185, výměra 167 m². Otyčné stavení čp. 24 m², louka 590 m², 655 m², stavebn. par 183/4, 120 m² 183/50 154 m², ovocné stromy, odhadnuto na 11.040 Kčs nejnižší podání 7.360.- Kčs.

Dražba vypsána na 23.5.1957. Rokol neprodána, v Olešnici domek čp. 24 m s pozemky koupil Hugo Štěpán za 7.360.- Kčs.

Ve zkratce z novin 1957.

Ve druhé polovině měsíce září radio hlásí a noviny píší: Na syrských hranicích se shromažďuje turecké vojsko. Syrie se proti tomu ohrazuje v OSN ale posílají ku hranicím tolik tanků. Turecko kam prý zřizovalo základny

4 října vypuštěna První umělá družice - umělá hvězda neb měsíc - koule, vážící asi 84 kg, letí ve výši 500 km za 1½ hodiny. Koule se pohybuje rychlostí 8 km za sekundu. Je vypuštěna raketou, která za 2½ minuty spadla v Kazachstánu.

Měnová reforma v Německé demokratické republice od 14. 10. 1957, ve východní části Německa mají novou měnu.

Západní Německo 13 října přerušilo diplomatické styky s Jugoslávií, protože Jugoslávie navazuje diplomatické styky s Východním Německem.

Turecko shromažďuje vojsko na syrských hranicích. Je o tom jednáno v Organisaci Společnosti národů t. č. v N. Yorku 23 října 1957. 20. 10. 1957.

V Rusku vypustili kolem zeměkoule umělou hvězdu družici, která od 4. října obíhá kolem země s raketou. Na družici jsou vysílací přístroje. Též vypustili novou raketu se psem v družici, předběhla. Od země vzdálena 540 km

Zprávy ze 13 - 18 října 1957

20 října 1957. Umělá hvězda družice, která obíhá zeměkouli vysílací přístroje na ní přestaly fungovat, obehne zeměkouli za 90 minut, běh se zpomaluje.

7. listopadu 1957. Oslavy velké říjnové socialistické revoluce. Za těchto oslav byla v Moskvě vypuštěna nová družice hvězda vážící 507 kg se psem v přístroji, letí ve výši 1700 km. Přístroje hlásí jak pes dýchá a žije, první družice vážila jen 80 kg byla vypuštěna 4. října 1957 a ještě letí. Všude prý se o ní mluví. Ruská věda, která prý předstihla všechny státy

Začátkem listopadu 1957 Všude v listové demokratických státech velké oslavy Velké říjnové revoluce zvláště v Moskvě, kde byly návštěvy ze všech spřátelených zemí - delegace. Oslavy vyvrcholily ve dnech 3. - 10 listopadu 1957.

Ve středu 13 listopadu 1957 v 5 hodin ráno zemřel v Praze v sanatoriu prezident Československé republiky

Antonín Zápotocký.

nar. 19 prosince 1884. Rádio 13 a 14 listopadu jiného nehlásí než o úmrtí Zápotockého, jak a kam chodí soustrastné telegramy. Radio v pátek 15. listopadu hlásí, že pohřeb prezidenta Zápotockého je v úterý 18. list. začíná v 11 hod. Průvod projde ze Španělského sálu z hradu Pražského a k večeru bude upálen.

17 listopadu neděle rádio přináší o delegacích na pohřeb chodí soustrastné telegramy s kondolenčními listinami.

18 listopadu pohřeb prezidenta, v 5 hodin večer upálen.

Ihned následujícího dne pro smutku v úřady 19 listop. zvolen nový prezident Antonín Novotný nar. 10. prosince 1904 v Zeliněnech u Prahy, zámečník, tajemník komunistické strany československa.

(Prezident Beneš nar 28. května 1884, zemřel 3. září 1948. 64l.

10 prosince 1957 zaslal předseda rady ministrů SSSR Bulganin dopis členům Atlantického paktu: Spojené státy americké, Anglii, Francii, Západnímu Německu, Itálii, Holandsku, Belgii, Dánsku, Švédsku, Norsku, v němž žádá zastavení zbrojení a odzbrojení, učinění pro sblížení a obnovení důvěry mezi Západem a Východem o zastavení studené války a zachování míru.

Ve Venezuele převrat, koncem prosince států převrat, diktátor Jimenés prchl po několikadenních zmatcích

13. 3. 1957 útok na palác diktátora Batisty v Havaně na Kubě.

Z osvětové činnosti v Olešnici.

Na podnět odboru pro školství a kulturu rady ONV v Dobrušce, byla se souhlasem MNV v Olešnici, svolána do Olešnice porada o kulturně osvětové práci v Olešnici. Schůzka se konala na MNV 16. 12. 1957 o 20 hodině a na pozvání se schůzky zúčastnili zástupci MNV v čele s Mihalíky, učitelové J. Trinta a Kubec dále Jos. Smart, Jos. Šuchla Beňa Balcar, četník Pitra, Fran. Balcar z Hor. Olešnice, Mat. Bož. Jos. Kubín knihovník, Julie Šimková, Emilie Šimková za radu žen. Z ONV inspektor němec, z Kraj nár. výboru zástupce osvětového odboru a kronikář

výnosu z Prahy od ministerstva školství a osvěty 6 osob kteří
šlo jednání sledovalo a činilo si fotografické snímky.
Po přečtení předsedající p. [illegible] seznámil se s
projednal rozhovor, ze kterého vyplynulo, že Stalikem se
dlaní pro různá kulturní zařízení. To vše se muselo
nou kulturně osvětovou činnost nezahálelo, jen proto, aby
pořádají se zákazy koncertů, cesty nevyjmy divadel, hraní
činnost, se jen schůzek a veřejných obcích, jako je Hradec, n
pod. V předešlém jednání vyšlo na jevo, že Smíř ku hraní je
stránce kulturně osvětové by byla zvláště upírala a zkra
lování obce, ale na základě diskuse bylo rozhodnuto jak odstranit před
ky, které zastaví v cestě za dobrou zábavou a upravení náměstí a pod.
dílčí místnosti a úpravu divadla schválil předseda osvětové besedy
osvětové práci dával přednášky učitel Fiantok v ro
dokalní úpravu divadla zasazoval předseda osvětové besedy
Bok. Fiala, nekteří měli náhled jiný. To se vyslechl a vzal
vystihnul p. inspektor Němec a zástupce Kraj. nár. výboru
kteří zaměstnanci, by se zde tolo nechala strana a předsedům se
ustanovila přednášková rada osvětové besedy, která jednou
my tyto oblasti, za spolupráce nadřízených orgánů bude užit.
Za přání diskusi se sluchačům okres. a kraj. nár. výboru předs
žil oslavit Rady místní besedy a ke práci v ně se členové
hlásili přímo do programu: Jmí to
odkládá na jaro. Vašpub hovoří na téma
osvětové besedy se zavádí o nepatrných otázce divadelní místnosti. Domá
hualo se jiného. Ale tento bod přerušil od místního nár. výboru státu
statek, který v zastoupení p. Smolem správcem čsl. statku v Sedlišt
učinil z obce smlouvu, že hlásí se čtyř. statky zavazují a přistupují na
nému místnosti pro divadla. Jsme to plná, podařila by zvětšení sálu od
stáním půlky. Ale naproti kandidátku náčelník se zástupce tento
rodiná podpora, snad z chalupnictví, že není sám k tomuto závazku
kapitalistům. Snad to může nemít jen ředitelství kostka ve Smíř
cích, nebo i jiný ministerstvo, provádějící stat statku, nemá na
spolupráci a pomoc

Inseminace.

Inseminace, umělé oplodňování dobytka. krav a jalovic začalo u nás od 1 dubna 1956 a platí se 1958 za 1 krávy nebo z jiné jalovice ve chlévě stojící 30 - Kčs. Když je v chlévě krav a jalovic přes 1 rok starých, tolikrát platí chovatel po 30 - Kčs.

Rozpočet obce Dlouhé-Vsy na rok 1958.

projednaný 25.10.1957

Vola Dlouhé-Vsy obyvatel (1957 v říjnu) 161, domů je 62. Delka cest m n.v. 8 km, ostatních 6 km

Příjmy:

Místní dane a poplatky	8.800-	Kčs
Příjmy z funkce a správní činnosti	200-	"
Celkem příjmu	9.000-	Kčs

Rozvedení příjmu: Daň domovní

která připadá okresu	3.900-	Kčs
Zábor ze zabav	300-	"
Poplatek za psi	400-	"
Z hospodářských zvířat, inseminace, dynamit	4.200-	"
	8.800-	Kčs.
Vnitřní správa	200-	"
	9.000-	Kčs

Výdaje:

Živočišná výroba	1.200-	Kčs
Komunikace	3.600-	"
Svépomocná akce Z	4.000-	"
Požární ochrana	200-	"
Členové výboru a jeho aktiv	5.600-	"
Správa národního výboru	7.100-	"
Úhrnem vnitřní správa ... 12.900- Kčs		
Vodní hospodářství	300-	"
Úhrnem výdaje	21900-	Kčs
Příjem	9.000-	Kčs
Přídel z okresu	12.900-	"
	21.900-	Kčs.

Z Ozdravovny na Vohradě.

V měsíci dubnu jsou tu po 3 týdny děti z Hradce a okolí ve třídách asi 65 dětí. Za tuto dobu se zde seznamují se s klimatem, přírodou, rostlinstvem a pod. Kromě dobrého odchovu.

Lov lišek.

Ulovené lišky. Mezi Vánočními svátky 1957 a Novým rokem 1958 mysliveckým sdružením Zlamta z Dlouhého č.28, bydlící na Hradcových končinách u Vsi č. 159 a narozený 1928 nadšenec, který má honitbu lišky zastřelil za Hanzelkou chalupou č.p. 13 ve Dlouhé u mezi pěti mužskou na poli 2 lišky a také dostal 2 kuny, které v minulých letech zvláště lišky mezi slepicemi se soused zle řádily. Jako mnozí na lišky, slechal na poli lišce zastřeleného psa. Předtím vybral ten samý Zlamta v Lihadle (zalesněný kopec nade Vsi katastr Smržné) pod pařezem lišce hnízdo s mladými sedmi lištičkami a ale staré nedostal.

Lidový ples ve Rzech.

V sobotu 18. ledna 1958 se požádal v hostinci p. Andrše ve Rzech „Lidový ples na prospěch Josefa Falty z Dlouhého č.40 tajemníka Čsl. strany lidové (sekretariát v Náchodě). Účast byla obstojná, čas byl dosti příjemný, ne mrzlo. Z Olešnice byl vypraven zvláštní autobus. Veškeré vyšlo.

Sledován „Hockey"

V týdnu od 3-9 března 1958 sledován velmi bedlivě i stáními Hockey - mistrovství světa, hraný v Norsku ve městě Oslo. 9. března dohrováno. Hráči z Československa z 8 hrajících států na čtvrtém místě. Na čtvrtém místě se umístila Kanada, II místo Švédský svaz, III místo má Švédsko, IV místo má Československo, V místo Spojené státy amer. VI místo Finsko VII Norsko a VIII poslední místo Polsko.

Inseminace.

Inseminace, umělé oplodňování dobytka. krav a jalovic se začalo u nás od 1 dubna 1956 a platí se 1958 za 1 krávy nebo z jedné jalovice ve chlévě dojicí 30- Kčs. Když je ve chlévě krav a jalovic přes 1 rok starých, tolikrát platí chovatel po 30- Kčs.

Rozpočet obce Dlouhé-Rzy na rok 1958.

projednaný 25.10.1957

Volby Dlouhé-Rzy obvatelé (1957 v říjnu) 161, domů je 62.
Délka cest m n.v. 2 km, ostatních 6 km

Příjmy.		
místní dane a poplatky	8.800-	Kčs
Příjmy z funkce a správní činnosti	200-	"
Celkem příjmu	9.000-	Kčs
Rozvedení příjmu: Daň domovní	3.900-	Kčs
která připadá obcím	300-	"
Dávka ze zabav	400-	"
Poplatek ze psů	4.200-	"
z hospodářských zvířat, inseminace, dinamida	8.800-	Kčs.
vnitřní správa	200-	
	9.000-	Kčs

Výdaje:

Živočišná výroba	1.200-	Kčs
Komunikace	3.600-	"
Svépomocná akce Z	4.000-	"
Požární ochrana	200-	"
Činnost výboru a jeho aktiv	5.600-	"
Správa národního výboru	7.100-	"
Celkem vnitřní správa .... 12.900- Kčs		
Vodní hospodářství	300-	"
Úhrnem výdaje	21.900-	Kčs
Příjem	9.000-	Kčs
Přídel z okresu	12.900-	"
	21.900-	Kčs.

Z Ozdravovny na Vokradě.

V měsíci dubnu jsou tu po 3 týdny děti z Hradce z mateřské III. třída asi 60 dětí. Je mají tu školu v přírodě jsou ve výcvičovacích hodinách venku, procházky, seznamují se s klimatem, přírodou, rostlinstvem a pod. Hnedá dubna odcházejí.

Lov lišek.

Ulovené lišky. Mezi Vánočními svátky 1957 a Novým rokem 1958 Miroslav Zlámta z Dlouhého č. 28, bydlící na Hradových končinách u Rzi č. 159 a rovný 1928 narozený, který má honitbě lišky zastřelil za Hazurshou chalupou čp. 13 ve dvou v noci při měsíčku na poli 2 lišky a také dostal z kunu, které v minulých roce rele zvláště lišky mezi sousedy zle řádily. Jako mazalo na lišky, slechal na poli lišce zastřeleného psa. Před tím vybral ten samý Zlámta v Líhadle (zalesněný kopec nade Rzy katastr Hvězdná) pro pravzem lišek hnízdo s mladými sesti lišňata a les starou nedostal.

Lidový ples ve Rzech.

V sobotu 18. ledna 1958 se pořádal v hostinci p. Andrů ve Rzech „Lidový ples" na prospěch Josefa Falty z Dlouhého čp. 49, tajemníka čsl. strany lidové (sekretariát v Náchodě). Účast byla obstojná, čas byl dosti příkrý, nemrzlo. Z Olešnice byl vypraven zvláštní autobus. Veřejnosti to vyšlo.

Sledován „Hockey"

V týdnu od 3-9 března 1958 sledován velmi bedlivě i stářími Hockey - mistrovství světa, hraný v Norsku ve městě Oslo. 9. března dohrováno. Hráči z Československa z 8 hrajících států na čtvrtém místě. Na čtvrtém místě se umístila Kanada, II. místo Švédský svaz, III. místo má Švédsko, IV. místo má Československo, V. místo Spojené státy americké, VI. místo Finsko, VII. Norsko a VIII. poslední místo Polsko.

Plakát visí na MNV.

Oznámení,

všem JZD a jednotlivě hospodařícím rolníkům
Po schválení radou ONV byly pro obec Dlouhé sta-
noveny tyto normy povinných dodávek zemědělských
výrobků, podle kterých budou vyměřeny dodávkové
úkoly na rok 1958.

Druh výrobku		Dodávková norma z 1 ha vzorné půdy					
		v JZD	U jednotlivě hospodařících rolníků.				
			nad 15 ha	10-15 ha	5-10 ha	3·5-5 ha	2-3·5 ha	0·5-2 ha
Zrniny celkem	kg	-	300	210	130	90	70	30
Pšenice	kg	-	-	-	-	-	-	
Žito	kg	-	180	126	88	60	42	
Ječmen	kg	-	-	-	-	-	-	
Ostatní zrniny	kg	-	120	84	42	30	28	30
Seno	kg	14	18					
Brambory	kg	300	710	630	540	440	320	110
Maso vepř	kg	25	40	35	30	27	26	26
Maso hovězí	kg	50	59	55	52	50		45
Mléko	lt	275	460		430			450 litrů z každé krávy
vejce	ks	105	220					

Zrniny brambory a vejce se vyměřují z orné půdy. Maso
vepřové, hovězí, mléko a ovoce ze zemědělské půdy.
U držitelů půdy do 0·5 ha je vyměřována prostřední dá-
vka 220 kusů vajec a jsou-li chovatelé knar 450 litrů z
každé krávy.
U zahuštěných kárů je vyměřováno 170 kusů vajec a 300 litrů
mléka z každé chované krávy.

Předseda ONV:
Lemfeld

L S

Vedoucí odboru výkupu
rady ONV
Hubant.

Povinné dodávky samostatných zemědělců v r. 1958.

Čís.	Jméno	Kolik ha	Zemědělská půda v ha	z toho orné	Kolik mléka	kg zrní	kg brambor	kg vepřů	kg hovězího masa
2.	Anežka Čapová	1.	3·19	2·51	1371	175	805	83	159
3.	Josef Štěpán	3	1·86	0·71	450	21	78	48	84
4.	Pavel Zahy	3	7·96	3·92	3293	470	1954	229	398
5.	Fud. Kobal	3	8·69	3·93	3607	472	1960	251	436
7.	Adolf Hanč	5	6·13	3·38	2506	450	1663	175	303
8.	Karel Pola	3	7·78	5·05	3216	617	2565	224	388
9.	Josef Smola	5	3·06	1·72	1315	120	550	80	153
10.	Marie Příbylná	2	1·24	0·36	-	-	-	38	67
12.	Věnd. Beše	3	5·16	3·69	2.089	235	1152	131	243
14.	Anežka Krahulcová	2	1·92	0·70	900	21	77	56	86
15.	Fran. Hartmann	2	2·59	1·45	1193	101	464	67	129
16.	Anna Vernarova	4	4·20	1·94	1806	174	853	113	213
17.	Karel Prala	3	0·86	0·35	-	-	-	26	47
18.	Josef Nývlt	3	2·79	0·75	1199	52	240	73	134
21.	Josef Čejnar	3	5·80	3·26	2365	385	1598	165	286
22.	Josef Zelený	4	7·68	4·07	3173	490	2035	221	383
23.	Josef Smejkal	2	6·16	3·74	2519	447	1857	176	305
24.	Fran. Hánl	2	4·58	2·37	1969	204	998	124	229
26.	Anežka Pohlová	2	3·58	2·21	1505	155	707	91	175
32.	Pavel Vymetálek	6	7·36	2·21	3035	248	1031	211	367
34.	Jan Čáp	6	8·15	3·44	3375	408	1695	235	408
37.	Jan Zelený	4	3·19	1·35	1371	94	432	83	159
Rozl.	Marie Čížková	1	1·06	0·37	-	-	-	34	-
3	Josef Remeš	2	8·20	4·52	3397	548	2278	237	411
7.	Josef Martinek	5.	14·48	9·73	6292	1875	5625	478	752
9	Adolf Boš	2	5·37	3·22	2.180	262	1284	137	253
10	Emilie Lichá	3	2·60	1·54	1.118	107	492	68	130
12	Václ. Mach	2	3·24	1·14	1.393	80	365	84	162
13	Josef Hamerský	2	2·57	1·54	1.105	107	492	67	128
15	Ant. Boš	3	7·06	3·69	2.906	440	1830	202	352
23	Ant. Smrček	2	2·07	0·16	890	11	51	54	103
27	Jaroslav Šmída	4	3·15	1·99	1.354	134	636	82	157
				8.101	62.892	8.858	35.767	4.343	7.605

Tady nejsou napsána místa, která již zaměřena do vlny 1957
založeného státního statku, to je čp. 1. Petr Utrtečka z 10 ha 53 a
a čp. 13 farma stat. statku se 40 ha, kteří jsou u JZD a nebo kteří
nemají předepsané úkoly.

Začátky statního statku.

Čp. 1. Petr Čtvrtečka a Anna (matka) hostinec v Dlouhém je i s pozemky od 21.3.1957 dostal výměr - u státního statku. Zde bylo hospodaření s výměrou svých pozemků 10 ha 53 arů, z toho 9 ha půdy orné. Vrchní lu je 6 lidu

Čp 13 Farma stát. statku, bydlí 7 lidu. Výměra obhospodařovaných pozemků je 46 ha. Dodávkové povinnosti farmy státního statku nejsou u mist. národ. výboru známy a proto nejsou zde zaznamenany.

JZD v Dlouhém.

Jednotné zemědělské družstvo v Dlouhém (na Vohradě) čp. 26 Petr a Jiří Klamta 3 lidi. Pozemku 7.65 ha, orná 3.27 ha. Čp. 30 Ferdinand Cejnar 2 lidi pozemku 3.61 ha z toho orné 1.80 ha. Čp. 40 Josef Falta 5 lidu, pozemku 1.82 ha z toho orné 0.96. Čp. 11 Zdy Jos Smůla 2 lidi pozem 3.19 ha z toho orné 1.29 ha

Nemají předepsané dodávky.

Čp 33	Dlouhé	Marie Fišerová	lidu 1	4 v nájmu
čp. 36	"	Ant. Hartwich	" 3	v nájmu
čp. 38	"	Jos. Vondřejc	" 4	má pozem. 1 ha
čp. 4	Rzy	Helena Kinzlerová	" 3.	
čp. 5	"	Jos. Procházka	" 1	
čp. 14	"	Otakar Gopolt	" 4	v nájmu
čp. 18	"	Zdeněk Hejcl	" 5	
čp. 18	"	Václav Fikl	" 5	v nájmu
čp. 28	"	Kristina Čtvrtečková	" 2	v nájmu

Původní stav vlastní půdy v Dlouhé-Rzy

Stav obhospodařované půdy v roce 1945 u jednotlivých hospodářů v obci Dlouhé-Rzy jedná se o vlastní pozemky

Čp 1	Petr Čtvrtečka - Františka	10.53 ha
Čp. 2	Anežka Čapová	3.39 "
Čp 4	Pavel Lepš Oldřiška	7.34 "

čp. 5	Ferdinand Rozbal Zdeňka	8.17 ha	
čp. 7	Marie Martinková (Adolf Háně)	5.30 "	
čp. 8.	Adolf Pola	8.29 "	
čp. 9.	J. zů Smola Marie	2.68 "	
čp. 10	Marie Suchomelová	1.11 "	
čp. 12	Vond. Bek Františka	4.93 "	
čp. 13	Josef Barton	10.20 "	
čp. 14	Anežka Krahulcová	3.70 "	
čp. 15	Frant Hartman	2.63 "	
čp. 16	Rudolf Verner Anna	4.- "	
čp. 17	Karel Fiala Anna	1.66 "	
čp. 18	Josef Nyklt Anna	4.12 "	
čp. 19	Josef Svetlík Božena	2.84 "	7.7.1958 vyhořelo
čp. 20	Adolf Balcar Anna	3.43 "	24.3.1957 vyhořelo
čp. 21	Josef Cejnar Anežka	4.63 "	
čp. 22	Frant. Marvan	7.18 "	
čp. 23	Josef Knajdr	6.54 "	
čp. 24	Josef Hlaně	4.24 "	
čp. 25	Hugo Vogel Anežka	5.93 "	
čp. 26	Anežka Pohlová	3.60 "	
čp. 27	Josef Suk	4.15 "	
čp. 28	Petr Klamta Anežka	4.92 "	
čp. 29	Josef Drause	2.72 "	
čp. 30.	Ferd. Cejnar Ludmila	3.08 "	
čp. 31	Josef Střelka	3.70 "	
čp. 32	Pavel Vymetálek Alžběta	7.04 "	
čp. 34	Jan Čáp Božena	7.40 "	
čp. 36	Josef Hartman - Marie Čapová	7.- "	
čp. 37	Teodor Zelený Anna	2.78 "	
čp. 38	Josef Vondřejc	0.30 "	
čp. 40	Josef Falta Emilie	2.40 "	

čp. 2 Rzy	Marie Ležková	6·20 ha	z toho les	0·85 ha
čp. 3 "	Josef Remeš	9·08 "	" "	1·90 "
čp. 5 "	Josef Procházka	0·62 "	" "	0·16 "
čp. 6 "	Děti Boř	0·49 "		
čp. 7 "	Franc. Maštinek	12·90 "	" "	0·59 "
čp. 9 "	Adolf Boř Božena	5·30 "	" "	0·21 "
čp. 10 "	Ant. Lichý Emilie	3·- "	" "	0·23 "
čp. 11 "	Josef Smutek Emilie	5·80 "	" "	0·70 "
čp. 12 "	Emilie Franková	4·- "	" "	0·60 "
čp. 13 "	Josef Hanousky	3·70 "	" "	0·42 "
čp. 15 "	Ant. Boř Anna	7·20 "	" "	1·60 "
čp. 18 "	Marie Knížková	1·95 "	" "	0·43 "
čp. 22 "	Marie Svorcová	0·77 "	" "	0·44 "
čp. 23 "	Ant. Smuček Marie	4·10 "	" "	2·- "
čp. 27 "	Josef Studený Marie	4·20 "	" "	0·72 "
	Anna Pešková Nový Hradek	3·50 "	" "	0·68 "

Výhody u JZD, nemá předpis obilí.

Jednotné zemědělské družstvo Dlouhé (t.j. Vohrada koruny Svržné) nemá v obilí předepsané dodávky na rok 1958, na druhé straně je předepisována dodávka obilí i nejmenšímu chalupníku s malou výměrou už 2-ha pozemků (viz v příloze vyhlášku). Ostatních produktech jako dodávky jsou předepsány nyní ještě nižší než u 2-ha chalupníka, mléka pak na 1-ha je o 155 litrů méně než u 2 hektarového zemědělce. Takové mají výhody u JZD proti ostatním. Není pak každému umožněno, zvláště u nás, by se stal členem jednotného zemědělského družstva by se mohl prodělat na výhodách, které nám ukazuje v příloze vyznačená. Vyhláška o rozpisu dodávek zemědělských produktů pro Jednotné zemědělské družstvo a samostatné hospodáře v obci Dlouhé-Rzy na rok 1958.

Schůze požárníků-činnost.

Požárníci z Dlouhého-dříve Sbor dobrovolných hasičů-schůze v Dobrušce. V neděli 12. ledna 1958 se konala v Dobrušce schůze požárníků z okresu Dobruška v závodní jídelně národního podniku "Stuha". Za zdejší požárnický sbor byli na této schůzi přítomni: Antonín Boř ze čp. 15 a Karel Lymutášek z Dlouhého č.p. 32. Referát: politický, kulturní, hospodářský a odborné jednotný. Diskuse se zúčastnili: Jan Šefl z Dříteče, Zikmund z Čáslavky. Schůzi vedli Josef Hofman z Černíče a Ulrych z Přepych. Náš požárnický sbor v obci Dlouhé-Rzy bohužel v činnosti ochabuje, je zapotřebí trochu povzbuzení trochu života a zápruhy aby činnost nevymizela. Hlavní důvody které jsou jistě nám těžko odstranitelné, jsou vylidňování naší milé obce a vesnice.

Dražší lihoviny.

Od 1. dubna 1958 jsou dražší lihoviny. Dílka čistý jedna desetina litru stála 3- Kčs, od 1 dubna 1958 je za 4- Kčs 1 litr rumu stál před 1. dubnem 57- Kčs nyní bude za 80- Kčs a lepší za 90- Kčs. Ceny jsou nyní ve IV cenové skupině jako dříve byly ve III. Vína a pivo dražší není. Za zdražení lihovin je jistě snad náhradou linoucí mléko z mlékárně o 10 hal. litr. Slouží zaznamenat, že v naší obci se kvalka pije nyní velmi málo, zvláště ji nepijí zemědělci, ponévadž těm u nás koruna nevykývá! Dříve se pilo více.

Oslavy 1. máje a májové svátky.

První máj: Ve městech jsou pořádány oslavy 1. máje a jsou vyzdobeny vyhlídací skříně a okna domů, u nás vyzdobeno č.p. 42 "Tučkovy chaty" u silnice Olešnice-Rokol (garáže). Byl pěkný slunný den. Oslavy jsou nyložíže pořádány v N. Městě a Dobrušce od nás se jich mnoho zúčastní zaměstnaných v průmyslu ve jmenovaných místech nikdo nevynechává.

Svátky v máji 9. 10 a 11 máje, jsou svátky, dny, pracovního klidu. 4 května neděle byl pracovní den, za ten den je volno klid 10 května. Vzhledem k zapožděným pracem v zemědělství, zejm. lid dělal většinou půlitě v poli, byl pěkně, lid pracoval i za služeb Božích.

Převod chalupy ve Rzech.

Emilie Franková ve Rzech, bývalá vlastnice chalupy č. 12 ve Rzech z pozemky ve výměře as 4 ha s lesem, chovatel 2 kusy hovězího dobytka, přistupuje svůj nemovitý majetek se svolením družstva ke 14. května 1958 dalším to dnem Marie Pro dané 1. června 1944 za Václava Svalného bývalého hostinského v Jenově u Opočna Václav Mach, který zde s Frankovou bydlící se zřeká od postoupení hospodářství, chodí na pů da stavební. Franková sama v roce 1891 narozená, pracovat nemůže, dala by pozemky k užívání jednotnému zemědělskému družstvu, ale to pozemky převzíti nechce. Franková byla za nedodávky 1957 potrestána pokutou 500- Kčs, z tohoto důvodu nebude hospodařit, nevykáže nemohla splnit.

Roentgenování - snímkování plic.

Také v r. 1949 na podzim

Roentgen. Okresní úřad národního zdraví v Hradci Králové, roentgenová jednotka provádí povinné všeobecné roentgenování všech občanů a občanek po školním vě ku. Naše obec se vlastní občané a občanky se k roent genování dostavily v pondělí 19 května 1958 do nového Obrádku, do domu s "Pole u Lepšíů" v náměstí č. 32. Roent genována horní část těla - plíce. Obyvatelé byli volání každý svou zvláštní pozvánkou, celkově proklepnuté.

Změna v obchodě.

V Novém Hrádku jsou 2 obchody Jednoty se smíšeným zbožím a to v Náchodské ulici, starý nepřetržitý obchod, u Bohumila Bubeníčka a v náměstí č. 25, kde zatím u vedoucího asi od r. 1950 Hugy Štěpána z Olešnice č. 24 nv. V tohoto měsíci červnu byl skládán "mauko" [1. j. schodek] nedostatku v částce kol 20.000- Kčs, které se projevily hlavně znehodno cením zboží a potravin z nedostatečně potravních, sklado vacích míst. Okresním Štěpán, vyučený kupec, přestal v tento čase prodávati, obchod uzavřen a prodejní místnosti se nově upravily a obchod byl po delší době po čas opra uzavřen.

Čsl. - Polská hranice.

Polácí na hranicích. Při státní hranici československo-polské, na Polské straně, je podél hranice, zorán pluhem

kousky mu přitaženo jeden pozemku v šíři 10m, který je stále ne bydlen. Rus tu chtěli přepažet rozdělil zoraného pásku dvo ce polských vojínů s zelenou širží čepicích stříhou na čapi ce a pozorují zda-li nejsou lidské čistoty "slapoly" přes hra nici. 20 června přišla k nám přes hranici hraniční polská stráž vyšetřovat, kdo to přicházel do cizích "slop" přes hranici. Polská stráž přišla do vnitř. Čuchových chat - kde právě dělí se lidé k vyšetřování, kdo to chodil přes hranice, tady po od pročinku, když Poláci pojedli a se občerstřili, opět zase po pře vyšetřením sešení odešli. ČR tak přijdou Poláci vyšetřovat přes hranice nechrát. Od nás místní přes hranice do Rzeczpospolita Polska jest povolen jedině přes Punkt kontrolu, přes celní úřad v Bělči u Náchoda na průkazku vydanou u našich úřa du Okres. národ. výborem.

Poutní slavnost v Dlouhém.

Na svatou Trojici letos to bylo 1. června se konala jako každoročně poutní slavnost v Dlouhém. Pod kožatou lípou před hostincem čp. 1. za slunečného pěkné neděle, sloužena u postaveného oltáře slavná polní mše svatá s kázáním dp. Bernarda Tomana, novohrádeckého p. faráře. Četný zástup věřících za doprovodu hudby zpívali Cyrillo methodějskou hymnu: „Bože cosráčil před tisíci lety..." Odpoledne potom byla v hostinských místnostech Petra Otrčeky taneční zábava četně navštívena. První pouť ní slavnost se zde konala 3. června 1928. Letos je to po 31. Přes to že bylo pěkné počasí, nebyl, žádný před hostin cem ani jeden krám ani žádný zábavní prvek, jak ho po jistá předešlá léta, vše pominulo.

Poutní slavnost v N. Hrádku.

Je 29 června neděle Petra a Pavla na Novém Hrádku pout Je pěkný den, byla zde horská dráha, kolotoč, dětská hou pačka střelnice, auto s textilním zbožím a nic víc, vzpomí nám, kde jsme bývalé hlučné pouti.

Průzkum čsl. akademie věd.

Návštěva. 18 září činila zde čsl. akademie věd a umělé průzkum v naší krajině o spisovatelské tvořivosti a v etnografii, hlavně v oděvní. Dostavila se v zastou pení čsl. akademie věd profesorka Dr. Hana Hynková

s fotografistou bleskem St. Šulcem v doprovodu zás
tupam ONV s. Sedlačkem redaktorem Sněženky. Po delším
pohovoru po shlédnutí cizných kronikářských zápi
sů o dřívání a událostech, o kraji našem, když se
psaní dcera Jiřinkova přehlédla a vybrala, co musela nechat
ke stáří čase odemy, vydala se cestovala k Olešnici k Sedla
nově dále na Rychnicko.

Biograf ve vilách.

Biograf ve Tučkových chatách (Bývalé Bartoňovy vily
v místních Tučkových chatách mají rekreanti po prochá
zkách v přírodě a nepříznivém počasí zpestřeny své hovora
zení a pobavení. Jsou zvyklí po příkladu místností k pra
videlným promítání filmů. Tak příkladu byl 26 ledna 1958
pro rekreanty promítán film „Dobrý voják Švejk". Dále
jest pro rekreanty zřízena začátkem října (běží tová
rek 14 dnů) hromadná seznamovací večírek, kde se sdílí
rekreanti z různých míst seznamují a ku konci bě
hu je pořádán večírek na rozloučenou s nějakou tom
bolou a taneční zábavou. O jídlo a pití jest pro
staráno, vedoucí podniku s. Franc Šimo se svou pra
covní manželkou a kuchařem Otou Kuchařem, umí
také občerstvení obstarati a s ostatním personálem
se zaměstnanci podniku ku spokojenosti všech
pobavili.

Klub stavbařů.

Ozdravovna na Vohvadě. Půl letní čas je Vohvad
ská ozdravovna živá. Letos 1958 byla zde ubytována ve
směna a denně „Klubu stavbařů v Hradci Králové", tak
že okolní lesy, zátky a zvěř po lesích zvláště lišky zne
klidňovali, takže své útočiště hledala zvěř v lánech
dozírajících obilí.

Oprava silnice po Brzech.

Státní silnice vedoucí z Olešnice do Rokole přes naší
obec byla již ve špatném stavu: vyjíždění nerovná.
Letošního roku bylo přikročeno ku důkladnější opravě.
Za tím účelem, byla pro automobilovou přepravu a jízdu
provozu uzavřena dne 12 srpna 1958, kdy autobus ústal z
Olešnice k Hradku a zpět po druhé jízdě, tam čas jezdil

přes Polom a Sněžné na most pod Sněžným k Rokoli.
Silnice byla potažena silnější zrstvou štěrku navože
ného z Omu ze Spitzberku u Plasnic, provalům za
lita asfaltem, posypána pískem a zase válcována.
Od 8 do 14 září pracováno na silnici ze naš v obci
pracovalo 14 dělníků, chodili na stavu do nekuřáckého
střediska do Tučkových vil. Kde se chtěla silnice spá
ra se svými nářadími a stroji rozložiti, poškrábovala znační
místr. Byly to 2 parní válce, spací vůz, 2 traktory, kotel
pro vodu, kotel na ohřívání asfaltu, vlečné vozy k trak
torům a pod. A co z těch plechových sudů s asfaltem a
špachtlemi k ohřívání. Byla to úprava náhladná, je
den metr do čtverce stál silniční správu 42 Kčs a pro ji
nebo jako výjezd ze silnice a příjezd k ní a pod. 65 Kčs
Silnice byla k provozu pro potahy a autobusy otevřena
3 října 1958 mlékárna ale jízdě stále, ta ta mela je
dále povolena.

Poutní slavnost v Rokoli.

V Rokoli je pout na svátek jména Panny Marie 12.9.
po tě v neděli, letos 14 září. Dopoledne tam byly služby Boží
v tamním kostelíčku, odpoledne po vykonané pobožnosti
růžové cesty, kázání na prostranství před kostelíkem, kde
měl promluvu k mariánským ctitelům vlast. novoměstský
děkan P. Čáp, který v roce 1957 působil z Červených Janovic kde
působil a na jeho místo se do Janovic dostal z n. Hradku
p. farář Karel Filip. V hostinci u Albína Pabla celý den
ruch, k obsluze tu bylo 15 lidu, odbyt značný, největší v
celém roce.

Úroda ovoce, málo brambor, málo hub.

Letošního roku 1958 byla všude nebývalá úroda jádro
vého ovoce, na každém pahýlu i do kopcic v Olešnice
a pod. Ale na lácí nejsou výkladky, neboť zájemci mají
učinit přihlášky u obchodníku kde budou ceny:
I. jakost 25 kg .. 57 Kčs a II. jakost 35 kg .. 10 Kčs.
25 kg - 2 večíče. Pěstitelům se dobře pak hlásit.
Málo brambor. Letos je úroda brambor slabá. Výkupovači
vyslaní výkupním podnikem, obcházeli po obci zemědělce a
žádali na ních brambory nad kontingenty, spotřebitelům
se nepřává po 50 kg — Málo hub. Letošního roku bylo
málo hub. Mnohý rád nemel na štědrý den ani na hubník.

Školení kronikářů.

23. listopadu 1958 měli kronikáři v Dobrušce aktiv, bylo jich přítomno 33. Různé k věci jak se mají vésti kroniky uměli vysvětlit profesor Bárta z Hradce Králové a zvěstovy upřesnil redaktor Jedlička ze Šumného, po letech lidé ti sami, příjemně stárnou, ten přeskládá z Vysokého Zhrádku, Jaroslav Štěpař z Bystřeny, jako Jakeš z Bohdašína, M. Novotný z Vrbičné Josef Zyska, z Janova

8) Jan Zelený č.37 ženatý 1901 nar.
jsoucí hospodařící na 3.19 ha, ponechán 19 arů
1945 vlastnil 2.80 ha (měl najmuto mrtvý mrtvý pachtu

9) Josef Šindr č.27 ve Rzech hostinec, 1890 nar. ženatý
jsoucí hospodařící na 3 ha 15 arů, ponechán 17 arů
1945 původně vlastnil 4 ha 20 a (z toho 72 arů lesa)
Josef Šindr pozemky odevzdal, že měl pokutu 500 Kčs
pro nesplnění předepsané dodávky v roce 1957.
Rozdíl výměry vznikl proti výměře r. 1945 se vyskytu-
je směnami v dřívě v prvních letech od roku 1945:
nucenými pachtem, arondací a výměnou r. 1957 a pod-
výměra pozemku 1945 jsou pozemky vlastní a stálé.
Změna ve jmění samostatně hospodařících se stala
arondací provedenou na podzim 1958.
výměna pozemků byla provedena u těchto zemědělců:
1) Františka Bekový č.12. rozená 1908 narozená
jsoucí hospodařila na 5 ha 16 a, nyní po arondaci má
6 ha 07 a, obdržela výměnou pozemky v Brodku, tj. Smr-
kov ze řízi č. 11 a u Černého lesa Šnajdrov Dlouhé č. 23
1945 vlastní 4 ha 94 arů.

2) Josef Anežka Lejnarová č. 21 r. roce 1895 a 1904 nar.
jsoucí měli pozemku 5 ha 80 a, nyní mají 6.07 ha
obdrželi výměnou za svoje pozemky pozemky v katastru Obš-
nického v Zeleném údolí při silnici nad bývalým želin
kovým mlýnem k Olešnici. (1945 vlastnili 4.63 ha.

3. Josef Zelený č. 22 ženatý 1901 nar, jsoucí hospodařil na
7 ha 63 a, nyní má 7 ha 20 a. Jeho pozemky u lesa Bro-
dek mu zůstaly, za svoje ostatní na Velkém Huse obdržel
pozemky ve Rzech Josefa Šindrže. (1945 měl 7 ha 20 arů)

4) Jan Láp č 34 ženat 1913 nar jsoucí hospodařil na
8 ha 15 a, nyní bude mít 8 ha 50 a má za svoje výměnu
u Hrani Štelkov od č. 31 Umlauftov (Umlauf u Jedle)
v Zeleném údolí na Olešnickým katastru u silnice. Jeho
svá mu zůstala jen louka u stavení. (1945 vlastnil 7.40 ha

odebraný dobytek od zemědělců, kteří všechny svoje pozem
ky (mimo zahumenku) odevzdali čsl. státním statkům:
Dobytek odebrán 17. července 1958
1) Janu Zelenému č. 37 v Dlouhém odebrány 2 krávy
2) Josefu Šnajdrovi č 23 " " 2 krávy 1 tele
3) Frant. Hanlovi č. 24 " " 2 " 1 jalovka
4) Josefu Adršovi č 27 ve Rzech " 2 " -
5) Adolfu Hánlovi č. 7 v Dlouhém " 2 " 1 tele
6) Anežce Pohlové č 26 " " 1 " -
7) Anežce Láp ové č. 2 " " 1 " -
celkem odebráno 12 krav 2 telata, 1 jalůvka. 15 kusů
Odvezeno 8 kusů krav do státního statku v Uhřiněvsi,
4 krávy a 1 jalovice určeny na dokrmení a 2 telata přišla
do obce na Seolnov. Dobytek majitelům bude proplacen
splátkově - ve splátkách, každý za rokem 3.000- Kčs až
do vyplacení obhadnuté celkové ceny.
K doplnění se uvádí, že Anna Fialová vedená pod 3)
dobytek hovězí nechovala a Krahulcova pod č. 4 ji 1 krávu
zatím ponechává a odevzdá ji později. do 17/12 1958

Seznam půdy v katastru obce Dlouhé-Rzy.

Seznam uživatelů půdy v obci Dlouhé-Rzy 1958 v prosinci.

Lesní závod Hrhov	půdy lesní	101 ha	97 a 89 m²
	půdy zemědělské		81 a 69 m²
Školní statní statky	půdy zeměděl.	70 ha	39 a 32 m²
	lesní		93 a 99 m²
obec a myslivecká společnost smíšená	půdy zemědělská	2 ha	61 a 89 m²
	lesní	2 "	66 a 16 m²
Jednotné zeměd. družstvo	půdy zeměd.	35 "	68 a 47 m²
	půdy lesní	15 "	12 a 22 m²
Zahumenky JZD:	Hlavní Lejnar	4 "	61 a 71 m²
	Smrčí Fialová		
Soukromní hospodařící:	půdy zemědě.	128 "	05 a 12 m²
	" lesní	22 "	32 a 22 m²
Na obecního kozla		1 "	09 a 59 m²
nepěstované cesty rýka		8 "	67 a 26 m²
zemědělské půdy			17 a 02 m²
		395	14 55

Samota Lužany.

Lužany jsou samota na jihozápadním úbočí nad naší Vohradou nad levým Polomkou. V Lužanech je 5 chalup, mimo nich 3 na západních Lužanech celkem 11 chalup. Patří ku katastrální obci Polom, byvalé sudetské vesnici, odkudž byli již po skonfiskování majetku na základě dekretu prezidenta českosl. republiky č. 12 odsunováni Němci. V čís. pop. 61 v Lužanech bydlel rolník Jan Čejnar, v roce 1909 narozený ženatý se 7člennou rodinou, který se na sv. Václava 1945, když vše zde i rodiště opustil, vystěhoval do Vižňova u Broumova. Vlastnil zde zánovní budovy 6 ha 94 arů pozemku, které byly výstavbou oper. ně v letech 1938 a 1939 jako zcela hodnotné. Čejnar vzal si sebou 5 kusů dobytka a svršky, z pohodlí ozadil o- pustiv chalupu a hospodářství převzal to ve šmíženském narozený rolnický zeťan polacký Helenou polské národnosti, která sem ve válce z Polska byla evakuována, bydleli tu spolu v Lužanech asi 2 měsíce, ale kdy z Polska odtud utekla pomocí Poláka v Tasově domů do Polska, Láďa Smola hospodařství v Lužanech opustil vrátil se domů k mámě pod Javorinu. Za Smolu přišel sem na Lužany z Prozce Josef Svědík 1901 narozený ještě svobodný s žijící matkou, která zde 1954 zemřela. Svědík se sice oženil, vzal si ženu ze Borového, ale bydlí stejně osamocený. Svědík je nadánlivě slabomyslný, po dalekém okolí známý, měl také a má ještě zvláštní vztah a obdiv k divé zvěři, dohází k němu mimo zvěř i jiné, nebo- de od Broumova až, pro jeho neobyklé počínání a pro okolí neškodné chování, věnuje mu pozornost celé okolí. Zdržuje se hodně pro obveselení v krematu v Plzni v Tuřičkových chatách (Bartoňovy vily) kde dělá při kuchyni občas topiče zvláště v zimě a kibicuje si v tepličku. Nechal se zaříditi svým vzorným plnovousem, a potka-li ho někdy turista, nebo cizinec, mužů, měl dojem že se setkává se „Sněžným člověkem" (prabydlitel v pohoří Himalaje) Svědík v Lužanech chová psy, krávy a drůbež a tak má k Lužanům od chaty cestičku v zimě ušlapanou. Koupil za pár korun vyřaze- ný motocykl, jízdu zná něm bez průkazu a lid v jeho okolí ví, že bezpečnostní orgány průkaz na něm neřádají

znají ho, nezná všechny pohromadě a tak ať si jezdí. Jan hrál ho v Olešnici přede na motocyklu, zastavili motocykl mu odebrali, Svědík musel domů pěšky ale příští den obdržel Svědík zase motocykl pro druhého nepoužitelný zpět. V roce 1955 majitel chalupy Jan Čejnar z Vižňova, odvezl zadek chalupy (stodolu - měl k tomu povolení) - a materiál z bouračky dřevo zavezl do Vižňova a tak Svědíkovi zůstala půda u chalupy otevřena je bez štítu (lomenice) vítr zanáší sněh a déšť do chalupy, lepenková střecha neudržovaná, nemazaná, vytrávená je oškubaná, díry do střechy, že by člověk snadno prolezl, okna zčásti vypadlá, díry nepadny, hadry, papíry zadělaný fleckami, kolem chaty barák natahány z okolních lesů nesekaných trávy kolikaletou soušší, v tom rozbité sáně, zbytky nepotřebných již rezí, pluhu a sudu od asfaltu a pod. v tom Svědík bydlí a bude mad bydlet pokud chalupa nesklapne. Svědík † 1974-73 r. Čejnar † 1978 - 89 r.

2.) V Lužanech dále v čp. 62 bydlel zemědělec Josef Čejnar bratr předešlého narozen 1904 ženat 1 5 členná rodina obhospodařoval 4 a půl ha pozemku, v roce 1945 odešel z Lužan do Polomu, kde po odsunutých Němcích, Emilu Herzigovi zabral velké hospodářství. Chalupa v Lužanech zůstala prázdná, pozemky obhospodařuje Čejnar z Polomu. Pozemky u chalupy ve které bydlí Svědík, zužitkovaje ladem. V obou chalupách v Lužanech v čp. 61 a 62 se dělalo času zimních objezdů za ručním thalerským stávem.

3.) Chalupa v Lužanech čp. 92 s pozemky ve výměře 5-27 ha je v majetku Antonína Čejnala r. v. 1908 narozeného ženat manželka Marie 1913 nar. 5 dětí. Ant. Čejnar se za ručním stavem dělati nenaučil a ponévadž chalupa s jeho pozemky nenese odpovídající obživu, vyhledal si zaměstnání v thalerně Augustina Hejlata bez 1938 Marie Knourkové ve Rzech č. 18 a po zrušení této provozny v thalerně v Ořešíně a když tato zrušena ve Vzl. družstvu v N. Hrádku. Toho času 1958 dvě děti provdány, jedna dcera zaměstnaná v Dobrušce, syn Antonín nar. 1939 zaměstnán v lese a nyní mladší nar. 1945 chodí do školy. V roce 1958 byl Čejnar nucen opravit chalupu, k tomu musel mít povolení, které mohl dostat pod podmínkou, že když vstoupí s hospodářstvím do jednotného zemědělského družstva, nařízení

Čejnar byl nucen přistoupit a přihlášku do družstva podepsal. Jednotné zem. družstvo v Polomech nestačí, tam je státní statek, přišlo v úvahu zemědělské družstvo Dlouhé-Snižné-Polomka. Toto však v pozemky v Lužanech nemělo zájem, nabídlo je Českému, stát. statkům, tyto statky pozemky Čejnare vo přivzaly a zoraly, Čejnarová měla jít ku statkum na práci. Za však pro vzdálenost od domu, chodit na práci do Sedlonova jít nemínila a tak jí přišlo to bez pozemku jako pracovní síla spřátelené zemědělské družstvo v Dlouhém.

4) Chalupa v Lužanech č. 90 je v majetku Antonína Dörnera za v r. 1910 nar. ženatý pozemky k výměře as 5 - ha celoroční obživu pro 4 člennou rodinu nestačí, rodina stavem nedělal, od Dörnera (Benara) chodila většinou do lesa a to již za otce Jana Dörnera a dědy Antonína.

5) Chalupa v Lužanech čp. 86 s pozemky ve výměře 4·50 ha v majetku t. č. Jaroslava Linharta nar. 1920, ženatý převzal rodinné od otce Bohumila tuto chalupu s polem to celoi obživy pro 6 lidu nestačilo dělalo se vždy za ručním tkalcovským stavem a hospodařil na stav mechanický pohaněním benzinovým motorem.

6) Chalupa čp. 54. po ve válce zemřelých starých manželech Vejdělkne a Anně Svorcových s pozemky ve výměře as 3·5 ha, kde se dělalo stále za ručním tkalcovským stavem, nyní chalupa prázdná pozemky obdělává Ant. Dörner pohnatec a babička.

7 Chalupa v Lužanech č. 60 s pozemky ve výměře 6 - ha v majetku vdovy Anny Svarcové, nar. 1892 němka se 2 dětmi dělalo se zde zvlášť v zimě za ručním tkalcovským stavem V roce 1945 rodina jako smíšená (nebožtík manžel Franta Švec byl Čech) když jí byl majetek zkonfiskován byla odsunuta do mitrovic na zemědělské fatce. Chalupa zůstala nevobydlená prázdná a MNV v Polomech jí nechal rozbořit (zavedení Josefa Čejnara z čp. 62) a pozemky nikdo neobhospodařoval, zarostly křovím.

8.) Hospodářství chalupa čp. 75 v Lužanech obýval majetel Hemtych Zeuner v roce 1901 narozený se ženou Pavlou nar. 1898 a 2 dětmi, Milou nar. 1921 a Benjamenem 1934 rodina se hlásila k německé, Zeuner (Čejnar) byl Němec-ce, rodina byla 1945 odsunuta za hranice do Říše a hospodářství s pozemky ve výměře as 7 ha, bylo zkonfiskováno a přiděleno Josefu Linhartovi z čís. 86 v Lužanech, 1914 nar. zde se ožení a pořídil pár lehkých krav a spojil pozemky od 2 míst (obdělával je zadnějších Lužan) snažil se hospodařit když pro plnění velkých dodavkových povinností, nemělo hospodářství rodině celoroční obživu, toto odvzdává státním statkum a sám jde za výdělkem do chemického družstva Delecha v Sedlonově, bývalý Vogelův majetek pronajímá chova 2 kalcova. Ale státní statky pozemky bez pracovních sil nechtějí. Stal se pak Linhart farmářem farmy statku v Dlouhém, a přidělené hospodářství v Lužanech opustil, přestěhoval se s rodinou do Dlouhého na farmu. Chalupa v Lužanech čp. 75 se tak vyprazdňuje.

Všechny uvedené usedlosti v sousedních Lužanech a se třemi místy v Zadních Lužanech - Bitnarov, po Jankové a po odumrtém Františku Zeunerovi jinak Maďaštanovi přebraly československé státní statky, oddělené Sedlonov v tomto roce 1958.

Pozemky Andršovy ve Brzech.

Pozemky u hostince Josefa Andršů ve Brzech převzal československý státní statek bez adondace takto: Majitelem, knihomim vlastníkem je Josef Andrs mladší - syn r. roce 1929 narozený zaměstnán v Klimicích ve Velodružstvu je ženatý. Na uvedených pozemcích (3·15 ha) hospodařil otec Josef Andrs nar. 1890 ženatý, který měl pro nedodávky za rok 1957 zaplatit pokutu 500 Kčs. Ponevadž starý Andrš, tak velký obkos na pokutu neměl, bylo mu slíbeno na Okres. národ. výboru, že když vstoupí do JZD nebude na něm pokuta žádána a vymáhána. Andrs se rozhodl, že strašlivé nemůže hospodařiti a podepsal přihlášku do JZD. Jednotného zeměd. družstva. Místní jednotné zeměd. družstvo, nemělo v Andršovy pozemky zájem (pravdaže to je družstvo z přátel, rodové samo pro sebe) nabídlo je čsl. státním statkům, ty je převzaly, bez zcelení s ostatními pozemky čsl. stat. statku.

Státní statek v N. Hrádku.

Na podzim 1958 v čase kdy se prováděla zalesňování pozemků v Dlouhém, provedou současný zákres pozemků čsl. statními statky na pozemcích katastrů Nuhradeckém. Zamýšlen pozemek nad Leníkem Smečinou (lesík nad homolí Skýr) proluh zrcadla nad lesem směrem k Hrádku až na vrchol kopce a na vrchu mezí cestami od Dačkovy ku Hrádku a od Smečiny k Hrádku a souběžně na jižní straně od Smečiny k Hrádku. Jsou to pozemky č. č. Paní Hradecké (dle Šintákovy) vdovy Dulové - chalupa čp. Šebeňáku - část pozemky od cesty vedoucí od Smečiny směrem k lesu. Farní Hromádkovy a jiných menších vlastníků a držitelů. Pozemky na Dačkově a na vrchu, pod Smečinou Parlovy a Batnovy pro cestě od Smečiny k Farám, k Židům, k sochaři - kříž při cestě od Farského lesíka zůstaly nadál původním majitelům. Zrevidován podzim 1958 tyto pozemky k Hrádku pozdělí pozemním traktorem obrácelem, mezi a staré stezníky rozorány hrnce a rozlehá pro lesních za okolí ve dne i v noci.

Zpráva o JZD 1958.

Výroční zpráva o Jednotném zemědělském družstvu v Dlouhém za kalendářní rok 1958.

JZD v Dlouhém hospodaří od podzimu 1957, kdy bylo založeno společně, kolektivně. Svůj movitý majetek, který se stal přínosem do společného vlastnictví společnému, rozšířilo o 2 koně, 1 hříbě, o nic těžší s pneumatikami traktor žací stroj, pohrabač, starší mlátící garnitura. Rozšířilo ku čp. 28 rozvozu cestu ze státní silnice od Olešnice k Rokoli protěží náklaďák dopravu, zavedla se od transformátoru u Tučkových chat (Bartoňovy vily) do čp. 28 elektrická sekundérní vedení, na pozemku patřícímu k čp. 30 postavilo stabilní vyzděnou dílnu 26 metrů dlouhou a 5 metrů širokou, rozdělenou na 200 - 250 kusů drůbeže v Vánocích přikryta ale nebydlena. Na výhledném plánu je plánována 8 - kes na pracovní jednotku. Velký prvek přispívá ze svého příjmu na fond nedělitelný, na fond sociální a kulturní není na mně známo. Rozvoj není zpráva o dodávkových povinnostech a plnění. Počet dobytka je

23 kusů hovězího, z toho 14 krav, 2 starší koně, 1 hříbě. Členové družstva zemědělské práce, mimo předepsané sklizňové orby provedli sami bez brigád. Drobnější stavební úpravy mimo výkopy a práce zednické. Pozemky zůstaly nerozloženy, na pozemku Ferdinanda a Ludmily Lýtnarových zastavěno na trvalo kus pole, které již nelze obdělávat. Ve jmenovaném družstvu jest sloučeno 1. ledna 1958 - 7 menších hospodářství s 18 obyvateli, z nich je 12 členů 3 dítky do 14 let a 3 mimo. Nejstarší člen Jan nar. 1887. Během roku 1 členka, Emilie Smrčková ze Rzi č. 11 dne 4 srpna zemřela, 2 dítky, chlapec jeden a holka jedna, po školní docházce odcházejí. Přes to, že v zakládacím družstvu bude o dorost nouze do zaměstnání a povolání mimo domov a družstvo, je to Věra Faltová jde na hodinářství do Nového Města a Jiří Mayrán na hájenství do Knížecích u Pardubic. Během roku přibyla 1 členka Marie Čejnarová z Lužan 92, bez pozemku s ostatními 8 členy blízce spřízněna. Bude dohodnut z Lužan praecrat. Viz o Čejnarových v předcházejícím článku „Samota Lužany" pod 3) Žádné dítko se nenarodilo. Stav členů 31. 12. 1958: 11 činných a 1 přispívající.

Nemocní v nemocnici.

Během roku 1958 byla v nemocnici v Opočíně Anna Pohlová z Dlouhého 20 od 1943 vdova nar. 1899 od do.

5 prosince 1958 vstoupila v Opočíně do nemocnice na delší dobu paní Božena Bošová ze Rzi č. 9, 1899 nar., manželka Adolfa Boše zahrnika. Hospodaří na chalupě s péčí kousky dobytka již starší, 67 roku a 59 roku sami a tak Boš po odejití manželky do nemocnice úplně osamělý. A ještě jezdil v týdnu nemocnou manželku navštěvovat. Nemocná Bošová měla málo krvinek 2 700.000 a má jich normálně být 5 milionů. Dovolila v nemocnici přes Vánoce, má tu být 6 týdnů.

Hasičský bál nebyl.

Tradiční bál požárníků, dřív Sbory dobrovolných hasičů v Dlouhém vždy pořádaný na sv. Štěpána letos žádný nebyl. Jež po mnoho roků před válkou (1914) a po válce se pořádal v Dlouhém u Pešla Čtvrtičky na svátek sv. Štěpána, tradiční hasičský ples, který byl již opravdu vžitý. Ještě v lonu 1957 se vydařil, ale letos se již neporádal. Žádná chuť, žádná nálada, život v obci jindy tak smíchy a ruchem hlučná. Starším zůstávají jen smutné vzpomínky.

Nesplněné zemědělské dodávky.

Nesplněné dodávkové úkoly u zemědělců v obci Dlouhé Rzy v roce 1957 a tresty za ty vyměřované.

V roce 1957 nebyla splněna řada předepisovaných dodávek z uvedených důvodů: nepříznivé počasí, špatná sklizeň, neobdělávání pozemků, špatná údržba (ku př. u Anny Bosové 2 roky) nedbalost, dobytek (ku př. u Anny Bosové 2 roky) nenažrané pozemky ve špatné poloze a jiné. Kdo nesplnil byl volán do Dobrušky na okresní národní výbor, kde mu byly vyměřovány každému tresty v penězích. Odsouzeno ke pokutě:

1.) Anna Vernerová vdova v Dlouhém č. 16 ..... 500- Kčs
2.) Adolf Pola ženat. " č. 8 ..... 500- "
3.) Anežka Čapová vdova " č. 2 ..... 500- "
4.) Vendelín Bek, ženatý " č. 12 .....
5.) Adolf Hánl ženat " č. 7 .....
6.) Josef Šnajdr svob. " č. 23 .....
7.) Fran. Hánl vdovec " č. 24 ..... 500- Kčs
8.) Josef Anděl ženatý Rzy č. 27 ..... 500- "
9.) Emilie Franková vdova " č. 12 ..... 500- "
10.) Adolf Boš, ženat " č. 9 .....
11.) Josef Remeš ženat " č. 3 ..... 700- "
12.) Anna Bošová " č. 15 ..... 700- "

Tomu kdo předepíše přihlášku do zemědělského družstva nedodávka se sleviuje a pokuta se promíjí. Přihlášku podepsali dva, Josef Anděl Rzy 27 a Adolf Boš, Rzy 9, ale družstvo je nechce a čtyři z pokutovaných a zde uvedených předávají pozemky nuceně zaměřením ku státnímu statku, jsou to pod č. 3, 5, 6, 7. Potom Emilie Franková, nemůže hospodařit předala by pozemky družstvu, ale to nemá zájem. Pozemky Jos. Anděl přebírají za družstvo státní statky

Z Dlouhého se stěhují.

Z Dlouhého se navždy vystěhovali:
Josef Štěpán, hajný, nar. 6 února 1900 v Nedvědici a žena Anežka rozená Čabelková ze Slavíkova, nar. 1901 a dcera Marie

nar. 19. května 1940, bydleli v Dlouhém v hájence č. 3. Přistěhovali se do Dlouhého 1. září 1940 z Novohradských končin z Počátek. Ještě syn Josef nar. 1933 narodný hajný a dcera Ludmila, nar. 1931, provdaná 1957 byli toho času již mimo domov. Rodina Štěpánova hajného, byla slušná a spořádaná, sám Štěpán byl společenským Štěpánů zde v hájence č. 3 choval dobytek 2 krávy a mačka z chléva zasahovala do země a do jara měnší vody, odkud Nový Hrádek čerpá potřebnou vodu, která páchla, a museli se chtějí-li chovat krávy se vystěhovat. Odejli tedy Štěpánovi do uprázdněné hájenky v Rokoli, kde hajný Štěpán dále je zaměstnán u státních lesů jako hajný. Dalnýu tedy do obdržení důchodu a potom se z Rokoli vystěhuje do Bohdašína, kde si již koupil od Matěje Čejny za 14.000- Kčs chalupu se 4 ha prozenku. Čp. 3 v Dlouhém, zůstává, zatím prázdné, nemůže se tu chovat z důvodu zákazu mučky dobytek snad ani kozy.

Dále se v prosinci 1958 vystěhoval z Dlouhého z č. 15. Fran. Hartman narozený 1905 v Jimně se ženou Františkou rozenou Černou 1906 v Litiči čp. 15. Hartman jakožto zedník se do Dlouhého z Jamna přistěhoval 28. 6. 1928 a téhož roku 1. prosince se Hartmanům narodila dcera Věra, která se 30 června 1949 provdala a byla z domu. Hartman koupil v N. Hrádku pod Jarou domek čp. 70 do kterého se v prosinci 1958 nastěhovali, vzali se sebou 1 kravu, kterou v Dlouhém chovali a nechali v Dlouhém svou chalupu prázdnou i se 2·65 ha zemědělské půdy.

Ceny životních potřeb 1958.

Ceny potravin a nápojů a jiných věcí 1958.

1- kg chleba	2·60	Kčs.
1- kg mouky hladké pšeničné	3·50	Kčs
1- kg mouky polohrubé pšeničné	4·10	"
1- kg mouky hrubé pšeničné	4·40	"
1- kg krup	4·80	"
1- kg hrachu	7·-	" až 10- Kčs
1- kg jahel	9·-	"
1- kg krupice	4·70	Kčs
1- kg bílé kuchyňské soli	0·90	"
1- kg rýže	6·-	" až 11- Kčs

1- kg cukru krystal	10·40 Kčs
1- kg cukru moučka	10·60 "
1- kg cukru kostky	11·- "
1- kg másla	42·- "
1- kg sádla	26·- " až 34·- "
1- kg umělého tuku	18·- " až 24·- "
1- kg pražené zrnkové kávy	150·- " až 250·- "
1- litr rumu	80·- " až 90·- "
1 litr vín	od 13·- Kčs do 40·- Kčs
10 dkg cukrovinek	od 1·90 Kčs do 2·50 "
1 litr čisté kořalky	40·- Kčs
1- kg masa hovězího	24·- "
1- kg masa vepřového	30·- "
1 litr piva 10 stupňové	2·40 "
1 krabička zápalek	20 haléřů
10 obyčejných cigaret „Partyzánek"	1·80 Kčs
1 lahvička limonády 2/3 l	6·70 "
1 litr mléka v mlékárně	1·90 "
100- kg brambor v obchodě pro spotřebitele	60·- Kčs
Zemědělec obdrží od ný kupního podniku	
za 1- q - 100- kg pšenice	
za 1- q - 100- kg rzi	
za 1- q - 100- kg brambor stolních	23·- Kčs
Za 1- q - 100- kg brambor stolních	3·40 Kčs
Za tele živé váhy 1- kg	3·20 "
Za hovězí dobytek 1- kg živé váhy	6·- " až 7·- Kčs
Za vepři 1- kg živé váhy	1·- "
Za 1 litr mléka, 3·5% tučnosti	0·80 Kčs
Za 1 kilowatthodinu elektrického proudu	0·30 "
Poštovné: známka pro pohled. lístek	0·60 "
známka na dopis uvnitř do 20 gr.	1·- "
doporučně	

Jaké bylo v roce 1958 počasí?

Počasí v lednu

Jak začínal leden uvedeno na začátku událostí v roce 1958 až do 2a ledna. Od 20 do 22 ledna oblačno a přeháňky sněhu na Děčínsku 90 cm, sněží se přerušeně, stále sjízdná. 23 vybráno, slunko svítí, ale čipero v noci mráz 8-10° pod 0 z 24 na 25 přes noc jasno, mráz 15° pod 0 bezvětří. 26 je neděle vybráno slunko svítí, mráz přes noc 12-15°. Z 26 na 27 přes noc 12° pod 0, slunko svítí, jeví na slunci se sníh rozpouští, nepršelo přitáhlo. 28 ledna slunce svítí, bezvětří, na slunci nad 0 přes noc 7° pod 0, 29, 30 ledna slunko, noc chladná, mrazivý by bu 5° pod 0, 31 ledna zamračeno, tichý, sněhu na 50 cm, nejvíce tvrdý asi 20 cm měkký.

Počasí v únoru

1 února sněženo, tichý teplota 2-5° pod 0, na slunci mírně prší, 2 na Jizerské mlha, tichý teplota nerr pod 0, 3/2 oblačno tichý, teplota málo pod 0, 4/2 oblačno tichý, přes rednu, mírně prší, přes noc ze 4 na 5 února 10cm se přisněmelo pod mrakem. 6, 7, 8 února, po tyto dni občas a přechumelí, mírný vítr od jihozápadu, teplota 3-5° pod 0, přes den k 0. Z 8 na 9 února prší, mírně rozbředlo, ve měkkém jizerském sněhu 50-60 cm, 5° tepla. 10 února oblačno slunce, svítí, teplo 5-8° z 10 na 11 února polojasno zář od 3-4 hodin přitáhlo. Počasí

11 února slunce, bez větru, 5-10° tepla, z 11 na 12 února přes noc 2° tepla. Ve dnech 12-15 února otepleno, mírně přemělo bylo průměrně 50 cm sněhu až na menší závěje. V neděli 16/2 dopoledne silně mželo vody vystoupily ze břehů. 17 února zas pod mrakem přitáhlo a přeháňky větší a mírné, teplota 3° pod 0, 18 února znovu vítr od severozápadu, postupně ochlazuje mírného mrazu, přitáhlo do 5° pod 0 v noci 6°. 19/2 skoro jasno, občas slabě prší mírně přitáhlo do 5° pod 0 v noci mráz 6-7°. Z 21 na 22 února v noci napadlo na 20 cm sněhu, 22/2 skoro celý den mírně 5° pod 0. 23 února občas silně mželo, cítit zavátý 1-2° pod 0. 24 února klidné teplota 10° pod 0 asi 3 hodiny svítilo slunko. 25 a 26 února měkký čas tání, občas prší, sníh hodně usídl 5-8° nad 0. 27 února přes noc se ochladilo, padal sníh, vítr od severu, 5-8° pod 0. 28/2 jasno-zamrzne v noci 10-12° přes den teplejší.

Počasí v březnu

Březen. Pranostika: Březen za kamna vlezem. 1-3/3 jasno mrzne přes den teplejší, také teplejší přeháňky nic se přechumelilo 2 března neděle, dopoledne se chumelí, padá lehký sníh, 3-5° pod 0. Od 3 až do 9 března březen drží, tento týden pořád mrzne pod mrakem, teplota v noci 6-10° pod 0, ve dne +5° nad 0

občas se přechumelilo, slabé větry od severu. Od 10 do 14 března počasí jako předešlý týden, nebaj v noci mrazíky do 10° pod 0. oblaka se a přib. na východě na východě a východě-východ svítání zamračené a spouští mlhu, dopoledne přeháňky, u nás je tak celkem jen občas padá slabý mlh a slabý vítr, před den kolem 0 mrazík pod 0. v Z D. Dlouhé vozí se výsevní kukuřici na zahon hnůj na pole, na kupy, v minulém týdnu na Smrčka ze Pně. 15 tohoto týdne v Polomkách na Sukov od Smrčka ze Pně. 15 a 16 března, oblačno, teplota stále pod 0 v 7 do 2°, obcas prolétají mlh bez větru, od 17 do 23/3. stále oblačno, obcas prodá mrazek, nízkými bez větru, ale ve dvůr zacíná fouckat ze severu a značně se ochladilo, přes noc 10° pod 0, okna oznrely přes den 2-3° pod 0. 23 března obcas se chumelí. 25 března Matičky Boží, dopoledne slunko oblévá 3° nad 0, odpoledne zatáženo a pod 0. 26-29 března je vyvar, ve dne slunce oblévá, kvečeru přituhlo i studený větrík. 30 března malá obla, přes noc 4° rámy okna mrzky.

Počasí v dubnu.

Duben. Pranostika: Duben jestě za kamny budem. Z 1 na 2 dubna v noci mráz 11° pod 0, vybrano v poledne slunko k 10°. 4 dubna jestě jasno bez větru přes den 8 dubna stále oblačno jíž hodně bez mlhy, ale celý mokry. 6 dubna je neděle za jara Velikonoce, oblačno hodně se ochladilo, teplota kolem 0. 7 dubna je pondělí Velikonoční, oblačno celem se chumelí, teplota kolem 0. Též 8. dubna jsou přeháňky se sněhem, teplota ve dne 3°+ v noci 0. 9 dubna pod mrakem, 10 dubna celý den mží, tepl. kolem 0 přes noc 3-2° pod 0. 11 dubna oblačno, větrík od severu, 40-50 cm sníh v noci, přes den 5-6° nad 0. přes noc a 11 na 12 dubna mráz 4-5°, přes den málo nad 0, jasno i oblačno, pokryvka sněhu všude kam se dohlédne z kopce do kraje, neděle 13 dubna šapačky podruhé, zmrzl na kůjaky cas. Svítí slunko ale chladný větřík od severu malo taje. 14 dubna mráz do rana nebyl, celý den slunko, na slunci se pěkně roztálo, zůstal ještě ve dnu. 15 dubna jen slabá oblačnost, teplota 10-15° + 16 dubna oblačno 8-10 k večeru se ochlazuje, 17 dubna poprášek sněhu, dopoledne padá mlh ale na zemi jemné 18 dubna přes noc 2° pod 0 z rána jasno potom pod mrakem, chladno poletuje sníh. 19 dubna polojasno, k večeru dešťové přeš, teplota 5-8°. 20 dubna neděle pod mrakem. 21 dubna celý den prš, 22 a 23 dubna prvé nepršelo, ohladno a přislav, nikdo na poli nezačal. Ze 24 na 25 dubna 2° na 0. 25 dubna pěkně slunce svítí, popuve se dělá v poli. 26 dubna pod mrakem, 27 a 28 ještě na Čtyřnárovým. 27 dubna neděle, celý den prš, kroupy, k večeru ustalo. 28 dubna hukaví

oblačno, chladno i 29 dubna a 30 dubna pěkně.

Počasí v květnu.

Květen. Pranostika: Chladný máj v stodole ráj. 1 máje pěkný slunný den, i 2 května teplo. 3 května příšlavo 4 máje neděle, slunko ale chladno, lidé sejí. 5 máje pěkně, přeháňky, odpoledne mrázek lijáky a kroupka, 6. května byl 20° tepla. 8/5 oblačno, teplo přes poledne spadlo. 9 května svátek, přes noc se filo i ráno, odpoledne ustalo, sejí jmě jarní žito. 15 Žito. 19 května bouřky i slunce a příšlavo. 11 května chtěl na spadnout ale nepršelo. Lidé cilas mnoho pracuje v poli. Byly 3 svátky 4 května v neděli byl však pracovní den. 12, 13 a 14 května Pankrác, Servác-Bonifác. Pranostika praví: Ledoví patří přímrazu chladna jak se patří. Po 3 dny pod mrakem, ale pěkně teplo. 15 května svátek Nanebevstoupení páně, pěkně teplo, dopoledne sejí ječmen bruce s hyjavcem. 16, 17 a 18 května pod mrakem mokro, v neděli 18 slunko ale mokro. Celý týden od 19 května do 25 neděle Svatodušní i 26/5 pondělí Svatodušní pěkně, slunečno teplo, někdy zahřmělo bouřka ale stejnou. Pranostika: Do svátého Ducha neslibuj bružicha. Po svátém Duši, zůstaneš v kožiše. Do 30/5 pěkně, 31/5 pršelo. 29 května lid dojížděl brambory mimo JZD o Dlouhém. To se ještě samostatně hospodaří.

Počasí v červnu.

1 června Nejsvětější Trojice, pěkně. Potom proměnlivo do 8 června. 8/6 je neděle Svátý Boží Tělo, přeložené ze čtvrtka s poledním menší průtrž, par kodin kroupy k večeru bouřka, lijak hromobití, v Dobřanech uhodilo do stodoly. Od 9 do 14 května černa pod mrakem, oblačno, též slunce ale chladněji. 11 června JZD u nás ještě sázejí brambory 15/6 pěkně, 16-19 černo pěkně, dobře se nesílo. 20/6 proměnlivo 21/6 se počasí zlepšuje, 22/6 neděle pěkně, ku konci černa proměnlivé počasí, 29 června neděle je Petra a Pavla, na hlavní pouť pěkný čas, večer pršelo. 30 června pěkně, pod mrakem parlivo, občas slunko.

Počasí v červenci.

1. července střídavě oblačno, slunečno. 2./7 bouřky kolem ale nepršelo, jen mžilo na noc. 3/7 slunce přes poledne, potom oblačno. 4 července pátek, celý den se cedilo až do 5/7 ráno, protrháváme občas slunce, jsou povodně, Olešenka, Střítka, jinde při řekách zátopy. 6/7 pod mrakem, občas mrholí až hodinku lijak, polom též déšť. 7/7 pod mrakem po dešti mokro. Od 9 července až do 20 pěkně dobře se sušilo. 21 července pod mrakem, 22 července dopoledne pod mrakem, odpoledne lijak, kolik kodin prší, 23/7 přislavo 24/7 proměnlivo, 25-27/7 pěkně. Pranostika: Svatá Anna chladna z rána. 28-30 proměnlivo, 31 července pěkně.

Počasí v srpnu.

Pranostika, Přišel Spas, vezmi rukavice zas! 1 srpna prš den pěkné v noci pt v hod. bouřka s vichřicí, rozhárela kupky sena. 2/8 Pá 6. hod. vrací pěkně, potom bouřka sobě, 3, 4, 5 a 6 srpna pěkně, 7 a 8 srpna oblačno nepršelo, 9 srpna přísl. 10 srpna neděle ve Sněžném pout a kázání, 11 oblačno 12 pod mrakem, 13 přísl. 14 a 15 srpna proměnlivě, 16 přeháňky, 17 neděle pěkně, 18 pěkné oblačno lidé zde začínají sklízet žito a ječmeny, žní je málo, lecksde nesklizeno, 19 srpna je neděle Bartoloměje v Bystřině pěkně, 20 zamračeno, odpoledne lijáky. 21-23/8 stále oblačno, pod mrakem. 24 srpna je neděle Bartoloměje v Bystřině pouť, dopoledne oblačno, potom občas slunko, ještě nejsou žně za Sněžným u Jana začínají, 25 a 26/8 oblačno večer jasno, chladno noci, 27/8 přes den oblačno, večer jasno v noci zima 28, 29 a 30 srpna hezky, hrozně se klidilo obilí, 31 neděle ráno mlha potom oblačno.

Počasí v září.

Pranostika: Září jezdí na strakaté hobyle a na 1 září namoč, naště jelen do vody a je po kouzpaně. 1 a 2 září a dalé dni pěkné až do 7 září, uklidilo se hodně obilí. 8 září dopoledne pěkně odpoledne prš, 9 září oblačno, odpoledne jasno, 10 pod mrakem přeháňky i 11/9, 12 září vlepšování, 13 a 14 září pěkné počasí o Rokoli pouť, 15 a 16 září pěkné klidili na noc spráchlo. 17/9 oblačno i slunko, 18/9 pod mrakem odpoledne prš. 19/9 pod mrakem přísl. prší, přecházelo se, 20 září pod mrakem. 21, 22 a 23 září z rána se lilo, 24/9 celý den přísl. Ještě je mnoho ovsa ve lnu, JZD v Dlouhém začalo, k oličnici a v Polmecích všechen u nás původně pozvolna. (dolní část na Volhradě je asi ve statku sečena kombajnem, ale je to práce, sláma po poli rozházená, vymlácená na polovic. 26 září pod mrakem, přísl. 27 nepršelo jasno, 28-30 září pěkně.

Počasí v říjnu.

Pořekadlo: Říjen je druhý božím létem, léto skončeno. 1 října ještě pěkně, 2 října zase přes 3/10 přísl. mokro, odpoledne neprš. 4 a 5 je pěkně je posvícení, 6/10 v pondělí přeháňky i 7 a 8 oblačno a mokro. 9/10 hezky i 10, 11 a 12 října, dobře se vybíralo u JZD v Dlouhém sklízí ovs. 13/10 mokrá mlha, 14/10 od rána prš, JZD má vymlácen ovs, je s ovsem se zřetelem pozdě. 15 a 16 října na přísl.

přes noc 2° tepla na den 10°. 17 října se pofrve, chumelilo bylo rozpršelý čas, ochladilo, a tak pakal pěkně, ale k pěknému šlo, bylo mokro. Lidé mají ještě v poli sporýtu bramboru a je již pokročilý čas. Zemědělské družstvo má na poli hodný kus ovsa, posečen a v kupkách. 18 října na dopoledne se chumelilo, ale mi ujíma, taje. 19 října pod mrakem, vybíralo se, 20 října mlhavo v poli vybírají se brambory. 21 října ráno mrk, dopoledne vyšel, vybíralo se 22/10 pod mrakem, mělo stát vybírat, 24 října pod mrakem celým teplo. JZD má venku na poli ovs. Minulé dny od 20 října teplota přes den 8-10°, 25 října oblačno, brambory celkem již doma, 26 října pěkně. Ve Sněžném u JZD mnoho obilí venku na poli, také 6 ha bramboru. 27 a 28 října oblačno i jasno, 29 října slunko, oblačno a větrno. 30 října JZD mělo sníh, vozili ovs na Sukovčina 2 vozy 31. října pod mrakem.

Počasí v listopadu.

1. listopad Všech svatých, zamračeno, přísl. 2, 3, 4, 5 oblačno, teplota od 2 do 10° v poli, 6 listopadu krásný den lidé jsou v poli, vozí a zavážejí dříve, 7 listopadu ještě je pěkně, 8 list. pod mrakem, pozná nejsou mrazy. Přes noc 2-4° tepla, přes den 6-8°. 9 listopadu oblačno ve Sněžném posvícení, po 2 dny zábava, mytí je všude vždy v sobotu a v neděli, bývalo místo soboty v pondělí o posvícení. 10 listopadu zamračeno, dělá se v poli, 11 až 14 list. stále dost pěkný čas, oblačno i jasno, někdy i slunko, žádná zima 8-18°, dobře se dělá v poli. 14-15 list. přes noc pršt. 15 listopadu oblačno mokro v poli orali, 16 list. neděle občas mrholí. 17 listopadu pod mrakem, chladný vítr od severu. 18 list. oblačno, mokro, mlhavo. 19 list. dopoledne slunečno odp. studená, mlha. V Dlouhém začíná stále pajový traktor na rozšíření stáčírny statku. Od 19 do 22 list. pod mrakem až mlhavo, přes noc mrazíky k 0 přes den 2-4° tepla stále se oře. 23 list. pod mrakem, tepl. od 0 k 5° tepla. 24 listopadu pod mrakem, studený vítr od hor, všude dodělano v poli mimo zemědělské družstva a státní statku. 25-30 list. pod mrakem mlhavo, chladno od 0° ke 3° tepla.

Počasí v prosinci.

1 prosince zamračeno teplota 1-3° pod 0, menší sněhové přeháňky, je již bílo. 2 prosince zamračeno, tepl. 3-4° nad 0, někdy slunko a zase lehký sníh již 2 cm sněhu, 3, 4, 5 pros. jasno, někdy slunko, tepl. 8-10° pod 0, okna již omrzlá. 6 pros. pod mrakem, občas padá sníh, tepl. pod 0, přes den 0. 7 pros. ticho pod mrakem, poprašek, tepl. kolem 0. 8-10 pros. zamračeno, občas se chumelí, 15 cm sněhu, tepl. 0 a pod 0. 11-13 pro.

pod mrakem, klidno tepl. 1-3 nad 0. 14 prosince pod mrakem, občas se mží v s deštěm na 20 om sněhu, lehký mráz se usazoval na drátech (elektrických, telefonních) které praskaly. 15-18 prosince oblačno, mírně jde dolu, teplo 3 až 4 nad 0. 19 pro. ráno šedivý, mráz, jasno pro den pěkné. 21 prosince pěkný čas, sníh umrzlý, zima a trávníky z zelena. 22 prosince pěkné, slunečno celý den. 23 prosince pěkně, slunečno celý den, teplo úplně bez sněhu. 24 prosince středa Štědrý den pod mrakem, celý den zataženo, dobré psů, bez sněhu, teplo. 26 prosince pátek sv. Štěpána, do rána mírně sněžilo, celý den zataženo, dobré psů, bez sněhu, teplo. 27 prosince je neděle a je pracovní den pod mrakem. 28 prosince sněhu který přinesl, 29 a 30 prosince pod mrakem a klidno. 31 prosince je středa a Starý rok 1958, Silvestra pod mrakem, klidno mi stál

V roce 1958 zemřeli v okolí:

1.)	16. I.	Františka Světlíková	n. Hrádek hrnčíř	stará 86r.
2.)	25. III.	Františka Čtvrtečková	z Dlouhé 1.	86r.
3.)	4. II.	Emilie Smrčková	Rzy 11	66r.
4.)	11. III.	Miroslav Chudomelka	n. Hrádek	83r.
5.)	19. III.	M. Kahlertová	Oškrnice	71r.
6.)	8. IV.	J. Labatka	n. Hrádek	76r.
7.)	13. IV.	Anna Hantichová	Dlouhé 36	64r.
8.)	19. IV.	Marie Popelková	Sněžné 120	78r.
9.)	29. IV.	Adolf Popelka	Polom	49r.
10.)	6. V.	Josefa Boudilová	Praha-Smíchov	85r.
11.)	12. V.	Adolf Šuman	Olešnice	65r.
12.)	16. V.	Karel Fiala	Dlouhé 17.	87r.
13.)	25. VI.	Rudolf Verner	Dlouhé 16.	71r.
14.)	3. VII.	Emanuel Černý	n. Město	69r.
15.)	29. VII.	Vojtěch Černý	n. Hrádek	58r.
16.)	10. XI.	Marie Klímová	ve Rzi 10	43r.
17.)	17. XI.	J. Velinský	v Týništi	75r.
18.)	2. XII.	Václ. Mastiník	Vlčnov	50r.
19.)	24. XII.	Božena Černá	n. Hrádek	80r.
20.)	28. XII.	Marie Hartmanová	n. Hrádek	74r.

16. I. 1958 † Františka Světlíková z Tisů.

V pátek 16 ledna 1958 zemřela na Novohradských horách v č. 264 Františka Světlíková z Tisů ve věku 76 let. Byla rozená Petrová vdova po Vilému Světlíkovi (Vilému Davidovi) z Tisů. Narodila se 31 prosince 1881 v Dlouhém č. 12, byla to dcera Jindřicha Petra, chalupníka v Dlouhém č. 12 a Františky Skaličky z Lužan č. 66. (vorbeřina) Zemřela Františka Světlíková byla za mladých let nucena tkadlenou, dělala za ručním tkalcovským stavem a byla za svobodných let v Dlouhém u Vondřejců č. 14 za tkalcovskou tovaryšku. Tady si učinila známost s Vilémem Světlíkem, rozvedeným mlynářským Vilhelmem Davidovým (jeho otec se jmenoval David Světlík) též ručním tkalcem z Tisů z chaloupky nad evangelickou modlitebnou. Později se 1906 ve Poměradě Světlík byl evangelík a Františka Petrova katolička přestoupila tato dle intimátu c. k. hejtmanství v Novém Městě nad Metují roku 1906, 2 srpna na evangelickou reformovanou církev helvetského vyznání. V Dlouhém se uvedeným narodila 1893 mimo manželství dcerka Marie, která po roce a 10 měsících zemřela na zápal plic. Rodina Světlíkových bydlela po oddaní nejprve ve Rzech č. 11 chalupa t.č. číslo 24 v nájmu, potom též v nájmu ve Rzech č. 5 a konečně si koupila sirotý baráček na Dolním Sněžném kde Světlík 1937 zemřel. Světlíkovým se narodilo 13 dětí z nich je 8 nažívy: Jaromír, Marta, Bohumír, Vilém, Josef, Jiřina, Pavel, Blažena. Zemřela jako chudička tkadlena prožila ve svém životě hodně vzkří, žalu a strádání a ponévadž manžel propadnul alkoholu, zažila časem již takovém bytu dětí hodně bídy, ponévadž tehdy přídavky na děti nebyly. Trochu klidnější se zemřelé vedlo po smrti manželově. Na tu její život, dožila se slušného věku, dcera Marta ji doslouží k smrti, děti ji vypravily v neděli 19 ledna pěkný pohřeb na evangelický hřbitov v Tisů.

25. III. 1958 † Františka Čtvrtečková hostinská na odpočinku v Dlouhém.

Na svátek Matičky Boží t. j. Zvěstování P. Marie 25 března 1958 zemřela v Dlouhém v hostinci bývalá hostinská paní Františka Čtvrtečková, rozená Novotných vdova po 1938 zemřelém hostinském Petru Čtvrtečkovi, zemřela ve věku 86 roku. Narodila se 21. srpna 1872 ve Sněžném č. 12, byla to dcera Josefa Novotného sedláka ve Sněžném č. 12 a Františky Martínkovy ze Sněžného č. 36. Se svým manželem Petrem

170

Čtvrtečkem, vyučeným truhlářem byla oddána 1892. 23 června, Bydleli v začátku ve Smržovce, uprostřed vsi v chalupě čp. 11, kde se narodili na prosku na vodu tkalcovský stav a tadv se jim narodily 4 dítky: Roku 1895. 29 dubna syn Pětr, 1897. 3. 3. syn Karel, 25 září 1900 dcera Marie a 3. 11. 1902 syn Josef. Protože menší chalupa na vsi neskýtala celnější rodině obživy, rozhodli se manželé Čtvrtečkovi chalupu prodati. Stalo se tak v roce 1906 a tentýž rok koupili od Ferdinanda Půbyla z Křemna starý dřevěný bývalý Martinkův hostinec za 1.200 zlatých (2.400- Kč) na Dlouhém, kde se jim narodily ještě 2 dítky: 29 října 1909 syn Adolf a 2. března 1915 syn Ladislav. Zemřela Čtvrtečkovi hned po přestěhování do nového místa. Ačkoliv nový majitel hostince dal 12 června 1907 vyhořelé místo stavení postaviti s velkou námahou (dopravu cihel a materiálu tenkrát jen potahy) hostinec nový zdobný, větší a pohodlnější, přece se nedařilo. Na to mělo vliv i to, že manželé Čtvrtečkovi hned po přestěhování do Dlouhého

zemstv z Prahy, Čáslavi, Jindřichova Hradce a odjinud. Schlazdlé tělo souseda Smuckové – Emily zahradské, tak jí tady všeobecně jmenovaly, doprovodili pozůstalí, její sousedky a sousedé na místní hřbitov v Nechanicích, kde již večer po celodenní starostlivosti a topotné práci k tichému odpočinku. Není se na čem divit, nebude již vše ohlodávat. Její nenadálou smrt byli vždy chalupníky zavzpomínat. V pondělí 31 března, byla na besedě u Franků (asi čp. 12) v úterý prala a byla v Biograf u Andrlů (snímání hostinské) ve středu byla v Novém Městě u lékaře na prohlídky ve čtvrtek na Hradku v 9 hodin večer byla u ní na návštěvě vedlejší sousedka Štruncová vdova (z č.p. 28 kde byla tam známa) sdělila Smrčková, vedle návštěvnice Hlubuchové, že Panenky již nebyla. Příčina smrti: Degenerace srdečního svalu. Pozůstalí a přátelé se po pohřbu šli do kostela. Všichni rozešli do svých domovů a pozůstalého vdovce manžela Smrčka, tu zanechali samotného, opuštěného. Jen příští neděli ho navštěvuje dcera Božena z Náchoda.

11. III. 1958 † Miroslav Chudomelka, kominík

Dne 11. března 1958 zemřel v Hradci v nemocnici Miroslav Chudomelka, náš kominík v mladém věku 33 let. Narodil se 1925 v N. Hrádku, odkud je jeho mateřským dědem, Kaiserem, který si vzal za ženu otce Karla Chudomelky nové přišly kominík do kominického obvodu pro Nový Hrádek a okolí. Když otec zemřelého Karel Chudomelka dědek, okolí. Když otec zemřelého Karel Chudomelka dědek, převzal živnost kominickou v Žacléři, a odstěhoval se tam se vyučil řemeslu, málo hledal, přidával na pochůzce brzy v hodinách, takže byl na něho mnoho stížností, které šly vesměs, když kominický komunál pro Nového roku vybíral peníze za kominické práce, za poslední prostý rok. Vycházelo na jevo, že na některých místech nebyl přes celý rok. Byl zvolat měl za manželku dceru Bohuslava Pávkovy z Hradce Štěpána hostinského 1956 zemřelého a Manželství jeho nebylo snad v souladě, měl na Střmdraží nového bytě, posledně bydlel v N. Hradku. Zemřel zvečkaně na plicní chorobu, byl stižen pro špatné kominické řemeslo a tak brzo usel. Byl náboženství československé a 18 března byl v Parodicích dopelnen. Pozůstalá vdova se vzala pomníček vystřelila ze Hradce a nagmuli si v Rychnově hostinec Panorama

19. III. 1958 † v Olešnici Marie Kahlertová

19. března 1958 zemřela v Olešnici v čp. 101 in vdova Marie Kahlertová vdova po kominíčku v 71 roce svého života. Narodil se 1887, byla rozená Štěrčková, jejíž syn Arnold měl za ženu Růženku Martinkovou ze Pně. 24. dne 1915 a dcera Vend. Martinka l. č. v Červeném Kostelci.

8. IV. 1958 † v N. Hrádku holič J. Labalka.

8. dubna 1958 zemřel náhle, ranou bílé mrtvicí holič vdovec J. Labalka, bydlící čp. 259, již jako důchodce na odpočinku ve stáří 76 roku. Vždy po sedle chodil po novém Hrádku, po chalupách holit a strhat neduživé a nemocné, kteří k holičovi těžko mohli docházet.

13. IV. 1958 † v Dlouhém Anna Hartwichová.

Dne 13. dubna 1958 zemřela v Dlouhém ve stavení Hartmanově nebo Čápově nad školou v čp. 36 Anna Hartwichová manželka Antonína Hartwicha, odsunutého bývalého rolníka v Sedlonově, nyní zemědělského dělníka v Dlouhém zemřela ve věku 64 roků. Narodila se 1893 v Olešnici, byla to dcera Josefa Muganca, bývalého hajného z panství opočenského byl otcem Pánkovy ze Sedlovic. Když byl Hartwich dým v Sedlonově jako Němcům zkonfiskován majetek, zemědělská usedlost, byli žito bezdětní manželé snížení národnosti odsunuti do vnitrozemí – na Říši Německé jako osadní němci a dány na zemědělské práce sem do Bartoňova statku v Dlouhém, přišli 19 května 1948. Bydleli a pracovali na statku až do března 1957, kdy se ze statku vystěhovali do uprázdněné Čápovy vlastní Hartmanovy chalupy pod Hrobkou čp. 36. a řídící ve stáří dle již prostáří a řízení zanechali. To přestěhování se Hartwichová z novém obydlí dlouho nepobyla, k jaru 1958 onemocněla, byla převezena v opočně do nemocnice, kde za krátko po vodnatelné zemřela. Rakev její byla převezena do starého bydliště do Sedlonova, kde 18 dubna byla na hřbitově v Sedlonově při kostele sv. Markety do rodinného hrobu jako římsko-katolička pohřbena. Pozůstalý manžel Antonín Hartwich, r. roce 1890 rozený, bydlí v Dlouhém se svobodnou manželčinou sestrou – snachyní Emilií Mogancovou a v prázdných chvílích se zabývá malováním obrazů, má bez skrytého malířské nadání.

19. IV. 1958 † Marie Popelková, konč. Sněž

Jdeme-li po Rzech prosilnicí dolu a přimeme-li se potom na most a půl dvě cihelna mlýna - dnes pomníky tábor nacistické gumovky a jdeme-li dále po cestě nade hulpy pěš nahoru na bývalý rudnu a potom vetrolak krátkou dopelova obec se nám otevře za legendárními kopci skupinka tří stavení, říkají tu „Pod borovinou" to jsou také hle Sněženina (mezi lesy, Matičkovi, Vonáčkovi) tři vůz nad smrkovaný chalupy lidoliškem s mlýnem k východu tu přijdeme mezi lesy a louženými k osamotě stojící při krčené nízké chalupě pod kopcem lichadlem. Jsme to konec kastrie Sněžné a chalupka nese čp. 120 obce Sněžné. Postavil ji 1760 francký rodák Josef Šmajdr. Av tělo osamělá chalupě, odkud nemá nejkam naprosto žádného výhledu úplná samota, v zimě živá duše nepřijde, tady bydlela po léta, rodovilá babička, sedmatá, nikdy nezbavená Marie Popelková. V neděli 20 dubna 1958 popoledni ji sla navštívit její dcera Bedřiška provdaná z N. Mýtě, šla na návštěvu s manželem, ale tiše k chalupě, byla dveře otevřeno, vstoupili do světnice, tady ticho, v světnice prázdná, kde je maminka? oba najednou jedním hlasem „stala je tady? Maminka rozložena na kanapi v ložnici. Ruka měla viset vedle dolu a byla ukřivděna a obuta. Dcera přistupuje blíž matku za nuka, ta však byla studená, maminka ve velmi bezpra la, usnula navždy. A kdy usnula? Hodiny stojí, kdo na vyhasly, stydeny. Dle poznatku a usudku lékaře zemřela předešlého dne v sobotu 19 dubna, zajména matka zemřela ve stáru 78 roku jako vdova po Josefu Popelkovi který zemřel jižna začátku druhé války 12 července 1941. Zemřelá Popelková se narodila 30. března 1880 ve Sněžném v tom domku č. 120, byla to dcera Josefa Šmajdra, na 1837 ve Rzech č. 19 a Julie Přibylové, nar. 1847 zemřelé v 55 tě letech 31. května 1903 rovněž raněné smrtnicí. Popelková byla ze 4 dětí jako nejstarší, oddána 29 února 1900 s Josefem Popelkou, rolníkem z Bohdašína, který byl z Balcem dovedný m, dělal lámasy, zefýry z jem vé tkaničky bavlny hustší do Nov. Města nydávčí Šucar. V manželství s Popelkovým narodilo 5 dětek, z nich 2 zemřeli děťátky, ostatní 3 jsou po létá Emma dnes Bříz nar. 1899 provdána 1921 v Rzech Bošová, Adolf nar.

1909 oddán 1942 s Bedřiškou Hofmanovou z Machova a Bedřiška nar. 1910 provdána Havlíčková z N. Města. Ženatý Adolf a snacha bydleli s matkou společně do r. 1945 potom se mladí vyšli hledali do Polomu, kde za pomoci německých úřadů vzali hostinec. Zemřelá tu bydlela po 13 let s dcerou úplně sama, chorala drůbež a 2 kozy a také tu úplně zanedbaný svůj život dokončila. Nepokračovala nikdo by jí k smrti dostřelil. Tělo zemřelé bylo zavezeno do Hradce na jitřní a ve čtvrtek 24 dubna v 10 hod. dopoledne po převozu z Hradce v hostinci sv. Petra a Pavla v N. Hradku byla zakopána na hřbitově uložena. Pohřeb byl s hudbou. A chalupka v lidličku pod Lichadlem tu stojí samotinká osiřelá a její vykasla okna smutně hledí do okolních lesů a v smutném tichu je slyšet jen pod okny bublající potůček.

29. IV. 1958 † hostinský Adolf Popelka.

Za 5 dní po pohřbu sousedky Popelkové ze Sněženských končin se rozšířila po okolí senzační novina, že se vzal konec zemřelé Popelkové syn, bývalý hostinský z Polomu Adolf Popelka, bylo mu ve svých 49 rocích, zanechal tak a otřesitel svoji těhotnou a hodnou manželku a 2 nezaopatřené děti, chlapce a holku ve stáří kolem 14 roku. Popelka se narodil 20 května 1909 ve Sněžném č. 120, byl ze 3 dětí, syn 1941 zemřelého Josefa Popelky a Marie Šmajdrové, která zemřela před válkou dny tento syn Adolf dokončil školu hotovou. Vyučil se v N. Hradku v cukrárně pod fakou se Pondělína Přibyly čísnictví, ale po vyučení složeném správně mu povolání nevinovat. Vyhověl vojnu zdržoval se doma, stráž byl chvíli někde zaměstnán, ale stále ní. Za druhé války se 26 září 1942 vzenil s Bedřiškou Hofmanovou z Machova, tehda zaměstnanou u Náchodského průmyslníka Jos. Bartoně zde v Dlouhém s letním jeho sídlem. Po svatbě bydleli mladí manželé Popelkovy pod Borovinou u matky Popelkové a po ukončení války 1945 se zabrali po Němcích v Polomě uprázdněný z konfiskáty hostinec s hospodářstvím. Při tomto povolání měl hostinský Popelka příležitost k pití, byl k tomu náchylný, propadlel se již nezvybrodnul. Jinak byl Popelka společenský, uměl bavit hlomovat, hostinec byl živý všedy, bývaly tu za Popelky zábavy hlučné, veselé, bály zvlášť hasičské o pouti, posvícení a pod vrby pěkná návštěva z okolí. Ale později nedržením pořádku a termínů, byl hostinec úřady v roce 1952 zrušen ale Popelka se nenapravil, nedal si říci, až zlomy všeho málem rozdělil a byl to jeho tragický konec a pád, objel se, mad mít vinnou na hlavě skonu své matky a chtěl umřít na břeše Pohřeb měl po pátré v N. Hradku v pondělí 5. května.

6. V. 1958 † Josefa Budilová - Praha

Dne 6. května 1958 zemřela v Praze na Smíchově paní Josefa Budilová známá z letního bydlení na Hřebenkách zde u nás pro vřelý a příjemný vztah k našim národům divadla v Praze, ve věku 85 roku. Byla celá nadaná a příjemná paní bývala u nás před lety na horách na letním bydlení každoročně. Byla vdaná za venkova, ráda naše venkovské chodila, ctěla pro u klidnou nervů. Svého manžela Františka Budila ztratila 14. listopadu 1947, bylo mu 76 roku. Zemřelá byla pohřbena ze dcery Jaroslavy Zelenky, tehdy manželky Pešákové, Praha XVII v Keyzrky 15 toho času provdané Pešákové, kterou mnoho jako 3 letého chlapečka po Praze vodila. Byla přemístěna na letním bydlení u pí Šlozdarové ve Rzech č. 5. Rádi na ně Budilovou vždy jsme je znali vzpomínáme.

12. V. 1958 † hostinský Adolf Soumar.

V pondělí 12 května 1958 zemřel v Opočínské nemocnici bývalý hostinský z Olešnice všude známý p. Adolf Soumar ve věku 65 let. Zemřel po krátké nemoci, trpěl však vše-klou nadcení chorobu, kterou byl podlak z Mexiku, byl hostinským na Žitřebuze, kde řemeslal hostinec, měl také v N. Městě trafiku na náměstí, po druhé válce se odstě-hoval s rodinou, manželkou a synem Adolfem do Olešnice do pohraničí, kde se zabrali po Němcích z konfiskáta tu upraženého Jirkii Hotel v náměstí č. 19 m s hospodář-stvím a domem čp. 58 m. Zemřelý byl hostinským do-brým, všude známým a příčinečným mužem, měl dobrou hledanou kuchyni, letními hosty v sezóně v dy-nici hojně navštěvovanou. Zde hostinským se Jirkii byl plných 7 roku do 31. října 1952, potom se odtud byl těhoval a hostinství pustil, měl původně v úmyslu hostinec koupit, ale se byl vysoko ocenění a vyrážel by již větších obrat a potom, když hostince začínaly přebírat „Jednoty" a hostinský tu již nebyl samostatný koncesionářem, ale jen už zaměstnancem, od koupě ho-telu do svého vlastnictví ustoupil. Potom zamýšlel ukoupit upraženy dům po Němcích z konfiskáte v náměstí před kostelem čp. 5 m Jungov, kam se také před uskuteč-

něním koupě 1952 nastěhoval. V tom se o tento dům dříve Jungovýmc zkonfiskovaný, ten samý Jung z domu, dříve Smitkovému zastupitelství zabavil, bylo mu vydáno zpět a bylo mu vyhověno, mušel se z kobrtů do-mu čp. 5 m Soumar se svým nábytkem v roce 1956 vy-stěhovati a umístil se u syna Adolfa v čp. 58 m, kde syn s rodinou bydlel, hospodařil a jezdil s koňmi. U Sou-marů vzačátku, když bydleli ještě v hotelu drželi cho-vali 2 páry koní a čeledína Šťáska a Bulhara Teo-dora. Po opuštění hotelu, přemístili koně a dobytek a již ženatý syn své bydlení do budovy čp. 58 m, kde jsou také prostorné budovy a stáje. Ale v roce 1956 hospodář-ství se vším inventářem a s budovami protavilo stá-tním statkem. Soumar měl plány při příchodu do Olš-nice velkolepé, ale dopadlo všechno jinak. Hotel opustil a Jungova se vystěhoval, hospodářství drží státní st-statky, koně s dobytkem prý a sám naposled potom všemi, aniž by se s kým rozloučil, také odešel. Soumar je pohřben při příchodu z hřbitova v Slavoňově, kde v hos-tinci v rakvi ustrojen v legionářským ve francouzské uni-formě, s prostředí očkou, hlavou vzhůru se jakoby spal. Byl to on Soumar jakoby živý. Pozůstalý syn Adolf, žijící ještě u statku se statkem s tátou a pozůstalá manželka Soumarová jako dobrá kuchařka v Dlouhém ve farmě stát-statku vaří, přijíždí se jako dříve hojná kuchařka v hostinství na své a dosluhuje bez dechová. Soumar byl významný římsko-katolík a o jeho všestranné známosti svědčilo to, že se se zesnulým přišli rozloučit do Starkova velké účastníky lidu, jak z Merklína, ze Semdraže, z Zastřebí, tak i z Nového Města i od úřadu jako notář dr. Němec soudce dr. Jehličkova a jiné. Z Olešnice byl vypraven zvláštní autobus s účastníky na pohřeb. Dokrát bylo vyplouno v tě proklečené Olešnice to jméno Soumar a již není, nežije, jsou živé jen vzpomínky.

16. V. 1958 † v Dlouhém Karel Fiala.

Dne 16. května 1958 zemřel po delší nemoci Karel Fiala, bý-valý tovární tkadlec, potom ruční tkadlec, poslední důchodce v Dlouhém č. 17 ve věku 87 let jako nejstarší osoba tohoto času v obci. Narodil se 24 prosince 1870 v N. Hrádku, byl to syn Josefa Fialy a Jany Smolovy. První ženu měl z Bok-dašína, okr. Bělobradkovou se kterou se mu narodily 2 dcery

6. V. 1958 † Josefa Budilová - Praha

Dne 6. května 1958 zemřela v Praze na Smíchově na Hřebenkách zdejší nasznámá z letního bydlení paní Josefa Budilová, vdova po vrchním elektrotechnickém národního divadla v Praze, ve věku 85 roku. Vzpomínka celá na dlouhá léta na letním bydlení každoročně před léty na horách na venkov chodila. Byla rodačka z venkova, ráda na venkov chodila, tiška Budila ztratila 14. listopadu 1947, bylo mu 76 roku. Zemřelá byla pohřbena v Praze XVI v Vinohradech 15 Jaroslava Zelenky, bratrského rumpíka jako 3 letého chlapečka po Praze bydlila. Byla přemístěna na letním bydlení u pí Hozdarové ve Dřevěné č. 5. Rádi na pí Budilovou vždy vzpomínáme.

12. V. 1958 † hostinský Adolf Soumar.

V pondělí 12 května 1958 zemřel v Úpočínské nemocnici bývalý hostinský z Olešnice všude známý p. Adolf Soumar ve věku 65 let. Zemřel po krátké nemoci, trpěl však velkou radostí chorobou, kterou byl podlehl z Mezilesí, byl hostinským na Žižkově, kde kaselchal hostinec, měl také v Praze trafiku na náměstí, po druhé válce se odstěhoval s rodinou, manželkou a synem Adolfem do Olešnice do pohraničí, kde se zabrali po německých z konfiskátu tu upraženého Jirků Hotel v náměstí č. 19 m s hospodářstvím a domem čp. 58 m. Zemřelý byl hostinským dobrým, všude známým a přičinlivým, měl manželku, měl dobrou hledanou kuchyni, letními hosty v sezóně v dlouhých mnoho navštěvovanou. Zde hostinským se Jirků byl plných 7 roku do 31. října 1952, potom se odtud byl těhoval a hostinství pustil, měl původně v úmyslu hostinec koupit, ale že byl vysoko ocněn a vyžadoval by již větších oprav a potom, když hostince začínaly skupovat „Jednoty" a hostinský tu již nebyl samostatným koncesionářem, ale jen už zaměstnancem, od koupě hotelu do svého vlastnictví ustoupil. Potom zamýšlel ukoupit upraženou dům po německých z konfiskátu v náměstí před kostelem čp. 5 m Jungov, kam se také před uskutečněním koupě 1952 nastěhoval. V tom se o tento dům dříve Jungovým konfiskovaný, tu samý Jungov z domu, dříve Smitkovému odsunutý zahrádek, bytem byl vrácen nebo prodán zpět a bylo mu vyhověno, musel se z tohoto domu čp. 5 m Soumar se svým nábytkem v roce 1956 vystěhovati a umístil se u syna Oldřicha v čp. 58 m, kdy syn s rodinou bydlel, hospodařil a jezdil s koňmi. U Soumarů mám vzpomínku, když bydleli ještě v hotelu drželi chovali 2 páry koní a čeledína Šťáska a Bulhara Teodora. Po opuštění hotelu, přemístili koně a dobytek a již ženatý syn své bydlení do budovy čp. 58 m, kde jsou také prostorné budovy a stáje. Ale v roce 1956 hospodářství se vším inventářem a s budovami postoupeno státnímu statku. Soumar měl plány při příchodu do Olešnice velkolepé, ale dopadlo všechno jinak. Hotel opustil a Jungova se vystěhoval, hospodářství drží státní statky, koně s dobytkem prý a sám nakonec potom vždy kam by se s kým rozloučil, také odešel. Soumar je pohřben na hřbitově v Slavoňově, kde v hostinci v rakvi ustrojen v legionářským se francouzské uniformě, s provedením hlavou zemřelého se jakoby spal. Byl to on Soumar jakoby živý. Pozůstalý syn Adolf, zůstat jedi u statku se statkem a statkem a pozůstalá manželka Soumarová jako dobrá kuchařka v Dlouhém ve farmě stát. statku vaše přijela se jako dlouholetá kuchařka v hostinské na své a dosluhuje bez dechu. Soumar byl vyznáním římsko-katolík že o jeho všestranné známosti svědčilo to, že se se zesnulým přišli rozloučit do Starkova velké zástupy lidu, jak z Mezilesí, ze Semdraže, z Štěpánského tak i z Nového Města i od úřadu jako notář dr. Němec soudce dr. Jehličkou a jiné. Z Olešnice byl vypraven zvláštní autobus s účastníky na pohřeb. Dokrát bylo vyplněno v té poválečné Olešnice to jméno Soumar a již není, nežije, jsou živé jen vzpomínky.

16. V. 1958 † v Dlouhém Karel Fiala.

Dne 16. května 1958 zemřel po delší nemoci Karel Fiala, bývalý továrník tkadlec, potom ruční tkadlec, poslední důchodce v Dlouhém č. 17 ve věku 87 let jako nejstarší osoba tohoto času v obci. Narodil se 24 prosince 1870 v N. Hrádku, byl to syn Josefa Fialy a jeho manželky Smolovy. První ženu měl z Bohdašína, okr. Bělobradkovou se kterou se mu narodily 2 dcery

ale tato žena mu brzo zemřela. Fialu jsme zde jsme poznali, již jako vdovce, tovaryše z kalce, dělal ve mlýně ve Lžíčku (ve Lzech čp.) za mechanickými stavy, kde též před první válkou (1914-1918) bydlel. Vroce 1920 se po druhé oženil s Olmou roz. Přibylovou z Dlouhého č. 32 nyní bydlící v Mexiku, vdovou provdanou poprve za Mišta-čátku v Mexiku, kde se jim narodily 2 dítky 1920 Věra a 1922 Božena, takže již ze 2 Machovčovými z manželství s Machovcem byly 4 děti. Zde v Mexiku dělali za ručním tkalcovským stavem a v roce 1927 29 ledna, koupili od Jindřicha Boše, bydlícím ve Sněžném chalupu v Dlouhém, na straně č. 38 s pozemkem 2 ha 10 arů a vyjmuli si na to u okresní hospodářské záložny v N. Městě 17.000- Kč. A zde Fialovi zase postavili vlastní tkalcovský stav a dělali za stavem, chovali tu 2-3 kozy, které jim při krutých mrazech vroce 1929 zmrzly. V létě chalupu se Fialovým narodily 3 dítky: Karel, Josef, Bedřiška. Vroce 1932 30 dubna, chalupa Fialovým „na straně" shořela obdrželi nic pojistku 12.500- Kč, ale tu zadržela okresní hospodářská záložna, odkud měl Fiala vypůjčených 17.000- Kč. Pro postižennou rodinu, byla okresním úřadem v N. Městě nařízena sbírka po obcích, která vynesla 1.706- Kč na peněžních 360- Kč obdrželi a 36 m kanafasu. Mimo toho obdrželi od živnostenského fondu podporu 2.000- Kč. Pozdní odprodali Fialovi část pozemku nad chalupou Marvanovi č. 22 a stráň - louku se spálenistěm si podrželi (do roku 1936) Fiala, s rodinou pozdní koupil od Novotného záložny chalupu vedle v Bradle čp. 39, která záložna v roce 1931 koupila v dražbě a měla ji na prodej jako půl, koupili ji Fialovi s kusem pozemku 1 ha 80 a (ostatní pozemky nad stavením od čp. 39 koupil Marvan č. 22) Fialovi zase postavili stav a ručně dělali za stavem a rodina byla pokládána za sociálně nejslabší v obci. Fiala byl starý, 8 dětí byli zadlužení, chalupu od záložny Fiala koupil zase za dluhy, žádné odpisy zde ofce přišel nejaký příspěvek pro nezaměstnaného a chudý. Fialovi byli nejpitednější. Zde se narodil nyní Miroslav 30 list. 1932. Fialovu rodinu, také zde zastihla zlá infekční nemoc tyfus. Bylo to koncem roku 1933 o Vánocích 25 prosince, odvezeni sanitou syn Karel, vy-zvat dcery Božena a Věra. 29 prosince pak matka Fialova, Bedřiška a Miroslav do Uherskohradišťské nemocnice.

z nemocnice se jak navrátili jako vyléčení z tyfuru otec 11 února 1934 s Olmou, Miroslav, Věra 1 března Karel, Božena 28 března Věra, Fiala měl za léčebné zaplatit 6.000- Kč nezaplatil ničeho, jmenovaně měl na chalupě přes 12.000 korun dluhu a 8 malých dětí. V roce 1936 28 srpna, vyměnil Karel Fiala chalupu č. 39 s pozemky které mu přyly z č. 38 za spálenistě a které koupil s číslem 39 s Josefem Bartoněm z Machrda za chalupu č. 17 a pozemkem u ní 1.60 ha Fiala při směně došla 39 na číslo 17 (na Bartoně) měl výhradu, že se může celé stavení číslo 39 v Brodku rozbourati a materiál dříví z bouračky si nechati. Chalupa byla v lednu 1937 rozbourána, materiál dříví snesen kousek nad chalupu na hromadu ke cestě, již to bylo na Hlavičkově pozemku, které prodal Hlavíček z Machrda zase od Bartoně koupil. Když se to dříví z bouračky žala delší čas neuklízel, nekdo mu koupu dříví z nová ze 6 na 7 července 1934 zapálil, takže z toho tu bylo zle dříví z celé chalupy trochu propíla. Fiala s rodinou již bydlel zde na Dlouhém ve třetím bydlišti a zase tu stojí stav a klape zase stavek. Mají práci za vydavače Mencla z Machrda. Tady již děti dorůstají, vychávají ze školy a zrána z domova odcházejí. Machovcová Mařka s Jarkou jdou do Zlína do Baťových závodů, odchází Věra, Božena, Karel, Josef, Bédá různí jdou za Jarkou do Zlína a naposled Miroslav a matka se vyprázdnila a starí zůstávají sami. Stav stále klapal až do roku 1950, kdy navždy umlknul. Staří rodičové chalupu postupují synovi Jaroslavovi Machovcovi, který již zaplatil a dluhy smazal a starí Fialové mají při tom výminku doživotní bydlení. Staří před 2 lety Fialka těžce onemocněl ranou byla mrtvice a již se nevzdražil, ztratil řeč, nikam nevěl polehávat je nepovstával a 16 května 1958 zemřel.

Fiala byl člověkem sousedsky snášenlivým, společenským při vzi brambole a svíčeli veselým, milhád humor a jeho plný, sytý, chraplavý s smíchem smíšený hlas a řeč to bylo vzíde známo. Byl otcem 8 dítek a všichni jsou dobře umístěni a ve světě uplatněny. Synové ve Zlíně (Gottwaldově při práci a po práci ve večerních hodinách a školách vystudovali bez pomoci z domu. Karel je inženýr stavitel bydlí v Praze, Josef inženýr strojní, Miroslav je učitelem. Dcery vypravili otec pěkný pohřeb s hudbou a doprovodili do Uherského Fialu na hřbitov Nopřiadecky a po pohřbu jsou vzájemně účastni s přáteli v hostinci u Toráckých pohřbení. Fiala zde mezi známými pobyl 31 roku a Fialova, matka tak četné rodiny v chalupě na Dlouhém zanikla.

Fiala byl menší zavalité postavy, silného kroku v obličeji jakoby otylý, s lusty, pod nosem knír, silný chraplavý hlas provázený smíchem při vyprávění pokračoval do zimě kulhal, obuv volil pomalé. Římsko-katolický pohřeb se konal velmi smutku z č. 17 v Dlouhém v úterý 20.5. kdy byl zahrnut zkropena a za hojné účasti při hudbě doprovodu

25. VI. 1958 † v Dlouhém Rudolf Verner

Dne 25 června 1958 zemřel po dlouhé nemoci Hlouzský
rolník Rudolf Verner, chalupník, vyučený řezbář v
tom čase důchodce v Dlouhém čp. 18 ve věku 71 roků.
narodil se 1887, 23 března v n. Hradku nad Lanu, byl vy-
učen řezbářem po vyjití školy byl mimo domov za čeně-
lem se světě. Ve 24 letech v roce 1911, 30 září se ženil s
Annou Jenkovou z Hlinného. manželé bydleli v malém
Uhřínově, kde se jim 1912 narodila dcera Ludmila
pozdáji v n. Hradku v kopci, kde vlastnili chalupu bez
pozemku se narodil 1931 druhé dítky syn Antonín, ve
touze po práci na vlastním pozemku a po vypěstová-
ní vlastního živobytí změnila rodina bydliště, kou-
pili od Josefa Suchánka, majitele tkalcoven v Novém
Hradku, ve Rzech v Tisu a v Polích v Pardubickém mlýně
20 května 1936 v Dlouhém, chalupu č. 16 s pozemky
rolí a luk ve výměře 4 ha. Zde Verner přibližných 25 roku
bydlil a pokud mohl pilně na polích a při hospo-
dářství pracoval. Byl tichý, v vše své starostlivý a
starostlivými, často opakovanými slovy, jak pěk
to bude až Společnosti nevyhýbavaly, přes tvrdý řád
pobavil a sítě zanilovaného dýmečku se zakouřil,
byl menší slabší postavy, stále čilý, ale plnému zdra-
ví se mu nedostávalo, zvláště poslední dobou chřadnul
a vždy těšil se na léto, ze zvenku ohřeje a prokřeje.
Poslední zimu se těšil nijak, ale léto nepřežil. Krás-
ného dne z domu smutku z Dlouhého pěkný pohřeb
s hudbou. Byl pohřben jako římsko-katolík po obřa-
dech v kostele na hřbitově Novohradském do rodinného
hrobu. Po pohřbu byli účastníci pohřbu v Pivovarských
v hostinci na naposledy pozůstalými poděkováni a pokřtěni.
Odešel Verner hráče lidu po blízkém sousedství Dlaboři.

3. VII. 1958 † Emanuel Černý, býv. náš obč.

Dne 3 července 1958 zemřel v Náchodě nemocnici na
rakovinu jater, bývalý Rzoucký soused, Emanuel Černý
ptazý po 79 roku, bydlel naposledy ve Rzech č. 1, posléz
ve Rzáh, bydlel v Novém Městě v Mst zemřel ve věku 69 roku
Narodil se 9 dubna 1889 v N. Hradku č. 20, byl to syn

Emanuela Černého, poštovního posla z N. Hradku č. 20 a
Marie Tesrovy č. 62. Vyučen tuhlářství, oženil se 14 srpna
1918 s Anežkou Jubilovou, rozenou z N. Hradku. 1920 k
jaru se přistěhoval u přistěhovalci na kvy do tkalcovny
svého bratra Josefa Černého čp. 1, kde se po tři roky ubyt-
oval a Černý dělal zde domovníka a správce tkalcov-
ny, pracoval líž s manželkou při tkalcovně v továrně
kde bývalo zaměstnáno 17-20 lidí. Černý skrobil bar-
vivu, sušil v létě venku, po bidlech ji rozvěsoval a v
zimě je pečlivě vyvěšil v sušárně, malůzelka Anežka jak
na soukačkách soukala cívky na tkaní a lejkovaly
t.j. na osnovu. Tady se Rzech s Černým narodila 1926
dcera Vlasta, která se 27 června 1940 provdala za Svatiš-
ka Svorce. V letech 1928 a 1929 začala práce při tkalcovně
váznout, šéf podniku nás mnohé stran zadlužený, byl
nucen v roce 1930 tkalcovnu pro nedostatek práce zavřít to-
této krisi přišel tkalcovnu Černý. Černý cítka o 30.000 Kč
penze za zdcátku v různých platících třídách a zapojuje
jako dělník přijatý tostýmy pracemi a tak tu bydlel
do roku 1939, kdy po koupi tkalcoven Josefem Suchánkem
z N. Hradku 23. dubna 1936 se Černý vystěhoval z č. 1. ve
Rzech, do nazvaného bytu v dolejší části Rzech (také Su-
chánkova) kde bydlela rodina Černých 6 roku do r. 1945.
Černý Emanuel byl společenskými rozumným člověkem
stíhaný za nepřízni doby a vzdálen po celý jeho život, jako
nemajetný dělník, přišel u bratra po léta zadržovaného a
nevyplacené mzdě - až do konce jeho života i v Novém Městě
hodně při hubeném důchodu byl nucen na pracech staveb-
ních i kanalizačních si přivydělávat. Zemřel z celá vy-
čerpán zdravotně i sociálně v nemocnici v Náchodě v nemocnici na
rakovinu. Náboženství byl československého, za první
republiky byl příslušníkem strany Klofáčí národně sociální.
Pohřben byl žehem. Vzpomínáno.

29. VII. 1958 † v N. Hrádku Vojtěch Černý.

Dne 29 července 1958 zemřel v Hradci v nemocnici v
N. Hrádku Vojtěch Černý, holič, prohlížitel masa při do-
mácích zabíjačkách, posledně zaměstnaný ve Velodruž-
stvu ve stáru 58 roků. Byl syn Jana Černého z N. Hrádku a
Alžběty Přibylové z Dlouhého č. 39. Vojtěch Černý, měl o N. Hradku
v nanášté v cestu na Hrobka, kde přibyzal dikdíva pernikář
Dratnar v Klenovecké ulici živnost Kolicskou a kadeřnickou
Byl po provedení kursu, ustanoven pro obce Kraj Hrádek

Dlouhé-Ray, Šmrné, Fis prohlížitelem masa při dané
ech přiučkách vepřů zaučitem zjišťování zdravotní
ho stavu masa, hlavně, zda-li nejde maso napadeno
svalovci, trychyny, která je nezpůsobilé k požívání
Černý v nemocnici podlehl při operaci hamerhordu,
slabé srdce nesneslo účinku injekci, zemřel.

10. XI. 1958 † ze Rzi č. 10 Marie Klimšová

Dne 10 listopadu 1958 zemřela v Hříně ze Rzi č. 10
Marie Šicha, provdaná Šorcová ve stáří 79 celých
43 let. Narodila se 18 září 1915, v N. Hrádku č. 219,
dcera Emilie Klimšové a Ant. Šicheho ze Rzi č. 11. Žena
la trpěla padoucnicí. Chvátby záchvaty dvakrát v
měsíci, 20 minut byla v bezvědomí, někdy vyrážela
nesmyslná slova, bývala se v křečích, kvečeru při
cházeí as za hodinu a potom byla tupá, nartšala
si na poleni hlavy. Takto nemocná se provdala za
80 letého starce Šorce vdovce a potom nemoc trochu ustala.

17. XI. 1958 † učitel Josef Velinský.

Dne 17. listopadu 1958 zemřel mezi námi všemi tolik známý
bývalý Olešnický učitel Josef Velinský v 75 letech svého
věrného. Zemřel v Trnisti nad Orlicí. Narodil se 27. ledna
1884 v Hroclinci Týnci okres Chrudim. Do Olešnice přišel
v roce 1919 z Dobřan, v Olešnici byl ustanoven jako prv-
ní správce české jednotřídky zemské školy v Olešnici
Velinský v Olešnici působil jako učitel po 10 let od roku
1919 do r. 1929, kdy na začátku školního roku, navlast-
ní žádost přeložen na trojtřídní školu obecnou v Bol-
hosti. V Olešnici a v okolí, zanechal po sobě památku
výsledky své dlouholeté práce v českomunitní Olešnické
Byl náboženství československého a zpopelněn byl v
Hradci Králové 21. listopadu.

2. XII. 1958. † v Olešnici Václav Martinek

Dne 2 prosince 1958 zemřel v Olešnici tragickou smrtí
Václav Martinek ve věku 50 let. Narodil se v Tisu, vyuče
truhlář, oženil se r. 1909 nar. Marií Markovou z Jánkova
do Olešnice se přistěhoval 1945, kde si s rodinou zařídil po
němcích z kopaskatu malé vodní dílo v horní Olešnici č. 9
Za chodu vodního a palečního kola fromazoval ložiska
převodové hřídele. Při této práci, byl točivým kolem zachy-

za kabát a nešťastníky nepodařilo se vyprostit. Část
oděvu se mu pevně utáhla kolem krku a nastalo
pravděpodobně uškrcení a udušení, tj. zřejmě jistá.
Byl pohřben 6 prosince na Olešnickém hřbitově. Mar-
Zdeněk byl společenským veselým, scházelejme se s ním
ve společnosti.

24. XII. 1958 † v N. Hrádku Božena Černá

Na Štědrý den 24 prosince 1958 zemřela v N. Hrádku ve
svém domku k Jaroměři, poblíže Sokolovny čp. 42 vdova po
hostinského Albíny Černém, Božena Černá, roz. Hejzlarová
dcera kupce 1932 zemřelého Josefa Hejzlara v Náměti
číslo 25, ve stáří 80 let, zanechala pohřeb. vol. syna
Antonína Žila po více let v domku se svým synem 1913
narozeným, chorali i krátce, usnula chotě la do hrobu
vy soužil a trýzněla mysl ve stáří duchod kolem
411- Kčs měsíčně. Byla římsko katolickou a chodila
pilně v nedělích pravidelně do kostela.

28. XII. 1958 † v N. Hrádku Marie Hartmanová

28 prosince 1958 zemřela v N. Hrádku Marie Hartmanová, roz.
Štěpánová, vdova po truhlářském Hartmanovi v N. Hrádku č. 154
pod Šibenikem, narodila se 15 června 1884 ve Rzích č. 22, byla
tř. dcera Františka Štěpána, chalupníka ve Rzi 22 a Legiony
Hrnolovy z Dobřan. Po r. 1884 se vystěhovali ze Rzi do N. Hrádku
kde si koupili pod Šibenikem chalupu č. 157. Marie se ve
stáří 6 letech provdala za vdovce Tridrcha Hartmana, který brzo
6 letý zemřel. Tato pěvnula mila na Starý rok 1958 na hřbitova
ducky hřbitov, jako černokabát, pohřeb, který vypravoval bra-
tr. kmotr učitel Josef Štěpán.

Stručně: o čem psaly 1958 noviny a o čem hovořilo hlavně rádio.

V měsíci lednu:

6. ledna: Konference solidarity afrických a asijských
národů ukončila, zasedala v Kahýře v Egypt, která
se usnesla skoncovat s kolonialismem a ze chtějí
mír, zastoupeno 45 států.

Čs. československá delegace cestuje. Předseda vlády Viliam
Širký s doprovodem, dělá návštěvy v lednu 13
v Indii, 16-20/1 v Kambodži, 20 ledna v Barmě
23-29/1 v Indonézii 30 ledna na Ceylon, 2 února
v Moskvě, 4 února zpět v Praze. Trvá 5 týdnů.

V lednu: SSSR snižuje armádu o 300.000 mužů
odvolává své vojáky z Německa, Maďarska (17.000 mužů a žádá, by totéž učinily
západní mocnosti: Spojené státy, Británie a Francie
V lednu: Předseda rady ministrů Bulganin SSSR
podal všem členům severoatlantického paktu
(NATO) a Varšavské smlouvy notu, ve které navrhl, by se šéfové vlád těchto států sešli k
mírovému jednání, poněvadž je napjatá do-
ba, aby ustala studená válka, by se přestalo
cvičit a zkoušky s atomovými zbraněmi a as-
dálkovými bombami) by ukončilo umlkání děl
tomové pásmo a abyse zastavilo zbrojení a snížily
na 3 roky a aby byli odvoláni vojáci západních
mocností ze západního Německa a abyse sní-
žil stav armády v západních mocnostech. Konfe-
rence, aby se k tomu sešla v Ženevě do konce března
neuskutečnilo se.

17. ledna: Francie. Gaillardová vláda usiluje o
změnu ústavy.

23. ledna: Venezuela - státní převrat. Diktátor
Jiménez prchl.

27 ledna: Bagdadský pakt zasedal. Celostátní
konference v Praze svolaná iniciativou ry-
chlou národní fronty.

V měsíci únoru

7 února: Povstalci v Indonesii na Sumatře

8 února: Francouzská letadla pobořila (25) Tuniskou
vesnici Sakiet Sidi Jusef.

14 února: Afghanská královna Rumunia byl v Praze
na návštěvě.
Irácko Jordánská federace
Plán Rapackého (Polsko) na utvoření bezatomové
ho pásma ve střední Evropě: Polsko, Čsl, NDR, NSR.

17 února: Zemřel Petr Bezruč - básník

20 února: Oslavy vítězného února. Slavnostní schůze ÚV KSČ

21 února: V Egyptě a Sýrii plebiscit, odhlasování spol. stát
Sjednocená Arabská republika: v krátka. ČSR

V měsíci březnu

8. března: Bonnská vláda Západního Německa, zamítá
jednání o mírové smlouvě, chce provádět svobodné
volby v celém německém území a zrušit
vyjímečnou hranici na Nisa a Odře.

28 března: První tajemník SSSR Chruščov komunistické strany
byl zvolen za Bulganina předsedou rady ministrů SSSR.

V měsíci dubnu

6. dubna: Zemřel básník Vítězslav Nezval

7.-10 dubna: Předseda rady ministrů SSSR Chruščov
v Maďarsku na návštěvě

17 dubna: Zahájena v Bruselu světová výstava, které se
zúčastnilo Československo, kde bylo míst pavilon

29 dubna: Prezident ČSR Zápotocký v Moskvě

V měsíci květnu

6. května: Korejská lid. dem. delegace v Praze

11. května: Mongolská delegace velkého churálu v Praze

14. května: Pflimlinova vláda v Paříži. Fašistický puč v Alžíru

19 května: Generál de Gaulle se hlásí k moci, že převez-
me vládu a učiní pořádek jak doma tak v Alžíru
vyhlásí „Veřejného blaha"

28 května: Pflimlinova vláda podala demisi

29 května: Jednání o novou vládu ve Francii pres. Coty-m
navržen generál de Gaulle

V červnu

2 června: Ministerský předseda de Gaulle obdržel plnou moc

3 června: Z Vietnamu delegace nar. shromáždění v Praze

4 června: Generál de Gaulle v Alžíru. 7 června zpět.
Válka v alžírské pohraničí

14. června: Korejská, lid. demokr. delegace na Hradě

18 června: XI. Sjezd KSČ zasedal v Praze

25 června: V Albánii naše stranická a vládní delegace

V červenci

2 července: Naše delegace s pres. A. Novotným, stranická a vlád-
ní odcestovala do SSSR. 14 července nazpět.

18 července: Slambvdrská delegace parlamentní v Praze

14 července: V Iraku změna státní správy

20 července: V Libanonu po změně vlády americká vojska
v Jordánsku Britská. Po usnesení Organizace
spojených národů odešla.

-1958-

21 června: Světový kongres obránců míru ve Stokholmu
24 června: Čsl. stranická, vládní delegace v Maďarsku
vedl je od plánovacího úřadu dr. Šimůnek

Za měsíc srpen

7 srpna: Čsl. republika čítá 13,470.000 obyvatel.
21 srpna: Organisace Spojených národů odhlasovala odsouzení vojsk amerických z Libanonu a britských z Jordánska.

Za měsíc září.

1 září: Čsl. delegace do Afganistanu
7 září: Čsl. delegace do Izrael. Arabské republ.
Delegace Německé demokr. republiky u nás v úloze
20 září: Čsl. sjezd obránců míru u nás.
28 září: Ve Francii hlasování v nové ústavě.
Guinea (stát v Africe) hlasovala odmítavě, tím
vyslovila svůj nesouhlas, francouzský guvernér odešel.

Za říjen

9 října: Ze Sjednocené Arabské republiky maršál Abd Amer
u nás.
20 října: Rumunská stranická a vládní delegace u nás

Za listopad

19. listopadu: Čsl. vládní a stranická delegace v Bulharsku
Prezident Novotný, předseda vlády Široký.
27 listopadu: O západním Berlíně. Nota sovětské vlády
chce učinit z něho svobodné město. Nyní mají
to právo od ukončení války obsazený západní mocnosti.

Prosinec

10 prosince: Maďarská stranická a vládní delegace
v Praze.

---

9 října 1958 zemřel papež Pius XII. Byl od r. 1939
27 října 1958 zvolen nový papež Jan XXIII.

Rok 1959.

Do Nového roku.

Nový rok 1959 je ve čtvrtek, přišel bez sněhu, drobně prší, teplo, oblačno a teplo 3-4° nad 0. 2. ledna je pátek, byl značný klid v továrnách se nepracovalo, bylo trochu příjemněji od jihozápadu chladný vítr, na 3. ledna naprášek sněhu málo přituhlo pod mrakem klidno, zrána tak mrazivě 4. ledna, kdy byl za minulý pátek pracovní den. Takovým způsobem nadešel ten Nový rok, pro nás obec Dlouhé. Oby významný rok, ve kterém políčka a zemědělský hospodářský inventář drobných rolníků a chalupníků v počtu 26 byl zlikvidován a přišel ke státním statkům. Soukromě zůstali ještě 2 malí zemědělci, ostatní jsou pryč a usedlých obyvatel stále ubývá.

Počet obyvatel. Počet dobytka.

Počet obyvatel k 1. lednu 1959 je 146, s Dlouhém 91
ve Rzech 55

Počet dobytka 1. ledna 1959 v obci Dlouhé-Rzy. Prasat je 8.
skotu 139 z toho krav 75.
koní a hříbat 29 z toho v budově č. 13 v Dlouhé
18 hříbat, 4 koně starší 18 jalovic, 2 kravy.
Koně stojí ještě u Karla Lepše v Dlouhém č. 4
1 kůň šimlík (bílý) u Adolfa Pola v Dlouhé 8
1 kůň, u Karla Vymětalíka Dlouhé č. 32
1 kůň malý tahačík.

Jednotné zemědělské družstvo.

JZD v Dlouhém ve kterém jsou členové:
Emilie Faltová Dlouhé 40 vdaná, nar. 1924, Jiří Hlavata
Dlouhé 28, svob. nar. 1926, Ferd. Lejnar nar. 1895, žena Ludmila
nar. 1895 v Dlouhém č. 30, Franc. Marvan nar. 1910, žena
Marie nar. 1899 ve Sněžném č. 38, Anežka Lejnarová nar. 1904
syn Adolf nar. 1936 ve Sněžném č. 100, Marie Lejnarová vdaná
nar. 1912 Služany 92, Jan Suk nar. 1906, žena Hedvika nar. 1911
ve Sněžném č. 116, Josef Smrčka nar. 1887 rodiště Rzy 11 - K 1. lednu
1959 chovají mezi sebou 20 kusů skotu z toho 14 krav, 9 jalovic
2 koně 1 hříbě. K JZD se ovšem počítají jak výše označené tak
hospodářství na Sněženských kopcích 3 a v Služanech 1.

12 členů
8 rodin

Počet dobytka 1. 10. 1959.

Součet dobytka v Dlouhé-Rzy 1. října 1959.
98 kusů hovězího, z toho 57 krav, to je bez 7 ZD a
statního statku. 7 z ZD pak chovají 24 bystře z toho
15 krav. Státní statky 41 kusů jalovic 2 krávy. 9 koní
mění se.

Rozpočet obce.

Příjmy vlastní	9.000- Kčs	
Přídač	10.200- "	
Celkem	19.200- Kčs	
Celkem	Akce Z..	3.000-Kč
z toho investice		10.600- "
osobní výdaje		500- "
cestovné		5.100- "
Ostatní výdaje		
Celkem výdaj		19.500- Kčs

Zakousnutá srnka.

U Tučkových chatách (bývalé Bartůňky rzky) čp. 19 č. 29, čp. 30 Rzy, čp. 42 Dlouhé v zahradě, chovali srnku začátkem měsíce ledna do obory skrze plátěr mikly z Polska zabehnutou 2 psy a srnku zakously. Jednoho psa zastřelil vedoucí ve bitách František Šorm, pes byl velký tlusty, dostali ho Vašek Macha z č. 12 Rzy a Mirek (Hlamta n Hradek 159 a psa v hostinci upekli a byly hody.

Tchoři - kuny.

Zimního času v našich chalupách se často ukrývá ve slámě, v rostlí a pod. tchoř, méně již kuna. Na tchoře se polykují truhlice, do které když se chytne dělá v noci velký šramot a není li v truhlice ve mlitě kuny přechovaná, probytá plechem, nebo ze silných prken, prosekou se na svobodu, to dovede dorůst mi ostrými zuby. V pátek 9. ledna jsme takového hosta do pasti chytili, kožešina z níchž je hledána, zvlášť se zimní srsti, ale bohužel nemní ji tudy nikdo vydělat.

Nový hajný.

Nově obydlená hájovna. Po odejití hajného Štěpána do Rohole v listopadu 1958, přišel do hajovny zdejší mladý hajný, jménem Vítězslav Ražák, narozen 1936 v Uhřiněvsi pod Deštnou, přihlášen k pobytu v Dlouhém č. 3. 13. ledna přišel z Třebechovic.

Nemoc.

Dne 16. února 1959 vstoupila v Rychnově do nemocnice s plicním kazem paní Božena Bosá ze Rzí čp. 9 manželka Oldřicha Bosé, narozená v r. 1899 a manžel Bos, zůstává na hospodářství (4-5 kusů dobytka) sám. Bosá v nemocnici pobyla as 5 týdnů, byla jí totiž několik dní doma a odjela zase do nemocnice do Žamberka, kde léčí plicní neduhy. Asi po 2 měsících se navrátila, částečně uzdravena. (Bosá 1963 náhle zemřela)

Očkování dobytka.

Dne 15 dubna) očkován dobytek na zkoušku tuberinem Tuberkulózní dobytek nebyl zjištěn.

Šel do chorobince.

6. ledna 1959 odešel Petr Hlamta rolník v Dlouhém č. 28 v roce 1884 narozený v Polomu, ženatý, otec 13 dětí na živě 12 do Starkova u Hronova do chorobince. Žádost o přijetí měl vyřízenou již v září 1958, ale pro nepraváděnění místa nemohl dříve nastoupiti až uvedeného ledna, měsíční taxa zde je 369- Kčs, Hlamta běží od r. 1935 důchod 364- Kčs měsíčně 52- Kčs nechávají prý měsíčně každému chovanci na útratu. Hlamta byl několikrát z chorobince doma na návštěvě, líbívat již pobyt v chorobinci, prý se mu tam líbilo, ale v prosinci téhož samého roku přišel nadobro domů a zpráva, že se tam nebude víc navracetis.

Osiřela chalupa na Vohradě.

Poslední obyvatel v chalupě bývalé chalupě hájovně čp. 33. Do Pechových bydlela v tomto čísle rodina dvořáče Josefa Fišera nar. 1887, přistěhovala se sem z Polomu 1947 s manželkou Marií rozv. Klymarovou nar. 1891. Dvořáč Fišer se 28 prosince 1949 v lese při kácení stromu v lese zabil a vdova po něm tu bydlela sama až do 26 ledna 1959, kdy se přestěhovala do Plšnice a chalupa tato pořád tak žilá, je to bývalá hájovna Colloredo-Mansfelda, jí koupil kol roku 1860 od Jana Hlamta za hájovnu. Hájmi zady bydlili: Jan Šolc, Rudolf Panek Josef Murgaňa, František Panek, Josef Páps, po Papšových tu bydlel zase Frant. Panek, ale již v penzi a poslední Jar. Pecha,

který měl za manželku Paňkovu dceru Emilii, nyní tato chasa úplně ozvířila, navždycky, poněvadž nikdo již nespravuje a nevedruje, chatrča a zahrádka

Výroční zpráva JZD

Zdejší jednotné zemědělské družstvo zal. 1957 výroční zpráva za rok 1958. Vyplacelo se za odpracovaných bpracaný jednotku 4- Kčs a dělalo se o mzdu. Činarova čp. 100 dostala za tento rok 1958- 150- Kčs. Jan Sulk čp. 116- 300- Kčs Marvan 300- Kčs. Faltová dobrzala 9- Kčs, poněvadž měla špatně vybráno. Úna se totiž hned po vykonané práci proplácela jim polovice a druhá polovice se proplácela koncem roku, kdy se již vědělo jak to celkově hospodářství vypadne. JZD mělo 12- Kčs na jednotku, směrné 8·60- Kčs.

Sedmé snížení cen.

Od 8. března 1959 je sedmé snížení cen spotřebního zboží od r. 1953. Snížení je provedeno u základních druhů potravin a oděvního zboží, rajská o 1·40 Kčs, vepř. 1·60 Kčs, sádla o 4- Kčs, másla o 2- 4- Kčs, krupice, mouka 0·61 Kčs, rýže o 1- Kčs, na 1- kg. u pečiva o 5 hal 1 kus. Dále u polovlákných tkanin, u nylonových silonových punčoch a obuvi, punčoch a u mýdla. Zlevnění chleba a pečiva nenastalo, u margarínu také ne. Zlevnění se o tom smlouvalo, ale nedošlo k němu. Snížení cen potravin po zrušení lístků (1953) se vztahovalo zvláště na průmyslové zboží. Při snížení cen, které bylo provedeno v dubnu 1956 již byly v popředí potraviny, právě tak i v prosinci 1956.

Přídavky na děti.

Je zvýšena úprava přídavků na děti s platností od 1. května 1959 na třetí a další dítě. Rodinám u nichž hrubá měsíční mzda živitele rodiny nepřesahuje 1.400 Kčs, zvyšují se přídavky na třetí a každé další dítě na 260- Kčs, to je u třetího dítěte o 120- Kčs proti dosavadnímu stavu (70- Kčs na každé dítě). Rodiny s hrubým příjmem do 2.200- Kčs, zvýší se přídavky na třetí dítě na 230- a na každé další na 240- Kčs.

Zvýšení důchodů jen některým.

Zvyšují se všechny dělnické a zaměstnanecké důchody, starobní a invalidní přiznané před 1.1. 1957 na

minimum stanovené zákonem o sociálním zabezpečení to je na 400- Kčs měsíčně. Toto zvýšení důchodů se nevztahuje na důchodce, kteří získali jen krátkou dobu pojištění a mají charakter převážně samostatně hospodařících osob to jsou většinou rolníci malí zemědělci a chalupníci sociálně slabí, kteří berou jen 220- až 240- Kčs měs. důchodu a nemají možnost být déle pojištěni, teprve od 1. října 1968 a o všechny jiné zůstane zvláště na vlády měnový reformou v roce 1953 přísliby. Takoví naši lidé jsou vyloučeni. Tak na příkladu: Antonín Lichý ve Rzechu čp. 19 narozen v roce 1872 stáří 87 let starý pobírá 210- Kčs měsíčně, dcerušky Františka ve Rzech č. 12 nar. 1890 ze chromá pobírá 225- Kčs měsíčně, Anežka Krahulcová v Dlouhém č. 14 nar. 1894 bere 230- Kčs, Adolf Borš ve Rzech č. 9 nar. 1891 bere 245- Kčs měsíčně, Antonín Borš ve Rzech č. 15 nar. 1891 bere 245- Kčs a tak dále, a tak dále. Těchto vyjmenovaných se úprava týkat nebude, a nazmožných důvodů, že pracovali zaměstnaní a nemohli být mezi let pojištěni, o těch, kteří pojištěni být nemohli a berou 190- Kčs měsíčně a méně se nezmiňujeme. Důchod se zlepšil u nás Josefu Andrsmi ve Rzech č. 27, který brál 400- Kčs na 500- Kčs, Ferdinandu Čejnarovi v Dlouhém č. 30 brál 430- Kčs měs. se také zvýšil a pod.

Mistrovství světa v hokeji.

Letos hokejový boj o světové prvenství se odehrával v Praze. Snažitelní, každou neděli 15. března poslouchal jak dopadne hokejový zápas o mistrovství světa, 12 mužstev ze 12 států. Kterého pořadí v zápase o vítězství: na prvním místě je Kanada, na II. místě SSSR (Sovětský svaz) III. místo má Československo, IV. místo Sjednocené státy severoamerické V. místo Švédsko VI. místo Finsko, VII. místo německá spol. republika, VIII. místo Norsko IX. německá demokr. republika X. místo Itálie, na XI. Polsko a XII. místo Švýcarsko. Zápasy našich hráčů: Čs.-Švýcarsko 9:0, čsl.-Polsko 13:1, čsl.-Finsko 8:2, čsl.-Švédsko 4:1, čsl.-SSSR 3:4, čsl-USA 2:4, čsl. Kanada 5:3.

Zatmění měsíce.

V úterý 24. března od 8-10 hodin večer zakryla 2/3 měsíce stínem zeměkoule, bylo to slabě vidět, bylo totiž noc, slabě oblačno, sníženo.

Dluh okresu v zásobování.

Dluh Dobrušského okresu na zemědělských produktech vůči nemu zásobování, povinných dodávkách za 1. čtvrtletí 1959 dle oběžníku na místním národním výboru z 18-4-1959. 1.658 q jatečných prasat, 789.390 l. mléka, a 316.700 vajec to je za 1. čtvrtletí 1959 částku tuhle je mnoho nedoplatků JZD

Na státní hranici Čsl.-Polské.

Jak je střežena československo-polská státní hranice na které leží naše obce Dlouhé, Rzy. Byl to u nás ve Rzích návštěvní z Náchoda chlapec Viktor Novotný, synek Jana Novotného z N. Hradce a Olgy ze to Ruska. Ten chlapec nar. 1946, vyprávěl nám, jak to se bratři Poláci, ještě s jedním kamarádem za Bělovsem je upravena na státní hranice ještě nezlomovaná zeleným pásem jaký se orne stále podél hranic na Polské straně v šíři 10-15 metrů, stále obrne a vláčením naklypřovaným. Hoši se bylo to v pondělí 13 dubna 1959 vzali pozorně kola a vyjeli za Bělovs do polí, se projíždět. Zajeli až nadpatře mající, a sotva zajeli několik kroků, zadržela je Polská hraniční stráž. Vojáci hoši zbalila a dovedla je na pumpkontrole do Hanče na silnici, kde Poláci hoši pozdrželi až do večerních hodin. Zatím se doma po Náchodě po chlapcích shánali rodiče, a zprávu obdrželi na SNB odkud se připravovala událost po ztracených hoších pátrání. Chlapci v Polsku když byli naloženi vyprovázejí a Poláci předali, že hoši jsou z Náchoda, naložili je s koňmi do nákladního auta a zavezli je do Náchoda na stanici SNB a zřízené je předali našim bezpečnostním orgánům. Po dotazě jak bylo s chlapci zacházeno, nestěžovali se, ani je prý nebili, ale hoši měli prý již chuť na jídlo. Jak se hoši dostali šťastně ku zachmuceným rodičům domů zpět.

Naši občané na Broumovsku.

Broumovsko. 9. a 10 května 1959 učinil si krouživý zájezd na Broumovsko, ku svým rodákům a krajanům kteří v roce 1945 opustili naše vesnice a usadili se v pohraničí. Byl v Otýnicích, Šonově, Broumově, Vižňově. Po cestě bylo pěkně. Byl v Otýnicích u Jiř. Smrčka ze Rzí č. 47 nar. 1917, který má tady zakoupený upravený domek, čímž to celně, je zde od r. 1947 zimní a hned 2 chlapci, kam je zaměstnán jako šofér u obzního auta u státního statku. Potom u zast. B. z Otýnic pěšky přes pole do Šonova, kde je usazen Petr Boš ze Rzí č. 6 s rodinou, který zachal zboží ke Rzím před naložením. Petr Boš se vystěhoval ze Rzí v roce 1945 sem do Šonova, za nějaké roky, kteří se tu obzvodní zabrali statek, stavy Petr Boš a tu v Šonově zabral domek čp. 270 s rovným sadem, je vdovec, žena mu tady 1955 zemřela, Boš je 7 srpna 1895 narozený, tudíž 64 roků starý, v roce 1955 mu zde zemřela žena Emilie ve stáří 58 let a je tu na místním hřbitově pohřbena. Syn Josef se tu 1947 oženil, je u JZD, syn Adolf je svobodný, je rovněž u JZD, dcera Emilie je zde 1947 provdaná za zedníka Štejnara. Hanuš Boš, který dělící zdy v domku vám si nyní vaří, jsme, má chová, kterých od starých Rzí mají dělá, tráva, chová s lepicí, krávou s 12 telaty, mají také ovocný sad se stromním švestky a jabloní. Byl nemocnému do fary, líčen byl v Náchodě v mzdy. Byl od Ligy proti tuberku lázně prostřednou 300 Kčs měsíčně. Je již prodpora ne důchod. Na důchod prý nárok nemá byl by práci neschopen, ac byl řádně pojištěn za do domácí účetní tkadleca to od r. 1926 do roku 1945 tudíž 19 roků, ale přestěhováním do pohraničí a zánikem ryční tkalcovny pojištění přerušeno a tak prý na důchod nárok nemá. Má v Rzích slušnou chalupu bez pozemků (jen 26 arů) ale říkal, že na Rzi se již se sotva prodává. Navštěvuje ho tu svobodný syn Adolf s 3 mými chlapci, dcery Emilie a také i ona sama která je zaměstnána u JZD jako kuřička dobytka a přidavač zedníkem. Dále od Petra Boše jel autobusem za 2 hod do Broumova a potud vlakem do Meziměstí a potom pěšky do Vižňova k Janu Štejnarovi z Lužan zde má od r. 1945 zabrané místo hospodářské, chovaný koně. 2 dcery narozené v Lužanech jsou provdané již tady ve Vižňově, jedna Anna nar. 1933 provdána 18 června 1955 za Balcara, druhá Marie nar. 1935 provdaná za Hrdlu. Syn Jan nar. 1937, 8 října v Lužanech je na vojně a dcera dvě narozena již tady ve Vižňově. Štejnarovi ve Vižňově hospodaří dosud soukromně, ac je tu JZD od r. 1953. Ve Vižňově je prostorný hostel se školou. Činnou děla kostelíka, byla tu mjavní pobožnost s kázáním, kázal farář Josef Landa nar. 1923 v Jihlavě, farář mimo v Župrechticích. Prošel po hranicích čsl.-polských, je vidět dříve Pruskou, mnohé polskou vesnici Neudorf a město Teydland se 2 věžemi, na hranici mají Poláci drátěný vzhledný plot zorané pás jako u nás, plot u nás není. 10 května končila prohlídka Broumovska.

Škola v přírodě.

Vobradská vzdravovna. V zdravovně v měsíci červnu 1954 je umístěna škola osmiletka ze Dvora Králové IV. třída 33 dětí, kde tyto bydlí spí, stravují se a kde se také vyučuje, jmenují to také škola v přírodě Druhou školu má město Kutná Hora v Olešnici v bývalém zámku „Pod Vrchmezím," kde se také podobně vyučuje.

Zatajené zboží.

Ve středu 20. května 1959 bezpečnostní orgány vyšetřovaly a zabavily v bývalé tkalcovně Ulrové v Olešnici č. 139 m 2 auta balíčeného zboží. Majitel této tkalcovny, kde se dělalo na 8 mechanických stavů

jsou oba manželé Ulrovi, zemřelí. Josef Ulr narozen 1896, zemřel 1944 a žena Marie, rodená Matějová z Polomu, zemřela 1953 v Olomouci. Kalcoma byl konfiskát, ale Ulrová si vyžádala polovičku a dostala ji. Prodělala sušicí v Poděbradech v roce 1953 a zemřela na jaře v roce 1954 v Praze. Zboží bylo mnoho, ale vše zůstalo na půdě v rozpadu, kdo zlodějů se uchýlil nebylo zjištěno. Klíče od půdy držel místní kalcovský Ferd. Šindelář, ten se však ke ničemu nehlásil.

Promoce.

Zdeňka Roubalová narozená 4 března 1935 z Dlouhého čp. 5 svobodná, dcera Ferdinanda Roubala z Dlouhého, rolníka č. 6 a Zdenky rozené Krbalcové z Brna, byla promována na brněnském učení chemicko-technologickém v Pardubicích 13 června 1959 s diplomem Ing. chemie. Promovaných bylo tu den 79, mezi nimi 1 Korejec a 1 Albánec. Rodině Ferdinand a Zdeňka Roubalovi z Dlouhého se slavnosti v Pardubicích zúčastnili.

Zemřel na pohřabáči.

Ve čtvrtek 25 června 1959 zemřel v Sedlonově na pohřabáči při práci ve státním hospodářství 57 letý starý Josef Zeman (Klejnar) z Plasnic, pocházel z Polomu a na Plasnice se přiženil, byl zaměstnán jako dělník ve státního statku, hlásil se před tím, nemocným, ale Dr. Hegerová z Ostrého ho neuznala, že může dělat práce kastrovat bab, je zastával až zůstal na pohřabáči. Když dlouho po poli nejezdil a koně stál zapřažený v pohřabáči u stojanu se senem, šla se jeho žena podívat a viděl jak manžel na pohřabáči tiše sedí a ve vozu již nedýchal. Pohřeb měl v neděli 28 června do Dobrau. Dle vyprávění.

Oprava školní budovy v Dlouhém.

Přes to, že se ve škole v Dlouhém již od roku 1949, tudíž již po 10 roku nevyučuje - je v ní umístěn místní národní výbor, škola se letos opravila aneb by se vědělo pro koho. Zasazeno 6 nových oken, provedla se oprava omítek z venku a ve sklepě, provedlo se obílení celé budovy z venku a částečně i uvnitř vše s nákladem 4.000 až 5.000 Kčs.

Stavba elektriky.

Stavba elektrické rozvodné sítě ve Rzech a přilehlých končinách od N. Hradku a Sněžnice pod Dalní část obce t. j. Rzy s Hradeckyní a Sněženskými končinami dosud elektriky neměla. Jen několik chalup mělo elektřinu provizorně připojenou z vokovského ozdravovny, provizorně vedenou vedlo přes les do vsi čp. 44 ve Rzech (pana Josefa Kašpara z Náchoda) a odtud bylo přípojeno do čp. 27, 23, 28, 12, 13 a 15 všechny ve Rzech na jedny hodiny z ozdravovny. To vedlo často k nedorozumění, poněvadž se ze spotřebitelů vyskytli takoví, kteří spotřebovaný proud upírali. A také kvůli tohoto bylo provizorní elektrické napojení od čp. 40 na Vokrádě od Josefa Faltýnky k čp. 28 a 30 v Dlouhém, dále odtud ku čp. 88, 116 a 100 Kohoutovy Sněžné, zavedeno Jos. Faltou v r. 1957, aby tyto čísla podchytil k založení příbuzenského jednotného zemědělského družstva. To byla elektrická provizorní, která čekala až se postaví síť dokonalá jak z pařez k čp. 28 a 30 Dlouhé, bylo řádné vedení postaveno 1958 k čp. 28 Klamtor, že je v JZD a k čp. 30 Čejnarovi, že tu je slepičárna od JZD.

Elektrika pro Rzy a přilehlé končiny Novohradské a Sněženské byla vymýšlena již v roce 1956, pro postavení sloupů byly zatlučeny do země kolíčky. To čekalo až do roku 1959. Toho roku za jara, najednou chodil od místního národního výboru obežníček, že kdo se tu elektriku opravdu přeje, ať se přihlásí. Současně na MNV v Dlouhé-Rzy přišlo by opatřil pro elektrikáře kvartýr a ten byl opatřen ve zkušené Kalcomo p. Smrčka ve Rzech čp. 23. A také se lidé začaly vozit na Rzy ke Andrsovu hostinci sloupy a skládaly se u toho hostince u silnice. V pondělí 22 června 1959 přišli elektrikáři do Rzí stavět elektrickou rozvodnou síť. Dějelo naskladnou autem asi 8 lidí a zcorna se zde u Smrčka ubytovali. Začínají nad Klimšovi pod Smrčinou za kopcem Šibeníčkem, kopat díry od primerního vedení od Hradku ke Dlouhému a ke Dorovému, dolů přímo k Andrsovu hostinci u silnice. Tu za hostincem na rohu u cela hostince postaven z trasovzek transformátor. V pondělí 20 července staví sloupy, dávají se od silnice u Andrsových nahoru, pracuje 9 lidí a místy, jmenem Karel Čech ze Smržoky u Jablonce, jsou. Sloupy se ze silnice na kopec Šibeníček, dahají, nejdříve koněmi, vlekem po cestě po zemi, které to byli od státního statku z Dlouhého,

vytahováno jsem ne kolik kusů, ale když to bylo naná-
šené, zdálo hane, přijel pa elektrických podniku traktor
a tahal sloupy zase traktor po zemi. Když se dely
škody, přivezli si podvozek - vlek o dvou kolách s pře-
umělkami přivázán za traktor a sloupy s nástav-
cem přivázán za traktor a sloupy s nástav-
ci-patnáctky, vozili na tomto podvozku o dvou kolách,
nahodali jeden, dva sloupy.

Elektrikáři se stravovali jak se dalo: snídaně nejvíce
v hostinci u Andrsa, obědy v Dlouhém ve statkém
statku čp. 13, kde z Olešnic Loumarova, bývalá hostin-
ská pro zaměstnance ve statku vyrábí, potom se stra-
vovali v tažné - v tkalcovně v Dolích pal n. Hrádkem
v závodní kuchyni, také ve Rzichu u Kniznerove čp. 4 a pod.

24 července již vozí sloupy do Polumek, 25 července je-
dou elektrikáři na třítýdenní dovolenou, stavba stojí,
ku podivu, nechali všechno nádobí a materiál bez
zakázaný, neuklizený, jak to pustili z rukou a přes-
tali pracovat. 17 srpna přišli zase z dovolené, 25 srpna
stavi sloupy, pořád nahoru až na Skutinu k Čejnarov-
ým čp. 150 Snížné. Od 14 do 19 září staví sekundérní
vedení od Andrsova hostince, kde stojí již uvedený trans-
formátor, zpět nahoru směrem k Pasece. Potom se
stavěly sloupy směrem dolu podle Olešenky až odtud
do stáje k Bahnam pod Borovinu a až k Vejlekovým
čp. 120 Snížné. V měsíci říjnu již byli elektrikáři rozmís-
těni po přípojkách ze sítě na obydlí. Komu provádě-
ní přípojku vynmuli si stavování (pro 2 muže asi
2 dni), že je to všude v obyčeji. 31 října balili a 4 listo-
padu vybrušovali, mimo mistra se s nikým nerozlou-
čili. Dělnice - elektrikáři, byli mimo mistra, Karla
Jedny ze Smržky u Jablonce, Jirou, byla dělá hoši před
vojnou, každý odjinud. Jeden z Mezice, druhý ze Rtyně
jiný ze Zámrsk, z Hrádce, Jaromíře a pod. Měl svůj
podnikový traktor z odvážnými traktoristou, který jak
uvedeno dovážel sloupy k vykopaným dírám nebo hod-
vzku za traktorem, všude jel se točil v měkkých lukách
nadělal stružky a koleje, dědi famgutovali, zkazilo se
dost stav. Upravili se jezdit v přes brambory přes rádky
jezdili pokaždé jinudy. S traktorem jeli a večeli trubek
Malíčkovi, kterou by člověk snadno přenesl. Jezdívali a zva-
želi se k obědu, od oběda, ku svačině, od svačiny a pod
Elektrikáři měli také na Lichého louce pod vrbou
stůl kryty komediantský vůz - maringotku, která ale
pro nepohodlí nepoužívali, jen oprzovku, když měli
již všude zavřeno. Spali u Smroka čp. 23. Hodně sedávali

u Andrsů v hostinci, zvláště místy a traktorista, kde hrá-
vali karty-mariáš. Ke stavbě elektriky bylo nutno pokác-
dity, smrku, stromy (dvoje jeho) a ti dobří sadě uklízali
se jídlem mít palivo, bez hroucení od lesních znalců
a hajných. Kde elektrikáři postavili jen hlamu sít a
jitě přípojku ku chalupě k nádražníkovi, ale nevyde-
ní po skončení, dotáhli zase jiní elektrikáři od tak zva-
nebo z Tramu. Byli od komunálu z Dobrušky nějaký
Kvaz, z n. města k továrny Jasmy Divíšek, z nás ke
nachoda konstrukce z cihelny Hales a elektrikáři ma-
sek, oba z pozdně za jiné. Tímto elektrizovaným naše-
okolí, měli obyvatelé příležitost domoci se každý přípo-
jení se na elektriku a taká ku každé zastřešené chalu-
pě vedou sloupy s dráty. Ke každému obydlí staveb
nému v poli, nebo v lese, vede z linky 8-10 sloupů, ku
příkladu ohničce Čejnarově Snížné 100, pod Borovinou
k Vejlekovu prázdnému číslu Snížné 120, Janu Hanlovi
v Dolní Olešnici čp. 38 a j. V Dlouhém není dosud
na síť připojeno 6 obydlených chalup, čp. 4 Karla Lepše
čp. 5 Ferdinanda Poulala, čp. 9 Josefa Smoly, čp. 3 Adolfa
Poly, čp. 17 Anny Fialové a č. 18 Josefa Nyvlta. Čís. p. 5
č. 4, 8 a 9 se elektriky domáhaly, nebylo jim vyhověno.
Vč. 17 a 18 se o elektriku nezucházeli (staří). Elektriku ne
mají dosud Zuzany. Kde mají v chalupě instalaci pro-
vedenou, přimontoval zaměstnance od elektrických pod-
niku Náchod - pobočka Karel Stancl z Kvasin Hvozdny
a mohlo se již na síť svítit. První proud šel po nové síti
začátkem prosince 1959, jen několik chalup, kde jim
to nešlo pro nedostatek odběrníku zařídit závod pro
stavení, ještě nesvítí. Ke konci ještě něco o práci elektri-
kářů.

Příprava.

Pracoviště příprava. U hostince Andrsova pod zvlnící
na Lichého louce, byla rozložena práce elektrikářů. Po
celé léto zde ležela natahaný plno sloupu, zde se dě-
přípravy jich, vrtání a nastavování betonových nástavců
zde se nakládaly na dvoukolku s pneumatikami a
vozívaly ku vykopaným dírám, nakládány 2,
a všude strašlivou cestu necestu jeli a všude se točili
a všude vyjeli 1 sloup s betonovým nástavcem váží
700 kg. Díry pro sloupy se kopaly 1·40 m až 1·60 m hlu-
boké, kde to nešlo kopat pro skály, střílelo se. Všude
to šlo, ale od čp. 13 (Hamerského) se Zrzech vzhůru se
střílelo, byl přivolán střelmistr.

Stavění sloupu.

Stavění sloupů. K tomu bylo 6-8 mužů při zdvihání pomáhalo bydlení a vždy, nebylo-li sloupy nahazeli patou pod nim kdosi do děr, přitom se jedno to druhému rozdělali a zasívávali tak, aby se jeden za druhým v lynii krýl a v zemi čekovali. Ar bylo rychle za den jich postavili hodně. Tahání drátů: Traktorem závezla na vyvýšené místo na pozemku sloupu velkou bykovou (dřevěnou) kladku, navinutého drátu (lanko - zfrancovaných 6 hlinikových, ve vnitř 1 drát tuhý ocelový) velká ze cívka - bykovna, přes 1 metr v průměru a přes 1 metr dlouhá, měla hřídel a po obou stranách čep, muže se odvíjel a tak volně sloupů prokrejce dolů byly dráty roztahovány, potom vedlejšímu navlékány na sloupy na isolátory nahoře na stojících sloupech. Dráty po sloupech vedou vždy 4. Potom následovalo spínování, napínání, lezení chlapů na sloupy pomocí na nohou přímužek, stupačky a vázání. Dělo vedoucí a řada sloupů nejde přímo, ale v zemi na velkém zakopaném kamení. Je tak stavba elektriky trvala od 22 června do 4. listopadu 1959.

Náklady.

Veškeré výstavbě a náklady nese stát, mimo instalace, rozvedení po stavení, které stojí 800 až 1.200.- Kčs, nikoho jiného. Instalace mimo domácího rozvedení zatím nic nestála elektrika mimo domácího rozvedení zatím nic nestála. Jinak by si elektriky převážná část lidu nemohla dovolit protože pro lidi zde bez peněz. Náklad na rozvedení elektriky by musel být veliký, neboť za tr ano celé Rzy - jako jeden sbírám proud - s okolím nutno. Za proud se má platit při normální spotřebě 80 haléřů, za kilowat hodinu se sleduje - (musí být spotřebič, být v práci) a pro-ky děti 40 haléřů za kilowat hodinu. Elektrický proud se zavádí poprvé stavbou a linkou v roce 1959 do těchto pop. čísl.

Smržka a syn Adolf Cyrnarov - Smržné č. 100	2 lidi	
František Marvan a žena Marie - Smržné č. 88	2	.
" Skalouška - Smržné č. 91. (2 koně)	-	-
Antonín Boš, žena Anna - Rzy č. 15	2	"
Josef Boš, žena Věra, chlapec Jiří - Rzy č. 15	3	"
Josef Hamerský žena Vlasta - Rzy č. 13	2	.
Jan Suk žena Hedvika - Smržné č. 116	2	.
Zdeněk Čermák žena Božena (Krčín) chata Rzy	-	-
Emilie Franková druh Václ. Mach. Rzy č. 12	2	"

Tibor Gopolt žena Marie - Rzy č. 14 (maj. K. Kašpar Náchod)	1	lidi
Antonín Smrček žena Marie Rzy č. 23	2	.
Stanislav Smrček žena Marie, syn Stanisl. a jeho Rzy č. 23	4	.
Kristina Čtvrtečková vdova (maj. Kočiak Rychnov) Rzy č. 28	1	.
Bohusl. Strašík žena Miroslava (maj. Kočiaři) Rzy 28	2	"
Josef Smrček - Rzy č. 11	1	.
Přečkaný Oříbečející chata Rzy 17		
Vyrátá Skalcová Hada Čtvrtečky, hospodář z rekonstrukce		
Stromky jsou malý čsl. akademie věží N. Hradek č. 210		
Josef Procházka Rzy č. 5	1	.
Jan Klinzlar žena Helena dcera Alena - Rzy č. 4	3	.
Miloš Hanuš a Vlasta, 2 dítky N. Hradek č. 159	4	.
Josef Kames žena Anežka, syn Josef - Rzy č. 3	3	.
Marie Čížková Rzy č. 2 prodala 1959 Rubenec	-	
Jan Čtvrtečka - N. Hrádek č. 275	1	.
Josef Čtvrtečka žena Kristina, syn mačka N. Hrádek 215	4	.
Josef Nováček žena Marie N. Hrádek č. 225	2	.
Bohuš Suchánek (Tis) N. Hrádek č. 162	-	
Marta Světlíková - N. Hrádek č. 264	1	.
Josef Mertlík žena Anna - Smržné č. 95	2	.
Josef Vomáčka žena Františka 4 dítky Smržné č. 65	6	.
Bedřiška Popelková Smržné č. 120 (prázdné	-	
Josef Andrš, Marie, syn Frant. hostinec Rzy č. 27	3	.
Josef Novotný žena Albína (Dobruška) chata Rzy 16	-	
Ant. Lichý žena Emilie syn Bohusl. Rzy č. 10	3	.
Adolf Boš, žena Božena - Rzy č. 9	2	"
Josef Martinek žena Hilda dcera - Rzy č. 7	3	.
Frant. Martinek žena Anna - Rzy č. 7	2	.
Jarosl. Klimeš žena Marie dítky Mirol. Zdeněk, Věra N. Hrádek č. 219	5	.
Josef Andrš ž. Emilie - N. Hrádek č. 253	2	.
Frant. Hartman žena Alžběta 2 dítky - N. Hrádek 252	4	.
Anna Vernerová, dcera syn Smrž Hradec 16	3	.
Jan Hájek ž. Anna - Blšnice dol č. 38	2	"
Josef Máde ž. Alžběta - Blšnice dl. č. 39	2	.

Na elektriku vr. 1959 zde postaveno bylo napojeno 38 chalup větší srubrea ženými chatami.

Kabě prodloužení, jíž v prosinci světl (1959) ostatní nemají ještě po dnes rozvedeno.

Tábor stavbařů na Vohradě.

Od 1. července 1959 na Vohradě v Ozdravovně a kolem je rozložen tábor stavbařů, je umístěno ve stanech a v kvadrovém Ozdravovny. Je tu rozestaveno 62 stanů, pronajatých se mísí po celý kraj, po třech týdnech, kolem 130 dětí na jeden běží, na budově Ozdravovny a nese daleko viditelný nápis „Tábor stavbařů“, jsou tu děti stavebních zaměstnanců z Královéhradeckého kraje. Je tu rozestaveno 52 stanů pro Ozdravovny a u řeky Třešenky na louce, rozestavených do kruhu, v prostředku v tom kruhu na louce cvičák 132 dětí, chlapci i děvčata ve stáří do 15 let, jsou rozdě-leni na 7 oddělení. Na jídlo do jídelny, chodí na dvakrát. Vyráží se z kuchyně přes Ozdravovnu. Byl sem nově zaveden telefon přes Hlušnici. Do tábora je zaveden zesilovač tlampač, kterým jsou hlášeny daleko slyšitelné různé jídelny a rozkazy, služby, pořadečky, hastupy, k jídlu do jídelny a pití. V noci je odtud velká záře, od osvětlení 6 velkými lampami, po celé noci vzhůru do dálky silné světlo.

Kolik tu je již televizí?

Kolik je motocyklů, mopédů, televizí v obci Zlonín? Dne 1. července roku 1959 je v obci 12 motorek 2 mopedů (velocipéd s pomocným motorkem) 5. pet, televize (od r. 1955 kdy televize začala) a 1 starý osobní auto.

Nehody při jízdě na motocyklu

V sobotu 16 května večer se ve Sněžném dařilo na silnici stala nehoda. Jeho vůz vzhůru jel na motorce k Velkým v hostinci do divadla, mladý Hrabalec syn Josefa a Verl matky. Ve předu jel k němu šel od holiče Jan Mareš z čp. 93 Sněžné, byl s vlasama a je nalučhlý a jedoucí za ním na motorce tvrce do Mlýnka se zadu najeli a všichni 3 se skáceli po silnici a utrpěli všechna odření a zranění v obličeji. Byli všichni 3 zavezeni sanitkou do nemocnice v Opočně a zůstali tam po více dní v ošetřování. Viny dle výpovědi snad nese Hlouza za Mareš, do kterého se zadu najeli. A dále: 13 června 1959 se zabili na motorce 2 mladíci chasníci z Osenice. Najeli v Plasnicích do autobusu a zůstali na místě mrtví, při nárazu se valili prý, jako když na jatkách porazí dobytek. Celkem snad se zjistilo, že se opilí v Bohdašíně v hostinci u Hrdinů, kteří jako bylo za to odebráno oprávnění čepovat a hospoda se tu zavírá.

Na vojenské cvičení v čase žní.

4. srpna, právě když se u nás začínaly žně, nastoupil Josef Bor ze Psí č. 15 vojenské cvičení, které trvalo do 28 srpna. Bylo to v čase nejpilnějších prací ve žních, odklad a překlad nebyl povolen - nebyvalé v hospodář-ství z něhož povolaný chakoval je sedmihektarové, země-dělských pozemků, doma zůstalo 2 staří lidé - rodiče ve věku 68 a 61 roků.

Slavnost otevření nové zbrojnice.

Nová zbrojnice požárníku. 6 září 1959 se pořádala v Jizbici slavnost požárníku (dříve sboru dobrovolných ha-sičů) otevírání nové zbrojnice požárnické, v prostorné stodole pro hasičů nářadí, nad níž kancelář pro úřadování místního národního výboru. Slavnost se odbývala v zahradě za hostincem Jankovým, účast by-la značná. Postavení zbrojnice provedli Jizbičtí občané za podpory státu, zejména z akce Žet. Zbrojnice stála asi 280.000 Kčs a mnoho brigádnických hodin Jiz-bických občanů. Při slavnosti bylo provedeno též po-žární hasičské cvičení, při maskování ohně, vypuknuvším požáru postavené budy na zahradě.

Odešli ze statku.

František Turnovský nar. 1914 v Náchodě přišel na Dlouhé na statek jako zemědělský dělník 1958 z Horního Maršova, s družkou (nedávno) Marií Vlč-kovou, nar. 1923 ve Starém Rokytníku okres Blatná, dcerou Josefa Vlčka krejčího, přivedli si sebou 9 dětí, nej-starší narozeno 1942, nejmladší nar. 1957 a dělí se jmeno-vě po matce Vlčkovi. Byla to chásky nesporádaná, Tur-novský se sem vodil zřejmě jiné, tady s nimi přispí-val, s Vlčkovou mile a vedle výstupy hašteřili se a čas-to se přilehavými, přiměřenými nadávkami a také se mezi sebou vali, děti byly zpustlý, jednalo se úmorně a svědomě o odepraní dětí a dámy do listaní, ve škole je ná-di nemělo, hrozily pohlášení pro ostrakus. Tato původní rodina odešla odtud 10 září 1959 do hospodářství Ži-kov p. Újezd u Sv. Kříže okres Rokycany. Ta rodina se sem vanáší ze důvodu, že o tom čase v Holi bylo o ní dost a dost se zajmem vyprávěno a Dlouhé nikdy podob-ných lidí nesnášel. To přinesla ta nová doba.

Brambory dodatečně.

Brambory rychle. Schůzi od výkupního podniku okres. nár. výboru po vesnicích o bramborách, usiluje se o rychlé prodání dodatečné brambory, měly být do 15 září odvezeny, ale nebyly, jen místy jen místně, v severních Čechách v okresech Děčíně a Ústí bylo brambor málo, u nás dodalo nějaké JZD, na Statcích nebyly brambory prodány dodatečně žádány

Vytlouckli okna.

František Hartman z Dlouhého č. 15, bývalý předseda MNV a obecní tajemník ve z Dlouhého pastevitoval, obec opustil a tu bydlet nechtěl do Nových Hradů se kupodle za lehko na byté poměry v Dlouhém u Ústí, prodal zase domek čp. 70 a chalupu v Dlouhém č. 15, kam se z Janova přestěhoval - opustil a nechal je zde prázdnou. Ale nikdo do nich a mi vytlouckli okna u světnice.

Hostinec v Dlouhém se ruší.

Zrušený hostinec Petra Čtvrtičky z Dlouhém čp. 1. 1 říjnem 1959 se uzavírá a ruší Čtvrtičku hostinec v Dlouhém čp. 1. Od provozování koncese Petr Čtvrtička upouští z vlastního rozhodnutí pro ukládané výsoké dani, ročně 1.600- Zčj byl to hostinec prosa s soukromém provozu a obchod tu byl velmi slabý, zdejší lid již hodně propadlý do hostince pro nedostatek penez nepal, jen v ojedinělých případech, takže by hostinský na dani nevydělal. Vlastní prostor hostinský ci bývalo různo a zivot. Výčep tu byl již za šenkýřů Josefa Martínka, který v letech 1857 přičenil přidal z Těsic, jehož synem se stal i jeho syn Jan od roku 1887 až do roku 1905, prechodně tu dělal šenkýře i Jaroslav Kadeček ze Pčic do r. 1916 a posléze Petr Čtvrtička - dědamy majitel- který po požáru 1907 postavil na tom samém místě novou hospodu s prostorným sálem. Po něm konečně převzal syn Petr a po jeho smrti 1962 vdova po něm a posledně jeho syn Petr již Petr III. poslední to hostinský - něco ze vzpomínek- Bylo zde všelijakých zábav bez počtu, pěkných a hlučných, co těch bálů, tkalcovských, společných, hasičských, dášťkových, orelských přes, posvícenských, koutních zátiší zjezdů, schůzí, divadel, besídek, výročí, ruchno zde

bylo za neblahých dnů květnových 1938, mobilizačních, to bylo ve smutku, znovu oživena pohnutka války, ale to dnes už nepřijde, že to jen ve vzpomínkách, tak zvaná francouzská hospůdka ztichla, okna hrd košatou lípou uhasla, lípa jako by osiřele, špice ale dál a rabě ale nikdy, nikdo již nepřichází.

Ale po bratrské zřícelé přestávce, budovama snad znovu oživnout ale jinou společnosti. Správa zdánlivého oddělení státního statku Smiřice, má v úmyslu budovy převzít a upravit pro zřízení stáje pro dobytek státního statku, takže by budova okolí pod starodárnou a pozdatnou lípou znovu vzkvétlo, jako před 190 lety před rokem 1777, kdy tu stával panský dvůr s rataštnou a plus arnou, kdy tu bylo ustájeno na 50 krav, 30 jalovic a 10 sim, když to obsluhovali šafář martin se šafárkou Erou, Jan marků, nádvorník, Brašnar skřtička a 7 děvek. A to bylo za zaabižace dvůr zrušeno a dnes to má být obnoveno. Inu je pokročilá anebo pokroková doba, tak pokračujeme!! Dále viz rok 1968 str. 171

Pro státní statek.

Místní národní výbor v Dlouhém svolal na pokyn Okresního národního výboru v Dobruška na pondělí 24. srpna 1959 schůzi hlavně samostatně hospodařících zemědělců z místní obce Dlouhé-Rzy. Do této schůze se dostavil z Okres. nár. výboru vedoucí zemědělského odboru pro okresním nár. výboru v Dobruška soudruh Antonín Šotola, jinak rodák z Těsic, syn již zemřelého Antonína Šotoly hostinského a obecního starosty v Těsic, stoupence Republikánské (agrární) strany, též strany národně demokratické, fašistického a činitelské. Antonín Šotola tohoto času funkcionář Okres. nár. výboru bývalý dlouholetým zemědělcem ve schůzi učinil výklad, že místnímu národnímu výboru je nařízeno provésti na zemědělce rozpis dodávek rostlinné a živočišné výroby, prozatím to činil od roku 1953 místní národní výbor, nyní to má rozepsat místní národní výbor. Rozpisy se musí provést podle nových norem, podle zavedeného nového systému, dle usnesení čsl. strany komunistické z 5 a 6 června 1959 a podle nově stanovených norem, budou předpisy vyšší. Zemědělská daň bude také mnohem vyšší, zvláště pro samostatně hospodařící a na daňovou otázku jak ty daně budou vysoké, bylo Šotolou naznačeno že to může být o 1000 Kčs (o. ž. jeden tisíc korun) z 1 ha

zemědělské obhospodařované půdy. Pouze to bylo asi 45 %. Nedodávky zemědělských produktů se budou vymáhat s plokutami až nemalými. Z výkladu s. Šotoly vyplynulo, že vysoké předpisy dodávek se nebudou moci plnit a dává se lhůta na rozmyšlenou, že je možno této nejistoty a obavy se zbavit a hospodaření na pozemcích postoupit buď jednotnému JZD, družstvu, nebo státnímu statku. Dává se lhůta k rozhodnutí do 1. září 1959. Který zemědělec se rozhodne pro předání hospodaření, může předepsat na místním národním výboru prohlášení. S hlasům takovým, který pozemky postupuje státnímu statku, bude se jednat a sepíše se se zástupci státního statku smlouva o zemědělském dohodě a nájemní smlouva a vykoupí, ale bude se přihlížet ke každému případu zvlášť. Schůze byla přítomen, také zástupce státního statku Sedlčany, soudruh Ladislav Koldrt, vedoucí odd. zemědělství okresního výboru, který dával na dotazy krátké vysvětlení, zásob a dopustů. Ku konci schůze MNV bylo uloženo by telefonicky byla podána zpráva o počtu přihlášek a pozastavení hospodaření státnímu statku nebo JZD do 31. srpna 1959. Zrovna během schůze se nechali zapsat do státního statku: Emilie Franková ze Řeže čp. 12 zastoupena svým druhem Václavem Machem a Pavel Šeps z Dlouhého č. 4. Dle nálady přítomných samostatných zemědělců - byli zde přítomni bez jediného všichni - bylo vidět, že do JZD nemá nikdo chuti a ke vstupu nikdo nepůjde. Celková nálada přítomných schůze byla dle pozorování stísněná, většina jich byla odvrácená, co je dělat? Do 30. srpna tedy nikoho dnů se v obci o jiném nemluvilo než o uvedené věci. Poslední den srpna se zvolna scházeli zemědělci a chalupníci na místní národní výbor do školy v Dlouhém, aby podepsali orlet, vstup do státního statku. Mnozí tu stávali celý příběh, než se rozhodli. Z prvních byl Ferdinand Roubal předseda Místního národního výboru v Dlouhém z Dlouhého čp. 5. - Anna Vernarová z Dlouhého č. 16. - Josef a Anna Nývltovi z Dlouhého č. 11

Josef Smola z Dlouhého č. 9. - Adolf Pola z Dlouhého č. 8. Antonín Bos, Řež č. 15. - Josef Zelený z Dlouhého čp. 22. - Josef Rimes ze Řeže čp. 3. - Adolf Bos ze Řeže čp. 9 a 1 z Do tohoto dne nepodepsali: Josef Martinek ze Řeže č. 7 - Jan Čáp z Dlouhého čp. 34 - Antonín Šichy ze Řeže č. 6 a Pavel Vymětalík z Dlouhého č. 32. Dodatkem jsou podepsali: Antonín Šichy ze Řeže čp. 10 dne 6 září. Dále byli přinuceni podepsat dávanými výminami ne příslušných a daleko vzdálených pozemků: Jan Čáp z Dlouhého čp. 34 a Josef Martinek ze Řeže čp. 7, největší rolník ze Řeže o 34 Dlouhého se 14 ha. A tak zbyl samostatně hospodařící Pavel Vymětalík z Dlouhého č. 32. Pluzur podotknouti, že ze státnímu statku postupovaly k hospodaření jen pozemky zemědělské, vyloučeno lesy - o kterých nebyla zmínka.

Po nějaký čas „Ticho na poli".

Nebývalá je pohnutka po polích zvláště ku Dlouhému a na Hladeckém kopci, kam je pěkný pohled z kopce nad Řež. Je to v druhé polovici měsíce září 1959 a začátkem října. Všichni obvyklý ruch po polích chtěl, nikde žádného človíčka ani bus dobytka a potahu není k vidění, široko daleko, kam oko dohlédne vsude sama šeď, suchý úhor a strniště a vzhledem opuštěné bramboriště, nikdo podzimní práce spěchy nedělá, nikdo nespěje, nechává se to statkům, že si to zorají. Jak po předešlá léta v tento čas bývalo rušno, pole se obracela a cerala, bylo slyšet volání na dobytek a koňské potahy, hot (do prava) ahy (do leva), vidu, pozor, klapot vozů, skřípění a vrzání brzd u vozu - a nyní je tu tichо - mrtvo, jen tu a tam přiletne nějaký špačkař a špačka, připravujíc se k odletu, přes silnice přijede od Vlašnice a k Vlašnici autobus nebo motorka, než již formani od Vlašnice a zpět s povozy klapajícími a rachotícími a zase tichо - a smutno.

Nová schůze - co chtějí statky.

3. listopadu 1959 nechal Sedlčanský správce státní statku s. Ladislav Koldrt, svolati zástupce národní výbor v Dlouhém schůzi zemědělců přistoupivších statkovému statku, ve které schází přítomný obeznámil povšechně s povinnostmi, které budou vůči statku: odvezdání zásobníku, sádby, péče na 1 kus hovězího dobytka 8 kg sena a 6 kg slámy, na tele 4 kg sena a 4 kg slámy na den do konce dubna, odvezdání všeho

dobytka, nářadí stromu, chodit do práce a pro-
dle zásluhy se dovolí nasázet kousek brambor.
Každému se při chalupě odměří zahumenka
pro rodinu jen 10 arů a dovoluje se chovat
jedna koza. To bylo vše, co bylo dle slibu jedná-
no s každým jednotlivcem zemědělcem, jak
naznačoval ale Palamutík svědectví Ant. Sobola z
Tisu, službou v okresu k jiné dohodě a sepisováním
smluv nikdo nedotčen. Žádná dohoda, diktování

Orba a výměra předaných pozemků

V pondělí 5 října 1959 vystřídal hlas hámusa a hluk
pásového traktoru, hydrav začal hučet na Dlouhém
a postupně na hladkých pozemcích - kde vzdá-
ně zemědělci - a tam bylo mnoho drobných, zvlášť
kozích, předali pozemky státním statkům na
220 ha. Mezičky mezi poli na tři orby rozorány, mezní-
ky vytrhány a roztahány po polích, stružky ode Pá-
ků k N. Hrádku násilně zbaveny a se štěrkem násilně
obracemy a rušeny a dmy k kamenům na nich jako
zídky nastavěnými takži chůze pro pěší se stává ku
Hrádku obtížnou a pro starší a děti nemožnou
zvlášť v zimě, kde pěší kopec v hlubší cestě se drží
smíh a po straně, kde po hřebu vedl od jakživa
stezníček jít nebze, stezníček s kamenům obrácen.
místy zaoran zasetý jetel, ozimé zaseté žito. (Ku pří-
kladu v Balnach J. Otvrtečka z. Hrádek č. 215 vyšil za
150. Kož jetelového semene, martínek ve Rzechi č. 7 vzal
žito a pod.) Pozemky zemědělců a chalupníků ve Rzechu
ležící na levé straně říčky Olešenky hledíme-li po toku
dolu zůstaly v klidu netknuty, na tyto se traktor nezd-
dal. Jsou to políčka na svahu, členité, kousky a jazýčky
roztrhané mezi lesy, dílem kamenité a také vlhké
Jsou to pozemky Josefa Rumeše ve Rzechu čp. 3, 7 ha 20 a
Emilie Frankové ve Rzechu č. 12 - 3 ha 24 arů, Josefa
Hamerského ve Rzechu čp. 13 2 ha 70 arů a Antonína
a Anny Božových ve Rzechu čp. 15 6 ha 50 a.,
V této náborové etapě byly státním statkům předány
pozemky ve výměře a současně předáván dobytek
a tak hospodářství, tak těžko nabyté a dob-
žívaná, znakem zanikají.

Pavel Lepš v Dlouhém č. 4	předal	7 ha 36 a	1 kůň 2 krávy	3 jalovice
Fud. Roubal v Dlouhém č. 5	"	8 ha 20 a	4 krávy	3 jalovice
Adolf Pola v Dlouhém č. 8	"	8 ha 30 a	1 kůň 2 krávy	3 jalovice
Josef Smola v Dlouhém č. 9	"	3 ha 66 a	2 krávy	1 tele
Marie Suchomelová v Dlouhém 10	"	1 ha 10 a	-	-
Vend. Bek v Dlouhém č. 12	"	5 ha 16 a	2 krávy	3 jalovice
Anna Vernarová v Dlouhém 16	"	4 ha 20 a	2 krávy	3 jalovice
Josef Nývlt v Dlouhém č. 18	"	4 ha 14 a	1 kráva	
Josef Čejnar v Dlouhém č. 21	"	4 ha 64 a	3 krávy	1 tele
Josef Zelený v Dlouhém č. 22	"	7 ha 68 a	4 krávy	2 jalovice
Jan Čáp v Dlouhém č. 34	"	7 ha 40 a	4 krávy	4 jalovice
Josef Rameš Rzy č. 3	"	8 ha 20 a	4 krávy	3 jalovice
Josef Martínek Rzy č. 7	"	14 ha 48 a	7 krav	6 jalovic
Adolf Boš Rzy č. 9	"	5 ha 37 a	3 krávy	2 jalovice
Ant. Lichý Rzy č. 10	"	2 ha 60 a	2 krávy	-
Emilie Franková Rzy 12	"	3 ha 24 a	1 kráva	1 tele
Josef Hamerský Rzy 13	"	2 ha 70 a	1 kráva	1 tele
Ant. Boš, Rzy 15	"	6 ha 50 a	4 krávy	3 jalovice
Ant. Smrček Rzy č. 23	"	2 ha -	-	-
Zůstal sám Pavel Vymetálek		Dlouhé č. 32	se 7 ha 03 a	2 krávy

Pro přehled v celé obci Dlouhé-Rzy se uvádějí i ostatní hospodářství
která byla přinucena hospodářství zlikvidovat, pozemky
opustit bez náhrady ve prospěch státu již v předešlých
letech 1957 a 1958 a také si založit malíčké rodové 720
hnoti se ve chuti a vůli, přinuceni zhora klackem a nesmi-
telnými, nelidskými předpisy dodávek. Který nedodal, pokuta.

Petr Otvrtečka, v Dlouhém č. 1	předal	10·53 ha	2 koně 3 krávy	2 jalovice
Anežka Kapová v Dlouhém 2	"	3·39 "	2 krávy	
J. Štěpán Dlouhé č. 3	hajný užíval	2·79 "	choval 2 krávy	
M. Martínková Dlouhé 7	předala	5·30 "	" 2 krávy	1 jal.
Anežka Kralulová Dlouhé 14	"	3·70 "	" 2 krávy	1 tele
Frant. Hartman Dlouhé 15	"	2·63 "	" 2 krávy	
Karel Fiala Dlouhé 17	"	1·60 "	"	1 tele
Statek Jos. Bartoně č. 13		10·- " vlastního (16·- ha přinajatých)	11 krav	11 jalovic

Josef Světlík Olešnice č.	předal	2·84	ha.	choval	1 kráva 1 tele
Balcarovo Dvořákovo	"	3·43	"	"	2 krávy
Jos. Šnajdr v Dlouhém 23	"	6·54	"	"	3 krávy
Fran. Hánl v Dlouhém 27	"	4·24	"	"	2 krávy 1 jal.
Vogelovo v Dlouhém 25	"	5·90	"	"	3 krávy 1 jal
Anna Pohlová Dlouhé 26	"	3·60	"	"	1 kráva 1 jal.
Luke Kettnerovo Dlouhé 27	"	4·15	"	u JZD	2 krávy
Klamtovo Dlouhé 28	"	4·92	"	u JZD	3 krávy
Pravcovo Dlouhé 29	"	2·72	"	u JZD	1 kráva 1 j.
Cejnarovo Dlouhé 30	"	3·08	"	u JZD	2 krávy 1 jal
Kučkovo Dlouhé 31	"	3·70	"	"	1 kráva 1 jal.
Pavel Vymětálek Dlouhé 32	"	7·84	"	u JZD část	2 kráva
Jos. Hartman Dlouhé 36	"	7·-	"	"	3 krávy 1 jal
Fr. Zelený Dlouhé 37	"	2·78	"	"	2 krávy
J. Vondrýc Dlouhé 38	nepřistal	0·30			
B. Falta Dlouhé 40	předal	2·40	"	u JZD	1 kráva
Ulčkovo Rzy č. 2	"	6·20	"	2 koně	3 krávy 2 jal
Boš. Rzy 6	"	0·52	"		
Jos. Smrček Rzy 11	"	5·86	"	u JZD	3 krávy
Vejvalovo Rzy 18	"	1·90	"		1 kráva
Ant. Smrček Rzy 23	"	4·10	"		1 kráva
Jos. Anoch Rzy 27	"	4·27	"		2 krávy

V celku v obci chováno as 113 krav, 66 jal. 12 koní.

Státní statek v N. Hrádeku.

V Novém Hrádku odevzdáno stát. statkům na 220 ha půdy, tam zrušeno privátní drobné zemědělci. Větší tam jsou: Emanuel Drashar č. 224, posledně usedlost při silnici ke Borovnici, Emil Hradecký bývalé Roberta Šentáka pod skálou č. 98, Josef Šebestal bývalá zálužna č. 248 u Sokolovny, Pavel Kapl pod školou č. 95, Fr. Hromádko pod Sokolovnou, Josef Štěpán pozemek v Kalvárii na Dranci č. 219, Jos. Nováček u Rejí Jaroslav Klinec po Smrčinu č. 219, Jos. Nováček 225 Josef Štěrbáčka v Balmách č. 215. Z Hromádkovy usedlosti u Sokolovny zřizuje se kravín pro 26-28 krav.

Státní statek v Olešnici.

V Olešnici vstoupili do statku samozřejmě mimo Josefa Vymětálka 46 a všichni: František Škoda č. 64 a, chová 2 krávy 8 kusů dobytka, Ant. Pola č. 36 a 1-2 krávy, Rudolf Stanek č. 24 a 2 krávy, Josef Eisenbeck č. 42 a 1 kráva, Jerko Hlavka č. 99 a, Jan Pola č. 44 a 2 krávy, Jan Hánl a Anna č. 38 a vstoupili do JZD Dr Vlachově, ale nyní přikmky Hánlovy za Hlupým Hlavou, zůstávají ze statního statku a tím náhradou vyměnou dána zemědělskému družstvu v Dlouhém pozemky od č. 13 z Dvech Hamerského a část pozemku od č. 12 ze Dvech Franhové, ostatní pozemky Frankové dávají s Vymětálkem na Vrchovině náhradu za jejich pozemky, které dostává Dlouhské zemědělské družstvo, jsou to pozemky u Vymětálkova stavení na Vrchovině. Při dělnictvo státního statku v Olešnici se upravuje nové byty k ubytování pohraničí, ku příkladu č. 1 a 2 kde ubytována rodina Listopadova od Píska se 4 dětmi.

Arondace pozemků v Dlouhém.

Arondace - zaokrouhlení zemědělských pozemků z důvodu hospodárnějšího obdělávání, provedena státním statkem. K podzimu 1958 učinil státní statek v obci Dlouhé některá měření, kterými zaměřil pro svoje hospodaření některé pozemky. Nato byl upozorněn MNV vyhláškou ze 17 října 1958, aby zemědělci v obci se zdrželi obdělávání a obchodování pozemků, kterých se bude dotýkati úprava zaměřením ku státnímu statku v Dlouhém. Této vyhlášky nedbal anebo se neprosmnul Jan Láp v Dlouhém č. 37, svoje pozemky nad stavením, které byly zaměřeny, dál obdělával, orál, hnojil, a jara 1959 vlákl, minul a připravoval se set, na to druhý den státní statky přijely a obtoho pole samé si zasely. Náhradu za svoje pozemky obdržel pozemky k užívání v Dolní Olešnici v Zeleném údolí, ale on je neobdělával.

Klasifikace dobytka v Dlouhém.

V týdnu od 16-21 listopadu chodili od st. statku třídit klasifikovat dobytek, a odhadoval váhu u zemědělců kteří hospodaření předali i s pozemky státním statkům ale jen v Dlouhém, ve Rzích zatím nebyli. Členové komise: správce od státního statku ze Sedlonína Ladislav Holdrt, rodem z Chmelova rozce 1913 narozený, syn Ladislava Holdrta, sedláka v Chmelově, bývalého agrárního činitele a agitátora, zootechnik Josef Klimpar v roce 1929 narozený, syn Josefa Klimpara z Suzan 62, služebně u statku v Sedlonínově, zootechnik od JZD Zapletal, Josef Linhart správce farmy statku v Dlouhém, 1914 nar. pocházející z Suzan syn Bohumila Linharta z č. 86 v Suzanech.

10. zrově záhumenky.

20 listopadu 1959 měřičský úředník starý Tomeš odměřoval u chalupy, která postoupila prozatímky st. statkum. 10 zrově záhumenky a dvě vě, na pozdě lidi, starí lidi, malé dítě a podobně se ne přihlíží, žádný hověz dobytek ani tele chovati není přípustno jen z milosti jedno kozu. Všechno krmení se odebere, mimo hromádky sena pro kozu

Klasifikace dobytka ve Rzech.

27 listopadu 1959 byla zase klasifikace dobytka ve Rzech v čp. 7, 9, 10, 12, 13, 15 a 3. Rozbídění dobytka v č. 15 byto členy komise provedeno tiše mezi sebou bez ohledu a dohody majitelé, majitel chovatel nemel možnost ac se jeho nalo o něho nemel možnost do toho mluvit. Hlasu se komise, že zrušo hospodářství plánovaný 4 kusy dobytka a tady stojí 4 jsou 3 kusy nad plán. Bez dohod. pro určovaný, který kusy přijdou na jatka a které k chovu hospodářství Bosor, žádáp o ponechaný jedné malé krávky a pro mi o kousek louky nad zahrádkou rozdělí nad 20 aru pro druhou samostatnou rýmovou rodinu. O tyndr. se komise nechtela ústy vedoucího soudruha, stráže Ladislava Kolárta ze statku Jedlonna velkopanský diktátorsky bavit, na pokyn tohoto vedoucího se otočila a jako rozlobení s nepěknými slovy: „Ježíš se to, nechte si to a kdyby jste u toho pořád a sejdli tak od vás nic víc nebude" a spěšně bouchli dveřmi a vesnolek s nadávkami a brebentením se hnali pryč, žádným slovem k dohodě nejsou přístupní. žádné se smíd není možná. Členové komise jsou nyní mluvení v předpisu lým článku, na předsedu stížnost na Místní národní výbor v Plzni, neoprávněný příkaz k vymření a vydání kontingentu a dodávek na hospodářství čp. 15 z důvodu, že prý Bosora odepřela dodati nebo vydati dobytek. O havarijní posloupnosti hospodářství státním statkům se konečně rozhodlo na dalším jednání komisí, může ležná 1960, přes to, že podpis a předání předávajícímu nebylo možno odvolání Brenky se vrací ty samé, na kterých bylo možno hospodařeno. Ale všechna podzimní práce (1959) je na jaře 1960 dělat. Ot také z obcí zůstali samostatní dva. Dobytek se od postupujících 1959 neodebírá letošního to roku a to až do nového roku 1960, mléko se odebírá ve sběrně u J. Mařa ze Rzech chalupě dál, ale již na kontingent státního statku, mléko od č. 15 Bosor se dává na příkaz statku zvlášť.

Sucho 1959.

Rok 1959 byl ve druhé polovici suchý, od 16 srpna do 22 října sprchlo, někdy lidé měli obavy o dodu a mnohý ji vyčerpal a z dálky vozil. Následkem toho byl také rok 1959 suchý, a chudý na houby, nerostly ani pramovky, ovoce nebylo žádné, jablka kácové za dráhy za 6 Kčs kilo.

Normy dodávek a ceny zeměděl. produktu.

Normy dodávek a zemědělských produktů v roce 1959 pro zemědělce samostatně hospodařící v obci Dlouhé. Byly z 1 ha půdy: vepřového masa z 1 ha zemědělské půdy 20 kg, hovězího masa z 1 ha zemědělské půdy 52 kg, mléka z 1 ha zemědělské půdy 430 litrů, sena z 1 ha zemědělské půdy 18 kg. Vajec z 1 ha orné půdy 220 kusů, obilí z 1 ha orné půdy 130 kg, brambor z 1 ha orné půdy 540 kg. Platilo se: za 1 litr mléka na dodávku 1 Kčs při tučnosti 3.5%, za 1 kg vajec to je 16-18 kusů se platilo 8.84 Kčs za 100 kg brambor se platilo 33 Kčs a z této ceny se nákladelo za odvoz do skladiště a za upotřebení skladištních pytlů (3-4 Kčs z 1 q) za 1 kg telete živé váhy 3.40 Kčs.

Normy dodávek - příprava na rok 1960.

Normy dodávek pro samostatně hospodařící na rok 1960 se připravují vyšší. Mají z 1 ha zemědělské půdy 80 kg mléka z 1 ha zemědělské půdy 640 litrů. Obilí z 1 ha orné půdy 260 kg. Vajec z 1 ha orné půdy 828 kusů. Brambor z 1 ha orné půdy 420 kg. - Bude se jistý platit za 100 kg žita 140 Kčs. Ovsa 100 kg 85 Kčs. Brambor za 100 kg 39 Kčs. Jatečný dobytek 1 kg ž. v. 9 Kčs, telat 6 Kčs mléko 1 litr 1.80 Kčs. Jedno vejce 80 hal. 1 kg 14.60 Kčs. To budou již ceny jednotný, žádné ceny nadkontingentní nebo ve státním nákupu, jako to bylo v minulých letech.

Nebyly houby, borůvky, ovoce.

V letošním roce 1959 nerostly houby pro nedostatek vláhy, v létě houby pro sucho nerostly. Nebyly také borůvky, z jara pozdními mrazy jsme zmrzlo okvětí. Ovoce nebylo vůbec žádné, obilí velmi málo vypalo, bylo od krupic, to již nebylo po více let.

Kronikářská beseda v Mezříčí.

Kronikářská beseda 6. prosince 1959 pořádala okresní komise v Uherském Brodě kronikářskou besedu, která to v neděli odpoledne od 2 hodin v místnosti hostince „Na sále“. Sál byl naplněn, bylo přítomných kronikářů, přes tomuto bylo 14 kronikářů. Program: Divadelní vystup hry „Jan Vyrava“. Předvádějí nacvičené tance, mládež byla v národních krojích. Jance jmenovali: Smikuland, Opocenská polka, Kmíček, Brojfolka. Předneseny básně Vrchlického, Seiferta, básničky z Mezříčí, Roubalové, mezi tím čtena kronika mezříčská z mé významné události, 1886 povodeň v prvé světové válce, bylo z Mezříčí 17 padlých, 12 zemřelo následkem útrap, že druhé válce zahynulo 90 to centráku. Cukrovar založen 1871 jako akciová společnost Jankovský si vystavěl druhý, Zbitka ujel do Amerky. Ten rok byla první kampaň. 1895 se vyskytly nesrámosti cukrovar 1884 v konkursu. Lecktery akcionář přišel o jmění. V roce 1885 koupil cukrovar Nathan Helman za 186.000 zlatých. Později se stal majitelem Oskar Bondy, 1915 z 29 na 30 března, cukrovar vyhořel, obnoven nákladem 3 a půl miliony korun v jedním roce. Nyní znárodněn. To zapsáno v mezříčské čtení kronice. V diskusi se přihlásil Janovsky Dušánek, který vypravoval o práci Janováku v cukrovaru. Zdařilou besedu tady vedl zasloužilý učitel Štritecký, z kroniky vyjímala kronikářka vdavetá Smržova. Vstup pro občanstvo volný. Byl přítomen Antonín Bor ze Rtů.

Traktorová stanice v Tisu seruší.

Strojní traktorová stanice v Tisu, v bývalé Suchánkově tkalcovně (Hejdův mlýn) zrušena. Traktorová stanice v Tisu v bývalém Hejdově mlýně, potom Suchánkova tkalcovna se koncem roku 1959 rozpustí - likviduje a traktory a stroje a nářadí se rozprodaly okolním Jednotným zemědělským družstvům (JZD) hlavně v Uhnišově, Bohdalovicích a jinam. V našem malém družstvíčku se koupili polový traktor, vlečňák a závěsné nářadí za 7.000 Kčs. Zaměstnanci ze stanice traktorista Vít Hlavna z Dlouhého byl přidělen s traktorem k JZD Uhnišov, Josef Pohl z Dlouhého č. 26 do Olešnice ku statním statkům, vedoucí Smola se stal předsedou JZD ve Vnišním a další jinde.

Strojní a traktorová stanice se u nás rozpouštějí a ruší, dle vzoru z Ruska, stroje se prodávají do kalože-ných JZD. V Tisu v budově po traktorové stanici se zřídil OPK - Okresní průmyslový kombinát. Zbotavují se zde železné střešní konstrukce. Jsou to krovy ze železa.

Stavba. Staví „Detecha“

V bývalé Líškově a později Suchánkově tkalcovně č. 1 v Rtech, konfiskát, potom textilní závody „Jana“ 1958 koupily by chemické závody „Detecha“. Starý mizerný barák na dvorku továrny odbourán a na tomto místě jeden zimu 1958-1959 rozestavěna stavba, vystavěn jen přízemek, letos 1959 přes celé léto stavěno, vyzděno patro a dáno pod střechu a ohrazeno, vnitřek ještě nedokončen. Střecha do výše zarovnána, souběžně se střechou původní tkalcovny. Přístavek o kterém se píše je tak veliký jako původní tkalcovna. Bude to snad skladiště zahradené chemické výrobky Detechy: nátěry na lepenkové střechy, různých barev, mýdla, svíček a pod.

Staví čsl. akademie věd, chemie.

Dále v čp. 210 Nový Hrádek, při silnici u Rtů, byla, to tkalcovna Karla Čtvrtečky, vedle dříve postavenou tkalcovničky postavil Karel Čtvrtečka, byl z Dlouhého č. 1 Petra Čtvrtečky hostinského syn - za války 1939-1945 ve skále a i na skále patrový dům pro zamýšlenou tkalcovnu. To však Čtvrtečkovi za války zkonfiskováno. V letošním roce se toho ujala Československá akademie věd, teoretická chemie z Prahy, tkalcovnička rozbourána a na tom místě ze samé silnice se staví patrová nová budova, letos 1959 nedokončeno, ani ne střecha, stále na tom pracují, přes konec roku zednící.

JZD na Vohradě.

Jednotné zemědělské družstvo v Dlouhém na Vohradě, během roku 1959, postavilo a dalo pod střechu nový kravín pro 20 kusů, je to přístavek k čp. 28 toho času Klamtovo na Vohradě (odbouran zadek chalupy č. 28) za pomoci okresního národního výboru z podpůrného fondu který hradil 75% nákladu. Fond na podporování JZD v Dobrušského okresu za rok 1959 na rozdělení pomoci slabším JZD byl 7 a půl milionů Korun čsl.

Stavbaři na Vohradě plánují.

Na Vohradě plánují stavbu, Stavbaři. K vzdarovanému byl letos tábor stavbařů popsaný již v předu, ale nikdy nejsou postačitelné, jsmy se mohli postavení 50 stanů možno, zamýšlí tudíž stavbaři Hradeckého kraje postavit zde před vzdavarnou na louce vedle se budova pro velký počet lůžek, kanceláře a bytů. Již jarního na podzim z místní prosíme příjezdem buldozer a plánovaný terén, zbytky z Pauzlovy chalupy rozbourané čp. 29 rozmetány a zahumuty do zimě. Po chalupě čp. 29 ani památky jako po Pauzlových kůlny rozbourané mezi námi a Dlouhého žilo a sousedé přes 60 let.

Rekreanti.

Od neděle 1 února 1959 ve vilách Fučíkovy chaty je na 50 rekreantů z dětmi na půlletní školní prázdniny, po okolí vezde bydlí, průměrně snědlo na 30 cm. Vily jsou stále obsazeny. Od neděle 15 ledna letos pátý běh rekreantů ve vilách 60 lidu. V zimě jsou jen dvě týdenní a v létě 2 týdny. 22 února letos šestý běh rekreantů 1 bůz na sedmy. 6 dubna přišlo do vil 60 dětí, škola z I. a III třídy z Prahy, bydlící denně 3 hodiny, 26 dubna odesly. 3 května přišlo asi 30 dětí z Hradce, kdyz předešlé odesly. A přes léto je tu zvlášť živo. Ve stáncích tu prosperuje na 180 prohýzu, klid a ticho zdejších vystřídají rámusem, křikem, zpěvem a bohorem. Starobydlí obyvatelstvo, svojí rodnou ves opouští a, na jejich místa nastupují a je vyhlašují lidé cizí sami, jak se moderně nazývají „rekreanti".

Jak se světily svátky v roce 1959.

Čtvrtek 2 ledna byl pracovní klid.
4 ledna je neděle a je zas pracovní den.
2 února pondělí Hromnice, církevně zasvěcen, je pracovní den.
25 března středa: Zvěstování P. Marie, je pracovní den.
26. března: Zelený čtvrtek, pobožnost v kostele dopoledne v 7 hodin večer, předešlá léta dopoledne slavná mše svatá.
27 března: Velký pátek: První pobožnost v 9 hodin křížová cesta, hlavní pobožnosti v 7 hod večer: čteny zpěvavy pašije, kázání, pobožnost u Božího hrobu. Minulá léta to byl vždy dopol. v 8 hod.

28. března: Bílá sobota, v kostele začíná pobožnost o půl jedenáctý v noci o půl noci slavná mše svatá minulá léta bylo vzkříšení slavné o půl sedmé hodině večer, průvod z kostela kolem náměstí za osvětlení oken domů kolem náměstí. Všechna okna osvětlena s výjimkou asi dvou domů a to čp. 2 a čp. . Mši předcházela slavná svěcení školní mládeže, kněz s nejsvětější svátostí v monstrance šel pod nebesy které nesli 4 mužští zpěvavci, hudba a potom průvodu průvod vzadu za zpěvu doprovázeného hudbou. To zaniklo z nařízení církve. 1955
29 března: Neděle Velikonoční
30. března Pondělí Velikonoční
3 května: Neděle - se nesvětí - pracovní den.
7. května: svátek Nanebevstoupení Páně, pracovní den.
18. května: Pondělí Svatodušní se nesvětí - pracovní den
28 května čtvrtek Božího těla, pracovní den. Průvod Božího těla
31 května neděle se odbývala slavnost Boz. Těla - průvod.
29 června pondělí je Petra a Pavla, bývalo zasvěcený svátek a v n. Hrádku slavný pout a nyní je to pracovní den, poutní slavnost je odložila na
5 července neděle.
15 srpna: Sobota svátek Nanebevzetí P. Marie je pracovní den.
28 září: pondělí. Svátek sv. Václava ale je pracovní den
28 října středa, den Znárodnění přiložen na neděli 26 října

Vánoční svátky
25 prosince pátek: Narození Páně - I. svátek Vánoční
26 prosince sobota: Sv. Štěpána: II svátek Vánoční.
27 prosince: Neděle, byl klid nepracovalo se.

Ve vyjmenovaných, církevně zasvěcených svátcích se v továrnách pracovalo, ve školách vyučovalo v úřadech úřadovalo, obchody byly otevřeny, v kostele v novém Hrádku byly však bohoslužby jako v neděli ve čtvrtek na den, kdy se vyšlo se zúčastnilo ti, kteří nemusí za práci do továren úřadu a pod.

Zábavy 1959 v místě a okolí.

Nyní se zábavy pořádají převážně v sobotu, aby se jich mohl potom v neděli klidně vyspávati, což dříve v neděli dopoledne bylo vždy zlozvykem. Chodilo se do kostela na Služby Boží, mnohé se vyspalo, ochrnulo je po zábavách po hlavách a při opicích. Nyní již nejsou zábavy o neděli vůbec, přinesadí se mnozí v případě do práce, zvlášť tovární lid.

V sobotu 24 ledna se pořádal v Olešnici požárnický výroční (hasičský) ples, účast hojná, všichni skoro z Olešnice se zúčastnili (as bez 5 párů).

V sobotu 31. ledna ve Sněžném společný ples (požárnice Sokolové).

Na Únor 10. února nikde nic, jen v Olešnici měli maškarádní veselici.

Tak z masopustů 1959 nebyla u nás ve Dlouhém a ve Rzech žádná zábava.

V Novém Hradku pořádali 3 zábavy a to 24 ledna, 31. ledna a 7 února dělnický.

Ve Sněžném zábava jedna. V masopusty nebyla.

V Olešnici 24. ledna požárnický a na Sylvestra 1958 myslivecký.

V sobotu 25. dubna ve Sněžném divadlo Radúz a Mahulena.

24. května neděle - Svaté Trojice - v Dlouhém pouť pěkný čas, byla polní mše svatá s hudbou před „Lípou" s kázáním, odpoledne pak v sále hostince Petra Chvrtičky taneční zábava. Poslední pouť.

26 června (máří Magdaleny 22.7.) pouť v Olešnici, zábava byla však jiště podtem v sobotu.

2 srpna neděle „Porcinkule" v Oporně pouť, bylo zde mnoho zábavních prodejků, plno známých

9. srpna neděle pouť ve Sněžném, velice malý účastenství v kapli bez hudby, ani harmonium, tichá mše svatá.

Pouť v Rokolí.

13 září v Rokolí slavná pouť při pěkném počasí. Sešly se velké zástupy odevšad, velký průvod při krásné cestě, předříkával kněz z n. Města, kázání měl novoměstský děkan Čap, v hostinci u Pábla svítila poprvé elektrika, hudba při které se venku na nově zřízeném pódiu pro pouť před hostincem se silnice pak sířen oblohou tančovalo a zde se pivo točilo kolem

hostince plno lavic, všechny lavice na obu stranách hostince zaseknuty, na 4 místech se pivo čepovalo. Bylo zde vyloženo kolik krajců s čalkarie, mnoho cukrářský s hračkami dovolenalicemi. Ve místě v hostinci u Albínka Pábla jako v ule, všude obsednuto, živo hluku, 3 číšnice, v kuchyni kolik kuchařek. Tato pouť byla opravdu zdařilá. Byl tu také z Martic kovář u Bohumova Rudolf Čepelka, který tu v domě hostince by dříl před rokem 1945 - 32 let v hodně hostince, který hrál u Ferdinanda Svobodovi, truhlíku z Krčína

Posvícení.

4 října bylo u nás posvícení, ale zábava u nás žádná, jen v Novém Hradku před tím v sobotu.

18 října v Olešnici posvícení císařské (třetí neděli v říjnu), které bylo každý rok vždy třetí neděli v říjnu a listopadu ve Sněžném posvícení, zábava tam v sobotu navýbalo se asi 500-Kčs, ze Sněžného nikdo ze zdejších nebyl.

Návštěvy.

Návštěvy u kronikáře v Rzech v roce 1959 11 ledna Miroslav Novotný z Bohdašína. 28 února kronikář a kronikář Josef Korejs ze Javornice u Rychnova nad Kněž., 5 března Josef Hofman z Čeperce 7-9 srpna Jaroslav Zelenka z Děčína Jaroslava Šeráková a Dobrovská z Prahy-Smíchov, 10 listopadu Dr. Hana Hynková z Prahy z českosl. akademie věd - etnografie - folklor, 15 list. profesorka M. Činíková z N. Města nad Met.

Nový farmář na farmě st. statku.

Nový farmář na st. statku v Dlouhém. Po odchodu farmáře Bedřicha Trnka v červnu 1958 a Marie Tlučhořové 10 listopadu 1958, zůstalo místo farmáře v Dlouhém přes zimu neobsazeno až 1. dubna 1959, nastoupil místo farmáře Josef Linhart z Lužan č. 36, nar. 1914, bratr to Bohumila Linharta, chalupníka v Lužanech č. 56 a strýc Bělobrádkovy z Bohdašína, (rodina Linhartova, nucena) byl by 1938 přidělena Čechům v Protektorátu a na jejíž žádost, byla chalupa zamčena do Sudet-mezi Němci. Viz o tom při roce 1938.

Výměny hranic okr. nár. výboru, MNV

Úprava hranic okresů, slučování obcí, jednotných zemědělských družstev. Mnoho se mluví koncem roku

o zrušení mnohých okresů (Dobruška, Broumov aj.) slučování obcí a jednotlivých zem. družstev. Je mnoho starostí a pozdaní s touto územní úpravou místních národních výborů a okresních národních výborů. Že případné naše vylidňující se obec k novému vylidňovat následkem rušení průmyslových podniků hospodářství na chalupách. žováním podniků hospodářství na chalupách. To jsme viděli a na různá místa psali o tom. Hovoří se, že lidé obce Hlohče - Pzy vzdálena, čárt od silnice na západ, že případné k okresu Náchod a východně od silnice, že případné k okresu Rychnov. Dobrušský okres, ku kterému jsme patřili od února 1949 se ruší. To nás jaksi zaskočilo a překvapilo. Změna se má uskutečnit během roku 1960, kdy budou také volby do místních nár. výborů, okresních nár. výborů a krajských národních výborů a mad do národních shromáždění.

Počasí a postup prací 1959.

V měsíci lednu

1. ledna drobně pršelo, oblačno bez sněhu, teplota +3-4° 2. ledna oblačno, trochu, přituhlo a vod jih.-záp. stud. vítr 3. ledna přes noc poprašek sněhu, trochu přituhlo, oblačno. 4 neděle pod mrakem, poprašek přituhlo — 2° pod 0. 5 ledna pod mrakem, občas přeháňky. 6 ledna pod mrakem, přes noc zavátí, teplota pod 0 ostrý vítr od jihozápadu, sněhu 20 cm. 7 ledna cesty den přešlo cesty ovlhčila. 8 a 9 ledna pod mrakem, klidno 2-3° pod 0 10 ledna pod mrakem, klidno skoro bez sněhu, přituhlo oklizlé cesty. 11 ledna neděle, dopoledne klidno bodpoledne přeháňky, teplota pod 0 sněhu 25 cm. 12 ledna přeháňky, sněžení, mírný mrazy, větřík od jihozápadu. 13 ledna beze změny — 3-4° sněhu 30 cm. 14 ledna občas sněžení, přes noc mráz 12°. 15 ledna polojasno mráz — 12°. 16 ledna přes den 5° pod 0 přes noc 12-13° pod 0 17. ledna polojasno, mírný větřík od západu, cesty jsou svítí, mírné závěje. 18 neděle velký vod jihozápadu, teplota málo pod 0 večer přeháňka. 19 a 20 ledna pod mrakem teplota 0, vítr od jihovýchodu. 21 a 22 ledna měkký čas teplota do 5° jasno, místy odchází, místy strakaté. 23. ledna přeháňky, cesty ledovaté. 24 ledna přes noc přituhlo občas se chumelí, k večeru husté přeháňky, polojasno

vítr od západu, oblačno, v Olešnici požárnický plez, 25 neděle pod mrakem, teplota pod 0, časté přeháňky, sněhu 20 cm cesty jsou vlhčí. 26 ledna pod mrakem občas sněžení, tepl. 3-4° pod 0 ale oteplení se. 27 ledna klidno, místy jasno se to na 10 cm 28, 29 a 30 ledna klidno, oblačno, teplota kolem 0. 31 ledna odpoledne mlha, teplota 3-4° pod 0.

V měsíci únoru.

1 neděle, přes noc se nachumelilo, sněhu na 15 cm, cesty jsou, teplota 3/4 pod 0, drobně se chumelí. 2 února pod mrakem, ale tepl. 5-6° pod 0, popravě projíždějí silnice, přes noc mráz 12-13° pod 0. 3 února celý den slunečno ale ve stínu mrazy, časomez vysoko, větřík od severu. 4 února mráz 8-9° pod 0, krásně na slunci teplo, sníh pouště, v chládě dě přituhlo, lyžaři jezdí, přes noc 5° pod 0. 5 až 7 února beze změny, 8 neděle, oblačno až mlha, studeno 5° pod 0 v noci vloc. 9 a 10 února mlha oblačno. 11 února se vyjasňuje, zima dále přes noc 10° —. 12 února mlhavo i jasno zima přes noc 13° pod 0. 13 února do 11 hodin mlhavo, potom jasno ale zima, ale lyžovat špatně, pole strakatí. 14 února čas se nemění, časomez vysoko, přes den, v noci 6-8° pod 0. 15 neděle, pěkně, slunce, cesty jsou, sněhu málo 16 a 17 února mlhy, 18 února polojasno klidno. 21 února zamračeno přeháňky, tepl. 1° pod 0 vítr od severu. 22 neděle polojasno, občas přeháňky, tepl. přes den 0 v noci vloc sněhu 20-30 cm. 23 února, 24 února pod mrakem, mlha sníh 20-30 cm, cesty jsou. 25 února mlhavo, tepl. 26-28 února pěkný čas, jasno, přes den slunko, sníh utíká.

Celý únor většinou ve vyšších polohách jasno, v nižinách mlhy, které občas přecházely ve nižinách dopoledne, časomez většinou vysoko, v první polovici bylo trochu chladnější v druhé polovici přes den nad 0, jen v noci chladnější, málo pod 0. Sněhu málo spatření se lyžovalo, pole většinou strakatá, bez silnější pokrývky cesty dobrý, málo chodit dost přes noc, ku konci února již místy holé, místy suché.

V měsíci březnu.

1. března neděle, chodilo již, lidé na slunéčku, tu se zdržovalo na okřívalé na chodnících v N. Hradku, v Bystrém. K nám se udržovala ze silnice sanička, vozila celý únor, pušek z 1 auta 5 m³ bylo přímo 2½ x. 2 března, 3 března pěkně špačkově u budky, sněhu ještě, jinde ve stínu pod mezí, 4. března pěkně, tiché slunečno. 5 až 7 března oblačno jasno připravuje se na déšť. 8 neděle, dopoledne drobně pršelo, odpoledne zamračeno tiché 10° nad 0. 9 března se vybralo, od hor větřík teplota 0, přes noc na 10. března mráz — 5° slunečno větřík od severu, v chládě studeno, přes poledne 5-7° nad 0. 11 až 13 března jasno a slunce ale chladno do 5° tepla v noci mráz do 5°. 14 března zamračeno, přituhlo, občas padá krupička.

15 března neděle, oblačno a studeno, přes noc na 16-17 března
oblačno, studeno, přeháňky, přes den 4° v noci 5° pod 0, v hra-
je se dělají v poli. 18 a 19 března se ochlazuje, v noci kolem
0 přes den 12° nad 0. 20 a 21 března pěkné počasí, sla-
bý větřík od jihozápadu. 22 neděle krásný den, bez větru
12 až 14° tepla, v noci 4°. V Muzeu jsem ve Smíchově sejí.
Letos je časné jaro v Merlenu a ve Smíchově druzstvo sejí.
22 března byl jsem v Sedlonově, mnoho oláv z pomlčka
vy nepřesečený v Polomech na Rasnicích klidný statný
do podzimu minulého roku posečené seno, řídlo dešti-
ce v Polomu. 23. března pěkné teplo, slunko. 24. března zata-
mění 1/3 měsíce pěkné ale oblačno, spadlo pár kapek.
25 března oblačno klid 11° tepla, Vohradský družstvo jelo
zamí žilo na Sukorym. 26. března Zelený čtvrtek, zata-
ženo klidno trochu chladněji 8-10° tepla, po páté ho-
dině menší přeprušky. 27 března Velký pátek, zataženo
klidno, teplota 8-9° na noc 1° pod 0. 28 března Bílá
sobota, zataženo, tiché přes den 10° po 6 hod. večer prší
v noci přestalo. 29 března Velikonoční neděle, zataženo,
klidno po poledni déšťek asi hodinu. 30 března pondě-
le Velikonoční z rána jasno, zataženo chladno větřík od
severu. 31 března jasno, zataženo chladno 5° nad 0.

V měsíci dubnu - aprílu -

1 dubna slunečno hezky teplo 10-12°. 2 dubna oblači-
no - zamračeno, chladno, po poledni šmahem pár kapek
přes noc ze 3 na 4 dubna mrazík, na den slunečno-
studený večer, teplota 10-12° přes noc 3°.
Lidé mnohý týden od 31 března do 4 dubna dělají v
poli, sejí.
5 dubna neděle pěkně, lidé sejí pšenici a žito, odpoled-
ne a k večeru prší.
6 dubna, státní statky na Šibeníku sejí, 3 pásové trak-
tory přijíždějí, dopoledne chladno a mokro, odpoledne
přechladno pěkné - v poli teplota 8-10°.
7 dubna celý den sporem prší drobně časovými přílivy déšťe
8 dubna oblačno, chvílemi slunko, občas mrazík, prahanky
chladněji 7-8°.
9 dubna pod mrakem, počasí nejisté, časovými mrazíky.
10 dubna dopoledne husté prší, odpoledne mrholí ale mokro
11 dubna oblačno zataženo chladno 5-8° chladný vítr od zápa-
12 dubna neděle, příjemné celý den.
13 dubna dopoledne zamračeno odpol. jasněji, teplota 10-13°
14 a 15 dubna, slunečno hezky a i 17 dubna.
Žita přezimovala dobře. Kdekdo žito, pro nejistou dobu
nevložilo se co bude - ještě pole nevyhlazená státní
statky - tak kdekdo mlčí. — Lidé sejí, nekdo má raseto-

ještě brambory, obilí se zelená.
18 dubna jasno i oblačno, dopoledne nad Olšinou i Borovou
tma a obloha po 4 hodině tiché přeháňky
19 dubna neděle, dopoledne příjemné odpoledne chladnější
od severu vítr, přes noc 3° pod 0
20 dubna pod mrakem, chladno menší přeháňky, poletuje
sníh, odpoledne o 4 hodině, větší přeháňka se sněhem.
21 dubna pod mrakem, sníh sešel studeno v poli dělat moc
22 dubna oblačno studeno
23 dubna pod mrakem, večer a přes noc prší.
24 dubna Jitřko pod mrakem přeháňky s dešťem, přes noc
mráz byl 1 stupeň pod 0
25 dubna Marka ráno vybráno, jinak oblačno.
Jako dětí jsme po Jiřím vždy chodili bosi, ale letos to
nejde. Obilí se zazelenalo, ale chladnem zacarkalo. Břízy
zazelenaly, jiné stromy ne. Jakmile jsou v pupenech, brzičí
tady mají na květ, dolejší jsou v květu, hodně ale omrzlo.
26 je neděle v Rezku prší, jasno ale vítr od jihovýchodu.
27 dubna, povětří spíchlo
28 a 29 dubna počasí se zlepšilo, zase vítr jihovýchodní
dost zde sněhu.
30 dubna oblačno, sází se brambory. Je čarodějnice, ale ten
zvyk palit čarodějnice, nad jinými se my děti těžily pomíjel

1. máje - květná.

Je svátek - poprvé kukačka, oblačno i jasno od 4-12°, lidé
dělají na poli.
2 května celý den je příjemno
3 je neděle pod mrakem, odpol. jasno, studeno do rána mráz
4. května oblačno někdy slunko větřík od západu, 8-12°.
5 a 6 května oblačno, jasněji, sází se.
7. května svátek Nanebevstoupení Páně, ale nesvětí se.
Bylo oblačno i přeháňky mnohé, kolem bouřky za nedo-
dne k Děstřanům. Zatočí se.
8 května pod mrakem, klidno - dosázeno.
9 a 10 května svátky, hezky teplo.
11 až 13 května z rána jasno pozdější oblačno, chladný vítr
od severu, zmrzlíčí 7-20° u nás sází jiné poslední.
14. května oblačno, zamračeno, bouřka k večeru přešla.
15 až 16. května pěkné.
17 května neděle svatodušní pěkně. 18 května pondělí
svatodušní se nesvětí, v tradicích pracuje - pěkně.
19 května k večeru sprchlo. 21. května jasno, oblačno, vítr
severozápadní. 23. května vyjasno vítr severozápadní
na větru chladno.
24 neděle Trojice, pěkně, čerstvo, v Dlouhém jsou poslední 32 pod
25 až 30 května, oblačno a jasno, pozdě chladno, větřík Paní 1928
od severozápadu.
31. května neděle Božího Těla, krásný den 15-18° v noci 6°.

V měsíci červnu.

1 června stále jasno, žádné teplo, je již sucho, hodně je máně hluboky jsou trávníky rezné.
2 června je oblačno
3 června zamračeno, časem mží.
4 června, 5 a 6 června pěkné počasí, slunko teplo.
7. neděle, Pěkné slunečno v Dobřanech prší
8. června, Medarda, pěkně teplo lidé začínají sušit, v Dlouhém u statku seče trávy a luka.
9 června oblačno odpoledne zamračeno.
10 června, příšerný den
11 června přeháňky
12 června zamračeno, prudký studený vítr od severu v noci
bouřka a lijaky
13 června zamračeno odpoledne přeháňky.
14 června neděle, zlepšení, slunko.
15 června pěkné, seče se luka. 16 června oblačno a pěkně.
17 června pěkně, chlidí se seno 18 června pěkně, suší se.
19 června do 4 hod. odpol. pěkně, teplo až parno. Po 4 hodině bouře od Dlouhého, krupobití, které poškodilo obilí, jarní žito rozbito na 50% a také brambory po přístavce v 9 hod zase lijáky a bouře.
21 neděle, slunečno, herky.
22 - 24 června, pěkně, slunečno, suší se. 25 a 26 června pod mrakem
26 června odpol. bouřka ale nepršelo. 27 června, oblačno i slunce
28 června neděle, oblačno malé přeháňky
29 června Petra a Pavla, celý den příšerno. 30 června proměnlivo

V měsíci červenci 1959 bylo počasí.

1 července bylo pod mrakem, v poledne malý deštík nebo nebo
2 a 3 července příšerno. 4 července oblačno, sušit nelze
5 července neděle, pouť slavnost v Hradešku, pěkně
6 července až 11 čer. každý den pěkně, teplo, slunce dobře se suší a chladí
12 července neděle pěkně, horko, suší se a chladí.
13 a 14 července, počasí pěkné, trvalo tak po chodě od větrů naturál sušky. 15 července z rána pěkné, mračí se.
16 července zamračeno, vítr od severu mění přeháňky, chladněji
17 a 18 července příšerno.
19 července neděle dopoledne oblačno, odpol. přeháňky
20 až 24 července, příšerno, mokrá mlha.
25 července dopol. přeháňky, odpol. jasno a slunko
26 neděle dopoledne herky, potom lijak s bouřkou od Oličné potom 3 hodiny herky a zase lijáky.
27 a 28 července střídavé počasí ještě se ochlazuje
29 až 31 července proměnlivo.

V měsíci srpnu

1 srpna mlha, oblačno, přeháňky příšerno.
2 neděle pod mrakem bez dešťů
3 až 7 srpna pod mrakem oblačno, někdy slunko mračna se kupí.
8 srpna pěkně, začínají žíti, 7 ZD žito se samovazem.
9 srpna ze neděle, herky.
10 srpna oblačno, slunko a také bouřka
11 a 12 srpna, oblačno i zamračeno, 13 srpna v dálce bouřky
14 srpna, oblačno slunko cas nejvíce je slyšet bouřky
15 srpna z rána pěkně, potom na přeháňky trochu pršelo
16 neděle, ráno zataženo, od 9 hodiny den jasný.
17 srpna zataženo mokrá mlha. 18 srpna počas se zlepšuje.
19 srpna nejasný dny. Od 19 do 22 srpna, počasí pěkné žnou se obilí a plody dobře, začíno žíta podzimní jarní a pšenice
23 neděle je pěkné jasno žnou
24 srpna. Bartoloměje pěkně je-li pěkně na Bartoloměje je bývá pěkný podzim. (25 - 29 srpna počasí herky.
28 srpna) pěkně nor trochu sprchlo.
30 neděle je pod mrakem, oblačno. Památný den. Občané ve Dlouhém a ve Rzech se nátlakem a hrozbami z kin vy zbavovali pozemků pro st. statky, bez náhrady a hospodářství na nich. 31 srpna herky

V měsíci září 1959

1 až 5 září počasí pěkné, je již po žních, noci chladnější
6 neděle je pěkně odpoledne chladno
7 až 12 září počasí pěkné, rychle dni vítr.
13 v neděli herky, v Rokolisích houb se vydařila.
14 a 15 září, mají být do 15 září odevzdány brambory
naťové vzorky jsou ještě zelený a kvetou je stále pěkné je sucho a tvrdá zem.
16 září pěkné, někteří vybírají brambory ozim jarina dodávkou. Ze 16 na 17 září severní mrazík, prudký větrík od severu, přes den 20° tepla.
17 září vybrano z rosna studeno, větrík od severu sucho od 16 srpna nepršelo.
20 neděle je pěkné, musí se dobře otavy. 21 září ještě herky
22 září z rána jasno, potom pod mrakem a malé přeháňky, ale jen málo přes. 23 září se zlepšuje.
24 až 26 září, pěkné počasí, brambory se vybírají bez kabátce.
27 září je neděle je pěkné teplíčko. (Spisatel - 63 let, narozeniny.)
28 září - Václava oblačno zamračeno, mění přeháňky s kápáním. 29 a 30 září zlepšené počasí.

V měsíci říjnu 1959.

1 až 3 října pěkné počasí. 4 října neděle je u nás proměnlivo, proměnlivo, od severu mění přeháňky, chladno.

od 5 do 10 října pořád pěkně, dobře se vybírají brambory, přes den bez kabátu, noc chladnější 0 až 1° tepla
11 je neděle po pěkném počasí, oblačno odpol chladno.
Na polích již lidi není k vidění, žádný podzimní práce na poli, pro státní statky již nedělají
12 října zase zlepšení. 13 října pod mrakem, chladno, brambory dokončeny, na brambory nekapalo.
14 až 17 října počasí stále pěkné, teplota v noci 3-4° nad 0 přes den 14-16° tepla.
18 neděle je císařské pozorování, je pěkné slunečno.
19 října pěkně. 20 října pěkně, ale počasí se mění
dorána rosa. 21. října dorána se mračí
22 října prší, od 18 srpna nepršelo, bylo již sucho.
23. října prší, 24 října pod mrakem
25 října je neděle, jasno, chladno 6-10°.
26 a 27 října hezky. 28 října oblačno, větr od západu
29 až 31. října proměnlivo, oblačno, přes den pěkně
občas přeháňka.
Dobře se dá dělat v poli, ale lid v okolí, kdo byl nucen dát pozemky ČSD státním statkům, v poli nedělá

V měsíci listopadu 1959.

1. listopadu všech svatých, je neděle, krásný den 10-12°+
2 a 3 listopadu, pěkné podzimní dny.
4. listopadu se mračí, začínají mlhy, 5-6 list. mlha mokro
7. listopadu do rána jemný sněžek drobně padá, tepl. 0
vítr od severu. 8 neděle vítr od severu, oneskoro přeháňky
9-14 list. celý týden byl pěkný čas, nic nepadá. Oblačno
občas i slunko, dělalo se dobře a dříve.
15 listopadu neděle pod mrakem a chladnější.
16 listopadu celý den mlhy, prší. 17 list. po dešti mokro.
18. listopadu pod mrakem, počasí se lepší.
19 listopadu oblačno vítr se stáčí od východu.
20 a 21 list. jasno, ale studeno. 22 neděle jasno, studeno.
23 listopadu vyjasnění, teplota od 0° až 5°+.
24 listopadu jasno, slunko, vítr od východu přituhlo mrazík
ve dne 5-6° tepla. 25 a 26 list. vybrání a noci přituhlo i
27 a 28 list. 29 neděle z rána mlha. 30 list. pěkně jasno 2-3° tepla
potom 5-6°.

V měsíci prosinci 1959

1. prosince ještě pěkně, polojasno 5-6°+
2 prosince oblačno, kolísavý 5-8° tepla 3 pros. z rána mlha
4. prosince mlhavo, tmavě noci. 5 prosince z rána mlhavo

a deštivý déšť po 10 hodině se mžením a sníh mokrý padá
po celý den, takže zůstává ležet, tepl. 3° nad 0.
6 neděle, pod mrakem, tmavo chladno 3° nad 0, u nás pěkně
dobře, dole mizí bez mrazu. 7 prosince zamračeno, kolísavo
8 a 9 prosince zamračeno, kolísavo, adventní čas.
10. prosince zamračeno, sněžek sešel.
11 a prosince pod mrakem, ale teplejší 6-7° tepla.
13 neděle, do rána 2° pod 0 přituhlo, dále od severu zamračeno.
14 prosince pod mrakem, celou sněžek přituhlo 2-3° pod 0.
15 prosince pod mrakem, poprašek přituhlo.
16 prosince a 17 pod mrakem přituhlo. 18 prosince pod mrakem
poprašek, ledovka, teplota kolem 0 od východu větrík.
19 prosince pod mrakem, slabý větrík od jihu.
20 neděle, zamračeno, slabý poprašek sněhu, kolem 0, klidno.
21 prosince zamračeno, vítr od jihovýchodu.
22-24 prosince počasí beze změny, teplota kolem 0.
25 prosince, pátek, Boží hod vánoční. Dorána napadlo na 20cm
sněhu, byl velký, místy potrhány elektrické dráty, ale
jen u sdružených prodlužovacích vedení - u Lucka Družstvo 116
a Lejnarové Družstvo 100, nejsou ještě zapojeny na veřejnou síť.
26 prosince sobota, Sv. Štěpána, do sněhu poprašilo, kaše.
27 prosince neděle dr sněhu prší, prší a sníh sešel, tmavo
teplo 4-5° nad 0. 28 prosince pod mrakem, tmavo prší dobře
29 prosince pod mrakem, kolísavo, sníh částečně sešel, jen jsou
závěje, možno dělat v lese, teplota 2-3° nad 0 mlha.
30 prosince pod mrakem od 9 hodin se chumelí s větrem
a je prší, střídavý čas, 1-2° nad 0 mlha.
31 prosince na Silvestra, čtvrtek, kolísavo odp. 3-4° nad 0
sníh sešel je dost mokro jen závěje. Svítilo v noci 15 prosince
úplněk a 29 prosince nový měsíc.

Vroce 1959 nás navždy opustili:

1.)	18. II.	Otakar Pešák	Praha-Smíchov	51. roku
2.)	19. II.	Marie Zeipellová	Olešnice č. 41 d	82 r.
3.)	4. III.	Anežka Linhartka	Olešnice 18 d	64 r.
4.)	14. III.	Marie Andrýsová „Filipka“	Družstevní 15	93 r.
5.)	15. III.	Františka Martinková	Družstevní č. 119	83 r.
6.)	5. IV.	Marie Nývltová	Tis	65 r.
7.)	7. IV.	žák Antonín Boš	Val 6	11 m.
8.)	26. IV.	Josef Bubeníček	N. Hrádek č. 55.	80 r.
9.)	13. V.	Václav Kaňák	Olešnice	63 r.
10.)	20. V.	Josef Boš	Brezina	74 r.
11.)	10. VI.	M. Marková	N. Hrádek č. 295	as 25

12.)	12.VII.	Marie Denková	Prosek	67 r.
13.)	19.VII.	Marie Balcarová	Bystré	71 r.
14.)	1.IX.	Anežka Rašlová	N. Hradek č.	76 r.
15.)	16.IX.	Karel Ptáček	Borová	72 r.
16.)	4.X.	Boris Knížecký	Lhota pod Skálami	25 r.
17.)	12.XII.	Karel Hamerský	N. Hedčín-Doly	88 r.
18.)	13.XII.	Antonín Bek	Sněžné č. 116	91 r.

18. II. 1959 † Otakar Pešák v Praze.

Dne 18. února 1959 zemřel po dlouhém a těžkém utrpení p. Otakar Pešák učitel technický vyslužebný školy v Praze - Smíchově v Nerudově 15, ve stáří 51. roku. Byl to manžel Jaroslavy Zelenkové roz. Budilové. Bydlel se svou paní několikrát na letním bytě, byl prostředního hostavy, slabší konstrukce, obdařen vždy veselým humorem. Pohovor s ním byl pro mne vždy velmi darem a tak vždy prožíval u večeře svůj den. Mnohokrát se mu také stalo, že se mnou se léčil. Mezi námi bývalo zvykem, že jsme se vždy o prázdninách navštěvovali. Byl on náruživým rybářem až

na smrt delší čas nemocná, vyžívena krátce před smrtí
280- dcí mincng. Zemřela v 64 letech na následcích jater a
jelje, měla pohřeb v neděli 8 března po převozu z Kromočna
z kostela v Oleníci ve 2 hodiny odpoledne na Olešnický hřb
ťůrky. Pozůstal manžel Karel Linhart a 3 odrostlé děti. Ne-
stará pan sloužil u SNB, mladší jako kapitán ve čsl. armádě
a nejbližší dcera provdána t.č. v Náchodě za příslušníka SNB

14. III. 1959 † Sněženská Filipka, Andršová.

V sobotu 14. března 1959 zemřela ve Sněžném vdova, Stará Filip-
ka, jinak Marie, Andršova rozená Umlaufova, vdova po Filipu
Andršovi, kolaři ve Sněžném č.15. Zemřela ve stáří 93 roků.
Narodila se v r. 1866 v n. Hradku č. 252, byla to dcera Vincence
Umlaufa z n. Hradku č. 252 a Františky Martinkory ze Sněžné
č. 65 (pod Borovinou). Byla to chaloupka na rustikálním stavem
ale v roce 1886, 3 března se provdala za Filipa Andrše, kolaře
ze Kpt č. 9., byla spolu nejdříve v nájmu ve Praze čp. 5. a když
si koupili v roce 1890 ve Sněžném chaloupku a do ní se nasta-
hovali ta mavěl Filip prodělek kolaření. Manželům se narodilo
mezi sebou 6 dětí, z nichž 4 holka a 2 kluci, roku 1887
zemřela a 5 synů: Josef byl rovněž kolář, Pepík, který byl kolá-
řským mistrem, Alois převzal hospodářství, Filip

odkud jsme ji také na Vrchlabecký hřbitov doprovodili. Pohřeb vedla řádná římsko-katolická duchovní správa, kněz (farář Tomáš) přijel, aniž by přijal nákladné za smrtelnou zádušní mši, až do příbytku, chalupníka pana Bouzka ozdobila. Smuteční hostina se konala ve vedlejší hostinci, kde se zúčastnili příbuzní a známí zemřelé. Zemřelá se dožila 63 let.

5. IV. 1959 † v Tisu Marie Nývltová, vdova

Dne 5. dubna 1959 zemřela v Tisu u cesty druhé stavení z kraje vedle řeky, Marie Nývltová, vdova po zemřelém Františku Nývltovi, chalupníce ve věku 66 roků. Narodila se 1894, byla to dcera Martinka chalupníka v Tisu, z menší chalupy, dělali doma za ručním hlavou. Byly 2 dcery, starší Marie, ta prodala na Františka, Nývltá, chalupníka, sem se dostala, manžel již však před mnoha lety zemřel. V manželství se Nývltovým, pokud známo narodily 3 dítky, dcera Anna, nar. 25 července 1925 se 22 září 1945 provdala za Josefa Střelku z Dlouhého č. 31 nyní v Řehoty u Bydžova.

7. IV. 1959 † ve Valu chlapec Antonín Boš.

V úterý 7. dubna 1959 zemřel v Opočenské nemocnici po krátké nemoci po operaci chlapec Antonín Boš z Valu č. 6 u Dobrušky, žák osmileté střední školy v Dobrušce ve věku 14 let. Narodil se 14 ledna 1945 ve Valu č. 6, byl to syn Antonína Boše, domkáře a truhláře ve Valu č. 6 a Ludmily Smržový z Valu č. 6. Chlapec když již měl končit, proměnil docházku školy, onemocněl, vstoupil 25 března do nemocnice se, kde zjištěn zánět slepého střeva operován, ale když se stav nelepšil, operován podruhé, ale chlapci tomu všemu podlehl snad po operaci, nějakým zánětem, otravou nebo v čím, zemřel ve velkých bolestech. Převezen pohřební vůz v sobotu 11 dubna ze svého domova od rodičů z Valu za jasného dost chladného počasí, pohřeb byl slavný s okolí. Pohřben na hřbitově u sv. Ducha v Dobrušce, poslavše se všech Dobrušských škol, přišly se spolužákem, chlapci i děvčata na hřbitov rozloučit, po celém hřbitově, všechny cesty a chodníky, kudy se průvod do kostela a z kostela konal široku ubíral lemovaly po obou stranách spalič žáků a žákyň každý s kytičkou narcisek v ruce. U hrobu se s malým žákem rozloučil římsko-katolický kněz, vedoucí církevní pohřební průvod a obřad a z osmileté školy učitel. Po spuštění rakve do hrobu za smutečné hudby a zpívání zpěvačského sboru a školních dětí a ukončení obřadu, všichni žáci a žákyně, nabízely kytice se kterými se sem přišly se spolužákem rozloučit do hrobu na rakev, takže po věnování těchto kytic, tomuto zemřelému spolužáku, nebylo rakev ve hrobě jiného samé kytky a kytice narcisek vidět. Rodiče zemřelého mají jen tolik chlapce, kterého nyní doprovodili na věčný odpočinek. Mají ještě

jednu starší než byl chlapec dcerušku Lidušku, která navštěvuje obchodní školu v Náchodě. Po pohřbu všechny příbuzní blízcí vzdálení, byli pozůstalými rodiči zemřelého důvěrem obdarovaní tašky od hřbitova v Dobrušce, do Valu, kde při pohoštění se rozloučené s příbuznými a známými pohovořili do předvečerních hodin.

26. IV. 1959 † Josef Bubeníček, obchodník.

Dne 26 dubna 1959 zemřel Josef Bubeníček, bývalý provozník, obchodník z Nového Hrádku v Náchodském okrese ve 80 letech svého života. Narodil se 1879 v Janově, od Nového Hrádku se přiženil asi 1904, vzal si tu vdovu po zelináři Františku Lepšovi. Vdova Lepšová měla z manželství s Lepšem 2 děti, Františka, nyní již zemřelého a Annu, toho času vdanou Vondřejcovou, jejíž muž zemřel za okupace v koncentráku. Nebožtík zelinář Lepš, držel 1 koně a stánek koněm vozil na čtvrtek vozy každý týden z Kvalovi Hradce zeleninu, kterou potom doma rozprodávali spotřebitelům na drobno jednak ve svém malém krámku vedle své obytné světnice, potom se každou neděli na náměstí poblíž kostela vykládal a se svou ženou zo ranní (mi) zvoní prodával petržel, mrkev, cibuli, česnek, pór, kedluben, karfiol, špenát, jablka, hrušky, švestky, zelí, kůzlata, ty zvláště o Božím Těle (jalmarce 17 prosince). Poté vše po smrti Lepšově převzal a provozoval příženivší se sem Bubeníček, který prodej tento obchůdek rozšířil na nádobí hliněné, porcelánové a zaveden obchod mimo zeleniny ve smíšeném zboží. Bubeníček si pořídil pár tažných koní, vozů stavebniny, cihly, vápno, cement, měl to doma již na základě a na prodej. Za přemístěné původní domku vystavěl chlév, postavil velkou kolnu, stodolu pod stodolou hlad mlatem sklep, postavil přístavek světnic v přízemí a v patře. Pořídil druhý pár koní, vozy, stroje, secí, žací, vyorávač, kultivátor, pluhy, brány u druhého páru koní čeledína (Jana Kubína z k. Hradku, Josefa Baleara z Dlouhého č. 29 a j.) Přikoupil pozemky, pole u Rtyně pod Zlatým č. 219, vozil lidem hnůj na pole, dělal o pole. V mých letech provozu, vrcholu, byl provoz za první republiky 1918-1938 a ještě během druhé světové války 1938-1945 to běželo, ale po válce se to vše zase rozcházelo. Prodán pár koní, Bubeníček sestaral, jezdil k poslednímu sám si koněm, byl chatrný na nohy, stále již při jízdě sedal ve voze, že kolových břích, kozelku, nějaký čas ještě po druhé válce, až když to již jezdit nešlo, prodal koně již posledního, prodal vozy stroje. Ale obchod který zase vedli hodnotě synové, šel stále čile a ve všem, vše to bylo k dostání, zvláště za války v potravinách lidem vypomáhali. Bubeníčkovým se v manželství narodilo 5 dětek. Nejstarší Josef narozen 1905, je ženat v Mezilesím, po ném Ludmila nyní ovdovělá (Zakrzavská) Karel narozen 1909 obchodník doma s výrobky, Bohumil nar. 1914, obchodník doma svobodný, Bohumil je v Trutnově. Bubeníček ovdověl, neboť mu manželka o 4 roky starší a po více let upoutaná na lůžko měla bércový vřed na noze 8. května 1957 zemřela. Bubeníček ke stáru již nějakých roků byl nemocný, práce neschopný, potřeboval obsluhu, kterou mu poskytovali synové Karel a Bohumil, se kterými žil, chodil pomalu s hůlkou po ulici přes náměstí, sedával před krámem venku na lavici a zdravil kolemjdoucí známé, zastavovali se

a ptal se co je nového, mluvil rád o minulosti, kmíchl o hospodářství, měl velkou známost, všude ho znali. 20. dubna měl římsko-katolický pohřeb na místním hřbitově.

13. V. 1959 † Václav Kárník, obchod Ohnišov

13. května 1959 zemřel v Ohnišově obchodník hudebník Václav Kárník v 63 letech. Narodil se 1896, byl as 5 dětí, převzal obchod po svém otci Františku Kárníkovi byl to obchod čilý, všechno tu dostal koupit. Starý Kárník držel krčmu a ještě za Rakouska a za první republiky, rozvařil lidem zde u nás po okolí celé hrnce marmelády, vařením po 75 kg a když se stalo a nebylo mikdo domů a bylo zavřeno, postavil hrnec na dveře a po zaplacení (za zlaté doby) se nesháněl, rozuměl se a bylo to v pořádku, vyrovnat to do 30 dnů, za delší čas počítal měsíční úroky. Dítě marmelády vážil 75 kg. Nástupce starého Kárníka Václav, prodával po roce 1946 již jako zástupce „Jednoty" a byl to stále týž jako starý otec. Zemřel náhle, žaneň byl měl v sobotu 16. května.

20. V. 1959 † v Borovém Josef Boš.

Dne 20. května 1959 zemřel v Borovém Josef Boš, chalupník ve věku 74 let svého života. Narodil se 20. srpna 1885 v Dlouhém č. 38, v chalupě „Na stráni" tak se tam všeobecně říkalo. 1932 vyhořelo a již neobnoveno. Byl to syn Josefa Boš, chalupníka v Dlouhém č. 38 a Františky Benešovy z Borové. Zemřelý od svých školních let, dělal doma za učitelským dozorem, dělal stále s menšími přestávkami za války, v době, také když byl za první světové války na vojně (od 28 srpna 1916 do konce října 1918). Pak dělal i když se navrátil z vojny po válce v chalupě „Na stráni" až do ženění, neboť „Na stráni" měnil hospodářství při chalupě s 2 hektary a 6 ary pozemku, sotva vystačilo na chov 1 krávy. Dělal rady za stavem do ženění 1923. Zemřelý měl ještě jednoho bratra, staršího jménem Vít, ten byl ale žák hluchoněmý, zemřel 7. března 1905 v 11 letech, na vodnatelnost mozku. Zemřelý Josef Boš, bydlel v chalupě „Na stráni" s rodiči, dělal za stavem, 1913 mu zemřela matka v 65 letech potom, žil tu jen s otcem, byli tu sami dva, když syn šel odešel v první válce na vojnu (28 srpna 1916) bydlel tu otec starý Boš sám a když přišel mladý 1918 z vojny, bydlel zase spolu s otcem do roku 1922, kterého roku 12 prosince otec zemřel. Po smrti otcově tu bydlil pozůstalý syn Josef sám nezrušeně se svým řkalcovským stavem až 38 letý svobodný mládenec, si předce vyhlédal nevěstu a 28 září se oženil přiženil se na Borovou do menšího hospodářství chalupy s polem se 2 kravkami, ze 14 měří. Jedla v vsi Borové, vzal si Anežku Bubeníčkovou, která žila se starým otcem, prostým, kříčalým Bubeníčkem. Zde také působil Boš, postavil svůj stav a dělal za stavem a Bubeníček ho zaučoval do hospodářství. Neobydlenou chalupu v Plouhém Josef Boš v květnu 1924 prodal. Když Bubeníček ve druhé světové válce zemřel, manželé Bošovi v hospodaření na poli ochabovali, až pozemky a chov krávek opustili a chovali pouze kozy a dělali za stavem, až řkalcovčina zanikla. Po roce 1952 pobírá nyní zemřelý malý důchod jen 225 Kčs měsíčně tu již nekalcovalo, manželka nevlastní nic a tak z toho to malého důchodu byli skromně živi. V manželství se žádným narodila jedna holčička, ale 1 a půl roku v 19 letech zemřela na záškrt a po dětí nebylo. Josef Boš byl dobrotivý, povahy povolnější, měl spíš rád, vyjadřoval se, v neděli chodil do vsi, hrál v Ptáčkově v bývalém hostinci na mariáš. Bošmel v černčicích bratrance Hofmana, kterého sem k nám rád chodil. Poslední tu byl 19 května, přišel tam pro půl večerem domů a v noci na 20 května ve 2 hod. půl noci zemřel náhle bez nemoci. Pohřeb byl v sobotu z kaple v Borovém, odkud pohřeb a hřbitovní mše svatá byl pohřben na Borovském hřbitově. Na pohřbu byli příbuzní z Černčic Hofmany jeho sestry Rydlova a Žižova bratranec a sestřenice zemřelého a z Ruda Rydlo. Po pohřbu byli přátelé pohoštěni u Nyčů, sestry pozůstalé rodiny Bošové. Boš chodíval každou neděli na Hrádek do kostela a do Borovské kaple na služby Boží, málokdy vynechal a v novohrádeckém kostele sedával v lavičkách před kruchtou. Tak dožil náš přítel, vodák a soused Jožka Boží, který ve svém životě nemněl nikdy na růžích ustláno. Stále žil v skromnosti a chudobě, hrubě obklopen i za svobody, byl pořádným tichým, skromným, nenáročným, jeho kamarádi ke kterým i nás za svobody chodil, Jindřich Boš, Robert Vaněrka, jsou již také po letech pryč, odpočívají na Hrádku na hřbitově (Jindřich Boš zemřel 1954, Vaněrka 1918 23/4). Přes to, že zemřelý Josef Boš, byl z Dlouhého 36 let pryč z Borového rádi na něho vzpomínáme a byli jsme ho na poslední cestě k Borovskému hřbitovu doprovodit. Boš byl za svého života stoupencem čsl. strany lidové a odebíral do své smrti časopis denně „Lidovou demokracii" a přes to, že pobíral velmi malý důchod, na návštěvy 6-60 Kčs měsíčně se předplácel.

10. VI. 1959 † v N. Hrádku mladá Marková.

Dne 10 června 1959 zemřela v N. Hrádku manželka mladého syna šofera od autobusu Ladislava Marka, bydlícího u silnice k nádraží čp. 295, po nové ulici vinou hasičskou zbrojnicí. Mladá paní Marková rozená Kopecká z Borového, byvala výběrčí v autobuse na lince Nový Hrádek - Náchod. Zemřelá byla matkou, tří malých

dětí Ladislav, Miroslav, Ivy nar. 1957 25p. příčina smrti rakovina děložky. Mnoho vytrpěla, dlouho doma v Novém Hradku u Mostu, nemocná ležela, lidé o tom často mluvili a při pohřbu 13 června na novohradecký hřbitov byla velká účast. Mladý manžel se 3 malými dětmi do 5 roků (nejstarší nar. 1954 85) svalil se chvěsty s nimi často na hřbitov navštěvovat hrob zemřelé matky a každou neděli na služby Boží.

12. VII. 1959 † Marie Smrčková provd. Denková

Dne 12 července 1959 zemřela v Proseku u Prahy paní Marie Smrčková, provdaná Denková ve věku 67 let. Byla to naše spoluzačka a rodačka ze Rzí. Smrčková z čp. 11. narodila se 1892 20 června ve Rzech č. 11, byla to dcera Jana Smrčka, chalupníka „Zahradský" v Zahradě a Františky rozené Hanlové. Zemřelá je ze 6 dětí, ostatních 5, žijí ještě na živě. Nejstarší sestra Emilie nar. 1884 prodruhé vdova Maršíková, rolnická (manžel Josef nar. 1887 zemřel 1948) bydlí v Zahradě č. 11. Druhá sestra Anna nar. 1889 vdaná Hrádek, provdaná Hrádková, rolnická (manžel Josef nar. 1887 zemřel 1948) bydlí v Zahradě č. 11. Třetí sestra Růžena nar. 1892 provdaná Hrádková, rolnická (manžel Josef nar. 1887 zemřel 1948) bydlí v Zahradě č. 11. Čtvrtá sestra Marie nar. 1894 provdaná Hrádková, rolnická (manžel Josef nar. 1887 zemřel 1948) bydlí v Zahradě č. 11. Pátá sestra Anna nar. 1896 provdaná Hrádková, rolnická (manžel Josef nar. 1887 zemřel 1948) bydlí v Zahradě č. 11.

Marie Smrčková se vyučila švadlenou a pracovala v Praze. V roce 1914 se provdala za Antonína Smrčka, rolníka z Rzí č. 11. Manželství bylo požehnáno dvěma dětmi, synem Antonínem a dcerou Marií. Marie vychodila obecnou školu v Rzí, pak navštěvovala měšťanskou školu v Hrádku, kterou absolvovala s dobrým prospěchem. Po ukončení školní docházky pomáhala v domácnosti při malém hospodářství a při práci na poli. Antonín Smrčka narukoval do války 1914 a Marie se starala o domácnost a hospodářství sama. Válka byla pro ženy velmi těžká, každý den se bálo, že manžel nebude doma. Antonín Smrčka se vrátil z války 1918 a Marie se mohla opět věnovat domácnosti a hospodářství. Manželství bylo šťastné, ale krátké. Antonín Smrčka zemřel 1923 na zápal plic. Marie zůstala vdovou s dvěma dětmi. Vdovský důchod byl velmi nízký, proto se Marie musela starat o hospodářství sama. Děti vychovávala k práci a lásce k domovu. Syn Antonín se oženil a založil si vlastní rodinu. Dcera Marie se provdala za Františka Denka z Prahy a odstěhovala se do Prahy. Marie Denková zůstala v Rzí sama a starala se o hospodářství. Děti ji navštěvovaly a pomáhaly jí. Marie Denková zemřela 12. července 1959 v Proseku u Prahy. Pohřeb se konal 16. července z Proseku. Hrob je upravený a udržovaný. Marie Denková byla dobrá matka a babička, milovala svou rodinu a domov. Zemřela v 67 letech. Čest její památce.

19. VII. 1959 † v Bystrém Marie Balcarová.

V neděli 19 července 1959 zemřela v Bystrém na Kopci na Stážnicí paní Marie Balcarová, rolnická švadlenka, manželka Jana Balcara, kronikáře, dříve obchodníka, později zřízence v Bystrém, zemřela ve věku 71 let. Narodila se 1888, byla to dcera Josefa Světlíka nar. 1855 syna Františka Světlíka, narozeného 1. srpna 1826 ve Rzích čp. 7. Zemřelá byla menší postavy, avšak čilá, měla všechny svého oddělství v pořádku, udržovala písemný styk s příbuznými v Americe, se dvěma sestřenicemi Marií Hrozkovou 2711 E Bagley Road Berea Ohio USA - Annou Opocenskou R.F.D. Box 154 Prince George Virginia a dvěma bratranci Františkem Světlíkem 1408 Poplar st. Rogers Arkansas USA a Gustavem Světlíkem ve Shaker Heights O- a office uradmu má v Clevelandu, on je zubním lékařem. Zemřelá svému manželi vedla dobrou domácnost, ale manželé Balcarovi byli sami bezdětní, ale vzali si za vlastní dítko dceru Slávku Horákovou z Nedvězských Dolu. Zemřelá Balcarová měla silnou žlutnou žlázou (silný krk), která ji chloudila, oslabovala činnost srdce, přes to byla v domácnosti stále činná, neulehala, chovali také 2 kozy. Poslední byla nucena přidat ulehnout, zemřela pokračujícímu silnému onemocnění v neděli 19 července 1959. Vyznáním byla příslušnicí Jednoty církve bratrské Balcarova sbor v Bystrém měla pohřeb 22 července, pozůstalí přátelé a známí se zemřelou rozloučili v Bystrém modlitbou a doprovodili ji na hřbitově Bacířské. Svůj majetek složila domku se zahradou odporučila své schovance, sl. Slávce Horákové, účetní u Okres. nár. výboru v finančního odboru (bývalá Benó správa)

1. IX. 1959 † Anežka Rázlová, kovářka.

Dne 1. září 1959 zemřela v Novém Hrádku kovářka Rázlová, rozená Anežka Smrčková provdaná Rázlová vdova po kovářů Františku Rázlové v N. Hrádku č. 45 ve věku 76 roku. Narodila se 2. března 1883 ve Rzech č. 15, byla to dcera Jana Smrčka, chalupníka ze Rzech č. 11 a Františky Hanlový. Byla ze 7 dětí nejstarší byla sestra Anna provdaná Žižková byla po matce sestry levlastní. Zemřelá Anežka byla z chalupské rodiny, ve které klapal stále ruční kovářský stav, jak ve světlém tak rodina Smrčkova bydlela v začátku v nynějším čísle a po roce 1884 v rekonstrukci své chalupě ve Rzech od Hlaška č. 11. Anežka byla ze dětí z druhého otova manželství nejstarší, musila se brzo naučit dělat za stavem, by své rodiče

katolický pohřeb se konal 16 července z Proseka hřbitovní kaple na zahradě hřbitov k rodinnému hrobu. Zanechala nemocného manžela, nemohl na nohy, chodil jen za pomoci a doprovodu, dceru a syna. Nyní již matky Smrčkovy, ze zahrady více je ve Rzech nevídáme. Přes to, že již je ze Rzí 46 let pryč, rádi na ni vzpomínáme.

mohla jak za starých tak ve výchově svých dalších sourozenců mladších zastupovati. Tak v tomto zaměstnání léta po dokaze úkoly ubíhala až ve 23 letech se nabodlo provdala za vdovce Františka Razla kováře v horním Hradku. Ten kupuje po kovaři Strimovi kovárnu a dělal úmělo, věnat 2 dí ky a zemřela mu ráky žena - byla z Dobřan, Trnovan - stal se vdovcem. Byl u něho v kováně ze Raj rolník Antonín Remeš dával si zostřit radlice k pluhu a při čtí mu kováři vdaci Remeš pradul a pivěděl o nové možné manželce skutečně Remešova rada se uskutečnila a 21 října 1906 byly svatby a zprostředkovatel Remeš byl s manželkou za to na svatebcích. Anežka Smrčková se do kovárny Razla u platnila. Byla s ním vedle obtarání domácnosti, uvaření vyprání a úklidu po léta skorem až do jeho smrti v kovárně, tahala kovářský měchy, pomáhala těžkým kladivem tlouci a rozdělávat a kouti z havé železo do výhně uhlí, vodu a pod. do času do kterého Razl hvalně pracoval, zemřel 1. ledna 1917. Anežka po 10 tě letém manželství se stala vdovou a zůstala jí pečovou až do své smrti, skorem 43 let. Razlovým manželům se narodily 4 dítky. František vyučen kovář, Josef klempíř, Anežka provdána Šejnohová a Marie. Když kovářka ovdověla, chodila do továrny k Skalo vému Josefu Lubánku pomáhat a dělat za mechanické stavy a tam po mnoholetém zaměstnání dožila slušného důchodu ve svém stáří kolem 400 Kč měsíčně. Razlová byla ženou skromnou, pracovitou, každou neděli a o svátcích do kostela na služby Boží. Bělí čas přid rou smutě byla těžká nemocný, boke myslu bez vůdy, líčil nepoznávala, že ztratila, sama se neob sloužila ja sama se nenajedla a její dcera Šejnohová se která zila zpolehlou, domácnosti že dostarala a ze se a zetě Šejnohy zemřela. Pohřeb měla za hrdného hodně mnoho dne ve středu 3 září a po zádušní mši svaté poh bena na Novém městském hřbitově. U hrobu nad rakvi se se zesnulou sestrou, rozloučil se bratr František, ředitel hos tinný v Praze v. v. Nemá již kovářky Anežky Razlové, pobyla si v Novém Hradku 53 let. Razlova stará kovárna zanikla, zet zemřelé Šejnoha, výheň, kde se po léta kouřilo a se železa jiskřilo a se ohýbalo, zrušil a zbořil.

16. IX. 1959 † v Borovém Karel Ptáček - hostinský

Ve středu dne 16. září 1959 zemřel v Borovém bývalý hostinský rolník na odpočívku p. Karel Ptáček ve věku 72 let. narodil se 1887 v české Lhotě byl to syn rolníka Ptáčka ze statku čp. 1 Bubenickom čp. 44, která byla jedno ze tří hospod v Borové nejhořejší v obci silnice. Karel Ptáček byl společenský rozumný a vážený občan, hostinu chvátil od práce hodně

schnutý, pro nemoc mnoho. V manželství s mu narodily 3 dcery, kteří již provdané: Hozabová, Schmiková, nyní vdaná Ptáčková. Manželka rozená Bubeníčková, manželství přežila 3 měsíce. Ptáček byl ještě vdovcem. Ptáček zemřel po těžké nemoci, zaopatřen sv. svátostmi, pohřben měl v pondělí 21. října a pohřeb proběhl slavnostních službách Božích v kapli Božského srdce Páně v Borovém na hřbitově v Borovém. Ptáček byl u nás rokolí všeobecně známým hostinským a rolníkem.

4. X. 1959 † Boris Knourek, tragicky.

V neděli 4. října 1959 skončil svůj život, zemřel tragickým úrazem náš mladý člověk ve věku pouhých 25 let Boris Čp. 18 Boris Knourek, toho času bydlištěm ve Lhotě pod Libčany u Hradce. Narodil se 23. ledna 1934 v Jabloni nad Nisou, je to syn Antonína Knourka, inspektora státní policie in. v. Jaromíra Strážmistra v. v. a zemřelé

Z nám do Bzí přišel v červnu 1938 se svým otcem, který, když mu první žena zemřela, po druhém sňatku s paní Marií Hlejzlarovou, 1936 ordinářem, do naší vsi z Jablonce přestěhoval. Chlapec Boris byl z páru s bratrem Vladislavem, ti mají jiného staršího bratra Milana, byli 3 chlapci, malí když jim matka zemřela, a když přišli do Bzí, měli tu matku druhou nevlastní, která měla také své 2 chlapce po Hlejzlarovi, 10 tého letého Zdeňka a 4 letého Luboše. Bylo tedy v jedné rodině 5 chlapců, 3 Knourkové a 2 Hlejzlarovi. Chlapci vyšlo dílí tady obecnou, měšťanskou školu, chodili do Lesnice, ale potom z domu učit se řemeslu, Boris se vyučil v Chrudimi strojní ke, kde bydlel a domů se podíval jen v neděli. Tyto odbyl vojen ské služby 1954-56, když se 9. dubna 1955 oženil s Růženou Demjanovou, národnosti maďarské a usadil se ve Lhotě pod Libčany a byl zaměstnán jako strojník v národním podniku „Dehtochema" v Hradci Králové. Dne 4. října 1959 když jel ze půdní domů, dle vyprávění, vstoupil v Hradci již rozjetý, nemínil zajeté, vyskočil prý z jednoho vlaku a couvl s tím dal do nejbližšího vlaku, ale na kolejích mrtvý byl. Byla tě, že jel na dráze kolejiště vlaku usmrtil. 04 hodině ranní to 5 N B hlásili Borisově manželce ve Lhotě. Bližší zprávy nemáme. Manželka to ohlásila na Obvodní, kde bydlí, dnes z telegrafu bratři Borisovi Milanovi a Ládovi a ti jdou 5. října to oblastní otci svému Antonínu Knourkovi do Staré Paky, který zde v tom čase byl v rekreačním pobytu zaměstnán. V pátek 9. října byl Boris v Pardubicích zpopelněn. Tak skončil svůj život nadějný mladý člověk Boris Knourek, který jako 25 letý pouze 4 roky ženatý vstupoval teprve do života. Zůstává po něm mladá vdova a 4 roky stará dceruška Alenka.

12. XII. 1959 † Karel Hamerský, skotáček.

Dne 12 prosince 1959 zemřel v Novém Hrádku č. 2 Dolích
vavec, skotak, kmotr, řemeslický dělník, nadmužík, duchov-
ec - jak to kdo vezme. Karel Hamerský se
narodil se 30 prosince 1879 v Bacetíně, jeho otec byl Jan
Hamerský, pocházející ze Rzi č. 6 (potom 13, matka byla
Dorota Kyzlarova z Lhnišova, všeobecně jmenovaná Dorka
Dorota Kyzlarova) bydlelí v Rzích v chaloupce čp. 11 (24), potom se Jan Ha-
merský s rodinou odstěhoval do kraje mad. do Bacetína,
Karel byl pokud známo ze 6 dětí, z mládí se tloukl
stále po službách u sedláků v Bacetíně a jinde. Ze mých pá-
sl dobytek, kmotřil, kydal hnůj, pohonil, dělal prohnůnka,
pachtýka, nádenníka. Vroce 1913 se přistěhoval na Hrádek
do Dolu, kde se oženil s Marií Šimlovou, malíčkou pomše-
nou (hrbatou) o 6 let mladší, ale na mužné několika letech
zmizela, tak bydlel s Dolích sám v jedné světlé chaloupce. Karel
Hamerský byl k nám všeobecně známý, chodil do Rzí k Hamer-
ským, byl Emanuel za. 1911 zemřelý bratrancem a potom cho-
dil ale již různě k synu Emanuelovi Josefovi. Něco tu a tam
když byla práce potřeba, ku příkladu z hnůj hrabat, ale
zutekl při bramborách o dříč a pod. Byl menší postavy, neobra-
baný, hluchý nespořádaný pučisty nevybrolený, na hlavě stá-
val pod širem knír na hlavě šedivé čepici, v zimě naraže-
ček, kalhoty se širokými nohavicemi, kratšího obnošeného zimní-
třesení, na nohou šité bagandě, kouřil fajfku, v kapsách ve-
silhoušky, kousek salámu s papírem obalené, to mu lezlo
často z kapsy a kabátu cupital drobným krokem, svou práci
hrdinství. Byl vždy byval v nedělní. Byl nějaký menší duchem
Penězům získal a jmenoval je „šlachy" a když přišel Josef
Hamerský - byl z příjezdu - ze Prahy v roce 1952 jeho chvilinka z věz-
nice přišel Karel o penzi, že byl v base a ze na vybastrovaný
Šel také nikdy do kostela v Rokli a na Hrádku, ale tady se
nenazýval, kdyžtil se něco k jídlu, douťuk a tak se ohuko-
val ostatně, čepici maje stále naraženou na hlavě, prokuř
jfajfku nebo ten dočuník. Občas se nechával u holiče v Vendy
Lipka oholit. K posledu z obydlí svého nevycházel, v Dolích
bydlící lidi, 12 prosince slehnul, že Karel Hamerský v kómu a
chmuda večalovice skonal. Sousedé v Dolích se postarali o
vyprávění obvyklého pohřbu s církevními římsko-katolickými
obřady pohřben na hřbitově Nahradeckém. Tak ukončil svůj
život Karel Hamerský. Žil skromně, vzdělaný a přesto bylo
svým údělem spokojen. O svět se nestaral, nopiny nedělal
protože čist nemusel a byl šťasten, že o lepším životě nevi
děl, pro lepším netoužil. Chaloupka po jeho smrti zpustne
vaná a byla srovnána se zemí, poněvadž nebyla kde zdě
dit.

13. XII. 1959 † Antonín Bek, končiny Sněžné.

V neděli 13 prosince 1959 zemřel Polumecký Antonín Bek, zedník
na odpočívku, na Sněženských končinách čp. 116 ve věku 91
roku. Narodil se 15 října 1868 ve Sněženém čp. 66 (změny hnízdní
byl to syn 1893 zemřelého Ignáce Beka ze Sněženého č. 66 a 1919 zemřelé
Marie Bečkory ze Rzí č. 12, zemřelý Antonín Bek byl ze 12 dětí, z nichž
3 byly po hrnd manželce Bekory, on tolik otec Ignác byl dvakrát že-
natý. První žena Alžběta, Katlajová zemřela mu v 32 letech na pl-
icí a s tou měl otec Bek 3 dítky, sdruhou manželkou Máří Korte
bylo dětí 9. Poslední 4 dítky z nich zemřely, ostatní se dožily do-
spělosti. František narozen 1847, Josef, Emanuel byli z Katlá-
kovy, Anna, Marie, Františka, Alžběta, Antonín byli z Mackové.
Bekory bratří byli 4, prožívali bouřlivé mládí, Antonín ne-
mladší, zůstal pořád doma u bratří sám. Vyrostl v prostém
bytí poměrech, kde se žilo skromně, postaru, přímitivně až
zdesné v nedostatku. Za svobody se svými kamarády chodil
za ryby, které potom prodával, aby měli hosti na utratu.
Hajný Mrgdný jednou rybáře vyplašil, střílel po nich ať
Bek utíkal na ruce na čtyřech bosky pod kůži až do hrbu.
Často hoří zase při větší vodě, nakládali spoustu metrů
dříví - polena do vody do řeky, které voda odplavila pryč, byl
tu dřív panský (knížecí Colloredo-Mansfelda) a mužný, byl jeho
hajný). Bek chodil na příležitostné práce po okolí, kdyžtě
bylo hospodářek, byl společenský, nikdy když se pozdržel v hos-
podě nebo u kamaráda a aby nemusel jíti domů v noci domů,
když spali a měli zavřeno tlouci a budit ze spánku, tu se
Bek vědět rady, vylezl na nízkou slaměnou střechu roz-
hrnul mezi šlatmi dosky a vzniklou dírou vlezl, prolábl
se na půdu a dírou ve štíte kudy prolezl, zase za sebou za-
zonal, a tak se dostal bez rámusu domů, aniž by věděli, že
byl pryč a kdy přišel. Jeho kamarádi pokud s nimi rostli a
ze sousedství okolí sdružení byli: Ladislav Ptáček ze Rzí č. 25
pondělí z Kalcovský mlýn v Dolích pod Hradkem u Sosnových zemřel
1927 ve 59 tj. letech na cukrovku, Josef Suchánek ze Rzí č. 23, pondělí
majitel z Kalcovny v N. Hradku zemřel 1945, Jan Šubrt ze Rzí č. 3
zemřel 1909, Václav Hamerský ze Rzí č. 13 pondělí pro Bezovnou
zemřel 1951. Bek za svobody provádět všelijaké kumšty, jeden
z nich, že uměl dát nohu za hlavu nabrk, to uměl skalo-
pád. Uměl také znamenitě lézt po stromech, lezl tak na
vrání hnízda a vybírali je. Bek byl otužilý, chodil v zi-
mě ve sněhu po okolních chalupách toulat bos, zvyklá
byla ke strýci Ptáčkom do staré chalupy u potoka čís. 330 m
ze Rzechy č. 12. (Stálo 1897 postavěno vlevo nad cestou). Jednou
kával v hostinci na Skřípci u Šubrtů nad Zelinkovým mlý-
nem karty, mezi hráči se stalo nedorozumění, Beka vyko-
pli ven. Ale za nedlouho vlítnul z venku ze tmy do okna
pařez, okno se rozletělo a pařez letěl přes stůl hráčů ke kam-
nu mezi hrnce a pučálky. Hráči hned vyběhli ven,
ale Beka nikde nezastihli, byl již u Fišerů mumráků
v Polumkách v č. 16 pod čís. 15, lezl tu na podlaze, kouřil zeb-
ko a něco vyšmudroval. Bek byl kuřákem. Utrhl někde kus
papíru z pytlíku od soli nebo od cukru, také z novin

rdo toho nabalil hrubého fajfkového tabáku, zapálil to, dal tužkou jako síta slámy hořet, hlavičkem a Bek kouřil, z nápěvu z mo- řin bafil cigaretu, otřem ze čtyste. Když nějakým přišel tak se natáhnul na kraj na postel, to měl nejradeji. Za svobody chodil chudě oblečen, byl velký postavy, kostnatý, silného vzrůstu, byl zdravý, statný. Do školy nechodil, číst a psát uměl velmi málo, probujsat to nejvíc, sám nic napsat to bylo zázrak. Byl odveden ke vojsku, sloužil ve 18 Regimentu v Hradci 3 roky, v letech 1889-1892. Když přišel z vojny se vrátil, vzal si za manželku o 3 roky starší Annu Matouškovou ze sousedství ze- mědělské usedlosti čp. 16 v Jeníkovicích, která měla již 2 dítky z prvního manželství. Toto manželé, které mělo již 2 dítky spolu nad nimi s živností, kterou provozovali po mistrovství- ném bratru Františkovi nové vystavenou chalupu čp. 16 v Jeníkovicích na chudém hospodářství hospodařili manželka Bekova sama za stavem, později chodila ke Smeckovi ve Rzech do tkalcovny pracovat. Bek občas se napil jednou přišel domů a nějak pozdě, vyhazel ven. To bylo za Rakous- Uher. Když šel z hostince domů, rozzuřen, když vyšel ve dveře, jdu dobře, nemě strach a pod. To bývalo za uplatných let, tak dvakrát za měsíc. Když na cestě k domovu křičel, že ho v nocleháru bylo slyšet se- roko daleko, pokud nezašel domů. Doma byl pokorný rád z pole čekával, Anička (tak jmenoval ženu) mu ří- hnětla, rda pařil pustený dobytek i na prázdné. Z kusy chovali drobný hovězí dobytek 5-6 kusů, když pařil pustený dobytek, stoje pak opodál polehávaje si fajf- ku, když koza zaběhla kýčil „koza kamen" na dobytče hrudkou nebo tele: „des sem" „já ti nasolím" a podobně. Trmínu pro dobytek nezůstával nejčastěji na zadních mělnu, takže nemělo dost pouze k poslednu, chodil stále bo- si i když již byl šedivý muž, v zimě pro vodu pod pla- vou na břehem na studnu chodil za sněhu bos, litoval se, že se mu to boty nemenšila, může se na ledu do svahu prosty se nohou udrzet. Chodil také mlátit, když okolní hospodáři mlátili a jednali mlátci, byl oprýz ve zvyku jednat, mlátit na spáleniště a cepovat, večer když šli mlátci po domácí slámy do stodůlky k večeři a večeře ještě nebyla hotova, lehl si Bek na kraj na postel, pokuřoval fajfku (dýmku) tahal, a při tom plesknal si hlavičky fajf- ky pohlubinkem a při tom prstem zpěstroval, zda-li je v hlavičce hoří a čibak v hlavičce přimačkoval. Při vyprá- vění svědčil hlavou a říkal: „No jo" nebo na zdůra- „to snad ne". Se sousedy vycházel dobře, žádných mezi sousedy nebyl a rád pokud mohl posloužil, měl jeden syna, ale Bohužel tu mu doma nezůstal, od školních let mimo domov, proto mezi nimi nebyl jako v rodině srdečný, otcovský, aby Bekovi nebyli sami, měli k sobě svoje dcerky Anič-

děti Hlavinovy, tito zde opatrovaly a toho byl nynový Jaroslavy let a proto ke rozluštění domova netřebnul. Byly tu Anička nejstarší dcera Marie Hlavinová nar. 1913 a Hedvička nar. 1911, která 1932 mar- dána za hodinníka Jana Šipka a ta tu se Lukem ujala. Tak po- šli se tu ztratil. Bek starý Bekovy s rodinou Lukovou pohromadě, ale- jenže, bylo jim ale příznání by stáru obětna smutný. Be- kovou manželka přes smrti na louce plakala, že jsou bez sousedů. Bek 1955 se bál vdrom, manželka mu zemřela, chalupy potom postoupil schrance. Hedvice, provdané Lukové za dosažené 2 smrti, syn Jaroslav ji zaplatil ku splacení 3.000 Kčs. Bek po smrti Bekové, ubožák smutný chodil kolem stavení, ze kterého se tolik napracoval ale po 4 letech po delším spuzavění také co starý 91 let starý zemřel. Syn Jaroslav který bydlí v Liberci na pohřbu dne 16 prosince nebyl. Bek byl opuš- těný pod psovy knír, chodil bavlněnou hradnu, kbarb měl šedý. Bek se v vet nestaral, nic nečetl, číst nu- měl, neznal zeměpis, neznal dějepis, do kostela nechodil jen někdy při pohřbu, na tyy chodíval, ve volbách vždy se stranou lidové, oblečen chodil prostinca a obstojně. S Bekem jsme byli po dlouhá léta zvyklí a spokojení, přes to že asi 1 rok v domě nevychazel (k potřebě) na Beka často zvolání pro pohledu na chalupu, ve které se tolik nabydlel vzpomínání. Bekových již není. Od malička, od našich dětských let až do mládí, žili zde s námi. Bek z kalcovat za stavem nemusel jen soukat, soukal, cívky Bekova dělala sama za stavem, kal- covalo za mladých let Bekové Emanuelu Bekovi a Františku Marvanovi v Dlouhém čp. 22. Později Bekova chodívky psívu kovat do kalcovny ont. Smolka ve Rzech, Bek z ruka soukal pro tvárnu. Bek si vážil své samostatnosti, na ní byl stále až do stáří hrdý a své vlastnictví, skromné držení a dotky ferytě chalupy a pozemku umí (2,6 korců) horažoval do poslednu chví- le za poctivé a nedotknutelné a novou dobu, kdy se soukromé vlastnictví a samostatný život tolik omezuje ne- mohl to pochopit, vždy říkal: „Vždyť to je můj" a měl stále naděje, že mu stáru nějaké to dříví z ušetřeného lesa odpro- dá a že se mu přilepší a k zármutku toho vše nedočkal a nic si nepřilepšil, z klamání zemřel. Bek měl k poslednu v pamětech bohatství nedostatek. Bek měl pohřeb s hudbou jako římsko-katolík na hřbitově Novohradecký, za pochmurného odpoledne dne ve středu 16 prosince.

Bek byl na vojně, sloužil za aktiva 3 léta v Hradci a nějaký čas za první světové války sloužil u trénu v Ruském Brodu u Lvova.

Když Bek sloužil za vojně 3 léta za aktiva 1889-1892 v Hradci a jednou když se vrátil z domu z dovolené zpět do služby psal pak domů, tady uvádíme opis jeho ztuž- ka nečitelně napsaného dopisu:

„Krásné pozdravení na rodiče, by na mě nezapomněli, neb jsem došel bídně zpátky, neb tu mám větší smutek

než dříve, neb mě nic dobrého netěšilo, tak taky ne tady
neb mě sta dalo mnoho peněz, tak mě pošlete ještě tě-
chny peněz, neb bych chtěl hezky brzy, neb mě se by se
mně rozejdli, mobil sem, dát tam a tam, tak mě nic ha-
lo zůstalo, neb mě ta zima vše vzala ta zlatá hadka,
neb už to tedy je k nevydržení, ot k té zimu, kolo tu nebyl
nevěra, už nemůžeme tam v cukru kouřit, neb jich je mno-
ho marodu na oči, neb já am ještě zdravý, když byste mě
chtěli, něco poslat, tak hezky brzo, neb vždycky dlouho čekám
smutek dlivode ane, neb to tak v té zimě je brze zby.

Odpověď z domu zpět Bekovi na nejmu, psala mu sestra Bě-
„Milý bratře já ti píšu, nedělej si z toho nic, vždyť nákr
vyděsíš, nám se tu taky slyšká, my tě vzbavujeme pozr-
dravat my bysme se o tobrach starali, kdyby to šlo, ale ne-
pude když jsou tatíi, my jsme se byli ptát, nejmilejší ty nu
(jsme) smuš se tě obdržel 3 února a píšeš nám, že bys chtěl
dostat domu. Tak milý milý synu, jestli to půjde, tak my s
pomocí Boží budeme o Tebe žádat, už potom pochůzíme, ale
nevím, bude-li to co platné, jestliznam to bude přijaté, co se
v domácnosti dotýče, tak jsme všichni zmůkud zdraví, jako
když pí zdomova odšel, chvála Bohu.

Přehled
o čem psaly noviny v roce 1959.

V lednu.

1. ledna - **Převrat na Kubě** Na Kubě státní převrat diktátor Batista uprchl do Dominikánské republiky. Fidel Castro - spůnčen. Batista vyhlásil demokratickou vládu a vedoucí státu. Sympatie socialistických států jsou na straně Castrově. Kuba čítá 6,466.000 obyv. (1953) / mužů 111.134 ha
2. ledna **Kosmická raketa** SSSR vypustil kosmickou raketu k měsíci, váží 1.472 kg bez tlaková, první umělá družice Slunce. 4 ledna je nejblíže měsíce.
5. ledna **Jednání v Ženevě** Obnoveno jednání v Ženevě tří mocností: USA, SSSR, Vel. Británie o zastavení nukleárních pokusů
7. ledna **Mikojan v Americe** Mikojan I. náměstek předsedy rady ministrů SSSR v Americe. 2 ledna odletěl.
8. ledna **Prezident de Gaulle** Nastoupil generál de Gaulle úřad prezidenta Francouzské republiky
od 12 - 17 ledna **Albánci v Praze** Návštěva delegace Albánie v Praze. Enver Hodža, tajemník ústředního výboru strany práce, Mehmet Šehu předseda vlády Albánie.

od 27 ledna do 5 února **Sjezd komunist. strany SSSR**
Sjezd komunistické strany Sovětského svazu, z Česka
zúčastnila: President Novotný, Barcelík,
Dolanský, Hendych. Projednán a schválen 7 letý plán
hospodářského rozvoje sdružského plánu 1958 1959 1965

V únoru.

1 února **Snížení stavu vojska SSSR.** SSSR snižuje ozbro-
jené síly o 300 tisíc mužů, vojenské oddíly stražby a
Německé dem. republiky 41.000 mužů, z Maďarska 17000
mužů. (Lid. demokracie 28. února 1959.)
4 února **Vzpuist výroby** v roce 1958. Průmyslová o 11·3%, zeměděl-
ská o 3·4% (Lid. dem. 4 února 1959)
10 února **Delegace Guinejská.** Vládní delegace Guinejské republiky
s ministrem Bedrogurjem v Praze.
18 února **Japonská návštěva.** Delegace komunistické strany
Japonska v Praze u presidenta Novotného. Mijamoto Kazuga.
János Kádar v Praze. návštěva premiéra tajemníka
ústředního výboru maďarské soc. dělnické strany
Kádar s celou byl přijat presidentem Novotným, 21 bodeln.
21 února **Britové v Moskvě.** 21.2. 1959 odjel Britský min. předseda
Macmilan a zahraničním ministrem Lloydem do Moskvy
na návštěvu. Jednají o konferenci šefů vlád, o smlouvě s Německem. Byli v Moskvě, navštívili Lvov, Pečerskou
Lavru, odjeli domu 3. března)
26 února **Výnos 144 - q z 1 - ha žita** Propočet jak zdvihnout
výnos z 1-ha obilí. Výsledky XXI. sjezdu. Podle vyzkušených zvy-
šků 1 ha se vysije 160 kg žita. Z 1 zrna může vyrůst
3 obnože, každá dá klas o 30 zrnech, tudíž z 1 zrna
může vyrůst 90 zrn. Bylo by tudíž 160 kg x 90 čili 144 q
žita na hektar z 1 ha a ještě jsme za tím výrobní čísla 23 q
máme tedy co dohánět. (Lid. demokracie z 26 února 1959)
Nad tím by se měly zamyslet JZD a st. statek u nás.
*. **Německé spolky.** V Německé spolkové republice
stupňuje se aktivita revanšistických živlů namířená
proti socialistickým zemím, zejména Československu a
Polsku. Sloučené revanšistické organizace 14. prosince 1957
v západním Berlíně 7 organizací, 2 a půl mil. příslušníků.

V měsíci březnu 1959.

Stát Njasko v Africe žádá od Vel. Británie nezávislost.
2. března **Mírová smlouva s Německem.** Sovětský svaz mínění
je o uzavření mírové smlouvy s Německem, zašlé noty
na padnem mocnostem: Francii, Británii a Spojeným
státům amer. též Československé rep. a j.
5 března **Odsunutí kněží.** Radio Litoměřice večer v 7 hodin, kde
jsou umístěni odsunutí kněží římsko-kat. v Königstein.
3. března **Americká raketa.** Spojené státy vypustily raketu
typu Juno II o tyčestupňová s nitrem k měsíci, váží la 60 tun

4 a 5 března **Adenauer v Paříži.** 4 a 5 března kancléř Německé spolkové republiky v Paříži u prezidenta de Gaulle, 5/3 odjel zpět do Bonnu.

4. března 1959 **Chruščov v Lipsku.** Předseda rady ministrů SSSR v Lipsku na veletrhu, přijmul zde opět mírová smlouvu s Německem, jednal v Berlíně 10/3 jel zpět do Moskvy.

4 a 5 března **Zasedání komunist. strany-bydlení.** Komunistická strana česká Dílnami zasedání ústředního výboru komunistické strany československé, kde se provedla usnesení ze sjezdu strany roku 1953, za 5 let zvýšení přídavku na děti. Za 2 zlepšení důchodů (zemědělci). Do roku 1970 vystavět 1,200.000 bytů. Obytná plocha bytu bude činit 37 m² v jednopokojovém domě 45 m² v rodinných domech. 1 pokoj a kuchyně pro 2 osoby 2 pokoje kuchyň 3 osoby, a pro 4 osoby a víc 3 pokoje kuchyň. Tradiční kompletní zařízení nábytku nebude, jeho nedostatek podaříme a prostorově nahradíme. **Rozvoj zemědělské výroby** z usnesení ústř. výboru komunistické strany československé. 4 a 5. prosince 1959. Do roku 1965 zvýšit zemědělskou výrobu proti roku 1957 o 40%. Vynášet v 1 ha 27 q pšenice 25 q žita, 28,5 q ječmene, 325 q cukrovky, 180 q brambor, 66 q sena na poli a 48 q z luk. — Na 100 ha zemědělské půdy 175 q masa, 730 hl mléka a 40.700 vajec. Zrušit dosavadní systém dvojích cen výkupních a nákupních. Diferencovaně oseti 1/3 orné půdy. V 1959 nebudou mít nikdy se výkupu a dodávky jednotného zemědělského družstva hrubou stanovovány všechny úkoly za humenkami. Vedení družstva může jednotlivým stanovit úkoly na plnění určitého celého družstva. — Jednotlivé hospodářství rozmístěním výměr půdy od 1/2 ha výše, budou nadále uloženy úkoly ve výkupu podle výměry půdy, avšak v mezích dosavadní úkoly ve výkupu podle výnosů. Soukromým vlastníkům zůstávají pozemky do velikosti závodu a podle počtu hospodářských osob. Soukromým držitelům zemědělské půdy od 0.4 až 0.5 ha nebudou vyměřovány dodávkové úkoly, ale ti budou zdaněni příměrečně vyšší zemědělskou daní.

8. března **Chruščov v Berlíně.** Předseda rady ministrů Sovětského svazu na návštěvě v Berlíně v Německé dem. republice.

9. března **Mcmilan v Paříži.** Britský min. předseda Mcmilan v Paříži, návštěva po 2 dny.

11 března **Zkoušky s atomovými bombami.** Francie staví na Sahaře - alžírské poušti základnu pro zkoušky výbuchu atomových bomb.

13. března. **Čsl. memorandum.** Obnovený západoněmecký militarismus, ohrožuje mír. Memorandum čsl. vlády k 20 výroči (15/3 1939) zaslání 40 tě státům.

16. března. **Walther Ulbricht.** V Praze je na návštěvě na hradě E náměstek předsedy vlády německé demokratické republiky Walther Ulbricht v doprovodu 3 členů.

18 - 23. března **Sjezd JZD. Vlastnické právo. Zahumenkování.** IV celostátní sjezd JZD, účastno 1.500 delegátů a 500 hostů. Hlavní referát měl ministr zemědělství Skrbugal.

Stručná zmínka v jeho řeči o zásadách nového zákona o JZD. Od r. 1959 je mnoho změn, které mají být svedeny v jednom zákoníku. Řekl: „Je třeba zdůraznit, že osnova zákona nebude mít zájmu ustanovení o změnách vlastnického vztahu k pozemkům sdruženým do JZD, takže dosavadní vlastnická práva k sdruženým pozemkům zůstanou zachována. Osnova zákona nebude rovněž obsahovat změnu v zahumenkovém hospodaření. Otázku nároku o rozsahu zahumenkového hospodářství, stanovy družstva, mít či nemít zahumenkové hospodářství je záležitostí družstevníků samých.

19 března **Čsl. delegace do Maďarska.** Čsl. vládní a stranická delegace jede do Maďarska v čele s ministrem předsedy vlády V. Process, 3 osoby.

24 března. **Zástupce Britské vlády v Americe.** Britští státníci Macmilan, ministerský předseda a ministr zahraničí Lloyd v Americe jednají s prezidentem Spoj. států Eisenhowerem o Berlíně.

25. března **Konference na nejvyšší úrovni.** Jedná se mezi šesti hlavně 4 velmocí: Svaz. Svazu, Anglie, Francie, Spojených států o konferenci nejvyšší úrovně na návrh SSSR.

V měsíci dubnu 1959

1. dubna **Řecko. Majolis Gilézos,** komunistický novinář v Řecku vězněn, za jeho osvobození žádají v Československu, Finsku, Bulharsku, Maďarsku, Rumunsku, Rusku.

2. dubna. **Porovnání obyvatel v Rusku 1913 a 1956.** Obrat a porovnání obyvatel a poměru v Rusku. 1913 v carském Rusku: 17% dělníků, 66% samostatných rolníků, 16% velkostatkářů. V roce 1956 - 56,5% dělníků, a zaměstnanců, 40% kolchozů a družstev, 3,2% samostatných rolníků a nedružstevních výrobců.

Statistika škod v Rusku. V Rusku bylo během poslední války vypleněno 1710 měst, přes 70.000 vypálených vesnic, 6,000.000 zničených budov, 25,000.000 lidí bez přístřeší, 31.850 zničených průmyslových podniků, 65.000 km železnic, 98.000 z hospodářských kolchozů, 1876 sovchozů, 2890 traktorových stanic. Zničeno a zpustošeno 84.000 škol, 40.000 nemocnic, odvlečeno a zabito 7 milionů koní, 17 milionů skotu, 20 mil. prasat.

Válka v Alžíru. Válka v měsíci dubnu 1959 v Alžíru a Francii trvá.

4. dubna **Plány Němců.** V západním Německu je na 9 milionů vyhnanců, vydávají 340 časopisů s 1,600.000 výtisků, je tu Sudetoněmecká akce, cvičí mladé příslušníky. Mají za cíl zcelit Německo, Československo, Polsko.

5 dubna **Nepokoje v Argentině,** demonstrace pracujících proti trvající zimě.

Československé lodstvo. Naše československé lodstvo: 1951 jen jedna loď „Republika" s plavbou kolem. 1954 „Lidice" a „Julius Fučík" s plavbou Lubomíra. 1958 „Dukla" a „Mír" Dálkový motorový a nyní 9 dubna vypuštěna na moře další loď „Ostrava".

9 dubna **Němečtí poslanci v Praze** Poslanci z německé demokr. republiky v Praze.

15 dubna. **Dulles odstoupil.** Státní tajemník Spojených států amerických Dulles pro nemoc podal demisi. Za něho Herter.

17 dubna. **Chruščov 65 let.** Předseda rady ministrů SSSR Chruščov slaví 65 narozeniny. (Narozen 1894)

20 dubna. **1958 obilí bylo méně.** Loňského roku se sklidilo o 880.000 q méně než se plánovalo, že na 700 zasetých ha. místo 720 na 19.000 ha. Nelze počítat s dojnicemi, které dávají 5 a půl tisíce litrů mléka ročně, ale nutno počítat se 4-5 tisíci litrů.

24 dubna **Přístavba mezd.** Konference národní fronty v Praze na hradě - přístavba mezd.

30 dubna **Korejci v Praze.** Návštěva přívrženců severního lidového shromáždění Korejské lidově demokratické republiky Lou-Jou Gon - 4 osoby. Odešli 5 května.

Co v novinách v květnu 1959.

6 května **Číňané v Praze.** Předseda čínské vojenské mise v Praze, vede ji náměstek předsedy státní rady a ministra obrany Čínské lidové republiky maršál Pchung Techuaj do 13.

11 května **Mírová smlouva s Německem.** Vyjednávání národů v Ženevě je zahájena konference ministrů zahraničních věcí 4 mocností o mírové smlouvě s Německem, Berlínské otázce a otázkách s tím spojených. Zastupují: Sovětský svaz Andrej Gromyko, Spojené státy americké Herter, V. Británie Lloyd a Francie Couve.

26. května **Přerušení jednání v Ženevě.** Zahraniční ministři se z Ženevy přerušují konferenci a jedou do Washingtonu na pohřeb Dullese, předtím ještě u prezidenta Eisenhowera. Přijeli zpět 29 května, 30 května jednání vláda amerických. Přijeli zpět 29 května, 30 května jednání vláda.

13-17 května **IV. Všeodborový sjezd.** V Praze IV. Všeodborový sjezd (4 miliony členů ROH rozložení odborové hnutí) je 1663 delegátů a 550 hostů. Předsedou ÚRO (ústřední rada odborů) je Franc. Zupka, opět zvolen

17 května **Sudetoněmecký sjezd ve Vídni,** na dvoře Schönbrunu (bydliště bývalých rakousko-uherských císařů). Útoky proti Československu, také mluvil kancléř Raab. 250.000 účastníků. Na Heldenplatzu mše svatá, sloužil ji vídeňský arcibiskup Dr. F. König. Pozvání přijato pro německý sjezd sudetoněmecký kněz B. Topolec.

20 května **Protest českosl.** Protestní nota Československa Rakousku pro konání sjezdu Němci ze Sudet ve Vídni.

21 května **Bulhaři v Praze** Stranická a vládní delegace Bulharské lidově demokratické republiky na návštěvě v Praze. Tajemník komunistické strany Živkov a předseda rady ministrů Jugov. Odjeli 27 května 1959.

24. května **Mauthausen.** Otevřen památník obětem fašismu v Mauthausenu v Rakousku. Umučeno zde 80.000 Čechů. Přítomno 200 členů delegace. Mluvil zde dr. J. Plojhar.

24. května **† Dulles.** Zemřel zahraniční ministr Spojených států amerických Dulles, stár 71 let, pohřeb 27 května.

27. května **Chruščov v Maďarsku.** Předseda rady ministrů Sovětského svazu Nikita Chruščov na návštěvě v Albánii a v Maďarsku.

V měsíci červnu 1959.

7 června **Sjezd soc. kultury** v Praze, přítomno 2.000 delegátů.

5 a 6 června **Nový způsob výkupu nové ceny.** Na plenárním zasedání Ústředního výboru Komunistické strany čsl. bylo schváleno rozvoj naší zemědělské výroby, vč. dále zavedení nového systému výkupu a nových výkupních cen. To má přijít v platnost 1.4.1960. Zákonné schválení 10.7.1959

19. června **Jednání v Ženevě skončeno.** Jednání v Ženevě 4 velmocí ministrů zahraničí přerušeno na 3 týdny, vzdán se zmru 13 července, zasedání bylo od 11.5 1959 a k dohodě o Německu o mírové smlouvě s Německem a o Západním Berlíně nedošlo / Zasedání skončeno 4 června 1959

24 června **President de Gaule v Itálii** na návštěvě 5 dní.

28 června **Oslavy 10 výročí Pionýrů** založení Pionýrské organizace u čsl. mládeže v Praze.

4-18 června **Poutnická cesta přes Olešnici.** „Průkopníků" vesnické zprávy Okres. národního výboru v Dobrušce, psáno ve 3 číslech ze 4, 11 a 18 června o poutnické cestě za starožitnostmi přes Olešnici a pro tom se píší o kulturním životě v Olešnici o tajemníku MNV Michalkovi a učiteli Škrdlovi.

29 června **Sovětská výstava v N. Yorku.** Letadla Tu 114, které přeletí vzdálenost bez přistávání.

Z novin za měsíc července 1959.

1. července. **Volba prezidenta v Německu.** Volba prezidenta Německé spolkové republiky na půdě západního Berlína. Zvolen Lübke.

2 července **Sovětská výšková raketa.** Další sovětská výšková raketa, vypuštěna jednostupňová, vážící 2.000 kg. Část rakety se vrátila a padla na zem

3 července **Indická delegace.** Indická parlamentní delegace v Praze 10 členů, vedl předseda indické sněmovny.

4 července **Konference ve Varšavě.** Konference 12 států zahájena ve Varšavě, skončila 5 července

9 července **V Řecku komunista Glezos odsouzen.** Zahájen proces s komunistou Glezosem v Řecku. Skončen 22 července. Odsouzen na 6 let vězení. 4 roky vyhoštění ze země.

Od 13 do 17 července **Etiopský císař v Praze** Haile Selassie I. na návštěvě u prezidenta.

10 července. **Další raketa se již nevrátila.** Vypuštěna v Sovětském svazu další raketa s již 3 přístroji na palubě. Váha rakety 2 290 kg.

13 července **Konference o Německu a Berlíně se rozešla.** V Ženevě se sešla zase zahraniční 4 velmocí, které přerušily na 3 týdny zasedání 5 srpna skončily o Německu a Berlíně, mírová smlouva a západní Berlín nevyřešeny.

18 července **Fluky z Dolních Jiřetín.** Návrh ministerstva zemědělství by bylo 720 odpisů investiční složky 50% které nově založeny před 31. 12. 1957, pokud jde o další závěr souhlasí vláda, by byl proveden odpis všech nových částek, které měly být odepisovány v budoucnosti.

26 července **Světový sjezd mládeže ve Vídni.** Ve Vídni zahájen VII. světový festival mládeže a studentstva z Československa 120 hostů ze 70 států. Účast 18 000 delegátů z 41 zemí. Skončen 4. srpna. Z Československa na 500 účastníků.

Zajímavosti ze srpna 1959.

3 srpna **Zrušen odvod sádla.** Vláda zrušila povinné dodávky sádla z domácích zabíjaček. Nasazení od 1. září 1957 odvádění sádla z domácích porážek bylo zavedeno od 1. ledna 1940 a trvalo 18 let a 8 měsíců. Od 1. ledna 1940 se nově upravují dodávky z domácích porážek.

Od 3 srpna **Bezplatná péče pro dítě** léčební péče pro všechny děti.

9 srpna **Zemřel ředitel Burian** umělecký ředitel divadla Ď 34 národní umělec E. F. Burian.

10. srpna **Sjezd svět. federace** demokratické mládeže v Praze. Plenární zasedání 450 delegátů z 83 zemí.

18 srpna **Nová čsl. lod.** Zahajuje plavbu nová čsl. lod. „Vlastava" stavěna v Alsasku v Japonsku je 150 metrů dlouhá 8750 BRT (hrubý registrovaných tun).

15 srpna **Pres. Novotný v Rusku.** Čsl. president v Moskvě na návštěvě u Chruščova.

26 srpna **Eisenhower v Evropě.** Přiletěl do Bonnu americký prezident Eisenhower, večer jde do Anglie, kde pobude 6 dní a od 2 - 3 září v Paříži.

Zajímavosti z měsíce září 1959.

7 září **Pouť velehrd.** 7 září 1959 zahájen a otevřen I. mezinárodní veletrh, zahájil ho předseda vlády Viliam Široký. 20 září skončen. Byl tu 2 360 100 návštěvníků.

Atomové pokusy. Plánovány atomových pokusů na Sahaře.

12 září **Druhá raketa na měsíci.** Druhá kosmická sovětská raketa vypuštěna je zdolatelná, váží 1 511 kg. 14 září po poledni dopadla na měsíc.

15 září **Chruščov v Americe.** Přiletěl předseda Rady ministrů N. Chruščov do Washingtonu, 17 září do N. Yorku 18 září má N. Chruščov řeč v organizaci společnosti národů o odzbrojení, odletí do Pittsburku, Des Moines, Leon Rapids, San Francisca, Los Angeles, 27 září konec návštěvy. Vyjel zpět je na 11 a půl hodiny v Moskvě.

19 září **Sjezd čsl. novinářů** v Praze zahájen III. sjezd čsl. novinářů, bylo tu na 400 pracovníků tisku a rozhlasu.

22 a 24 září **Výbor komunistické strany.** 23 a 24 září zasedal ústřední výbor komunist. strany čsl. projednán pětiletý plán 1961-65.

26 září **Delegace do Číny.** Stranická a vládní delegace od nás jede do Číny na oslavy 10 výročí vzniku Čínské lidové republiky jeli s Čestlavem Širezidentem Novotným, Chruščov v Číně.

27 září. **Válka v Alžírsku.** Válka v Alžírsku trvá, Francie připravuje novou ofenzivu. Ofenzíva od 2 července.

V měsíci říjnu 1959.

4 října **III. kosmická raketa.** Vypuštěna v Sovětském svazu třetí kosmická raketa k měsíci. Automaty zaznamenaly fotograficky zadní odvrácenou část měsíce.

4 října **Čsl. delegace v Číně a v N. D. R.** Čsl. delegace v Šanghaji. Další delegace kom. strany čsl. vedená náměstkem předsedy vlády Dolanským v Berlíně na oslavu 10 výročí vzniku Německé dem. republiky (NDR) 9 října navrátí zpět.

4 října **Povodně v Bengálsku.** Bengálsko postiženo povodní, 17 000 zahynulo 50 000 bez přístřeší.

7 října **Čsl. delegace do Koreje.** Čsl. vládní delegace jede z Číny do Koreje.

11. října **Čsl. delegace v Mongolsku.** Čsl. vládní delegace v průvodu Novotným v Mongolsku v Ulanbatoru 3 dni. 15 října se rozloučila na zpáteční cestě zastavení v Irkutsku, Omsku, Moskvě.

16. října **Plán v zemědělství 1961-65.** Program k dovršení socialistické výstavby směrnice pro III. pětiletý plán 1961-1965. Rozvoj zemědělství 1965, výnos z 1 ha pšenice 27 q, ječmene 25 q, brambor 180 až 175 kg, ulovu velkého dobytka 730 000 kusů, 407 000 prasat.

23 října **Chruščov do Francie.** Předseda rady ministrů Chruščov pozván do Francie.

25 října **Sraz Němců v Berlíně.** V západním Berlíně manifestace 10 výročí založení západoněmeckého svazu Sudet. Němců.

26 října **Akademik Heyrovský.** Poctěn byl švédskou král. akademií věd Nobelovou cenou na rok 1959 v oboru chemie.

27 října **Fotografie měsíce** odvrácená část měsíce zadní část na druhé straně fotografována.

30 října **Živelní pohromy jinde** Ve Švýcarsku spravily sněhu, v Rakousku velká smyk, v Polsku sucho v Mexiku bouře, 6 lidu přišlo o život.

V měsíci listopadu 1959.

9. listopadu **Maďaři v Praze** Maďarská parlamentní delegace v Praze, vedená Gandrem Ronanem.

10. listopadu **Výstava skla** Skončena výstava skla v Moskvě, trvala 100 dní, bylo tu za půl mil. návštěvníků.

Manifestace za osvobození Stálá rada solidarity afrických a asijských národů vydala manifest kterým vyzývá za svornost k boji proti kolonialismu obzvl. vyzdvihuje mapu manifestovat za osvobození jihu kolonialismu

11 listopadu **Čsl. delegace do Ameriky** Čsl. parlamentní delegace vrátila do Jižní Ameriky

12 a 13 listopadu **Bouře v Italii** Smrtí, bouře zaplavy

18. listopadu **Čsl. delegace do NDR** Stranická a vládní delegace Čsl. vrátila do německé dem. republiky (východní část) byla na Německé říše (vedená Ulbrichtem, Smt. Novotným - Gotwaldem) 23 listopadu zvolána v Berlíně že list. byla se přerušila Praha, byla v Bitterfeldu Durynsku, Buchenwaldu 28 listopadu zpět.

19. listopadu **Čsl. lod' Kladno** Převzata od loděnice Čsl. námořní plavby lod' Kladno, má nosnost 12.450 tun, rychlost 10 km za hodinu, délka 149 m, šířka 18 a půl metru ponor 8 m 55 cm s motorem 6.250 HP.

24. listopadu **Traktorové stanice se ruší** Přijal a traktorové stanice rozprodávají traktory a nářadí JZD a zůstávají jen některé větší. usnesení vlády 24. listopadu 1959.

27 listopadu **Prezident Guineje v Praze** Návštěva prezidenta Guinejské republiky (Afrika) Sekou Toure se ženou a doprovodem 7 osob v Praze. Odjeli 1. prosince

V měsíci prosinci 1959

Sjezd v Maďarsku VII. sjezd maďarské socialistické dělnické strany v Budapešti (jménem N.S. Chruščov zahájen 30 listopadu, 8 prosince odjezd.

4. prosince **Prezident Amer. Eisenhower cestuje** Prezident Spojených států severoamerických, Eisenhower v Římě u papeže Jana XXIII. doprovází ho 21 osob. Jede do Státu Evropy, Asie, Afriky, v Římě první zastávka

Dále jede do Turecka, Pakistanu, Afghanistanu, Indie, tu ve vzduchu 4 dny, Řecka, Tuniska, Libanonu, Španělska a 22 prosince Římě v Maroku.

3 prosince. **Ve Francii se protrhla hráz** V jižní Francii se protrhla hráz vodní přehrady a vody zaplavily město Freyus. Náraz obsahoval 49 milionů m³ vody bylo zničeno 50 domů, 709 poškozeno, 173 autobusů zaplaveno, 24 mrtvi, vyplněno 323 mrtvých, 412 a 419 se pohřešuje.

15 prosince **Sjezd katol. duchovenstva** v Praze, sjelo se 1300 kněží, biskupů, ordinářů a také z Polska, Maďarska a Rumunska

15 prosince **Konference severoatlantického paktu** v Paříži spočívá 23 prosince. Jednání o západních otázkách: Spojenecký stát Severní Francie, Británie a německé Spolkové republiky.

Rok 1960.

Nastalé změny v Novém Roce 1960.

Do Nového roku 1960 který začíná pátkem bez sněhu, mírným počasím 4-5° tepla - porost sněh přinesl náš 3 kerále do zanedbání 15cm - ustupují naše lidé v obci Dlouhé-Dvory v novém uspořádání správy majetkových poměrů a jako uživatelku a chalupníky se změnou jejich samostatnost v poměr podřízený rozvoj zemědělství. Samostatné domy hospodařící sdružovaly se 29 jen 2. 18 zemědělců a chalupníků v Dlouhém a ve Rzech mění svůj způsob hospodaření tím, že ve pozemky a živý rentář předávají družstvu státním statkům a sami pokud nejsou v důchodu vstupují do něho jako pracovní síly, pracují převážně za měsíční mzdu. V obci vedle státního statku stává také již 1957 založené malé Jednotné zemědělské družstvo, ale do tohoto družstva nevstoupil letos již ani jediný nikdo. Družstevníci sami přihlásili Vlastu Hlaváčkovou v Rzech č. 13 bez jejího vědomí, která si však v družstvu být a zůstat nepřála a museli ji odhlásit z Ča radějí ku statkům. Ku statkům tak přešlo do obhospodarování na 100 ha půdy, 44 krav, 38 jalovic a 2 kozy.

Další zajímavá změna nastává s námi se změnou hranic okresů. Doposud jsme patřili k okresu Jablunkov, před rokem 1949 nově Mistek a letos se náhle okresy zrušily a Dobrušky a my naše obec je přidělena k Náchodu. Počínáme letošním rokem 1960 své samostatnosti, ztrácíme jako samostatná politická obec Dlouhé-Dvory po 210 letém trvání svou samosprávu a jsme přidělení k obci nový Hrádek. V roce 1960 se odbývají volby do místních národních výborů, okresních národních výborů, krajských národních výborů, národního shromáždění. Na polích již nepracují naši zemědělci se svými tradičními potahy, jich hrabě přerazily traktory, stroje, kombajny, cesty, meze pěšiny zmizí, těžko je se dostat pěšky přes kopce na Hrádek za nákupem živobytí, do kostela, na hřbitov, na obec. výbor na poštu, k lékaři, děti do školy a tak dále. Dále byvaly Lžičku mlýn po prodeji při Lžičkovou přeměny velkým nákladem na rekreační pionýrský tábor pro 200 dětí, nastaly tu pro školní tichy pohodlný pracující lid v čase prázdninové svátečné doby. Mlýn s přilehlými a k němu patřícími pozemky, koupily glemárenské podniky Ruben se sídlem v Náchodě.

V roce 1960 nás navždy opustily občanky: Antonín Lichý ve Rzech č. 10 a Anna Zelená v Dlouhém č. 37.

Hospodaří dále samostatně.

Přihláška ke vstupu do čsl. statku zrušena. 918 zemědělců z Dlouhého a Zaú vstoupil také do čsl statku z důvodu před stávajících velkých úkolů a vysoké zemědělské daně v výměru 1959 ukládanou. Bos maloroluk ve Rzech č. 15 s 7 ha zemědělských pozemků a 7 kusy hovězího dobytka. Při klasifikaci ke dni 1. listopadu 1959 si Bozova manželka vymiňovala krávu bystřici z čistokrevné, na což správce statku oddělení, se chlévě by rozdělala, na což správce statku oddělení, Ladislav Koldrt nechtěl přistoupit, ale definitivně rozhodnutí o tom nebylo známo. 27 ledna se odebral ed Boš do Sedlnova za správcem, nebyl nám přítomen, 28 ledna šel za nim na nový hrádek, ale ve Koldrt bříce nechtěl mluvit, bočil se zády v Dobrušce (Sokola Gruliche) ze správce Koldrt odhlásil výstup ed Boše z čsl. statního statku. Podána žádost na nepřijetí jednání správcovo ku krajskému národnímu výboru. 30. března přijeli autem z Krajského výboru z Hradce Král. Ing Marek udělat stat statku ke Smiřic a správce z oddělení Sedlnov Koldrt nic přičetnili a odhodnuto, že Boš bude hospodařit dále jako posud samostatně. Písemný výmě o tom přišel dodatečně za několik dnů.

Dobytka počet 1960.

Dobytek v obci Dlouhé-Rzy 1960. Při sčítání 1. ledna 1960 napočteno v sukromu 14 kusů skotu, z toho 11 krav, 15 prasat. To jsou zahumenkovy krávy JZD: 8 chalupníku: Klamta č. 38 Čejnar č. 30 Čejnarova č. 92 (Zuzany) Čejnarova č. 100 Smržové Hranan č. 88 Smržové, Suk č. 116 Dyžku, Smrček Rzy č. 11, Kamlo- vá č. 38 a Klenjšek. Dle toho jsou u Klamtu 2 zahumenkovy) Výjimkalek Dlouhé č. 32 samostatný 2 krávy 1 jalovice. To je celkem lidí v soukromí 14 kusy z toho 11 krav. Zahumenkáři sídlí cí v jiné obci: Čejnarova 92 Polomy, Čejnarova č. 100 Smržové, Marjan č. 88 Suk č. 116 oba Smržové, Klamtová Olešnice jsou počítány s dobytkem v obci Dlouhé, kde má JZD, jehož jsou členy své hlavní sídlo (v Dlouhém)

1. ledna 1960 je napočteno u JZD v Dlouhém 25 kusů hov dobytka z toho 16 krav, prasata žádny.

1. ledna 1960 je u státního statku v Dlouhém č. 13 - 45 kusů hovězího dobytka, z toho 14 krav. Předávány dobytek 1959 ku statkům, stál ještě 1. ledna 1960 na starých místech u soukromníku

31. prosince 1959 stálo u soukromníku držených již pro statek statek ale ještě nepřivedených 89 kusů z toho 48 krav a nich 44 přišlo ku statku a 4 uhynuly u Sint. Boše.

7. ledna 1960 statky brali dobytek ze Rzů 7 kusů od Martin- ka č. 7 - 3 kusy, Řeřše č. 3 - 2 kusy, 1 kus od Em. Frankové č. 12 a 1 kus od Hamerského č. 13. Dobytek je prmed ustájen v březnu 1960: u P. Lepše v Dlouhém jalovina, u Kovbala v Dlou- jalovina, u Čápa v Dlouhém jalůvky. Ve Rzech pak u Martinka 9 krav Adolfa Boše č. 9 - 6 krav.

Počet obyvatel a domu.

Počet obyvatel v obci Dlouhé-Rzy ku dni 1. ledna 1960 napočteno v Dlouhém 91 ve Rzech 55 celkem vzech 146 obyvatel v 45 domech v Dlouhém 28 ve Rzech 17. Prázdných čísel je v obci 16, v Dlouhém 8, ve Rzech 8. Jsou to v Dlouhém čís. mop 15, 25, 31, 33, 35, 39, 41, 42. Ve Rzech čp. 1, 6, 8, 19, 22, 24, 29 čísla zaniklá v Dlouhém 6, 11, 19, 20, 27, 29. Ve Rzech 16, 17, 20, 21, 25, 26 celkem zaniklých je 12.

Práce ve chlévě - plat.

Státní statek, služby ve chlévě, na poli a plat. Plat od dojení u státního statku je při stupním dojení 36 hal. ročním pak 47 hal. z 1 litru mléka, v tom je zahrnuta mzda od chování, ošetřování, šlemení statkových krav i kydání hnoje od nich. Ve Rzech jsou po novém roce 1960 sbedeny ve dvou chlévech u Martinka ve Rzech stojí 9 krav a odvádí 50 litrů mléka denně (mzda přes 700 Kčs měsíčně plat 197 Kcs. Ve statku v Dlouhém stojí 26 krav které obsluhuje dosud (13 března 1960) Josef Martinek ze Zaú čp. 7 a Anežka Čejnarova z Dlouhého č. 21 ale 14 března je vystřídají Slováci Maďaři 2 lidi, jsou to manželé manž s družkou, Michalí Franz. nar. 1925 a Nagyová Alžběta nar. 1932, jsou bezdětní, neumí slovensky ani česky, nikde se jim zde stýskat. Krávy dostávají v brambory, šmandle přivážené někde z Vietnamu.

Práce u statku.

Zápis z 15 května 1960. Státní statek, správce Ladislav Koldrt oddělení Sedlnov, farmář Jos. Linhart v Dlouhém, pochází z Luže, má dobytek, stál ve Rzech u Martinka 9 krav 5 telat, odvádí 60 litrů mléka denně, ve statku v Dlouhém 13 mají také tolik krav a odvádí asi 25 litrů, 5 krav jim onemocnělo, přikrmují se šmandlemi a ve statku jsou jich dojí více. Ještě jsou přiváženy někde z Vietnamu za výměnu našeho zboží průmyslových výrobků. Od Adolfa Boše ve Rzech č. 9. dobytek 1. května zde brali a tak chodí ač je 69 let starý do práce ku statku, něco si ku svému důchodu 245 Kčs měsíčně přivydělat. Statky od nás vozí pracující lidi do práce v náklad- ním autě na Sedlnov, do Olešnice a jinam. K večeru pak zase zpět.

Žáhumenky.

Žáhumenky zemědělci, kteří odbrzdali svoje pozemky čsl. státním statkům. Statky líčem, zemědělcům, kteří jim pozemky a nebo jim pozemky odebrali, nechali odmrtvit malý desetiarový žáhumenky. Pro zemědělce 1 kozy odměřily se převážně drny, sadby a nové role nasazeno kousek brambor, kde to samé vykázalo, těžko se na svém i jinde jsou pak potíže s potahy, nemá-li kdo zadělat, musí se čekat až budou mít ve statku volný čas, mnohý pro potíže s tím se nasazení pár brambor zřekl a nebo si je zemědělci sází někde na sadbu za motykou sami, nebo rádlo také tahají místo dobytka lidi sami. V statku je nařízeno, že se žádnému, kdo u nich nemá zaměstnaný nesmí nic udělat, zvláště nic nesmí udělat s potahem, nebo přivezte, zadělati. Je to těžké pro ty, kdo již pracovat nemůže a jiného potahu zde nemá. Snad lze pojednati ještě potah z jiné vesnice od Jednotné hospodářského družstva jako ze Sněžného, Tisu a podobného družstva jako ze Sněžného, Tisu a podobného družstva.

O počasí a mechanizaci, špatné žně.

V letošním roce 1960 pro nečasy se prolákla, senoseč až do Bysterského posvícení, na který v jiných letech bývalo také po žních, a ještě pro tento pouť a v úkaz sušily se statky a JZD, jinak nemá co sušit. Je koncem srpna a je již 4 září a sečení se nemůže po okol hnout, všude ve Sněžném, Dobrušce, Kounově všude plno pranáku až teprv 9 září nech nedvězem, Kounově všude plno pranáku až teprv 9 září prvně den na žně nepršelo. Prvních krásný den se udělal v pátek 9 září a bylo pěkné hezky čas až do úterý 20 září kdy zase pršelo. Těch 91 dní se sekla po žhadecky mokrá sláma, kombajny a sečení to snad nejde. Proto sečou statky také samovazem, za Čtverečkem v Bahnách také travní žáčkou potahovanou koňmi, lidi odebírají a také sečou ručně, ponejvíce látor ovsy byly dlouhé, rozmotané a ležaté. Jednotné zemědělské družstvo u nás v Dlouhé, má samovaz u Frankový ve Dřevě č. 12 ve stodole, kterou ji moci proto její vůli družstevníci sebrali a amiten samovaz za žně nevytáhli, proloza se nedal použít. 20 září když zase prší, statky na šibeničku nemají sklizeny ani jednu třetinu, posečeno sotva polovinu. 29 a 30 září sečou 3 kombajny na Martinovým (Ray č. 7) Na 24 září mají pokopí skorem vše obilí sečt z JZD. Je 27 září a po poli jest kupy sena ještě to má u nás JZD. Kombajnem se sekl se nás poprvé, ale je to práce z hospodářského ohledu špatná velké stmiště, mnoho ovsa vydrceného a zvlášť přílehlého stojí, přílehlý ovas zůstal konečně po kombajnech na poli, lid se tomu divil a obdivoval, že to nikdy nebylo, nikdy nezůstalo žádné stmiště, každé stéblo a

pohrabina sklizena. Až nyní humáky obtí po žacce po poli po cestě ku Hradku, ovsa již zavezlého z pole, zkaženého, kde zůstal na poli přes zimu a nejen snad něco takové jsou lány. U zaťuních Tar, kam jsem sklizen zkaženého, výnos z toho 4-9 z 1 ha. Orba polovy proslámu a neproseté obily se špatně prorádela, slanina se chýlala na hadlice, které se nemohly strhat za hlína se před rýmu jen hnula. Kombajny, které u nás sekly, stálky nechávaly na poli v žáhumenky, které potáhy nechávaly zbrousit a ztahovaly a jiné na podzim a již v prosinci prý odvážely kus stálivo do kompostu a pod.

Zemědělské družstvo v Dlouhém 1960.

Naše jednotné zemědělské družstvo se nepatrně rozrostlo o 1 pracovní sílu, o Jirku Hanlovou z Kotce, je to již 6 členů č. 38 d, v roce 1913 narozenou, manželka Jana Hanla listonoše. Přistoupením této Hánlové do družstva, zrušil se přátelský příbuzenský kroužek jeť manžel Hánl bratranec staré Hánlové, matky předsedy JZD. Nyní je začátkem r. 1960 v družstvu celkem 13 členů z 9 chalup, a mělo 1. během roku 1961 zemřel, ve příbuzenském svazku je 11 členů. Pracujících je 10 členů, 3 jsou důchodci (Ferdinand a Ludmila Lejnarovi v Dlouhém č. 30, Jos. Smrček čp. 11). Hánlovy mají různě svých pozemků 3 ha 38 arů, v roce 1959 při návozu zrušení do státních statků, byly Hánlovy pozemky rozděleny, přišel 1 ha ku státním statkům, to jsou pozemky za Hlubočepskou lesy k Olešnici, 1 ha 38 arů přišlo k JZD v Dlouhém a 98 arů získala Hánlovým zahumenka. Státní statky za uvedený 1-ha pozemků za pachtovné as 4-ha pozemků od Antonína a Marie Lejnarových v Lužánkách č. 12, přidaly zas pozemky Hamerského ve Dřevě výměře 2 ha 70 a od Em. Frankové ze Dřeva ve výměře as 1 ha 50 arů, Jednotnému zeměd. družstvu v Dlouhém, převádět se nedaly mechanicky snadno odcházet. Hamerský však do JZD, přes to že pro Hamerskou zaměstnání přihlášelo nevstoupil, musel být přihlášení Hamerské bez jejího vědomí ze JZD zrušen. Ani Frankova nevstoupila do JZD, ale toho se stodoly Frankové, proti jejíž vůli na svým se zřízení se přisvojilo, po poradě, že na Frankové prodaje (Adolf Lejnar) tužbu oznámení a klíč pozamknutí že si ponechají. Frankova se bránila, že stodoly nutně potřebuje pro skladku paliva, které musí zůstat venku na dešti a že sami členové JZD, mají svých prostor nevyužitých prostor stodol, kůlen a pod. u každé své chalupy dělá JZD v týdnu od 8 května do 15/5 a v týdnu po 15 rozvážejí pilně svým traktorem a žádcem Adolfem Lejnarem od baráku hnoje sem i tam z Vohrady do hranice do Polunek, z Polunek na Vohradu pro brambory a snad pro kukuřici, mají nájezd 1-ha. Tu zasadě byla tu poprvé, ale nic z ní nebylo, nebyla upravena, obdělána a

pod. vyrostla samá okřice, potom tam zasely vzimě žito. Bylo to v Polomkách nad průhonem. V roce 1959 bralí členové za odpracovanou jednotku 12- Kčs, v minulém roce brali 4- Kčs. Dodávkové úkoly mají splněné obilí nadprsaní nemají ani vepřové maso jen brambory, mléko, vejce, málo hovězí. Ubezpečení budou v příštím roce 1961 muset z nyšího příkazu.

Školení o protiletecké ochraně.

Školení o letecké ochraně a proti zhoubným účinkům jaderných zbraní, jak se ochraňovati a jim předcházeti. Bylo nařízeno okresním národním výborem, který se postará o vedení školení všech občanů jak se chovati při případném leteckém útoku nepřítele, při shazování jaderných traskavých tomk. Byla k tomu účelu zaslána na MNV brožura, ze které se měli poučení předsedové a tajemníci, kteří měli vyslaný poručíka Pinkas, by tam o tom hodinku přednášel a pak v místních radioaktivních zářeních umět srozumitelně a populárně vysvětlit a přednést. Ale lidé přes to vše byl každý pozván se neseš, jen několik se jich přihlásilo a místní nár. výboru ve škole. Poručík Pinkas přišel jednou a víc nic, ačkoliv školení bylo rozvrženo po 4 hodinách dvě a více, 17 ledna, 24 ledna, 31 ledna a 7 února. Nezájem lidí není naladěn

Očkování proti obrně.

V pondělí 4. dubna 1960 bylo v N. Hradku očkování dítek od 2 měsíců do 14 let proti obrně požitím na lžičku nějakého sira, vzdání, mělo to pro děti příjemnou lahodnou chuť. Je to opatření nové, proto ještě se neprovádělo.

Osmé zlevnění. Elektřina od 24.4. z 80 hal na 70 hal

Osmé snížení maloobchodních cen je opatření ke zvýšení životní úrovně obyvatelstva. Snížení cen některých druhů průmyslového zboží, zvláště elektrických spotřebičů, spolu se snížením ceny elektrického proudu, před 24 dubnem 1960 bylo 80 haléřů za kilowattovou, nyní je 70 haléřů za světelný proud za motorický bylo za je 40 haléřů. Spotřebitel, který měl na světlo sběrač na 40 haléřů za kilowatthodinu, na tu se zlevnění nevztahuje. Zlevnění se vztahuje od 24/4. 1960 také na televizory, rozhlasové přijímače, gramofony,

mačky, kamna, hnací šicí stroje a pod. Hudební nástroje jako housle, pianové harmoniky. Televisor stál 3 110 Kčs nyní 2600- Kčs a 4 400 nyní 3 500- Kčs. Radio nejlepší Melhamonice 2 500 nyní 1 950, Hymnus 2 100 nyní 1 710 melodie 1 500 nyní 1 200- Kčs, Kvarteto 1550 nyní 1 200 Kčs Rondo 1 250 nyní 900- Kčs. Pračky 1000 nyní 900- Kčs, Kanona Klub 122/E 500 nyní 380- Kčs, Sporák Lido 612 nyní 570- Kčs, Hnací ostrex 18 105 Kčs nyní 60- Kčs. 5 Ltr 175 Kč nyní 140- Kčs. Šicí stroj skříňkový 2. 100- nyní 1 700- Kčs, Hlavní stavec ořech 1550 nyní 1450- Kčs Entlovací kovový stavec ořech 2 400 nyní 2300- Kčs, Kuřičkový elektrický 2 850 nyní 2. 100- Kčs, Housle 4/4 459 nyní 410- Kčs

Od 1.4. 1960 pro nás čsl. banka pobočka Náchod.

Od 1. dubna 1960 děje se přípravy ku zpečetě hranic okresu. Od 1. dubna je změna bezhotovostního spojení. Posavadní bankovní spojení se ze státní banky československé pobočka Dobruška pro naše obce Dlouhé-Rzy převádí na pobočku Náchodskou, to znamená že zpětná bude hrnuto převáděno čsl. bankou pobočkou Náchodskou ze mě již Dobrušskou.

Schůze na MNV o ústavě. Navržení 3 k MNV v Novém Hradku. Nezájem.

V úterý 26 dubna 1960 se na Místním národním výboru v Dlouhém pořádala schůze všech občanů z Dlouhého a Rzů ve které se měl projednat návrh čsl. nové ústavy čsl. republiky a také obledně volebního do Místních národních výboru, do Okresních národních výboru, Krajských národních výboru a Národního shromáždění. Místní národní výbor v naší obci Dlouhé-Rzy se ruší a s ním i samospráva a řízení obce a připojuje se ke dlouhé národní obci k Novému Hradku, po 210 letech, ve naše samospráva ruší, bývala to část rychty Náchradecké. Máme být za náhradu zastoupeni v Místním národním výboru v Novém Hradku jen 3 členy výboru. Okresní národní výbor a Místní národní výbor svěřuje tuto záležitost k projednání Františku Šormovi b.č. vedoucímu podniku ministerstva vnitra-rekreačních chat ONB v Dlouhém. Šrech, který tu pobytem není hlášený a tady s rodinou nebydlí, bydlí v Olešnici, kde má zabraný domek čp. 27 m. Tento Šorm měl ve svolané schůzi vyložit voličům a občanům z Dlouhého a Rzů výhody navrhované ústavy proti ústavě posavadní a také předložena k všelidové diskusi v naší obci byly jen bezvýz-

namné připomínky. Naznačovány výhody, že budeme příděleny k N. Hrádku, že budeme zbaveny ošetřování a starostí. Zmíněný, kdo schůzi navštívil, že byla účinnější než dosud. Nebyla tedy žádná pozvání občanů kromě se kterými přicházel obvodní soudce z Dlouhého Josef Zelený z č. 22. Byl tu přítomen jen Pavel Vymětalík z Dlouhého č. 32, Pavel Lepík Dlouhé 4, Josef Smola, Dlouhé č. 9 a Petr Mazáčka Dlouhé č. 1. Není opravdu žádný zájem, jsou všichni po založení st. statku, odebrání pole a dobytka, jsou všichni bez chuti ku další práci. Tenkrát by se měl zúčastnit celý místní národní výbor, ale nebyl tu kromě předsedy Roubala nikdo nedostavič se ani Josef Falta z č. 40 členu Krajského národního výboru, ač se říkalo, že by tady měl být jsmo. Sám měl uloženo navrhnout 3 osoby zařazený k místnímu nár. výboru v N. Hrádku. Navrhoval Jos. Zeleného z Dlouhého č. 22, Jos. Martínka bývalého rolníka ve Rzech č. 7 a Annu Linhartovu, manželku farmáře ve statku z Dlouhého č. 13. Zelený za žádnou cenu nechce být ani do schůze, že proto nedostavil, Martínek tu také nebyl a Linhartová také nechce být členem národního výboru a na Hrádek chodit do schůzí. Chuť ku práci (ústní) zájemců do než bylo třeba.

Volička schůze na MNV v Dlouhé

Ve středu 18. května se konala na místním národ. výboru v Dlouhém ve školní budově volička schůze. Připravuje se volby na neděli 12 června 1960 do místních národních výborů, okresních národních výborů, Krajských národních výborů a do národního shromáždění. Byli přítomni: Ferd. Roubal předseda MNV Dlouhém č. 5, Ctibor Hájek tajemník MNV z Dlouhého kandidát Okresního národního výboru v Náchodě, soudruh Červinka z N. Hradku zaměstnaný ve Velvrdu a asi 30 let starý vyučen pekař a kantýnu v N. Hrádku, Josef Smola z Dlouhého č. 9 dlužící tajemník MNV z N. Hrádku Přemysl Černý nar. 1925. Z voličů byli přítomni 3: Josef Smola č. 9, Anna Zahajská č. 14 a Pavel Vymětalík č. 32. Předseda se představil se Červinka a pak to že ve schůzi skoro nikdo nebyl předseda stručně program pětiletky pro obec Dlouhé 1961–1965. Pro JZD v Dlouhém je plánován příspěvek na stavbu 287.000- Kčs, na stroje 130.000- Kčs, z toho na zřízení nějaké nádrže 20.000- Kčs. Dále na stavbu mostu v Dlouhém - Rzech má být v roce 1961 vynaloženo 400.000- Kčs (u chalupy Marie Knoukové na silnici Dlouhé Olešnice. Do Místního nár. výboru v N. Hrádku za obec Dlouhé Rzy jsou navrženi 3: Josef Martínek ze Rzí č. 7, Františka Šorm z Olešnice č. 27 m, a Anna Linhartová z Dlouhého č. 13. Do Okresního nár. výboru v Náchodě za obce: Nový Hrádek

Dlouhé-Rzy Červená soudruh Linka z N. Hrádku a Vlodruž. Do Krajského nár. výboru: Václav Tomeš, zubní technik z Hradce Králové, do Národního shromáždění za náš volební obvod za ROH (revoluční odborové hnutí) soudružka Jarmila Škorcová 23 let stará z Náchoda z Topmy. Jak patrno tedy vůbec žádný zájem. Když byli členové z místního národního výboru z Dlouhého: Emilie Falta, z Dlouhého 18, Anna Linhartová č. 21, Jos. Zelený č. 22. Potom člen Krajského nár. výboru Falta a soudruh František Šorm z Olešnice. Ostatními se nezdá dlouho nepůjde následkem změny frontálu naladění, nemají chuť do práce, do života, vše je jim jedno, nechávají všeho uvnitř plavat.

Volby 12 června 1960.

V neděli 12. června 1960 byly volby - řízení, odevzdávání hlasovacích lístků do 4 hodin. Naše obec Dlouhé-Rzy měla k tomu účelu určenou místnost v N. Hrádku v zasedací v hostinci u Tošovských společně s obcí Novohrádeckou. Naše obec ztrácí tímto rokem svoji samostatnost a samosprávu. Od roku 1750 měla samostatnost svou, dříve příslušela pod rychtu Novohradeckou, ztrácí již po 210 letech. Obec naše čítající 45 obydlených domů a chalup se 155 obyvateli má v místním národním výboru v N. Hrádku v 21 členném výboru jen 3 místa a byli navrženi a ovšem také veřejně zvoleni: Josef Martínek ve Rzech č. 7, František Šorm Olešnice č. 27 m za Strečka, Čejnarka z Dlouhého č. 21. Volba byla do 4 hodin do Místního národního výboru-kandidátka barvy oranžové. Z Krajského národního výboru s jménem s. Červinka, zaměstnance Velodružstva z N. Hrádku stáží 38 roku, Krajského národního výboru Václ. Tomeš zubní technik 57 roků, z národního shromáždění Jarmila Škorcová dělnice z Náchoda z Topmy 23 let stará, je to dělnice za ROH - revoluční odborové hnutí. Volba byla veřejná, každý volič když přišel do volební místnosti obdržel najednou 4 volební kandidátky a předsednictvem pozorujícími členy volební komise - bylo jich asi 15 vybraných - byly kandidátky voličů hned po obdržení aniž by je prohlédl vložily uprostřed sálu do připravené truhlice. Sloto rychle, každý byl hned hotov. Během voleb přijelo před volební místnost na náměstí nákladní auto sovětskou dechovou kapelou a aby byl dodán k těmto volbám jakýsi slavnostní ráz, zahrála kapela asi 5 kousků a zase spakovali instrumenty naseděli na auto a odjeli hrát voličům jinam. Odkdy z tato dechová kapela odjela, přijeli hned zase vojáci zpěváci v otevřeném nákladním autu a hráli na klavír a zazpívali při tom několik písní a odjeli. Volit se v obvodech, vždy několik domů mělo svého kandidáta, kterého volili a zvolili na kandidátkách byl vždy napsán křížkem 1 kandidát, výběr nebyl, volič jak lístek obdržel s jedním jménem, tak ho také s jménem vložil do urny. Volby dříve volič obdržel

kandidátky stran na 3 dni předem do svého bytu, které se přinesl při volbách v den voleb sebou ve volební místnosti mu byly přinesené kandidátky spočítány přehlédnuty, byla řádně doplněny, obálku a s tou a slístky šel za kulisu, kde nikdo nemohl být nikým sledován, tam si jednu kandidátku vybral, vložil do obálky, ostatní lístky za pleníce položil do přenosné bedny a vyšel s obálkou s lístkem před komisi volební a tu vložil obálku s hlasovacím lístkem do urny. Do místního národního výboru v Novém Hrádku zvolen za předsedu Josef Fuchs zednický mistr N. Hrádku a tajemníkem Přemysl Černý obchodní kupecký příručí. Poslední představený obce v Dlouhé-Rzy byl Ferdinand Roubal, rolník a zedník v Dlouhé č.25 který umírající obci Dlouhé-Rzy zatlačil oči. Předsedou místního národního výboru v Dlouhé Rzy po roce 1945 František Hartmann z Dlouhého Rzy č.38, tajemníkem Jiří Vondrejc č.38, členem Jiří Hlamta a poslední byl jmenovaný Roubal.

MNV v Dlouhém Rzi.

19 června 1960 týden po volbách byl jsem na Místním národním výboru v Dlouhém Rzi úředně ve škole kde úřadovalo od roku 1949 v bytě pana řídícího učitele. A v této úřadovně ještě úřadující MNV a za několik dní končící stála neustlaná postel, rozvěšený ženské šaty, u postele ležela zavazadla (uzle) s prádlem umývadlo s vodou a tady se ještě úřadovalo dokončoval zde jakési smutné dílo Místní národní výbor obce Dlouhé-Rzy. Byla tu již nastěhována od čsl. Státního statku kuchařka Kašparová, rozená Hartmanová z Kozlovic z hostince snad rozvedená.

Změny po volbách.

Po volbách 12 června 1960 se dnem 30 června čl. 1960 končí činnost okresního národního výboru v Dobrušce pod který jsme naše obce příslušely a hranice okresů se mnohé mění a počet okresů se snižuje a tím se také některé okresy ruší, to je také okres Dobruška s nově postavenými nákladnými účelními budovami, do kterých se okres v minulém roce nastěhoval, dále se ruší okresy Broumov, Jaroměř a j. Zůstávají ovšem značně zvětšené sousední okresy náchodský a Rychnovský a my jsme se dostali naše obce Dlouhé-Rzy s novými Hrádkem do okresu Náchodského a jsme přidáni na hranici. Náchodský okres čítá

na 140 obcí, k míst. pat. města Náchod, Hronov, Police, Broumov ležely Lhotky, Česká Skalice, Jaroměř, nové Město nad Metují, Žacléř, Provodov s Vlčicemi, Semechal, Hlavečín, Slavětín, Slavětín, Spy, Jasenice-Domkov, Javor, Čechovny, Vrbka, Blažkov. Do okresu Rychnov přidělený obce: Bohdašín, Vapenka, Bystré, Deštné, Dobřany, Chlístov, Janov, Nedvězí, Ohnišov, Olešnice, Skřivany, Hlasnice, Skřivany, Polom, Sedlnice, Smržné, Tis, Třebov, Zakravé

Místo obvodního lékaře v N. Hrádku.

Obvod obvodního lékaře se sídlem v N. Hrádku s hraničními úpravou okresu změnen a místo se stálým lékařem neobsazeno. Sídlo obvodního lékaře v N. Hrádku bylo zřízeno usnesením okresního výboru v N. Městě dne 29 ledna 1891 za okresního starosty Ferdinanda Petyla a rozhodnutím zemského výboru ze dne 16. prosince 1891. Tento zdravotní obvod tvořilo 12 českých obcí a to. Borová, Bohdašín, Bystré, Dlouhé-Rzy, Dobřany, Janov, Merklas, nový Hrádek, Ohnišov, Semdrak, Smržné a Tis. Úpravou hranice okresu, byl tento obvod rozložen, Hrádecký obvod zmenšen, obce: Bohdašín, Bystré, Dobřany, Janov, Ohnišov, Smržné a Tis odpadly, jmenovaných sousedními hranic okresů byly přidělány k Rychnově a ku

zdravotnímu obvodu Dobrušska. Posavadní stálý obvodní lékař MUDr. Chvostecký šel do penze a místo jeho nebsazeno, dojíždí sem na Nový Hrádek, denně vždy odpoledne po druhé hodině z Nového Města n/ Met. MUDr. J. Husák, který hlásící se nemocné hodí obsáhne je a hotové posílá do nemocnice, ale ne do Náchoda ale do Opočna, ačkoliv to je z okresu Rychnov n/Kněž. jemu lékaři k vyšetření je zde zdravotní sestra Emilie Hartmanová z Bohdašína čp. 2.

Poštovní obvod zmenšen.

Poštovní obvod Nový Hrádek zmenšen. Vroce 1870 byl v Novém Hrádku zřízen c. k. (císařský královský) Poštovní úřad s obvodem obcí: pro Nový Hrádek, Zlonice, Lhoty, Bohdašín, Tis, Mezles a Semonice. Spočátku pro těchto obcích pocházel a roznášku pošty obstarával jeden listonoš, byl to c. k. listonoš, stálně zaměstnanec, dle paměti to byl Václav Zlíma. Obce Mezles a Semonice si obstarávaly roznášku samy. Takže Zlíma sám měl Hrádek, Zlonice, Lhoty, Tis, Bohdašín, pocházel s poštou denně on chodil po celé vesi, žena mu vypomáhala a chodila po Hrádku. Po Zlímovi, kdyže se vášleky a dopisy se poštou zaslaly, rozvozky byli ustanovení listonoši z Hrádku - v začátku první republiky, po prvé světové války listonoší dva, byli to při menších změnách stále listonoši Josef Štěpán z N. Hrádku a Beneš z Českomoravské vysočiny, který se z N. Hrádku po vzdání usadil. Po jeho penzionování nastoupil Štěpánův syn Cyrik a Fr. Martinek ze Semonic z N. Hrádku. Poslední poštmistrem byl Antonín Zbytek, který se do N. Hrádku přivdal a měl v Náchodské ulici č. 1. Tak trval tento poštovní úřad s uvedeným obvodem do r. 1960, kdy byl úřadovna hranic obvodu zmenšen o obce Tis a Bohdašín, které nejsou připadly k poště v Ohnišově, okres Rychnov nad Kněž.

Výroční hon.

Myslivecká společnost v Zlonicích pořádala v neděli 6 listopadu výroční svůj hon, zastřelilo 12 zajíců, byl 10. střelců, přizvaní střelci z okolí, z Hrádku, ze Smržovic, z Olešnice a 10 naháněčů. Střelci u nás s příslušením mitrailleur - pušku: 1. Adolf Pola v Zlonicích č.8 Jan Čáp v Zlonicích č.34, Vít Hlavka v Zlonicích 23.

Soupis lidu ku dni 30.6.1960 v Dlouhém.

Č.domu	Odstěhování	Jméno	Narozen		Zaměstnání	
1.	1955 7/10	Žďa Čtvrtečka	1932	26/11	v čsl. státním statku traktorista	Rodina se vystěhovala konec srpna 1961 do Dobrušky
		žena Helena Čtvrtečková roz. Zvěřinová	1933	6/2	v textilu „Těpná" Náchod	
		dcera Milena	1956	29/9	dítě	
		matka Anna Čtvrtečková roz. Zelená	1904	16/2	vdova v domácnosti	
		její dcera Jana Čtvrtečk	1939	24/5	v závodě „Textil" v Dobrušce	
2		Anežka Čápová roz. Lepšová	1893	1/3	vdova, důchod. vdovský a zemř.	
		dcera Miroslava	1936	13/3	v textilu „Těpná" Náchod	
3		Vítězslav Pražák	1936	20/6	hajný ve stát. lesíc	
		žena Miloslava	1933	1/1	v domácnosti	
		syn Vítězslav	1959	23/8.		
4.	1930 28/4	Pavel Lipš	1905	17/7	u čsl. stát. statku	
		žena Oldřiška Valášková	1907	1/3	u textilu „Těpná" Náchod	
		dcera Vlasta	1938	11/2	u skladu dřeviny Náchod	
5.	1934 6/10	Ferdinand Zoubal	1910	14/12	u čsl. stát. statku zeman.	
		žena Zdena Hybalova	1913	17/4	u čsl. stát. statku	+
		dcera Zdenka Ing	1935	4/3	v Dvůrci u Jestřebí kožešinářka	
		„ Marie	1943	4/6	11 letka ekonomická škola	
7	1929 3/9	Adolf Hánl	1901	27/11	Čsl. státní statek	+
		žena Františka Marl.	1902	7/5	v domácnosti	+
		dcera Marie	1938	16/11	u cukrářského závodu Náchod	
		sestra Marie Hanlová Martinková	1891	4/8	vdova důchodkyně rodina 3 děti zem.	+
8	1953 21/11	Adolf Pola	1914	11/7	čsl. stát statek	
		žena Marie Hanušková	1925	28/2	v domácnosti	
		dcera Marie	1955	11/4	—	
9	1928 28/4	Josef Smola	1896	10/4	čsl. stát. statek	+
		žena Marie Bělobrád.	1905	7/4	v podniku min. místa. Velký Bart	
		dcera Anežka	1941	15/1	chronotelkyně N. Město n/M. Hradiště	
		syn Václav	1945	11/4.	stavební učeň zedničký	
		dcera Alena	1946	10/6	školačka	
10.		Marie Suchomelová roz. Šťastná	1887	2/4	vdova důchod. po muži zeměd.	
		sestra Anežka Šťastná	1883	1/9	vdov. měla syna sociál. podpora	
12	1929 9/12 do	Vendelín Bělo	1905	10/5	u staveb. zednik	
		žena Františ. Škodová	1908	9/2	Čsl. statek	
		dcera Věra	1943	10/5	Průmyslová škola	
		„ Jiřina	1946	30/6.	prv. školačka	
13		Josef Linhart	1914	15/10	Čsl. stát. statek farmář	
		žena Anna Lotová	1925	14/2	čsl. stát. statek	
		syn Josef	1950	20/10	čeština	

Číslo domu	Oddání	Jméno	narození	zaměstnání
		Mikáli Frant	1925 5/6	} maďaři ve statku
		družka Maggyar Erzsébet	1932 20/4	} ve statku
	1959	Zdeněk Polák	1938 21/4	čsl. stát. statek
	12/4	žena Božena Šmídová	1939 9/6	v domácnosti.
		dcera Blanka	1959 23/12	—
		+ Anežka Hrabyslavová	1891 16/4	vdova zem. důchod. 230 Kčs měs.
14		+ manžel Jindřich		
		+ Stanislav Ed. Skřivan	1888 2/11	invalida důchodce
		+ Anna Černová	1890 27/12	zem. důchod. vdova
16.		syn adoptivní	1931 7/8	topič
		dcera Ludmila	1932 10/4	v čerpadle v Lípě n. Hradci
		žena Miková	1930 6/5	vdova. družka.
		Anna Fialová roz. Fialová	1890 28/4	vdova. Skalc. důchod.
17		syn Miroslav	1932 30/11	učitel v N. Hradci.
18	1934	Josef Nývlt	1900 4/2	Skalc. důchodce
	4/8	žena Anna Hartmanová		v domácnosti.
			1895 26/11	v tabákové prodejně Dobruška
21	1924	Josef Čejnar	1904 25/12	„Čsl. stát. statky
	23/11	žena Anežka Čejnarová	1945 7/4	školačka.
		dcera Zdeňka	1961 30/7	Čsl. stát. statky
22	1952	Josef Zelený	1917 24/7	domácí. Skalecká na Lípě
	28/7	žena Anna Zelená	1939 10/11	v stav. podniku v Dobrušce, kam.
		dcera Helena	1918 19/10	Krajský rozvážející závod, zbož.
23		Josef Šnajdr		vdova zem. důchod.
		manžel Marie roz. Mečnar	1883 19/7	čsl. stát. statky
24.		Frant. Hanl	1906 17/10	v domácnosti.
		manžel Emilie Hanlová	1895 25/3	
26		Anežka Pflová roz. Lysáčková	1899 12/9	vdova důchod.
		syn Josef	1934 26/6	„Čsl. stát. statky" traktorist
28	1908	Petr Hlavatý	1884 18/2	Ženi důchod 364 Kčs měs.
	23/11	žena Anežka Bekrová	1889 2/1	důchod. 100 Kčs měs. od 1965
		syn Jiří	1926 4/6	u JZD v Dobrušce
		Vít	1934 23/1	traktorist u JZD Olešnice
30	1927	Ferd. Čejnar	1895 6/2	lesní hajný důchodce
	31/5	žena Ludmila Čejnar	1895 21/9	430 měs. jako nemoc.
				pěstounka v jesle.
				v domácnosti u JZD.
32	1924	Karel Vymětálek	1900 16/1	samostatný zemědělec
	15/7	žena Alžběta Přibylová	1894 23/11	v domácnosti
		František Bělč	1908 16/8	invalid. důchodce, nev.
34	1936	Jan Čáp	1913 15/6	„u čsl. stát. statku
	11/7	žena Božena Petrová	1912 30/10	čsl. stát. statek
		syn Jan	1941 10/5	Veterinářská škola
	1957	Jiří Vičar	1939 11/5	elektromechanik na vý.
	17/6	žena Helena Čápová	1937 14/1	u TOS
		dcera Alena	1967 21/12	—

Číslo domu	Oddání	Jméno	narození	Zaměstnání
36		Antonín Hartnych	1890 11/9	vdovec sociální důchodce 190 Kčs měs.
		žena + Em. Merganzová	1895 4/3	ustrnul + ženy odmínovače
37	1900	Theodor Zelený	1873 13/4	Skalc. důchodce as 350 Kčs měs
	25/9	žena Anna Šmrčková	1880 13/1	" důchod as 350 " "
		syn Jan Zelený	1901 25/6	v akcelné v Kvasinách
	1924	žena Marie Šťastná	1903 21/3	čsl. státní statky
38	1927	Josef Vondrejc	1903 11/10	„Lípa" domácí Skalka
	26/8	žena Anežka Suchánk.	1904 12/7	„Lípa" domácí Skalka
		dcera Anežka	1942 27/2	žákyně 2. třídy základní školy
		syn Josef	1945 17/4	učeň v chemickém. kožuinář.
40	1943	Josef Fraltay	1920 17/3	tajemník lid. stavy v JZD v Dobrušce
	25/11	žena Emilie Skalníková	1924 20/12	v JZD v Dobrušce, z místa
		dcera Věra	1945 23/4	Chrastavice n. Mitt
		syn Petr	1949 18/5	—
		Zdeň Fallterová Zeleníč	1885 17/1	vdova důchod. Skalc 380 Kčs měs.

Rzy

3		Josef Remeš	1893 25/7	zeměd. důchodce 260 Kčs
		žena Anežka Remešová	1897 15/2	„Čsl. stát. statky"
4.		Jan Kinclér	1923 23/6.	v elektrotechnice n. Mitt.
		žena Helena	1919 7/5.	v domácnosti.
		dcera Helena	1950 25/5	—
5.		Josef Procházka	1886 29/11	vdovec, důchodce-kuhlíř
7.	1954	Josef Martínek	1922 31/7	Čsl. státní statky"
	26/6	žena Hilda Zemanová	1921 27/8	Čsl. státní statky"
		dcera Marie	1955 8/12	—
		syn Josef	1959 1/8	—
		otec Frant. Martínek	1886 12/7	zeměd. důchodce 245 Kčs měs.
		žena Anna Roubalová	1899 8/5.	v domácnosti.
9.		Adolf Boš	1891 19/2	zem. důchodce 245 Kčs měs.
		žena Božena Popelková	1899 14/6.	též čsl. st. statky, nemocná doma
10		vdova Emilie Zicha	1887 6/11	zeměd. důchodce
		syn Bohuslav Bohumil	1923 12/2	„Lípa" topič n. Mitt.
11		Josef Šmrček vdovec	1887 1/5	Skalc. zem. důchod 300 Kčs
12		Emilie Franková roz. Smrčková	1890 4/11	vdova zem. důchod 225 Kčs
		Vaněl Mach	1902 31/7	dělník při stavbě

Čís. domu	Oddání	Jméno	Narození		Zaměstnání
13	1937 8/5	Josef Hamerský	1909	17/2	zedník u staveb. čsl. stát. statky
		žena Marta Štiterová	1913	3/11	Vacanček 365 Dobruška
		Libor Gyssels	1914	11/1	chemické závody, Dětocha Rzy
14		žena Marie Jeníčková	1915	21/2	studující.
		syn René	1945	2/11	školačka.
		dcera Eva	1947	4/9	
15	1937 11/10	Antonín Boš	1891	27/9	samostat. zemědělec
		žena Anna Jeníková	1899	2/2	"
		syn Josef	1925	2/4	zemědělec domů, Brné
		žena Věra Kulhanková	1930	6/3	podnik. mon. mistra, Rzy
		syn Jiří	1957	4/7	—
18	1955	Zdeněk Hýzlar	1928	24/6	Stavitelský n. Mistr.
		žena Eva Čapová	1932	19/11	v domácnosti
		syn Zdeněk	1956	29/4	—
		Jan	1958	1/8	—
		matka Marie Žmůrková	1904	21/5	důchod. majitel. Hkalerny
		Václ. Hybeš	1927	18/9	zahradník ve vilách Rzy
		žena Jarmila Nováčková	1924	16/4	v domácnosti.
		dcera Jarmila	1952	29/8	—
		syn Josef	1956	9/3	—
		Páče			
23	1937 13/10	Oldřich Smíček	1883	12/10	býv. továrník, nyní důchod. zemědělec 235 ? ci
		žena Marie Zrzavá	1892	26/7	jezdec s televizí, opravy, dar.
	1937	syn Stanislav	1912	29/4	chemie Dětocha Rzy
	21/6	žena Marie Jeřeková	1939	6/7	traktorist čsl. stát. Statek
		syn Stanislav	1946	23/8	—
		Jeřáb			
27	1924 4/10	Josef Šindel	1890	9/6	Hřibinský důchodce 580-?
		žena Marie Švarcová	1903	30/8	Chalupský zr.
		syn František	1932	10/9	čsl. stát. statky cukrář ve vilách Tučín
28		Kristina Čtvrtečková	1903	23/7	vdova ve vilách Tučín
		dcera Miroslava	1933	19/2	účetnice u OV NF Dobruška
		muž Boh. Strašík			učí na učňovské škole v Hlinsku
		synek Libor	1960	22/2	—

Celková statistika. Celkem obyvatel je 148,
v Dlouhém 95 ve Rzech 53

Československém státním statku zaměstnáno 23 lidu.
samostatných zemědělců 5 lidu. Je 30 důchodců
34 lidu do práce, do zaměstnání, škol a učení dojíždějí,
do Nového Města nad Metují, Dobrušky a dále jíždí.

Volby v Olešnici 1960.

Volby v Olešnici 12 června 1960 se provedly následovně: Předsedou místního národního výboru byl zvolen s. Bohumil Pšra, bývalý šipane, později z SNB propuštěný za tajemníka J. Mihalík, syn komunistického místce Mihalíka, přistěhovalce z Moravy. Tajemník Mihalík má za manželku vdovu po Robertu Martinkovi z čís. 48 a Marii roz. Zeipellovou z čp. 56 a.

Volby na Rychnovsku 1960.

Z voleb na Rychnovsku do okresu je zvoleno 60 navržených kandidátů. Za obvod Olešnice, Sedlonov, Smržné je zvolen Vladimír Smrža, předseda JZD Smržné, pocházející z Bohdašína byl v traktorové stanici v Týnu (bývalý Hýjův mlýn) vedoucím a po zrušení stanice ho udělali předsedou JZD ve Smržném. Celé dlouho to předsednictví nebyl, dělal a tu funkci, by se dostal na lepší místo. Obvod Bacetín, Bystré, Janov, Knapov, Sudíkov, Pěs má Jaroslav Dubánek z Bacetína, majitel statku předválečný. Okres. náměstkem v Dobrušce. Další z. Černý člen JZD Olešnice, obvod Bohdašín, Olešnice, Hynčín, Prosek, Val, Zákraví. Za poslance do Národního shromáždění byl zvolen předseda JZD, Mír a přítelství ze Žalu soudruh Josef Zíma, ten je poslancem na Rychnovsku.

Kuna skalní.

Z divoké zvěře máme u nás svůj domov kuna skalní. Má tahle tělo na nízkých nožkách je sedohněda a na hrdle má větší bílou skvrnu. Je ocasem až tomu dlouhá. Je dravá a jejím vycenu nebezpečná. Zdržuje se nejraději v blízkosti vlaských příbytků ve stodolách v hřmadách kamenů a dříve ve starých zdech a prý v přírodě hubí také ptáčky a jejich vajíčka, smlsne si také i na ovoci na příklad na švestkách, hroznech a pod. Tuto kunu zvířátko velmi hbité a vzácné a plaché jme chytili 30 listopadu v čp. 15 ve Rzech do truhlíce na těstoviny. Uvězněné zvířátko dělalo v truhlíci rámus, chtělo se mnou moci prosmýkat dírem na svobodu, zuby cenilo a po všem nastražením chňapalo a skrze pytel, když byla v pytli prokousla prst, při usmrcování má tuhý život. Vybavena kožešina, vyčinila s prohlížením bílými pěsky v lednu, na ceně až 350-Kčs. Tato chycená kuna, nebyla ještě vybarvená, byla by až v lednu, vyplatilo by se do té doby ji držet při životě a dokonmat je v bezpečném zajetí. Za tuto kožešinu utrženo zalun 80-Kčs.

Kronikář Balcar.

Kronikář Balcar v Bystřicu, bydlící v domku „Na strážnici" u cesty k Olmůtku, Bystřanský kronikář, činil kronikářské přednášky na ustavujíme schůzi, překládal z nečitelny a přepisuje kroniky. Roce 1952 přepsal a přeložil Olešničkovy rychetné knihu za odměnu 2.200- Kčs (před měnovou úpravou 1953) mimo přepsal a přeložil Brinkovu vodimnou kroniku ze Jedlové) o 74 sta. z let 1816- 1879 za což přeřaduje 200- Kčs za na tom pracoval 8 dnů, což z toho vychází, že přepisy provádí řemeslně, ne z lásky a obliby kronik, takže tyto jeho překlady a práce přijde drahý a za to nemá nikde úhrady, takže jeho překlady pro nás přestaly. Balcar je duchodce s nižším důchodem, takže si hledat na živobytí přivydělat.

Básnířka Roubalová z Mezivíčí.

Básnířka Marie Roubalová z Čes. mezivíčí se přihlásila se svými básněmi, je to mamželka Eistnera z Čes. Mezivíčí a skládání básniček ku příkladu: „Dědina a Zlatý potok", „Pobožnosti křížové cesty", „Postný půsť", „Půsť", „Slyš Ježíši", „K svatému přijímání", „Kde jsi byl Ježíšku?", „Bouře na moři", „Písně a básně k vánocům", „K sv. Josefu", „Zdráva Maria", „Modlete se maminky", Dnes nebylo.

Soutěž kronikářů.

Vedle mnoha vypisovaných soutěží, to je předháněni se, kdo dřív a lépe, byla také Okres. nár. výborem v Jeseníku vypsána soutěž kronikářů, jako to umí nejlépe, je to k 15ti výročí osvobození Československé republiky Sovětskou armádou, k 15 výročí budování socialismu v naší republice. V soutěži budou posuzovány zápisy zachycující výstavbu socialismu v místech a vesnicích, budou udělovány tyto ceny: I. cena 500- Kčs, II. 400- Kčs a III. 300- Kčs. Soutěž probíhá od ledna do září 1960. Jak dopadla soutěž není známo poněvadž byl Okres. nár. výbor, který soutěž vypsal zrušen. Dále kronikáři jsou povzbuzováni, by pořádali kronikářské besedy. V Čes. Mezivíčí byla pořádana 6. prosince 1959 jako vzorová beseda pro kronikáře. Byla také

pořádána 6 října 1960 v lednici, uspořádal ji tamní kronikář Josef Šuštinek, kde byl přítomen také Josef Hejzlar z Nedvězských Dolů, Antonín Bíl ze Rud a Miroslav Mentlík z Bohdasína.

Hasičský bál.

V sobotu 30 ledna 1960 si uspořádal Okr. požární ochrany v Bílkově svůj ples v hostinci p. Josefa Andrše ve Dřevě, poprvé v hostinci p. Andrše od svého založení (v r. 1911), poněvadž hostinec v Bílkově byl v létě 1959 zrušen. Cílí je uvádí slovy: Sbor dobrovolných hasičů v Bílkově, konal 16tý hasičský bál na Dřevě u Andrše. Účast v tomto sále byla průměrná, nebyli početně zastoupeni starší ani mladší, ani z nás, něco přišlo z Olšnice, něco z Hrádku bývalá stará rozpolitost upadá. Nebyl to bál po nás posledním v Hasičský bál v Bílkově, býval zvykem hrávalo na léta za každého počasí četně navštěvovaný, býval na sv. Štěpána 26 prosince, v sále hostince pana Petra Čtvrtečky v Bílkově, ten Petr Čtvrtečka starý stav na Bílkově 1911 založil a po léta byl velitelem. Zemřel 1938. Celý masopust, ani na vrstvách zábava žádná, po Hrádku chodili na vrstvách maškarádi po náměstí, zábava nebyla ani o prvním ani o posledním. Byl prvním

Mezinárodní den žen.

Slavnosti: 6 března 1960 slavil Mezinárodní den žen M D Ž, byly ten den 3 závody od předníka ministerstva vnitra - krásná nápěv rozhlasu. Zotavovna ministerstva vnitra Julia Fučíka Bílkov-Rzy, byly v Praze od ROH (revolučních odborových hnutí) 5 a 6. března v divadle. Laterna Magika.

Nemoce.

Případy nemocí. V roce 1960 bylo postiženo několik občanů a občanek vážnými nemocemi. Třeba uvésti Jana Polu nar. 1918 z Olešnice čp. 44 d je z Bílkova čp. 8 byl se v nemocnici v Rychnově 7 týdnů a v Žamberku od polovice srpna do 14. listopadu, nedupa srdeční a plicní celková slabost a ochablost. Z hrubnou nemocí onkrovkou je postiženo v okolí několik lidu: Marie Andrisová v roce 1903 narozená manželka Josefa Andrše hostinského ve Kruhy č. 27 vstoupila do nemocnice na léčení 24 listopadu zaměstnaná u dř. stavitele Kafky, dále jsou trápeni touto

neduhou bratří Hálulové Jan listonoš nar. 1904 bytem v Olešnici 38a a František nar. 1906 rolnice bytem v Dlouhém čp. 14 zaměstnanec u čsl. státních statků co kočí. A čeledí jejich bratr Adolf Šlegl nar. 1911, bytem v Dlouhém čp. 7 čeledník u čsl. státních statků, odejíždí do nemocnice s srpna v Rychnově n/Kněž. potom v Žamberku s plicní tuberkulozy. V Žamberku se léčí, kdo se tam dostane, velká naděje, pobude tam alespoň do měsíce maje příslibu roku 1961. Také Josef Kemeš ze Rzí č.3 nar. 1913 zemřel dříchodce v měsíci září jel do nemocnice na prohlídku a nemoc. Bergerova nemocí na které léčen několikrát v Hradci, nebyl léčen.

Změny u budov, stavby. Stavbaři.

Změny u budov-stavby-adaptace. Na výhradě se zase pohybuje k jaru ke pionýrskému táboru, stavbaři. Přes zimu tak je klid, klid sliboval to nebyděl uzavřeno. Na začátku jara se pře vymiřuje, pozdějí se před budování na kole dělá velká filtrovací miskrona pro filtrování vzduchu, je to betonová stavba v zemi, 10×10 metrů do čtverce, 5-6 metrů do hloubky. Mimo toho v lese proti původnímu budovami postaven z prken parádní, přes letní sloužo za jídelnu a na zimu za skladiště pro stany, kolem 100 stanů. Do Prapuzné chalupě jíž není pa tky, místo kde stávala chalupa Lak ruina a zříceniny čp. 29 zplaný rovnán a zasetí travinou.

Čížkův mlýn.

Mlýn čp 2. ve Rzech Čížků vzal již také za své. Budova v majetku paní Marie Čížkové prodána na podzim 1959 gumárenskému závodu Rubena v Náchodě vznad za 35.000- Kčs, ze kterého mlýna byl zřízen pro děti zaměstnanců - pionýrů - rekreační tábor, mlýn ve vnitřku mlýna velké světlice přestaven značným nákladem ze mlýna zřízena jídelna, stodoly chlévy uklizeny, průchod dvorem se opravuje a je zde ubytován stálý dozorčí sezónu. V letní sezóně je kolem mlýna rozestaveno na 50 stanů a více a nedaleko děti se svými vedoucími se rozbíhají daleko po okolí a obyvatelé okolní pracující lid, sociálně slabý obdržují a lístě si nařízkají žádné domluvy nejsou hají.

Teoretická chemie. Čsl. akademie věd.

V bývalé škálcovně Karla Čtvrtečky v n. Hlávky čp. 210 se Rzi se celý rok 1960 s menším přerušením dělníků 5-6 stavělo a úpolí upravovalo, nikdo nevěděl co se to staví, a co to bude. Jisto mimo mimo Ústav věd, ústav teoretické chemie, Praha-Dejvice na Vrcášti 2 Polarograv. (viz rok 1941 str. 320, rok 1959, list 1953.

„Detecha"

Detecha č. 1 ve Rzech. Z bývalé Suchánkovy škálcovny zřízena, Detecha, chemické závody, ústřední závod v n. Metují ze tu zaměstnáno 15 lidí, pracuje se tu první rok a vyrábí se tu: svíčky, mýdla, pasty na podlahy, tekutá mýdla, prací pásky, také mýdla, lihový, z tu prý vyrábí natěry na lepenkové střechy, barvy na dřevo aj.

Jaký byl rok 1960. Špatné počasí. Úroda ovoce.

Jaký byl rok 1960. Jaro na práci v poli bylo dosti ranné 28. března se začalo dělat v poli. Ozimy přes zimu nevydržely, ani také ale skoro nikdo nešel, ponechávaje všechny plánky přijímal a dle výroku soudruha Stoly a jiných brzdičů a zástupců Okresního nár. výboru najímal čsl. státní statek, zastoupen soudruhem Holdrem správce ze Sedlonova (odděleno stát statku Smiřice) 4 a 5 dubna st. statky vláčí a setí, ovsy vraly na kopci. 9 až 14 května krásně kvetou, hrušky a buky jsou zelený, u jabloní se rozvíjí květ, 16 až 21 května jabloně kvetou. Letos bylo deštivé léto, senoseč se protáhla přes Bystrcký pouť, žně pak až do měsíce října. Borůvky letos nejsou, houby nerostou jen málo kozáci. Za to je velká úroda třešní, urodily se na každém keři po mezích. A ještě větší úroda je ovoce, jablek a hrušek nikdo se na ně nezeptal, žádná poptávka, zvlášť byla úroda hrušek, ty padaly se stromu a stromu se sesunuly a aby nepřišly na zmar a nezůstaly ležet pod stromem přes zimu dávaly se denně dobytku, který je velmi rád požírá. Takovým způsobem sníkly jablka. A co jich šlo ze skládky, uložené na zimu. Nejvíce se zužitkovaly sušením na kůlnách, ze kterých je dobrá polívka. Teprv 25 srpna po Bartoloměji začínají žně. Jindy bývalo po žních.

Vzácný úlovek, divoké prase.

27 května chytil Adolf Pola z Pouzdřího č. 8 na Lázpulce, když jel ku statním ustřelovaným kopek u Lázpulce, když jel ku statním ustřelovaným kopek u Lázpulce, když jel ku statním ustřelovaným kopek u

Počasí v měsíci březnu 1960.

1. března ostatek, zamračeno a prší, cesty špatný kaše, milá zdiká. - 2 března pod mrakem, jikne časem mží. - 3 března pod mrakem klidno. 4 března to-samé. — 5. března se vy jasňuje, přituhuje přes noc vítr od severu. - 6 března je neděle, ráno okna slabě pobarvena mrazem, vítr od severu jasno. - 7. března jasno, 9° pod 0, vítr od severu, poletuje drobný sněžek, odpoledne trochu mírněje, přes noc na 8 března je 8° pod 0, jasno, větřík od severu, okna pobarvena. — 9 března vítr od jihový chodu, jasno. - 10. března to samé 11 března jasno, ale vítr od jihový chodu, větší zbytky sněhu, teplota 6-6°. - 12 března počasí zhoršená pod mrakem, vítr slabší. - 13. března je neděle, oblevňák pod mrakem, prošlavo, teplota od 1-5°. - 14 března oblačno, teplo v noci 3° odpoledne 8° tepla. - 15 března jasno, slunko v poci 3° odpoledne 10° tepla, klidno přiletěl špaček. - 16 března zamračeno klid teplota 4-8°, zbytky sněhu mizí, jinak mokro. — 17. března zamračeno zrana prší, potom se sněží silný vítr od severu, 1° tepla nad 0. - 18. března do rana napadlo na 20cm sněhu a stále se sněží, větřík od severu. - 19 března na pr. Josefa zamračeno a sněží, za 30cm sněhu, větřík od severu. - 20 března je neděle, teplota kolem 0, v noci pod 0, cesty zavátý, po silnici jel sněhový pluh, občas se sněží. — 21 března začíná jaro, slunko ale chladno, sněhu průměr na 30cm, teplo přes den do 5° v noci pod 0, větřík od severu. 22, 23 a 24 března vybráno, vítr od severu, teplota přes noc na 4° pod 0 nad den na slunci 8-11° tepla. — 25. března svátek matičky Boží, trochu oblačno, ale by větřík od severovýchodu, byl jsem v Bystřenu u kronikáře Jana Balcara, teplota přes noc 5°. - 26 března oblačno, větřík. — 27 března je neděle, nový měsíc, oblačno až pod mrakem, klid ale chladno. — 28 března na vybráno, na slunce pěkně, začínáme dělat v poli. - 29. března pěkně, přes noc 3°, přes den 10-12° tepla. My poprvé v poli začínáme dělat pozdrženou práci. 30. března pěkně ale chladněji, odpoledne zima jen 2° tepla vítr od severu. Přijel odpoledne zástupce na okolského ze krajského nár. výboru ing. Marek ze Smiřic ředitel statku stat. a ze Sedlišťova oddělení správce Holdyt. - 31. března vybráno, větřík od severu chladno. Přes noc na pátek 1. dubna, by by 3° pod 0.

Počasí v měsíci dubnu 1960.

1, 2 a 3 dubna stále stejné počasí. 4 dubna dopoledne vybráno pěkně, odpoledne je nic oblačno, od severu vítr v noci pak 3° pod 0. Statky na kopci orali Grimy jsou jízvě, ty ostatní nikdo ze soukromníků už nesel. — 5 dubna slunečno, chladno, statky vlečí od sýpě. V noci 4° pod 0. — 6 dubna slunce, za větrno teplo, jinak zima. — 7. dubna oblačno, k večeru prší přiháňky. — 8 dubna pěkně, slunko teplo 4-14°. Ze Rdů Alb. Lichy tř. 10 mžil prohrč. — 9 dubna pěkně, slunko, teplo 4-14°. — 10. dubna je neděle, oblačno, větřík od jihozápadu, teplo 8-10°. — 11 dubna oblačno, větřík od západu. — 12 dubna oblačno větřík od západu, přes noc sprchlo. Dopoledne na pozici dosáno, přitali brab ii hor před Lesem. — 13 dubna pěkně slunko, teplo 16°. — 14 dubna to samé. — 15 dubna Velký pátek, oblačno, slunko, chladno přes noc 1° tepla. Pobožnost na H. Hrádku v kostele o půl čtvrté odpol. — 16 dubna Bílá sobota, oblačno, pod mrakem mění přiháňky, chladno. — 17 dubna je Velikonoční neděle, oblačno a prudký vítr od severu, teplo 6-8° v Bohdašíně u Hartmana. — 18 dubna Pondělí Velikonoční, oblačno, vítr slabší. — 19 dubna pěkně teplo dodělali oraní, vlačení nad stavením. — 20 dubna pěkně slunečno, vlačení na kopci. — 21 dubna polední vlačení na kopci. — 22 dubna již zamračeno, vítr od Hlohovec. Byla tu od čsl. akademie věd Dr. Hynková redačka z Prahy u Rychnovska. — 23 dubna zamračeno, ráno vítr od Hlohovec, severozápadní, ze to zábilo teplo kolem 5°, statky z Lužanec u Sv. Lenarda, vdával dceru. — 24 dubna neděle, zamračeno, do rána bílo sešlo odpoledne se zas chumelí, sníh nízká ležet, po Velikonocích je obilí statečně zelené, osmé snížení cest. — 25 dubna Marka, chumelí se bílo chladno. — 26 dubna chumelí se, teplo přes den 4-6° přes noc k 0. - 27 dubna pod mrakem celý den poletoval mírně, od poledne se chumelilo, sníh nezůstává a krom toho - 28 dubna pod mrakem, sníh a vodnatá práce v poli. — 29 a 30 dubna zase změny v počasí.

Počasí v měsíci květnu 1960.

1. máje je neděle pod mrakem, dost chladno ráno kolem 0, po poledni prší. Jsou oslavy 1 máje původně v 11 hodin 7 hod. v Dobrušce, Náchodě. — 2 května pod mrakem, chladno, od severu zmrzlý vítr, odpoledne jiné (myl poprvé oči - 3 května jinde obilí zelený. Přes noc pod 0 je nad jaro ale chladno vítr od severozápadu, teplota přes den pod 10° (celý). — 4 května pěkně ale studeno, sele na kopci ve špici. — 5 května pěkně, v Olešnici na louce, sele u stavení pěkně. — 6 května pěkně, přes na mrazy již nejsou. — 7 května pěkně, vlačeli ulip. Jos. skončil v Náchodě májová zábava na parkovištích, chladno až zima. — 9 května pěkně. — 10. května pěkně, přes noc 4-5° přes den 12-15°. — 11 května dopoledne slunko k poledni a přes poledne bouřka

nad Sedlíšovem, spadla rosa zas hezky - 13 května dopoledne oblačno, odpoledne schylování k dešti, prše lo velmi málo po 3 hodině potom přestalo. Docela - 19 až 14 května těsně kvetou, lusky bílý zelený, uzabluní se rozvíjí list) - 14 května zas jasno teplo hezky. - 15 května je neděle hezky teplo, jen slabě oblačno, vítr slabý by učený mě - 16 května hezky teplo, příprava ku sázení brambor JZD, statky a my. - 17 května dopoledne hezky, teplo, potom oblačno do 7 hod, potom bouře, prška, v lubách, my začali sázet na velkém kusec. - 18 května na dopol. hezky, slunce, teplo, odpoledne oblačno, jinak hezky. - 19 května Dopoledne slunko v oblačno, odpoledne před mrakem teplo v 6 hodin bouřka, prška - 20 a 21 května oblačno, chuťami jasno, chladno. 19 až 21 května jabloně kvetou, saze se brambory JZD, statky a my - 22 května je neděle. Pěkně, slunko, míže vítr od severu. - 23 května pěkně, oblačno i slunko slabý vítr od severu. 24 května částečně jasno v slunci ale pořád chladno noci studené 3-4° tepla až mrazíky (Vybrali hnůj pod okýnu, začali sázet dobytku - 25 května počasí jak 24 května dosázeli jsme JZD a naše nejsou hotoví - 26 května z rána pěkně, potom menší přeháňky, byl svátek nanebevstoupení Páně v továrnách pracují v Dobrušce. - 29 května. Slunko, větřík od severozápadu chladě slabě oblačno (byl v Sedlíšově) - 30 května pěkně dopoledne drobně prší. - 31. května oblačno a mží. Měsíc květen celkem chladný, JZD posud saké (brambory)

Počasí v měsíci červnu 1960.

1. června zlepšené počasí, občas slunko k večeru zamračeno. - 2 června oblačno a dusno, teplo. - 3 června zamračeno a 2× drobné přeprušky, JZD seje kukuřici. - 4 června hezky, teplo slabě oblačno, večer bouřka od Sedlíšova, blesky hromobití. - 5 června je neděle, Hod Boží svatodušní. Byl v Janově) - 6 června v noci oblačno, pamo mýtě počasí, Byl v Janově) - 6 června v Pondělí svatodušní, nezvěcná, v kostele v 9 hod. mše svatá. oblačno odpoledne a k večeru, kolem bouřky ale nepršelo, jen rosa - 7 června pěkně slunko i oblačno (tesař Grim ze Sněžné sekal) - 8 června pěkně slunce i oblačno (tesař Grim sekal) - 9 června dopoledne oblačno odpoledne přeprušky (tesař dopoledne) - 10 června dopoledne před mrakem, odpoledne přeprušky k večeru i v noci prší. (Tesař Grim 33 hodin po 7 Kčs kč strave) - 11 června dopoledne prší pak před mrakem - 12 června je neděle před

mrakem, nejsvětější Trojice) v Dlouhém bývali pouť v lonì 1969 byl v Dlouhém prosečné pouť. Jsou různé věcné volby na kandidátce s 1 vždy jménem, do místních národních výborů, okresních národních výborů, krajských národních výborů, národního shromáždění, velká slavý před volební hřbitově vojenská kapela - 13 června oblačno částečné slunko - 14 června k večeru prší, dovlačeli brambory, statky začínají sušit trávy - 15 června pod mrakem k večeru bouřka. - 16 června oblačno, řezal dříví. - 17 června pod mrakem slabší přeháňky. - 18 června oblačno poprve k bramborům 19 června je neděle, oblačno asi po 3× slabší přeháňky. Přečla se slavnost Božího Těla. Průvod v N. Hrádku z kostela po náměstí, snad po náměstí poslední, velmi zdařilý. - 20 června celý den příšerné, žádná práce. - 21 června oblačno. - 22 června pěkně, sekli trávu, začíná se sušit. - 23 června oblačno, střídavě se sluncem nová chladnější - 24 června přeměnlivo. - 25 června oblačno v slunko, sílilo. - 26 června je neděle v Dobrušce pouť. Oblačno v slunko, odpoledne menší přeháňky. Byl v Dobrušce, Nedvězími, v 11 hodin v kostele kázal mlád. Dvě z hospodě ve Šimkově. - 27 června oblačno málo se sušilo - 28 června to samé, oblačno sušilo se málo. - 29 června Petra a Pavla pod mrakem pracovně den, odváželi na příděl usanou dodávku seno 135 kg projížděli brambory pro dělké. - 30 června celý den příšerné žádná práce, vítr od severozápadu, zima noci chladné 6-7°.

Poznámil s Hejzlarem z Vetrníč 50 † 1976 29/10 85 roku

až 1969

Počasí v měsíci červenci 1960.

1 července mlhy, pod mrakem a chladno, vítr od severozápadu ráno a večer zima. - 2 července pod mrakem, slunko, slabší přeháňky, sušit se nedá, prší dělí brambory - 3 července ze nedělě pod mrakem chladno, vítr od severozápadu v N. Hrádku se odbývá pouť, střelnice a houpačka a obě nic, pěs na 7° tepla. - 4 července, celý den příšerné a zima, žádná práce. - 5 července pod mrakem mokro. - 6 července pod mrakem přeprušky. - 7 července oblačno i slunce, nejistý čas, špatně se suší, jde to pomalu. - 8 července oblačno i časem slunko, k večeru o 7 hodin bouřky a lijáky do noci. - 9 července pod mrakem oblačno, špatně se suší, hroby málo rostou, bouřek málo. - 10. července je neděle. Prožili jeden pěkný slunný den v České Čerěné pouť. Uklidili jsme 3 kupky sena - 11 července a zase pršelo do mokra. - 12 července, oblačno slabší přeháňky, statky sečou louka „Balna" asi 5-6 sekáčů. JZD seče na Hamerským. Franková má vyklidit stodolu pro JZD - 13 července oblačno pod mrakem nesušil se jen statky skládají jetel v Martinku. - 14 července pěkný slunný den s oblaky mohl plidit a sušit, statky vesla sují po Dlouhém na Hradeckým kopci. - 15 července, pěkný den slabě oblačno a slunko, sešlo se, zvlášť statky, seče na Semínským

ale mají ke pozvyjekané. – 16 července oblačno a proměnlivé – 17 července je neděle pod mrakem dopoledne prší. byl v Olešnici – 18 července oblačno slabá přeháňka odpoledne, spalné se sušil. Byl na pozvání v Zelenčíně údolí, kde jsou umístěny Potravinářské a chladicí stroje Pardubice, bývalá Lenka. Mlýnské stroje Prokop Pardubice. – 19 července byl pěkný den, dalo se sušit, prší sena, byl u nás návštěvou p. Vinšek z č. 18 Ráj – 20 července pod mrakem, klidno, sušit se nedalo, na Roštěnce v Dražkách, úprava – 21 července pod mrakem, celý den prší, žito a pšenice jsou obojí lehlo. – 22 července částečně oblačno i slunečno, krátce zamračeno a prší. – 23 července zamračeno a přeprášky. – 24 července je neděle celý den prší, hodně, k večeru se leje. Velmi špatně se sušil, mnoho luk jezírek, k Olešnici všechny v Olešnici je pouť Magdalény, byl tam s Hofmanem za Černá – 25 července pod mrakem chladněji – 26 července pod mrakem prší, místy. – 27 července ze samé – 28 července pěkně slunko, teplo se sušilo. na Slovensku a na Moravě prší. – 29 července ráno mlhy, potom drobně prší celý den, mokro, k večeru ustalo. Bodláky nyjou, houby nerostou jen málo, kozáci, těžně jdou na každém kroku. – 30 července pěkný slunný den, klidí se seno, jetel, kupy promokly se musely rozdělat. – 31 července je neděle pěkně slunečno sušilo, pěkného počasí je letos málo, je ještě mnoho sušení.

Počasí v měsíci srpnu 1960.

1. srpna je ještě pěkně ale k večeru se připravuje na déšť, prší noc, přes a bouřka. – 2. srpna celý den prší mezitím ve Vlčincích louka v Olešnici začínáme sečt. – 3. srpna částečná oblačnost zvečerka - sekly jsme ve Vlčincích. – 4. srpna Po 2. hodin hezky, potom přeháňka a zase hezky. Ze Vlčinek 6 srpna oblačno pod mrakem sušit se nedalo. – 7. srpna je neděle. To samé ve Smržovce, prší. – Jetel je skvělá úroda letošní, jsou na každém kroku. Bouřky nejsou, houby jen kozáci - málo. Ještě se přadí suší, nestříhá se, obilí je zelené. – 8. srpna oblačno jen někdy slunko k večeru prší, sušit se nedalo. – 9. srpna. Z rána hezky, později oblačno, zamračeno, přeháňka, k večeru zase hezky, sušení nejisté. – 10. srpna z rána hezky, potom hrudovitá oblačnost, statky slámu sečou luka kolem Olšenky. – 11. srpna. Z rána hezky, potom oblačno sušit se dalo ale nejisté, mlácena se houli. Prvně vrch sena z Vlčinek. – 12. srpna byla oblačno, hezky ale nejisto večer bouřka začíná prší, prší po celou noc. – 13. srpna celý den prší Olšenka vystoupila ze břehu. Obilí položilo ještě není dozrálé, obilí je zelené, kdy budou žně ?. – 14. srpna je neděle. Z rána oblačno, potom částečné slunko. Z rána chladná. – 15. srpna Svátek nanebevstoupení P. Marie se nesvětí. Zase pod mrakem

unavy, chladno houby málo. – 16. srpna pod mrakem a přeháňky. – 17. srpna. Pěkný den, pohrabat senný želene k Dlouhému č. 37. Dalo se sušit a vozit seno. Prší v Čáslavi. – 18. srpna oblačno až pod mrakem sušení nijaké. – 19. srpna dopoledne se lilo plno proseceno u nás ještě obilí zelené. – 20. srpna oblačno pod mrakem, vítr stále od západu, teplota přes noc 8-10° dopoledne 20. Rostou jen kozáci a málo. – 21. srpna je neděle. Ráno mlha, která k poledni se spadla, potom jasno. Byl u nás pojmchaje jen vzalo, odpoledne jasno ale slunce nesvítilo. V Vlčinci dosekli. Statky sušil. – 23. srpna. Z rána jasno potom oblačno, k večeru se stahuje ze strany bouřky cele. Trefila III. vůz sena z Vlčinek, zapadli. Rudolf Stonjek vytáhnul vůz naložený otevřeně u Babina. Rozmočeno – 24. srpna. Bartolomějí. Z rána jasno, potom kupovitá oblačnost, přes poledne několik kapek, potom slepřeně jasno. Hrabali ve Vlčinci, statky tam hlavně sušil dělají kupy. Z kopce dostali jetel na seneno. – 25. srpna pěkný den bez přeháněk, jak malá oblačnost. Z prosena k Vlčinci, ukončeno tam. Statky tam hlavně sušil vozí seno. Začínají žně. Ječmen na Hamerském. – 26. srpna Z rána pěkně slunce z poledne celý den čas bydřel. – 27. srpna zrnek pěkné teplíčko. – 28. srpna je neděle. Rosík pěkné v Bystřeně hodt, bylo krásné ve Svržovém, v Fiti, jarmarce a plném provozu. V Bystřeně o pouti houpačka, střelnice a kram s hračkama, malý provoz. V kostele o 9 hodině kvartet z Dobruška zpíval, Bystřanský farář Mimra ministroval. Že tolik nestihl slovíčit nic tv. Iskra za tak za to, že když zemřel papež Pius XII. (1958 9/10) vystřídal černý prapor. K večeru se pozvolna mrací, v noci bouřka a prší. – 29. srpna zamračeno. – 30. srpna zamračeno přeháňky. – 31. srpna, to sama, chladné noci.

Počasí v měsíci září 1960.

1. září zamračeno - přeháňky. – 2. a 3. září prší slabě. – 4. září je neděle, dopoledne prší slabě odpoledne pod mrakem. Byl v Hlinkové, Rzkoči v Hlukách se Hejtmanem z Dolu. Je zřejmá se nemůže hnout. Ve Smržovci, Bystřeně Dobrance, Nedvězí, Klouzově, všude po polích plno pana Jeníma, u nás je všechno vlet. – 5. září celý den prší, celý den prší. – 6. září celý den prší a v okolí není zpět domů, jsou ještě kupy sena po polí statky a ŽŽD. – 7. září prší slabě. Přeháňky – 8. září prší přeháňky, chladná se vybírá se, do rána mrazík bílo, je svátek Narození Panny Marie se nesvětí. – 9. září, sečse pomalu, oblačno občas slunko, jinak chladno, první den nepršelo. V Tatrách a Jeseníkách sněhu. – 10. září oblačno, chvílemi slunko

k večeru požárno až pod mrakem slunce zašlo. — 11 září je pěkně, v Rokoli je proti slabší. — 12 září je krásný den. slunce začíná pálit, svazali jsme oves 12 snopů. — 13 září je krásný den pozdě vstát. — 14 září je krásný den. Vyjeli jsme na brambory. — 15 září je krásný den. Vyjeli jsme na brambory. — 16 září slunečno, silný vítr od jihozápadu. — 17 září slunečno, silný vítr. — 18 září je neděle, slunečno s krátce jarní žito. — 19 září poslední den hezký, jarní žito s kopce. — 20 září. Z rána mlha, ale od 9 hodin / nejde přidat 5 snopů na vozu / — 21 září dopoledne mlha odpoledne oblačno. — 22 září oblačno už chladněji. — 23 září slabě oblačno, sekli jsme oves. V pozdní době fouká studený vzduch, chladné noci velká rosa. Statky mají na kopci více než 100 obilí v JZD. — 25 září je neděle, pěkně, sekli jsme žito. — 26 září oblačno, mezi přeháňky, přes noc mrazíky jen 2-3° tepla. — 27 září to samé, statky mají ještě 100 obilí, mají ještě vozíku pro pole kupy sena, zrána bělavé JZD Blatec — 28 září svátek sv. Václava, ale ten se nemá, ráno s teplá pry den chladno. Z rána vybrali, potom silný vzdech oblačno, potom zamračeno. — 29 září oblačno — 30 září hezky. Vozali 9 snopů oves. Statky jezdí pro Mastěnkorytky ze Prach kombajnem, je to práce špatná velké stonělí, mnoho ovsa v klasu.

Počasí v měsíci říjnu 1960.

1. října do 9. hodin nepršelo ale potom se lije celý den. 2 října je neděle je Novohradské posvícení. Je deštivo ale slunko svítí, zima přes noc mrazíky. — 3 října pondělí o posvícení. Slabě oblačno dodělali jarní žito pod lesem. — 4 října slabě oblačno, shlédili poslední oves. — 5 října oblačno, oteplilo se. — 6 října, pěkný den slunečno, oteplilo se. — 7 října ukončili žně, nebylo jsme poslední. Dohlédli jarní žito pod lesem 5 vozů 4 hod. spřehrnulo. — 8 října z rána mokro. — 9 října je neděle, zase slunko svítilo, pěkně ale z rána mokro. — 10 října pod mrakem přeháňky. — 11 října pod mrakem přeháňky. — 12 října pod mrakem, odpoledne začali vybírat brambory. — 13 října mlhy a nízko, sněhnalo chladno 4-5° tepla. — 14 října, počasí se zlepšilo, z rána zamračeno pozdě oblačno a teplejší. V bramborách. + 15 října od 10 hod. přes poledne pršelo. 3 brázdy a pomokle jsme dokončili je dokopali. 16. října je neděle, dopoledne prší. Les povrcelo. V Javorově byla beseda kronikáře. — 17 října prší a zima více než minulý — 18 října prší, k večeru ustalo, vybrali 2 brázdy. — 19 října oblačno, chladno, možno vybírat, 12 brázd. — 20 října pěkný den teplo v bramborách 12 brázd. Statky, orou na Šibeničku krásákem, ráno. — 21 října oblačno, nepršelo, oteplené 13 brázd vybrali, k večeru prší. — 22 října, celá noc pršelo, ráno ustalo, vybrali 7 brázd. Kozmocono spatně je jízda s brambory 7 brázd — 23 října je neděle, pěkný, slunko, teplo v bramborách zima jsme — 24 října, v bramborách, jsme pěkně, oblačno oblačno i jasno — 25 října v bramborách, z rána mlha, potom jako (pomocné Kunčenova z Mezníčí) z rána mlha. — 26 října. Počasí dávno počasí ze rána jasno potom zataženo, vítr od západu chladno, vybrali 6 brázd. — 28 října pěkně, slunko, teplo Dokončili jsme brambory nejsme hotovi. — 29 října, pěkně na svátek. — 30 října je pondělí, pěkné slunko, dopoledne zbrádku, odpoledne čeká. JZD dokončují brambory a taky ženy, ovsy, proháčky, ale jsou mají kulhy sena. — 31. října přes noc mrazíky, počasí se pokazilo, teplota přes noc je 4-5°, přes den kolem 10°. Začínáme orat.

Počasí v listopadu 1960.

1. listopadu v úterý, svátek. Všech svatých se nevěsí, nepršelo jasno, ale nikdo neorali. — 2 listopadu, Dušičky, pěkná, v zimě však není kol 10° odpoledne orali pod lesem — 3 listopadu ráno mrazík, slunce, k večeru trochu oblačno pěkné, k večeru chladno. — 4 listopadu stejné noci chladné s přímrazkem. — 6. listopadu je neděle, oblačno též jasno, chladno. Hon 12 zajíců. 4 a 6 listopadu stále větrík od západu. — 7 listopadu pod mrakem, chladno dorazili brambory. — 8 listopadu, stejné v noci 0 orali. — 9 listopadu stejné, orali dopol. — 10 listopadu trochu jasněji, chladno ve dne 5° v noci 0. Od 9 do 10 listopadu větrík od západu a od severozápadu. — 11 listopadu Martina oblačno i jasno tichý. — 12 listopadu to samé počasí. 13. listopadu je neděle. Ráno mrholí, potom pod mrakem klidno. 10 až 13 listopadu orali jsme pod lesem po jarním žitě. Vozili hnůj pod hřebky, kde stojí elektrický sloup. — 14 listopadu oblačno na noc jasno tichý. — 15 listopadu ráno mráz 1° mlhy, odpoledne se rozešlo tichý. 14 a 15 listopadu orali na kopci. — 16 listopadu oblačno tichý. — 17 listopadu, oblačno, tichý, orali na kopci. Hádelení v našem lese. — 18 listopadu dopoledne oblačno, přes poledne zamračeno potom prší. — 19 listopadu zamračeno tichý, zima není. 20 listopadu je neděle, zamračeno, z rána drobně prší. Narodil Jana Dolu, přišel 14 listopadu z porodnice. — 21 listopadu pod mrakem, klidno zima není jen z rána. — 22 listopadu to samé. — 23 listopadu, stále stejné, dorazili na kopci. Stále možno pást v JZD i my. — 24 listopadu oblačno tichý. — 25 listopadu. Celý den zataženo, teplo slunko svítí ale přes noc na 26 listopadu pršelo. Zamračeno ale teplo slabý větřík

od západu. Orali nad stavením 24, 25 a 26 listopadu. — 27 listopadu je neděle pod mrakem a přeháňky, mokro (v Rokoli) — 28 listopadu prodmrakem okna, vysazovali ve svém zahrnovali — 29 listopadu pod mrakem přituhlo, k večeru padá sníh. Orali pod Březkama hnůj. — 30 listopadu pod mrakem, první sněžek, který přes den setál. Uhnali jsme do chlíce na thoře kunadir

Počasí v měsíci prosinci 1960.

1 prosince. Pěkný den slunko celý den vybráno a poměrně teplo až do večera. — 2 prosince. Pěkný den, sluníčko, vozila hnůj, přes noc přituhlo. — 3 prosince, mlha oblačno, jasno teplota 5-6° orali hnůj nad cestou — 4 prosince je neděle ducha adventní, pod mrakem přeháňky. — 5, 6, 7 prosince každou noc prší, přes den oblačno. Orali a vozili hnůj nad cestu. — 8 prosince svátek neposkvrněné Početí Panny Marie. nesvěcen, jasno, teplo ale mokro. — 9 prosince pustavr pod mrakem. Vybírali hnůj pod dlažbu. Přes noc na — 10 prosince prší. Jasno, mokro po cestách mnoho blata. Orali ještě a pásli. — 11. prosince je neděle. Mlhavo, mokra mlha celý den, znak klidno. Teplota do 5°. — 12 prosince. Ráno přituhlo, 4° pod 0, vítr od severu, padá sníček, orali na posledním u stavení silnici — 13 prosince pod mrakem umrzlo poprášek — 14 prosince, pod mrakem umrzlo poprášek — 15, 16 a 17 prosince pod mrakem, kliano, teplota kolem 0, odpol. 2-3° tepla. 17 prosince v Hradci nakupy, šatstra - zimní ček — 18 prosince je neděle mrazivě, pod mrakem jihne, umrzlá zem mokrá — 19 prosince do rana se přichumelilo 1-2 cm, teplota kolem 0. — 20 prosince, teplota 3-5° nad 0, ze sněhu kaše. — 21. prosince pod mrakem, trochu mlhavo. klid poprášek sněhu, teplota kolem 0, byl v Rychnově na aktivu komsomolu. — 22 prosince jasno, slunko přituhlo — 23 prosince pod mrakem, trocha mlha kol 0. — 24 prosince sobota - štědrý den oblačno trochu mlha klidno přituhlo poprášek sněhu — 25 prosince neděle, Hod Boží Vánoční. oblačno, klidno, přituhlo tepl. kolem 0 přes noc na 26 prosince, sv. Štěpána 3-4° pod 0, oblačno jasno tepl. málo pod 0 3-4° sněhu poprášek. — 27, 28, 29 prosince ta samé — 30 prosince pod mrakem, klidno přituhlo 2-4° pod 0 sněhu poprášek. — 31 prosince sobota, Silvestra. Přes noc na sto. mech trochu jiní, 2-4° pod 0 slabý poprášek. Světlí Vánoce na Nový Rok 1961 je úplněk.

V roce 1960 nás navždy opustili a zemřeli:

1.)	19./1	Božena Nývltová	Jizbice	49 roku
2.)	16/2	Albín Vanžura	Opočno	70 "
3.)	20/2	Josef Šmeček	z Nového Hrádku	78 "
4.)	24/3	Jan Solín	z Nového Hrádku	68 "
5.)	31/3	Josef Dyntar	Borová	54 "
6.)	4/4	Antonín Lichý	Rtyně	87 "
7.)	11/4	Amálie Burdová	Olešnice	45 "
8.)	9/5.	Božena Krejčová	z Lužan ve Svinném	78 "
9.)	31/5.	Bohumil Grim	Nový Hrádek 49	30 "
10.	30/7.	Běna Balcaru	z Dlouhého	45 "
11.	12/8	Jan Hradecký	Olešnice 102 a	60 "
12.)	13/8.	Anna Zelina	z Dlouhého	80 "
13.)	22/8	Anna Kozdasová	ze Rtyně	78 "
14.)	14/9.	Oldřich Černý	z Nového Hrádku 53	82 "
15.	3/11	Vendelín Martínek	Bohdašín	88 "
16	1/12	Josef Petr	z Nového Hrádku Doly	66 "

19. I. 1960 † Božena Nývltová v Jizbici.

V úterý dne 19. ledna 1960 zemřela v Jizbici, poměrně mladá žena paní Božena Nývltová, rozená Kulhanková manželka Bedřicha Nývlta, kamináře a zedníka v Jizbici č. 71 ve věku 49 let. Byla z početné rodiny z 11 dětí, dcera † v roce 1954 zemřelého Josefa Kulhanka v Jizbici č. 15, sestra Josefa Kulhánka zemř. v č. 15 v Jizbici. Zemřela následkem zánětu žaludku, zanechala manžela Bedřicha a dvojčata 2 děti, Věru a Bedřicha. Pohřeb se konal v sobotu 23 ledna 1960 o půl desáté hodině z kostela sv. Jana Křtitele v Náchodě na Starém Městě na místní hřbitov.

16. II. 1960 † hostinský Albín Vanžura.

V úterý 16 února 1960 zemřel v Opočenské nemocnici náš známý majitel hostince a hostinský v Opočně „U obory" p. Albín Vanžura ve věku 70 let. Narodil se 1889 v Brzotě byl to syn Josefa Vanžury ze Rtyně č. 15 a Anny Hofmanové. Jaké bylo mládí mimo zemřelého Vanžury to nám uniklo ale po ožení se koupil a zařídil v Opočně hostinec čp. 215 „U obory", kde provádel různé

obchody byl nadšikaný. Zavedl si stáčírnu piva, o-
patřil si menší nákladní auto a rozvážel po okol-
ních hostincích čahrové pivo z nás do hostince
p. Andrše. Vanzurův hostinec stal se útulným
oblíbeným a čistým lidovým podnikem pro
zdejší občany a občany z okolních vesnic. Pěkný
lokál byl v každou dobu, celé navštěvován. Při rozšíře-
ní jsem provedl Vanzura výnimně obchody za
obilí dříve a pod. Stále usmívavý, menší širší postavy
obsluhoval se svou paní hosty, vše tu otevřel za lidské
cenu, zvlášť za válek proti různé druhé. Vanzurovy vy-
dal jediné dceru provdanou za nějakého Suchar-
da, ale oba manželé Suchardovy předčasně zemřeli a
zustali po nich 3 dítky: Miluška, Jiří a Vladislava.
Miluška provdaná 1956 24 listopadu od nás za Vladi-
slava Knotka. Potom obsluhovali hostinec mladí manže-
lé vypomáhal i starým, zmužka se svým manželem
Starý Vanzura stále svěží a čilý z zimě 1963, onema-
nět dostavila se zvrolnost vstoupil do místní nemoc-
nice, kde po nějakých dnech náhle, aniž by se s kým
rozloučil zemřel. Pohřeb konal se v čtvrtek 22 ledna z Pardu-
bického krematoria. Zemřelý byl totiž bez vyznání žád-
tará po něm manželka Anežka a 3 muži bývalí jmenova-
ní. Starobylý hostinec „U obory" po zemřelém Albínu
Vanzurovi byl zavřen a byl zrušen, zmlknul a ztrácel

20. II. 1960 † Josef Smrček v N. Hrádku

V sobotu 20 února 1960 zemřel v Novém Hrádku, bývalý
ruční tkadlec, chalupník a domkář, vdovec Josef Smrček
ve věku 78 roku. narodil se 27. září 1881, byl to syn
Josefa Smrčka tkalce a chalupníka ze Rzi č. 9 a Fran-
tišky rozené Čejkové ze Služného č. 135 ze zaníklé již
chalupy na Skutině poblíž lesa u Chadla. Nynější zemře-
lý Josef Smrček, byl ze 6 dětí po matce rozené Čer-
mákové nejstarší, jinak nemusí mnoho vzpomínky
mu nezistal. Jako skončil bídné docházku obecné školy
byl přidržen ve domácí tkalcovině, naučil se tkal-
chat za ručního tkalcovského stavu a stále tento
hledel až do svého stáří, kokud mohl a sla tkalcovina
otce měl své slušnou chalupu as 110 korec svých pr-
zemků ve Rzi č. 9 chovali ke tu 2 krávy, ale to bylo v
rodině mimořádné zaměstnání, ta práce se odbyla při
zikol, hlavní obživa a výdělek byla práce za stavem.
Zemřelý Josef byl držen doma ve stavu, žádnou společnost
vzdávaním za mlady musel, byl vychován po domácku u stavu

Sotva opustil bídně obložení navštěvovanou školu, v 15 letech
mu zemřela 1896 na souchotiny matka a s ní, nikdy
mu soucítící sourozenci zažily slasti zla nevlastnosti. Druhá že
vlastní matka, jenž zemřela téhož roku posmrti vlastní matky
1896 15 září, zemřela již roce 1897 ve 40 letech na horečnaté
onemocnění a 1898 - 27 června, obdržela již 7 dětí další třetí
matku, druhou nevlastní jménem Annu rozenou Pavlovu
(původní Kopecká) s nemanželským chlapcem Františkem
tak tu již bylo dětí 8. Je nasnadě, že blahobyt žádný
nebyl, při takové početnosti byla skromná strava, při tom
stav stále šel, při doustavu nikdy sourozenců, porta-
ven další dvěma stavy a třetí, ti nejmladší muckli di-
voce soukat, žádný oddech stále více a více tempo. Nej-
starší Josef volán k odvodu, ale pro sešlost a ztrhané
údy odveden (za Rakouska nebyl. Když mu bylo necelých
23 let, 24 května 1904 se oženil s Annou Markovou, dcerou
Františka Marka, bývalého za Služného čp. 38 přiženil se na
20 zlatých. Z uschovaných peněz ze zpropitného ze stavu a
skromného věna od otce a přiženěných koupil si mladý manžel
na Páčkově na Novohradeckých končinách od vdovy Kuja-
lové chalupu čp. 157 s pozemky asi 10 korců a tady zase je-
dná spěšná a hlavní výdělek přinášel postavený vedle
obdržený tkalcovský zděný stav. Smrčkova manželka
Anna byla nad svého muže jakési razantější, byla ze vsi
úlejší, více od věci. Smrček pak byl málomluvný a volnější
ba svého manžela poručovala a jemnou rukou do vše-
chna, a společnosti více nabádala a navedla. V manžel-
ství se Smrčkovým ještě na Páčkově 8. června 1921 narodila
jedna dcera Anežka. Smrčkovi asi po 17 letech chalupu
na Páčkově prodali Andrsovým z N. Hrádku a koupili
si domek v N. Hrádku při cestě ze Žibníku do náměstí
v Kopeckého ulici čp. 139, by přijmula Smrčková blíže do
hostela a byla více mezi lidmi na světě část pozemku
od Klujalova louku a les za Klímsem č. 219 prodali Smrčkovi
si nechali a připojili k domku v N. Hrádku. Tu také
na Hrádku poskytnut nezbytný stav. Po několika letech
asi 1928 manželka Smrčkovi stále čilá a o vše mající
zájem, zemřela, Smrček odpověděl a zůstal se dcerou, která
se provdala za truhlářského Bohuslava Černého z Mo-
zolného. Tu byl vdovec Smrček po více let s mladými
jako na odpočinku, s malým dítkem, žil samo-
tářsky, se žádným se nestýkal, světa si nevšímal
a jakož opustil v 78 letech jako římsko-katolík
zemřel. Pohřeb měl 24 února na místní Novohrá-
decký hřbitov z čtvrté rodiny ze které ve Rzi č. 9
bydlel, je ještě na živu nevlastní František sestra
provdaná za hudebníka Petra v Pardubicích

24. III. 1960 † Jan Šolín dvrář v N. Hrádku

Ve čtvrtek 24. března 1960 zemřel v nemocnici v N. Hrádku (14) náš známý živnostník, dvrář Jan Šolín ve věku 68 let. Narodil se 1892 vyučil obchodu pekařského u Kráčmerů v N. Hrádku. Bydlel ve školní ulici do 1. let, snad u tabačky v Sokolí v chatě nad hostincem, všeobecně nazývaný Hovězí kulatýma, snad osiřelý. Chodil mizně oblečen a po vyučení školy šel do lesa na práci jako dvrář a v této práci bydlel až do konce svého života. Ženil se měl 1 syna, koupil si ze skromných úspor v N. Hrádku po Fialty (v Dlouhé čís.) baracek čp. 147 (ul. Hořeškelov) a jako dělník vstoupil za první republiky do Komunistické strany a byl z té příčiny za Protektorátu (1939-1945) v Německu v koncentračním táboře do konce války, přišel na zdraví velmi špatně. Byl pozdě s podlomeným zdravím, přesto dlouho pracoval, ale již nedělal, šel k mnohému dlouhodobu přivydělat. Byl po tomto těžkým prostředí prostavy, vypomáhal v čase dovolené listovním přepošt, při roznášení pošty, zavěsil se do hostince k Sotolským na pultku čísly, při tom tuze pozdě a zase s klidem odešel. V poslední zimě onemocněl, probyl si delší čas v špitále v nemocnici, kde také zemřel. 30. března byl v Pardubicích zpopelněn, zůstává po něm vdova Anička 1896 nar. a jeden zenatý syn, který v N. Hrádku nebydlí.

31. III. 1960 † v Borovém Josef Dyntar

Ve čtvrtek 31 března 1960 zemřel v Borovém, raněn smrtící Josef Dyntar, textilní dělník 54 letý invalida na duchodě. Ještě 19. března na Josefa, byl v Borovém v hostinci u Balcaru, kde s mládenci žůlal sázky v pití piva a jídla rohlíku, že dřív vyzupe se líže pelliti piva než druhý sní jeden rohlík a 31. března při práci na zahradě dostal před chalupou, přišel na něho záchvat, raněn byl srdeční mrtvicí a zemřel na záhonku kytek ležeti. Byl ženat pocházel z Nového Hrádku z chaloupky na Šibeníku, kde vlastnil pěkný opravený domek čp. 260, ve kterém prožil jeho sestra Františka (bez nosu, o který přišla úrazem ve škole (na vsi 1900) z následků nemoci jasnou řeč a chodívá zpět po vesnicích se zmenšeným, který v kraji na polích na tržiště a ve svazu hledí navázaných prodává. Zemřelý Dyntar byl u nás známý, byl z církve československé, pohřben byl na hřbitůvku v Borovém.

4. IV. 1960 † ve Rzech Antonín Líchý.

V pondělí 4. dubna 1960, zemřel Rzouský občan a soused, starý Antonín Líchý, chalupník, toho času již na odpočinku ve věku 87 let. Narodil se

16 července 1872 v Dlouhém čp. 18, byl to syn 1923 zemřelého Emanuela Líchého, chalupníka v Dlouhém č. 18 a 1920 zemřelé Anny Francové. Byl z pěti dětí, nejstarší byl syn Josef František provdaná v Semdraži Štěpánová, bratr Jan Líchý 1917 padl ve válce a Emilie 1904 provdána v Semdraži Světlíková. Nyní ve Rzech zemřelý Antonín byl vychován doma v rodině při hospodaření, kde obhospodařovali 6-ha pozemků, dílem svých a dílem najmutých a v zimě dělali za ručního tkalcovského stavu tkalcovali. Líchý odveden k vojsku, vojákem nebyl. V 27 letech se Líchý oženil, v roce 1899, 4 července vzal si za manželku Anežku Smečkovou dceru Antonína Smečka ze Rzů čp. 23, která dostala od rodičů chalupu čp. 10 ve Rzech, spolu 2 ha 40 a, kde před koupě nedostavěného mlýna a vdálé tkalcovničky na vrchu do roku 1896 bydleli. Tak se Antonín Líchý dostal a přiženil do chaloupky do Rzů čp. 10, kde chovali 2 krávy. Líchý po oženění, chodil k Smečkům dělat na mechanické stávy (bylo tu 6 stavů) po dobu života své manželky Anežky, později dlouhá postavil svůj ruční tkalcovský stav a pěc nemůže chalupě na políčku hospodaří. Líchýmu se s manželkou Anežkou narodilo 6 dětí, z nichž 4 zemřely, ale po 10. letech 1909, 17 května mu zemřela manželka Anežka v 31 letech (nar. 1878) pro srdeční vadou. Líchý se 2 chlapci Antonínem, manželky dlouholetým vdovcem, 1910 - 4 srpna se žení podruhé s Františkou Klimšovou z Novohradských končin. Pod Smrčinou" čp. 219 se kterou měl 5 dětí, z nich 4 zemřely, zůstala dcera Emilie, nar. 1914, žijící provdaná Čermelová v Pardubicích. Druhá manželka, také Líchýmu 1921 zemřela v Náchodské nemocnici a tělo zemřelé nebylo ani převezeno je pohřbena v Náchodě. Se třetí ženou Emilií Klimšovou, sestrou nebožky (byly z pana oddaní 1922, která měla 1915 narozenou dceru Marii a s manželství s Líchým syna Bohumila nar. 12 února 1923, který jako poslední z dětí zůstává doma. Líchý měl tudíž se 3 ženami 13 dětí, na živu při jeho smrti jsou 4: Syn Antonín, toho času v Kánicích a Litmířič, Eman v Svržzeně, Emilie provdaná Čermelová v Pardubicích a Bohumil doma. Líchý byl soused a vůbec ve Rzech prazvláštní povahy, měl svůj rozum, se sousedy vedl spory, zvláště se starým Františkem Ondrsem o hranice pozemku, ale na tom nic nevydělal, byly to spory nerozumné a nepromyšlené, také vedl spor o společnou cestu zřízenou společně s Ondrsem, ku společnému používání a prak jiný ruseno, presazoval o své vůli, nikyme nevídě mezníky a j. Líchý společenským nebyl, do zákaz. do

hostinec nešel, trochu bručoun, o svět se nestaral, občanské funkce nevastával a důvěry nepožíval, byl domácným pro sebe, nic nečetl, sotva uměl, do školy nyc šmudýdl, uzavřen jen pro sebe, při tom byl žízkostlivě sekyrným až skoupým. Poslední, dobrou z domu nevycházel, probíral duchod 225 Kčs měsíčně. Stárnutím již sešlý, sešlábly, stále rád pracoval, své pozemky prodával československým státním statkům lítostivě a nerad. Na krátce přicházel snyzil zlehl a při dobrých smyslech, uměl ještě nádeje, že povstane a půjde na pánů, pomoc jí nelitoval, však již nepovstal a - dokonal. Pohřeb mu vypravili zpozu stalí s hudbou, za krásného jarního dne, jako různým katolíku, na hřbitov nedohradského, z domu smutku ze své chalupy čp. 10 ve Rzuch ve které si pobyl plných 61 let. Lítý byl prostřednímu postavy, suchý, do kostela nechodil.

11. IV. 1960 † Anděla Burdová v Olešnici.

V pondělí 11 dubna 1960 zemřela v Olešnici přes 25 let nemocna na tuberkulózu plic Anděla Burdová, stará panna ve stáří 45 let. Narodila se 1915 v Olešnici, otec neznámý, nevlastní matka Marie Burdová. Zemřelá bydlela v domě svého bratra Eduarda Burdy čp 92 dl, je to při silnici pod náměstím bydlícího v Králové Dvoře a domek byl jmenovanému Burdovi pro konfiskaci dle dekretu 108 přidělen, který o něj pečuje. Zemřela pohřbena na Olešnickém hřbitůvku.

9. V. 1960 † Božena Krejčová z Lužan

V pondělí 9. května 1960 zemřela Božena Krejčová na odpočínku, ale bez odpočínku ve Sněžném nyní čp. 45 ve stodole u Hartmana. Byla narozena a vyrostla v Bokdařině Linhartově, provdala se za Josefa Krejčího, zvlášťa v Lužancích (obec Bolehy) čp. 62, oba již stáří, tady chovali 3-4 kusy hov. dobytka, chalupu měli v podílech opravenou a dělali na 7 kalovském ručním stavem. Byla hospodárni šetrné, pořádnou, vážení, chodili každou neděli z kraje lesy Polánka a les Jelaku na Nový Hrádek do kostela dopolčkou na ranní služby Boží. V manželství Krejcovými narodila v roce 1911 jediná dcera Anička, kterou měli rádi a vše by pro ni podnikli. Ponevadž byla jen na a peníze tu také byly a zařízení hospodářství, provdala se a dostala do Sněžného do statku Hartmanom čp. 45 vzala si Josefa Hartmana, slušného a pořádaného mla-

dého hospodáře. Když se Aninka Krejčová provdala a z domu odešla a rodiče jak osamělí a stáří se jim samotným Krejčovi byli ku práci, zvlášť schopný a pracovalo zbídli, tu se v roce 1932 rozhodli, že chalupu v Lužancích zavřou a odstěhují se s dobytkem a se svým inventářem do Sněžného ku dceři za zetěm do statku, kde na dvoře při statku stála prázdná vyměněná chalupa. Tam se tak stařeš Krejčovi ubytovali a mladým Hartmanovým v práci na poli a domácnosti pomáhali. Krejčí otec mladé selky, jezdil hodně s koňmi - chovalo se tu stále pár tažných koní, Krejčová pak zejména, práci zvyklá, pracovala ve chlévě, na poli, ve stodole v domácnosti a pod. oba rodiče Krejčovi pracovali tu pečlivě, věrně a zdarma vypomáhali. Chalupu v Lužancích i s pozemky potom v roce 1939 prodali ze Sedlečova upřímě Josefu Čejnarovi. Krejčí ve Sněžném pomáhal až do své smrti 1945, kdy 1 června zemřel. Pomáhal tu v práci dále jak 16 roku. Krejčová tak zůstala, bydlela tu u dcery dále a stále a pracovala u dcery Aninky (tak ji jmenovala) pilná a věrná pracovnice, stolek u nápracovala až myrt, učinila všemu životnímu úsilí o práci konec. Krejcova měla pohřeb 17 května z domu smutku ze Sněžného č. 45 na Nedhradecký hřbitov, kde jako jímsko katolička pohřbena vedle svého manžela, který zemřel o 12 let dříve.

31. V. 1960 † Bohumil Grim v N. Hrádku.

Větery 31. května 1960 zemřel nečekávaně vzal si život v novém Hrádku v Bukovci svobodný mládenec, továrný dělník, Bohumil Grim, ve stáří 30 let. Narozen 1930 byl to syn Bohumila Grima, továrního dělníka a domkáře v N. Hrádku č. 119 a Marie Čejnarové z Lužan 92. Zemřelý Bohumil je ze 3 dětí: mladší Miluše nar. 1935 ještě svobodná a Bohuslava nar. 1933 provdaná za Bohuslava Rygra v N. Hrádku 59. Bohumil po vyjetí školy, chodil do továrny místem skalerny až do své smrti. Žil doma se svým otcem a mladším bratrem, neboť Grimová manželka otce a matka zesnulého odešla po stálých všedních neshodách z domu a vystěhovala se ku provdané dceři Bohuslavě, bydlící v N. Hrádku nad náměstím v obecním domě č. 37 a žila tak odloučeně od manžela a rodiny po 7-8 let ale nerozvedeni. V těchto poměrech se hochaví Bohumilovi jakési zastesklo, nebyl samostatný v domácnosti pravidelný potřebný pořádek při stravování v odívání v úklidu a pod. stal se jakési pro sebe uzavřený, osamocený, zádumčivý, chodil rádcyo smrti kamarádky, až to neblaze skončilo, na jaře skončen život. Rodiče a bratr mu vypravili v sobotu 4 června po prevzetí od pitvy z Hradce z kostela pěkný pohřeb a doprovozen z kostela za velké účasti lidu na místní hřbitov též za účasti onemocnělé matky. Tak zůstali v domácnosti Grimové zase 2 muži, Bohumil Grim otec zemřelého a bratr Miluše manželka a matka Marie Grimová, bydlí dál u dcery Bohuslavy.

30. VII. 1960 † Béna Balcaru z Dlouhého

Zemřel Béna Balcaru. V sobotu 30 července 1960 zemřel v Hradecké nemocnici z Dlouhého malíř Benjamin Balcar, malíř profesí, toho času bytem v Olešnici čp. 23 d. ve věku 45 let. narodil se 1. března 1915 v Dlouhém čp. 20 z Dlouhém čp. 20, byl to syn Adolfa Balcara chalupníka (3 ha 43 a) pozemku) v Dlouhém čp. 20 a Anny rozené Klamtory z Polomu. Benjamin byl ze 4 dětí, měl 2 starší bratří a mladší sestru. Po vyučení obecné a měšťanské školy v Novém Hradku šel z domu, otec ho dal na učení řemeslu malířskému, oba starší bratří již byli z domu. Za svobodna jako čeledínové u sedláků pomáhali Balcarovu chalupu neskýtala pro mnoho lidu celoroční obživu, dělali tu také za různým hradeckým tovaryšem. Balcarovy děti nemusely a pak pro velkou rodinu nebylo mnoho Balcarovi svatnici nějaké rodiny, nebylo mnoho Balcarovi svatnici nějaké rodiny, nebylo mnoho Balcarovi svatnici nějaké rodiny,

byla to dcera Jana Smrčka, tehdy nájemníka a podruha
a domácího rbonilo 1kalce a poddaného chalupníka ve Rzech čp.
a Eleonory Jarošory z Dlouhého č. 37 Anna Zelená, jakmile
spatřila světlo světa a přišla na svět ještě tyk den
ztratila svou matku, která ulehla zemřela 18 ledna a
16 ledna 1880 měla pohřeb jakmile novorozené ztratilo svou
matku, vzali se ho na výchovu rodiče zemřelé, dědeček
a babička Jarošory v Dlouhém, kde vzrostla a se
prvodala, sestárala a žila do své smrti, strávila tu
celý život. Zde Zelená trávila u dědy a babičky svá mlá
dí, školní léta, léta svobody až se provdala. Pomáhala
v práci při chalupě, naučila se tu dělat na tkalcov-
ské stavu a t. d. a Jarošory si vzrůlé dítě vychovali jako
své vlastní. 5 ledna 1899 zemřel děda Jaroš a Zelená, ma-
lá Anička zůstala s babičkou otec vdučka Anna se na
to 25 září, ještě ten rok 1899 provdala za Teodora Zelen-
1873 v Rzech čp. čímž narozeného z Čís. Lhenny, který se sem, kdy-
přičinil. na to babička Sára Jaroška 23 září 1904 zemřela
manželé Zelení, již sami tudíž hospodařili již na své
chalupě asi s 2 ha 70 ary majetku, pozemků a dělali
plně za ručním tkalcovským stavem, faktorním provozu
v náchodě. Zelenými se v manželství narodilo 6 dětí: 1901 Jan
potomní majitel a dědic chalupy, byl stále zaměstnán
v Křovicích v cihelně. V roce 1904 Anna, provdána za
skeho Petra Chvátilu v Dlouhém, 1906 Josefa, provdána za
Vojtěcha Novotného ve Smržném, 1908 Marie provdána za Ven-
dilína Prausea v Polní Radechové, 1910 František sladovnický
na moravě a 1914 Eleonora, která 1915 zemřela na božec!
Zelení hospodařili zpočátku na panském, jako všichni
chalupníci v Dlouhém, byly to pozemky dolloredovy, ale
po potopu světové války si na základě tyslého zákona o
bloukrobých pachtech vykoupili do vlastnictví 2 ha 70 ar
pozemku, které mělo při chalupě jako každý v Dlouhém
nazmuty, pozemky ty byly levné, za předválečnou cenu prů
rokem 1914 i ve zlotých za 2.750.- Kč. Zelení chovali přes 2 ha
lupě 2 krávy, ale hlavní obživou prone, byl jak již uvedeno
domácí tkalcovský stav, starší byl doma již žatí, děti všichni
byli z domu i poslední syn František, nar. 1910 vyučený
puvarnicky. Ve druhé světové válce r. 1943 v měsíci čer-
nu 11, však když nebyl v chalupě Zelených nikdo doma, Zelení
byla v náchodě s kusem (to je ze stavu stržený 100 m dlouhý
kartoun utkané zboží) zelený byl pak v místním krejčovství
schůzi, v tu dobu vypukl ve staré dřevěné chalupě Zelených
s 1 měsíc světnici oheň a stará chalupa vzala za své.
cího byla kryta pojištěním a obdrželi od Slavie,
15.100.- Kčs na svršky a 31.185.- Kčs od Slavičké pojišťovny
Pojištění na 35.000.- K. Za pomoci synů Jana a Františka

podpory úřadu za veřejnosti (sbírky) staří Zelení vybudovali
pěkný zděný dům se 2 světnicemi na zmenšeném místě
s portou tak kovou (cementovou) všechen materiál mimo dřevo
byl z cihelny p. Vlčka v Křovicích, kde byl syn Jan zaměst-
cí mu v Křovicích, který se na Dlouhé do výstavby nadchnul
pojištěný a po válce dosáhli starobního důchodu, každý 300 Kč.
měsíčně a tak posledních, léta prožívala již za starých mediků
a trávili ve své světnici klidný život. manželé Zelení byli lidmi
společenskými, chodili spolu s Dlouhém do zábav, v neděli
hostince. Zelený seděl u stolu kouřil dýmku, měl nalito
a hrával preferanc. Zelená pak seděla v kuchyni na
lavici u kamen mezi ženskými, nikdy sama. Zelená
sama byla ženou statné vůle prostavy, měla výjimečnou
hodně zachycený a uvedený v kronice, nestrácela paměť
ani ve stáří. Ještě krátce před smrtí jí paměť nechávala
když již pro stáří a selbrti onemocněla a po 16 denním
pobytu v nemocnici zemřela. Zelená po celý svůj život byla
věrnou příslušnicí, církve římskokatolické, chodila pokud
mohla pilně v neděli a svátcích na Hradek do kos-
tela a ve volbách volívala s manželem čsl. stranu lidovou.
Pohřeb měla za pěkného dne 17 srpna jako věrná, římsko-
katolická s hudbou a byla pohřbena na místě na kterém
byl k poslednímu odpočinku uložen, její otec Jan Smrček
ze Rzů č. 11 († 1940 30/12) Vzpomínáno na Zelenou.

22. VIII. 1960 † Kozdasová Anna ze Rzů.

V pondělí 22 srpna 1960 zemřela v Nemojově (5 km se-
verozápadně od Král. Dvora) mnoholetá vdova po 37 let
bývalá ze Rzů domkářka, obchodnice, nyní již na od-
počinku paní Anna Kozdasová, dříve bydlící a
narozená ve Rzech č. 5 ve stáří 78 a půl roku. Narodila
se 21. ledna 1882 ve Rzech č. 5, byla to dcera Josefa Svěrá-
ka obchodníka a domkáře ve Rzech čp. 5 a Anny Hudo-
sovy z Bačetína. Kozdasová byla po svých rodičích zdra
vangelické Balcarova vyznání a na svou pobožnost
chodili Světlíkovy do Bystřeho, kde měli Balcarové
svou modlitebnu. Kozdasová byla, pokud nám známo
ze 7 nám známých dětí, ale bylo dětí snad více které
v dětských letech pomřely. Byla sama nevěstou, po ní
byla Marie provdaná Procházková † 1957, Josef † 1907
svobodný, František bydlel v Dobrušce, Benja-
min † 1908 na Tubbku, Růžena, zemřela svobodná 1928 a
Emilie, provdaná za Linharta bydlící č. č. v Trutnově.

Kozdasová měla svůj život dosti neklidný prospě-
tený nuzným pronásledováním. Její otec Josef Svoboda se
byl ponižený, menší a hrbatý, byl při tom podnika-
vý, musil se starati celou rodinu o živobytí, zavedl
si ve Rzech obchůdek se smíšeným zbožím, hlav-
ně běžných toho času potravin, měl tu mouku, chléb
cuke, jáhly, rýži, sůl, všechny druhy koření, petrolej
cukrové, kvasnice různé, běžné věci pro domácnost.
Kozdasová po vyjití školy, šla po službách, sloužila u
pánů až snad ve třídu a seznámila se tu se svým budoucím
krejčím Antonínem Kozdasem z nějakého výletu na
Moravě, provdala se za něho a po smrti svého otce
zemřelého 28. dubna 1917 přistěhovala se s manželem
Kozdasem na Rze ku matce vdově, kde se ubytovala
ve druhé světnici a tady Kozdas jako krejčí šil, šil
dobře i obleky ze sukna na medele. Kozdasovým se v
manželství narodily 3 dítky: 1909 Josef, 1910 Marie a 1912
Pavel. Kozdas jako rojčín ve světové válce byl raněn, po-
byl delší čas ve vídeňské nemocnici a když přišel domů
po několika letech se jako válečný invalida roznemohl
zemřel předčasně z následků zranění 14 června 1923.
Kozdasová se stala vdovou a pobírala od úřadu pro péči
o válečné poškození, válečný důchod po zemřelém man-
želu 75- Kč měsíčně. Stará Světlice pak si vedla po-
malu po mužově smrti svůj obchůdek. Během
války vedly obchůdek s Kozdasovou a po válce 1914-1918
postoupila Světlíková obchod i chalupu dům Koz-
dasovým, ale žila s nimi ještě ve společné domácnosti
i po smrti Kozdase. Kozdasová naučena ze služeb u
tech, vařila na stravu letní hosti z Prahy z Hradce
z náchoda a odjinud. Přišli tím nám ve známost
z Prahy paní Budilová se dcerou Zelenkovou nyní Pešá-
ková, Jaroslav Zelenka, rodina Vožických, ze které
byl z Nového Města vzmet okresní hejtman JUDr Jaroslav
Vožický za okupace němci umučen, dcera Vožických
sestra hejtmana Vožického Marie provdaná za Jiřího Lé-
ního, pan Synecká aj. – Když Kozdasová vdala svoji
dceru Marénku Kožíškovi synu truhláře tkalcovského z
Bystřických Dolu a při stavbě tkalcovny nad Smržens-
kým mostem, chtěla své dceři peněžně vypomoci, za-
dlužila se Kozdasová tak, že přišla do tísně a pak se
již nevzpamatovala. Přinucena okolnostmi prodala 3
května 1930 polovici domu, dolejší půlu u které bylo

patro, dvoje podlaží se 3 světnicemi, Vendelínu Martínkovi
který tu s rodinou bydlel v nájmu od roku 1920, jistěže
aby se zbavila u Martínka, kdy trvalého mýtného dluhu.
Tím se stal dům pod jednou střechou majetkově rozdě-
len a dáno to Martínkové polovici č.p. 4. Kramářovi pak
pro nedodržování splátek za zboží do krámu, byla
nucena nechat si obchod byl 31. března 1931 zrušen.
V pondělí 15. května 1933 o 4 hodině odpolední, najednou
objevil se nad údolíčkem Rzí ohromný sloup vzhůru
stoupajícího černého dýmu a hned žlutého a zlatého
vzplál u Kozdasů chlév. chalupa Kozdasové vyhořela
vyhořela společně s domem Martínkovým, jenž náděl dům
svou majetek stál pod jednou rozlehlou, lepenkovou střechou.
Požár vznikl na půdě půldomku Kozdasové, jak nej-
jistěno. Kozdasová měla pojištěnou chalupu na 20.000- Kč
obdržela 13.000- Kč a na svršky také na 20.000- Kč a do-
stala 11.000- Kč, celkem dostala 24.000- Kč. Na spáleništi
pak byl postaven se svagrem Linhartem, který byl ze-
dníkem menší skromný domeček se 3 menšími světnicemi.
V září 1934 se do domku nastěhovala. Po požáru Kozdasová
bydlela pod Borovou u Hamerského) do dne 8 světnice
Kozdasová. Linhart pak se nadobral do svobodný
poměrné (v září 1934 Linhart a 1. prosince Kozdasová)
Stará Světlice po ohni 1933 bydlela v Dobrušce u syna
Františka, přišla na Rzy ku dceři do nového bydliště
ku Kozdasové a krátce na to 31 prosince 1934 zemřela
ve stáří 73 let. Tak žila Kozdasová dílem osamocená
dílem se syny Josefem a Pavlem brala ten příspěvek po
zemřelém manželu a soukala do textilních továrniček.
15 února 1935 zemřel doma Kozdasové syn Josef nar. 13/1
1909, zemřel svobodný na souchotiny byl povolán nímž
tkalcovský mistr v tkalcovně J. Thon v Dobrušce. Kozdaso-
vá pak domek prodala 4 ledna 1935 Josefu a Marii Procház-
kovým v Praze, to je svému svagrovi a sestře. Kozdasová
tu bydlela do Procházkovy penze, to mela vyměněno.
1945 Kozdasové došla dále smutná zpráva, že v Praze
v nemocnici zemřel 27 října syn Pavel v 33 letech života
Když Procházka v Praze dostal penzi a chtěl se přis-
těhovati na Rzy, tu mu Kozdasová učinila místo a
19 července 1946 se odtud ze Rzí odhlásila a vystěhovala
se do Nemojova u Králového Dvora do domku Kožíšových
(dcera) kteří v domek zde v pohraničí zabrali, ale
Kozdasová zde bydlela sama, provdaná dcera Maruš-
ka s manželem Kožíškem zůstali v Král. Dvoře při
zaměstnání byt. továrně, Kožíšek byl tkalcovským
továrním mistrem.

Kozdasová měla od dětství slabý zrak, byla krátkozraká, písmo cítila příliš zblízka, ke konci měsíce vůbec snad oslepla úplně. Pohřeb měla 24 srpna pohřbena je tam. zpráva o úmrtí zde mimo ka, jak byla tady všeobecně jmenována 64 let mezi námi zde pobyla, plně si zaslouží, aby tato vzpomínka a úcta o její osobě zde byla uvedena. Ze Kozdasů mužů Kozdasova rodina navždy. Domek po Kozdasce nyní vlastní od roku 1950 vlasta Svetlíkova z Dolnušky, je to manželka synovce Kozdasovy

14. IX. 1960 † Oldřich Černý, cukrář.

Ve středu 14 září 1960 zemřel v Hr. Králově ske ulici č 53, náp všem tady známý cukrář Oldřiček Černý ve stáří 82 let, byl to syn Franty Hrobařova, jinak Františka Černého hrobaře a kopáče hrobů, byl menší hostinských, takto o prázdninách a jarních a za dřevních časů nakládal, bylo zvykem, že o tanečních zábavách cukráři své zboží vykládali ve výčepu u dveří na stole a nabízeli a rozprodávali mládenčino aby pro děvčata nakupovali a jim rozdávali marcipán. Tak to činil také tenkrát Oldřiček. Byl ženatý měl mimo ženu a asi 3 děti, jsou známé hostinská také Oldřiška a cukráře, který řemeslo v nájatém krámu na Hrádku v náměstí se kostela vedle pozd. zemřelý Oldřich Černý, dělal také za mladších let pouličního vůdce a kantora při poutích do Vambeřic a k posledu když byl na odpočinku si přivydělával při svém skromném důchodu, vyřezával, lepil a barvil do Betlému domečky a rozprodával po 10, 15, 20 korunách. Žil se svou ženuškou prostě a skromně, chodíval také v neděli do kostela. Svůj domek který zdědil po otci a který mu v roce 1923 4 března vyhořel a znovu ho obnovil, postoupil zase svému synovi Oldřiškovi jednu dceru má provdanou ve Vel. Nivě. zemřel Hradecký občan jako římskokatolík. Pohřeb měl v sobotu 17 září na hřbitově novohradském, není již Oldřiška, nechodí po náměstí a má chvorské ulici.

3. XI. 1960. † Podborovinský Venda Martínek

Ve čtvrtek 3. listopadu 1960 zemřel z Bohdašína Podborovinský Vendelín Martínek v 88 letech, pochází od nás z Podborovinu, byl to syn Podborovinského hr Josefa

Martínka č. 65 a Františky Martínkovy z Tmu. Byl z početné rodiny z 8 dětí od malička zapřahán k práci, jak do práce, pokud známe jeho pobyt až v Bohdašíně, chodil v Pokoli v hostinci a byl po okolí známým. Pohřben jako římskokatolík na Slavonicovský hřbitov.

1. XII. 1960 † Josef Petr z Dolů, č 189.

Ve čtvrtek dne 1. prosince 1960 zemřel v Novém Hrádku v Dolích nám všem tolik známý, Josef Petr, tovární tkalcovský dělník ve stáří 66 let, nezvěstí na záducha. Josef Petr byl před první světovou válkou v Novém Hrádku spoluzakladatelem, v roce 1912, tělocvičné jednoty Orel pro Nový Hrádek a okolí. Ponovadž však tato jednota vedená v katolickém duchu nemohla v tehdejším novém Hrádku počátkem tovaryšského sehnati spolkové místnosti, kde by se mohly cvičení a schůze pořádati, propůjčil jim tuto místnost hostinský František Andrš ve Rzech. Tady se Orel umístil a cvičení a schůze pořádal. Přes válku tato činnost ochabla, po válce zas oživla a při Orelské jednotě byl založen divadelní odbor. Postaveno tu ve Rzech v tehdejší sále nouzové jeviště a hrála se tu divadla a na tom všem měl zásluhu a značný podíl Josef Petr. První zábava čsl. Orla byla zde 5 února 1922. První divadlo sehráno 9. dubna 1922 při kusu „Karbanick Petr" v tom účinkoval a hrál. A při posledním divadle hraném ve Rzech 15. března 1931 „Mlynářova Maříenka" Josef Petr také hrál. Divadlo ve Rzech sehráno 39 krát do Petr vždy účinkoval. Dále byla divadla, Orlí hrava v novém Hrádku v lokále hostince p. Vendelína Pěkyla pod farou, tady divadlo sehráno 24 krát, naposledy 27. dubna 1941 Poslední Orelský ples se konal v Dolském 23 ledna 1937. Josefa Petra bylo vždy v orelském kroji vidět při průvodech o „Vzkříšení" „Božím Těle", při sjezdech Orla, Petr vždy v kroji Orla v zástupu kráčel, v Orlu vytrval až do rozpuštění 1943. Na začátku toho roku přišel k Petrovi z Novohradecké četnické stanice četník a milý Petr musel všechny spisy které u sebe měl, zkázyany o činnosti orelské mu musel sněsti a odevzdati a velitel nařídil, že činnost orelská se ukončuje. To se stalo za německé okupace 1943 a Orel se více neobnovil. Petr dělal u Orla pokladníka, jednatele, dělal také zástupce lidové pojišťovně, pojišťoval proti požáru, krupobití, vloupání na život a pod. Byl to textilní, tovární dělník v tovární v Dolích u Tošovských, na vojnu nemusel, oženil se po válce, měl za manželku vdovu po padlém, Annu Harcovou, roz. Trimlovou o 2 roky starší se kterou měl s dcerou Jiřinou nar. 1935 postižené úředníčka. Poslední dobou již málo vycházel

z domu, bylo ho vidět až z nenadání došla zpráva, že Josef Peta zemřel. Věnujeme mu ve Rzechu tuto vzpomínku. Byl malé postavy, chodil pyšně v obleček, hrubého suchého obličeje, širokatého, zdobný rameno nosil vzdorovitě až dozadu. Kouřil cigaretu.

Přehled událostí z novin 1960.

1 ledna Nový rok přinese prý **svobodu Kamerun v Africe**: Kamerun, Togo, Somalsku, Nigerii.
Staví se v **Kralupech kaučukárna** zaujme se několik desítek hektarů.
v Laosu převzala vládní moc armáda, vrchní velitelství král. ozbrojených sil. Proti ustavě vlastenecká fronta.

3 ledna **Čsl. delegace v Indii** parlamentní vedená zástupcem Siroltugem

7 ledna **Zavádí se 9letá školní** povinná školní docházka, uskutečňuje se postupně. V roce 1961/62 bude docházka do devátých tříd povinná.

12 ledna **Slučování JZD** začíná se provádět, několik vesnic dohromady, pro k tomu mínění družstva vybízeny

15 ledna **Sovětský Svaz snižuje** své vojsko o 1 200 000 Tak aspoň uvádí v projevu o odzbrojení N. S. Chruščov.

13.14 ledna **Ústřední výbor KSČ zasedal**. Usnesení o přestavbě územní organizace a přístavby krajů okresů a krajů a svolání celostátní konference na 5 červenec, 18 krajů a 108 okresu.

26 ledna **V Alžíru vzpoura** vypukla proti vládě proti politice prezidenta generála De Gaulle. Při srážce zabito 19 osob a 165 raněno. Demonstrantů 15.000 jsou pro další vedení války a připojení Alžíru k Francii. Vzbouřenci chtějí fašistickou vládu. 1. února vzbouřenci zastavili odpor vzdali se.

30 ledna **Vypuštění Sovětské rakety**, úspěšné. Letěla 12 500, 500 km. Dopadla s přesností na 2 km do Tichého oceánu.

31 ledna. **Druhá Sovětská raketa** vypuštěna na zkušební let dalších 8 dny; do kosmického prostoru. Dopadla v oblasti Tichého oceánu.

V měsíci únoru.

Zprávy statistické. Ze státního úřadu statistického

Průmyslová výroba vzrostla o 10·9% v roce 1959 proti roku 1958.
Uhlí bylo 1959 vytěženo 26·5 milionu tun o 5% víc jak 1958.
V energetice bylo vyrobeno 21·9 miliard Kwh.
Zemědělství: Koncem r. 1959 je 12.560 JZD na 4·79 mil. ha zeměd. půdy se zahrnutkama, státní statky hospodaří na 1·05 mil. ha zem. půdy, soudružský sektor drží 84·4% půdy. Rostlinná výroba byla proti r. 1958 nižší o 4·5%
Životní úroveň 1960 V zaměstnání je 4,700.000 osob jimž bylo vyplaceno za rok 1959 73·5 miliardy Kčs. Průměrná mzda jednoho zaměstnance činila 1305 Kčs měs. Náklady na sociální zabezpečení 11·3 miliardy, což je o 8·7 % více než v roce 1958. Koncem roku 1959 je 2,200.000 důchodců. Průměrná výše starobního a invalid. důchodu vzrostla během roku z 584 Kčs na 810 Kčs. Přídavky na děti dorazily částky 4 miliard.
Sňatky. V roce 1959 bylo uzavřeno 102.000 sňatků a rozvedeno na 16.000 manželství.
narozeno: 217.000 živých dětí za
zemřelo 131.000 osob. Přírůstek obyvatel 86.000.
Obyvatel: Koncem r. 1959 mělo Československ. 13,603.000 obyvatel z toho 9,635.000 českých a 3,968.000 slov.

11 února **Chruščov v Indii** na návštěvě, Nehrua o Indonesii v Dehatě.

13 února **Výbuch atomové bomby** francouzské na Sahaře, první atomová na vrcholu věže s výbuchem, plutoniem.

17 února Národní shromáždění čsl. republiky projednalo a schválilo **prohlášení o všeobecném a úplném odzbrojení** po prohlášení Sovětského Svazu.

18 února **Sovětští státníci v Americe** u prezidenta USA. Eisenhowera a dozorce mu model ledoborce Lenin Pobyli 59 minut v gor hororu.

27 února **Velký nástup v Kině** dem republice, za dole Brikov u čsl. hranic, kde zahynulo 123 lidu.

Měsíc březen přinese.

1. března. Trvá na 1. března **strašlivé zemětřesení** bylo postiženo marocké město Agadir, jemuž padlo za obět 13.000 lidí ze 40.000 obyv.
Stav Hokeye: Konečný stav finálové skupiny v hokeji První je USA, na 2 místě Kanada. Na 3 = SSSR. na 4. Švédsko. 5. Švédsko. 6 Německo.

7. března **Mezinár. den žen** Prezident přijal na hradě deputaci pracujících celé republiky

15. března **V Ženevě o odzbrojení** jednání začíná. Zastoupeno 10 států i Československ. Budou se zabývat návrhem Sovětského Svazu o všeobecném a úplném odzbrojení.

17. března † Prof. dr. ing Em. Šlechta, ministr, předseda státního výboru pro výstavbu soustružnic čsl. školy sociálnědělské, 64 let.

23 března. Chruščev předseda rady ministrů navštíví v Paříži. Rozhovory s francouzským prezidentem de Gaullem. cestuje do Francie. 1 dubna, když bude Chruščev v Paříži Francie provedla č. výbuch atomové bomby na Sahaře. Prvý ve Francii ze 3. dubna - 13 dní.

Události za duben.

7 – 8 dubna. Učebnice a školní potřeby zdarma. Snížení sazby za elektriku. To usnesení na zasedání ústředního výboru Komunist. strany Českosl. ve dnech 7 a 8 dubna.

Nová ústava čsl. republiky, předaný návrh k projednání v květnu. Celé znění návrh ústavy předložen, všemu lidu k diskusi.

9. dubna. Nové hranice okresů a krajů, začlenění státu uzákoněno.

25. dubna Mongolsko. Předsedá prezidia Velkého lidového churalu, Mongolské lidové republiky Dzamsrangin Sambu v Českosl. odcestoval 29/4.

Co přinese květen 1960.

1. května: Velkolepé oslavy 1. máje a projevy popisovány v tisku, rozhlase, v Moskvě a [illegible]

2. května: Výstava čsl. 1960 v Sokolovnách. Moskvě. Delegace VSSR a vlády, kterou vede tajemník ÚV VSSR a prezident Klim. Nikit. Hrušov. Projevy Chruščova a severního. Delegace 4. května odletěla domů do Moskvy.

1. května. Americké letadlo U 2 sestřeleno nad Sovětským územím sovětskou raketou. Špionáž. Stalo se právě konferenci na nejvyšší úrovni 4 za hranicemi [illegible]

9. května: Oslavy 15 výročí osvobození čsl. republiky Sovětskou armádou. Delegaci vedl maršál Sovětského svazu Malinovskij. Delegaci generál Stuchlík. Na slavnostním zasedání vlád. výboru Národní fronty a vlády čsl. a ústř. výboru Národní fronty a vlády. Manifestace armády, je mnoho psáno v novinách, mnoho projevů a řečí. Sovětská delegace se vrací 12 dnech domů.

10. května Sovětská protestní nota vládě Spojených států a v zvláštním případu amerického vojenského letounu do vzdušného prostoru SSSR. Mnoho psáno

16. května. Konference v Paříži na nejvyšší úrovni 4 států v Elyzejském paláci zahájena na popud Sovětského svazu, předsedy rady ministrů N. Chruščova. Jako první přijel předseda Rady ministrů

SSSR N. Chruščov s ministrem zahraničí Gromykem ve jenským ministrem Malinovským a velvyslancem v Paříži Vinogradovem. Dále přijel Britský ministerský předseda Macmillan a za ním americký prezident Eisenhower. V místnosti umístěn velký stůl o průměru 3 m, pokrytý zeleným suknem. Schůze první zahájil prezident Francie de Gaulle a účastníků se jí 24 osob. Hned na první schůzi přednesl předseda Rady ministrů SSSR prohlášení, ve kterém uvedl, že ve vojenském letectvu SSSR 1 května vyslaním špionážního letadla nad územím Sovětského svazu, odpustil provokace. Sovětská vláda a lid jsou pobouřeni. Americká vláda prohlásila, že jde o americkou hranou politiku. Eisenhower prohlásil, že jde o plánovité promyšlené jednání. Za to měl prezident Eisenhower dát zadostiučinění, projevit lítost a učinit příkaz, jak provinilý, což on odmítnul a tak z konference hned na začátku se rozjelo nic. Chruščov držel druhý den tiskovou konferenci, ve které vysvětloval co zavinilo zmaření konference. O tom vše psáno v novinách.

22 května Důlní neštěstí v ostravském revíru „Na dole, Hlubina" v Ostravě nastal výbuch metanu jemuž padlo za obět 54 horníků.

27. května: Úsilí o výnosy v zemědělství, o zvýšení výnosu. Třetí Sjezd KSČ 1961-65 má být splněn za 4½ roky zemědělská výroba se má zvýšit o 22,8 % produktivita práce o 65 % a snížit náklady o 11 %.

26. května: Špionážní let amerického letadla U2 zapříčinil mnoho psaní v novinách a řečí v rozhlasu. Byl projednáván také v organizaci spojených národů v N. Yorku na zasedání SSSR jednalo po několikrát ale rozhlas a odsouzení letu nad cizím územím, byla ve schůzi konané 26. května zamítnuta 7 hlasy západního bloku.

28. května Státní převrat v Turecku moc převzala armáda.

Měsíc červen.

3 června Odzbrojení. Sovětská vláda v čele s Chruščovem stále usiluje o všeobecné a úplné odzbrojení. 3 června v Moskvě tiskové konference, při ní nové návrhy na všeobecné odzbrojení, které byly vzneseny všem šéfům vlád, všech zemí světa.

5 června Odsunutí Němci se v Západním Německu scházejí pořádají sjezdy, tábory lidu kde jich

vůdcové různí a připravují na návrat. Takový tábor byl 5 června v Mnichově, kde se sešlo 150.000 lidí.

7. června **O odzbrojení.** V Ženevském paláci národů bylo obnoveno jednání Výboru desíti mocností pro odzbrojení. Svazový svaz, Československo, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Spojené státy, Velká Británie, Francie, Itálie, Kanada.

8 června **Amer. pres. Eisenhower** měl v úmyslu jeti na návštěvu do Japonska, ale tam byl rozsáhlými protiamerickými demonstracemi donucen návštěvu zrušit. Japonsko odvolalo pozvání 16/6.

8 června **Strůjce židovských poprav v Německu** Eichmann byl po mnohaletém pátrání dopaden v Argentině a odvezen izraelskými dobrovolníky do Izraele, kde bude souzen.

12 června **Volby.** Kolem voleb v novinách mnoho psaní celé strany. Do Národního shromáždění zvolen za Plachý J. Skorcová děkuje. Za Rychnov jsi J. Štěpánek, Zilenský plánovací.

15 června **Ženeva - odzbrojení.** Konala se 39 schůze Výboru desíti mocností pro odzbrojení. Západ zamítl návrh SSSR na odzbrojení.

19 června **Situace v Kongu.** Belgickem vážná. Belgické Kongo, které bude ke 30.6. 1960 nezávislé. Belgické úřady odňaly rozhodujícímu nejsilnější politické straně Lubumbovi pověření k sestavení nové vlády a pověřily sestavením vlády předáka strany ABAKO Kasa-Vubu. Lubumba vládu sestaví.

19 června **Chruščov v Rumunsku.** Chruščov přerušuje návštěvu, odjíždí do Rumunska na sjezd. Také navštíví prezident Stalin Novotný.

22 června **Indický president v Moskvě** R. Prasád.

23. června **V Tokiu vojenská smlouva** uzavřena mezi Japonskem a Amerikou, bezpečnostní smlouva přes odpor Japonských komunistů. Ratifikaci podepsal za japonský zahraniční ministr Fudžijama a americký mac Arthur.

27 června **Ženevská konference** ztroskotala, rozešla.

23 - 30 června **Spartakiáda** od 23 června do 30 června denně II. celostátní spartakiáda, v novinách celá strany samé referáty se zmínky cvičenců.

Měsíc červenec - noviny.

1. července **Chruščov zase v Rakousku.** Přiletěl na návštěvu, cestoval po Rakousku a 3 července odletěl.

1. července **Nezávislost Konga Belgického.** V Leopoldville byla ve čtvrtek 30.6. za přítomnosti zástupců 74 zemí celého světa vyhlášena nezávislost Belgického Konga. Konce 75 let, kolonální panství 14 milionu obyvatel.

3 července v pátek **Končil v Praze spartakiáda,** slavnostní na Strahově, bývalo to „Sokol", Vzdělávání na cvičení bylo na 700.000 cvičenců, 225.000 diváků, 120.000 mužů a žen ve slavnostním průvodu.

5 července **Konference KSČ.** Zahájena celostátní konference Komunistické strany českých, trvala 3 dni. Projednán návrh nové ústavy, šestiletého 5ti letého plánu. Projevy Novotného, Šimunka a j.

Neudělení pomoci v Kongu. Belgičané nemíní Kongo opustit. Jednání o tom Rada bezpečnosti při Organisaci Spoléč. národů v N. Yorku, nařídila Kongo vyklidit, však bezúspěšně. Vojenské jednotky Org. Spol. národů do Konga, zakročí.

Za srpen 1960.

Pilot letadla amerického sestřeleného nad Sověts. územím souzen v Moskvě. F. G. Powers odsouzen k 10 letům žaláře.

19 srpna **V Rusku druhý kosmický koráb** vypuštěn do Vesmíru se dvěma psy „Štěrka a „Bělka". Váha koráb bez zásoby je 4.600 kg. 21 srpna byli pak psy navrácení s korábem zdárně dopraveni do Moskvy.

V Kongu proti jednotě území Konga vystoupil odštěpenec Tschombé, syn plantážníka a hoteliéra z Katangy, který se staví proti jednotnému Kongu vedenými Lubumbem. Tschombého podporují Belgičané ozbrojenými jednotkami Org. Spol. národů zasahovalo do Konga by činily s tajemníkem OSN Hammarskjöldem prozatím dokud vztah bezvýsledné.

Měsíc září 1960.

5. září **Čsl. delegace s presidentem** Novotným, stranická a vládní odletovala na návštěvu do Polska 10ti členná. 11 září přišli z výletu.

7 září **Zemřel president Vilhelm Pieck,** německé dem. republiky ve věku 84 let, 19/9 pohřeb. Státní rada převzala funkci presidenta NDR předsedou je W. Ulbricht.

18 září. **Prezident Novotný v Americe**
V neděli dopoledne odcestovala zl. delegace vedená prezidentem Novotným do N. Yorku na zasedání Valného shromáždění Organisace spojených národů. XV. zasedání, 20 které se zahajuje zasedání, ve kterém státníci všech zemí světa mají projednat věcně a úplně odzbrojení, návrh Sovět. svazu předložen 23 září. K tomuto bodu projednávání Novotný 26 září - poprvé dostal (ne jiného řeč není). Jednáno dále o Kongu o přijmutí Číny do Organisace spojených národů. K tomu ovšem průběhnesly přinesl Chruščov. Novotný se navrátil domů 11 října. 13 října odcestoval z N. Yorku Chruščov. Zasedání Valného shromáždění Organisace spojených národů trvá dál, ale předkládané návrhy se diskutovaly. Mnoho věcí, psaní a kdo předu to nejde.

Říjen.

20 října **N. Chruščov** promluvil po návratu z N. Yorku doma v Moskvě o průběhu zasedání Valného XV. shromáždění organisace spoj. národů. Strukturu OSN nevyjímaje skutečnému poměru sil ve světě. I komentoval platnosti. I komentoval platnosti vyřídil Němcům Ulbrichovi. Svolat mimořádné zasedání Val. shromáždění pro řešení problému odzbrojení. Likvidaci kolonialismu.

24 října **Prezident Novotný.** Národní shromáždění republiky české schválilo zprávu prezidenta Ant. Novotného o postupu naší delegace v Organisaci spoj. národů na XV. valném shromáždění na kterém byl prezident přítomen od 18 září do 19 října.

25 října **Mírové shromáždění duchovních katol** z C.S.S.R.

27 října **Třetí pětiletka** vyšší prý hlavní prvotními pohraničí. Elektrifikace bratří na polských hranicích. Nové továrny. Rozšiřuje se výroba. Pohraniční **okres Rychnov nad Kněžnou**, který zabírá po některých změnách, celou oblast Orlických hor bude v příštích letech jeden z nejrychleji rozvíjejících se okresů s komplexním řešení péče o obyvatelstvo i po stránce zaměstnanosti. - Plán třetí pětiletky počítá s pomocí na zvelebení podhorského zemědělství a navíc podmínky pro rozšíření pracovních příležitostí v průmyslu.

V pohraničí **oblasti Orlických hor** hospodaří převážně Státní statky. Ve třetí pětiletce

se zaměří na rozvoj intensivního chovu skotu. Investiční plán počítá s částkou 39·6 miliony Kčs na výstavbu nových stájových prostorů, na zúrodňování půdy závlahováním a odvodňováním.

Soustavné zlepšování životních podmínek pohraničí bude pokračovat **elektrifikací malých osad** na polských hranicích, která bude dokončena r. 1962.

Pro III. pětiletku je plánovaná **výstavba nových rodinných domků**. Jako obvodní typ pro horský terén je navržen čtyřdomek. Nová výstavbou se získá na 300 nových bytů pro dosídlence tohoto pohraničí.

Nejvýznamnější průmyslovou investicí ve třetí pětiletce je **stavba nového závodu železáren v Rokytnici** A. Zápotockého v Rokytnici v Orlických h. Rokytnice získají také novou pravzonu na Vánoční ozdoby „Mirex", která se dokončuje.

Speciálním požadavkem rychnovského okresu je získat **dopl. zaměstnání** pro pracující státních statků lesů i JZD v zimním období, které v Orlických horách trvá až 6 měsíců. Tento úkol se bude řešit hlavně za pomoci výrobních družstev. **Delecha** v Novém Městě n. M. připravuje na příklad zřízení sezonní provozovny Dlouhé Vsi na výrobu Tcavecu, že to prostředek k hubení hrabošů. Tento vyrábí závod J. Dimitrova v Bratislavě. V obci se rychle rozbíhá výroba nového **saponátového prášku** na praní „Jokra". V Týništi se bude rozšiřovat výroba **barevných karbolineí**, na impregnaci dřeva. Družstvo Delecha jedná dále s Atomou Praha, aby mu přidala **výrobu barev na vejce**, která by zaměstnala na nejméně 100 domácích pracovníků.

Místních surovinových zdrojů využije družstvo **Dřevo** v Orlickém Záhoří **Kunstát**, který žije až u státních hranic, začne stavět svou provozovnu na zpracování odpadového dřeva. Z této suroviny jež vzniká při těžbě se budou vyrábět loubkové košíčky, hole a drobné dřevěné zboží. Výroba kuchyňských dřevěných potřeb o než je velký zájem i v cizině se bude rozšiřovat v Jamném. V obcích Neratov a Bartošovice připravuje družstvo sedlářů z Jaroměře výrobu ochranné techniky, domácí pracovnice dostanou šicí stroje a ze zbytku kůže budou šít ochranné rukavice pro čištění, pracovní rukavice a z odpadu v kožešinách pravděpodobně kožené rohože. - To všechno má nahradit zrušený lihovar

průmysl a ruční domácí tkalcovinu. Ale velmi zřídka to půjde, spíše to vyhlíží na vyklánění dřív tak krásných Orlických hor. Příkladem toho je obec Bouda - Dzy.

Situace v Kongu, nevyjasněná, stále se ještě zhoršuje. Lubumba se nedaří požár dostat zpátky k moci. Belgičané území nevyklizují a ve moci se chce prosadit zářadu vládci Konga Lubumbov, chce nadšet také plukovník Mobutu a Tschombe, kteří jakési straní kolmisatorum. Gen. tajemník Organ. Spoj. národů Hammerschold zasahuje k urovnání bezúspěšně a je obviňován, že straní Západním mocnostem.

Událostí z listopadu 1960.

Alžírská osvobozenecká válka vstupila začátkem listopadu do sedmého roku. Přes 6 let prohlašuje francouzské vojenské gobrenici své vzdorující bandy, které za noci přepadají francouzské vojáky, aby se zmocnily jejich zbraní budou likvidovány do dvou - tří měsíců. Ale válka a přestřelky jsou stále. Účastní se na 100.000 ozbrojených Alžířanů.

Pro **usvědčení Eichmana** drženého před vyšetřováním v Izraeli svědčí i to, že za okupace zahynulo asi 360.000 občanů naší země, z toho asi polovina na svědomí Eichmanově.

5. listopad **Velká říjnová soc. revoluce** 43 výročí. Oslavy v Moskvě, zúčastnila se též čsl. stranická a vládní delegace vedená prezidentem A. Novotným. V Praze jsou rovněž slavnosti. Návrat z Ruska 19 listopadu.

10. listopad **Potrubí z Ruska**, t. j. potrubní trasa vedla přes Ukrajinu k nám. Nad Kuybeševskou přehradou vybíhá trasa potrubí, které se za Ukrajině rozbočuje dvěma směry. Větší část jeho asi 1.200 km, projde Polskem až skončí v budovaném kombinátu na zpracování ropy ve Schwedtu na Odře v N.D.R. Jižní potrubí v délce 1.760 km projde Slovenskem k Bratislavě do budovaného kombinátu Slovnaft ve Vídni hradě a odtud pak povede do maďarské lidové republiky. Na našem území bude postaveno potrubí na 400 km.

10. listopadu **Nový prezident v USA.** Ve Spojených státech severoamerických zvolen nový prezident za Eisenhowera, kandidát dem. strany **John Kennedy** stár 43 let. Obdržel 30,112.611 hlasů. Nixon protikandidát, stoupence strany Republikánské 29,536.683 hlasů.

14. listopadu. **Železniční neštěstí v Stéblové.**

14 listopadu 1960 došlo ve večerních hodinách na železniční vedlejší trati u stanice Stéblová nedaleko Pardubic ke srážce dvou osobních vlaků, při které přišlo o život 110 lidu a dalších 106 bylo zraněno. Zranění byli převezeni do nemocnic v Hradci, i v Pardubicích, někteří propuštěni do domácího ošetřování. 7 zemřelo v nemocnici. Srážka vlaků, dle šetření byla zaviněna strojvedoucí a vlakvedoucí vlaku osobního vlaku č. 608. Tento vlak tažený parní lokomotivou a přijíždějící od Hradce, dojel do stanice Stéblová, kde měl vyčkat na pravidelné přijíždějící osobní motorovým vlakem přijíždějícím od Pardubic. Strojvedoucí a vlakvedoucí vlaku č. 608 uvedli samit a nepravidelně vlak do pohybu bez rozkazu výpravčího a projeli odjezdové návěstidlo v poloze „Stůj". Strojvedoucí nastoupil na lokomotivu 3 hodiny před nehodou a před nástupem služby měl od svého ostatní chování pořádky vlaku č. 608 víc než 20 hodin služebního volna.

17 listopadu **Státní znak upraven.** Národním shromážděním upraven státní znak Československé socialistické republiky ČSSR, standarda a státní vlajka. Poměr šířky vlajky k délce 2 ku 3. Délka hlíny k polovice vlajky.

21 listopadu **Král Kambodže v Praze.** Přijel do Prahy na státní návštěvu, hlava státu Kambodže princ Norodom Sihanuk, jeho královská výsost choť a dcera, její královská výsost princezna Soryia Rosungny. Cestovali v Bratislavě, Ostravě, odcestovali 28 list. dalšího.

Prosinec

1. prosince **Třetí sovět. kosmická loď.** V kabině pokusná zvířata: „Veselka" a „Muška". Váha lodě 4563 kg.

5 prosince **Kongo.** Mobutuovci drží v zajetí předsedu Konžské vlády Lubumbu, byl mu způsobeno zranění na tváři a noze. Orgány Organisace spojených národů se zúčastnily pronásledování Lubumby a přijíždějí letadlo pro přepravu Lubumby.

16 prosince **OSN v Ženevě.** Po 10ti denním jednání schválil politický výbor Valného shromáždění Organisace spoj. národů kvadratickou většinou návrh rezoluce afrických a asijských

území v níž se uznává právo alžírského lidu na nezávislost na základě respektování územní nedotknutelnosti. Alžírský lid se má rozhodnout o svém osudu své zemi lidovým hlasováním organizovaným OSN. Zasedání Valného shromáždění bude přerušeno asi do prvního do 7. března.

16 prosince. **Státní převrat v Etiopii.** Císař Haile Selasie nebyl doma, byl v Brazílii a zatím měl ve své zemi doma státní převrat. Zjistili o tom v Americe zvědět, letiště doma za hrab letiště uzavřely. Převrat provedla část armády. Byla utvořena nová vláda v čele s korunním princem Vasenem. Převrat však byl potlačen. Jednotky věrné císařovi dobyly císařský palác a povstalci kapitulovali.

19 prosince. **J. Heyrovský polarograf.** J. Heyrovský byl pro činy řádem republiky za mimořádné služby o čsl. vědu, zejména za objevy světového významu v oboru polarografie u příležitosti jeho 70 narozenin.

27 prosince. **O Vánocích puma.** Uprostřed vánočních svátků, vybuchla francouzská atomová puma na Sahaře, že prý to vyrolalo ve světě velké rozhořčení a pobouření zejména u afrických národů.

31. prosince. **Belgie setří.** Vláda předkládá k projednání návrh zákona o úsporných opatřeních a mimo jiné ušetřit na pracujících 6 miliónů franků, aby se pokladně ulevilo, vyplacení výdaje v Kongu. Z toho vznikla stávka dělníků v celé Belgii a vchází již do třetího týdne.

V roce 1960 významné události.

Tento rok se staly významné události v dějinách naší republiky. Byl schválena nová ústava, byla zdařilá III. Spartakiáda, naše republika se stala „Československou socialistickou republikou" (dřív jen Československá republika). Naše mládež dostala ve škole zdarma školní pomůcky a učebnice. (učebnice se půjčují, na konci roku se odvádějí, mají vydržet nejméně 3 roky. Nový škol. zákon 15. 12. 1960.

Rok 1961.

Nový rok začíná.

Nový Rok 1961 začíná nedělí, měsíc je ve stáru, úplněk byl na starý rok 1960. Nový rok začíná čerstvým, mrazivým počasím, jižně přičlo 2-4° pod 0, sněhu je poprášek ale čas jeste měkne, v jedna zas prší, smích z blátem, teplo je nad 0. na 3 krále spadlo přes noc trochu krupic, pobřeží zataženo. Na 8 spadl sníh, je ho na 5-10cm.

Školení ve vilách.

V týdnu od 23 do 28 ledna byl po 6 dní školení míst. sedlí a tajemníků Místních národních výborů z Rychnovského okresu navolených při volbách 1960.

Školní pololetní prázdniny.

Byl týden pololetních prázdnin školních, děti se těšily na lyžování, ale lyžovat to nešlo, sněhu málo a občas do toho prší, teplota se držela kolem 0.

Sčítání obyvatel 1961.

Sčítání lidu, domů a bytů 1. března 1961. Bylo to nejrozsáhlejší akce statistická, politického a hospodářského významu. Sčítací archy obdržel každý předmětná domácnost do domu a vyplňoval si je sám. Byly zavedeny záznamy o velikosti bytů kolik která rodina užívá místností, jak jsou vybaveny, stáří domu a podobně. Osobní údaje původní a rod. jako nad dosáhl soupis obyvatel nad územím naší vlasti. Dosud sčítání od roku 1857. Za Rakouska jich bylo ještě pět. Je nám známo z roku 1880, 1890, 1900, 1910 a za hnědé republiky dvoje a to 1921 a 1930. Poslední 1950. Nyní byl sčítacím komisařem, který měl na starosti hlavně správné vyplnění archu a sběr Miroslav Fiala učitel vyučující na škole v N. Hradku, bytem v Dlouhém č. 17, syn Karla Fialy, který se o statistice žádné poznámky neučinil a výsledky nejsou zveřejněny ani pro dvou lidech. Vzrůst obyvatel od roku 1960 vypočtený A. Basem. Jedině z okresu zdarma jakýsi běžný výsledek od komisaře Jos. Šubiny ale jen soukromý, ale starý druh nechtěl u jednoličů uvádět na přídušat.

důvěrné je tu v Olešnici celkem 592 obyvatel a nich 471 národnosti české, 90 německé, 30 slovenské, to jsou zaměstnanci u stát. statku a 1 Jugoslávec, výsledku ze sčítání obyvatel 1.3. 1961 v Novém Hrádku a v Dlouhé - Pzy.

Hrádek má 285 pop. čísel. 273 obydlených, 356 byt. 1035 obyvatel přihlášených k trvalému pobytu 485 mužů a 550 žen

Dlouhé - Pzy má 46 pop. čísel, 42 obydlených, 49 byt. 153 přihl. obyvatel, 74 mužů a 79 žen.

úředně dle sčítacího komisaře Mir. Haly z Dlouhé hr 47.

Návštěva z Rychnova n/Kněž.

Návštěva ze okresu Rychnova n/Kněžnou. Z okresního národního výboru v Rychnově nad Kněžnou přijeli se okružní cestě k nám zastavili: inspektorka pro kulturu Jitka Pivcová, správce muzea v Rychnově Dr Petráš a učitel Melichárek. Zjišťovali zda lidé se píše za Olešnici kroniku. Líbili si záznamy, tváří se uspokojeně, slibovali podporu a pomoc, ale zůstaly jen sliby a zajímali se, jestli se nedostane obci Olešnické za letopisecké záznamy platu. Hlásili se ano

Ve Sněžném potrestána.

V sousední obci Sněžné byla rozsudkem prokurátora 22. července 1961 potrestána za statku selka paní Grimová čp. 52, že při dojení krav Jednotného Zemědělského družstva (JZD) u nich doma ustavičných (asi nebyl postaven krávín) si pro sebe nechávala, ale její špatné jednání, každý den 2 litry mléka a to 5.000.- Kčs pokutou a jednotný rokem odnětím pro výstrahu druhým na projednání této nemilé věci, jíž naléhala místní komise u ní působil příznivě soused Ctirad Novotný čp. 22 po tom, když jednou při zastoupení dojičky Hymi Hrušanové při Grimové bylo nadojeno při 12 kravách 5 litrů mléka navíc. Všeobecně to Sněženští sousedi u Družstva to vnímají, že to odnesla jen jedna osoba za všechny, když si při každý kdo měl u sebe krávy ustájeny, mléko se prosedne, nýbrž volal aby byl za svou práci trochu lépe odměněn.

Telefon pod zemí.

Nyní se již telefonní spojení nestaví na sloupích nad zemí, nýbrž se drát natahuje již pod zemí v zemi jedou 3 traktory - pásáky za sebou, prvním dělá jáma za sebou asi na 50 cm hlubinku, druhým se do ní drát na natahuje a třetím telefonní kabel a zrovna se zasypává. Takovým způsobem se zřídil telefon v neděli 7. května 1961 do naší vsi přes dolejší konec, směrem od lav. zadusního to lesa, zrovna přes pole k Balmání rovně přes louka a pole nás chemický ústav Čsl. akademie věd čp. 210 Nový Hrádek, dále přes Olešenku před čp. 11 ve Březích a nad ním a za čp. 14 ve Pzy velká p. Kašpara vedle lesa vzhůru na obecní cestu a podél cesty k Vohradě a ku hrávnu JZD čp. 28 Dlouhé. Jsou ale občas poruchy

Franta Beku.

U Pavla Výmetálka, majitele domu a pozemku a chovatele dvou kravíček v Dlouhém (Vohrada) čp. 32 je po více roku na bydlení slabomyslný František Bek, po okolí známý z roku 1908 narozený vyučený zedník, syn po zemřelém Emanuelu Bekovi, kdysi v Kouřimi čp. 22 a potom v Plešnici čp. 173. Je to opuštěný svobodný invalida, tichý melancholik, jeho pomůcka vždy nesedí. Nicchy s ním nevedl ani za Protektorátu „Úřad práce" v Dobrušce, viz o tom projednání při roce 1944. Bek je více práce schopný, pracuje dle své vůle, nedá se nikdo poroučet, musí mu umět a to Výmetálek ví a s tím počítá a tak mu s prací (při domácnosti) vypomůže. Tomu však nepřálo sousedé a žalovali na Výmetálka, že Beka využívá a vykořisťuje. Z toho podle m n v v Novém Hrádku Františka Beka vytáhli, dali mu na Hrádku práci, by tam pracoval na stavbě Jaderné zbrojnice a i jinak. Bek na Hrádku po nějaký čas při létě zůstal a pokud bylo teplo pracoval ale na zimu, když práce venku přestala, nikdo o Beka tvrdě nestál a tak František přišel zase k Výmetálkovy zpět a je spokojen na Vohradě u Výmetálka dále jako dosud léta minulá.

Čsl. akademie věd.

Vodní dílo čp. 210 Nový Hrádek, o kterém je projednání při roce 1947 na str. 321, kde byl posledním majitelem Karel Chvátecka a který ho zřizoval ztvárcovnu na vodní

jehon ve velkém rozsahu, to tady vzalo jinou proměnu
za přeměnu. Po konfiskaci v roce 1953 byla po několik
roku zvrstavenost v nejasnosti až 1959 kdy toho vyjímá
čsl. akademie věd, stavěla to a upravovala to po 2 léta
nikdo u nás nevěděl, kdo se toho byjma a kdo to upra-
vuje a staví a k jakému účelu a nevi se ani podnes (říjen
jelo vyšlo ve známost, že tu nastupuje jimi cimmik, nějaký
ký z Prahy ing. Radvanský, ženatý, má 2 dítky ale rodina
bydlí v Praze a ing. sem dojíždí. Utrpovaný prášek má
jméno: Ústav teoretické chemie Praha Dejvice na Cvičišti 2,
Polarograf. Později se ústav rozmenoval Československá akade-
mie věd, Ústav teoretických základů chemické techniky
pracoviště Nový Hradek, okr. Náchod.

O minulosti Hrádku.

15 června 1961 uspořádal v Novém Hrádku učitel r. v. Dvořák,
který má na Šibeníku postaveny vekeru přednášku o
hudebními čísly o minulosti Malého Hrádku. O vrších sta-
vých držitelích Trimburku, o jednom baronu (byl to Hazarat
od r. 1882-1895), který byl stavěn na pranýř, jmenovat se
nesnažil, šlechty vládnoucí stranou Lešťových, o mlýnské
Františce co prodávala na rynku ovoce, byla to sbatra
svobodna panna rodem Fischera z domku zroma proměno
pod farou, o poručaném kříže Václav IV. a z ne zpovídají-
címe se křížku Františ Hrbarovu (černý Františka hrbaté
čp. 53) který se u zpovědnice Jana z Nepomuku valel vo-
zrátky. Přednáška, vlastně čtení čísla a průběhy pro-
dané byla v bývalém Lepsovym sále, byla nic navštívena
ale nebyla nijak úspěšná, přinesla rozladěnost, poněvadž
se z ní nechalo i neznalému tehdejších poměrů v N. Hrádku
dobře rozpoznat nepřátelství mezi zuckonum správcem
(Hazardem) a tehdy vládnoucí Lepsáckou klikou. Jak vyplí
lení nutno udati, že matka Divokého, který přednášel, Marie
byla rodem Lepšova, dcera Václava Lepše majitele hostince
z náměstí a údaje čtené Divokým byly zakročeny proti fa-
rářovi. Přineslo to trapný dojem starším pamětníkům ze
to nelíbilo. (Byly to zápisky přečtené některým potomkem
z Lepšových potomků.

Stavba mostu.

Přestavba silničního mostu přes Olešenku u bývalé hos
covny pí Marie Knoucekové čp. 18 ve Rzech. Poněvadž stáv
most postavený 1904 při stavbě silnice z Rokole do Olešnice
již byl stěhy a šířky a provozu již nesilnici nevyhovoval, byl
letošního roku přestavěn, rozšířen a na zmírnění tohu (kdysi

úpoven. Byly též na jiném místě zřízeny zdi a břehy Olšen-
ky a silnice v těchto místech je zbavitelná a napřímena a
zkrácena, je změněn výjezd na most a výjezd z mostu
na obou stranách. Byl to náklad zcela značný, byl na to
rozpočet 400.000- Kčs, byly tu použity všechny možný stroje
buldozery, jeřáby, míchačky, transportéry, v místě jede silnič
traverzy, spotřeba železa, pracovalo tu mnoho lidu a
silnice byla od 9. září do 4. listopadu uzavřena, autobus
tudy do Olešnice a zpět nejezdil, jezdil od Smiřenského nádra
přes Smiřice a Poloměř, auta jezdila přes Vobradu a pod.
Samý autobus od Olešnice jezdil až od Bartoňových vě
a poslední kousek zase jen k vilám, kde autobus stával přes
zbr. Šoféři prodlévali v tu dobu hodně v hostinci u Andrů
i s autobusem, kde si zahrávali mariáš.

Zamořený tábor pionýra.

U pionýrského tábora stavbařů na Vobradě se 19 červen
ci vyskytla u 3 dítek spála a také epidemie úplavice
a z toho důvodu na Vobradě u stavbařů hned pro vy-
kytnutí se úplavici přidáním tábor. Stálo tu 106 stanů
v nich spalo po lukách přes 200 dětí, ty stále po propuk-
nutí epidemie denně 3 za 3 týdny zavážely sanitky do
nemocnic v Hradci, v Pardubicích až se tábor vyprázd-
nil. Všechno se dezinfikuje, užívali dezinfektor, 9 srpna
jsou již všechny děti pryč, stojí tu po stanech jen kostry
prkénka ze stanů pohozeny po zemi. Soudí se, že ono
mnoření vzniklo ze z nečistoty pitné vody, poněvadž pra-
meny jdou z lesa od poblíže umístěných latrin.

Kdo nese vinu na ničení a úbytku zemědělské půdy.

Expanse stavebních kubeny. U pionýrskyho tábo-
ra kubeny ve Rzech se zařizují a na úkor Rzouských
starousedlých, pokojných občanů se rozpínají. Nestačí
jim získané pozemky koupí mlýna koblem mlýna
ku mlýnu patřící, kterých je 6 ha 20 aru (z toho lesního 85a)
naplánovali si také bez uvážení, bez rozmyslu zřídit
koupaliště na lukách nad mlýnem. K tomu tvrdí ne-
ty nějakého rozumu Syrovátky - pochází prý z Trčína - že
lukavky mlýnu náležející, které se ve mlýna nalézají
nestačí, že by pohřbovali louku další, léta se hodící nale-
žící k sousedící usedlosti Josefa Remeše ve Rzech čp. 3.
Jest však z náležité odůvodněných důvodů, že louku od

místa pro znehodnocení kokolo-poněvadž jiné louky Remeš lu místa s 9- ha pozemku nemá- tuto že odpadá dáti a usedlosti zbaví nebez. proto tomu odpíral. Byl se poradit na okresním národním výboru, tam byli jakýsi při něm, jeho důvody musí obhajovat, ale jak se později ukázalo jen na oko. K uskutečnění věci nechal si zavolat Rubeša. vedl to jmenovaný Syrovátko, zavolali do mlýna Remeše s manželkou, přišel zástupce okres. národ. výboru, zástupce místního nár. výboru z N. Hradku, ze podniku od zá. vodní rady a dorazil zástupce podniku Dr. Kábrt a tady Remeš se svými úřadem nepochodil. Za přispění okres. nár. výboru a k tomuto se přidal místní nár. výbor, louku na Remešovi vymutili, bo nutno říci, že vyvolat tlak spěchal svolaný této knihy 23. května 1961. napsala se kupní tržní smlouva. Remešových se nikdo na cenu neptal, pito chu v tomto se podnik svými zástupci označil za chce vy vlastnit. Remeš se slzami v očích s loukou ve výměře přibližně odměřena a hned smluvně převedena pro rychlé znižení těžko se loučil. A jak to spěchalo. Louka musela být hned tohoto koupaliště ještě do prázdnin. Po uvedeném vymuceném prodeji louky (23. V. 1961) louku hnedle sekli, k tomu byli hned ochotní pačatelé op. 22 (Vohnada-Polanka) (Skulinka) ale zapo z nesnází druhých stoly a jen na hromadě mísce, pravil byl dvou, ten louku pocanil, buldozer tu zapadal po 4 dnech když ho vytáhli, se ztratil a louka zůstávala zůstávala s kalužemi a lišmeni zab v zelenavé. Zahnité vodě státi dal pak celá léta 1961 přes rok 1962 a ještě když se píše 1963 Remeš sám se potom vzkřesil své louky dalšího nedochází. ta ani pomůže určené navrátil a v neděli 25 června zemřel. Tak a podobně se postupuje proti jednotlivcům v mnoze u nás novým majitelem Vlčkovi mlýna nad Hradkem Remeš užívá od r. 1959 by objasnilo se úvaze, že pozemky Remeš užívá od r. 1959 postupovány, ale knihovním vlastníkem je stále Remeš dál a Státní statek Jarma Dlouhé, který je má k užívání Remešem má právo v tomto ohledu s nimi cokoli ještě disponovati. Ovšem do jaké míry ukazuje náš uvedený případ. Louka je zničena koupaliště nikde v okresní dr. původního stavu se nevrátí do nestará a uvarme kdo k tomuto dopomáhá.

Statky vrací pozemky.

V roce 1959 byl u nás utvořen, účinn na zemědělském zástupcem okr. nár. výboru Antonínem Šotolou z Pra v r. 1915 nar. vyvolaný poslední tlak, by již zanechal soukromého hospodaření a dal své pozemky a dobytek bud státním statkům anebo Zemědělskému družstvu. Za doby na prázdnin 1959 odevzdali poslední samostatní malorolníci a byla jich většina za jednou předsedy MNV

Rozbalu své hospodářství státnímu statku i Ant. a Anna Bosáčkovi ve Rzechu čp. 15. Ponevadž se tito při přebírání dobytka vyjádřili a nechtěli všechen dobytek vydati, že statky je nechali, dal samostatně hospodařit a statky se jim že jim statky v zastoupení p. správcem Polákem na Novém Hradku dne 25. května 1961 ve výměře 5 ha 72 a pozemky vrací. Stalo se to podpisem na zvláštním pozemkovém archu.

Nákupní horečka.

Hodně se píše a mluví o mírové smlouvě s Německem snad z toho povstala nákupní horečka zboží, hlavně potravin. V Novém Hradku u Bubenečku (v Nádražní ulici) a u Prasce (v Náměstí) vše vyprodáno, v sobotu 19. srpna nedostal kdo koupit chleba, mouky, cukr, sůl, margarínu a lidé skupili mouku po pytlích, cukr, rýži po margarínu v Nachodě byly na brambory fronty dopoledne 25-30 lidu.

Čísla ze statku.

Stav dobytka 1961 začátkem roku. V hrudově státního statku v Dlouhém 13 je ustájeno 22 krav. Zbylým dvacáti kusku je po stavebních, jako u Josefa Zelenky v Dlouhém čp. 22 je 7 býčku, u Petra Čtvrtečky čp. 1 je 10 jalovek, u Josefa Martínka ve Rzech čp. 7 je ustájeno 10 krav. V měsíci červnu je ve statku 28 krav 12 jalovic březích 13 menších u Petra Čtvrtečky Dlouhé č. 1 je 7 jalovic březích u Martínka ve Rzech je 10 krav 7 Zelený má ustájeno 9 býčku. Tento dobytek ustájený po stavebních je chován pro státní statky s chovatelům se platí za přírůstek.
A zaměstnanci u st. statku: Anička Lejnarová čp. 21 vdaná 1904 nar., Anička Remšová ve Rzechu čp. 3. bel 1901 vdova 1907 nar., Marie Andrsová ve Rzech čp. 27 vdaná 1903 nar., Vlasta Hamerská ve Rzech čp. 13 vdaná 1913 nar., Františka Bekova v Dlouhém čp. 12 vdaná 1908 nar. Marie Zelená v Dlouhém čp. 37 vdaná 1903 nar., Anna Živ hastová v Dlouhém čp. 13 vdaná 1925 nar., Hilda Martinkovic ve Rzechu č. 7 vdaná 1921 nar., Anna Čtvrtečková v Dlouhé č. 1 vdova 1934 nar., Marie Ing. Zelenková v N. Hradku č. 219 vdaná 1913 nar., dále Josef Lichtart Dlouhé 13 ženat 1914 nar., Hubert Fiala Dlouhé č. 13 svob. 1919 nar., Zdeněk Polák v Dlouhé č. 13 ženat 1931 nar. Jan Čáp Dlouhé č. 34 ženat 1913 nar., Josef Martínek Rzy č. 7, ž. 1923 nar. Petr Čtvrtečka Dlouhé č. 1 ženat 1932 nar., Adolf Pola Dlouhé č. 8 ž. 1915 nar. Pavel Lejsek Dlouhé č. 4, žen 1905 nar. Josef Smola Dlouhé č. 9 ž. 1896 nar. Josef Zelený Dlouhé č. 22 ženat 1931 nar., Ing. Karel Hlavatý Dlouhé č. 7 vdovec 1911 nar. Jaroslava Zelenková Jar. 2. č. 13. Mají ve statku společnou kuchyňku a Oldřiška Lejsková vdova po Lejskovi zde vyrání. Další zaměstnanci ukládají, a ještě 1 traktorista, Jos. Pokl Dlouhé č. 26 ženat 1934 nar. nebo Hrdlička Emil.

Mimořádné voj. cvičení.

Byli voláni k výkonu mimořádné vojenské cvičení: Josef Hejnar z čp. 100 konec v Sněžné, rok. 1933, svobodný zaměstnaný u Ženijního technického družstva, Vokovice - Dejvická 7 - Dejvice, narukoval 1 září 1961. Dal 15 září vojny 3 listopadu nastoupil 1 září 1961. Dal 15 září byl poslán Petr Mrázek z Dlouhého čp. 1 ročník 1932 zařazen u stavebních útvarů.

Zábavy v roce 1961.

Rok 1961 byl na zábavy skudy. U nás v naší obci nebylo nic v masopustě o pouti ani o posvícení. Až v červenci za zmínku stojí zpívání "Prázdninový pátek" v Novém Hradku za Sokolovnou v sobotu 15 července. Byli z nemocnice od nás 4 lidé, byl zábava s posvícením v N. Hradku, v sobotu 30 září, já sám v neděli s posvícení jsem byl v Jezbině a v Lukách u obč. Smidy. A v sobotu 4. listopadu ve Sněžném posvícenská. Mysli se pořádaly zábavy vždy před ... v měsíci, aby se mohlo v neděli spát.

Významné dni.

A další významné dni v roce: O 3 králích 6 ledna byl na ctitele dni, připadl na pátek, v kostele mše sv. ve 1/4 na 9. 11 června byl v Dobrušce hory, tam v kostele mše sv. jeden z nejkrásnějších a odhal. Dobrovský. Dochovalo se Sedlnický farář Marek, má 3 farnosti, též Bystřice 2 července byl pouť v N. Hradku, mnoho na 9 hra a Pavla 26 června. - 16 července byl pouť v Sedlnici, přijmuje tam se již jiný hostinský, nějaký Jugoslávec. Pavlík Ladislav Dvořák prochází Dlouhou je v N. Hradku, má pády mámy - prodej, mám místo Pan. Štěpána, který nejde mnoha letech vyslechoval do Svitavic.

V neděli 6. srpna pouť ve Sněžném, bylo krásné v kopie mše sv. zábava byla v sobotu, v hostinci byl tu Václav Mader z Dlouhého čp. 25 a nějakou v Jindřichově nar. 1903 za první republiky byl v Jugoslávii. Den dva byla též slavná posvícenská v Dlouhé tak se nazývá.

12 září v Rokytí pouť (jmina Panny Marie) byli oblačno chladno o 10½ hod. mše sv. s kázáním a 2 hra. křížová cesta. 28 září sv. Václava se nesvítí v kostelích a hrobech je pracovní den.

24 prosince je neděle, štědrý den, posledně byl v neděli 1950. Bylo jasno, však mráz 17° pod 0 ráno i všeci přes den 10°. Na půlnoční bylo asi 100 lidu 30 v lavicích a 70 mimo. Štědrý den v neděli bude zas 1967 a 1972.

25 prosince na Boží narození vyšlo 16° pod 0 přes poledne 13° na slunečku pěkně ale v chládku se stínu mrzne, v Anenu (v hostinci v Rýchi) navršeno slabá. 26 prosince na Štěpána mlhavo 13° pod 0, obrovské se chumelí sněhu na 15cm.

Hasičská schůze - požárníků.

V neděli 19 listopadu byla v hostinci u Andrů hasičská nebo nové „požárnická" schůze, slabě navštívena a rozešlo se že poslední před rozpadem hasičského sboru v Dlouhém. Sbor byl založen Petrem Čtvrtečkem v Dlouhém roku 1911 před 50ti lety. Funkcionáři poslední: Josef Falta Dlouhé č. 9, Ferdinand Rotbal čp. 5, Pavel Lepš Dlouhé čp. 4, Petr Čtvrtečka Dlouhé č. 1, Ota Zlámal Dlouhé č. 7 Josef Mazánek Rzy č. 7, Pavel Vymětalík Dlouhé č. 32, Jan Vindrák Dlouhé č. 76, Josef Zelený Dlouhé č. 12. - Je tu inventář: motorová stříkačka, stará nepoužitelné auto, hadice a nějaká výzbroj - žádný s tím z žádná činnost, žádný kapitál. Poslední byl v sobotu 30 ledna 1960 v hostinci u Hupů Andrů ve Brzoh, byl tu první hasičský bál a také poslední hasičský sboru z Dlouhého. Umrzal 1960 v Dlouhém hostinec již nebylo, byl 1959 zrušen.

Volby soudců.

V neděli 3 prosince 1961 se konaly i pro naší vesnici volby soudců v Novém Hradku v hostinci u Tošovských v sálku tohoto hostince. Tady každý volič již v úterý se dostavil přes celou obecní pomísí volebně, kde jich členů sedělo asi 14. Po dvou stranách sálku na délku a šířku jsou tabule a stoly obsazené samými členy komise - dívky sedící řádně vzadu až aby mile bylo hled do místnosti jsou celá otevřená, vedle všichni občanům do místnosti, ve které uprostřed stojí žíně sbedněné, to je urna, do které volící vkládají kandidátky s natištěnými jmi pěti kandidáty: Soudce z Prahy Dr. Janků, 4 soudci z Lidu: Věra Limrová dělnička, Anna Sukova z Borového, Jaroslav Smída z N. Hradku a Jiří Rybal z Dlouhého. Všechni okolní komise bylo jich asi 14, mile možnost pozorovat každého voliče, jak obdrží kandidátku, co s ní učiní jak ji přeskládá a vkládá do urny.

Proti dřívějším volbám za první republiky jsou tyto rozdíly: Při posledních volbách 1935, obdržel každý volič 3 dny před volbou do domu tolik kandidátek kolik bylo stran, ku příkladu do Poslanecké sněmovny obdržel 13 kandidátek a do senátu 12 kandidátek. Pak doma si mohl volič kandidátku s rozmyslem vybrat a v den voleb se volební místnosti se volič různými kandidátky nechal vůbec komise některé tu byli přítomni 3,4 lidi, zda-li volící některá kandidátka všechny, když chyběla byla doplněna, volič obdržel prázdnou obálku a s kandidátkami šel pak za kulisu, neb do jiné místnosti, kde musel být sám, nikým nepozorován, tam si jednu kandidátku vložil do obdržené prázdné obálky a ostatní tam do přichystané bedny

buď založil anuby stačil do hapsy a s obálkou vyšel a vložil kandidátku s obálkou do urny. Nikdo vložil do urny balší obálku (prázdnou, takový hlas byl rozen) neměl kterýmž obrad se brzkadě popsne, začínalo v 7. hodin a trvalo to do 2 hodiny odpol. Ve tyto hodině po v době voleb přijel před volební místnost autobus s N. Města s kapelou, od ultramodrého asi 20 hudebníku a vyhrál jak se zpěvem a společně volilo. Který kandidát byl na kandidátce nalušlov, tak byl takto společně za jistě zvolen.

Z „Velodružstva" v Olešnici.

Olešnická organisace ČSL čítá 19 členů. V závodě Velodružstvo, kterýž závod je umístěn v čp. 25 a (Volšin mlýn) a 64 d (Schmorancův pozemek) je z celkového počtu 62 dělníků, je 5 členů ZSL, závodní o titul „Brigáda social. práce. U Velo družstva je celkem 11 členů ČSL, jsou to členové i kandidáti. Kandidáti jsou zajaté členy očkatele - uchazeči.

V Olešnici je nouze o byty, je tu 15 žadostí, kterým pro nedostatek bytu nelze vyhovětí. A při tom se v letech 1945 1948, 85 domů rozbouralo.

Prodej chalupy, nestálé bydlení.

Prodej chalupy Petra Boše. Majitelem chalupy čp. ve Rzech byl ručně tkadlec Petr Boš, tato chalupa byla od roku 1945 uprázdněna, majitel bydlel od toho roku až do své smrti 18 června 1961 v Olešnici u Broumova, kde si zažral po odsunutých Němcích se ženou, dvěma syny a dcerou chalupu a kde zemřel. Celý čas po 17 let prázdna, mrtva. Až po úvedení majitelově smrti, když připadla dědicům, těm dětem, tato byla dána do prodeje. Koupil ji zřízenec Nár. stké nemocnice - má internát Bartoš. Nový majitel chalupy otevřel a po obnově přídku, světnice, natření oken, štítu, zhotovení okenic, zřízen veřejný obydlený jen o nedělích a svátcích. K chalupě má držel 32 arů pozemků, které užíval do roku 1957

bratr Adolf Boš ve Rzech čp. 9 a po tomto zoze to užívají stálí stálky. Bartoš zvýšil nájemné z nadhože skalnímu bez povolení koupil za 3.000 Kčs. Za velmi nízkou cenu.

Roubík Jos. Kubín prodal v Olešnici domek čp. 15 d (33) Miroslavu Borovi a vystěhoval se k synovi do Kutlíře

Poklad nalezený ve Sněžném.

Poklad ve Sněžném. Při čp. 5 na Horejším Sněžným („Kapličevský Grunovo) tamní jednotné zemědělské družstvo (JZD) zavezuje dlubežárnu. Při odstraňování staré budovy buldozer, ku srovnání terénu a tu vyryl, vedl pařez, vykutila se nádoba s prastarými penězi, okraj hrnce byl udícen, rozbit a rozdrcen - poškozen a peníze bílé plíšky slity v jeden s škvarek, zprojené s měděnkou a rezem. Věc ohlášena řídícím učitelem Řešlerem do Hradce Králové do musea, odkud přišli a peníze ze pro museum odebrali, je jich asi 1.500 kusů, jsou to mince různé, prastaré z doby Vladislava Jagelovce (1471-1516) mající v tu dobu cenu, že by za mě koupil jednoho tažného koně. Peníze se znalci a odborníky třídí, čistí a dávají pro museum do pořádku.

Úkoly zdejšího JZD a jak volili.

Úkoly JZD Vokrádka - Polomka - Lužany - Skutina Sněžné, Olešnice - Pzy. Hovězího masa míti dáti 10-q a dali 5-q. Telat 5-q a dali 6-q. Úkol masa v celku byl 15-q dáno 11-q, chybí 4-q. na pracovní jednotku brali ... Mléka míti dáti 36.000 litrů, dali 37.000 l. Vajec míti dáti 10.xx kusy dali 12.000 kusů.

Jak od koho JZD volili soudci. Volili na Novém Hradku: ve Sněžném ze 3 chalup č. 88, čp. 100, čp. 116 ze Sedlnova z 1 chalupy čp. 92 z 1 chalupy v Olešnici čp. 38 d, ze 3 chalup v Kocléřově čp. 28, 30 a 40. A ze 1. chalupy ve Rzech čp. 11., taktéž ze okresu Náchod ze Rychnov n. Kněž.

O počasí všeobecně i podrobněji v r. 1961.

Měsíc leden byl mírný, teplotu 20 ledna teplota klesla na 15° pod 0, po 20 lednu mírnější, po 25 ledna zase zimější na 13° pod 0 při 10-15 cm sněhu, ku konci měsíce oblevy a 31 ledna prší.

Na Hranice pro deště přitekla. Do půl února mrzlo
cář. Do 15.2. rýnů tlak vzduchu, 18 února hrálo počasí
na 15° tepla, studek utíká pole stakati. Do konce února
mírné počasí, milý oblačno, přes noc mrazíky, týdeň
na den nad 0°

Počátkem Března pěkně až do 11 soboty stále skvělé
celkem jasné počasí, z rána slabé mrazy, mlh vždy
cesty výchaz, teplota přes noc kolem 0° přes den až
výše nad 5°. 12 a 13 krásně, ale počasí se zase zlepšilo na
velik, že se začíná dělat v poli. JZD vlací, statky ztahu-
je od podzimu na jižníku z polí slámu a i obilí ovzí.
Do 14 až do 19, kdy prší o neděli sněhánky, 24 mizek
dělají je ráchla. 26 března je sníh, je prší na den
10° + pak noc + Potom až ku konci nestálé počasí, mizek
přichumelí se spěchne, teplé kol 0 a 2 3° nad 0.

Duben. 2 a 3 jsou Velikonoce, nevlídné, zamračené, chlad-
né s přeháňkami. 5/4 počasí je lepší, oteplení, 6/4 je krás-
ně od 8 - 30° tepla - poprvé v poli, JZD sejí na Slukovým
7 a 8 dubna první bouřky, 9 dubna je hezčí pěkné. Týden
od 9 - 16 dubna je pěkné 16/4 mlátí se zase celý týden pěkné
slunečno na ráno 5 - 6° na den 15 - 18° tepla. Sejé se dobře. A
tak je do 27 dubna, tu se v poledne zamračilo, bouřka, déšť
bouřky a do konce měsíce přeháňky

1. Máje je pondělí, dopol oblačno nejisté, po 2 ani příjemný.
2 dny proměnlivo, 2 dni přeháňky, 6/5 prosí sázeli. Do 14
pěkně, denně přeháňky, chladný větrík od severu v poli
se nedá dělat. Statky také sází, lidé nadávají na zimu.
Do 20/5 pod mrakem a oblačno, chladno v noci 2 - 4° na den
12° +. Počasí zlobí, práce v poli různé, v týdnu od 15 - 20/5
se otrhá hnůj a pomalu sází. 21 a 22 května statky. Prší do dne
ně pod mrakem a chladno. Do konce měsíce denně příjemné
počasí, 31/5 dosáhne.

Červen 4 dni proměnlivo. V neděli 4 se slaví Boží Tělo k večeru
prší. Týden až 11 proměnlivo, oblačno, denně se ozývají bou-
rky, Velká je v Dobrajicích nad, pod mrakem nepří-
hodně, zase pěkně, statky mají po kolika týdnu
na lukách pozečeno seno zkažené. Od 16 do konce měsíce
pěkně, dobře sušit, statky mají po 2 týdnech sprostě kup
malé, velmi pole osetě kravínama.

Červenec. Do 9 pěkně, prvního slunečno, dobře se dosušuje.
9/7 je neděle prší, do 16 července proměnlivo, dosušuje se krásně
a úrody. 16 je neděle v Svatníně pouť, proměnlivo, oblačno a
večer opět přeháňky. 3 dni počasí nestálé, přeháňky. 20/7
je tourlivý den, hrou se černavy a bouřky, vydatné lijáky. Do 5
dní proměnlivo, chladno, velmi dosušeno, kde uražby, šupky ve

jou sloužily. 26 června pěkně, slunko teplo umí se jde to prima
Do, statky mají ještě hmoho kup, také to malé JZD se nás
Do konce měsíce příslavo nemo dosušeno.

1. srpna úterý pěkně dosušuje se, 2 srpna statky rozdá-
vají na Remízkovým obruby seno, které jem zas zmokle, roz-
nos JZD mokle rozdělaným senem. Do tří pro 3 dni příla-
vo 6 srpna ve čtvrtek pouť pěkný, mohl sušit, v noci bou-
rapo v 8 hodin hrozná cemara na západě, v pátek pouť
ky vítr a mlha, asi teplná tma, že lidé rozeznalo, to
rálo to asi 10 minut, po přejetí jiný mrak s bouřkou a liva-
kem. Počasí přeplé počasí, oblačno pod mrakem, příhavky
chladno, slunka málo jen 14 srpna a 16 srpna statky
ubírají se Remízova s hnůj seno. Začínají žít první žito pro-
sroktokým úsečem 21 srpna statky nemají ještě dosušeno
seno pro Lukách. Do 27 srpna je počasí nejisté, příslavo. 24/8
je z Bartoloměje, ale slunko se nemůže kazalo. Do konce se otev-
je z obilí Kanálky. 27 srpna je v Bystřeno pouť, ve Smiř-
šem v Jarově v Bystřeno změ ale, dosud ještě nic. Sousedy
bu JZD sna na Svatém zase Doly shrabáno, shnilých, slyš-
ších kup sena. V pondělí 28 srpna pěkný jasno zači-
nají u nás teprve žnu. 31/8 vnoce po topce plno pana ku.

Září. 1, 2 a 3 září je pěkně, statky celé noci svůží obilí
mlátí v poli, dál do 10 září počasí nejisté, prší mrakem
přeháňky, vítr od západu. 10 září v Pokolí pouť, oblač-
no chladno. 11 a 12 září statky sečou po kopce, ozvy se samo-
razy ne s kombajny, tomi se středí obilí. Počasí nejisté jen
tu a tam mohl něco brát až do 15, potom do konce mes. pěkně.
Říjen první týden do října pěkně i dále do 16 října
brambory skoučny. Začíná se měnit čas, do konce proměnlivo
přitmě dělá v poli

v listopadu. Do 5 list. pod mrakem, chladněji, v noci na
5. listopad spadl první sněžek, 6 list. sněžek zešel. Potom stále
pod mrakem chladnější, dělá se v poli, 15 list. mráz 1° pod 0
ještě se pase na úhorách. Statky po kopa, ráno pastviny
krakovem, cesty nejisté, po 20 list. jiat měs noc mrazíky
2-3° orat to nejde. Ke konci měs se oteplilo, zmrzlina dělá
mohl orat.

Prosinec. První 2 dni oblačno, teplejší, ještě se pase, 5 prosince
se ještě pásly na úhorách, 7 prosince ráno první sněžek
poslední orali, a přes noc 5° pod 0 a sněžku již na tem
11 prosince příslavo, sněžek zešel. 12 prosince JZD ještě orají,
13 příslavo. JZD ještě orou je 5° pod 0, 14 prosince večer 13-14° pod 0
mrzne ráno 16 prosince 14° pod 0, k večeru 15-16° pod 0,
sněhu 10-15 cm. 21 prosince okna otála a zase je obrat je
chladnější. Na Štědrý den je 17° pod 0 ráno i večer, i na
svátky 25 prosince je 16° pod 0 a 26 prosince je 13° později 10°
a zima pomalu klesá k 31. prosinci na 0.

Postup polních prací. (1961)

Polní práce příc počasí. V měsíci květnu pro nejistá počasí, práce v poli vázla, zvláště setí obilí a sázení brambor.
Ze začátku června ukazuje se špatný čas na sušení. Statky sice setou, ujmi by, ale nekvalitně, mnohé setby jsou provedeny v oblistici nepřipravená pole, odsibí nových dešťů, které jsou strašnou zkázou. Se začátkem začátkem června se pěkně, dobře se sílí, pro jednu statky Hradec mají plnou kup, mají většinu polí do konce ošetřeno travnatou a jetelem, obilí málo, místy jsou vyseté. Žitu, hodně žita zamrzlo. Na Hradci pod Smrčinou a v Bohuslavi nad cestou k Hradci pod Smrčinou, hodně žita zamrzlo. Na Rumišovým (ve Brech čp. 3) mnoho z jarní práce ovsa, brázda vše se hory prosečiny.
26 června v pondělí, když Rettigs, býv. hospodář čp 3 do roku 1960 ležel doma nemocný, byl složen k červnce v sobotu jen do nemocných kup, bez stýkání, sama rozdělala kupka po sečeníku své 8/7 hlavní kup přešlo pryč na Hradek. JZD však nic nemá, mají doma jen z Hamerských za stavením, ostatní jsou stojí.
Zdejší JZD chtějí sebrat do statku, ale oni se brání. Byl svolaka s nimi schůzu do vil (Barčíkových) přišli z Mar da z ONV ale z JZD nikdo se neodstavil. Oni se totiž společnice mezi JZD nyní slučuje ve větší celky: ku příkladu: Javor - Tis - Smržné, Jezbice - Lipí - Dobrošov. JZD v Bystrém a v Č. Ústí mají pěkné statky.
Ku konci června, sušený se protahuje, zvlášť ku stáh stáh mají na Rumišovým a celého gruntu 7 ha, proto to vezmi úhory v neuronářských kupách, místy od větru rozhozených - posečeno již 26 a 27 června bude to zkažené. Na Hradeckým kopá též mnoho kup od Dar k Bahnam. JZD Votkáda také má pořád mnoho senu, vše na Smrkovém č. 11 uzdělané (č. j. 24-30/7.) na Rumišovým v kupách na Marxanovým posečeno a v kupách, na Jukovým v kupách (Louka) a sucí. JZD Smržné na Zmačkovým (pod Borovinou) vše sušt na celém 6-ha grunde. — Letos úprava byly pěkné a obilí bylo se polehlé, pšenice se sklo, ale domu se dostalo dá převážně sucho, ale u nás moc nesypalo. V kraji byly způ zkažené - špatné, hodně se zkazilo. — Brambory od začátku října až přes polovic října se příkramě vybírali, v nich na brambory nesprchlo, proto bez chlumy jako slmyly, vybírat po celých hodinu za 1-15 kg bez kabátu, slunko svítilo, teplo v sobotu příkrmy podzim, tady za 14 září do 17 října nejmí Úroda brambor byla průměrná, zásoby byly dobré úroda brambory nikdy dobré ale bylo jich málo.

Ovoce u nás se nenarodilo, stromy špatně odkvetly, bobule se roce také nenarodily, hub narostlo málo, ořechů byl
Zatmění 1961, 15 února 1961 na (pozorovat) stě asi byl u nás zatmění, slunce v 8 hodin 33 minut, zakryto 0,34 plochy. zatmění se pozorovat nedalo, byla mlha, byl jen šero. - 26 srpna zatmění měsíce, malé v oblacích viditelné.

V roce 1961 ze známých odešli:

1.	21.1.	Marie Suchánková	Nový Hrádek čp. 196	45 let
2.	14/2	Bedřiška Ptáčková	Nový Hrádek čp.	62 let
3.	24/2	Josef Bittner	Zuřany Polany	88 let
4.	21/4	Josefa Jauerníková	Nové Město n/Met.	68 let
5.	24/4	Josef Grim	Smržné č. 57	66 let
6	26/4	Josef Martinek	Bohdašín	83 roku
7.	20/5	Anežka Bořová	Borová	70 roku
8.	25/5.	Emilie Štěpánová	Olšnice čp. 17/m	40 let.
9.	18/6	Petr Boš	Šonov u Brumova	66 let
10.	21/6	Josef Dyntar	Ohnišov čp. 114	74 let
11.	26/6	Josef Kumeš	Rzy čp. 3	68 let
12.	26/6	Jan Balcar	Bystré	73 let
13.	15/7	marie Grimová	N. Hrádek	55 let
14.	21/7	Ferdinand Cejnar	Dlouhé čp. 30	66 let
15.	17/7	Anna Zeunerová	Olešnice čp. 45m	78 roku
16	2/8	Josef Šnajdr	Tis	60 let
17	5/8.	Františka Dušková	Bystré	77 let
18	6/8.	Ladislav Smola	Smržné č. 65	54 roku
19	23/8	SNB Nejedlý	Olešnice 61 m	39 let
20	20/9	Josef Štěpán	N. Hrádek Listová 145	67 let.
21	22/10	Ruchmanová	N. Hrádek	56 let
22	1/11	Josef Šnajdr	Bystré Doly	72 let

21. I. 1961 † Marie Suchánková v N. Hrádku

V sobotu, dne 21 ledna 1961 zemřela v N. Hrádku paní Marie Suchanková, manželka hrobníka Ludvíka Suchánka. Zemřela po těžké nemoci v ranních hodinách v nádražní nemocnici ve věku 45 let. Pohřeb měla ve středu 25 ledna 1961 o 14 hod. po smutečním obřadu z nemocnice z domu smutku čp. 196 v N. Hrádku na hřbitov Novohradecký římsko-katolický. Lidu měla na pohřbu s hudbou mnoho, ale bylo zima 17-18° pod 0. Zemřela umřela osazovat hroby a byla dobrou zemřelou při povolání svého manžela, byť pohřbech a měla zvlášť pohřbení hrobu, pohřbívala při

328

Snaživá prastará dřevěná barabizna a 6 kousků dobytka
dle dekretu pana prezidenta republiky 12 zemědělských prac-
bovýfond. Že byl Bittner jinak nemluvný a za cizí oku
jeden nestranný, odznak nebyl, bydlení mu zde ponecha-
no a jako přestárlému doplácena a ponechána ku obživě
1 krávu. Byla mu i ponechána, když pozemky sebrali
statek, jinak jinému byla nařízena. Bittnerovi
Bittner se však pro rozhovor postýskával, jak za svých po-
že za nic nemůže, že takovýmto, kteří při zabírání
Němci v roce 1938 šli do Olešnice přivítat Hitlera, vše
zůstalo, nařídil tím na souseda Linharta v Lužánkách
čp. 86 a jemu prak Bittnerovy, který byl doma a Hitlera
nevítal. Ze posledu v prosinci svůj
stáru, když již to opravdu pracovat nešlo, žil se svými 2
dcerami a znuchou řádně vstřícnou a zdr(avou)
do práce) chodil pokud mohl s holičkou a vzinoru ku
nad Sedlnicí do hostince, posedával u kamen v teple, rád si
zakouřil, svůj rozjezdový kruh sedíval pro nepohodu se občas roz-
lomil a potrápil a třídivé vlasy prodělal, prsty prohrab-
nul a v teple nízké větvičí s mnoha vůní rád u
v postýlce popřál. Když nikdo přišel rád si ušmrkával se
jiný pravoval. Smrt dlouho sestonal s nemocemi v květ-
(ak) by zemřel se 24 února 1961 navždy i s Lužany rozlou-
Pozůstalý byl za nevděčného zanechal po sobě Sedlnici
ho hostince v Sedlnici. Nyní již Jeřice. Typický obrázek
ty doby, zasloužil se zaznamenat Ľ. Ale se dožil 7 měsíců
napracoval, nadělal a nyledek skromný, jeho životní dílo
ušlé a snažení, vše se nakonec rozplynulo v nic, nemá
vtoho ze všeho nic ani sám ani děti, měl sám za vše
naposledy i elementární pohřeb, zemřel v nevědomí přání
domu, kde celý svůj vrudný život prožil v mezích dcer
odkud je špatná, nechuďná a daleká cesta na ten jeho
Sedlnický hřbitov, dcery které pohřeb opra-
straly, nechaly svého otce před pohřbem důstojně dopravit do Sedl-
nového hřbitova, odkud 28 února o půl třetí hodině odpo-
ledne byl uložen za účasti mých příbuzných a známých
na hřbitově. Že by jeho zpupné na pohřeb nepřišel pro rozlič-
lenost a vzdálenost žádný. Pozůstalé 2 dcery se na Lužán-
ných zekatralým slavení vždy jsme do léta, kdy se z
ot rozlehlé chatrč vystěhovaly a rodné místo Olešnici
lépe se koupili a opravili domek od p. Ludvíka Bubeníka
ka byv. majitele thalerovy po Soumarových.

329

21. IV. 1961 † Josefa Jauerniková, Černá Bába.

V pátek 21 dubna 1961 zemřela v Novém Městě nad Metují obchodnice Černá Bába, Josefa Jauernikova, manželka Josefa Jauernika, trhovce, kramáře v Hradisti č. 181. Zemřela ve věku 88 let. Narodila se 2 dubna 1893 v Praze-Michli, byla rozena Šťovíčkova, provdána za Josefa Jauernika trhovce v Hradisti. Zemřela Bába Jauerniková se z čista jasna přistěhovala bez muže v revolučni době 1945 se 2 dětmi, dcerou Kateřinou nar. 1928 a synem Josefem, nar. 1930 na Rzy do č. 4 do domku Vendelina Martínka, který byl tou dobou prázdný. Jauernikova byla silná zavalitější postavy, černých vlasů a snědé pleti a dostala, zde u nás jméno Černá bába a všeobecně ji tady tak zjmenovali a jinak by se na ni u nás nedoptal. Říkali, že je rozvedená a živila se zde v pohnuté době poválečné obchodem na černo zejména na textilem. Stále někde jezdila a sjmejdila se zásobami a taky kvelem sebe, podvazy nosila a tak se se svými dětmi zde živila. Peněz měla stále dost, žádná nouze, vystupovala si rozsahle, za jízdy autobusem za jízdenku zaplatila vždy více a zpátky nikdy nebrala, řídiči, jedici ji zastavovali mimo stanici. Taky po ní orgány bezpečnosti pásli a pozor si dávali, ale bába ty-lá uvázana, vždy dvazala, ničeho se nelekala, mluvit umela. Její dcera Kateřina, lehka dívčina, měla dost zábl-nuku, až konečně se nechala oddat s Františkem Tilou z Plu-hého č. 8, 1920 nar. pasla s nim do pohraničí, zabrali si statek v Radvanicích, se kterým se ale za nicotě 2 roky nechala rozvést a přišla na Rzy k matce zpět, kde se stará dožela s jiným Jiřím Suchánkem, bydlícím o 5 roku mladším Syn Josef, Joska černý baby nar. 1930, byl velký lotr, musel na vojně 1 rok nasloužiti a měl služební vojenskou, pro neřádné chování stále neukončenou, až ho poslali sami před dosloužením domu, šel totiž něco do svého domova volit, k volbě mu dali propustku a řekli mu aby se již zpět na vojnu nevracel. Musel by být na vojně věčně služba mu stále natahovala. Černá bába Jauernikova odsloužila ve hotově 13. května 1953 ze Rzy do N. Města, odkud sem došlo psaní, že Jauernikova 21.4.1961 zemřela, odevzdána prý do vůle Boží a v pondělí 24 dubna v 10 hodin z kostela Všech svatých po zaopatření a po řádných službách Božích na místním hřbitově v Novém Městě nad Met. pohřbena. Pozů-stalá dcera Katina (Kateřina) žije v novém místě u Met. jako dělnice, bývalé Horcikovy, bavorný a syn Josef je prý zaměstnán u Státního statku ve Stěbře.

24. IV. 1961. † Josef Grim ve Sněžném č. 57

v pondělí 24. dubna 1961 zemřel ve Sněžném, Josef Grim
zvaný Grim č. 57 ve věku 66 let. Narodil se 7. listopadu 1894 na
Sněžném č. 57, byl to syn Josefa Grima, chalupníka a mala-
rolníka, 1938 zemřelého ve Sněžném č. 57 a 1916 zemřelé man.
Bednarovy z Dacetina. Zemřelý Josef Grim byl ze 3 dětek pro-
středně, starší byla Pavlína nar. 1888 vdaná Francova na
Semaráze, zemřela 1957, mladší pak Marie nar. 1902, zemřela
1920. Zemřelý nyní Josef Grim, vyšel ve Sněžném obecnou
školu, vyučoval se nějaké chalupníka a řemesla
Pavlína o 6 let starší se provdala za Václava France, chalup-
níka v Semaráze, mladší bratr Josef, pomáhal doma otci
při chalupě na poli, při ruční tkalcovině, když mu bylo 22
let zemřela mu 1916, 16 února matka ve stáří 58 let. Otec pak
se 1917, 13 prosince zase ženil, pozdruhé s Marií Novotnou
manželství narodily 2 dětky chlapci 1925 Josef a 1932 Adolf. Po vyjití školy 1939 šel
prosadní postavy velmi slabé konstrukce, ale ve skromnosti a ob-
mostě, nebyl nic do světa a aby se svým mladým svobodným ži-
vot jeho trochu zpříjemnil, chodil se ve Sněžném do dru-
Robkyn Čertíčkovy učit hrát na housle. Chlapec byl cha-
pavý u houslí vydržel, vyučil se, Čertíčka hrnulista ho
bral s hudebníky, kde hrával s Bystrskou hudbou při
taneční zábavách, při poutích a posvíceních, válech
po okolních vesnicích, byl příkladu v Dlouhém až i v
jizbici, v Dobrušově, Lipnu až na Kramolně, brál ob-
čínně na housle sekundu. Učil se za pavé světové války -
na vojně vojákem nebyl - hrát pak chodil první léta
republiky. A když je asi 6 let přidával mladému 1924 ch
lupu, když se toho roku 5 července ženil s Boženou Kum
trou ze Semaráze, když je mu již 30 let. Otec se uchýlil do
výměnku do malé světničky, kde si postavil starý dělá
za stavem. Mladí se ujímají hospodaření na chalupě, jí
kteří jsou 3-4 ha pozemku, 2 až 3 kusy dobytka. Chalupa je malá
nízká ale popravena, udržovaná, jako polní úroda je zvlá
na sadě při chalupě před lety v paměti postavena obrovs
z pikem šalvana stržila, pozemky pole jsou nade vš na
trávník Polomím, 20 minut cesty vzdálené. Když se Josef Grim
oženil ve zálibení hru na housle opustil a ven již s hudc
níky nechodil, ale pro obveselení si občas zahrál doma
hříbečky měl ve světnici na hřebíčku stále visět. Hrá
ky mu na hradby všichnu kratochvíli a útěchu, vzdy
více nikam do společnosti a zábav již nenat s manželkou

manželkou Grimovým se z manželství narodily 2 dětky
chlapci, 1925 Josef a 1932 Adolf. Po vyjití školy 1939 šel
ubíjá starší Pepa do světa na učiště, vyučil se u svého
strýce v Praze - bratra matky - dámského a již vyučený
pracoval později v Brumově, zpívy jako funkcionář a pod-
děj na nádraží samostatně. Pakl sem narukoval ze
1935 11/8 mu zemřela (zemřelému nyní Josefu) druhá matka
matka a 1938 2 dubna otec v 73 letech. Synečka tím zůstala
mladí zůstávají již sami se synem chovlým sedmiletým
jsou tu sami a sami, hledí si políčka a krav, kmí i
prasátko, jak uvedeno, Grim nikdy do hostince ani do
zábav nejde, šel nad často na Hlůžek do kostela, tu ho
byl často vidět. Léta ubíhala až nastala druhá světová
válka a s ní vzrůst hospodářství a pro chalupníka skrouhnem
pole nastaly svrchnější doby, svrchnější a horší. Samé příkazy,
uvalovaly se povinnosti těžko splnitelné. Ubylo 6 let
svrchní vojny, nastal klid, ale jen chvilkový. Zdražení, zeměd
dělských produktů neustává a stará se přesněji a mnoho
přesnější. Zemědělci jsou vlámi k rozhodování pro přípra
ne nesplněno, nedávány za nesplněním, lístky na potraviny
šatenky na oděvy a obuv. Pro Grima to je trýzeň, je z toho
ustrašený a uzlost lízy. Vroce 1957 se zakládá ve Sněžném
jednotné zemědělské družstvo (JZD), činí se zvláštní ná-
tor bez pardonu, volalo se: „Do družstva vši chni", měsel
i Grim, odevzdává pozemky i dobytek do družstva, má
dojem že mu je při přebírání a likvidaci křivděno, byl zlo
zen srdečným záchvatem, byl z toho nebezpečně nemoc
ce v r. 1958 a hrubý domácí na lůžko, které již málo opouštěl
stal se práce neschopným, obdržel důchodek ca 270 Kčs měs.
A tak již ven nevycházel nikam nesel, byl uzavřený
pro sebe, zadumán by snášel, vet rad mohl, nechtěl se
ani při smrti podívat oknem ven na náves ve rodné
všechny, jako nějaký měl po čas své nemoce, řádnou pé
bratra oblíbenou a ač vzdálenou nedaleko se přijmi v rodině těžko
bral, musel, ne chtě nechtě odejít. Z hřbitova byl vypraven
z domu smutku dne 27 dubna jako římsko-katolický na
severním hřbitově za doprovodu hudby a hojné účasti přá-
tel a známých. Farma při obřadu se ztratil spravedlivý bývalec
který přátele a známé soustředil v hostinci, ve kterém se
krátkých přátel zdržel do odpoledních hodin. Pozůstalým
zůstává vdova Božena 61 let čítající ze 2 synové. Josef
zematý hostinský v Brumově a svobodný syn Adolf zůstává
doma s matkou.

26. IV. 1961. † Josef Martinek, v Bohdašíně.

Ve středu 26 dubna 1961 zemřel v Bohdašíně v žalmenském stáří Josef Martinek, bývalý rolník a starosta obce, nyní na bydlišti, vdovec ve věku 83 roků. Narodil se 13.7.1878 v Bohdašíně, vlastnil na dolejším Bohdašíně rolnickou usedlost čís. 69 asi se 40 korci půdy, měl také 9-10 let mladšího bratra Jana Zůdleho ve Sněžném v hostinci „U bílého koně“, který však tam asi po 10letém pobytu v 50ti letech 1937 zemřel. Žalmenský Martinek, byl znám za svých republikových dob (od r. 1918-1938) jako starostenec strany agrární „Republikánské“ byl za tu stranu v létech 1928-38 zvolen v Bohdašíně jako starosta obce. Býval také dlouholetým funkcionářem okresní hospodářské záložny v našem městě nad Metují až do poslední doby, kdy byla záložna rozpuštěna 1947. Zde Martinek dělal účetního, byl u revidujícího výboru a předčítal vždy při valné hromadě revidující zprávu. Vždy jakési pohnutí se zmocnilo, sebevědomě a skorem pyšně si odkašlal, povstal, nasadil brýle, vzal lejstro a četl. (viz o tom zápis při roce 1946) Z mastného byl typický rusínský sedlák, prostince oblečen, jemná kolébavá chůze, chodil s kulhou ze zranění, červenými kulatými tvářemi, pod nosem prosedřelý knír, kouřil dlouhou dýmku, chodil na hrádek s vyčpavými kapsami a nosil v nich v čase předepisování dodávek mléka a másla v papíru pomazánky másla pod tarou. Vždy chůbyly nůž při dodávce do mlékárny, Martinek smětl pohrdl 29 dutka jako římsko-katolík na Hlaroničky hřbitov. Zůstává po něm v Bohdašíně syn, je členem tamního Jednotného zem. družstva.

20. V. 1961. † Anežka Bošová, v Borovém.

Dne 20. května 1961 zemřela v Borovém Anežka Bošová, rodem Bubeníčková, vdova po Jozefu Bošovi (ze Strání v Horním) asi v 70letém věku svého života. Narodila se v Borovém, byla to dcera kdysi Bubeníčka, malorolníka-chalupníka mezi Jedlí a Borovou, měla jistě a bratra a sestru, a však oba byli z domu, sestra byla provdána za Nýče ve vsi, Borové, bratr byl ve světě, Anežka zůstala se starým otcem Bubeníčkem doma sama - matka byla zemřelá - byla to již stará panna přes 30 let čítající. Hospodařila na chalupě, chovala dobytek sobě starým Bubeníčkem sámi. Až v roce 1923 se provdala za starého 38 let čítajícího Josefa Bošě z Horního č. 38 ze Strání Jozu Bošova. Josef Boš vlastnil na Straní chalupu s polem, tu tedy nechal a přičinil se na Borovou k Bubeníčkům. Zde manželé Bošovi pracovali v poli, bylo ho 3-4 ha při chalupě

dělali za stavem cizím tkalcovským, narodila se jim v manželství holka, která však v 10ti letech zemřela na záškrt a více dětí neměli. Ve druhé válce zemřel otec již starý Bubeníček a tak manželé zůstali ve stáří rozlehlé chalupě stojící o samotě sami. Jsou také již ve stáří, dobytek z hrábky prodali, pole po válce pouštějí a drží se jen kvůli a živí se jen výdělku ze stavu tkalcovinou, k poslednímu i ten zanechávají, protože tkalcovina zanikla, manžel Boš pobírá od r. 1952 malý důchod 225 Kčs měsíčně a z toho jsou obě živi. 20 května 1959 zemřel náhle manžel Josef Bošův stáří 74 let, vdova po pohřbu sedla chalupu, celou dřívější opouští, zdržuje se u svých příbuzných sestry Nýčové, ale ne dlouho za 2 roky též churavá duchaží. Pohřeb její jako řím. - katol. je z kaple Borovské na tamní hřbitov 23. května.

25. V. 1961. † Emilie Štěpánová, v Olešnici.

Ve čtvrtek 25. května 1961 zemřela v Olešnici v náměstí čp. 17 m Emilie Štěpánová, 40 let čítajíca posud nevdávána, dcera bývalého hostinského a řezníka z Olešnice t. č. čp. 17 m a Emilie Štěpánkovy ze Sněžného čp. 40 zemřelých rodičů, bydlelí původně pod náměstím čp. 24 m, kde zemřela prozatímní dětská léta a v roce 1945 si zřídili v náměstí hostinec po Mensigrovy čp. 17 m, bydlí nynějším. Hostinec však byl v prosinci 1952 zrušen. Zemřela dcera Emilie bydlela s rodiči, byla sice svobodná ale narodily se v tom stavu 2 dítky, starší chodí do školy. Nyní se o ni ucházel svobodný dělník od Velkovršova Oldřich Potůček, z Horní Olešnice č. 85 b, byla s ním v jiném stavu, ale v tě hotovství dostala do nohy trombózu a tuto v nemocnici podlehla. Byla ze 3 dítek nejstarší, mladší bratři jsou ženatí, Hugo již v Olešnici čp. 24 m, František jeho v Novém Městě nad Met. Pohřeb zesnulé byl v neděli na tř. Jejíci 28. května z domu smutku čp. 17 m, římskokatolický za velké účasti přátel a lidu na místní hřbitov Olešnický. Pozůstávají po zemřelé 2 dcerky ve škole povinné, otec rodičů 70ti letý otec a 65 roku stará matka ztížená ruborukou z ženatí bratří jsou mimo domov. A snoubenec Oldřich Potůček na tuto jsou však rozjící zasnuté rozcestí, takže snoubenec se při pohřbu se zdržoval stranou a mezi pozůstalé přátele nemeškal.

18. VI. 1961. † Petr Boš v Šonově u Broumova.

Nemžel v pohraničí Petr Boš. V neděli 18 června 1961 zemřel v Šonově u Broumova, bývalý náš soused a občan Petr Boš, chalupník a ruční tkadlec vdovec ve věku 66 let. Narodil se 7. srpna 1895 v Novém Heráčku čp. 254 na Jičínsku, (nyní rozbořené) byl to syn 1919 zemřelého Jos. Boše

chalupníka v Nové Hradku č. 257 za roku 1912 ve Rzích
č. 6 a 1929 zemřelé Františky Jarošové z Dlouhého čp. 37.
Byl z 5 dětí - synů nejmladší. Vychodil obecnou školu v
rodném Hradku v letech 1901-1909, po škole zdržoval se
doma, dělal za ruchnim tkalcovskym stavem, jako mladík
začal brzo chodit k tanečnim zábavam a ohlížel se po dív-
čatech. Poslední čas před nastoupenim vojenske služby chodil
do Sněžného Skřivánkem za Emilií. K vojsku odveden byl
za první světové války 20 února 1915 a narukoval potom za
měsíc v pondělí 15 března 1915 do Hradce Králové k 18 Jmen. Brig.
Regimentu. V Hradci pobyl do 20. dubna 1915, který den od-
jel s 18. Regimentem (tj. český plukem) do České Lípy. Z jara
1915 přijel domu na dovolenou na sedl a potom odjel do pole na
ruskou frontu to bylo v květnu 1915. (Naši počítali (29. VI.) 1915
byl delší čas je vždy každou neděli a svátek v létě 1915 nocha-
zel z Dobrušky dvakrát k otci a matce do Rzí čp. 6. Z pole na
podzim přijel do České Lípy k svému vojenskému kádru, byl
u 1. Ersatz kompagnie a potom u 1. maršk. kompagnie. Na
Boží Hod Vánoční 1915 pracoval v temperách (divadlo) od ná-
městí v České Lípě vzhůru ke hostelu. Z Ledanové mapy kom-
panie odjel z Čes. Lípy do pole na Ruskou frontu. V březnu
1916 se stěhoval z Ruské fronty na italskou, maširoval ve
vojenském transportu zkrze Luck do Rozyště na nádraží
(čj. o dnešním Rusku) bylo to 27. března 1916. Než si oby vystaru
jsa pod jeho tíhou přilnutý, čepici maje v týlu, jezdil se
To se stěhovali tenkrát z Ruský fronty na italskou. V zimě dosá-
lával poslední na Italii, byl tu na Italii až do konce války 1918
pobyl ještě nějaký čas doma, chodil dál do Sněžného, dělal doma
zas stavem. Jsa svobodný vyhrával v létě za soumraku večerem
na tahací harmoniku, vyvařuje se volnější chvíle také knížky
jen čtení, sám a hzd. Doma má ještě matku, otec mu zemřel 1919
že doma s bratrem Adolfem až 1921 svobodným, jindřich je již doma
Petr se potom 1921, 19 dubna žení, bere si Emilii Skřivánkovu ze Sně-
ného č. 6 nar. 1897, sňatkem se tu do chalupičky a zase klapá
tkalcovský stav. Tady se jim narodily 1921 dvojčata, které za 1-3
dni zemřela. Potom se jim zase narodili 1924 a 1926 synové Josef a
Adolf, otec v roce 1926 chalupičku Bořivoji ve Sněžném prodávají
a stěhují se zpět do Rzí, kde koupili chalupu o bratra
Adolfa s 52 áry pozemků, Adolf bratr, dříve domov, který
bezpl. s matkou prodali prodávají s matkou bratrovi Petrovi a stěhuje
se do chalupy čp. 9, které od Františky Petrovy z Dlouhé koupil.

matka bratra Bořivoje, která je ještě na živu, zůstává v cha-
lupě u Petra až do roku 1929, kdy 22 listopadu v 75 letech umírá
Tady Petr s rodinou zase na postaveném stavě tkalcovském pilně
pracuje, pracuje pro firmu Bernatzky Nové Město v Podkr.
Hoře různé tkaloviny, je velmi zručným tkalcem hodně mnohá
vije. Zavedl si nenarušit, nemusel spoléhat osnovu opouštěnou, de-
lá pracovníkovy protkavačky, štítky s obchodním, má zamýš-
leného ukazatele, mívá na sebe jako člověka, zhotoví si sám no-
vačku, by mohl nastavat na dva kusy to je na 200, 300, 400 metrů
zhotoví si sukačku na lýkovy to je osnovu, sukačku na cívky
tkaní, zhotovil pračku na přání předla a pod. Vroce 1929
se jim narodilo poslední dítko dcerka Emilie Hoše vychodili
obecnou školu, otec je mínil umístiti a zaučiti, také do tka-
lovny: ale strýc, posílá je do Nového Města do továrny,
kde stavy na hamu, elektrický pohon, by se lu s tkalcov-
nou obeznámily a dokonalily a stále se pozdě je třeba s mistry
seřizovací. Ale přišla druhá světová válka, ve které jest
tkalcovský průmysl hodně omezoval a Petr Bořivoj mnoho obavu
že hoše jeho nebyli ze tkalcovny vytaženi a nasazeni do
péče v německé do průmyslu zbrojářského, kde hrozilo nebez-
pečí z bombardování, skutečně z Nového Města je hoše vytáhnul a umístil je v zemědělství v Ohnišově u
sedláka, kde byli jakžtakž chráněni před odesláním do
Německa. Rolnický stav byl chráněn. Ale to bylo konečné to za-
končení osudové svého života a svých dětí. Přes válku (druhou
1939/45) je sám stále doma se ženou a holkou, tkalcuje až do
ukončení války.

Petr Bořivoj byl ve své tkalcovině bedlivý a pilný, stav jeho klapal
ve dne v noci jsou rano brzo, večer dlouho prokáže vydělat uměl
a byli se dobře živí. Přes svou pilnost nezůstal a kozlík svatky pěkně
mě si užili a světili, v sobotu po večeři stav a soukačky umlčely, ta-
vinku pro stavem zmyslili a stav raz s vratidlem přikryli, v
neděli pěkně oblečeni šli do kostela (na Hradek), odpočívali vždy
Petr si zašel do blízkého Andrsova hostince, zde se chvíli posedel
vypil se 2 piva (1 litr) koupil si na týden tabáku, kouřil dýmku
a šel zavčas před večerem domu. Do zábav do bálu šli ale
jen k Andrsovi. Na Vostatek a velké dni před Velkonocí, by-
val vždy k večeru zpytováno na Bílou sobotu klid. Petr Bořivoj
jako věřící-katolik, konal ve náboženské povinnosti přijímá
v neděli a ve svátečních pravidelně sil s rodinou do kostela
a při volbách volil sil s československou stranou lidovou.
Po druhé válce, kdy se naskytovala možnost dopídit se do
vlastnictví kousku orného pole, ale i hospodářskou usedlost
hoši ze služeb sedláka z Ohnišova vystoupili a zabrali si zdá-
vé vesničce hospodářství statek v Ponově u Brumova, tam
bylo zapotřebí pracovních sil. Tu otec Petr doma ve Rzích
tkalcovně likviduje konč, práci odvrzdal, stav rozkleštěný a

ukliže, chalupu zavřela a v roce 1945 k podzimu se se Rzy a dobytkem loučí a stěhuje se na Dvůr do pohraničí ke svým synům na statek do Šonova. Tady jsou v statku budovy rozsáhlé, velmi vysoké ale slámou krytí, je tu spousta dobytka 2 pár koní. Tady je třeba mnoho práce jako roli, zdeře Petr Boš svá záda a ještě mnoho chybějícího uroků (hrabě, zábrany, nářadí a pod.) platiti, něco chybějícího uroků (hrabě, zábrany, nářadí a pod.) Tady když se v říjnu 1947 ozenil, koupili se staří pro sebe svůj domek se zahrádkou čp. 27 a osamostatnili se. Dcera Emilie se 1947 přivdala za zednického Štejnara. Pro vzdálenost se lze uvnitř jen málo zprávy hospodářeny v synovu na statku, usvědčilo, byla zde založena JZD, mladší syn - bratr s volbami zde ze společenství majetků stavu JZD, mladší syn - bratr s volbami zde ze společenství majetků stavu ku vystoupil k chodí jen tak po práci, a je vrací u rodiče s rodiči stará dal statek, inventář a vše k dálku do užívání JZD a pracuje smanželkou na jednotkách. Stařec Boš Petra a Emilie zůstal v několika letech opustil zdraví a svěžest stále se nadávajícími, protinávalu a manželka Petra, po necelých 10 letech po delší nemoci v Šonově, nyní dcera na Hradku, ale nebylo je vyhověno. v Šonově, nyní dcera na Hradku, ale nebylo je vyhověno. Byla pohřbena na opuštěném hřbitůrku u rámce Šonova u kostela k Brousnově, zarostlém ve stromoví. Odtud Petr Boš a žije po smrti své milované manželky ve svém domku v Šonově nad silnicí po návsi vedoucí na svahu v rovném stromoví se svým jediným synem chlapcem, který chodí po práci. otec sám vaří, peče, hospodaří vede domácnost. Chová 2 krávy, pěstuje slepice a housata a je pilně nedaleko, duchová po celka letošní pojistnou zadány od 1920 - 1945 nebere mnoho pro procvičení o splacení, bere jen třetinu výpomoc od Ligy proti zubrickému 300 - měsíčně. Byl nějaký čas na léčení v Mariově. Byl pustěn zase na duchová správcem a domácnost a ve Rzech se již vůbec u své zpustlém chalupy naukazoval. Pohřeb Petra Boše byl za překrásného počasí, hodně hudba za slunné účasti lidu místního, ale pozdě, byli byl to pohřeb proti u nás tichý, žádný zvonce žádný, byli z kněží, jeden vede kondukt, druhý jak odpovídá místo zpěvy ku. Průvod se ubíral z domu smutku tu dost z domu po návsi po silnici ca 20 minut vzhůru v mírném stoupání k přehrazen hřbitovním hostálečku, který stojí uprostřed hřbitova. Farní kostel větší stojí opodál nad vsí, byla mše svatá, ale bylo tu tiché bez varhan a zpěváků. Zde je to v pořádku. Zdá se, že je pohřben na přehrazeném místě, vzorná asi 5 - 6 metrů před rodiči do příbuzenského kostálečka. Zdá-li odpočívá po boku své manželky pohřbené 1955 jsem nezjistil. Od nás na pohřbu byli: Josef Boš ze Rzi č. 27 bratranec, Adolf Boš ze Rzi bratr a ze Smržného vůně Václava Bílobrádka nejbl. Zajíčkův Boš ze Smržného č. 36 synové a Ant. Boš ze Rzi 15 druhý bratranec. Po pohřbu byli zdejší nádražní

ci pozůstalými dělní pohostěni dobrým obědem v tamním hostinci a v dovršenosti pozůstalých. Chalupu prozatímním ve Rzech z pozůstalosti dělí vypoupil (za 300 Kčs) zvěrolékař nacházející se nemocnice Tomáš Bartík bývalému bydlení.

21. VI. 1961 † Josef Dyntar, kronikář v Ohnišově.

Zemřel Josef Dyntar, hrbitkář a bednář v Ohnišově. Ve středu 21. června 1961 zemřel v Ohnišově Josef Dyntar čp. 114, tesař, bednář, kronikář, milovník knih, zvířat a přírody, vedl kroniku obce Ohnišova, napsal kroniku svého rodu, horlivý sokol za okupace byl věznicí zatčen a po 5 roky až do konce války věznění v koncentráku. Byl gestapem zatčen současně s pastorem a kaplanem Hartmanem a Dusilkem. Po ukončení války byl vysvobozen, ale byl již stále churav a stal se tuberkulosním. Vrací 1947, 12 března mu zemřela manželka, byl vdovcem bydlel u syna v Ohnišově ve světničce, těsně při silnici k Dobrušce. Dyntar zemřel ve věku 74 let. Československý pohřeb s hudbou za veliké účasti lidu, ze všech stran inteligence, knihkupci, sokolové, hasiči, kronikáři, přísmáci a jiných známých a neznámých, pohřben na místním hřbitově v Ohnišově.

26. VI. 1961 † Josef Remeš, rolník ve Rzech.

V neděli 26. června 1961 zemřel Rzovský občan Josef Remeš bývalý rolník, ve Rzech č. 3, nyní invalida a důchodce ve stáří 68 roků. Byl po nemoci roku nedužív, byl v nemocnici v Hradci Králové ošetřován na Borgerově zemřel na srdeční chorobu, zvaný zachvatem. Narodil se 2 července 1893, byl to syn 1952 zemřelého Antonína Remeše rolníka ze Rzic č. a 1936 zemřelé Klementiny Fišerový z Nového Hrádku, byl z pěti dětí, 1 zemřelo raději se 4 bratrstvím, vychodil obecnou školu v N. Hrádku a zůstal doma při větším G-ka hospodářství jako pomocník. Bylo to r. 1907 když vyšel školu, utekly nějaké let jako voda, nadešel rok 1914. Byl volán z jara k odvodu, odveden k vojsku 26 července, vypukla válka a 24 srpna 1914 musel nastoupit. Svobody mnoho neužil. Byl odveden k 8 dragounskému pluku a vyšel prodělával v Jaroměřicích 5 eskadrony 1 zug, byl tu na 500 rekrutů a učí se rajtovat na koních. Začátkem roku 1915 byl přeložen do Bohdanče. 3 prosince 1915 je v Italii v dekunkách, 12 ledna 1916 je nemocen a v březnu 1916 je na marodu někde v Rusku u Brně, 6 neděl nepsal, mas pršely a vzlaby zaražený 14 září 1916 přišel na dovolenou na 5 týdnů. 21 května 1917 je na tom místě. 20 června 1917 je v Uhrách v nemocnici. Byl doma na 2 týdny 14 dní dovolená. 15 ledna 1918 v Karpatech na Rumunských hranicích. 24 ledna 1918 adresa J. Remeš, 8 dragounský regiment, 34 maršeskadrona, 2 zug, Feldpost 620. 19 dubna 1918 jde na Italii. V červenci 1918 čtyři týdny dovolená

2 srpna 1918 jsem vždání z nemocnice. 7 září 1918 jel z Vídně ke kterému
stavil se doma a dostal se do rekonvalescentu do Kutné Hory.
28 září 1918 byl kmandérován do mlýna k žídovi a tu konec války.
Remeš po skončení války zdržuje se zase doma, pomalu se
osamostatňuje a zakupuje. a rychluje se k nejmanší hospodářské
Sestry jsou doma, v roce 1921 se provdala Anna, 1924 Anička
bratr Antonín, vyučen truhlářství, v roce 1924 dokončen je-
mimo domov a tak zůstává doma sám s rodiči, až konečně se
1930 žení, našel si nevěstu na Borovém a ujímá se hospodář-
ství. Rodiče se odstraňují, uchylují se do výměnku do svr-
ničky. Dcera - sestra Anička v roce 1927 do Mahulického provdána
překazí 1929 zpět k rodičům domů a žije snímě. Mladí se
slaňují se neskomazejí, není souladu, mladým se zdá
velký tlaky vymínek, stále stýskají na dluhy, drahé mzdy
a špatné vymínky, stále stýskají na dluhy, drahé mzdy
menšuje až 1. listopadu 1945 se dcera Anna
Anežka odstraňuje ze světničky pryč, stěhuje se do
čp. 14 ve Zruči do bílky paní Kudrnáčové, choti krejčího
Kudrnáče z Náchoda. Ustavují se mladí Remešovi sami.
Remešovým, Jindře a Anežce rod. Umlaufové se v manželství
narodily dvě dítky 1933 Božena a 1937 Josef. V těchto Remeších byl
vždy odmyslitelný a nářek, nikomu se tak snadno neredt
tak jako jim, ačkoliv toto stýskání a zdání, vyvrátil Re-
meš sám se svou ctnou, která byla ještě úzkostlivější. Spra-
čtnost však byla jiná. Dluhy nebyly, že nás vzpomněl si Remeš
pořídil, a takové postupné přistavoval, během války dokon-
ce vymění i vrch starý za nový s půlůkem a tvrdou kry-
tinou. Vše musel mít „punktlich" a při tom nadávali sta-
Válka ukončena stoupají dodávky a zase bylo křivděk kon-
tingenty a dodávkami, on toho dnes hardý dost, ale jiný si
tak nastýskal. On však při tom jakž takž plnil, proto ji-
nými dost. Obrátil se zabíjelí i prasě, což nikdo ani obecně ne-
vhodné, povolit to jen tomu, kdo předepsaný úkol splnil. Jinak
sobě se dopřával, šel někdy i do zábav rád tancoval, obě-
cím chodil slušně. Až do roku 1955 byl Remeš jakž takž zdra-
až po tomto roce byl se zdravím vyrážek. nadělal těmoce a
v roce 1956 - 14 března vstoupil na uznání lékaři v Hradci
Králové do nemocnice, 28 dubna přišel nedoléčen, byl zřízen
„Bergerovic" nervovou nemocí, od té doby při chůzi pokulhával
a chodil s hůlkou a byl osláben na krok, nosil tmavé brýle.
Byl tím víc nutkavě. na chmelišti sbírače mléka, byl z obou
že mu dělá značnou těžkost a se ho zmocňuje. Když měla
jeho sestra větší těžkost, poukazoval na to a jakoby tomu
nepřál. Stárnul, nadával, že mléko musí doma odjídit ženou,
Remeš to žena nerušne a jiný to má rotem odnést. Po hrdlem
z nemocnice dobrá. Remeš má svou žádost v 63. letech invalidní
důchod 275 Kčs měsíčně. Při ruční samostatných hospodářství

činil se u nás v horách všeobecný náklad na zadělání baráčníci
by se svých pozemků z bavlně a vstupovali s pozemky a se
dějin do státního statku. Remeš mrzel nad svým hospodář-
stvím rozcházel, jediný syn na hospodářství pracovat nech-
těl, šel raději do průmyslu a tak Remešovy jiného nezbývalo
než hospodaření i pro svůj zdravotní stav, který se nepřílil
stále horší, musel to opustit a pozemky předal 1959 státnímu
statkumi. Dobytek 4 krávy, 3 jalovice odebrán, ponechán 10 arů
pozemku, kolsek úhoru pro stavenímy. To byl Remešovy na
zdraví nepřidalo, znechucen a posléze 1961 z jara na
nem Cumarenský zárovky v náchodě" které před tím koupil
od m. lékové nitky, na Remešovy vynutily spíše vyvlastnily
a se nadiktovaly výměru nejlepší louku u mlýna, musel
to být hned, prý pro koupaliště, louku zvrzly a bulaxerem
rozčarovaly, nadělaný, nezmorane bez bržkých tůní a bertrá-
mi jamy ze kterých mají v létě zábavy při koncert a ay.
Jak vzpomínáme uvedl, ze pozemky které přibíral a obhospo-
dařoval a kterých z nich, státní statek, zůstávaly kmihovému
vlastnímu původnímu majetku. — Ct. as dříve celý Remeš
někde byl a autobusem jezdil, ve Městě, Náchodě Dobrušce a
v žíně, stále něco shánět, ale co shánět, to se žádnému nezvě-
dil, poslední dobou ve východních ochabovat, nikdy šel
na Hrádek, koupil si v hostinci stamprlátko, to si dopřál
a také hrdně při celý život kouřil cigaretka. Syn jediného dce-
ru Božinu přivdal 1956 za Václava Rydla ze Slatiňan a od
toho času bydlí v novém Městě. Syn Josef odbývá si od r. 1957
základní tříletou službu vojenskou. Se statky resp. lidmi
u nich nevycházel, ty rád zemřel, byli to nemilí nešetrní
v neděli 26 června 1961 vyšikal odpoledne cestu, kudy stařec
jezdíky na jeho pole, poněvadž ty cesty a břehy zarůstají
a trávu tu hrčí a smětlou, litoval to Remeš, a jeho dobrý
hospodář šel cestu ošet. Potom v noci k 27 hod. udělalo se
mu na ložíž při spánku nevolno, dostavil se záchvat a ten
jeho stále pokojný život ukončil. Zemřel doma. Pohřeb
jako římsko-katolický konal se z domu smutku ve středu
29 června a je pohřben v rodinném hrobě na Kostradci kem
hřbitově. Remeš byl prostředně postavy, slabší konstrukce. Při
chůzi drobného kroku, posledně chodil s hůlkou a za ope-
race nosil tmavé brýle, při rozhlížení nadzdvihoval hlavu
není již Remeše, nezbude po kopci po svých polích, kterých pro-
dané léta byly samé neúdržné sešlé hony.

26. VI. 1961 † Jan Balcar, kronikář v Bystrém.

V neděli 26 června 1961, zemřel v Bystrém, kronikář, vdovec
bývalý obchodník na odpočinku, p. Jan Balcar ve stáří 73 let.
Narodil se v Bystrém, byl to syn Jana Balcara, zakladatele
evangelického sboru Balcarova vyznání, modlitebna se postavila

v Bystřém. Dříve ži byl mnoh zemřelý Balcar, od mladá ztužen osudem, byl nadaným a dovedným řezbářem školu, byl ve psaní a počtech zběhlým, znalec starých jmen i místních. Oženil se s Marií Svelikovou, jejíž otec a děd pocházeli ze Rzi čp. 7 ale byli hudebníci. Za mladých let měl Balcar zavedený obchod a zá- sílatelství v uzlovým zboží. Balcar byl též zástupcem v obchodě s dříny s auty. Za peníze vydělal měl obchodního ducha z úsporných peněz si v Bystřém, ale již na Ohnivcovském kopci tastru. Na Strážnici koupil při silnici k Ohnivcovu asi dvoukorcovou parcelu založil zřídil zde pěknou ovocnou zahradu a postavil si lis válku se 3 světnicemi a chlévem pro krávy. Když obchody přestaly, vynalezl si Balcar jiné zaměstnání. Dal se do kronikářství a přikládání a přepisování starých spisů a archivů. Přeložil Olesnickou kronikou z němčiny do češtiny v roce 1958 za odměnu 2.200- Kčs, psal kroniku pro Bystřec, Bačetín, dělal a pořizoval výpisy z archivu na zámku Opocenském a prodával po okolí různé historické přednášky o starých dobách ve kterých přednáškách se dávalo dobrovolné vstupné pro- vyhledáním cáru dělal také asi po 4 roky u Jednoty obchodního družstva v Dobrušce účetního, aby se domohl zajaklého duchodu, pobíral asi 400- Kčs měsíčně. Dcery byli manželé Balcarovy Berdečtí, vzali si za vlastní dítko z přírodě nete- Slavkus Horákovou z Polu za Bystřým, která byla úřednicí v finančního odboru Okresního národního výboru v Dobrušce. Když manželka Balcarovy v roce 1959 zemřela, obstarávala mu tato rodiči vdovci Balcarovy domácnost, dokoušila mu k smrti prodělila za to vzadek všichni s přátelstvím). Balcar měl pohřeb ve středu 21 června 1961 v 3 hodiny odpolední a pohřben jako evangelík Balcarova stoje na hřbitově v Bačetíně, pohřbem v řadě u zdi před mamicí. Pohřební průvod z Bystřého po silnici k Bačetínu byl veliký za krásného počasí.

15. VII. 1961. † Marie Grimová, roz. Čejnarová z Lužan

V sobotu 15. července 1961 zemřela v Novém Hrádku Marie Grimová, rozená Zeunerová (dle se Čejnarová) z Lužan obec Polomy čp. 92 ve věku 55 let. Narodila se 1906 v Lužanech v čp 92, byla to dcera 1946 zemřelého Jana Zeunera rolníka v Lužanech 92 a 1928 zemřelé Ludmily Hartmannové z Dlouhého č. 36. Nyní zemřelá Marie byla z 5 dětek, jedno zemřelo před lety, byla hrodpro- ledna. Zůstala dvora při chalupě s polem, chovala 3-4 kusy dobytka, vyučila se sítě a 1930 se provdala za Bohumila Grima z Dlouhého tkalce a chalupníka v Novém Hrádku čp. 119 v Bukovci. Zde po prodávání spravovala domácnost a žila, chodila též do továrny soupat. V manželství se Grimovými narodily 3 dětky, 2 synové a dcera. Po 23 letech společného života

zemřela za svého manžela a odstěhovala se ku svojí provdané dceři Bohuslavě Rygrové do obecních činžáku v p. Hrádku č. 59, kde nachrásku, ulici, kde po 8 roky, prongvadž byla nedužná stále vodnatá, jako invalida odkojčená od manžela, svých zbytek života dobrovala. Manžel byl po pachtu se manželkou z donáčnosti doma, se svými syny tak 31 května 1960, kdy stavil 30 let čítajíce, syn v náhle zemřel, vzal si život. Zůstal pak s mladším synem Antonínem 1935 narozeným. Pohřeb zemřelé se konal v středu 19 července, jako činnost hřbitovní z kostela v Novém Hrádku na místní hřbitov. Zůstává manžel Bohumil, provdaná dcera Bohuslava Rygrová v Novém Hrádku č. 59 a svobodný syn Antonín doma s otcem.

21. VII. 1961. † Ferdinand Zeuner (Čejnar) v Dlouhém.

V pátek 21 července 1961 zemřel Ferdinand Zeuner (Čejnar) dvar, penzionovaný výpomocný hajný, chalupník v Dlouhém čp. 30, ve věku 66 let. narodil se 6 února 1895 v Polomech, byl to syn před mnoha lety zemřelého Antonína Zeunera, rodáka a nádeníka v Polomech a 1951 zemřelé Marie Šmudory ze Sněžné hr. Zeuner byl po otci národnosti německé, do české školy nechodil a českou gramatiku nenavštěvoval, čeští správně mluvit mu to nešlo, byla to na jeho věci, dopřesčka v každém slově znal, mluvil s přízvukem. Po vyučení školy v Polomech, školní docházce nic se nenaučil a když mu bylo 32 roku se oženil a přivdal se k nám na Dlouhé, do chalupy čp. 3-ka přízemku čp. 30, dostal se do Polomek Grimem, vzal si za ženu Ludmilu Grimovu, také 32 roku čítající. Když si Čejnar Ludmilu Grimovu za ženu brał a na Dlouhé se vydostal, vlastnil otec Jan Grim polovici chalupy a ulé pozemky ve chalupy, které v roce 1923 na základě zákona o dlouhodobých pachtách, jako všechny chalupníce v Dlouhém vykoupil. Druhou polovici chalupy vlastnila ještě žijící Grimova matka, nevlastní babička Marie Grimova rozená 1906 vdovela. Ta Čejnara (Zeunera) jmenovala stále holenatý němec, byl Němec sám, Němec tam. Čejnar však svůj majetek polovici chalupy a pozemky na mládě Zeunerovy, nechal převést a vyměnil si bydlení a naturálie: vejce, brambory a mléko máslo vejce. Když 1939 stará babička Grimova zemřela - Zeuner se přistěhoval do Dlouhého v květnu 1927 - byla její půlka chalupy převedena na mládě. To si vyjednávalo z kousky dobytka, krávy, jalovice, které dříve po více let ležely ladem obdělávali a Zeuner chodil mimo lesní na frajeru do lesa jako dvar. V roce 1932 se po úpravě hajenské služby, na panství Bartolově - novoměstském, kdy byl počet hajných zmenšen a hájenka v Dlouhém čp. 33 zrušena stal se lic Zeuner jen hajným, výpomocným, nouzovým bez praxe a učení. Zeuner byl služebníkem pro pány hrbovým pro pány by vlezl do ohně. Ne nadarmo staré čeřka přísloví zní. Posud žebráka na koni, tak ho žádný nedohoní. V této službě

vydržel Zeuner s přeokupací, ve které se stavěl Zeuner jako Němec
slabě vědomě, ale byl po roce 1945 předčasně jako Němec penzionován
protože z nedostatku neovládal českou gramatiku a pobíral od toho času o
30 % let menší penzi.

Ve válce přišla do domácnosti Zeunerových Zeunerova matka
z Polomu, v roce 1870 narozena. 1946 zemřel vyměnkář ostatní
Cyrus a 1951 zemřela ta Zeunerova matka. Zeunerovi se
v manželství narodila 1927 dcera Marie, která 1951 pro-
dána za Karla Buchvalka z pohraničí, procházejícího
nehodu od Šumavy, která se 1953 z domu vystěhovala a už
domů nepřišla. Jak již uvedeno Zeuner, od roku 1947 - čejnar,
změna jména - byl národnosti německé a na to do své smr-
ti vždy pamatoval. Hned v začátku, bylo zjištěno jeho za-
chování při volbách 1935, kdy odevzdal svůj hlas, volební lí-
stek ve prospěch vlastizrádné německé strany Henlainovy,
byly tenkrát odevzdány v Ploužnem 3 hlasy z čejnarova okolí.
Bylo to v čase největšího ohrožení života naší Československé
republiky, vyskytla se u nás 3 lidé, kteří ohrožení naší vlasti
vřazeli již dříve. Zeuner byl mezi nimi. Dále ve výstav-
bě opevnění v letech 1937 a 1938 dělal Zeuner vedoucímu di-
spozitorského jistou službu, že blahé paměti, 1943 němá zaměstnan-
kyně pošpiclovníka Bohuslava Hartmana (z Náchoda, oba ze Smečna 45)
nás na občanům zrádě před Zeunerem vaccoval, by jimi
se na něho dali dobrý pozor. Zeuner v čase okupace uda-
žoval stálý styk se Sudety, se svými pokrevními příbuznými
kteří z nich některé byli pro nacionální činnost o německé
bých společích ze Sudet do Říše odsunuti. V čase oudlová
ní pohraničí měl to hezkému, kdo tam za nás šel za
zlé a neschvaloval to. Po revoluci 1945 zdržovala se u Zeunera
jeho nevdsunutá sestra, kterou Zeuner vypravil, by se vyste-
hovala do Říše. Když vypravoval Zeuner 1951 mužce pohřeb
pozval se za nosiče lidé ze Sudet, kteří s Čechy nikdy ne-
sympatisovali. Že neovládal českou gramatiku, byl za slu-
žby hajenské 1945 propuštěn. Když bylo Zeunerovy nějaký
připomenuto, že je Němec, nic nenamítal, řekl: „Ale sem
si: Já mám skleněno, teď si může být mléčná třeba pořád."
Zeuner byl člověkem lakomým, závistivým sobcem, uživoval
Do hostince šel, ale jen ku kartám. Rád se napil, ale když dostal
Zeuner se stával ze stavu opilém nebezpečným. Případ:
19. března 1956 vyhrožoval v sousedství, že zabije a nadával
„zlodějů", ač bolí sám v Polomech za svobody se přiživoval
zlodějstvím, to vypravoval jeho svagr Jindřich Svoc, který
též v Polomech bydlel. Když se napadený soused Bor

dovolával nápravy u m n v, tu jeho nohsled Hartman, se kte-
rým Zeuner hrál jednu noc Zbuzera podle návalů abyvšich
zapřel, což Zeuner učemně a hlubokými učinil a vše
zapřel, ale byl usvědčen. Zeuner mají přestarou služebnost
cisty, s sousedstvu vyvolával mrzutosti, stranil se manželu cisty
jako překopávaný ha podobné hloupostě, na přírodní přijmy
na řeč sa lijáky a pod., vyskytlo se v sousedstvu takoví
kteří tyto záležitosti, ze závisti a lakoty podporovali
jako John Suk, Smržne 116 a j.

Zeuner byl do práce vždy lehtivý a svoje pozemky by se prá-
ce zbavil nabídl 1957 státu neúdělnému družstvu, které
se právě zakládalo, však za své služby a přetvářky
poslední době žádné klidné uspokojivé mysle nebyl,
něco ho hrýzalo a hnětlo, to ledabylý rukál v domácnosti
byl na svou ženu zlý a nevlídný, sám na sebe ohavný,
žena mu od práce úplně schromla, toho on však vědomě
čejnarová si na čejnara stýskala a naříkala si, že by
čejnar do hostince karty hrát nechodil. 15 dubna 1961 ho
zavezli do Úpohna do nemocnice, 3 června 1961 přijel z
nemocnice, pobyl doma do 13 července, kdy ho zase zavezla
do nemocnice za víc již čejnar Polomských nevstal, tam
21 července 1961 zemřel pro zadušnou, slabé srdce a vad-
né plíce. Jeho pohřbení byl učiněn konec. Pohřeb se konal 25.
července z kostela v Novém Hradku, již ho do chalu-
py zpět více nepřivezli, pohřeb se konal pozdě odpoledne
Josef Falta z Volovady, mu činil na hřbitově výklad, přednáška
dány tu čejnarovy zásluhy, které o lidu národnostním
byly úplně přirozené jiné, čejnar nikdy žádným čehem
nebyl, naopak byl vždy duchem proti. To jemu Falta, jako
odbůrčí chtěl přinést za to, že když Falta zakládal JZD
čejnar byl přímo mezi prvními, potom, že spolu hrávali u
Andrů v hostinci karty. Jinak bizcharakterního člověka
tak hanebné hovady v okolí nebylo.

A ještě něco jak to vzkřísilo zlé pohnutí, jeho které nechtěl nechat
souseda po staré cestě přejet. Čejnar zemřel bez poslední vůle,
byl majitelem polovice majetku. Pozůstalost projednána, dědič-
kou polovin se stává ze zákona jediná dcera Marie. Ta
však ku hrdinství majetek pozemky nepřijímá, pohrdá jimi
odpovídá je státu. Státním statkům. Snad z toho ohledu
by je nepřikazovali do Zemědělského družstva do kterého je
manželé otec Zeuner zapojil 1954. Dcera mezi členy stávajícího
družstva nechce jít, že tím dána současně souseda Bozzyho
zajma satisfakce a to taková, že dědička o pozemky nestojí a
že rozbroj, který byl vyvolán v sousedství, byl zbytečný a
sešvářlný, z toho všeho se nechá vyčíst špatná výchova

závistivost, nenávist proti příslušníkům čsl. reakce.
V tom se musí zasty dítě s ti, kteří se vším je. Cejnarem
podporovali. To žádný nesmaže ani ten, kdo přivádět
přivracené zásluhy. Cejnar nežádaný přínos v ničem ne-
projevil, nic pro zlepšení svého dědictví, neučinil, spíš
hledal vše využít a ve svůj osobní prospěch. Přitá lmout-
nému lidovou, ale této čím nejak nepohrdával.
Jeden případ: V roce 1938 vojenská správa uzemila
jeho pozemcích protitankový výkop. Na zahození tehož od-
vojenské správy obdržel slušně zaplacený obnos a hodnot-
ných penězích 6.676-Kč. Cejnar však peníze shrábnul a
na zahození nedal nic, o učinil s penězi, žádný nový, pro
zlepšení svého domova, neučinil nic, pozemky pluk přes pole
na 20 áru nechal rozkopat knovy, ale peníze obdržené si
užil sám pro sebe, nezahazený příkop nechal svým nás-
tupcům. Takova byla u něho snaha pro zvelebení okolí své-
ho domova, ve kterém byla zrozena i nepodkyjívnu druž-
stevní dubizárna, bez ohrady, zhanobeny okolí.
Ke k závěru. O lidech zemřelých nemá se psát a i mluvit
nic nepříznivého. O nich se jmá o nepříjemných věcech jmut
četi. Toho jsme se všichni vědomi. Když je někdo za takový
pocinání oslavován a veřejnost uváděna v omyl, je pak
na místě, aby byl tento případ náležitě osvětlen a aby nikdy
nepodnty příležitostný k hodnému, zaslouženému. Jinými
slovy: Nelze se o skutcích zemřelého pomlčet a tady by se o
niočem nepsalo. Zemřel, nebo Cejnar se stavil na okr ka sta
nu lidovou, ale této čím nejak nepohrdával.
Cejnar za svého života hodně kouřil cigareta v neděli
chodil dopoledne na Hradek, odpoledne do hostince hrát
tarty: mával oblečen chodil ve vředný den v manzestrovém
oblečku, manžestr dostával zaměstnanec lesa od majitele
lesů zdejších od Bartoně z N. Města k Vánocům. Přišla
v neděli pak chodil v hajenském, světle zeleném silnější
látka s plasem - u kabátu tmavě zelený límec a z téže
zelené kloboučku, byl to stejnokroj hajných. V zimě hubertu
jinak Cejnar nevyšel, chodil s hulkem a na nákup smě-
sakem na zádech, v sobotu chodil sám. Byl prostředí pe-
stry hubenější v obličeji a stále i při řeči pohrkával, jakoby
měl to ztuhlé oční víčka, byl nehlídný, nervosita. Vždy
byl hajným a měl pušku - spušku ale na obhá-
šku vždy chodil, to měl doma často na lovce a na pří-
spušku rád čihal na krtky, stál dlouhý čas u kopečku
krtčího rozkročmo maje na kopeček namířeno a když
se hlína v kopečku pohnula - bác do toho až se kopeč
se střelným krtkem kozletěl. Tak Cejnar lubil krtce na
lovce rád se bavil ve stejnějce s vodou a vodu rád, rádel na
místa, kde mělo lidé chodit.

17. VII. 1961 † Anna Ženuerová v Olešnici č. 45 nv

17 července 1961 zemřela v Olešnici čp. 45 ny Anna Ženuerova
vdova po J. Ženuerovy, pohlinu zahradníku, byla to sestra Ven-
delína Zámeca, prostředního (jezdil s koněm domů z Olešnice s hořby)
zemřela ve stáří 7 srokú. Manžel ji zemřel za války. Byl
ždítky. Jan nar. 1900, byl tr holáu ženat, byl v válce (1939/45)
a nevrátil se, žena s dvěma dětmi odsunuta. A dcera Marie, která
tu s matkou zůstala, nebyly odsunuty. Dcera je již stará a není
normalní. Pohřeb byl tím. kat. na pouť 23 července z kostela
v Olešnici.

2. VIII. 1961 † J. Šnajdr, kolář v Tisu.

Zemřel v Tisu kolář Šnajdr, oběsil se 2 srpna 1961. Pocházel
z Nového Hrádku, kde vlastnil jakési nedostavěný domek č. 137
přestěhoval se do Tisu, kdy provádět topenářské řemeslo
stal se mu že mu v létě 1961 zemřela milá žena, Potrá je
pohřeb, velice se snížil, nemohl se s tím nikterak smířit, veš
ve velkém zalu a zármutku v bytě dne 2
srpna 1961, život, obětil se asi v 6 hodin ráno, 5 srpna
mě na Nový Hrádek - pohřeb. Byli bezdětní.

5. VIII. 1961 † Františka Dušková, z okresu N. Hrádek

V sobotu 5 srpna 1961 zemřela náhle Františka Dušková, rozená
Školníková ze Smržné, manželka zednického dělníka
ve věku 77 let. Bydlela na Novopradeckých končinách na
Dačkově č. 252, matka Duškových synů Ferdinanda má Kla-
ru, Marii z Dlouhého č. 93 a Prudy, kterou Andrýzu Kristinu ze
Rzi. Dušková rodačka byla zde známá, zemřela byla sestra
manželky Petra Zvr, ve Prudu č. 6 zemřela 1955 v Lovosicích u Brnomova
Dušková bydlela poslední se svým manželem v Bystřem, kde
zemřela, římsko-katolického pohřbu měla ve středu 9 srpna, již
žena je v Bystřem. Po dlouhá léta bydlela na Dačkově, kde chalu
pu svou čp. 252 prodala na rekreace, bydlela potom v Brnomově
a poslední asi 2 roky v Bystřem.

6. VIII. 1961. † Ladislav Smola z Podborovinky.

V neděli 6 srpna 1961 zemřel Ladislav Smola, jinak Láda
Smolu z Podborovinky, zemřel neočekávaně, nečekaně ve věku
57 roků. Narodil se v roce 1907 ve Smržném, pod. Podborovinu č. 65
byl to syn 1923 zemřelého Aloise Smoly, mlynářského pomocného z Kame-
nice a 1951 zemřelé Františky mateřinkové z Podborovinky. Smržné 65.
Láda byl z osmi dětí: nejstarší byla Anežka narozená 1899
provdaná Vernerová v Myškově, Bedřich nar. 1902, ženat v Klasnici
Bohuslav 1909 ženat v N. Městě by mil. Božena nar. 1913 provdaná Hla-
vsa v Mezilesím, Marie nar. 1914 provdaná Suchařkova v Jistrbě
Františka 1917 nar. provd. Vomáčková doma ve Smržném čp. 65 a

dcera 1920 nar. provdaná Jiráskova ve Sněžnicích. Ladislav Smola vyučen řezníkem, ale toho řemesla nechal a potloukal se po okolí, při příležitostné nadeničské práci. Brzy tady, zas jinde, nadělával korunu, při tom a až se mu začínalo nedostávat kuráže, přestal, ale byl okolnostmi přinucen, nemusel da utratu. Věc mu při tom utíkal až se stal při tom starým mládencem. Za okupace byl také nasazen německými úřady (úřadem práce) do Ostravy do uhelných dolů na práci, odtud přišel na jaře na stř, zdržoval se doma než měl jít zpět, ale nešel, pomáhal samotné matce s jejíchou Polačkou Helenou, za války sem z Polského vězení vystěhovanou nastěhoval. Matka zdrav Smolka tomu přála, dala mu sem krávu a měl u ní tele a tak tu Láda s Polačkou Helenou bydleli. Ale Láda je tu nechával samotné, sám se rád někde pozdržel a bezpečil se. Ale dlouho tu s Polačkou nebyli. Jdy v přišli na Tábor Polácí Helena vrátila do Polska, nebyli. Jdy v přišli na Tábor Polácí Helena vrátila do Polska, nemí dom lubila a milému Ládovi utíkala. Láda zůstal tu sám a byl nemožný, tak ode v Zuzanech hospodařejíc zlisoval a krávu máme zpět domu. Tak žili kvídoval a odšel s krávou máme zpět domu. Tak žili s matkou zase spolu až mu tato 16 listopadu 1951 zemřela v 77 letech, zanila ji do rana v postýlce, mrtvice. Láda byl přikrapen, plakal jako dítě. Hospodářství po zemřelé matce převzala sestra Františka, provdaná za Josefa Vondráčka, bydlelí na Brumovsku, Láda šel do světa. Byl v Radvanicích u uhelných dolů, odkud přišel se stárnoucí ženskou a zabrali si v Dolní Olešnici chalupu, bylo to v roce 1953 čp. 21 d, ale tu dlouho nevydrželi, brzo se odstěhovali byl po nějaký čas v obci neznámý, byl prý, až nečekaně přišla zpráva, že zemřel jako dělník n.p. VČ, KZ Synthesia Semtín u Pardubic. Bůh sám ví jak tu skonč., byl to v noci, kdy asi z práce nebyl, zahynul asi v nějaké společnosti. Příště po převezení jeho mrtvoly, konán ve čtvrtek 10 srpna 1961. Jako svědek Láda Smola, jeho život zařídil hodný nebyl. Pohřben jako řím. kat. na hřbitově v N. Hradci, pohřeb obstarali jeho sourozenci. Láda byl prostředního postavy, vždy byl vyhublý, hnědé oči, bez zubů, málo vyholen ale bez

vousů, velmi špatně oblečen, navalmaný bubrelus, nosil placku na čepici a hodně kouřil cigarety, šlo se mu vyhýbat: „Ty pavlačníku!" Když se zdržoval v hostincích okolních, kde častěji podtímoval.

23. VIII. 1961 † v Olešnici od SNB Nejedlý.

Ve středu 23 srpna 1961 zemřel náhle v Olešnici čp. 61 nr. velitel stanice SNB Nejedlý, 39 roku starý, ranila ho mrtvice u oběda. Nejedlý byl větší, silné postavy, hodně pohledný, ale pramálo předpisů málo znalý, což při základu vědět, že jednotné zemědělské družstvo je nás nikoli a my žádnou hospodářskou instituci, byl ženatý za ženou mlá z Olešnice Františku Rysavých nar. 1923, že s ní 5 dětí dle archivu při platbě 2.000.- Ko měsíčně nedostávalo se živnad rodinou. Bydlel v čís. p. 61 m. po klempíři Polívkovy a Václavě Hrbkovi. (+1962.)

23. IX. 1961 † listonoš Josef Štěpán n. Hrádek 145.

V sobotu dne 23 září 1961 zemřel v N. Hrádku čp 145 náš dlouholetý listonoš již v penzi Josef Štěpán ve věku 67 let. Narodil se r. 1894, byl to syn 1920 zemřelého Františka Štěpána chalupníka a tkalce z Nového Hrádku na Šibeníku č. 21 a Reginy Havelkovy z Dobrání. Štěpánovy bydleli do roku 1884 ve Ruch čp. 22, pak chalupu prodali Ondrůchovi a vystěhovali se do Nového Hrádku. Listonoš Štěpán, vychodil obecnou školu v Novém Hrádku pozdě šel po krátké době do továrny, tkalcovny soukat, toho však brzo zanechal a stal se při rakouské poště, jíž tehdy bylo za Rakouska c. k. (císařsko-královským) listovním. Oženil se 1896 nar. Alžbětou Černou z N. Hrádku č. 17, dcerou Jana zdejšího hrobníka a chalupníka z N. Hrádku č. 17 a Alžběty Štěpánovy z Dlouhého č. 39. Štěpán roznášel listovní poštu po Novém Hrádku a po venku v obcích Bohdašín, Tis. Vlachě a Dlouhé službu převzal po listonoši Vilému Klimovi, který při Novohradské poště chodil sám - vypomáhala mu žena. Ale když se provoz zvětšil, byly tu ustanoveni listonoši 2. Štěpán obdržel jistě současně s listovním jízdním 1925 propustkou a 1949 zemřelým, s listovním Benešem, Dlouhé, ten bydlel v Dlouhém č. 33 s jízdě. Martínkem až do roku 1957. Potom když službu po něm převzal syn Cyril, sloužil u pošty jen vypomáhaje. Byli tu po Klimovi listonoši stále již 2 a v roznášení pošty se střídali. Jeden měsíc měl listovní Nový Hrádek a druhý listovní jak mu vyhovovalo Bohdašín Tis. Dlouhé Rzy. A následující měsíc si jak službu listovní vyměnili. Uvedený den listovního roku 23 září 1961 roznášel poštu z n. Hrádku vypomocně, kde v Kopci přišel mu počůzce na něj zachvátil a po převezení sanitou do Gynekologické nemocnice zemřel. Pohřeb jeho jako římsko katolíka se konal

27 září na hřbitov v Novém Hrádku. Bydlel ve vlastním domku při cestě ku Rzinu čp. 145 a zůstali po něm pozůstalí: manželka Albeta, zemřelý syn Josef učitel ale ve vojska jako delegovaný a syn zemřelý byl listonoš v Hrádku listonoš Štěpán byl skvělý střelec při střelnici v Hradci Králové, vyhrál mnoho cen, choval vždycky ve služebním listovním obleku a plášti, byval také v hostincích v uzavřené společnosti Novohradeckých byl společenský, chodil sem chodil rád do hostince v neděli odpoledne a pumás v Hloubětíně ve spřátelil se s rybičkami Hrádku do zátok, při kterých byl hodně nahlučelý zpíval anebo hrál na kytaru. K poslední byl hodně náhlučelý kouřil cigarety

22. X. 1961 † v N. Hrádku pí Reichmanová

22 října 1961 zemřela v N. Hrádku manželka bývalého finance, příslušníka od finanční stráže p. Reichmana pí Reichmanová. Bydlela v Novém Hrádku v budově záložny čp. 123., chodila vlastně jezdila odtud autobusem do práce do vil na Bradlech u Nového Města. Pan Reichmanovi bylo vždy chodit se svým manželem každou neděli prázdniny, do postela z N. Hrádku do poledne na Služby Boží a po ukončení zpět pro manželku. To pro celou válečnou a poválečnou dobu. Dle přání její bylo její mrtvé tělo převezeno do jejího rodného místa do Kutnova a tady po římsko katolických obřadech pohřbeno. Reichmanový bratr 1 syna. Zemřelá byla paní tichou a nábožnou a byla zde známou a vážením, ve společnosti však se nevyžívala manželem byla malér. Zemřela ve věku 50 ti let.

1. XI. 1961 † Josef Šnajdr v Bystřím Dole

Ve středu na Vš svaty 1. listopadu 1961 zemřel v Ohrončím neznámější p. Josef Šnajdr, z Bystřického Dolu, majitel vodního díla a Špalcovicho domu č. 85, nyní na odpočinku ale bez odpočinku, ve stáří 72 let. Narodil se 10 listopadu 1889 na Lužanech čp. 92, byl to syn 1935 zemřelého Josefa Šnajdra rolníka ze Zděchovského Hrnčin čp. 100 (zemřel 1935 v Mezilesí) a 1926 zemřelé Karoliny Zeunerový z Lužan č. 92. Byl vyučený ze 4 dětí a vychován ve Smržovce na Smrčinách čp. 400, kde byl jeho dům č. Byl ze 4 dětí nejstarším, jeho mladší byla Marie nar. 1894 zemřela 1908 na žaludeční ledviní, František narozen 1901 a 1924 se oženil, bydlí nyní v Mezilesí a Adolf nar. 1910, zemřel 1925 na slabost srdce. Nyní zemřelý Josef pomáhal doma rodičům při větším 40 ti hektarovém hospodářství, byl pomocníkem zručným, šikovným a úspěšným

ale byla Šnajdrova usedlost vysoko položená na kopci vraném na - Lavičná, Šnajdrovým prozvána, kopy pozemky jak opravdu chudé a kuka jednoce se vedly dobře. Opravdu, že nedostavení stavení, chovali stále 2 velké tažné voly, měli v pořádku inventář vozy a nářadí sypové pomáhali a tak to šlo. Po pomine dvacátého století Karoly Josef prosel pusten pusty kopec ve Smržovce, tich několik roku utekly jako voda, přišla povinnost vojenská. Po odbyté presenční službě vojenské u 7 pěšího Reg. 30 ve Vysokém Mýtě, pobyl doma 2 léta a vypukla válka byla vyhlášena mobilisace a 26 července 1914 nastoupil k 30. Lahdvehr Reg. do Vysokého Mýta. Loučil se doma těžko. Doma se obhospodařovalo na 40 korcí pozemků. A asi týden před vypuknutím války, koupili na Lužanech od Franka zemi asi 36 korců, je to čp. 74 koncem Smržovce mimo prázdné. Franka to snad přestal v hodnotě pilem stavěl. Chtěl potom koupi zrušit, Šnajdrovy nechtěli. Jenom zůstat by byli dali Josefovi (mimo zemřelý) který jim měl vyplácet tu kolku na vždy z kovových kovových nějakou splátkami s pětinovým přírůstkem. Však když musel Josef na vojnu, musel to vše nechat a zůstat koupenou Frankovým vrátit. Josef Šnajdr byl na frontě proti Rusku, ale štěstí mu přálo nebyl tu dlouho, mohl se potom zdržovat mimo bojiště a mohl se častěji podívat domu na dovolenou a pomoci i doma. Přišel po 4 letech zpátky, pobyl nějaký čas doma, potom se oženil s Štěpánovou nar. 1896 a šel z domu. Koupili se na Bystřických Dolích zase rodný dům, zhalevané, byla konjunktura, řkalovina prodělala a Šnajdrovy to přeletěli, stavby na vodu klapaly ve dne v noci. V manželství s Šnajdrovým narodily 2 dítky: 1924 dcera provdaná Kainíková v Okřisově a 1926 syn Josef, zenat řkalovský mistr, bydlí v Les. Mezilesí, nyní jeho je učitelkou. Rodič rady Josefa Šnajdra se dlouhého vyhutnaživší matka zemřela v roce 1936 v 59 letech při převratu krve a otec 1935 v 68 letech na nakonec jsou Šnajdrovy na Dolích z uspořených penez, kterých bylo hodně a aby je ze něčeho složili, vydavek za prvé republiky a na zadatku druhé světové války velky vzdy patrový dům sice se vetrnicemi který snad stál 360 000 Kčs. Dětí jsou však z domu a dnes na Dolích nemá ze Šnajdrových nástupce, bude s nim bydlet asi cizí. Šnajdr po založení jednotného zemědělského družstva v Bystřím, poněvadž řkalovna zanikla stal se tohoto družstva - poněvadž v něm měl také pozemky členem, chodil sem do družstva na práci ac to dělat řemeslo, byl již na duchodě. Na tuto práci sem z existenčních důvodů chodit nemusel, bylo mu 72 roku. A tak jeho život byl skončen při práci JZD. Bylo to 28 září 1961 na svátek sv. Václava, spadl v Bystřím při nakládání

obilí v pytlích) na níž vleku z výšky z vozu na hnací
zem na zádě na znak a poranil ji páteř a ve stav
v bezvědomí byl dopraven do nemocnice, kde v bezvlá
ním stavu nemohl ani rukou, by si mohl slzu setřít
ani nohou pohnouti, tak tu 30 dní ležel až 1. listopa
du 1961 skonal. Pohřeb jeho jako římsko katolického kněz
z kostela sv. Bartoloměje v Bystřeni 4. listopadu v půl deváté
hoz doprovodu za velké účasti přátel a známých slavného
je pohřben v Bystřeni poblíž kostela za hostelem. Zůstává
jedním manželka, dcera provdaná v Ohnišově Kaňkova
a syn Ekalcovský mistr, řezbář, bydlištěm v Čes.-Meziříčí.
Stejdrová manželka † 1968.

Stručně o čem psaly noviny v roce 1961

Druhé číslo novin přineslo, že začíná 5ti letý plán a
na se splnit za 4 roky, je to třetí 5ti letý plán!

v únoru:

12 února 1961 **vypuštěna v Sovětském Svazu** zdoko-
nalenou vícestupňovou raketou na oběžnou dráhu kolem
země **těžká družice**. Týž den startovala z této družice
řízená **kosmická raketa**, která uvedla na dráhu k
planetě Venuši **automatickou meziplanetární sta-**
nici. Tato stanice dosáhne oblasti planety Venuše v dru-
hé polovině května t. r. Stanice váží 643,5 kg. Úspěš-
né vypuštění kosmické rakety k planetě Venuše ozna-
mí první meziplanetární trasu k planetám sluneční
soustavy. Kosmická éra lidstva byla zahájena 1957,
vypuštěním prvních umělých družic na oběžnou dráhu
kolem země. O 2 roky později startovaly první rakety k
měsíci. Jak je známo, byly t. č. poslány první sluneční
odvrácené straně měsíce, kdy již před tím dopadl
na měsíc emblém se znakem SSSR. Nyní začínají lety
k dalším planetám sluneční soustavy. Venuše od země
je vzdálena na 40 miliónů km od slunce na 108 mil. km.

Nový školský zákon

Od 1. ledna 1961 nabyl v platnost nový školský zákon z 15. 12. 1960
Osmiletá povinná školní docházka se prodlužuje
o rok a dělá se od 9 let, počínaje 1961/62.
12 února měl být **zavražděn** předseda Kongské vlády Kommu
Patrice Lumumba a to učinilo pozdvižení mysle
lidu v zemích **socialistického tábora** zvláště u nás v
Rusku a jinde. Všude protesty a od nás zaslán soustrast
ný telegram vdově po něm. Obžalován tajomník k Organizaci

společnosti národů, že je spoluvinen (Hammerojeld) Spolu s
Lumumbou zatýkají předseda senátu Okito a ministr obrany
Mpold Moc do vlády v Kongu dostě separatista Tschombé
převržena Belgie. Předsedou takzvané vlády je Ťrikenga.
Od 20 února do 25 **president ČSSR Novotný** s návštěvou v Maďarsku

v měsíci březnu

na čsl. vysokých školách je 2.000 posluchačů ze 63
zemí, z Afriky, Asie a Latinské Ameriky, příslušníků více jak
80 národností. Nejvíce ze Sjednocené Arabské republiky
Iraku, Sudánu, Indonésie, Guineje, Brazilie, Indonésie, Nigerie
5. března: **Jednání Francie s Alžírskem** na obzoru.
8 března: **Šarvátky v Laosu.**
9 března: Vypuštěna **Kosmická loď** váha 4.700 kg se prem Čer-
nuškem, zvrátila na povel ze země.
12 března **Hokey**: 1 Kanada 2. ČSSR, 3 SSSR, 4 Švédsko, 5 NDR
6 USA 7 Finsko 8 MSR
16. března † **Václ Talich**, dirigent, hudební pedagog 78 let.
23. března V. sjezd JZD celostátní v Praze za 4 roky. Do
roku 1970 výrobu pozdvihnout na úroveň průmyslu.
21 března **Konference v Ženevě** o zastavení nukleárních po-
kusů, obnovena od prosince 1960 delegáti: SSSR, USA, Británie
25 března: **Org. Spol. Nár.** začala projednávat situaci v Kongu.
21. března **Rubl roná se 8.- Kčs**
27. března **President ČSSR** Novotný jel s delegací do Moskvy
poradní výbor členských států Varšavské smlouvy
31. března **Českosl. letadlo se zřítilo** v N.S.R. Cestovalo obchod-
ní a hospodářská delegace se svými rodinami za pra-
covním působením do Afriky.
5. dubna: Odesla **Čsl. delegace s pres. Novotným** vedená
do Bukurešti. 7 dubna
7. dubna **Org. Spol. národu o Kongu** se usnesla, že mají
Belgičané toto vyklidit. (Belgická kolonie)
12 dubna **Kosmická loď Vostok v SSSR** vypuštěna na
oběžnou dráhu s člověkem na palubě. Letec major **Jurij**
Gagarin. Doba letu kolem země je asi 90 minut. 1 1/2 hod
175-302 km od země. Váží 4725 kg.
16 dubna: Předseda **Laoské vlády** princ **Souvana Pouma**
královská výsost, jeho dcera a další činitelé přiletěli do
Prahy na návštěvu.
15. dubna: **Výpad na Kubu - ostřelování.** Velké vzrušení
všude, manifestace a pod. proti agresorům. Likvida-
ce výpadu a velká radost.

22 dubna **Vojenský puč v Alžírsku proti De Gaullovy** a brzo jsou jeho vzdušnými sílami Alžír a Oran. 264. kapitulace.

28 dubna **Letec Gagarin v Praze** 2 dni. Velké uvítání a oslavy.

V měsíci květnu.

12 května **Delegace z Ruska KSSS v Praze. Brežněv** předseda prezidia Nejvyššího Sovětu SSSR. Hlavní tajemník ÚV KSČ k oslavám 40té letošního založení KSČ na pražském hradě.

20 května. **Francouzsko-Alžírská** jednání zahájena.

23 května. **ÚV SED Walter Ulbricht**, předseda státní rady N.D.R. s doprovodem v Praze.

25. května **Prezident Indonesie st. Sukarno** v Praze 5 dní.

31. května **Nikita S. Chruščov** předseda Rady ministrů SSSR se svým doprovodem projíždí na cestě do Rakouska naší republiku, přijel do Černé nad Tisou kde přivítání v Bratislavě se schází s prezidentem Novotným a ostatními členy vlády.

V měsíci červnu.

3 června **Chruščev s Kenedym** se sešli ve Vídni, předsedá vlády SSSR s americkým prezidentem. 5 června jel Chruščev zpět do Moskvy.

10 června **Konference čsl. strany lidové 10a 11 června v Praze**

18 června **Křesťanské mírové shromáždění v Praze.** Projevy Chruščova a Novotného.

V měsíci červenci.

5 července **Delegace Vietnamské dem. republ. v Praze** Uvítání a jednání. Odjela 17. července.

7 července **Neštěstí na dole Dukla Ostravsku.** Došlo na dole Dukla v Ostravsko-Karvinském revíru k požáru za kterého padlo 118 horníků.

12 července **Havarovalo čsl. letadlo** nedaleko Casablanky, zahynulo 64 cestujících a 8 členů posádky. Na palubě Italové - Bamako - Afrika.

31 července **Ghanský prezident v Praze.** Do Prahy přiletěl Ghanský prezident Dr. Nkrumah s doprovodem.

V měsíci srpnu.

5. srpna **Zemřel Václ. Kopecký** místopředseda vlády.

7 srpna **Kosmetická loď Vostog 2,** 17x obletěla zemi za 25 hodin 18 minut. Pilot major German Titov strávil 25 hodin v kosmu. Loď váží 4731 kg. Noviny plny zpráv o tom.

11 srpna **Mírová smlouva s Německem.** Noviny píší o této smlouvě která není posud uzavřena.

Varšavská smlouva. Mistrovské porady členských zemí Varšavské smlouvy.

V měsíci září.

1 září **Devítiletá povinná školní docházka.** Osmiletá povinná školní docházka se prodlužuje o rok dělena 9 let počínaje školním rokem 1961/62.

7 září. **Prezident Kuby Dorticos Torado** přijel do Prahy do 11 9

13 září **Kongo.** Těchom k překá z Katangy. Převzaly jednotky OSN

17 září. **Tajem. Org. Spol. nár. Hammarskjöld zahynul** v letadle při letu z Ndololdvilu do Ndoly v Kongu Polští Narody Sv. Rhodesie

29 září. **Polská delegace u nás.** Polská stranická a vládní delegace u nás. Gomulka předseda rady ministrů polské lidové republiky a J. Cyrankiewitz místopředseda rady ministrů

28 září. **Výsledky sčítání lidu 1961.** 1. 3. v Republice 13 mil. 740.000 (13,742.809 obyv. v Republice Čsl. Kraj Východočeský výměra 11.252 km² obyv. 1,199.335, hustota na 1 km² 107 lidu, nejmenší je založen kraj Jihočeský, měří 11.349 m² a má 649.406 obyv. hustota 57 obyv. Největší je založen kraj Severomoravský 197 obyv. Trvalé obce se snížil od r. 1950 o 2.840 obcí.

30 září **Syrie se odtrhuje** od Sjednocení Arabské republiky (od Egypta).

V měsíci říjnu.

17 října. **22 sjezd Komunist. str. Svět. Svazu** zahájen

16 října. Odjezd naší delegace: prezident Novotný, Široký, Hendrych, Kolder, Dolanský, Lenárt, Pavlovský. 31 října sjezd končí. 2 list. se delegace vrací. **Za 20 let bude „Komunismus"**

V měsíci listopadu

1. listopadu **V Alžíru je 7 roku povstání** proti okupaci Francie.

3. listopadu **Nový generál. taj. Org. Spol. Nár. zvolen:** U Thant (ze státu Barma.)

15 - 17 listopadu **Zasedal Ústř. výbor KSČ.** Odsouzen kult osobnosti. Spor s poměrům Stalina v Praze. Situace v Albánii. Komunisté se tu od Svět. Svazu odtrhli, isolovali se pro sebe.

V měsíci prosinci.

17 prosince **V Kongu Elisabethu boje.** Org. Spol. nár. se separatisty v Katange.

20 prosince. **Indonesie** z níž přijel **Západní Irian** jenž byl Holandský.

Portugalsko ztrácí Goi v Přední Indii.

22 prosince Zahájena válka Americko-Vietnamska
23 prosince. Stavba nádraží Orlík na Vltavě skončena po 6 letech.

Rok 1962.

Nový Rok 1962 - povšechně.

Starý rok 1961 skončen a Nový Rok 1962 brzy nastoupil nebyl pro nás příliš skvělý. Obilí tyto počátky jaro studené mokré a příliš pozdní, celo se koncem května brambory se sázely v červnu (poslední 9 června) příští léto bylo pomně sucho žně byly pozdní, brambory se vybírali k císařskému posvícení (to je tedy nedělí v říjnu) a kdy mám 14. listopadu přišel první sníh, který zůstal již ležet a oralo se sněhu. Státní statky v Kluchom a v okrad. ve sněhu předělávaly bramboriště - nadělkovaly v lesní nisi zůstalo u statku nevyhrabeno na 2 metry bramboru. Na Hradeckým kopci zůstal nad Smrčinkou velký lan, od Smrčiny přes vršek kopce až na Hradek, nažučku od cesty k cestě k Dačkově) vysoké kopičce, pod lesem Dasičkami nad Dachovou lán kápusty v hrách zas zůstalo na poli opustá zipy cukrovky. V tomto roce 1962 nebyly žádné kouby, žádné broukby ani maliny a ostružiny. Zásluhu nákupu zůstalo, zvláště byl nedostatek vepřové ho masa, na které stály fronty všude i v Praze. Byla poptávka po cibuli, česneku, který vůbec nebyl. Máslo a vůbec mastidlo ve velmi omezeném množství. Na Vánoce, bylo v obchodech celo by byly stále hlavní naplněny a než přišel krupnější, na žádu trvalo dlouho. Holštýnecké otevírají odměřené na hodiny, v N. Hradku u Tošovských, přes Vánoce od 9. hodin, od pol. do 4 hod. (16 hodin) v hostinci u Lepíků je hostinským po Jindřichu Fotolovy Oldřich Černý (cukrář), který otevírá omezeně.

Počasí a postup prací 1962.

Leden byl celkem mírný, do 5 oblačno a pod mrakem příjemného do 10° C, sněhu do 10 cm, dále od 10 ledna až do 28 ledna čas měkký, teplota nad 5° +, ze sněhu čvachtá a koncem ledna zase příjemného mrazy přes den 5-7° pod 0, přes noc až 12° pod 0. Sněhu, nerovné hole a závěje.

Únor začal s mírnou zimou, do poloviny února typ. hol 0 v polovici 5° pod 0 a začíná hrozně hrozat ovšem s hojnými větry od případu, zamračeno občas se sněžením jde necesty sněhu naházelo na vozy a vůz. Na Olešnici autobus nevrátil, na náchod ano. Při severním moře

velké vichřice, byly protrženy hráze a nastaly velké povodně v Hamburku a severozápadním Německu a v Holandsku - v polovině února.

Březen drží větry od severu, teplota do poloviců března pod 0 v polovici klesla až 14° pód 0, v druhé polovici přes den něco nad 0, ale celý měsíc bylo pod mrakem, občas se přiblížily a cesty mimo silnic špatné. Koncem příšlo tání řeka vylita.

Duben Do 20. dubna sníh sešel, přes Velikonoce 22. a 23 dubna pěkně a po Velikonocích se dělá v poli, naorá lo se 20 dubna, 25 dubna zde přinesli JZD, poslední dní jsou přísky se sněhem.

Květen 2. května do rana bílo 1° pod 0 Do 10 přicházky moko zima. 2 dní proskočily, do 20 prošlavo, špatné jaro, práce nejdou ku konci, 29 selo jarní žito.

Červen začátek chladný v noci jen 3° 6 června byl na horách sníh, dělalo se v poli jarní práce do 10. června. Kodne pozdě, obyčej ukládal a byl do Jana Nepomuckého t. j. do 16 května. 11 června byla bouřka v N. Městě, mrtvá na 10 cm krup. Potom byl červen převážně dobrý s občasným dešťkem. 21 června se přinesteklo a zmrtvě, poslední 4 dní byly špatné.

Červenec Do 8 prošlavo 2 pěkné dní proskočily, potom zas přísky. 13 července byl den kritický, mlha, zápaďní větry, bouřka vichřice, žma deště od 19 do 26 pěkně, přísky zase do

4. srpna, po 5 srpnu zase lezky do 13 dosušeno seno ustatku, do 26 proměnlivo, potom pěkně až do 5.

Září, na Rokolský prub oblačno, chladněji, žně začínají 12 září, JZD, 20 září byl šedivý mráz, žně stejné září pěkný a začátek

října až do poloviců pěkný, 16 října na přípravu na brambory a 17 října skončeny žně. Do 26 října dodělány brambory při pěkném počasí.

Listopad, 14 list. první sníček, podzimní práce se dokončily sněhy a skončily 3 prosince, než to nesla jen zima. Zimy přibývalo sněhu, toho bylo 50-70 cm, větry jsou převážně od severu a mrazy až 17°

V sobotu 22 prosince oblačno, trochu jasno, větřík od severu, tepl. ráno 14° pod 0 v poledne 12° a večer 17° pod 0 okna pobělena, neděle 23 prosince oblačno, zataženo

mrzne 17° pod 0, silný severní vítr, sníh v závějích, na silnici pluh, cesty závaty.

Vánoce cesty závaty, dopravu zvládla, byla jen k Dobrušce 2½ prosince jel autobus do Nového Města naposled, přes Vánoce, které byly opravdu zimní nejel. Z Náchoda jel jen na Borovou. 27 prosince začínají vypínati elektriku.

Postup polních prací.

Postup prací polních 1962, žní a brambor sklizení to bylo letos u nás kritické. Z jara se velmi pozdě selo a naselo poslední setí 31 května, sázeno brambor do 9. června. S ořávou se čekalo jak vše dopadne. Oves byl stále zelený málo zrál brambory šly pondělí, obrávaly se koncem července, bylyť nikdy přísprušky, ale bylo na brambory pomerně suché a při tom chladno. Hlízy nerostly. Sobavaří se očekávalo, jak dopadne žito a brambory, zde se to musklidí. Na Bystřicku počátkem srpna v Týši a Jazově jsou žně v plném proudu, u nás však je vše zelené. Týmž oves se sekl 25 září, stab by po kopci vzakmetly hodně sklízeno a v panákách, kombajnem sekli málo jen na dvou místech, pod Smrčinou a u fary. Na sklizeň sklizení obilí šlo dost přízvule, provázelo zbylo, zástava byla v neděli 7 října, tu pršelo, pak zas přestalo až se vše až na malý zbytek sklidilo. Brambory se sklidily bez zastavky od 17 do 26 října. V neděli 28 října již moko také 29 října. Na to bylo 2 dní obstojné, výnos bulat mohl ale na vše svaty 1. listopadu celý den prší a zima. Statky mají snad dobrání, vybírali jednotci brigád, školní děti asi 20, ale hodně brambor zůstalo na poli, ponévadž to byla práce kvapná a nedbalá. JZD mají ještě (28 října) vybírat. - Brambor se dává 55 kg na obklášenou osobu, tam kde nemají žádné sazenky, přistálali se platí výkupní jednotka za brambory 36- Kčs, konsument je u obchodníka musí zaplatit 63- Kčs za 100 kg. Na mlíce jiné až za 130- Kčs za 100 kg.

Tkalcovina, živitelka našich hor se ruší

Do našich hordch zavedený tkalcovský průmysl se ruší a zavádí se v budovách tkalcoven moa výroba v novém Hradku u Dolích, tkalcovna u Trapotových postavena před lety ještě za Rakouska, se koncem roku 1961 zrušila a zavádí se tu sériová výroba částek k různým dětským hračkám a celkám jako

vozíčky, autíčka, kuličky, plátýky, modelky různých
stejků a j. Mnozí starší dělníci a dělnice, tkalci, tka-
dleny a žoudlici, nerad se loučí s tkalcovinou s babkou
stolicí a tkalcovským již obvyklým pracovním
tkalcovskými stavy a soukacími a soulučními tvrdí
že toto nově zaváděné odvětví výroby, nepřinese takový
výdělek a že tkalcovina byla přece a vždy pro lidskou
životní potřebu důležitější a nenahraditelnější, bez
které se člověk neobejde, než nějaké hračky, bez kterých
člověk a rodina snadno obejde a dá se snadno nahradit
doma zhotovenými pro děti hračkami, které kromě nej-
nižší spojeny s žádnými anebo jen nepatrnými výdě-
lími. Hračkovina, to bude zaměstnání jen chvilkové a
nestálé. V tkalcovně v Dolích pod Novým Hrádkem u
Trůtnovských stálo v posledních cca 92 tkalcovských
stavů mechanických a bylo tu zaměstnáno 35 lidí.
Pracovalo se na 2 směny, každý tkadlec, tkadlena pra-
coval nyní poslední dobou na 8 mech. stavech.
(Byly také doby, kdy tkadlec pracoval jen na dvou stavech.)

Autobus sjel ze silnice.

24 ledna 1962. Na zledovatělé silnici jel autobus
o 9 hodině ranní z N. Města do Olešnice a pod
traktorovou stanicí v Tiši (bývalý Hejdův mlýn)
v místech, kde je násyp u silnice na 3 m výšky
sjel tento autobus ze silnice na louku, kde se položil
na bok na dveře. Autobusem jelo 3 cestující a řidič
cestující byli jen lehce zraněni. Autobus pak o 3 hodiny
od poledne vytáhli. Ležel pod silnicí na louce na
boku na dveřích. Byl postaven a mimo hlubokým
pomazání nijak nebyl poškozen, zajeto s ním po-
pěkné louce dosti tvrdého sněhu nižší kde po sjíždě
ze silnice na louku nákladník autobus vytáhl ven.
Divákům při pádu byla dost.

Chřipka - onemocnění.

Začátkem února 1962 se u nás vyskytla epidemie
chřipky. 2 února v Novém Hrádku u lékaře zjištěno
20 případů, ve chřipka i jinde v Novém Městě na
200 případů. V podniku „Stavostaj" v Novém Městě
je 175 případů chřipky. Ve Smržném muž být v sobotu
3 února ples za nekonání. Na Rychnovsku jsou zábavy

zakázány. Velikonoční prázdniny na školách o týden prodlouženy.
Ve vsích jsou rekreanti. 4 února 1962. V novém Hrádku k vůli
chřipce 2 obchody zavřeny: mlékárna u Fridů Lenše a kovoplech
Zbyl oba v náměstí. V tydnu od 5. do 11 února 1962 chybí
na řádu, mnoho nemocných na chřipku v závodech, ve měst-
ských na polovičku, že se to lékaři hned kontrolovat. Prázd-
niny na školách prodlouženy do 12 února, na Rychnovsku
o další týden do 18. února, na Náchodsku a Jičínsku
ne.

Zdražení vína.

Od 29. ledna 1962 zdražena jsou ovocná vína vyro-
bená ve Trůtě, o 4 Kčs 1 litr, dřív doposud stál
1 litr 10 - 11 Kčs, nyní bude stát 15 Kčs. V novinách
však se o tom nic nepíše. Není k dostání časopis
„Lidová demokracie" 24/2.

Na vojenské cvičení.

20 února 1962 šel Josef Boš, ze Rzi č. 15, r. roce 1925 na-
rozený na vojenské cvičení do Bučovic (okr. Vyškov) 11. 3.
přišel na dovolenou a 17. 3. přišel ze cvičení.

O cestě do Egypta.

Dne 7. března 1962 večer přednášel v bývalých Bartoňových
vilách, kam byl pozván p. Formem do Sekrbačního střed-
ka pro SNB ve Tuchových chatách z Krčína nějaký
Kiral o cestě do Egypta. Kiral totiž vyhrál nějakou sou-
těž v odpovědích na otázky o sportu a dostal za to pou-
kaz na zájezd do Egypta. Výprava čítala 400 účastníků,
jelo se přes Severský Svaz, po moři do přístavního města v
Egyptě Alexandrie, odtud autokary přes poušť do hlav-
ního města Kahiry (2,900.000 obyv.) Je tak na ulicích živo,
je tu mnoho velijakých žebravých dětí a špinavých pří-
stávajících dospělých i dětí na ulici v hadrech a není bez-
pečné osamocené se po ulici vydati, o bezpečnost tu postará-
no není. Jeden z naší výpravy se oddělil a kamsi se zajel
za nějakým svým požitkem a více se výpravě do vlasti
nenastoupil. Byl z Ostravy. Přednášející p. Kiral se zajíma-
vostí uvedl, jak tu holiče oholí na ulici, na stůlku kapliče
a to pólem roztírá po obličeji tomu koho holí. Na ulici do-
morodci čistí příchozím obyvatelům na nohách stříbrce za
notný bakšiš. V hostincích, kavárnách vinárnách ve všem
drahota, domorodci si hledí cizince všude při placení čeho-
koliv podat si. Je tu velká záliba ve braní přemíry za každou

malichost, záliba spojená se zábavností. Do jednotlivce, ze
vše ludiž cestování nejisté a nesnadné. Do předmětu byly
promítány z cestování různé snímky a fotografie a byly
ludiž. Zůralova přednáška zajímavá tím více, že v ne-
vinách se o něčem takovém nic nedočteme nebo nevíme

Černoši v naší vesnici.

V neděli 18. března 1962 přijeli do Fučíkových chat bratr
p. Bartoň) poledním autobusem z Dobrušky 3 černoši. Mno-
totiž, v Dobrušce kolem 31 černochů, učí se tu česky a připra-
vují na další studia na vysokých školách. 3 z nich při-
vzala dcera Hana ve dnech 16.-18. 3. do chatek, do
jmenovaných vil ku pobavení mezi rekreanty Sev. B.
Černoši to byli z Afriky, jeden byl ze státu Mali, druhý
z Ghany a třetí z Guineje. Byli všichni černé pleti jako
uhel jen se lesknli, kožich však a zuby bílé jako křída. Mu-
dinaty jemný vlasy a silnějších hrudních rtů. Ku prvému
večeru se nerozuměli a dorozumívali
jí se jejím řečí naší českou. Večerním autobusem zase odjeli
zpět do Dobrušky

Zemědělská schůze.

V Novém Hrádku se konala v týdnu 16-21 dubna 1962
zemědělská schůze zaměstnanců státního statku nový
Hrádek-Dlouhé a jednotného Zeměd. družstva. Bylo při
jednání hlášeno státními statky, že je pro práci zajmo
na na poklizeně luk málo lidu, bylo mluveno o brigá-
dách t.j. výpomoci ostatního obyvatelstva, tu byla přikáz
záno na to, že je v kancelářích u státního statku zaměst-
nano 16 mladých lidí, kteří venku na poli a loukách
nepracují. Od nás Rita Čtvrtečka nar. 1939 a Jan Čáp nar.
1913 a t.d. Však, ku takové těžší práci u statku je jen
několik starších silných žen a babiček. Je to charakteris-
tické, zanáší se protože se o tom hodně hovoří.

Přezimování ozimů, žita a pšenice.

Zima 1961/1962 byla pro ozimy nepříznivá. Žito a
pšenice špatně přezimovala, převážně se musely zasít.

Lišky řádí.

Nějaký čas byl pokoj a zase jsou nářky na lišku. Snad
je jich více, slyšíce se ztrácejí. J. Šukovy končiny Sněžné
č. 116, se ztratilo, liška vzala 8 kusů, Otmařice Čejnarové

Sněžné 100, 6 slepic. Božným ve Rzech 15-5 slepic. Ztra
1 slepici našli po roztrouseném peří směrem od stavení
k Líhadlu. Hamerskému 12. května sebrala Bohouta
v 10/15 v tovární Smrčkový ve Rzech 1 slepici. Odkud
přicházela a kde kmotří nebylo vypátráno. Snad v Líha-
dle, nebo v Mavránově (Sněžné končiny č. 88 samozřejmě
smrčím zarostlé stráně), nebo v lese pod vrchem „Holumka"
nebo Vlčinci, les u Olešnice. Nejtěžeji je tohoto, že pro
postižené není žádná úleva k dodávkách vajec.

Josef Bartoň-Dobenín je v Lausane.

13 června došla zpráva, že Josef Bartoň-Dobenín, z
Náchoda, bývalý majitel lánového sídla ve Rzech čp. 39,
19 a 30 a v Dlouhém čp. 13, 42 a 43, bydlí ve Švýcarsku
v Lausane. Je to město ve Švýcarsku při ženevském
jezeře se 114.000 obyvateli, je tam universita, výletní
místo. Bartoň, po skonfiskování nebo znárodnění ma-
jetku v Náchodě v roce 1945, bydlel se svou rodinou v
Dlouhém ve stavku v bývalých čp. 13 a 43. Bartoň sám
odešel z Dlouhého 3 září 1948, v týž den, kdy zemřel
prezident čsl. republiky Edvard Beneš, odjel prý Be-
nešovy na pohřeb a věcí se do Dlouhého nevrátil. Jeho
manželka se dcerou zde ještě zůstala, ale ti později od-
tud odjeli také, kam zatím neznámo. Manžela Bartoňova
Josef Bartoň je nar. 1897, paní Dinka Bartoňová roz.
Stýblová manželka nar. 1901 a dcera Barbora 1928.

Požárníci, dříve Sbor hasičů.

Na Svatodušní neděli, 10 června uspořádal Sbor
požární ochrany (Sbor dobrovolných hasičů) v Třisi
v jarově svůj cvičebný sjezd požárníků a to s hlav-
ním cvičením dopoledne, odpoledne byla účast slabá
cvičení již částečné. Slavnost byla pořádána na louce
pod Machoučnou chaloupkou „na spadnutí" na
kraji v Třisi, kde byly také rozestavěny stánky sobě
V neděli 15 července byl požárnický ples v N. Hrádku
při doprovodném pásmu.
V nás: Sluší se zmínit zmínit, že Hasičský
sbor, po 50 ti letech své nejlepší práce a činnosti při
vyhlášení a likvidaci samosprávy obce, po založení
státního statku Požárnický sbor po 50ti letech zaniká
nejsou již schůze, cvičení, sjezdy, nejsou již zábavy
a plesy, ztrácejí se činovníci a členové a ubylých nikdo
nepřibyl, ztratila se chuť ku další práci je to opravdu smutné!

Samoobsluha v hospodě!

V Olešnici v Národním domě od července 1961 nově přišlý hostinský Čuban, mladý člověk, ženatý, zavedl v hostinci samoobsluhu, každý příchozí host vešel ke pultu pro sklenici piva, lihoviny, příp. jídlo, které hned po zaplacení sám si ku svému stolu zanesl. Byl-li stůl postavením a natažením provazu vytvořen a vyznačen průchod ku výčepu a zase odchod jinou uličkou od pultu. Prázdné sklenice po vypití nápoje zůstávaly stát po stolech, by žádný z hostů nevnášel když šel si pro jídlo, dostal vždy nádobu zpátky. Je to podivná zavedenost, která nikde široko daleko v hostinských zavedena nebyla. Stává-li hostinský Čuban koncem července 1962 odcházel, rozum to vše nový hostinský Václ. Vašata z lokálu naše provazy a sítěry odstranil a obsluha je zase normální. Dobré to bylo to, že když chtěl host odejíti, nemusel se zdržovat a starat o zaplacení, mohl hned hostinského, třeba bez pozdravu a rozloučení.

Hostince se zavírají.

V měsíci srpnu 1962 se uzavírá starý hostinec v Nedvězí, jehož majitelem je Bedřich Smola hostinský, současně a více než hostinský rolník a nyní člen JZD. družstva. A tak se pod našimi horami v Orlickém podhůří ruší jeden hostinec za druhým. V Olešnici bylo za první Republiky 11 hostinců, nyní tu je 1, který od svého otevření 1930 mění své vedoucí, nyní je již 17 hostinským. Ve Sněžném byly hostince 4, nyní je tu 1, v Novém Hrádku jich bylo před několika lety za první Republiky 6 nyní z nich 2 omezeně otevřeny. A hostince byly v několika letech zrušeny v Dolních Dloužném (1959) v Týse, Bohdašíně, v Libchyních v Semanově a jinde. A v dohledné době se uzavírají ve Rzech u Bedřicha, Janově u Hradiského, v Dobrámech u Semka v Bystřici, Bačetíně a j.

Pionýři Náchodské gumovky z Čížkova mlýna zničili památný kříž „U Isidora".

Při spojovací staré cestě mezi Sněžným a novým Hrádkem vedoucí přes dolejší Rzy stál nade Rzy na polích zvané „Farář" starý památný kříž s reliefem sv. Isidora postavený před 120 lety, jmenovitě v roce 1854 Františkem Koubalem, volárkem a sedlářem (na končinách podle Rzy a v roce 1882 Václavem Koubalem obnovený.

Je bolno a smutno zaznamenati, že pionýři tábora Náchodské gumovky umístěného ve Rzech v Čížkově mlýně čp. 2, léta 1962, druhý běh (21.7.) zdemolovali, rozbili a zničili při cestě k Novému Hrádku starý památný a v úctivosti držený kamenný kříž s vytesanými obrazem sv. Isidora, všeobecně po širokém okolí známý a „U Isidora" zvaný, která památka stojící zde po 120 roků nikomu nepřekážela a je proto rozhořčení mezi zdejším lidem veliké. Výrostci ze svých vědomí museli ku zničení pomníku použíti těžkého nářadí, ocel železného sochoru, nebo krumpáče, by mohli přimontovaný kříž s Kristem s podstavcem ze spodku sochy dolů na zem shoditi a zde rozbíti. Vedení zmíněného tábora, které nese spoluvinu, slibovalo, že dá sochu obnoviti, avšak Bohužel se nestalo a žádné kroky k uklidnění se strany vedoucích tábora, kteří jsou za své svěřence zodpovědní učiněny nebyly. Že pionýři Náchodského gumárenského závodu naně k uctivosti drženou památku kříž „U Isidora" léta 1962 zničili, budiž zde zaznamenáno.

Dokončení stavby elektriky 1962.

Naše bývalá obec Dlouhé Rzy je nyní celá zelektrisována a stavba se děla na těchto: Poprve 1933, byla zavedena elektrika do 21 čísel s 296 obyvateli a potom dodatečně mimo stavby do 7 čísel: 3, 36, 40, 38, 35, 28, 30. Při stavbě elektriky 1959 ale 19 čísel a do Končin Sněžné (9 chalup) a n. Hrádek (10 chalup) a posledně 1962 do 4 chalup a to čp. 4, 5 8, 9 a 10. Je tudíž elektrika všude, mimo 1 chalupy čp. 18 Josefa Mýlka v Dlouhém. Také tento rok 1962 elektrika zavedena do Zuzanech 9 čísel, (obec Polom mimo Jedlinu).

Změna držebnosti vilky Jos. Havlíčka.

Josef Havlíček, bývalý obchodník z Náchoda, majitel letního sídla, vilky s zahradou v Dlouhém čp. 39 prodal tuto vilku se zahradou věhlasnému lékaři, operatéru srdečních chorob, profesoru lékařské fakulty v Hradci Králové MUDru Jaroslavu Procházkovi spolu za 35.000- Kčs. Profesor dr. Procházka se svojí chotí sem po koupi dílo nemovitosti dojížději, letní sídlo se zahradou se ujímají a sobotního a nedělního volna věnují úpravě a zvelebování zahrady za spolupomoci zdejších přízvaných občanů Václ. Macha ze Rže 12 a Miroslava Klamty z nové hradeckých kamenů, kteří pro práci nejakým lákadlem pocastuje a odměňuje jídlem. - Paní lékaři doktorů mají o rodiště prázdné a zapadlé chalupy zájem. Na Lukáních bydlí pěkné léto v chalupě Jos. Lejnara čp. 62, ve Snězném koupil si obydlí na horním konci lékař dr. Vladimír Kalista, od Ludmily Lejnarové v Dlouhém čp. 30 kupuje chalupu lékař z Hradce, kolega dra Procházky doktor Jan Pajkert.

Profesor MUDr Jaroslav Procházka.

Profesor MUDr Jaroslav Procházka se narodil 15 ledna 1913, je mu tak den 49 let je ženatý bezdětný je prostého skromného a přísného života oblíbeným a váženým. V neděli 5 srpna 1962 mne psatele těchto řádků navštívil se svojí chotí, posedel a nahlédal si do pamětního zápisu a pohovořil.

23 listopadu uspořádal v N. Hrádku v sálku hostince v náměstí za Lepší lékařskou přednášku o chorobách srdce a po této přednášce byl promítán film „při běhu při operaci srdce" jedné 14ti leté holčičky. Film byl zajímavý a úchvatný, při operaci pracovalo 7-8 lékařů. Sp. prof. Procházka mezi nimi. Operace přes půl hodiny trvající se zdařila. Při tom současně byl promítán film z Tanisu, život na ulici a na venkově. Potom byl promítán film z jihočeských hamrů, ja kovář pracující ku buseně kladivem do rozžáveného železa vodní silou a dále film o radiolelefonu. Též byla tuto den přednáška v Olešnici, kde bylo 170 posluchačů, v Olešnici měl 16 list přednášku MUDr Mühlstein.

Universitní prof. Dr. Václav Černý.

narozený v roce 1905 v Jizbici u Náchoda, navštívil mne jsa ještě těchto zápisů za účelem setření o původu rodu Novotných, ze kterého vyšel manžel Babičky Boženy Němcové, voják Jiří Novotný. U nás však z rodu Novotných o kterých se jedná, nikdo nebydlel. Patrám se proto na původ prof dra Václ. Černého spis „Kniha o babičce" a tam vyšel Prof dr. Černý se narodil jak již uvedeno na Jizbici, kde byl syn jiného učitele, který po 3 letech po narození Václava se dostal z Jizbice do Lis. Černý, kde na obecné škole jako žákův učitel vyučoval. Universitní prof. Karlovy university v Praze dr. Černý na Lis. Černém nezapomíná a každoročně se sem vrací a na letní byt do hostince ku Karlu Zelenému zajíždí. Prof. Dr. Černý působí v Praze na Karlově univerzitě a francouzské a romanské literatuře.

Přišel o život při jízdě autem.

Dne 11. srpna 1962 jelo z N. Hrádku z náměstí k Rokli po silnici nákladní auto podnikové, vezlo z bouračky materiál, který vyvážělo pryč. Auto řídil z Olešnice nejsoř Ludek Sedláček, 1934 nar. zaměstnaný u Velodružstva, ženatý, otec 4 menších dětí, bydlištěm v Olešnici č. 123 nad náměstím u Alóise Balcara jenž má Sedláček dceru. Na autě sedí r. v roce 1924 narozený ženatý Zdeněk Hloušek se 2 dětkami, byl právě u otce Josefa Hlouška v N. Hrádku na dovolené. V zákrutu v lese nad Smaleovou se prudkým stáčením auto s materiálem převrátilo a v autě sedící zůstali pod autem. Vytažený Zdeněk Houšek při převážení do nemocnice, cestou zemřel, podlehl zraněný. Děti a žena s menšími odřeninami zůstali na živu. Houšek byl pohřben jako římsko-katolík na hřbitově v N. Hrádku 14 srpna. Houšek byl zaměstnán v nějakém podniku, kde měl vedoucí úlohu. - Sedláček byl jako obviněný souzen a odsouzen na půl roku vězení.

Pracovní síly ze zemědělství unikají.

11 září 1962 rozhlas vysílal zajímavou reportáž z Jestřibí a Přibyslavi o N. Městě, v mot. Jak funkcionáři od JZD své děti propouštějí ze zemědělství pryč a na druhé straně mladé pracovnice v zemědělství chybí. Prodanou dceru nechce JZD do vedlejší obce propustit, zatím co funkcionář, který nehodlá propustit své dítě svobodně mimo svou obec ze zemědělství. K tomu my poznamenáváme, že je to zjevné, že o tom jsme rady u toho našeho malého JZD, které má 9 činných členů, většinou starších let, jen 3 jsou mladá (narozené 1924, 1926 a 1933, ostatní čekají už na důchod). S odcházejícím družstevníci utíkají jsou na ústupu. Člen Mareš poustě 2 děti nar. 1947 a 1944 z domu člen Sulc jedinou dceru posílá z domu, má ji ve Svitavě nemá přihlášenou u Lkalcovny, kde za ni pracuje dům chodí tchán a ma je pojištěna. Dále za zmínku stojí to, že J. Falta z čp. 40, který družstev JZD zakládal a je nebo ze družstva vstoupit nutil, sám však do něho nevstoupil, šel raději do průmyslu (1960) a děti sice narozené 1945 a 1950 uvažuje jinde, mimo zemědělství. Na druhé straně Marii Šťastnovou bydlí 36 prodanou Buchvaldkovou nar. 1927 hucht družstevnici z družstva propustit, chtí je tu pro nedostatek pracovních sil držet a zet, ačkoliv tu od r. 1953 nebydlí, chtí je tu držet a sem přitáhnout a prodej chalupy dohlížením nechtí povolit, propustit, přitahují je ku brigádnické práci. Majetní tímy Buchvaldkovi, by nemělo ku družstvu žádný vztah, dala po 1960 zcela řádně pole 3-ha to darovala státu, ale obdělává je družstva asi mila od družstva Buchvaldkova pokoj.

K jinde není lépe. Ferd. Roubal sám zemědělec 33 ha který postoupil, stát statku, jiné mutil ke vstupu do statku, ale sám pak do polí pracovat nešel, jeho 2 dcery v zemědělství nepracují a manželka také nedělá zahrádky ze vsi. Jedině co jsou mladí a celé obci pracuje s manželkou v poli, jezdí, sečou, naskládají a prozč. p. 7 a 8 a 4 staré sušil domy. Ostatní se uchylují v nebo i dokonce vyhýbají. A není to lépe jinde. Ale co toho je příčinou? Splatit odměňování práce i v nepříznivých (ročních) v létě, zimě, večer v neděli a pod. A jaký bude vzdělání a okolní zemědělci, za celoživotní namáhavou práci duchod, když se ku staru starají nemajetným a práce neschopným má 190.- až 220.- Kčs měs.

Všeobecný rozentgen.

Od 25. do 15 října 1962 je všeobecné rozentgenování lidu v Novém Hrádku v hostinci u Tošovských. Krajský úřad národního zdraví v Hradci Králové rozentgenování všech občanů a občanek po skončení povinné všeobecné rozentgenování chodili občané a občanky tak jak se komu v uvedených dnech hodilo. Rozentgenovalka horní část těla-plíce. Takové všeobecné rozentgenování se provádělo naposledy 19. května 1958 v Novém Hrádku dále v Lepříně čp. 32 v roce 1949 na podzim. Viz. popsáno o tom při roku 1949.

Cesta ode Rzi k Novému Hrádku. Státní statky ořou cesty a znesnadňují lidem chůzi.

V údolí při říčce Olešence leží samota Rzy s pěti bytmi končinami od Sněžného, Hrádku a Polomu, čítající 30 obydlených staveni 25 rodinami. Tato údolina je od N. Hrádku oddělena polomí a kopcem Šibeníkem 672 m vysokým. N. Hrádek je pro Rzy centrum a pramenem pro veškerý nákup potravin a všech životních potřeb neboť žádného obchodu ve Rzech není. V N. Hrádku je pro Rzy poštovní úřad, sídlo obvodního lékaře, záložna, matriční úřad, farní úřad, škola obecná i měšťanská (ZDŠ) je tu římsko-katolický kostel, k němuž Rzy kolálucovy příslušejí, je tu místo hřbitov pro pohřbívání. Sídlo Místního národního výboru. Je tu pro Rzy autobusová stanice projíždějící na náchod a t. d. Cesta polomí, která do tohoto centra za Rzí vedla a vede po staletí, místy vyšlapávaná mezi polomí se statními statky resp. jich traktory a bezohledními traktoristy náročné vůz, rolí a ore. Cesta po kopci přes Šibeník je pobrána a po jedné straně po břehu, val stezníku, kdy za zimní doby, kdy je cesta zavátá a vyfoukaná sněhem mohl člověk po vyvátaném stezníku po břehu projíti. To však ne se jednou o proužek na 20-30 cm široký nebylo ušetřeno a na samý okraj prokopávky cesty i se stezníkem obráceno. Jak se míní v zimě lidu zde, to je opravdu utrpení. Pro starší lidi a děti ku škole chůze vyloučena. Jiné náhradní cesty poblíž k vyhnutí není. N. Hrádek je dle čáry značně vzdálen pro některé lidi na tu cestu odkázaných až 5 km. byla to vždy od jakékoliv cesta obtížná na Hrádek a

z Hrádku pro vzdálenost a neschůdnost a mimo kdy k tomu ještě byl prý Místní nár. výbor zřízen na Hrádku stala se cesta nenáviděnější stonásobně. Cesta část úsek cesty na Hrádek od Božovy stavení a lesíčka dál přes Martínkovo pole je obrácena, dámy nastavěny traktorovým pluhem jako lavice. Není možné jet umrzlé oranici přes celý chodit. A potom v létě za dešťů po měkotě nebo obilím a travinou, není možné ani mládeži osobě slušnější oblečené přejití.

Je pravda nedávno naměřeno, že jede autobus přes Rzy na Hrádek, tam jede však na kokot, velikým oblukem, dojíždí kopec Šibeník, jízdné tu stojí 3-20 Kč, pozdějc přirážení na 4-Kčs, kdo však musí častěji na Hrádek a přijem na cestu jízdu autobusem nemá. A to je tady ve většiny lidu zcela tu dálnice ze 190-Kčs asi 220 Kčs dlouhou přičemž mnohdy je zapotřebí rychle se dostat na Hrádek a autobus někdy přímo několik hodin nejede - není spojení, ku příkladu k lékaři na poštu, na nákup potravin a pod. a pěšky pro silnici kolem, to je vyloučeno. Kdo jezdí vlakem k návštěvu k příjmu autobusu, musí na Hrádek pěšky, od autobusu od Slunicec přes Rzy není spojení.

Bylo toto již hlášeno a slíbováno ze všude krčí ramena, že se cesty opraví, ale ze cesty nové přes pole traktory dělají, k tomu se nehledá. Je to prý již dřív tak trpký a vůbec tolikrát trpěl život zde nepochopeno, je to nástup ke úplnému vylidnění a ku zpustnutí horských našich vesniček, prý domské a státní hranici, národnostně zachovalých.

Nedá se omlouvati a vymlouvati, že se to děje z důvodů hospodářských a ekonomických a zcela vrácených, je prostě přílišná a nákladnější, závod a existence tolika rodin, které bez spojení na Hrádek nemůžou žíti. Této cesty na Hrádek lze při orbě snadno uchránit a objetí je, ale hraje tu prý většině úlohu bezohlednost a netrpělivost hulvátů pluhu traktoristů. Těm je všechno jedno, jen když jezdí a nazpět jezdí rychle bez točení hektary, několikrát při přejíždění obrazných cest, nádobí, radlicí pluhu rozvědnou a vzhůru hřeby vyštorcovanou obecní cestu, anebo se zapíchnou těmi hřeby jízdní přes cesty z pole na pole.

Jmenuji z nich jednoho místního rodáka Josefa Pohla z Dlouhého č. 26, který 30 října 1962, násilně obrátil staletý příkop a cestu zbořenou a tvrdou pod Smrčinou mezi pozemky Jarosl. Klímše pod Smrčinou čp. 219 (z Hrádku a z N. Hrádku čp. 95, cestu od Smrčiny (asi pod naše Rzy) k p. Martínkovu ve Rzech č. 7. Neměl tolik ohleduplnosti, který pomůcky zde dobře zná ale sám tudy chodil nemusel, mu tu památku.

Rodině vzala změnu obecní cesta ze Šibeníku z kopce k Vanžurovině pod Šibníkem čp. 153. Při dešti a prudším tání sněhu, je tato cesta po rozšíření stálými statky buldozerem zohyzděná. Cesta z kopce k Vanžurovým a směrem dolů k náměstí, tu jsou samé výmoly, až se v nich může člověk dobře schovat. Hlína při rozšiřování byl dozorem vyhnuta do stran, kterou také voda při dešti brala všechen materiál z výmolu je pryč, vedle Vanžurových splaven dolů, utekl potom kanalisace pryč dolů pod Hrádek ku Smalcovně do řeky a Metuje.

Seznam pop. čísel, které rušené cesty ku Hrádku užívají a které nutně potřebují.

Rzy čp. 3 Remeš, čp. 4 Kmoch, čp. 5 Procházka, čp. 6 Baeter, čp. 7 Martínek, čp. 8, čp. 9 Adolf Boš, čp. 10 Lichý, čp. 11 Smrček, čp. 12 Franková, čp. 13 Hamerský, čp. 14 Zapotil, čp. 15 Ant. Boš, čp. 22, čp. 23 Smrček Ant., čp. 24, čp. 27 Studený, čp. 28 naj. Štverčkova.

od Žižan čp. 61 Svědík, čp. 92 Ant. Cejnar.

z Dlouhého čp. 28 Hlavata, 30 Cejnar, čp. 32 Vymetálek čp. 38 Vondrejc, čp. 40 Fatka.

Sněžné Končiny: čp. 88 Marvan, čp. 91, čp. 100 Cejnar, čp. 116 Suk.

Hrádek Končiny: čp. 210 Čsl. R. V. čp. 259 Hlavata.

Naše obchody a hostince 1962.

Obchody, kde od nás Cid nakupuje: Bohumil a Karel Bubeníčkovy v N. Hrádku v Nachodské ulici obchod ukončili 30 října a do nového roku 1963 se tu neprodává, Bubeníčkovy to sami zanechali. Karel nob. nal. 1909 šel do jiného zaměstnání a Bohumil nar. 1914 smrtelný nedužívý šel na invalidní důchod. Obchod u Bubeníčku tu byl kolem 60 let. — Obchod u Prahe v náměstí čp. 25 potraviny od r. 1957. — František Koutník obchodním šťastlivcem v náměstí čp. 6 vyměnil za něho převzala Marie Svěřilková Koromat obchod, různé výrobky z kovu a j. elektrické výrobky v náměstí čp. 4, vedoucí Blažejovy

Mlékárna, kde prodávají chleba, mléko, sýry, tvaroh a pod. v náměstí čp. 221 vedoucí Terda Lepší.

Cukrárna po Oldřichu Černém v náměstě dům čp. 22 dům Terda Tůčky u kostela.

Řezník Ladislav Gruliček od r. 1961 v náměstí čp. 24

Obuv: Baťa Mostíková v náměstí čp. 24.

Hostince: v N. Hrádku, hlavní u Tesovských v náměstí čp. 27 otevřena od 9 - 16 hod

Hostinec u Lepší v nám. čp. 30 po Jindř. Šotolovy v srpnu převzal bývalý cukrář Oldřich Černý, šel z cukrárny, viz výše do hostince. Otevírá po 16. hod.

v Olešnici. Obchod samoobsluha v náměstí čp. 21 m
Stanislav Šmola.
Hostinec Národní dům čp. 131 m Vedoucí Karel Vašata.
Bufet v náměstí čp. 20 m vedoucí Emilie Stoňková
Trafika: Irena Ulrichová 21 m Mlékárna 2 m
V Kokolí hostinec vedoucí Albín Páral, manželka Milka 21. 6. 47

Poslední kráva jde z chalupy.

Ludmila Čejnarova v Dlouhém čp. 30. 1895 narozena, od roku 1961 vdova po Bedřichu Čejnarovi, od umětí svého manžela bydlí v chalupě sama, přivádí jeho jedna dcera Marie bydlí od r. 1955 v novém Městě. Vdova Čejnarova, mimo na důchodě, držela chovala ještě krávy, zákusenkovou a poněvadž již již sama a chvátat krávy je první samotnou starou v chalupě těžké a ne příliš potřebné, tudíž 31. října prodala, je to poslední hospodářská z tohoto stavení a už nebude sem hovězí dobytek se dostane. Tak hospodářství padá, jedna chalupa za druhou. U Čejnarů chovali dobytek po 30 roků, až do roku 1957, tj. vzalo obrat hospodařením, vstupem do zemědělského družstva.

Nedostatek potravin v roce 1962 zvláště masa, másla a česnek.

Začátkem roku je značná shánka a poptávka po česnku, nikde ho nelze k dostání. 24. ledna píše, čas. Lidová demokracie, že příčinou nedostatku česnku je to, že ho zelináři zemědělci přestali pěstovat, pravděpodobně to bylo málo výnosným artiklem v zelinářství.

Maso - jablka. Zápis v týdnu od neděle 5. března do neděle 11. března 1962. Je nedostatek vepřového masa. Prodávají v prámi 20 dkg a při tom se musí vzít 1 kg hovězího. V Náchodě stála 9. března od 5 hodin ráno fronta u jatek a na jablka. Ptávám se, že nikdo stojí fronta tolik hodin a jak se nedostane.

Zápis z týdne mezi 26. březnem a 1. dubnem. Je nedostatek vepřového masa již delší čas, různě v krámě má prázdno, i uzenina není, jsou fronty, zástupy lidí před krámy.

Není jestě stále česnek, nejsou baterie.

Zápis od 16 do 22 dubna 1962. Na svátky Velikonoční 22. a 23. dubna, je nouze o maso zvláště vepřové v obchodě

na maso stojí všude fronty na Hrádku v Náchodě a různě.
Zápis v týdnu od 7. května do 13. května 1962. Závozování mašem, vejci máslem uvařilo, zvláště je nedostatek požadovaného vepřového masa. U různých bráně v Náchodě, v Novém Městě v Dobrušce ano i v Hradě jsou v pátek a v sobotu fronty, scházejí se lidé kupující v ranních, časných hodinách, ku příkladu v Náchodě stojí před každým masným krámem 40 - 50 lidí, někteří tu stojí až 6 hodin a potom dostanou ku koupi půl kg hovězího, to vzít když chce vepřové musí a čtvrt kg vepřového. Prodává se v pátek, dostě masoze ten dne prodá a potom celý týden je krám uzavřený - je vyprodáno.
V Novém Hrádku je jedna masna, je tři různých Ladislav Vrulich, dřív hostinským na zahrádce po německu na Sedlíčově, prohrál v Chvišově, byl jako hostinský od r. 1945 v Sedlíčově v odtud 1960 odešel, převzal masnu po dřívějším vrchním řezníku Arn. Štěpánovi.

A s vejci to je podobné. Sběrna vajec má Frída Lepšu v náměstí, lidé sem chodí pro vejce a nejsou. Nákup vajec je slabý, jednotná zemědělská družstva a jich drůbežárny a Čsl. státní statky dlužní v nedodávkách velké sumy vajec, celkem do statisíců a milionu, ku příkladu Sokol v Vejnice na Broumovsku jen 70.000 kusů vajec, lidé chodí shání a žebrní o vejce po chalupách málo obchod, by měli na nakládání na zimu.

Je poptávka i po starých bramborách a nejsou.
Již není s dostatek v obchodech másla a v mlékárně je shánka po tvarohu.
A nedostatek vepřového masa se jeví již od ledna. A jaká se udává toho vžího příčina? Jsou ku lidu různé číslaky. Co říkají noviny? A jaký je úsudek lidu?
Zápis od 14 do 20 května 1962. Noviny uvádějí různé důvody. Jaké že JZD a zahraničí špatně hospodaří a nedovedou že je už lidu velká požívačnost a velká spotřeba masa, že se jí hodně masa, že jsou špatné peklarové výnosy brambor, šestačí 100 q na 1 ha, musí být 200 q, aby bylo hodně krmení pro prasata a že je malá snůška vajec, požaduje se 180 vajec od 1. nosnice a pod.
Lidé však soudí jinak. Že se vzala výkupním zemědělcům možnost na svém políčku hospodařit, hodí mizou starší lidé svůj poslední zbytek sil vyplatit, případně i za pomoci dětí a při tom při

své nenáročnosti, měli tu převážně živobytí, na nákup se
šlo málo. A takových rodin a chalup bylo na horách a
v podhůří, kolem hranic do tisíců. A nyní když bylo
hospodaření chalupnické na svém znemožněno
živobytí jim uniklo a jsou všichni odkázáni na
nákup, poněvadž doma živobytí nemají. A odebrané
pozemky zvláště louka se nevyužívají, nesecou, kde
zpřevrtě vše bylo vyholeno do nejzazších odlehlých
koutů, mimo však je na rozlehlých lukách teďka ne-
posečená bohatá. To vše bylo dříve zužitkováno ve
prospěch chovného bylo mlíko a k účelům jatečným. A
když je lid všeobecně odkázaný na nákup, všechny
sáhne, když doma nic nemá a pokud mu stačí penize
každý po lepším, po kousku lepšího masa, na to se na-
vyká. Tak soudí z praxe náš horský lid, zda-li správně
možná zdaleka.

Zápis v týdnu od 19 listopadu do 25 listopadu 1962
Jeví se nedostatek zboží v obchodech, je nouze o maso,
lidé stojí fronty i na Hrádku od 8 do 11 hodin. Není
ani v N. Hrádku, rýže, cibule, cibulek, vůbec ni margarín.
Obchodníci slouží kupujícím a z cizích obcí neznámé od-
kazují na obchody v jich místě, by nechodili pro věci ob-
chodech a zboží neskupovávali. V N. Hrádku nechávali
12½ dkg na osobu a na týden pro své lidi.

Zápis v týdnu 3 až 9. prosince 1962
V obchodech je nedostatek mastidla, margarínu a smetá-
a másla. Není cibule, cibulek, rýže, hrách. Každá rodi-
na musí chodit jen na jednu místo, svému obchodníku
kde svým lidem másla smějí množství týdně 12½ dkg
až 25 dkg nechají. Když by někdo šel po více obchodech
a chtěl by máslo, obchodníci se telefonicky dorozumívají
a tak dotaze koupit jen jednou. Odkazují na obchody v
místě bydliště spotřebitele. To nastalo hlavně koncem listo-
padu a začátkem prosince 1962.

Zápis předvánoční o nákupu.
V obchodech na Vánoce na máslo a smetnu si zapisují
lidi, každý obchod má mít své zákazníky, aby lidé
nechodili do více obchodů.
Je nouze o mastidlo. U řezníka totéž a se zbožím se šetří.
Všude fronty lidu, musí se dlouho čekat 1 až 2 hodiny.
V Bubnicích 22 prosince 1962 znovu otevřeli obchod,
prodává z Hrádku Bílk, Václava Beka z Bukovce syn.
Bylo to tu uzavřeno od 30 října 1962.

Ovoce, houby, borůvky, maliny.

Letos 1962 ovoce bylo dost, byly hrušně jarní, byly pa-
nenský, kyselé, šťavnaté, vinných méně, hrušek méně,
kožený nebyly, třešní málo.
houby vůbec nebyly, ani hubaři nechodili, borůvky
nebyly ani maliny, ostružin málo. Zápis z 8. 10. 1962.

Vypínají elektrický proud.

Je 29 prosince pro Vánocích 1962 začínají vypínat
elektrický proud odpoledne od 16 do 17 hodin 30 minut
je prý málo vody.

Významní dny.

6 ledna, svátek tří králů se nesvětil byl v sobotu.
2 února Hromnice pátek pracovní den se nesvětil.
Ostatek masopustní připadnul na 6 března, byl však
tichounký žádná zábava.
25 března Zvěstování P. Marie byla neděle tak byl pra-
covní klid.
Na den 19 dubna připadal Zelený čtvrtek v kostele v
novém Hrádku zimní katol. mše, o 3½ hod. mše.
Na Velký pátek 20 dubna v kostele ráno o 8½ hod. tře-
zvá, čeští, kázaní pobožnost večer o půl sedmé
Na Bílou sobotu začíná pobožnost v kostele o půl sedmé
hod. večer. Poslední Vzkříšení proroci po náměstí při
rozvěšených oknech bylo 1955.
Krásné Velikonoce - teplo slunko.
29 dubna pracovní neděle. Ale v kostele jsme byli.
1. května. Oslavy v N. Městě, v Náchodě práce v poli omezena.
6 května pracovní neděle v kostele mše o 8½ hod.
8 května a 9. května svátky
Svatodušní svátky 10 a 11 června, ale pondělí svatodušní
se nesvětí, v kostele 2½ hodin.
21 června čtvrtek Boží Tělo, se nesvětí.
24 června se slavná Boží Tělo, ale jen kolem kostela ne po náměstí
poslední průvod 1960.
29 června pátek Petra a Pavla pout nebyl, nýbrž 1. července
26. srpna v Bystrém pout. Byla tu hospůdka a jen jeden
krám s hračkami. Byl tu z Mlčan Junka, z Dolu Jr. Hyžlar
z Ohnišťova Jarkovský řezník, Samuel Ondrš z pozůstalí
t. j. N. Hradek č. 210. V Petr a Janově hlavní žně, obilí v pra-
kách, doma nic, obilí zelené, nikde na dohled nejeté.
9 září jména P. Marie v Rokolí pout, hojná návštěva, ale
zázraků venku nebylo, jen křižová cesta. V kostele u Pabla živo.

Dři kuchyni 8 kuchařek, tiš se vyjeţdělo, pivo vevrchu nebylo, jen pálky a limonáda.
30 října posvícení, ale tiché. Sv. Václav se nesvětil
1 listopad, Všech svatých se nesvětil.
1. listopadu ve Smržném posvícení, ale malé, zábava slabá
4. prosince nepokračuje hrou P. M. se nesvětí
23. prosince půlnoční mše. V kostele v 9 hodin.
24 prosince pondělí. Štědrý den, klid za neděli
26 prosince neděle. Svátek. Štěpán.
Silvestr byl zrušený, ale radio mělo svůj program. V hostinci v hostinci, byla dle půl roku slabší společnost asi 7 lidí.
Nevo bylo v Hlešnici, kde v národním domě hrála domácí hudba, starší Martínek s Pazderkem Jos. na harmoniku.
Ot na konec. Poslední pout v Dlouhém se odbýval na Sv. Trojici v roce 1959, bylo tu 32 poutí, první byl 1928.

Tábor Stavbařů na „Vohradě" staví studně a koupaliště.

Pověrádž se na Vohradě v táboře Stavbařů, projevila závadná pitná voda, používali vodu z povrchové studny znečištěné asi fekáliemi, přikročili Stavební správci k opatření se závadné vody k pití. 28 prosince 1961 se Skalku stará Faltýnská studna, která byla zřízena se stavbou chaty čp. 29, pro čp. 30 a ze samého zřídla měla vodu chalupa čp. 29, poslední Krausova, zřídili tu stavbaři studnu na 7 m hlubokou v průměru 1·50 m. Při kopání bylo na 50 cm prvotní hlíny a asi na 2 m skála a dál zas náplavzmina. A léta studně vedle ve hloubce do 5 m skála s kremenem. Vody bylo pres sezonu postrannou, museli přivážeč vodu někde z Kuzkových chat.
Dále na louce Jos. Hartmana z Dlouhého čp. 36 na čísle kat. 269/5, je to pod cvičí lávkem, mezi silnicí a Olešenkou, tu dne 26 budov stavbaři za Olešenkou, po dešti roku 1962, začali kopati a zřídili a postavili novou nákladnou studnu, 7 m hlubokou s vnitřním průměrem 3 metry, do kruhu obstavěná betonovým zdivem 45 cm silnými. Bylo sem plánováno 100 metr. centu cementu „450" a 70 „ostatní hr „350". Je tu nazděno 1 a půl vagonů železa, dáváním sem nový verdeny 20 cm v průměru 12 třemi řady, mimo to v 1 m 20 otvorů dvěma řady.
Obzvyšování betonu se míjí. Strana dělo na půl metru štěrkem ku snadnějšímu přístupu vody, kol dokola ke studni. Položeny také zdrůzy kde stahovaná voda v dálce na 1 stranu dolu 15 m a k mostu vzhůru proti proudu Olešinky 40 m, kameninový trub s dírkami k účelu svádění vody do studny.

Dři hloubení studně, bylo na 50 cm prsti, do dvou metrů s velkými valouny těžkými až 50 kg. Od dvou metrů do 4 metrů hrubší valouny a po 4 metrech 30 cm rozmočná skála a dále skála.
Přítok vody 1 a půl litru za minutu, 60 až 90 l za hodinu. Náklad studny se začal 100.000 Kčs. Se stavbou se začalo 20 ledna, mezi tím 2 měsíc od 10 března do 19 dubna pro mrazy práce přerušena. Pracovali 3 studnaři. Stavbu chodecesky. Pracovali na tom: Dobromil Suchardo z Listě u Jirek, Josef Kadidlo ze Smiřic a Josef Seidl z Jaroměře. Studna je přikryta betonovou deskou a na ní vížovitá mřížka as na 2 ½ m nástavba. Studna byla postavena k účelu napájení koupaliště nižší zrůzta ního vodou, nutno odtud čerpati vodu čerpadlem a hnáti povrchovým potrubím do koupaliště. Stavba skončena 15 května 1962. – Jmenovaní studnaři chodili se po práci k Mrázovi do hostince ve Rzech na pivo, byli to slušní a spořádaní lidé. Vzpomínáme.
K prázdninám 1962 přikročili na Vohradě stavbaři po vybudování studní ku stavbě nákladného betonového koupaliště pod lesem na louce, poblíž Olešenky. Pracovalo tu za pomoci všech strojů průměrně 7 dělníků-betonářů pracovali tu od září až do samého zámrzu. Koupaliště je o ploše 360 m² a hloubka napuštěné vody je od 50 cm do 1·50 m. Spotřebováno tu na 100 q cementu.
Pionýrský tábor stavbařů byl také i letošního roku 1962 živý, stálo tu po celkách přes 120 stanů, ve kterých přespávalo na 240 pionýrů a v budovách účinkoval 15ti členný personál. Hospodářem u nich byl František Rubáš z Jaroměře III. čp. 513, který denně vozil dovážel do místního hostince k Ondrášovi ve Rzech na pivo, byl to v penzi úředník, bývalý účetní od Polenských, továrna na zemní v Jaroměři, přítel průmyslníka Bartoně z Náchoda Lužic nar. 1897.

Ze známých nás v r. 1962 předešlo:

	8.1	zemřel Antonín Hartwich rolník	v Dlouhém č. 36	72 let
1.			v Slavětíně	63 3/4
2.	12.1	Josef Smola, rolník	z Rokole v Martinkovicích	78 1/2
3	16.1	Rudolf Čepelka	v Náchodě - Staňkově	79
4.	17.1.	Josef Drašnar tr. dělník	v Ohnišově	57
5.	23.1.	Bohuš Novotný hostinský	v Olešnici č. 91a	78
6	5.2.	Josef Světlík dělník	v Žakovci - Kamenici	78
7.	12.2.	Kristina Hamerská šramk	v Jeřbíči	57
8.	12.2.	Ladislav Kulhánek, hostinský	ve Dvoře čp. 23	69
9.	14.2.	Marie Smrčková v trvání	ze Zdů bydlela v N. Městě	72
10.	16.2.	Anežka Čonná po žmaru	v N. Hrádku čp 88	82
11.	28.2.	Václav Přibyl „Bumbík"	v Olešnici čp. 9 - Vdv	84
12.	14.	Antonín Eiman bývalý rolník	Les. mezi Říčí č. 48	74
13.	1.5.	Marie Truneckova	Nový Hrádek 138	76
14.	2.5.	Jan Novotný, truhlář	v Dlouhém 24	67
15.	27.5.	Emilie Hánlová dělnice	v Rokoli	47
16.	21.6.	Milka Páblova hostinská	v Polomech	74
17.	25.6.	Reinhold Bittnar rolník	v Olešnici 73 m	75
18.	27.6	Antonín Čáp dělník	v Les. Lesné	77
19.	1.VII.	Karel Zelený hostinský	v Olešnici č 85a	69
20.	2.7.	Anna Mucrová dělnice	v Dlouhém č. 9	66
21	4.8.	Josef Smola zhadlec	v Sedlonově	70
22.	15.9.	Zikmund Tacl, kupecký	v Borovém	77
23	19.9.	Albína Čápová zhadlec	v N. Hrádku 244	72
24	23.10	Josef Přibyl domkář	ve Sněžném 93	72
25.	25.10	Jan Marek chalupník	ve Sněžném	98
26	13.11	Antonie Slavíková	v Dlouhém 24	56
27	25.11	František Hanl dělník	v Borovém	68
28	28.11	Rudolf Čáp, hudebník	v Olešnici 1m	47
29	12.12.	Václav Přibyl klempíř	v Olešnici 21m	72.
30	29.12	Marie Ulrichová		

8. I. 1962 † Antonín Hartwich v Dlouhém

V pondělí dne 8 ledna 1962 zemřel v Dlouhém ze Sedlonova sem odsunutý německý národnosti, bývalý rolník v Sedlonově, nyní v Dlouhém jako zemědělský a konečně již na odpočinku jako sociálně důchodce p. Antonín Hartwich, poslední bydlící v Dlouhém č. 36 ve prázdné chalupě Josefa Hartmana, nečekaně náhle zemřel ve věku 72 let. – Narodil 11 září 1890 v Sedlonově, byl to syn Františka Hartwicha a Matildy Zeipelové, byl německé národnosti, vychodil německou obecnou školu v Sedlonově a oženil se s Simonou roz. Muganzovou nar. 1893 v Olešnici. Manželé Hartwichovi byli majiteli rolnické usedlosti v Sedlonově a byli bezdětní. Roku 1945, když jim byl majetek, rolnická usedlost s inventářem, jako Němcům německé národnosti zkonfiskován, byli odsunuti ze Sedlonova do vnitrozemí do statku p. Bartoše v Dlouhém č. 13 jako vyhnanecké síly při práci v zemědělství. Sem do Dlouhého Hartwichovi přišli 19. května 1948. Tady pracovali do března 1957, kdy se ze statku vystěhovali do uprázdněné chalupy vlastní Hartmanovy chalupy pod Hřbítkem č. 36 a práce ve statku (Bartoše) již prostě a rezolutně zanechali. Za nedlouho po příslušném zemřela Hartwichová žena, v jaru 1958 mu onemocněla a po přirozené do nemocnice, kde tam 13 dubna 1958 zemřela. Nyní Hartwich jako vdovec bydlel se svagrovou, sestrou nebožky ženy Emilií Muganzovou, jinak svobodnou v roce 1895 narozenou, pobírá nyní jen sociální rentu 190 Kčs měsíčně a jednorázové menší příspěvky jednou čtvrtletně vždy na žádost Hartwichovu, pokud mohl pracoval, shánel pro kozu krmení po okolních lukách, zrzavý čep ztpič, rád kreslil, maloval obrazy měl prezidenta Hitlera, kterého vždy hrdě hlásil za to, že vyvolal Hitlerovo. Kdežto mnozí hlásili za to, že vyvolal Hitlera a když ten kresbu otočil hlavou dolů, objevila se zase podoba Mussoliniho, italského fašisty, spojence Hitlerova. Malował také za odměnu. Mlynář Mládek namaloval v jejich mlýně velký obraz. Hartwich měl na Novohradech (jeho končinách) na Žackově synovce Františka Hartmana, byl to syn sestry Stěpánky prodané za Hartmana (oba pak již zemřelo). Synovec Hartman, ženatý, měl tu domek, chalupu č. 282, 3 + 4 děti, sem chodil Hartwich na návštěvu a přes den pohlídat děti a poslední čas tu někdy i přespával. Po Vánocích 1961 Hartwich jakési onemocněl, ale při tom chodil, měl jít do nemocnice, šel od synovce domu na Dlouhé a přijde dveřmi u chalupy, kde posledně bydlel (č. 36) upadl

a zůstal ležet bez pomoci a švagrová Mugancová, když v úterý ráno otevřela dveře ležel ke Hartmých přededveřmi jako již ztuhlá mrtvola. Ranila ho mrtvice a vůle nepřestal. Byl převezen na Sedlmov do svého byt. bydliště do hostelu, odkud měl v pátek 12 ledna domluvený katolický pohřeb, kde byl na hřbitově u kostela pohřben po boku své manželky. Byl to nevlídný ledový den, ledna na pohřbu z Dlouhého bylo málo lidu 4-5 ostatní dost četně z jeho rodiště Sedlmova. Hartmých byl menší člověk, pod mým knír společenský. Někdy se zašel do hostince na sklenku žitný, napadal na jednou mohu, byl jinak člověkem slušným příjemným kouřil cigaretka. Ač byl německé národnosti česky uměl u nás s lidmi dobře vycházel a zde se vešel.

Pohřeb mu vypravila rodina synovce Hartmana a zetě Hartmicha je pohřben v Sedlmově u samého hostela obřad církevní vykonával Sedlmovský farář Mazek. Není již Hartmicha mezi námi, bydlel zde 13 a půl roku je na něho vzpomínáno.

12. I. 1962 † Josef Smola v Slavětíně.

V pátek 12. ledna 1962 zemřel v Slavětíně rolník Josef Smola, rodák z Dlouhého čp. 10, potom bydlící a majitel čp. 8 v Dlouhém narodil se 18 dubna 1898 v Dlouhém čp. 10, byl to syn 1928 zemřelého Josefa Smoly rolníka v Dlouhém čp. 10 a 1929 zemřelé Marie Klapovy z Dlouhého čp. Vychodil obecnou školu v Novém Hrádku a ekp. v Dlouhém. Žačal po svých rodičích ze mědělskou usedlost v Dlouhém čp. 8, oženil se 1926 s Anežkou Valáškovou z Bohdašína 32 manželům Smolovým narodili se v Dlouhém 3 dítky: 1926 Marie, 1928 Josef zde 2 dni zemřel a 1929 Věroslav. Smolové hospodářství v Dlouhém 1932 prodali Janu Polcrovi Dobřanu a vystěhovali se do Bohdašína k rodičům Valáškovým, od kterých zde převzali hospodářství pozemky s obytnou budovou. Ale 5 srpna 1947 v noci při bouřce vyhořel zde blesk do stavení, zabil ve chlévě krávy a zničil všechny usedlost byla opatřena, 3 hromosvody, které týden před tím byly zkoušeny a shledány bezvadnými. Po tomto požáru Smolovy své obytky stavěli a obydlí v Bohdašíně neobnovili a koupili ve Slavětíně obydlí jiné hotové, kam se 1949 přistěhovali a tiše usadili. Vzdálení od nás málo zpráv o jich

životě sem docházelo, až konečně sem došla zpráva, že náhle 12 ledna 1962 zemřel. Josef Smola jemuž při pohřbu se dostavil a pohřbu se zúčastnil jeho bratranec rd. nás Josef Smola z Dlouhého čp. 9 pohřben jest od nás Smola na památných Táborech.

16. I. 1962 † Rudolf Čepelka „z Rokole".

V úterý 16 ledna 1962 zemřel v Martinkovicích u Broumova, znám zde tolik známý a také rozšlý, že Rudolf Čepelka, bývalý výučen účetník, bydlel stále za naší paměti v Rokolí v hostinci, později v budově jedné s hostinským Albínem Pabiem. Čepelka zemřel v nedožitých 79 letech. Narodil se 10. dubna 1883 ve Rzích č. 23 ve mlýně, byl to syn Adolfa Čepelky mlynáře ze Rzích č. 23 a Alžběty Šplíchalkovy z Libchyně. (Čepelkovy pocházeli ze Kvítkovic okr. Náchod). Když byl Čepelkův mlýn 1890 prodán v dražbě, tu se Adolf Čepelka ze Rzů ztratil, neznámo kam se s synem Rudolfem potom bydlel zůstal jak povídáno v Rokolí). - Čepelka v Rokole, jsa tu v nájmu žil s manželkou svou všelijak. Chodil na příležitostné všelijaké práce, pomáhal hostinskému při hostinství, jako různík také dohazoval, vodil hudce jednu kunu na obživu, chodil po domácích zabijačkách, kupoval kozy dě z jara kůzlata, chodil hodně do lesa na patky sobě na topič a nebo dříví někomu prodal, a všelijak. Tak to činil Čepelka v Rokole po léta, byl po okolí všude známý společenský a Rokol bez Čepelky a obrácené Čepelka bez Rokole, to nebylo myslitelno. Čepelka byl sice ženat, byli bezdětní manželství Čepelkových však dle novinek věrné nebylo Čepelkova zamilovaného v mladých letech, byl po více let vdovcem ale k posledu si vzal k sobě Slovenku, se kterou žil u nás stále až se s ní sám již v 62 letech v r. 1945 vystěhoval z Rokole do Broumova do Martinkovic, kde si koupili domek a Čepelka tu dělal v továrny (Thalcrny) hlídače až se dočkal důchodu a uvedeného dne zemřel. Pohřben je v Martinkovicích u Br.

17. I. 1962 † Josef Drašnar z Náchoda.

17 ledna 1962 zemřel z Náchoda, bydlící tam. Na Kašparáku znám zde tolik známý tesařský tovarný dělník Josef Drašnar „Jeska Drašnarcen" již důchodce ve věku 79 celých 79 roku, Narodil se 15 února 1883 ve Sněžném č. 88 (rozbořená kasárna za chaloupkou (Mavanome) čp. 91. Byl to syn Františka Drašnara pocházejícího z N. Hrádku čp. 310.

Dnes tu je ústav chemie čsl. akademie věd a Františky Mar-
nový nar. 1857 dcery Josefa Mavrána nar. 1823 Jos. Drašnar
prožival svá dětská léta u nás v Dlouhém čp. 40 na Ve-
hradě u lesa pod cestou nad stavbařskými budovami
a potom ve Rzech čp. 16 spaleniště pod čp. 15. Rodina Dra-
šnarova se vystěhovala v roce 1886, tudíž Josef byl Dra-
šnarův rovný 6roků do nachodu, ku továrnám, kde Drašnar for-
mu vyučil školy chodil do továrny - příadelny a 1906 se vrátil
Jemníku Semerákovu z Litích. Občas sem Drašnar za Nách-
da přišel, chodil na návštěvu ku strýci Václavu Mar-
mavrové na Smržovských Končinách č. 116, byla to Drašnarovy
matky Františky roz. Mavránové sestřenice. Vždy z Drašnar
chodil kolem vždy se hlásil a z daleka křičel, byl spole-
čenským, stavoval se ve zdejších hostincích a byl veselým
návštěvníkem. Odpadl za církve, byl bez konfese bez vyznání
v straně sociálně demokratické. O jeho úmrtí nám dala
zprávu, že byl zkremován 26 ledna. Drašnara už nes nem
vidíme, jen vzpomínky po něm Drašnarku o bydlem. Drašnar
byl nižší střední postavy, v obličeji suchý, pod nosem knírek
žehlil šťamáka. Měl sestru provdanou Habrovou a nyní
do Jratra, Vendelínu, byl bojcem nar. 1871 usedlým v Drazeu.
Když Drašnaru otec František Drašnar zemřel, byl nezleti-
lému synu Josefu ustanoven poručník Emanuel Mádr z
Dlouhého čp. 7. (Byl 1866 na-) Po smrti Mavránové - dědové 1895
chalupa čp. 16 byla připsána nezletilému Josefovi, zů-
stala prázdná a byl na ní dluh 120 zlatých. Drašnarova
vdova zatím prodala Petrová z Nachodu, se do prázdné
chalupy nastěhovala, ale našla do ní nájemníka Emanuela
Fišera, „Mumeláka" se ženou Marií roz. Bílnarovou. vrátivšího
z Spodova - „Mumeláka". Za nich, za pobytu těchto nájemníků
chalupa čp. 16 v roce 1898 za jedné červencové noci vyhořela
a vše shořelo. Spáleniště s loučkou 7 arů koupil v
dražbě Antonín Boš, ve Rzech č. 15.

23. I. 1962 † v Ohnišově Bohuš Novotný.

V úterý 23 ledna 1962 zemřel v Ohnišově v hostinci
při silnici od nás k Dobrušce hostinský Bohuslav No-
votný ve věku ne celých 50 roků. Byl to syn Jana
Novotného rodáka z Gnězného, který se sem do Ohnišova
přiženil, vzal si rodnou A. Čenbickou roz. Lepšovou z
N. Hrádku z čp. 62 a který zde 13. ledna 1949 zemřel.
Syn nastoupil Jana Novotného se oženil, měl ženu z
Bystrého ze zájezdního hostince Hartmanova z.

poslední války byl němci vězněn pro nedovolené obchody
s masem, který psa ve válce jistému skoncem každé-
ho řezníka v okolí a od té doby psal hostinský No-
votný bral úkonec na zdraví, chřadnul a mysl zemřel.

5. II. 1962 † Josef Světlík „Rajnhonzka"

V pondělí 5 února 1962 zemřel v Oleśnici v nájatí chalupě
v Zlotlicích čp. 92d, bývalý chalupník a dělník, nyní již dů-
chodce Josef Světlík zemřel ve věku 78 roku. Světlík se na-
rodil 23 ledna 1884 v Oleśnici č. 193, byl to syn Václava Světlí-
ka z Oleśnice č. 193 (nyní již zaniklé, je to v Dolní Oleśnici
poblíž 34d a 36d) a Františky Marákovy z Dlouhého č. 24.
Světlíkovy však zemřel brzo otec a to 19 července 1885, tudíž
když mu bylo 1 a půl roku, takže svého otce ani Světlík nepo-
mní. Otec Světlíkovy zemřel v Dlouhém v čp. 24 v 26 letech věku
na tuberkulozu plic. Když z matka vdova, sotva uplynulo
půl roku, snoubenka 21. ledna 1886 provdala za Emanuela Ondře-
jíčka z N. Hrádku z Bukovce, byl ponechán dítko Josef
na vychování babičce Mavránové, která se ho ujala a vzala
při přestěhování z Dlouhého do Dolumek. Končiny Snězné č. 43.
Odtud chodil Josef Světlík do školy, žády sotkal a prožil
valné skromnosti svá dětská chlapecká léta, zde žil
již jako okasník a také tu o jednom roce, bylo to asi v roce
1905-1906 onemocněl na hlavu, byl pomatený a blázni-
v noci nespal, chodil - loudal po okolních lukách a holí
klukal a zpřerážel, vyšší stonky a výhony u trávy a
květů, jako je had kolem u stromů obtáčen a pňa, tvrdil
o tom, že je to čarodějné květí, při spaní rozpárat peřina
a peří z ní vytahoval, že to jsou z báby strevat. To trvalo
přes 1 léto, na zimu to přestalo. Za svobodných let chodil
jako dělník na příležitostné práce, nyní do Druska na
stavby silnic, regulací řek a když stavěly 1902 a 1903 že-
lezniční dráhu, chodil sem na tuto práci chodil také
přes jednu zimu na práce stavby velké továrny z kaolinu
na samet v Chudobě, kde Světlík přišel k úrazu, měl
ochromenou ruku, při nájezdu kladu z lesení a potom
chodil dlouho na berlích a brál úrazovou rentu. V tu do-
bu bydlel u tety Bekové čp. 116 Končiny Snězné.
V roce 1905-1906 byl na práci na regulaci potoka
v Ludwigsdorfu, je to za Broumovem v Prusku, tu
pracoval společně s Josefem Ptáčkem ze Rzí č. 20 již
zemřelým (1954-69 r.), Josefem Pohlem Dlouhé č. 20 (1943 zemřelý 52)
Vítem Štěpem Dlouhé č. 2 († 1942-62 let), Františkem Grimem Dlouhého

jinak Měšťanem bydlé ve Sněžnémě, Adolfem Božena ze Rzi
čp. 6 nyní bydlé v N. Hrzdku čp. 9. Z Nového Hrádku Přibylem ku-
chařem (zemřelý, bydlel čp. 195) Hofman z N. Hrádku z ma-
lého mlýnka (zemřely, bydlel čp. 195) Hofman z N. Hrádku z ma-
mladší svobraných let žárel, přes léto pracoval, původně
„Na Pražsku" Při vypuknutí války 1914-1918 byl volán k
vojsku, ale pro uložennou nemoc propuštěn, nenevadž to
Světlík uměl využít. Světlík měl v záložně po svém otci
asi 700 zl. peněz (1 zl = 2 koruny) ty po zletilosti použil
ku koupi v roce 1916 od Jana Smlauba chalupy v Dlouhém
čp. 19 asi za 900 zlatých.
Na to se 1917 Světlík oženil vzal si 24 ledna 1917 za ženu
Boženu Martinkovou z N. Hrádku v roce 1899 narozenou dceru
uvězněnou ztrátí 1899 zastřelením Josefa Martinkovy. Tady
Světlíkovy v chalupě žili a zprvu na nájemné, později
je v roce 1923 na základě zákona o úlevách dobytí pach-
žech koupeném políčku 2,70 ha za 2.200 Kčs hospodář
li a pracovali, chovali 1 krávu a 1 tele. Světlíkovi chudě pra-
tom na přísežitostnou práci, Božena obstarávala domácnost
chodila také do místních tkalcoven k soukat, brala to lec
nukání domů a pod. Při tom se se Světlíkem pomalu hašťáli
a hodali. Žili na své chatrné chalupce opravdu poskrom-
v roce 1918 se jim narodila dcera Božena a když do-
rostla, chodila s druhou nevlastní sestrou Marií Martin-
kovou v r. 1912 narozenou do místních tkalcoven. Ve válce
1939-1945 žili tyto 2 dcery mimo domov a Světlíkovy také
žili v chalupě a při práci v malém hospodářství zamě-
léta ubíhala, ubíhala i léta války až v pátek dne 7 června
1950 při deští a bouřce blesk zapálil opět chalupu
Josefa Světlíka. Když blesk do chalupy sjel Světlíkovi
byl sám doma, seděl u stolu u okna na lavici, pokuřoval
si s dýmky a díval se oknem ven, pozoroval bouřku. Při
úderu blesku do chalupy byl Světlík omráčen, spadl
z lavice na zem a po malé chvilce, když zase začal křičet, vy-
táhli hoši ze světnice z kouře ven. Byl popálen a zavezen
do Opočna do nemocnice. Při tomto požáru nebyla Světlí-
ková doma a shořelo jí domácí vybavení v hodnotě 15.000 Kčs pa-
řízených peněz, které měla u rodičů uschovány prodané
dcera Božena. Světlík již obydlí v Dlouhém po ohni nemoh-
zvil, nýbrž se najal v Olešnici v Orlických za kostelem u Polá-
čových Hranicích do chalupy po konfiskaci vystěhované rodiny
Falknové. Brzy se Světlíkovi nastěhovali i svoje 2 krávy,
které prozatím, když byl v Olešnici založen (1956) státní
statek prodali. Svoje pozemky v Dlouhém po několik

roku z Olešnice obhospodařovali, ale byli nuceni je po ně-
kolika letech, tak pěkné a úrodné nabyté bez náhrady opus-
tit, jednak pro odlehlost a požadované z nich školy
dodávky a odvádění. V roce 1957 sebral je státní statek
bez sebemenší náhrady. Světlík po 65 letech věku pobíral
nepatrný důchod 225 Kčs měsíčně, ale byl rád, že to bere
Když byl již v Olešnici, chodil ještě ale již různě do
hostinců se sekat. Maryáš, dojel si někdy i do Rzi, rád
si sekal, ale nepojel se, když byl popraven, uměl bavit,
ve volné řeči vyhledoval, jaký život, jak to vedou s Bož-
nou. Všichni spolusedící se tomu museli zasmát. Svět-
lík vedl život prostinký, do věkového života nezasa-
hoval, nic nikdy, psát uměl málo, žádné knihy nezaj-
stával, byl jen po několik let v Dlouhém obecním pos-
a byl po ta strance šťastným a spokojeným člověkem.
Pohřeb měl prostinký, smu. - Katolický z kostela v Olešnici
na hřbitůvek Olešnický, přišlo ho doprovodit a s ním se
rozloučit jen málo sousedů z Dlouhého a z Rzi ač tam
přibydlel 33 let. Není již Světlíka.

12. II. 1962 † Kristina Hamerská.

V pondělí 12 února 1962, zemřela na Žákově vrchu
Hamerice na Opočensku, rodačka ze Rzi čp. 13 Kristy
na Hamerská, provdaná Šrámková ve věku 78 roku.
narodila se ve Rzech čp. 13, v roce 1884 byla to dcera
Antonína Hamerského, chalupníka ze Rzi č. 13 a Markéty
Hlubtovy z Lusonthalu obec Jedlová čp. 5. Byla z vá
gelické rodiny, tudíž evangelička, vychodila obecnou
školu v N. Hrádku. Byla z druhého manželství Antoní
na Hamerského, celkem ze 13 dětí, z druhého manželství
z pěti dětí nejmladší. Žila srodiči ve velmi skromných
až chudičkých poměrech. Ve 13 letech ji zemřel otec, byla
nucena po vyjití školy (14 letech) se věnovati tkalcovině, by-
la to tehdejší obživa našich horských chalup. Nejprve do-
ma, potom v okolních mechanických tkalcovnách až do
svého provdání. Provdala se za bednáře Šrámka, žili na
Žákově a na Rzy mezi své sousedy a známé těchto zřídka
zřídka, snad někdy se podívat na matku, která 1936 zemřela
a bratra Emanuela zemřelého 1941. Stala se u nás pro ty mlad-
ší neznámou. Jest pohřbena asi v Rzi a byla z Hamerských
svých sourozenců ze 13 živa nejdéle, byla také jak uvedeno
nejmladší. Bratr Emanuel ze Rzi zemřel 1941 a sestra Ka-
rolina, provdaná Šrámková v roce 1952. Kristina měla
pohřeb 14 února.

12. II. 1962 † Ladislav Kulhánek, hostinský.

V pondělí 12 února 1962 zemřel v Jizbici bývalý hostinský a majitel hostince a rolnické usedlosti v Jizbici č. p. 1 Ladislav Kulhánek ve věku 57 let. Narodil se 1905 v Jizbici, byl to syn Antonína Kulhánka a Marie Mrštinovy. Byl ze 7 dětí: Otýdela Jaromír, Antonie a Ladislav. Ženatý Ladislav byl dvakrát ženat. První manželka Slávka Otýdalova z Jizbice se kterou se v manželství narodily 2 dítky Stanislava a Jiří mu zemřela a druhou manželku si našel v Nachodě v mlékárně, jmenovala se Jana, rodačka z jiných Čech z Mirotic u Písku, stou se narodily rovněž 2 dítky Vladimír a Jana. Hostinec jeho se nalézal mimo silnici, hostinským byl do zrušení hostinců cc 1957. Pozemky ve výměře 5-6 ha postoupil JZD. Zemřelý Kulhánek, měl pohřeb v pátek 16 února z kostela sv. Jana Křtitele ve Starém Městě na místní hřbitov. Kulhánek byl vyšší štíhlé postavy, společenský, byl u hasičského sboru činným členem a zemřel následkem rakoviny. Pozůstalá vdova manželka, sotva manžela ku hrobu doprovodila, i hned hostinec s inventářem očekané, překrapené prodala cizinci, koupil to nějaký Horn, dle doslechu za 40.000 Kčs, ale na malé nepatrné splátky. Vdova po tomto prodeji se vystěhovala se svou dcerou Hankou do sídla radnějšího kraje, jejích dětí: Stanislava je v Jaroměři při nemocnici, Jiří je zaměstnán ve Štětí snad u papíren. Ty jsou po první manželce Vladimír z druhého manželství je na vojně. V Jizbici z rodiny zemřelého není nikdo.

14. II. 1962 † Marie Smrčková v Lovárně.

Ve středu dne 14 února 1962 zemřela ve Rzechi v bývalé mechanické tkalcovně čp. 23 Marie Smrčkova, rozená Holá z Mezlesího, manželka Antonína Smrčka majitele v roce 1950 zrušené mechanické tkalcovny čp. 23 ve Rzechi, ve věku 69 roků. Narodila se 26 července 1893 v Mezlesím, byla to dcera Josefa Holého, sedlského na Smyčkách, dcery chalupníka v Mezilesím. Byla z 5 dětí, měla jednu sestru, která zemřela v mladším věku, žijí svobodná, a 3 bratři: Stanislava, Josefa a Václava. Po vyjití obecné školy v Mezlesím se v 17 letech v roce 1909, 13 října provdala za Ant. Smrčka v mechanické tkalcovně ve Rzechi, kterou od otce Ant. Smrčka mladí manželé v roce 1909 převzali. Za mladých majitelů podnik vzrůstal, výdělky byly. Ještě před první světovou válkou (1914-1918) byla nad tkalcovnou vystavěna nástavba se světlnicemi nad tkalcovnou provozovnou. Po válce, skončené 1918 začal Smrček manžel zeštíhlé dělat ve své režii, ne ve mzdě, když tak si bavlnu sám za své peníze koupoval, zpracoval ve zboží toto zas prodal a vydělával a tak se zmáhal. Po válce (první) byla tkalcovna prodloužena do zadu až ke chlévu rovněž i nástavba. Tkalcovna běžela, vydělávalo se, v běhu bylo 23 stavů, pracovalo tu 10-11 tkalců a tkadlen. Za tuk staré mlýnské budovy, pokoje osazované vyzdoň, pořízeny mlýnské stroje a od 15 srpna 1919 se také mlelo obilí rolníkům na mraku, zaměstnán tu stále 1 stárek, mlynářovy a tovaryšky, mlýn hned první v obci radio, pořídili si dynamo na osvětlení (elektřinu), pořídili velké vodního kola turbínu, koupili si auto stařec, které hned bylo vyměněno za lepší nové. Přátelili se s starousedlíky a majetnými lidmi jezdili v neděli a ve svátcích po výletech a sjezdech, na výstavy a divadla do různých plesů, na Hradec do Sokolských, které pořádány jen pro zvané. V těchto prvních letech byla zemřelá zaměstnána v domácnosti a ve rodiny. V manželství se Smrčkovým narodily 4 dítky: 1912 Stanislav 1913 Josef který za 3 měsíce zemřel, 1919 Marie a 1925 Antonín. Ku pomoci při pracích v domácnosti přibírány zaměstnané v tkalcovně ženy a dívky, které zastávaly službu sluhy. Dítky vychovávány v hojnosti, dospívají a také se rozcházejí. Po bylo v posledních letech po první válce tj. r. 1918 tkalcovna běžela, ale kolem třicátých let přišla bavlnářská krise, bavlna a zboží klesly na ceně a nebyl odbyt. Podniku Smrčkových učinil v této době 1932 vyrovnání na 980.000 Kč a vyrovnal se soudně s věřitely na polovic na 50%. A zas to šlo. Když peníze prokřivaly v letech čtyřicátých svou cenu a nemělo to smyslu peníze ukládat, tuhle pořizovaly za zboží věc věcí. Pořízeno zde nové auto, zavedeno vytápění topení. Pro syna Stanislava koupena na Dolech (za Bystřicí) tkalcovna, pro dceru Marii koupena v Rychnově cukrovarská se zařízením (mydlárna za cukráře Korciána) od sestry (Lyncker) Emilie Frankové koupen za 100.000 Kč ho stará budova obnovena, co bylo ve zdivu starého a dřevo vyměněno za nové zdivo, vcelku hovorově staré budovy zůstal velký sál s velkými okny, pod elektrovou krytinou. Počítáno s rozšířením tkalcovny. V roce 1932 bylo koupeno od bratra Ferdinanda zděné 1910 postavené stavení čp. 28 s pozemky za 70.000 Kč. Tolik vše při nestálá manželům Smrčkovým doba a k tomu vinou dopomáhalo 10-11 zaměstnaných lidí. Pro úplnost nutno zaznamenati, že mlynář stroj, že mnoho nevydělal zaniklo 1927 v 4.

Bylo však zemřelé dopřáno dočkati se zakončení rozsáhlé
ní majetkové. Tkalcovna, jež 1930 zastavena, dělnicí se rozši-
lé, různými stálými hospodářstvím a zejména
výrobky zásoby bavlny a zboží zlikvidovány. Holové
zboží a bavlna, musely být předány za určitou cenu
ze které se po částkách postupně určitý obnos měsíčně z
volnice a výběrů. Zemřelá Smečková pobírala důchod
230- Kčs měsíčně a podnik úplně zhasl, stroje rozbity
vyhazovány ven před tkalcovnu na kupy a domy do
zrušení jeho tkalcovny na Dolech a po prodeji budovy tam
přistěhoval se po 20 letech se čtyřčlennou rodinou zpět
domu na Lhy a od rodičů převzala rodina Stanislava
Smečka budovy, ze kterých se stará skladiště pro che-
mické družstvo v Poříčí a Marie Smečková odchází na
odpočinek. Nyní žili od roku 1950 až do roku 1959 do
převzetí synem Stanislavem o budově sami a sami, aut
si vzal syn chalupu, v tom se již stará Smečkovi nevzí
a pomalu žijí ze skromného důchodu a z podstaty dříve
nábytcho jmění. Před několika lety chovali také krávu
byl tu užíváno přes 2 ha zemědělské půdy a 1,80 ha lesa
krávu ale dali pryč, protože z ní měli odvádět mléko
a máslo a nyní chovány jen 2 kozy a několik slepic.
Smečková která byla vždy za mladších let veselá a
komunikativní, byla posledně spíš uzavřená, zdráhá se
která na zeměnu těžce dýchá, jakoby sklíčená, zdraví je
poslední dobou opouštělo, byla v nemocnici pro
silném a objemném těle jakoby vyhublá a upro návštěvu z
nemocnice domů se stav zlepšil, šla po delší době do nemo-
nice v Opočně znovu, odkud se již živá nevrátila, zde
zemřela. Tělo její bylo převezeno v neděli do přání do
chalupy Páně v N. Hrádku, kde jsme Smečkovu naši
smutku odkryto v otevřené rakvi naposledy spatřili
Byla jak živá. Odtud byl vypraven v neděli 18 února ún
hat. slušný pohřeb. Zůstalá pozůstalý manžel ctihodný
Smeček v roce 1883 narozený (78 r.) a 3 dospělé odrostlé děti:
Stanislav, Marie a Zdeněk.

16. II. 1962 † Anežka Černá vdova po Emanu.

V pátek 16 února 1962 zemřela v Opočenské nemocnici
Anežka Černá, rozená Přibylová (sejcova) vdova po 1953
zemřelém Emanuelu Černém, ve stáří 72 let. Narodila se
1. března 1890 v Novém Hrádku byla dcerou Jana Přibyla
obuvníka v N. Hrádku čp. 266 a Pavliny Vondřejcovy z Kra
hulčího č. 4. Po vyjití obecné školy v N. Hrádku chodila do

tkalcovny a v 18 letech 14 srpna 1918 se provdala za Em
Černého tkalčíře pozdější jen dělníka. 1920 k jaru se man
želé Černých přistěhovali do Přis č. 1 do tkalcovny bratra
manželky Josefa Černého, kde bylo zaměstnáno 18-20 lidí
manžel kontrolé Em. Černý zde dělal domovníka a správ
ce tkalcovny, při tom škrobil bavlny a mýval, mezi zemře
lá manželka soukala na soukačkách bavlnu ze svazků
na cívky na tkaní zboží a na lejkovny ku snování osnov
na snovačky. Zde se manželům Černým 1920 narodila dce
ra Vlasta, která se 1940 provdala za Františka Svorce ze
Přis čp. 22. Však v roce 1930, byla firmě tkalcovně zastave
na, Černý se živil příležitostně jako dělník a manželka
žila se dcerou ve skromnosti. Bydleli tu do roku 1939, když
1936 byla tkalcovna v dražbě prodána, tak rodina Černých
se přestěhovala do nižší položené tkalcovny v Tisu u Sně
žného mostu, kde bydlela do roku 1945, kdy se vystěho-
vala do Nového Města, kde Černý při skromném důchodu
se přivydělával jako dělník na stavbách, manželka pak,
byla v zemědělství. 3 července 1958, když manžel o rok starší
zemřel ovdovela a nyní jako vdova žila skromně sama chu-
ravá až uvedeného dne zemřela. Pohřeb československý se konal
20 února.

28. II. 1962 † Václav Přibyl v N. Hrádku „Bumbík"

Ve středu 28 února 1962 zemřel v Novém Hrádku u
Trutnova, Václav Přibyl bývalý tkadlec, domkář
spravoval tkalcovnu chlumky, výrobce dýchadel
stěn z N. Hrádku čp. 88, zemřel ve věku 82 roků.
Měl za manželku z Tisu Svorcovu dceru Františka
Svorce z Tisu čp. 8. Bydlel dříve se svým otcem a mat-
kou na Hradeckých končinách na Dachově čp. 254,
kde koupili v roce 1902 chalupu od Josefa Bosé, ale za
několik roku, se mladý Přibyl s rodinou od starých od-
dělil a koupil si chalupu na Hrádku u Trutnovku
č. 88, kde tkalcoval, spravoval chlumky a dělal také u
pojišťovny výběrčího pojistek od pojištěných u Dachovské
pojišťovny proti škodám požáru. Měl 9 odrostlých
dětí, sám bydlel již na odpočinku. Zemřel po krátké
nemoci — před tím stále zdráv — na zápal plic. Pohřben
jako římsko katolík, chodil do kostela. Byl menší po-
stavy, chodíval se v nedělích na pivo do hostinců, u piva
si pokuřoval dlouhý dýmek, pod nosem knírek, usmívaje se
u vás v okolí byl dobře znám. Baráky na Dachově kde bydle-
li se již dávno zbořený, zaniklý.

1. IV. 1962 † v Olešnici Ant. Čiman, býv. řezník

Dne 1. dubna 1962 zemřel v Olešnici v náměstí čp. 9 a 10 m, bývalý řezník starousedlý německé národnosti Antonín Čiman (Čyma) ve věku 84 roků. Narodil se 1878 v Olešnici, jíž za Rakouska a za první republiky měl tady kraus a řezníček. Ženat, ženu měl Michovy Kostelcovy, ale byli bezdětní. Za mladých let dýlal v Olešnici „u Štramáka" byl v uzmyslu společen i ve spolku zpěváckém. Byl majitelem domu v náměstí, který mu byl ale 1945 ale Dekretu pres. republiky č. 12, jako nežnému příslušníku zkonfiskován, ale odsunut nebyl, byl tu se ženou ponechán. Za Rakouska kolem roku 1898 sloužila u něho Přibylova Marie z Dlouhého u Vohrazdy čp. 32, která byla svobodná 1878 narozená, Marinka Pělských, se jíženž měl Čiman milostný poměr a Marinka Přibylová se narodilo děcko (které zemřelo s matkou ve 2 letech) Čiman nyní pobíral sociální důchod 190- Kčs měsíčně. Pohřeb jeho vystrojen 4. dubna jako římsko-katolíka na olešnický hřbitov. Poslední zimu sedával jako stařec a důchodce před domem na lavičce, pozoroval život po Olešnici kolem, mnul, vyhříval se na sluníčku a pokuřoval doutník.

1. V. 1962 † Marie Třuněčková, z Mezihůří

V úterý dne 1 května 1962, zemřela v nemocnici v Opočně po krátké nemoci, matka paní Gopoltové ve Rzechu č. 14, babička paní Marie Třuněčková, vdova po hostinském nyní na odpočinku, ale bez odpočinku, posledně bydlícím v Českém Mezihůří čp. 48, ve věku 74 let. Narodila se 16 srpna 1887 v Jehnuni, je to v okresu Poděbrady, byla to dcera Václava Hladkého obchodníka, hostinského a majitele menšího zemědělského hospodářství a matky Marie Pížlové. Dcera Hladkých Marie, po vyjití obecné školy, pomáhala doma otci a matce při obchodu v hostinství a v hospodářství. Jelikož však matka, žena Hladkému záhy brzo zemřela, oženil se otec Hladký podruhé a z tohoto druhého manželství se narodily 2 další děti, syn a dcera, nevlastní sourozenci starší dcery Marie. Rodiče však nyní zemřelí, Hladký živnost a místo v Jehnuni prodali a koupili v Českém Mezihůří obchod s obydlím a přístěnkem se sem. na to se dcera Hladkých Marie (nyní zemřelá) 18 února 1908 provdala za Ladislava Uhlíře z Čs. Mezihůří

který však za něcelé 3 roky 21 ledna 1911 zemřel, dítě nebylo. Vdova po Uhlíře Marii se prodala podruhé za Josefa Třuněčka, selského syna ze stavěl v Čs. Mezihůří z četné rodiny, byli oddáni 8 listopadu 1913. Tělo manžela Třuněc koupili se - bylo to ještě před první světovou válkou - v Přepychách „U Brychu hostinec". Místo a sídliště Hladkých v Mezihůří prodali nevlastní bratr Třuněckové Antonín Hladký Třuněckovým manželům se s nájmutím hostince v Přepychách v manželství narodily dvě dítky dcery, 1915 Marie, prodána 1944 za úředníka Odbora Gopolta a 1919 Věra prodána za Mr. Dra Vyletěla. Ale když nešťastné Třuněcké dne 25 března 1931 zemřel v Přepychách druhý manžel, stará se ve 44 letech vdovou podruhé. Ta jako vdova bez mužské pomoci nájatý hostinec v Přepychách pouště a přistěhovala se zase se dcerami zpět do Mezihůří 15 a 11 let starými, kde si najmula domek, vypomáhala mezihůřským občanům v různých pracech až do svého skutečného stáří a smrti a vše se již neprodalo. Dcery, jak výše uvedeno se za pobytu v Mezihůří obě provdaly a babička Třuněcková zůstávala. Při příležitostných výpomocných pracech, nebyla ubohá příkře hospodářena, tak ač již bylo 74 roku a cosi za celý život nahromadila, žádného důchodu nepobírala. A přivítadž o posledních nastřádané korunky přišla a byla romajetná a od práce již sehnutá, vlasy bílé a sešlá, byla ji udělena sociální renta 190- Kčs měsíčně. Při tom si byla nucena stále něco, jak poslední zbytky síly stačily si přivydělat a tak skromně žila stáru. A jak jsme my ve Rzechu babičku Třuněckovou poznali a jsme se sezbližovali. Od roku 1949, bydlí zde ve Rzechu č. 14 rodina Gopoltových a paní Gopoltová je dcera zesnulé Třuněckové, která sem do Rzechu přistěhovala na návštěvu a jsa zvyklá stále něco dělat pomáhala - jsouc Gopoltová stále v práci - jim v domácnosti, opatrovala děti - vnoučata, při úklidu na zahradě a pod. A ještě šla na práci i okolním sousedům, brambory vybírat, hrabat a jinak. Stále živá, čilá, přívětivá, najednou došla smutná zpráva, že na 1. máje zesnula, zdejší tolik známá babička Třuněcková v Opočně v nemocnici. Pohřeb měla vypraven z kostela sv. Kateřiny v Mezihůří byl jí vypraven pohřeb čsl.-kat. krásný s hudbou a za účasti z Mezihůří a okolí, důkaz to, že musela být vážennou a oblíbenou ženou. Pohřbena na Mezihůřském hřbitově v hrobě u pomníku prvního manžela Uhlíře. Vzpomínáme na Třuněckovou.

2. V. 1962 † v N. Hrádku Jan Novotný, truhlář

Ve středu dne 2 května 1962 zemřel v Opočínku nemocnici truhlářský mistr a bývalý majitel koncesovaného truhlářského ústavu v Novém Hrádku čp. 138 zemřel ve věku 76 roku. Narodil se 17 září 1885 v N. Hrádku 138, byl to syn Jana Novotného truhláře z N. Hrádku syna Cecilie Novotné čp. 122 a Albertiny Hönkové dcery Josefa Hönka, mlynáře z N. Hrádku č. 202. Novotný byl z 5 dětí jako nejmladší, měl 2 sestry Marii provdanou Půjalovou, nepřítomnou v N. Hrádku s námezdí u kostela čp. 23, pak Anežku provdanou Zelenou z Kostelec, bratra Jaroslava truhláře v N. Hrádku čp. 258 a Josef truhlář též z N. Hrádku č. 44. všichni již zemřelí. Tyto zesnulý Jan Novotný vychodil obecnou školu v N. Hrádku a jak vyšel školu (1894) pracoval doma u otce v truhlářské dílně, která byla tenkrát v obytné světnici v truhlářství u otce a starších dvou bratří Jaroslava a Josefa. Tady se také vyučil truhlářině a obdržel zde v N. Hrádku od živnostenského společenstva dne 30. ledna 1906 „Vyuční list" ve kterém se dovídáme, že se po tři roky, od 1. I. 1903 do 1. I. 1906 učil truhlářství a řádně se vyučil. Pracoval doma jako dělník dál a když mu 12. 5. 1907 zemřela matka která byla sama výsluhou chalupy čp. 138 obydlí s dílnou v obytné světnici, odporučila toto ve své poslední vůli zmíněnému synovi Janovi (22 letý). Novotný za Rakouské Říše vojákem však nebyl a v Rakouské ozbrojené moci neslouží (dle spisů od obce ze 7. 5. 1915) také během války povolán k nějakému vojenskému cvičení. Když bylo Novotnému 24 let, oženil se 1910 s Otilií Hejzlarovou 30. 9. 1891 narozenou dcerou obchodníka Josefa Hejzlara v N. Hrádku v náměstí čp. 25 a Marie Šťastný také z N. Hrádku 64. Hejzlar dává dceři jmění věna 2.000- Korun, za kterýž věno dává Novotný nevěstě bratrovi polovičku svého majetku domku č. 138 a zahrady zajištěn. Truhlář Novotný přenáší svou truhlářskou dílnu v obytné světnici po oženění přestavěl vedle domku do zahrady dílnu a takto již obytným domkem spojil a strojním zařízením na elektrický pohon vybavil. Řemeslo rozšířil, vzal si učení a měl též tovaryše, vyučeného dělníka a pomocné těchto přibraných sil, provozoval práce, mimo pracovní

po zemku. Byl zemědělcům zručným dovedným a stále zaměstnaným, pracovitým a stavebním. Že po okolí málo stavěl aby nahradil Novotný nebyl účastným a domácnosti aby pro ně se snažil pomocníkem, více nedělal. Ale to bylo ve školách, na kostelech na hřbitovech, opravách vždy byl nápomocen a na cokoliv co lidé chtěli nestačil nikdy. Pracoval na pravých kostela v N. Hrádku, na stavbě kostela v Rokole, kde dělal oltář u Nového hradeckého kostela hlavní dveře (1958) a na obnově střechy, na věži fary, eg nadělal těch oken dveří podlah, pracoval nejen na Hrádku, ale i na Zrcích, pracoval ve Skřivanech v Borovém v Bohdašíně a jinde. V roce 1926 byla mu na žádost udělena pohřební koncese, živnostní ustanovením svobodnou živností prodejce rakví, věnců atd. a tedy chodil dělat do domu smuteční dekorace, stejně při tom hřbitovy, měl k tomu prapory a při tom měl rád také kázání (kněží) Také práce obstarával Novotný po léta, vystrojoval pohřby dle tříd I., II. a III. tu byl jim výkres, chodil připravovat ozdoby pohřeb dělat dekorace, to je černými bílými plátna oblouky a kartounu vyřezával a bílé chaloupky připravoval a vystrojoval smuteční tmavou místnost, kde ležela rozsvícení svíčemi osvětlena stavěná rakev se zesnulým nebo zesnulou. To bývalo obvyklým vystrojení pohřby ze stavení kde zemřelý bydlil a zemřel. Za pohřby vždy předkládal účty pozůstalým a zaplacené obrázky přijaté peníze rozdělával. Hrobaři, hudebníkům zpěvákům, poslíčkům, faráři, sám sobě a pod. za ta léta tu pohřeb. vystrojil pohřeb na sta zemřelým. Tuto službu zemřelým obstarával do roku 1954, kdy pohřební koncesi složil.

Novotným se narodily v manželství 2 dítky: 1919 syn Jan a 1930 dcera Božena. Jan vyučen natěračství. Novotný za druhé světové války vdovec, která mu 30. 8. 1944 zemřela po 34 letém manželství v 53 letech manželka Otilie. Nešťastnou náhodou nepříznivou osudu, bezradný potřeboval se oženit, nebyl kdo kdo by mu vedl domácnost, nebyl rozhodný. Po léta žil osamocený, na děti se společně nemohl, syn Jan byl přes válku nasazen do práce v Německu, kde se oženil a přišel a přivedl si Ryskou-Olgu, zadné společnosti na syna ani dceru již 1952 mu zůstalo dělat hospodyně s přízvukem sestřenice zemřelé manželky Novotné, Anežka Vondřejcová rodem Romanova ze Rzí čp. 3. - Dcera Božena zatím provdána jest mimo domov v Jiloušovicích na českomoravské vysočině.

Dle odevzdací listiny, Novotný převzal - přebral majek po své zemřelé manželce, to je polovina domku č. 138 a zahrady a něco

sám na sebe až dětem vyplatil dědické podíly po 6.500.- Kčs takže jest domek nyní se zahradou, dílnou a stodolou ve stavu dobrém. Vdovec pracoval jako truhlář a zemědělec samostatně výdělečně činný do října 1955, kdy se zaza dal z důchodu který byl jemu přiznán od 9 listopadu 1955 - 269.- Kčs měsíčně. Přes to, že již měl pracovní léta odpracovaná, šel na důchod až v 70 letech, byl stále ještě vydělával za jeho příjem se musí stále rozcházel a mnohdy shánět. Chodil také přes týden chodil na skleničku čistý do hostince, kde ale nepřepadával, na podporu dělo si chat nemohl, ti pro svoji nápadnost a nahospodárnost by ho sa mi v nedostatku. Dcera srdečnou se ze svého příštěhovala otci na berk, snacha Olga od syna Jana odesla sklep cem Viktorem od něho a vymáhá alimenty, které otec Jenda neplatí. — Starý, hrubý, as půl roku prý musí pracovat zaměstnat, polehčoval mazlíček na smrtelné bolesti, churavěl trpěl rakovinou žaludku, byl nemocný si bezvýsledně, zase doma, posléze v nemocnici po několika dnech zemřel.

Novotný byl pracovitý dobrácký, nebyl nic rozhodný ve domácnosti nepočítal, žádný přepych nespor nedovolil a kdyby sebe víc bydlil, šlo to stále pohyb. Smutno zaznamenávati, že se děti na otce neohlédly ani v posledním chvíli. To již nemělo čím by je podpořil. To musely obstarat pohřeb a další jiné. A jak to dopadlo s pozůstalostí je jen všeobecně známo. Děti syn ani dcera nebyly schopny by po otci pracovat, pro ty nebylo tolik se musel vynaložit jiný. A s dědictvím prodej, přišlo na ně asi po 5.000.- Kčs, ze pomohly. Na za dlužující alimenty na dědictví Viktora, a dcera Božena vše obdržený fyzil nakoupila televizi. A dědictví bylo prý, Novotný jako římsko katolík měl pohřeb v sobotu 5. května na hřbitově Kovohrádeckém. Nebyl již truhlář Novotného a lidem vokolí bude dost chybět, poněvadž je truhlářů v této době nouze.

27. V. 1962 † v Dlouhém Emilie Hánlová,

V neděli 27. května 1962 zemřela z Dlouhého v Dlouhém čp. 24 dřívější tovární kadeřnice Emilie Hánlová, nyní po více let na odpočinku ale bez odpočinku ve skromné domácnosti, žila nyní po více let s mladším ovdovělým bratrem, bezdětným, nepřivdaná zemřela ve věku 67 let.

narodila se 25 března 1895 v Dlouhém čp. 24, byla to dcera (1950 zemřelého) Josefa Hanla, podruha z Valašského pazderny na Vohrádce u Kůže a 1920 zemřelé Alžběty Maxvanovy schovanky ve stavu Františka Beka, Panec ve Dlouhém čp. 24 po kterém Alžběta pozdější podědila chalupu zemřela Emilie Hánlová byla ze 6 dětí v Hanlově rodině nejstarší. Matka jako domácí ruční tkadlena, dělala od malička zde doma u rodičů a později u strýce Beka za ručním tkalcovským stavem, otec Hánl z Vohrady sem docházel až po oddaku v únoru 1904 sem přestěhoval. Dcera Emilie, po vyjití obecné školy v Dlouhém a v N. Hradku 1909, šla za práci do blízké tkalcovny ve Rzecku čp. 18 patřící tenkrát Hejzlarovým, tkalcoval na mechanické stavy šla z domu doma po vyjití školy za vyučitkem, tady dělala stále, až posledu snad s menšími přestávkami až do zaniknutí tkalcovny (1950.) Sem nyní zesnulá Emilie Hánlová denně z domu, malý kousek cesty do práce docházela, ještě dřív Hejzlarovým, že po roce 1930 za majitelky paní Krejčíkové. Při tom zaměstnání vypomáhala doma při chalupě v celnější rodině v domácnosti. Byl-li v chalupy přes 4 ha pozemků, chovaly 3-4 kusy dobytka. Byla-li že 6 dětí nejstarší až když ji v 25 letech stará zemřela, matka musela v domácnosti dělat až r. 1920 hospodyni, vařit vrátit spravovat domácnost. Při tom chodila jako dříve také do zaměstnání. Nemladší, sourozenec Anežka se narodila 1909 věkový rozdíl byl u nich 14 roků. Ale domácnost z první ruky Elenna se rozcházela 1903 zemřel strýc, Panec (narodil se vrt Franc) 1915 odešel bratr Josef (nar. 1898) na vojnu a více nevrátil, 1920 zemřela matka ve věku 58 let 1929 se ženil bratr Adolf byl nar. 1901, 1940 za války odešel z domu bratr jaw rozený 1904 a sestra Anežka nar. 1909. Otec Josef Hánl, který byl od r. 1928 okres. cestářem, zemřel 1950 v 82 letech a tak zůstala Emilie od úmrtí otce 1950 se svým bratrem Františkem na chalupě se 4 ha 24 ary pozemku a třemi kousky dobytka hospodařit. Od ráno do tkalcovny do práce, chodila již nepilně omezeně. Bratr František vedle chodí ještě v obci tu a tam na nádenické příležitostní práce. Jsou po smrti otce oba jakési nedověrčivé. Oba onemocnělí na cukrovou nemoc, Emilie zemřela na rakovinu a k posledu na hnisavou drogynu. Po otcově smrti nechali vše zavřené ještě opravit tu smě chatrnou chalupku. V roce 1959 při všeobecném nátoku zemědělských pozemků do státního hospodářství, postupuje také svoje pozemky jako všichni ostatní chalupníci se 3 kusy dobytka. Bratr František 1906 rozený chodí na práci na statek státní v Dlouhém čp. 15, sestra Emilie zůstává již jako stará žena doma, ale je bez příjmu

a výdělku, bez důchodu, proněvadž měla přerušený pojištění, je odkázána na sociální výpomoc, pobírá asi 190 nebo 200 Kčs místní Okresní sociální nějakého příjmu, vzala se ke sestrám obecního kostela což jí asi 1000 Kčs ročně vynese. Bratr František přišel však také asi před 4 a půl rokem o majetek, s úrazem, přišel ke značkovému vězni, ležel jak dlouhý pádem a podlehl obluhu. Tak dožila své poslední chvíle před svou smrtí Emilie Hanlová. Do zdravotnice 1962 udělalo se jí opravdu nevolno, vážně onemocněla zavezli ji sanitkou do Opočna do nemocnice, kde po 6ti dnech zemřela. Na chalupě zůstávají zmrzačený nemocný František Hanl sám. Pohřeb zemřelé se konal po převozu z nemocnice ve středu z kostela z N. Hrádku na novohradský hřbitov ve čtvrtek 31. května ve 3 hod. odpoledne. Tak dožila a dokončila svůj život spravedlivá, úpřímná a přívětivá matrona Emilie Hanlová, která zde zanechá slastí nezažila. Dobře se jí tak!

21. VI. 1962 † v Rokolí hostinská Milka Páblová.

Ve čtvrtek dne 21 června 1962 zemřela v Opočenské nemocnici Rokolská hostinská Milka Páblová, manželka hostinského zemřela ve věku pouhých 47 roků. Narodila se 1915, pocházela z Kounova a Albínkem Páblem byli oddáni v srpnu 1942. Zesnulá mladá Páblová se dostala do Rokole do hostince ještě za života rodičů pozůstalého manžela Albína, staršího Páblovým se v manželství narodily 3 dcery: Albín zemřel v roce 1948 matka Páblová 1955. Manželka, Radka a Miluška. Hostinská mladá Páblová byla hostinskou na pravém místě, společenská přívětivou, hrála také v Tesu v přírodě divadla, naše šuranti) pro hostince uměla dobře vyřídla za ten byl pro dobrou kuchyni a obsluhu za jejího zde působení hojně navštěvován hosty z blízka i ze vzdálenějších míst, jako z N. Města, Dobruška od Náchoda, turisty lidmi z pouti a z procesí do pauzu místa rádi v Rokolí se pod. hvězdě o mládeži a svátcích tu bývalo živo. Páblová stále byla při svou tloušťku svěží a cílá, začátkem června 1962 šla do opočenské nemocnice se zánětem slepého střeva po operaci však, když se již připravovala na návrat do svého domova, došla neočekávaná zpráva, že po krátké

nemoci ve čtvrtek 21 června v 13 hodině tam zemřela. Její tělesné pozůstatky byly v pátek 29 června v Dubech zpopelněny. Pro účastníky pohřbu byl z Rokole vypraven pohřební autobus. Místní vdovělý manžel Albín Páblo hostinský se 3 odrostlými dětmi. Hostinství vede dále zatím sám s pomocníky. Kamarádi a Popelkovci (do 1978

25. VI. 1962 † v Polomech Reinhold Bittnar.

V pondělí 25 června 1962 zemřel v Polomech čp. 74 náš zde dobře známý zvlník Reinhold Bittner, byl již na odpočinku, zemřel ve věku 74 roku. Pocházel z rodiče německé národnosti, jeho otec se jmenoval Antonín Bittner, byly majitel většího zemědělského hospodářství přes 10 ha držel 6 koní, 1 kone. Reinhold narozen 1888. měl ještě nám známou sestru Pavlu nar. 1898 provdanou za Němce Jindřicha Zeunera v Lužanech čp. 75 1945 do Německé říše po konfiskaci majetku odsunutou. Zdědil po rodičích dům v Polomech hospodářství s 1 koněm, v pokročilejším věku se ozenil jako římskokatolík s evangelickou českou Annou Čermou ze Smržného (u Hradce Hostince, tehdy čas. Nohel, se přiženil se dcerou Antonína Čížného, každý si však ponechal vyznání své. Otec manželky bydlel poslední čas života v Polomech u dcery, kde také 2 února 1949 zemřel.

Bittnerovým se narodily z tohoto sňatku 4 dcery: Milka, Marie Oldřich Bena, Jeho již uvedeno zemřelý Bittner, byl sic z rodiče německé národnosti, ale český uměl, hovořil s malým přízvukem, byl přímý, dobrý, snášenlivý, ne od hrubé práce v zemědělství a z lesů se drsným otužilým ústrkanym. Chodil většinou ve vysokých botech, byl vyšší postavy, kostnatý, pod nosem kouřil dýmku, chodil v ruce klátivé chůze. Byl společenským, stavil se rád v hostinci a pokud mu příjmy stačovaly, žád. jak sám říkal, kapsle se koupil. Ku stáru pobíral malý důchod 345 Kčs měsíčně. Z důvodu smíšeného manželství, že žena byla česká odsunut nebyl, ale majetek, polovička usedlosti zkonfiskován byl. Ku stáru dle doslechu, měl potíže s močem, nějaký čas před svou smrtí asi po 2 roky z domu nevycházel.

Pohřbem byl ve čtvrtek 28 června z domu smutku jako římsko-katolík na hřbitově v Sedlonově. Není již Reinholda Bittnera, se kterým jsme se vždy o Sedlonovském pouti v hostinci v Sedlonově sešli, někdy v dřívějších letech před rokem 1940 občas přišel s manželkou navštívit tetu Hannerskou ve Rzeli čp. 13, byla sestrou paní Čermé ze Hradcova hostince.

27. VI. 1962 † v Olešnici z Borového Antonín Čáp

Ve středu 27 června 1962 zemřel v Olešnici v čp. 7 3m nad náměstím z Borového Antonín Čáp, tkadlec zem, stálý svobodný, ženil se teprve krátce před smrtí. Byl rodem z Olešnice, kde se narodil v roce 1887 a zde strávil celý život. Byl to člověk přímý, upřímný, ale uzavřený, nedůvěřivý, nikdy nebyl společenským člověkem. Jeho jediným koníčkem byly knihy, které četl ve svém volném čase. Byl vždy pečlivě oblečen, měl jasné vyjadřování a byl velmi pracovitý. Celý život pracoval jako tkadlec v továrně v Olešnici. Byl to člověk, který se nikdy nevzdával, i když mu život nebyl nakloněn. Zemřel v nemocnici v Ústí nad Orlicí, kde byl hospitalizován pro těžkou nemoc. Pohřeb se konal 30. června 1962 za velké účasti občanů z Olešnice a okolí. Byl uložen na místním hřbitově. Na jeho hrobě byl položen věnec od rodiny a od občanů z Olešnice. Byl to člověk, na kterého se nikdy nezapomene.

1. VII. 1962 † v Č. Třebové Karel Zelený, hostinský

V neděli dne 1. července 1962 zemřel v České Třebové bývalý hostinský, bývalý dlouholetý starosta obce České Třebové, ruský legionář z první světové války, všude nám po okolí známý pan Karel Zelený, zemřel ve věku 77 roků. Narodil se 1885 v Čes. Třebové, byl to syn

a

vyučil se řezníkem

Vychodil obecnou školu

Oženil se v.

V roce 1911 vystavěl v České Třebové na silnici patrovou budovu, hostinec s prostornými dvěma lokaly, kuchyní, krámem v přízemí, v 1. patře s více pokoji pro stálé hosty. V manželství se Zelenými narodily 2 dcery a 2 synové.

Hostinec nese jméno, Hostinec U Karla IV. Byl to hostinec vedle dvou hostinců v České Třebové nejvíce ze tří hostinců navštěvovaný na pěkném místě. Zemřelý byl hostinským na svém místě příjemný k lidem, zdvořilý s jeho hosty. Byla tu v hostinci útulno čisto. Vedle živnosti, koncesí hostinské, Zelený fakturoval, dával zdělávat ručním i kalicím bavlnu a obchodoval s bavlněnými i vlněnými látkami. Zelený byl dobrým vlastencem, za první světové války jsa ve válce na východní frontě zajat a vrátil vstoupil do ruských legií se co ruský legionář. Zelený byl společenským a věrným činitelem. Byl za prvé republiky od roku starostou obce, byl pečlivým hospodářem obce za jeho úřadování, zvláště byl činným za pozemkové reformy při výkupu lesů do revíru Trnávek a Česká Třebová. Zelený byl velmi nešťasten, když mu před lety v roce zemřela manželka, na mysli skleslý změnou poměrů, opustil své zaměstnání, aby lidu hostinství, dům převzala Jednota, pohostinství zrušeno a z hostince zřízen potravinami a smíšeným zbožím. Zelený již jako otcové vdovec na odpočinku - dcera ovdovělá bydlí v nadstavbě, syn Karel ženat slouží obchodu a chodí do zaměstnání - bydlí sám v pokojíku za mělý, míchá jen občas si ještě vyjde do lesů, držel pro pozorování honitby a chodil na hony, to bylo jeho poslední pobavení až již také věkem sešlý, hlavu bílou, vzorný vlastenec vyznáním římsko-katolické pro ulehnutí zemřel. Pohřeb měl z kaple sv. Václava v Čes. Třebové s hudbou, lidu na pohřbu v nepřehledném průvodu od kaple po dolní části obce ke místnímu hřbitovu. Mimo již Zeleného byl jsem u něho v hostinci více krát, znali jsme se z čehož uvádím velmi dobře, jsem dílí jsme při vykupování lesů společně do Prahy. Z n. Hradku Josef Suchánek († 1945 ?) z Jizbice Jar. Špaček z Borového Jan Čáp († z Bohdašína J. Mastínek z Čermny Zelený a také se o to vše u Zeleného schůzovalo.

2. VII. 1962 † v Olešnici Anna Mucrová vdova

Dne 2 července 1962 zemřela v Dolní Olešnici čp. 85 d Anna Mucrova vdova po Jindřichu Mucrovi, sedlákovi který as 1957 v Olešnici zemřel na zdravotní v 47 roce života. Mucrová zemřela v 59 letech, byla matkou pěti dcer a dvou synů (1 syn za války), mimo jiné jsou všichni odbyti a z nich nejstarší dceru Boženu si vzal za manželku ze Rží z hostince Ondrášů Josef, byli spolu oddáni 1950 30/12. Mucrová byla, menší postavy, již chiva napadala na jednu nohu a chodila občas s manželem do hostince k Ondrášům ale hostinský Ondráš (jeho syn měl dceru Boženu) z nějakých nesvárů Rodinu Mucrova se v roce 1945 přistěhovala do Olešnice od Litovel (z severní Moravě) a v Olešnici si vzbrala domek u silnice čp. 85 d po německých Ant. Nöttigových, malíři, která rodina byla odsunuta do Říše 4 osoby. Mucrovi jsou oba pohřbeni v Olešnici, domek byl prodán na reflexi a po Mucrových zůstali tu v Olešnici dvě dcery provdané, Božena Ondrášova t. č. čp. 2m a Věra (Valíčkova) Sabatová čp. 26m.

4. VIII. 1962 † v Dlouhém Josef Smola čp. 9.

V sobotu 4. srpna 1962 zemřel v spořenské nemocnici Josef Smola, chalupník, malozemědělec, ručník z Hradce, tohoto času dělník u státního statku bydlištěm v Dlouhém čp. 9, zemřel ve stáří 66 roků. Narodil se 10. dubna 1896 v Dlouhém čp. 9, byl to syn 1942 zemřelého Adolfa Smoly, chalupníka v Dlouhém čp. 9 a 1951 zemřelé Ludmily Valáškovy z Jos. Zemřelý Smola byl ze dvou dětí mladším, starší byla sestra Marie, nar. 1892 posud svobodná bydlí v Dobrušce. Vychodil obecnou školu v N. Hrádku, zůstal doma u rodičů, pomáhal rodičům při chalupě, na panském políčku najmutém od spořenského velkostatku (panství) a při domácí ruční tkalcovině. Sestra odešla po vyjití školy na službu do Dobrušky. Chodil též po příležitostných nádenických pracích. Když bylo mimo zemřelému Josefu Smolovi 6 roku onemocněl mu otec Adolf Smola stává se již v roce

1902 choromyslným, dán na léčení do ústavu v Kromě-řížích, odkud po krátkém pobytu nevyléčen navrátil se domů, po 40 roku jest až do své smrti († 18. 10. 1942) musel mít opatrovníka, bratra manželky Emanuela Valáška z Borového. Když vypukla první světová válka v letech 1914-1918, tu byl Josef Smola volán k odvodům ročník 1896 na 23. března 1915 byl sám z obce Dlouhé Vsy odveden a 15 dubna 1915 nastoupil, tehdy do Vysokého Mýta k 30 zeměbranec. pluku (k Landwehrkuru) Byl o Božím Těle tam rok na dovolené a z dovolené šel hned do pole na východní frontu proti Rusům a byl na té frontě od Rusů zajat a do konce války 1918 jak byl byl v zajetí v Rusku. Když bylo po válce a přišel domů, byl doma po 10 roku s matkou, dělal doma za stavem a chodil po okolí na různé práce na různé stavby, ku příkladu u Josefa Bartoně (od roku 1926) a v roce 1928, 28 dubna se oženil s Marií Bělobrádkovou ze Bohdašína a žili se starými Smolovými rodiči v jedné světnici pohromadě, při jedné plotně.

Nutno zaznamenati, že na základě zákona ze dne 27. 5. 1919 o dlouhodobých pachtech dostala matka Ludmila Smolová vykoupiti nájmuté pozemky 2 ha 26 arů za 1.676-Kčs a na základě soudního usnesení v roce 1922 přiděleno jim do vlastnictví. Smolovy chovali 2 krávy. Novomanželům Smolovým narodilo se v manželství 9 dětí, 3 chlapci a 6 dívek. Nejstarší je narozen 1928 je Josef a nejmladší je Helena narozená 1946 a jsou všichni na živu. U Smolů žilo tu také v jedné světnici jeden otec na začátku let čtyřicátých 11 lidí a k tomu se v této jedné světnici dělalo za tkalcovským stavem, snovalo, soukalo bavlna škrobila a sušila, zde mezi kolovraty a snovadly se spalo, vařilo jedlo a také umíralo. V roce 1942, 18 října tady zemřel slabomyslný dědeček v 79 letech života a babička, po níž zůstává ještě s mladými a mazaty dál pohromadě a ještě 2 přibyly. Helena Smolová jeho dál čila, pomáhala mladým při tkalcovině, pomáhala vychovávat dětí, kolébala, při soukání kolébku za šňůrku potahovala, dětí uspávala a pokud mohla a všlo to, chodila na Hrádek každou neděli do kostela.

V roce 1940 postoupila mladým chalupu spoluvlastnictví do té doby bylo to právo na babičku. V roce 1951, 13. května jak úředně dosloužil ze života v 90 letech odešla zemřela. A děti, když dorůstají a školu vycházejí, vdávají se z domova, jdou do světa za zaměstnáním a bydlištěm, postupně se pak zase vracejí a vdávají. V roce 1951 se vdává dcera Ludmila, 1958 se žení Jakubec a 1959 Josef a vdávají se mamo, Božena a t. d. Smola dělá pořád za stavem doma a nutno zaznamenat že u Smolů stál ve světnici a byl v chodu zvonek (do roku 1954), jinde všude již byl stav ze světnic ze venku a stával tu v obci v každé chalupě v některé dokonce 2 až 3. Vdaly-li Skalcovinová a Smolky skončila, našel si Smola zaměstnání jiné v Olešnici v chemické přípravně na mýdlo jmenovalo se „Detacha" v bývalé Šumarově Skalcově, kde se tato výroba přesunula krátkým časem zavedla. Tu při práci v pohodlí 6 února 1966 vzňal se tu hořlavý přípravek ve vařícím kotli (benzín a jiná směs) a oheň se rychle rozlil po dílně, že byli zasaženi ohněm a současně popáleni obsluhující dělnicí, mezi nimi byli tři byl také Smola. Byli všichni 3 dopraveni do sanitky do nemocnice v Opočně, kde si dělali ruce, polezel si tu asi 2 měsíce, dělali mu plastiku, ruce měl, když se vrátil z nemocnice dlouhý čas choulostivé, zvlášť na zimu, měl na nich zlaté nově narostlou kůžičku. Měl potíže s důchodem a prostředky na živobytí při tak četné rodině, byl mu udělen 320- Kčs měsíčně. Manželka Smolová se uchýlila do práce ve Fučíkově, že se zhabaly, je to podnik ministerstva vnitra v Dlouhém. Mě častěji nemocí zotavení, když své porodky v roce 1959 postoupil státním statkům - nuzná plakal při tom - chodil do práce ku statku přidával zedníku a pod. A asi měsíc před smrtí již do práce nešel nemohl. Byl asi tyden zase v nemocnici, kde po letrapách vyslíkán, když mu zdá přistalo pracovat skonal. Pohřeb se konal z Nového Hradeckého kostela řím. katol. za hojné účasti lidu 8 srpna o 10 hodině dopoledne.

Smola byl prostřední postavy, kulatého obličeje, společenský, býval v obecním zastupitelstvu volebním obdobím v poválečné době členem hasičského pořádnického sboru zasedal ve školní radě, chodil každou neděli jako římsko katolík na Hrádek do kostela a měl stále ve volbách čsl. stranu lidovou. Smola byl občanem cestným, vážným a lidé na něho vzpomínají rádi. Pozůstalými po něm vdova Marie 1905 rozená, a ještě 2 nezletilé děti a 7 již z domu odbytých a holá chalupa v Dlouhém.

15. IX. 1962 † v Sedloňově Zikmund Tacl.

V sobotu 15 září 1962 zemřel v Sedloňově, nám zde všem známý přítel Zikmund Tacl t. č. důchodce poslední dělník v Detase, provozovna v Sedloňově a v Týsu. Zemřel doma v Sedloňově ve stáří 70 roku. Narodil se r. 1892 v Sedloňově. Otec mu brzo zemřel, matka se znovu provdala za nějaké Janka, z tohoto manželství měl Tacl nevlastního bratra Janka. Bydlelo v Sedloňově, druhá chalupa nahoře pod horami u hlavní cesty vedoucí dolů po vsi. Zikmund po vyjití obecné školy se vyučil kupectví v Olešnici u Josefa Ulricha který tá 1905 převzal obchod po Machačových. Když v Novém Hrádku se uvolňoval obchod v náměstí Josefa Hejzlara a přiřadal dceři Růžene, se kterou se nechal Tacl 1921 oddati vedl Tacl v N. Hrádku Hejzlaru obchod. Když se potom Taclovým v manželství narodila v roce 1924 dceruška Blažena, tu při tomto porodu zemřela Taclovi žena Růžena (hořečka omladnic) Tacl ovdovel a sirotka Blaženu se na vychování vzala teta Božena Černá, vdova po kostelníku Albínu Černým. Tacl byl ještě nějaký čas v N. Hrádku, ale odešel domu do Sedloňova, kde potom chodil do lesa jako dřevař na práci a na dítě tetě Černé něco přispíval. Dům a obchod v N. Hrádku v náměstí čp. 25, na který měl Tacl naději, že se sem přižení, po smrti Hejzlarové 1932 prodědila dcera Anežka prodavačka Hejzlová, sestra nebožky Taclové, nyní již také zemřelá. Blažena zde u tety vychodila školu a když dospěla v dívku byla ve válce za protektorátu hlasatelka v Královým Dvoře do práce, kde se na cestě do práce v roce 1943 v 19 letech utopila, upadla za tmy a spadla do náhonu a Tacl tak osiřel, zemřela mu i tato dcera. Ve druhé

války (1939-1945) zdržoval se Tacl v Dobřanech v hostinci u Šimku, odkud chodil do lesa a zpomáhal hostinskému při kšeftě. Po válce pak si našel místo v Sedlonově v obchodě u Hercigu, kde bydlela a byla majitelkou obchodu vdova Hercigová se svobodnou starší svobodnou dcerou Milou, německé národnosti, to, kde v obchodě Tacl jako kupecký se mínil umístit a uplatnit. Býval to tady obchod čilý a větší, zde byl k dostání ke koupi vše. Ale obchod po převratu zde dlouho nebyl, byl tu v Sedlonově zaveden jiný obchod konsum a tento obchod Hercigův byl opomenut a posléze byl zrušen a Taclovy ponechána jen trafika a sběr vajec a mléka. – Tacla udělali v Sedlonově také maštalířem a dokonce i oddávali i s houbinou to vedl i po několik roku, on uměl pěkně psát a počítat, stále bydlil i po smrti staré obchodnice Hercigové u Hercigu s Milou, která měl slabší sluch. Po několika letech nechal i trafiku, sběr a matriky a našel si práci v Petese, kam chodil i s Milou, z práce ku byla provozována tohoto podniku v Sedlonově vždy chovu skalcovně, odkud byla dílna přemístěna, do Tise, kam pak chodil sem. Na konec Tacl zklamán osudem zůstal oddával se nezbytně pití, chutnal mu obzvláště rum a byl často opilý. V hostinci u Hejzulicha, tam nemel daleko bylo ho k posledu často viděti. K posledu ho zlobil zádrhel. Šel pozdě žádost na důchod, bral kolem 400- Kčs měsíčně, stěhoval se na konec opuštěným, neudržitelným, žil s Milou ve skromnosti, volně neoddání, ale k posledu s nechali, když již byl Tacl na smrtelné posteli se na družkou Milou oddati. Zemřel aniž bychom byli tuto vědělí (byl z přízně) a pohřben v Sedlonově jako římsko katolík. Tacl byl příjemným, přívětivým a společenským, vždy se zdálky lásával a člověka k sobě na návštěvu do Sedlonova zval. A hledě vždy všemožně pozvaného i nepozvaného člověka a hosta pocházet a pohostit. Posledně bylo Tacla zde viděti v N. Hrádku, při pohřbu Jana Novotného svého švagra 5 května 1962.

19. IX. 1962 † v Borovém Albína Čápová.

Ve středu 19 září 1962 zemřela v Borovém Albína Čápová manželka Antonína Přibyly, domkáře v Borovém zemřela ve věku 77 let na rakovinu žaludku. Byla to dcera mistaršího dílko hapelníka Jana Čápa v Borovém, a Anežky Čápové, porodní babičky, je nejstarší známých obyv. čapových dětí. Této zemřelé syn a manžela Antonína Přibylých syn František Přibyl vzal si 1942 za manželku Boženu Smíškovou, dceru Josefa Smíška a Emilie ze Rků čp. 11. Zesnulá chodila pravidelně na hřbitov se svým manželem do kostela do svého stáří do poslední chvíle.

+ 1832
+ 1971

23. X. 1962 † v N. Hrádku Josef Přibyl čp. 244.

V úterý 23 října 1963 zemřel v N. Hrádku Josef Přibyl čp. 244, je to předposlední stavení při silnici k Borovému malozemník, zemřel ve věku 72 roku. Byl to spolužák vzal si za manželku od Jedle (samota při silnici mezi Dlouhým a Borovým) Anežku Bekrovu (čp. 11) nar. 1892 Zesnulý byl vyučen ševcem, měl 1 bratra mladšího Ferdu ženatého v Bohdašíně a starší sestru provdanou Svěříkovou v Hrahulčíně. Vlastnil hospodářskou chalupu při silnici k Borovému chovány 2 kravky. Přibylých se narodily v manželství 2 synové jsou mimo dceru. Z ústavu pozůstala vdova se 2 nedílnými syny pozemky a dobytek postoupila 1959 čsl. státnímu statku.

25. X. 1962 † ve Sněžném Honza Marku č. 93.

Ve čtvrtek 25 října 1962 zemřel ve Sněžném čp. 93 Jan Marek dělník a cestář. Zemřel ve stáří 72 roku. Byl to syn Jana Marka krejčího ve Sněžném čp. 78 (†1938) Byl do vyjití školy stále doma, byl ze 6 dětí a po první světové válce si vzal za manželku bezdětnou vdovu po padlém ve světové válce Františku Grímovi ve Sněžném č. 93 Alžbětu byla rodem Duchačova svatbena ze Semdražic, kterou si sem František Grím přivezl. Vdova Grímová měla chalupu přes válkou prošla venov po požáru bleskem s hořejšího pole a 1-2 krávy tak se sem Honza Marku přiženil, na chalupě hospodařil a cestařil. Žili spolu po více roku, snad od roku 1919 nebo 1920 spokojeně až Markovi manželka

Alžběta. 1958 zemřela. Ovdovělý Jan Marek, vzal si k sobě Herminu vdovu po Josefu Švorcovi (bezuchém) ze zadních Lužan - kočárny Sněžné, nemluvnu, se kterou se Marek nechal oddati, žili spolu také spokojeně. Marek pobíral důchod kolem 400-Kčs měsíčně pozemek postoupili JZD. Ale Markovi se stala s kvietkou 1959 nehoda. Šel se holiče a psa nahlýchlý, ze zadu do něho najeli motocyklem, povalili ho a zranili, byl nějaký čas v nemocnici, ale bral od té doby z kůrou, byl jeho pak neduživý a také trochu od úrazu na hlavě jednaten až 25 října 1962 zemřel a je pohřben jako římsko katolík na N. Hrádku a zůstává po něm Hlu zina a má nyní po Honzovi chalupu, tak se v hrádku době dombold zámku ve Sněžném č. 93 ve kterém bydlel děda Jos. Cyrin a matka Marie Bošová

13. XI. 1962 † ve Sněžném stará Slavíková

Dne 13. listopadu 1962, zemřela ve Sněžném v čp. ... je to na horním konci, stařena vdova 90 let čítající Antonie Slavíková, nejstarší osoba ve Sněžném a vůbec v okolí. Její manžel Jan Slavík byl před lety v Dlouhém u vdovy Anežky Krahulcové čp. 14 a vdova měla hospodářství (4 ha 60 arů) a nemělo jmo ona mela hospodářství (4 ha 60 arů) a nemělo jmo
covné síly, manžel Krahulec ji 1936 zemřel, tak sem přišel aby pomáhal a pracoval, přišel sem v lednu 1937 bylo mu 79 roku ta odešel k prozimu 1939 a 28 září 1939 zemřel u své dcery Emilie Andrsové v N. Hrádku čp. 253 „na pachové" bylo mu 73 let a od té doby byla Slavice (tak je jmenovali) vdovou. Bydlela ve Sněžném v chalupě sama. Slavíkovi měli 3 nám známé dítky: syna, který za války 1942 v N. Hrádku skrýval v čp. 59 Rusce Matolinka a gesta- pu uprchl a do konce války se ve Sněžném skrýval druhý syn Ferdinand nar. 1910 bydlí ve Sněžném čp. 17 a třetí dcera Emilii nar. 1896 bydlí v N. Hrádku č. 253 Slavice starobní důchod nebrala, nebývala invalidní ale brala sociální výpomocnou podporu 420- Kčs měsíčně. Jiní brali takovou podporu nejvýše 190- Kčs a i méně. Slavice jako řím.-kat. pohřbena v N. Hrádku

25. XI 1962. † v Dlouhém Franta Hánlu čp. 24

V neděli 25 listopadu 1962 zemřel v Dlouhém čp 24, Franta Hánl, bezdětný vdovec, majitel chalupy v Dlouhém č. 24 dělník u státního statku, toho času invalida, dlouhodce, zemřel náhle u kůz ve chlévě, ve věku 56 let. Narodil se 27 října 1906 v Dlouhém čp. 24 byl to syn 1950 zemřelého Josefa Hanla, chalupníka z Dolního čp. 24, který se sem přiženil jako podruh z Valašských pazderny na Kohradě č. 28 a 1920 zemřelé Alžběty Makranovy, která č. 24 od strýce podědila. Nyní zemřelý František Hánl byl ze 8 dětí, byli 4 hoši a 2 holky z nichž byl nejmladší. Po vyjití školy zůstal doma u žádnému řemeslu se neučil a když oba rodiče zemřeli malka 1920, otec 1950, zůstal napořád doma s nejstarším sourozencem, se svobodnou sestrou Emilií. Franta se také ženil a oženil v roce 1932, vzal si Emilii Bartošovou z Rovného, měli spolu dítko, ale dlouho Franta žením nebyl, manželka mu asi za 1 a půl roku zemřela na souchotiny 10 října 1933 a dceruška Jarmila v 10 měsících. Chalupa Hánlova se 4 ha 20 ary pozemků, kde se chovali 2-3 kusy lovězího dobytka, náskytala celoroční obživu a tak chodil František z domu na půlečtvrté práce, hodně do hostince Čtvrtečkom, kde chovali koně a Franta s nimi jezdil, potom když se tu usídlel Bartoň, chodil k tomuto na různé práce. A když v roce 1959, byl všeobecný nábor do státního statku, pracoval při postoupení pozemků statku tady.

Franta Hánlu jak ho všeobecně jmenovali šumělo na růžích ustláno. Byl vyrostlý v četné rodině, bylo jich celkem 9, chalupa na pařízkém obživu nemohla a rodiny byli mnoho dětí hledali obživu mimo domov. Vroce 1915 odchází z domu bratr Josef za války na vojnu v 18ti letech. 1920 zemřela matka v 50ti letech. 1929 se žení bratr Adolf, 1940 odešel z domu bratr Jan a sestra Anežka. Otec Josef Hánl, který byl od roku 1928 obecním cestařem zemřel 1950 (82 let) A tak tu zůstává František se svobodnou sestrou Emilií a obě jsou nemocní a jako svobodní. Jak již se výše činí zmínka byl František

jeden čas chtěli ženat a nynější vdovec. Oženil se v roce 1932 v 26 letech se služebnou Emilií Bartoňovou z Rovného, ona totiž v Olešnici u Slonjeku č.24 a sloužila a seznámil se v hostinci v Zeleném údolí; kde se pořádaly taneční zábavy v neděličky na harmoniku a tam oba chodili, manželství však nebylo šťastné, 6 února 1932 byli oddáni a 10 října 1933 manželka zemřela v Rovném na souchotiny. Zůstalo mu dcera Jarmila nar. 11 ledna 1933 a 17. listopadu 1933 v Dlouhém zemřela. Osudem zkoušený, zůstal po smrti své manželky vdovcem po 29 roku až do své smrti více se neženil.

František Hánl nebyl ani ve svém životě příliš zdrav. Byl po léta obtěžován cukrovkou, cukrovou nemocí, byl prostřední postavy, těžší chůze a zdálo se jakoby při chůzi poněkud lehával, napadal na nohu. Když byl v Dlouhém zřízen státní statek (1958/59) a zde pracoval v budově po Bartoňových, tady Hánl jezdil s koňma. Při jedné jízdě, přišel k úrazu, spadl z vozu se vším s nákladem ho přejel, tu pak delší dobu pobyl v nemocnici, na konečné bezmocný chůze dříve doma, jezdí občas na prohlídky, obvazku je ho na polo nemocná sestra Emilie. Ošetřování se také značně přitížilo, zavezli již do Opočna do nemocnice kde 27. května 1962 zemřela. A zůstává František nemocný a obsluhy potřebující v baráku ve chlévě schovaný ranče kozou sám. Dohlíží na něho a mají ho v patřnosti sousedi, zejména Emilie Mergancová Němcha, bydlící v Hartmanově chalupě nad školou po smrti Hartwicha (+ 8.1. tohoto roku) švagra také sama a se kterou Hánl udržoval k poslednu snad známost. Až jednou v neděli, bylo to 25 listopadu 1962, nalezli Hánla ve chlévě ležícího ve slámě v kozy s hrníčkem v ruce mrtvého. Šel asi obsluhovat a dojit kozu, přišel zachvat a byla smrt. Přišla na něho v neděli po poledni - Mergancová. A tak zůstal barák již za života uvedených sourozenců, žili spolu 12 roků trochu propracovaný, osiřelý prázdný. Pohřeb římskokatolický se konal k n. Hrádku z kostela na tamní hřbitov 29. listopadu, byl s hudbou. Není již Franty Hánlova, byl společenský, chodil do hostinců jeh

posedět na pivo, pohovořil, tichý, žádný rámus, pokuřoval cigaretu a klidně odcházel domů hned ze školy a po velkém pusě k domovu. Hánl do kostela nechodil, politiku nezajímal, byl mu všechno jedno. Žádné veřejné funkce nezastával.

28. XI. 1962 † v Borovém **Rudolf Čáp**, hudebník.

Ve středu 28 listopadu 1962 zemřel v Náchodě v nemocnici na interně z Borového Rudolf Čáp, muzikant zemřel ve věku 63 roku narodil se 1899 v Borovém byl to syn 1939 zemřelého Jana Čápa, kapelníka v Borovém a 1944 zemřelé, pozdní babičky Anežky Čápové. Rudolf zdědil po otci muzikanské nadání, hrál na dechové nástroje, zejména na heligón a chodil poslední hrát s Bystershou Novotného kapelou. Byl ze čtyř známých dětí, Čápových, ženat bydlel v Borovém, po okolí byl všude znám, povoláním obuvník, jezdil s okusním plarnem válcem, válcoval silnice. Měl doma sbírku not, všech známých běžných písní za jeho života. Jako hudebník chodil hrát na taneční různé zábavy do okolních hostinců, byl všude znám jako člověk veselý, humorný uměl vypravovat různé vtipné příhody a anekdoty. Rozličné historky uměl přibarvit a s humorem ve společnosti zejména v hostinci podat. Byl rád veselý, ale nepřijel se, přes to že si rád posedět. Ale zaměstnání svého živobla nemel nadstrané. Byl ku stáru zdržen nakonec střev ležel v Náchodě v nemocnici několik týdnu na interně, na pokoji č. 112 v I. patře s 10 lůžky u okna, naříkal a jak spolunemocní vypravovali, zejména kovář Josef Lelek z Výsokova, že zavelikých bolestí a naříkání 28 listopadu 1962 tam v nemocnici na postali u okna skonal. Byl řím. - katolík a jako takový pohřben na Borovském hřbitůvku. Zůstává po něm dcera a je nám známá jeho dcera Eva provdaná 1955 za Zdeňka Heyzlara ve Rzech č. 18.

12. XII. 1962 † v Olešnici **Václav Přibyl**, klempíř.

Ve středu 12 prosince 1962 zemřel v Olešnici Václav Přibyl, klempíř, bydlící posledně srodinovo náměstí

v bývalé radnici čp. 1 m, zemřel v mé vysokém věku 47 let. Pocházel z N. Hradku. Narozen 1915, oženil se s němkou z Olešnice, rozenou Patrikovou a v roce 1945 si zabrali v Olešnici po klempíři Adolfu Johnerovi domek s dílnou čp. 61 m. Tady prováděl po několik roku řemeslo, ale pro nedodržování splátek a vážnutí zaplacení domku Fondu svarodhů obnovy byl jim domek vzejmut, přidělen jinému uchazeči (od 8 N B Nepředlemo + 1961) a nařízeno mu se vystěhovat a přestěhovat se do bývalé radnice č. 1 m. Dřibyl byl klempířem, dělal různé práce doma i venku po několik roku, ale zanechal toho a byl zaměstnán mimo domova, také v pojízdné kinematografu. Dřibyl žil s rodinou nad poměry. Nedostál často svým povinnostem, zvláště po stránce finanční. Pohřeb se bude v sobotu 15 prosince, je pohřben v Olešnici, zůstává po něm vdova 1911 nar. dva synů dcery a po okolních hospodách dlužky.

29. XII. 1962 † v Olešnici Marie Ulrichová.

V sobotu 29 prosince 1962 zemřela v Opočenské nemocnici z Olešnice paní Marie Ulrichová, vdova po obchodníku v roce 1954 zemřelém Josefu Ulrichovy z Olešnice čp. 1 m. Zemřela ve stáří 72 roku. narodila se 1890 v Dobrušce byla rodem Majsnarova, měla sestru v Bohdašíně v obchodě Benesovou. V roce 1930 se provdala za svobodného obchodníka v Olešnici Josefa Ulricha o 8 roku staršího i patnáctiletou dceruškou Irénou. Nová manželka vedla Ulrichovy domácnost čistě a vzorně a byla jemu nápomocná i v čilém obchodě v Olešnici na náměstí. Ulrichu obchod byl před začátkem druhé války přeměněn na trafiku, ve které ji drželi Ulrichovy z Olešnice obsazené Němci přes celou 6 roku trvající válku. Po ukončení války byl Ulrichu trafiční obchod „Jednotou" rozšířen a zaveden a připojen užší textilní sortiment, jemuž vadě Olešnice mu tkovho postrádala. manželé Ulrichovi si v roce 1945 zažádali o národní správu domu čp. 21 m, ve kterém se uvedený obchod nalézal a byl jim tan dům přidělen

do vlastnictví. V rozšířeném obchodě, ujala se více vedení dcera Irena, přišla z obchodu v Náchoda, kde byla během války zaměstnána a obchod v Olešnici byl přemístěn do krámku v domě čp. 2 m také v náměstí, nyní zemřela paní Ulrychová. zde společně vedle manžela a nevlastní dcery vypomáhala v obchodě. Když v roce 1954, manžel Ulrich poctivě doslouživ své životní tiše zemřel, vypomáhala Ulrichová nevlastní své dceři Ireně v obchodě dále. Při tom Ulrichová byla ještě i za života svého manžela i nyní veřejně činnou. Chodila a vypomáhala při církevních obřadech v kostele, ve zpěvu, zpívala o pohřbech a při církevních slavnostech. Také účinkovala při divadlech, hrala ráda ještě i při svém vyšším stáří. Také ku překladu měla úlohu při hraní husu, Lucinou a když se v Olešnici v roce 1958 hrál hus „Babička" (od B. Němcové) upraveny na divadelní hru, tu 25 prosince toho roku 1958, hrála pí Ulrichová Babičku, kteříž úlohy se skvěle zhostila, skutečná to byla babička, uměla to přednést svými pohyby i s tím svým skřeušeným hlasem. Divadlo, to bylo životní její záliba a láska k němu a k tomu. Na sklonku svého života dlouhu nemocnou, když se jí udělalo nevolno, odešla ac neradce do Opočenské nemocnice, kde v ošetření pobyla týden a v sobotu tam 29 prosince 1962 náhle skonala, zranila ji srdeční mrtvice. Měla v Olešnici smuteční římsko katolický pohřeb 2 ledna, jest pohřbena na hřbitůrku v Olešnici vedle svého manžela. Olešnici manželé Ulrichovi nespustila a zůstalo jí věrné i po své smrti. Ulrichu sbaný obchod vede Irina dcera dál a na Ulrichově bude vzpomínáno. Ulrichu obchod zal 1936.

Stručně, o čem píše noviny 1962.

7 února 1962 **Důlní neštěstí**, se stalo v Německu na dole Luisenthal ve Völklingen v Sársku. V době katastrofy způsobení výbuchem plynu ve hloubce 500 metrů, bylo pod zemí 480 horníku. 10 února byl pohřeb 287 obětí důlního neštěstí. Slavnostně bylo v obci Völklingen a mrtvoly rozvezeny do 56 obcí. V nemocnici je ještě 62 raněných a 25 se pokřesťuje

7 února **Katastrofa letadla** záhadná v Kongu (východní) v němž zahynul gen. tajemník Organisace sjednocení národy (OSN) Hammarskjöld (Švéd) Letadlo bylo buď sestřeleno anebo donuceno nalétat na skály

16-17 února **Povodně při moři**. V noci ze 16 na 17 února z pátka na sobotu, na celém pobřeží Severního moře od Dánska po Holandsko strhl bouřlivý příval vod ochranné hráze a způsobil katastrofu jejíchž rozsah a škody jsou nesmírné. Nejvíce postiženy je Hamburk jako přístav a okolí, kde bylo zatopeno do výše několika metrů. Mnoho lidu povodeň překvapila ze spánku. Často místa jsou bez plynu a elektřiny a je mezi lidem panika. Také u Brem prorazěny hráze na pobřeží Šlesvik-Holštýnska, muselo být vystěhováno na 6.000 lidu. Také v Holandsku bylo zaplaveno mnoho úrodné půdy. I v Anglii způsobil agan velké škody město Sheffela demolováno. V severním moři bylo překvapeno několik desítek lodí. V Hamburku přišlo o přístřeší 40.000 osob. Několik set lidu bylo ve čtvrti Wilhelmstuk na střechách a na stromech v Brémách je 500 lidu bez přístřeší v Dánsku zpustošila všechny škody 214 obětí je na lidských životech, z toho 10 v přístavu Hamburk. Tisíce zvířat přišlo o majetek, tisíce kusů uhynulo dobytka. Zásobování se provádí vzdušnou cestou, silnice zničeny. Voda vystoupila přes 4 m nad normál. Též jsou zaplaveny v Srbsku na Sávě a Moravě. Jaká byla bouřlivá vlna na hřebenech hor Skandinávských dosahuje 126-130 km v hodině. V horách Severských nesmírné polomy.

22 února **Ropovod Družba**, uveden do provozu. Ropovod potrubím bude proudit z Povolží do Slovnaftu u Bratislavy ropa.

Zvýšeny cenY vína pomerančů a jablek, nemí čínských, kde se omezilo pěstování proti 1958 klesla plocha z 1.200 ha na 600 ha, byly choroby a škůdci. Ovocná vína zdražena o 4-5 Kčs 1 litr.

1. března **Havarovalo letadlo** v Americe u New Yorku Boeing 707 na palubě bylo 87 cestujících a čtyři posádky a všichni zahynuli. Měli jeti do Chicaga a při vzletu spadlo a shořelo.

7 března **Francie Alžírsko**. Byla zahájena v Evianu francouzsko-alžírská jednání o uzavření míru. Nepokoje v Alžíru, 9/3 zahynulo 46 lidí a 135 zraněno. Vyhlašování o Alžírsku ve Francii. Válka v Alžíru ukončena po 7 letech. Příměří.

9. března **† Zdeněk Nejedlý**. 9 března 1962 zemřel Zdeněk Nejedlý, člen Ústředního výboru KSČ, president československé akademie věd.

9. března **Zahynulo 30 horniků** v dolech na šachtě „Sachsen" ve Vestfálsku při výbuchu důlních plynů.

13. března **V Ženevě o odzbrojení** zahajuji se jednání o odzbrojení 18 států. Barmský ministr zahraničí U Thi – Hau.

16. března 1962, **Oběžná družice** vypuštěna v USSR ze sbírá více družic.

28 března **V Sýrii převrat**, je pokračováním k převratu z 28.9. 1961, kdy došlo k vystoupení Sýrie ze Sjednocené Arabské republiky. 3 dubna převrat odvolán zpět.

29. března 1962 **Argentinský president** Frondizi sesazen.

17. dubna 1962. **Mládež do zemědělství** nejde, jsou stesky v okrs Praha-západ jich posílá místo 380 jen 70.

28 dubna 1962. **V Ženevě a v Americe**. Přes, že v Ženevě je jednání 18 států o odzbrojení, provádí se v Americe zkoušky s nukleárními výbuchy pod zemí, od roku 1961 třicátý.

2 května 1962. **Nové 25- Kčs bankovky**. Staré s vyobrazením sochy Jana Žižky platí do 31.12. 1962

2 května **V Alžíru zabili** teroristé 110 osob a 147 zranili. Teroristé jsou hlavně Evropané, kteří se nepřejí, že Alžírané dosáhli samostatnosti.

14. května 1962 **Delegace z Německé** demokratické republ. zavítala do Prahy v čele s Waltrem Ulbrichtem a 11 členu doprovodu, celkem 12. Do 20.5.

26. května 1962. **Druhý americký kosmonaut**. Mys Kanaveral. Druhý americký kosmonaut Carpenter přistál. Je čtvrtým (Gagarin, Titov v Rusku) člověkem který obletěl zemi v kosmické lodi Intrepid na ostrov Grand Turk v Bahamech.

27. května 1962 Vypuštěna družice v Sov. Svazu Kosmos
30. května 1962. Eichman odsouzen u Izraelského nejvyššího soudu a poprave. Za války v Německu vyhlazoval židy.
Od 31 května do 6/6 hosté z republiky Mali v Praze
2 června 1962 Úprava cen a zdražení masa a masných výrobku v SSSR o 30% a másla o 25% z provolání sovětského tisku.
3 června 1962. Delegace v Moskvě. 12 členu parlamentní naší delegace v Moskvě vedené Zdeňkem Fierlingrem a 5 června odcestovali Novotný Šimůnek a Krajčír.
5 června 1962 Zřítilo se letadlo. Na Pařížském letišti Orly se zřítilo letadlo Bolnig 707 zahynulo 131 lidí.
21 června 1962 Republika Senegal. delegace v Praze, předseda vlady a ministr obrany Mamadou Dia a doprovod.
Července 1962. V Africe 2 nové státy. V Africe jsou 2 nové samostatné státy. Kralovství Burundy a republika Rovanda. Vzniklý na místě bývalého Belgického poručenského území Uranda - Urundi.
4 července 1962. Nákup zemědělských výrobku. Projednání vládního návrhu zákona o nákupu zemědělských výrobku od drobných uživatelu zemědělské půdy a chovatelu krav. Od ledna 1963 budou odvádět uživatelé půdy i zahumenkáři od 20 áru do 50 áru 300 vajec ročně a mají-li krávu 700 litru mléka. Od prosince 1962 budou se povolovat domácí porážky členům družstev. Zahy plní-li družstvo odvádět 5-7 kg skvařeného sádla.
3 července 1962 Francouzská vláda uznala po provedeném referendu v Alžírsku nezávislost Alžírska.
6 července 1962 Železniční nehoda u stanice Labuť na trati Ústí-Litoměřice. 14 mrtvých.
9. července 1962. Světový kongres za mír a odzbrojení zahájen v Moskvě od 9-14/7. Přes 2.000 zástupců ze všech světa dílu.

26 července 1962. Železniční neštěstí v Rumunsku vykolejil v zatáčce vlak a zahynulo 32 osob a 54 těžce zraněných z Tauru do Bukurešti.
28 července 1962. Zemřel komunista Rudolf Strechaj 48 let místopředseda vlády a předseda Slovenské národní rady.
29 července 1962. Další družice „Kosmos 7.
30. července 1962. V Columbii zemětřesení, ve městě Pereira se zřítila textilní továrna zasypáno 200 dělníku, ve zřícenině zahynulo 40 žen. V Manizales se zřítila věž.
31 července 1962. Holandsko opouští zápa Irian, Indonésie.
11 srpna 1962. Třetí sovětský kosmonaut na palubě lodě Vostok 3 A. G. Mikolajev ve vesmíru kolem země.
12 srpna 1962 Čtvrtý Sovětský kosmonaut na palubě lodě Vostok 4 P. Popovič ve vesmíru kolem země, obletěl zemi 48x a jeho pobyt ve vesmíru trval 71 hodin.
Od 8 září 1962 - 12. list 1962 konference 18 státu pro (září do list.) odzbrojení v Ženevě přerušena.
28 srpna. Tajfun, záplavy, sesuté půdy. Mnohé oblasti světa postihly přírodní katastrofy pobřeží Japonska, kde bylo poškozeno na 300 domu. Ve města Nagoja, bylo zatopeno 1000 domu. V Himalajském knežectví Sikkim utonulo 100 dělníku. V Indii přišlo o život na 90 lidu, v Pakistanu 12 lidu. Také jižní Korea byla postižena zahynulo 131 lidu a j.
31 srpna 1962. Francouzské vojsko nemá v Alžíru udržuje pořádek, jsou tam nepokoje.
1 září 1962 Strašné zemětřesení v Íránu, trvalo minutu, bylo poškozeno 75 měst a obcí. Počet obětí dosáhl 10.000 lidu. Silně poškozena města: Gharvin, Savek, Hamadan, Zarand Gharaghan, Takestan, 5 září již zjištěno na 20.000 obětí.
4 září 1962 Špatné zavádění mléka, porukazuje se na to. Dluh dosáhl k 31. 8. 1962 - 207 milionu litru. Dluh vajec od 1. 1. 1962 - 185 milionu.

9 září 1962 V Brně veletrh zahájen do 23 září. Vystavovatelé z 50 zemí. 22 září 1962 prošel milionty návštěvník. Hostu z ceziny 22 tisícmezi nimi 300 diplomatů.

20 září 1962. Z vlastní výroby kryjeme spotřebu chlebového obilí z více než z poloviny, masa 85% a mléka 80%. Zbývající vlastně chybějící část za. jišťujeme z dovozu. Z článku od Paška, tajemníka ÚRO

27 září 1962 Vypuštěna umělá družice další v řadě sovětském Prazu Kosmos 9

27 září 1962 Státní převrat v Jemenu.

3 října 1962 Na Floridě vypuštěna raketa „Atlas" a vynesla na oběžnou dráhu kolem země Waltera Schirra obletěl zem 3 x.

11 října 1962 Vatikanský koncil zahájen, je na něm 2.500 účastníku, z Československa 8. Z nich 2. biskupové: Eduard Nécsey nitranský a Ambrož Lazik Trnava.

17 října 1962. Další družice, kolem země Kosmos 10.

24. října 1962. Blokáda Kuby. Zahájena ze strany USA vojenská blokáda Kuby, že tam SSSR (Rusové) budují základny a vozí tam zbraně. Generální tajemník Org. Spoj. národu U Thant byl na Kubě zpravodajkoval a zjistil, že se pracuje na demontáži raket a jejich zařízení a že to bude skončeno 2. listopadu 1962. Bombardovací letadla budou stažena a zbraně odvezeny. 21. list. 1962 blokáda zrušena

3. listopadu 1962. Sovětská raketa kosmická letí k Marsu na jejíž palubě je 893·5 kg těžká autentická mezihvězdná stanice Mars I

3. listopadu 1962. Cenyaut.: Fiat 31.000-Kčs, Wartburg 37.000 Wartburg Lux 38.500-Kčs, Škoda Oktavia 38.000-Škoda Oktavia Super 39.500-Kčs, Moskva 45.000-Kčs, Zirma 48.000-Kčs, Ylilman 50.000-Kčs, a Volha 56.000-Kčs

12 list. 18 listopadu 1962 Lékařský kongres v Praze za 12 list. do 17 listopadu, 1700 lékařů 1/3 ze zahraničí.

28. listopadu Ženevě o odzbrojení. Obnoveno jednání v Ženevě 18 států o odzbrojení.

30 listopadu 1962. Nové 100-Kčs bankovky. Počínaje 1. prosincem 1962 se dávají do oběhu bankovky 100-Kčs vzoru 1961 v zelené barvě a mince 25 hal., 5 haléře a 3 haléře. Na líci straně 100-Kčs zelené bankovky je obraz hutníka a zemědělské ženy, v dolní polovině je pohled na hutní a průmyslové závody. Na rubu je pohled na Hradčany. Staré stokoruny od roku 1953 a 25 hal., 5 hal. a 3 haléře z roku 1953 nadál neplatí.

1. prosince 1962 Generální tajem. OSN. Generálním tajemníkem Organisace Společnosti Národů zvolen U Thant (z Barmy) místo Hammarskjölda viz 62

4 prosince 1962. XII. sjezd KSČ. (Komunistické strany české) Zahájen v Praze v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka. Zakončen 7. prosince.

Statistika duchodcú a duchodú.

K 30.6.1962 je počet duchodově zabezpečených pracujících 6 419 000 z toho 900.000 družstevníků
Počet všech duchodcú 2, 2 380.500 = 16·5% všeho obyv.
Průměrný duchod je 880.- Kčs.

Pracovní síly v zemědělství.

V prosinci 1962 v zemědělství pracuje 38% z počtu stálých pracovníku v roce 1930. Za posledních 7 let klesl jejich počet o třetinu. Od r. 1957 činí průměrný roční úbytek 100.000 osob.

Město Most.

zmizí z mapy a do roku 1971 nesmí z Mostu zbýt ani 1 dům! Bude potřeba kolem 6.000 nových bytu V roce 1961 čítal 44.490 obyvatel. Do 1971 - 54.575 obyv.

9 prosince Africký stát Tanganika samostatný (kolonie Velké Británie) Rozloha 939.000 km² a 9,077.050 ob.

11 prosince Vatikánský koncil skončil a účastníci od nás se navrátili. Druhá část zasedání bude 8. 9. 1963.

15. prosince Řecký komunista Manolis Glézos odsouzený v roce 1959 na 5 let, je na svobodě propuštěn

23 prosince 1962. **Plánované vylidňování venkova.**

V každém okresu má se průměrně zřídit jen 15 sídlišť, kam se má v budoucnu z ostatních obcí lid nastěhovat. Ku příkladu v Nachodském okrese je 150 obcí, ty se mají přeorientovat na 15 sídlišť.

Dle článku novin Lidové demokracie z 23. prosince 1962 č. 305, roč. XVIII.